

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, lov om finansiel virksomhed, lov om forsikringsvirksomhed og forskellige andre love¹

(Evaluerings af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og overførsel af regler om investeringsrådgivere, ophævelse af certificeringsordning for revisorer i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber, styrket ledelsesmæssig forankring af håndteringen af fejl i gældsinddrivelse m.v.)

§ 1

I lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 467 af 26. april 2026, som ændret ved § 5 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, § 4 i lov nr. 1638 af 16. december 2025 og § 14 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven)«.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 338, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, EU-Tidende, L af 19. juni 2024, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349.

UDKAST

2. I § 1, stk. 2, ændres », 120-124, 128 og 129« til: »og 120-124«.
3. I § 1 indsættes som stk. 4:
»Stk. 4. Rettigheder, der følger af loven og regler udstedt i medfør af loven, og som følger af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter, finder ikke anvendelse på udøvelse af tjenesteydelser som modpart i transaktioner gennemført af offentlige organer, der beskæftiger sig med offentlig gæld, eller medlemmer af ESCB under udøvelse af deres opgaver i henhold til TEUF og protokol nr. 4 om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank eller af lignende funktioner.«
4. § 1 a, stk. 1, 1. pkt., affattes således:
»Hvor fondsmæglerselskaber, der ikke har opfyldt alle betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, efterfølgende opfylder betingelserne, vil de krav i denne lov og i regler udstedt i medfør af loven, der gælder for fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, ophøre med at finde anvendelse på fondsmæglerselskaberne efter en periode på 6 måneder fra den dato, hvor betingelserne er opfyldt.«
5. I § 4, stk. 1, ændres »§ 45, stk. 1, kapitel 8, §§ 67 og 71, § 75, stk. 7, §§ 77, 78, 94, 99, 104, 107, 109-114, 128-131, 133, 136 og 138-142, kapitel 16, §§ 182, 183 og 186, § 198, stk. 1, §§ 213, 216, 218, 219, 221-226, 228-230 og 232-235, § 238, stk. 3, § 242, stk. 1, 2 og 4-7, og §§ 244, 247, 248, 253, 259-273, 275 og 287« til: »§ 71, § 75, stk. 7, §§ 77, 78, 107, 109-114, 133 og 136, kapitel 16, §§ 218, 219, 221-226, 228-230 og 232-235, § 238, stk. 3, § 242, stk. 1, 2 og 4-7, og §§ 244, 248, 253, 259-273, 275 og 287«.
6. Efter § 4 indsættes før overskriften før § 5:
»Investeringsrådgivere

§ 4 a. For virksomheder, der udelukkende udøver investeringsrådgivning og aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 1 og 5, vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, finder kapitel 5 a, § 267 a og kapitel 27 a anvendelse.«
7. I § 10, nr. 48, ændres »§§ 88 og 137,« til: »§ 88«.

8. I § 13, stk. 2, 2. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 8«.

9. I § 13 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et fondsmæglerselskab kan udøve accessorisk virksomhed i tilknytning til de tjenesteydelser, der er omfattet af bilag 1, afsnit A.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte regler om accessorisk virksomhed, som fondsmæglerselskabet kan udføre i tilknytning til de aktiviteter, der er omfattet af bilag 1, afsnit A.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 7 og 8.

10. § 17, stk. 3, ophæves.

11. Overskriften før § 19 og § 19 ophæves.

12. § 26, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

13. Efter afsnit II indsættes:

»Afsnit II a. Investeringsrådgivere

Kapitel 5 a

Investeringsrådgivere

Anvendelsesområde

§ 44 a. Kapitlet finder anvendelse på virksomheder, der udøver investeringsrådgivning, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 5.

Stk. 2. Ud over at yde investeringsrådgivning kan en investeringsrådgiver modtage og formidle ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, til en fondsmægler samt et pengeinstitut eller et realkreditinstitut med tilladelse som værdipapirhandler, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 1.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på:

1) Investeringsrådgivning, der ydes af kollektive investeringsordninger reguleret af lov om investeringsforeninger m.v. og lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og af investeringsinstitutter eller pensionskasser samt af depositarer og ledere af sådanne institutter.

2) Investeringsrådgivning, der ydes af det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsselskab.

Definitioner

§ 44 b. I dette kapitel, i § 267 a og i kapitel 27 a forstås ved:

- 1) Investeringsrådgiver: En virksomhed, der udøver investeringsrådgivning vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3.
- 2) Investeringsrådgivning: Personlige anbefalinger til en kunde enten på anmodning eller på investeringsrådgiverens eget initiativ af en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 5.

Tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsrådgiver

§ 44 c. En virksomhed, der udøver investeringsrådgivning, skal have tilladelse som investeringsrådgiver.

Stk. 2. Finanstilsynet giver tilladelse som investeringsrådgiver, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark, jf. dog stk. 3.
- 2) Virksomheden har forretningsgang på alle væsentlige aktivitetsområder, herunder en forretningsgang for rådgivningsforløb, for klassificering af kunder og for håndtering af interessekonflikter, jf. § 44 p.
- 3) Virksomhedens bestyrelse og direktion eller indehaveren af en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed, eller, hvis virksomheden drives som en virksomhed uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige opfylder betingelserne i § 44 f.
- 4) Virksomheden har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav.
- 5) De virksomheder og personer, som besidder kvalificerede andele i investeringsrådgiveren, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, opfylder kravene i § 44 k.
- 6) Der må ikke foreligge snævre forbindelser, jf. § 10, nr. 16, mellem ansøgeren og ejere af en kvalificeret ejerandel, jf. § 10, nr. 28, og andre virksomheder og personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.
- 7) Lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået et samarbejde med på det finansielle område, vedrørende ejere af en kvalificeret ejerandel, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed eller en virksomhed eller en person, ansøgeren har snævre forbindelser med, jf. § 10, nr. 16, må ikke kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

Stk. 3. Finanstilsynet kan uanset stk. 1 give tilladelse som investeringsrådgiver, når virksomheden har en lignende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Disse virksomheder skal anmeldes og registreres hos Finanstilsynet, inden virksomheden kan påbegyndes.

Stk. 4. En ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 2 er opfyldt, og en beskrivelse af de aktiviteter, som virksomheden har til hensigt at udøve.

Stk. 5. En ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indsendes via Finanstilsynets selvbetjeningsløsning vedlagt de nødvendige oplysninger, jf. stk. 3. Kan en ansøgning undtagelsesvis ikke indsendes via selvbetjeningsløsningen, skal ansøgningen vedlagt de nødvendige oplysninger indsendes elektronisk til Finanstilsynet ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket.

Stk. 6. Finanstilsynet træffer afgørelse om tilladelse senest 6 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget samtlige oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen.

Stk. 7. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om den i stk. 2, nr. 4, nævnte ansvarsforsikring.

§ 44 d. En investeringsrådgiver skal snarest muligt underrette Finanstilsynet, hvis der sker ændringer i de oplysninger, Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

§ 44 e. Finanstilsynet fører et offentligt register over virksomheder, der har tilladelse som investeringsrådgivere, jf. § 44 c. Registeret skal være tilgængeligt online og ajourføres løbende.

Stk. 2. Registeret skal indeholde oplysninger om navn, adresse og CVR-nummer på virksomhederne.

Egnetheds- og hæderlighedskrav

§ 44 f. § 75, stk. 1-3 og 5, finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en investeringsrådgiver, på indehaveren af en investeringsrådgiver, der drives som enkeltmandsvirksomhed, og på den eller de ledelsesansvarlige for investeringsrådgiveren, hvis investeringsrådgiveren drives som en virksomhed uden en bestyrelse eller direktion.

§ 44 g. § 76, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse for medlemmer af bestyrelsen eller direktionen hos en investeringsrådgiver eller indehaveren, når en investeringsrådgiver er en enkeltmandsvirksomhed.

Stk. 2. Hvis investeringsrådgiveren drives som en virksomhed uden bestyrelse eller direktion, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse på den eller de personer, der er ansvarlige for ledelsen af virksomheden.

Introduktions- og efteruddannelseskurser til ledelsesmedlemmer

§ 44 h. En investeringsrådgiver skal afsætte de personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af bestyrelsen og direktionen eller indehaveren af en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed, samt for den eller de medlemmer, der er ansvarlige for ledelsen af virksomheden, når investeringsrådgiveren drives som en virksomhed uden en bestyrelse eller direktion.

Bestyrelsens kollektive egnethed

§ 44 i. § 78 finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere og det øverste ledelsesorgan hos en investeringsrådgiver, når investeringsrådgiveren drives som en virksomhed uden bestyrelse.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse for en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Kvalificerede ejerandele

§ 44 j. Enhver virksomhed eller person eller virksomheder og personer, som handler i forståelse med hinanden, og som direkte eller indirekte erhverver en kvalificeret andel i en investeringsrådgiver, skal ansøge Finanstilsynet om godkendelse heraf.

§ 44 k. Finanstilsynet skal i forbindelse med vurdering af en ansøgning efter § 44 j sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig drift af den investeringsrådgiver, hvori den kvalificerede ejerandel erhverves. Vurderingen skal ske under hensyntagen til erhververens omdømme.

Stk. 2. Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om godkendelse af en erhvervelse, hvis der på baggrund af kravene i stk. 1 er rimelig grund til at antage, at erhververen vil modvirke en fornuftig og forsvarlig drift af investeringsrådgiveren, eller de oplysninger, erhververen har afgivet, efter Finanstilsynets vurdering ikke er fyldestgørende.

§ 44 l. Opfylder kapitalejere, der er i besiddelse af kvalificerede andele i en investeringsrådgiver, ikke kravene i § 44 k, stk. 1, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, eller påbyde virksomheden at følge bestemte retningslinjer.

Stk. 2. Finanstilsynet skal orientere investeringsrådgiveren, når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten tilknyttet kapitalandele i virksomheden i medfør af stk. 1.

Bestyrelsens ansvar og tilsyn

§ 44 m. Bestyrelsen hos en investeringsrådgiver skal fastlægge og føre tilsyn med og er ansvarlig for gennemførelsen af ledelsesordninger, som skal sikre en effektiv og forsigtig ledelse af investeringsrådgiveren, herunder at investeringsrådgiveren har

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,
- 3) en politik vedrørende de tjenesteydelser, aktiviteter, produkter og transaktioner, som investeringsrådgiveren tilbyder eller leverer i overensstemmelse med de karakteristika og behov, der kendetegner investeringsrådgiverens kunder, og
- 4) de ressourcer, der er nødvendige til at gennemføre investeringsrådgiverens virksomhed og hensigtsmæssig anvendelse af disse, og at personalet har den fornødne faglige kompetence, viden og ekspertise.

Stk. 2. Bestyrelsen skal have adgang til den information og de dokumenter, der er nødvendige for at føre tilsyn med beslutningstagningen på ledelsesniveau.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for det øverste ledelsesorgan, når en investeringsrådgiver drives som en virksomhed uden en bestyrelse.

Stk. 4. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for indehaveren, når en investeringsrådgiver drives som en enkeltmandsvirksomhed.

Anonyme indberetninger til og om investeringsrådgivere

§ 44 n. § 102 og § 103, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

God skik m.v.

§ 44 o. § 45 stk. 1, 2 og 5, finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

Stk. 2. Skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om investeringsrådgiveres dokumentation og opbevaring af dokumentation i forbindelse med investeringsrådgivning.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en investeringsrådgiver skal træffe for at have effektive procedurer for udvikling og distribution af produkter og tjenester.

§ 44 p. En investeringsrådgiver skal have en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter, som kan skade forbrugernes interesser i forholdet mellem forbrugerne og virksomheden.

Stk. 2. En investeringsrådgiver skal efter anmodning udlevere forretningsgangen for håndtering af interessekonflikter.

Kompetencekrav

§ 44 q. En investeringsrådgiver skal sikre, at virksomhedens ansatte, der yder investeringsrådgivning, har tilstrækkelige kompetencer til at yde en forsvarlig rådgivning.

Stk. 2. Skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om kompetencekrav til ansatte hos en investeringsrådgiver, jf. stk. 1.

Supplerende krav til uafhængige investeringsrådgivere

§ 44 r. En investeringsrådgiver må kun anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig rådgivning, hvis den opfylder følgende betingelser:

- 1) Virksomheden må ikke modtage provision eller andet vederlag fra virksomheder, der tilbyder eller formidler investeringsprodukter, medmindre den fulde provision videregives til kunden uden ugrundet ophold.
- 2) Virksomheden må ikke have snævre forbindelser, jf. § 10, nr. 16, til et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab, forsikringsselskab eller anden virksomhed, som tilbyder eller formidler finansielle produkter.
- 3) Virksomheden tager et tilstrækkeligt antal finansielle instrumenter på markedet i betragtning ved sin rådgivning.

§ 44 s. Hvis en investeringsrådgiver ikke er uafhængig, jf. § 44 r, skal dette fremgå af virksomhedens hjemmeside. I givet fald skal

virksomheden oplyse om størrelsen af eller beregningsgrundlaget for en eventuel provision eller andet vederlag. Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, skal oplysningerne udleveres efter anmodning.

Aflønning af ansatte

§ 44 t. En investeringsrådgiver skal have en lønpolitik, der fremmer rimelig behandling af kunder og forebygger interessekonflikter, for ansatte, der yder investeringsrådgivning og modtager og formidler ordrer til en værdipapirhandler. Investeringsrådgiveren skal endvidere sikre, at aflønning af ansatte ikke er i strid med investeringsrådgiverens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder forpligtelser i medfør af § 44 o, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 44 o, stk. 2, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på forhold omfattet af en kollektiv overenskomst.

Inddragelse af tilladelse

§ 44 u. Finanstilsynet kan inddrage en investeringsrådgivers tilladelse, hvis virksomheden

- 1) anmoder herom,
- 2) ikke gør brug af tilladelsen senest 12 måneder efter at Finanstilsynet har meddelt tilladelse,
- 3) ikke har udøvet virksomhed som investeringsrådgiver i en samlet periode på over 6 måneder,
- 4) er registreret som ophørt i Det Centrale Virksomhedsregister eller er taget under konkursbehandling,
- 5) har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger, vildledende oplysninger eller på anden uretmæssig vis,
- 6) ikke længere opfylder betingelserne for tilladelse efter § 44 c, eller
- 7) groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelserne i kapitel 5 a, § 267 a eller kapitel 27 a eller bestemmelser udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse, som er meddelt en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed, hvor der er rejst tiltale mod indehaveren af virksomheden for overtrædelse af kapitel 5 a, § 267 a, kapitel 27 a, straffeloven eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 75, stk. 1, nr. 3, jf. § 44 f.

Stk. 3. Inddragelse af tilladelse i henhold til stk. 1, nr. 6, jf. § 75, stk. 1, eller stk. 5, jf. § 44 f, kan af indehaveren af en investeringsrådgiver, der

UDKAST

er en enkeltmandsvirksomhed, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at inddragelse af tilladelse er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges efter den borgerlige retsplejes former.

Tilsyn m.v.

§ 44 v. § 219, stk. 1, stk. 2, nr. 6, 9 og 12, § 223, stk. 1, § 224 b, § 232 og § 233, stk. 1 og 3, finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

Stk. 2. Finanstilsynet kan inden for en nærmere fastsat frist påbyde investeringsrådgivere omfattet af denne lov at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Finanstilsynets beføjelser

§ 44 w. § 242 finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en investeringsrådgiver og på den eller de ledelsesansvarlige for investeringsrådgiveren, hvis virksomheden drives som en virksomhed uden en bestyrelse eller direktion.

§ 44 x. §§ 247 og 248 finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

Tavshedspligt

§ 44 y. §§ 254-258 og 356 i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

Stk. 2. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger om, hvor en virksomhed har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. § 44 c, stk. 2, nr. 4.

Parter

§ 44 z. Som part i forhold til Finanstilsynet anses virksomheder eller personer omfattet af kapitel 5 a, § 267 a og kapitel 27 a, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af de nævnte regler eller regler udstedt i medfør af disse, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om

bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end investeringsrådgiveren tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

- 1) En virksomhed eller en person, der udøver virksomhed som investeringsrådgiver uden tilladelse, jf. § 44 c, stk. 1.
- 2) En virksomhed eller en person, som ansøger om tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsrådgiver, jf. § 44 c, stk. 1.
- 3) Et medlem af en virksomheds bestyrelse eller direktion eller en ledelsesansvarlig, når Finanstilsynet nægter en virksomhed tilladelse eller inddrager denne helt eller delvis, jf. § 44 u.
- 4) En virksomhed, som Finanstilsynet kræver oplysninger fra til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i kapitel 5 a, § 267 a og kapitel 27 a, jf. § 44 v.
- 5) En besidder af en kvalificeret ejerandel, når Finanstilsynet behandler sager om godkendelse af besiddelse, jf. § 44 c, stk. 2, nr. 5, og § 44 d, samt når Finanstilsynet reagerer som følge af manglende underretning om besiddelse af en ejerandel, eller når Finanstilsynet ophæver stemmeretten, som er knyttet til den pågældende ejers andel, jf. §§ 44 d og 44 l.
- 6) En virksomhed eller en person, som omfattes af en afgørelse truffet af Finanstilsynet om personens egnethed og hæderlighed i henhold til § 75, jf. § 44 f. Det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter § 76, jf. §§ 44 g og 242, jf. § 44 w.

Afgift

§ 44 æ. Investeringsrådgivere omfattet af kapitel 5 a betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiell virksomhed.

Generelle bemyndigelsesbestemmelser og kommunikation

§ 44 ø. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser eller regler udstedt i medfør heraf kan indbringes for Erhvervsankenævnet af den, som afgørelsen retter sig mod, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 44 a. §§ 262-264 finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.«

14. I § 45, stk. 1, udgår »og fondsmæglerholdingvirksomheder med dattervirksomheder, som ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglersekskaber,«.

15. I § 59, stk. 1, 1. pkt., § 64, stk. 1, § 65, stk. 1, og § 67, stk. 1 og 6, udgår »eller en fondsmæglerholdingvirksomhed«.

16. I § 59, stk. 1, 2. pkt., § 60, stk. 1, 2. pkt., § 60, stk. 1, nr. 2 og 3, to steder i § 60, stk. 1, nr. 4, § 60, stk. 2, § 63, § 64, stk. 1 og 2, § 65, stk. 4, 1. og 2. pkt., og § 182, stk. 1, nr. 1, udgår »eller fondsmæglerholdingvirksomheden«.

17. I § 60, stk. 1, 1. pkt., udgår »eller den fondsmæglerholdingvirksomhed«.

18. I § 63 udgår »eller i en fondsmæglerholdingvirksomhed«.

19. I § 64, stk. 2, og § 247, stk. 1, udgår »og fondsmæglerholdingvirksomheder«.

20. I § 65, stk. 4, 1. pkt., udgår »eller den pågældende fondsmæglerholdingvirksomhed«.

21. Overskriften før § 66 og § 66 ophæves.

22. § 69 affattes således:

»§ 69. Den interne revisionschef i et fondsmæglersekskab kan forlange, at bestyrelsen indkaldes. Den interne revisionschef har ret til at deltage i og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden beslutning. Den interne revisionschef har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af årsrapporten.

Stk. 2. Den interne revisionschef har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af en sag, hvis det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.

Stk. 3. Såfremt den interne revisionschef ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har vedkommende ret til at få sin mening indført i protokollen.«

UDKAST

23. *Overskriften før § 70 og § 70 ophæves.*

24. *§ 72, stk. 1 og 2, ophæves.*

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 1 og 2.

25. *I § 72, stk. 4, der bliver stk. 2, ændres »stk. 3« til: »stk. 1«.*

26. *§ 75, stk. 1, nr. 5, ophæves.*

Nr. 6 bliver herefter nr. 5.

27. *I § 75, stk. 3, ændres nr. »nr. 2-5« til: »nr. 2-4«.*

28. *I § 75, stk. 5, ændres »nr. 2-6« til: »nr. 2-5«.*

29. *I § 75, stk. 7, ændres »Stk. 1, nr. 1-4 og 6, og stk. 2-6« til: »Stk. 1-6«.*

30. *Overskriften før § 79 og § 79 ophæves.*

31. *§§ 83-86 ophæves.*

32. *I § 87 udgår »uanset §§ 83-86«.*

33. *I § 88, stk. 1, nr. 1, ændres »bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra« til: »indgå aftale om levering af tjenesteydelser inden for fondsmæglerselskabets virksomhedsområde med«.*

34. *I § 88, stk. 2, udgår »bevillinger, sikkerhedsstillelser eller«.*

35. *I § 88, stk. 3, udgår »bevilger eksponeringer, modtager sikkerhedsstillelse eller«.*

36. *I § 88, stk. 4, ændres »bevilling eller sikkerhedsstillelse« til: »aftale«.*

37. *I § 88, stk. 5, 1. pkt., ændres »Eksponeringer og aftaler« til: »Aftaler«.*

38. *I § 88, stk. 6, udgår »eksponeringer og«.*

39. *I § 88, stk. 7, udgår »eksponeringer mod og«.*

40. *I § 88, stk. 8, ændres »bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra« til: »indgå aftaler, omfattet af stk. 1, nr. 1, med«.*

41. §§ 89-93 ophæves.

42. I § 94, stk. 1, 3 og 6, udgår »og en fondsmæglerholdingvirksomhed«.

43. I § 99, stk. 1, udgår »eller en fondsmæglerholdingvirksomhed med mindst én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter,«.

44. § 104, stk. 1, affattes således:

»Et fondsmæglerselskab skal hurtigst muligt underrette Finanstilsynet om alle væsentlige ændringer af forhold, der har betydning for selskabets opfyldelse af betingelserne for tilladelse som fondsmæglerselskab.«

45. §§ 125 og 126 ophæves.

46. Overskriften før § 128 og § 128 ophæves.

47. Overskriften før § 129 og § 129 ophæves.

48. Overskriften før § 130 og § 130 ophæves.

49. I § 131, stk. 1, nr. 2, udgår »en fondsmæglerholdingvirksomhed eller«.

50. I § 133, nr. 1, udgår »kapitalgrundlagskravet i § 128 og«.

51. I § 134, nr. 1, udgår »modervirksomheden ikke opfylder kapitalgrundlagskravet i § 128 eller«.

52. Overskriften før § 137 og § 137 ophæves.

53. I § 138, stk. 1, 1. pkt., udgår », og fondsmæglerholdingvirksomheder« og »fondsmæglerholdingvirksomheder og«.

54. §§ 151 og 152 ophæves.

55. § 160, stk. 8 og 9, ophæves.

Stk. 10 bliver herefter stk. 8.

56. I § 177, stk. 2, nr. 4, ændres »§ 79« til: »§ 75«.
57. I § 182, stk. 1, udgår »og en fondsmæglerholdingvirksomhed med mindst én dattervirksomhed, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter,«.
58. I § 182, stk. 3, udgår »og en fondsmæglerholdingvirksomhed«.
59. I § 183 udgår »og en fondsmæglerholdingvirksomhed med mindst én dattervirksomhed, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter,«, og »finansieringsinstrumenter« ændres til: »finansieringsinstitutter«.
60. I § 186, stk. 1, 1. pkt., udgår »en fondsmæglerholdingvirksomhed«.
61. I § 198, stk. 1, 2. pkt., ændres »Fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder« til: »Blandede holdingvirksomheder«, og i 3. pkt., udgår », en fondsmæglerholdingvirksomhed«.
62. I § 213, stk. 1, ændres »en blandet holdingvirksomhed eller en fondsmæglerholdingvirksomhed« til: »eller en blandet holdingvirksomhed«.
63. I § 213, stk. 2, nr. 3, udgår »en fondsmæglerholdingvirksomhed eller«.
64. I § 216, stk. 1, § 217, stk. 1, 1. pkt., og § 218, stk. 1, udgår », en fondsmæglerholdingvirksomhed«.
65. I § 217, stk. 2 og 4, udgår », fondsmæglerholdingvirksomheden«.
66. I § 217, stk. 5, udgår », fondsmæglerholdingvirksomheden« og », fondsmæglerholdingvirksomhedens«.
67. I § 219, stk. 1, ændres »§ 25, § 83, stk. 1 og 2, og § 102« til: »§§ 25 og 102«.
68. I § 259, stk. 2, nr. 12, ændres »stk. 5« til: »stk. 7«.
69. § 266, stk. 1, affattes således:

»Med bøde straffes overtrædelse af følgende bestemmelser, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning:

1) § 29, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, § 49 a, stk. 1 og 3, § 67, § 71, stk. 1, nr. 1 og 2, § 80, stk. 1, 3, 4 og 6, § 87, § 94, § 95, stk. 1 og 2, og stk. 3, 2. pkt., § 96, stk. 1, § 98, stk. 1 og 2, § 99, stk. 1, § 100, stk. 1, 2. pkt., § 101, stk. 1, § 102, stk. 1, § 103, stk. 1, § 104, stk. 1, § 105 a, § 106, stk. 1-5, § 107, § 108, stk. 1, § 109, stk. 1-6, § 109 a, § 110, stk. 1, 2 og 4, § 111, § 118, stk. 1, §§ 119 og 140, § 141, stk. 2, og stk. 7, 1. pkt., § 142, § 142 a, stk. 1 og 2, § 143, stk. 1, nr. 1-4, § 145, stk. 2, § 146, § 147, stk. 1 og 3, og stk. 4, 1. pkt., § 148, § 150, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., § 153, § 154, 1. pkt., § 154 a, stk. 1 og 2, § 159, § 160, stk. 3 og 5, § 182, stk. 3 og 5, §§ 183 og 185, § 192, stk. 2 og 3, § 198, stk. 1, § 211, § 212 a, stk. 1 og 2, § 228, stk. 3 og 6, § 229, stk. 2, og § 285, stk. 1, 2, 4 og 5.

2) Artikel 9, artikel 35, artikel 38, artikel 43-51, artikel 53 og 54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

3) Artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder.

4) Artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).

5) Artikel 65, stk. 4, artikel 66, stk. 1-5, artikel 68, stk. 4-9, artikel 69, artikel 71, stk. 1-4, artikel 72, stk. 2-4, artikel 73, stk. 2 og 3, artikel 74, artikel 75, stk. 3-6 og 9, artikel 76, stk. 3, 4 og 9-15, artikel 77, 78 og 79, artikel 80, stk. 1-3, og artikel 81, stk. 1-14, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.

6) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter.

7) Artikel 3, artikel 4, stk. 1-5, artikel 5, artikel 6, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2 a, artikel 9, stk. 1-4 a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 12 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.«

70. I § 266, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »§ 13, stk. 1-3,«: » 5 og 6,«, »§ 104, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2-4« ændres til: »§ 104, stk. 2-4,«, og »§ 66, stk. 1, 2, og 4,«, »69, stk. 1 og 3, § 70, § 72, stk. 1,«, »§ 125, stk. 1, § 126, stk. 1, §§ 128 og 129, § 137, stk. 1, og 2,« udgår.

71. Efter § 267 indsættes før overskriften før § 268:

»Strafbestemmelser for investeringsrådgivere

§ 267 a. Overtrædelse af § 44 c, stk. 1, § 44 f, jf. § 75, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 44 g og § 44 m, stk. 1, og stk. 3, jf. stk. 1, og stk. 4, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af §§ 44 p, 44 r, 44 s og § 44 t, stk. 1, § 102, stk. 1, og § 103, stk. 1, jf. § 44 n, § 287 g, stk. 1, og stk. 3-6, samt artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) og artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 5, artikel 5, artikel 6, stk. 2 og 3, artikel 12, stk. 2, og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser straffes med bøde.

Stk. 3. En investeringsrådgiver, der ikke efterkommer et påbud, som er givet efter § 44 v, stk. 2, eller § 242, stk. 1, eller stk. 3, 1. pkt., jf. § 44 w, eller en virksomhed, der undlader at meddele eller berigtige oplysninger efter § 232, jf. § 44 v, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 4. Et bestyrelsesmedlem i en investeringsrådgiver, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 242, stk. 2, eller stk. 3, 3. pkt., jf. § 44 w, straffes med bøde.

Stk. 5. I administrative forskrifter udstedt i medfør af kapitel 5 a og kapitel 27 a kan der fastsættes straf med bøde for overtrædelse heraf.

Stk. 6. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 7. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Stk. 8. § 271, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.«

72. I § 272, stk. 3, udgår », 128 og 129, § 137, stk. 1, og 2,«.

73. I § 282, stk. 4, ændres »§ 232« til: »§ 242«.

74. Efter kapitel 27 indsættes i *afsnit IX*:

»Kapitel 27 a

Offentliggørelsesregler for investeringsrådgivere

Finanstilsynets offentliggørelse

§ 287 a. Finanstilsynet skal med angivelse af virksomhedens navn offentliggøre følgende på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog § 287 e:

1) Reaktionen givet efter § 223, stk. 1, jf. § 44 v, stk. 1, i denne lov, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn.

2) Reaktionen givet efter § 223, stk. 1, jf. § 44 v, stk. 1, i denne lov, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn.

3) Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

4) Overtrædelser af forbuddet mod at udøve virksomhed som investeringsrådgiver uden tilladelse, jf. § 44 c.

Stk. 2. Finanstilsynet kan beslutte, at offentliggørelse efter stk. 1, nr. 2-4, skal ske i form af et resumé.

§ 287 b. Indbringes en reaktion, der offentliggøres i henhold til § 287 a, stk. 1, nr. 1 og 2, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

§ 287 c. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af kapitel 5 a og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 75, stk. 1, nr. 1, jf. § 44 f i det omfang der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

§ 287 d. Er en sag overgivet til politimæssig efterforskning, og er der faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller er en sag afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske

offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog § 287 e, stk. 1 og 2. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Stk. 2. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter § 287 a, nr. 1 og 3, og hvor der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller endeligt tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

Begrænsninger i Finanstilsynets offentliggørelse

§ 287 e. Offentliggørelse efter § 287 a, nr. 1-3, og § 287 d, stk. 1, kan ikke ske, hvis

- 1) offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller
- 2) efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Stk. 2. Offentliggørelsen efter § 287 a, nr. 1-3, og § 287 d må ikke indeholde

- 1) fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen eller
- 2) fortrolige oplysninger, der hidrører fra tilsynsmyndigheder i andre lande, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 1, skal der ske offentliggørelse efter § 287 a, nr. 1-3, og § 287 d, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Offentliggørelse skal dog ikke finde sted, hvis der er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Stk. 4. Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter § 287 a om kravene i § 75, jf. § 44 f og i § 76, jf. § 44 g, medmindre der er tale om

reaktioner i medfør af § 232, jf. § 44 v, stk. 3, på en overtrædelse af kravene.

Tidspunkt for og varigheden af Finanstilsynets offentliggørelse

§ 287 f. Offentliggørelse efter dette kapitel skal ske hurtigst muligt efter, at personen eller virksomheden er underrettet om reaktionen eller beslutningen. Kan Finanstilsynet ikke underrette den pågældende, skal der alligevel ske offentliggørelse.

Stk. 2. Det offentliggjorte skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører fysiske personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige til varetagelse af de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Virksomheders offentliggørelse

§ 287 g. Er en reaktion m.v. rettet mod en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 287 a, stk. 1, nr. 1, eller er en dom eller bødevedtagelse rettet mod eller vedtaget af en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 287 d, stk. 1, skal virksomheden offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer.

Stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre en reaktion m.v. som nævnt i stk. 1, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Stk. 4. Virksomheden skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse som nævnt i stk. 1, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Stk. 5. Samtidig med virksomhedens offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 4 skal virksomheden indsætte et link på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, som giver direkte adgang til reaktionen, dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, og, det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet, en dom eller bødevedtagelse.

Stk. 6. Kommenterer virksomheden reaktionen m.v., dommen, bødevedtagelsen eller resuméet efter stk. 1, 3 og 4, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen, dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Stk. 7. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen af en dom eller bødevedtagelse, jf. stk. 1, hurtigst muligt efter, at offentliggørelsen er sket, og fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen til Finanstilsynet.

§ 287 h. Har en investeringsrådgiver videregivet oplysninger om virksomheden, og er disse kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende informationer inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, eller de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden handles.

Stk. 2. Finanstilsynet kan offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1, hvis virksomheden ikke berigtiger informationerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den fastsatte frist.

Bemyndigelse

§ 287 i. Skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler for investeringsrådgiveres pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.«

75. I § 289 ændres »§ 13, stk. 5,« til: »§ 13, stk. 7,«, »§ 128, stk. 2,« udgår, og »§ 160, stk. 10,« ændres til: »§ 160, stk. 8«.

76. §§ 293 og 295 ophæves.

§ 2

UDKAST

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 432 af 16. april 2026, som ændret ved § 1 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, § 4 i lov nr. 1322 af 20. november 2025, § 2 i lov nr. 1638 af 16. december 2025 og § 12 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 7, ophæves.

Stk. 8-19 bliver herefter stk. 7-18.

2. I § 1, stk. 12, og § 80, stk. 1, ændres »§ 199, stk. 10 og 11« til: »§ 199, stk. 8 og 9«.

3. § 2 affattes således:

»§ 2. Virksomheder, der er etableret i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som ville kvalificere som kreditinstitut, hvis de var etableret i et land i Den Europæiske Union, skal have Finanstilsynets tilladelse til at udøve aktiviteterne i nr. 2 og 6 i bilag 2, jf. dog stk. 3. Tilsvarende skal virksomheder, der er etableret i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som udøver aktiviteterne i nr. 1 i bilag 2, have Finanstilsynets tilladelse, jf. dog stk. 3. Aktiviteterne skal udøves i en filial eller et datterselskab.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på filialer af virksomheder som nævnt i stk. 1 med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i henhold til international aftale. Kapitel 5 finder dog ikke anvendelse.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse,

1) når virksomheden leverer en aktivitet til en kunde eller modpart, som er et kreditinstitut, eller til en virksomhed i samme koncern som virksomheden selv,

2) på virksomheder, der udøver aktiviteterne i stk. 1 som led i virksomhedens tilladelse efter § 33 a i denne lov eller §§ 41-43 i lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter (fondsmæglerselskabsloven), eller

3) hvis kunden på eget initiativ henvender sig til virksomheden på virksomhedens hjemsted eller gennem en tredjepart, der handler på virksomhedens vegne.

Stk. 4. Virksomheder, der leverer ydelser efter stk. 3, nr. 3, må ikke markedsføre andre produkter, aktiviteter eller tjenesteydelser end dem, kunden selv har opsøgt, medmindre disse er tæt forbundne med ydelserne leveret efter stk. 3, nr. 3.

Stk. 5. Selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske kapital-selskaber finder anvendelse på filialer nævnt i stk. 1.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om filialernes indretning og krav om etablering af et datterselskab.«

4. Efter § 31 indsættes:

»§ **31 a.** Finansieringsinstitutter fra lande inden for Den Europæiske Union og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter kan anvende § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Finansieringsinstituttets eller virksomhedens modervirksomhed eller modervirksomheder er meddelt tilladelse som kreditinstitutter i den medlemsstat, hvis lovgivning finansieringsinstituttet eller virksomheden er underlagt.
- 2) Finansieringsinstituttet eller virksomheden udøver aktiviteter omfattet af bilag 2 i hjemlandet.
- 3) Modervirksomheden eller modervirksomhederne besidder mindst 90 pct. af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af kapitalandele i finansieringsinstituttet eller virksomheden.
- 4) Modervirksomheden eller modervirksomhederne godtgør overfor Finanstilsynet, at finansieringsinstituttet eller virksomheden forvaltes på forsvarlig vis. Modervirksomheden eller modervirksomhederne skal med samtykke fra hjemlandets relevante kompetente myndigheder afgive erklæring om, at modervirksomheden eller modervirksomhederne har stillet selvskyldnergaranti for de tilsagn, som finansieringsinstituttet eller virksomheden har afgivet.
- 5) Finansieringsinstituttet eller virksomheden indgår i det konsoliderede tilsyn med modervirksomheden eller hvert af modervirksomhederne.

Stk. 2. For finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, der etablerer en filial eller yder grænseoverskridende tjenesteydelser i Danmark, finder § 1, stk. 4 og 5, anvendelse.«

5. § 38 b affattes således:

»§ **38 b.** Finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter skal anvende § 38, stk. 1, og § 39, stk. 1, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Finansieringsinstituttets eller virksomhedens modervirksomhed eller modervirksomheder er meddelt tilladelse som pengeinstitutter eller realkreditinstitutter i Danmark.
- 2) Finansieringsinstituttet eller virksomheden udøver aktiviteter omfattet af bilag 2 i Danmark, som det ønsker at udøve i værtslandet.
- 3) Modervirksomheden eller modervirksomhederne besidder mindst 90 pct. af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af kapitalandele i finansieringsinstituttet eller virksomheden.
- 4) Modervirksomheden eller modervirksomhederne godtgør overfor Finanstilsynet, at finansieringsinstituttet eller virksomheden forvaltes på forsvarlig vis. Modervirksomheden eller modervirksomhederne skal afgive erklæring om, at de har stillet selvskyldnergaranti for de tilsagn, som finansieringsinstituttet eller virksomheden har afgivet.
- 5) Finansieringsinstituttet eller virksomheden indgår i det konsoliderede tilsyn med modervirksomheden eller hvert af modervirksomhederne.

Stk. 2. Finansieringsinstituttet eller virksomheden omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter skal sammen med oplysningerne i henholdsvis § 38, stk. 1, og § 39, stk. 1, oplyse størrelsen og sammensætningen af finansieringsinstituttets eller virksomhedens kapitalgrundlag.

Stk. 3. Finanstilsynet sender oplysningerne som nævnt i stk. 2 og oplysninger om modervirksomhedernes samlede risikoeksponering til værtslandets tilsynsmyndigheder senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne.«

6. Efter § 62 indsættes:

»§ 62 a. Finanstilsynet kan påbyde en erhverver af kvalificerede ejerandele at afhænde kapitalandele, hvis kapitalejeren ikke har overholdt forpligtelsen i § 61, stk. 1, om forudgående godkendelse.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for kapitalejere af kvalificerede ejerandele, som ikke opfylder kravene efter § 61 a, stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for afhændelse efter stk. 1 og 2. Finanstilsynet fastsætter fristen under hensyntagen til sagens karakter og de konkrete omstændigheder. Fristen kan forlænges, hvis Finanstilsynet skønner det nødvendigt.«

7. Efter § 70 a indsættes:

»70 b. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut skal have effektive former for virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, til at sikre korrekt gældsinddrivelse.

Stk. 2. Direktionen skal sikre passende håndtering af og løbende fremdrift i oprydningen, når pengeinstituttet eller realkreditinstituttet konstaterer systematiske fejl i sin gældsinddrivelse.

Stk. 3. Pengeinstituttet eller realkreditinstituttet skal orientere Finanstilsynet hurtigst muligt, når instituttet konstaterer systematiske fejl i sin gældsinddrivelse.«

8. I § 71, *stk. 1, nr. 9*, ændres »ESG-risici og -virkninger og it-risici som defineret i artikel 4, *stk. 1, nr. 52c*), Europa-Parlamentets og Rådets i forordning (EU) nr. 575/2013« til: »it-risici og ESG-risici og -virkninger som defineret i artikel 4, *stk. 1, nr. 52 c og d*, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter«.

9. I § 101 i indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* *Stk. 1-4* finder tilsvarende anvendelse for rådgivende stedfortrædere, der hverken har deres vedtægtsmæssige hjemsted eller deres hovedkontor i Den Europæiske Union, men som udfører aktiviteter gennem et forretningssted, som er beliggende i Unionen.«

10. I § 101 j, *stk. 1*, ændres »vedrørende stemmeafgivelse i børsnoterede selskaber« til: »vedrørende stemmeafgivelse i børsnoterede selskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat i Den Europæiske Union«.

11. I § 124 a indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag er det kapitalgrundlag, der overstiger størrelsen af det relevante kapitalgrundlag, der kræves i medfør af tredje, fjerde og syvende del af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, kapitel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, *stk. 3*, eller individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 124, *stk. 2*, og det kombinerede kapitalbufferkrav fastsat i medfør af § 125 a, *stk. 1*, eller gearingsgradbufferkravet, jf. artikel 92, *stk. 1 a*, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, alt efter hvad der er relevant.«

Stk. 2-4 bliver herefter til *stk. 3-5*.

12. I § 125 a, stk. 7, nr. 4, indsættes efter »§ 266«: »og artikel 92 a og 92 b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter«.
13. I § 175 f, stk. 1, nr. 3, ændres »koncernen« til: »koncernens kreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, filialer af kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber og filialer af virksomheder med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter, som er etableret af en virksomhed, der har hovedsæde i et land udenfor Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område,«.
14. I § 193 a, stk. 3, ændres »§ 199, stk. 6-8 og 11« til: »§ 199, stk. 4-6 og 9«, og i stk. 5, 2. pkt., ændres »§ 199, stk. 10« til: »§ 199, stk. 8«.
15. § 199, stk. 1 og 2, affattes således:

»Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal have mindst én statsautoriseret revisor. Vælges mere end én revisor eller udpeges en revisor efter 3. pkt., skal de yderligere valgte eller udpegede revisorer være statsautoriserede. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege en yderligere revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen. Stk. 2. Revisorerne i en finansiell virksomhed eller i en finansiell holdingvirksomhed skal tillige være revisorer i virksomhedens dattervirksomheder.«
16. § 199, stk. 4 og 5, ophæves.

Stk. 6-13 bliver herefter stk. 4-11.
17. § 199, stk. 13, der bliver stk. 11, ophæves.
18. I § 206, stk. 1, indsættes efter »sammenlægning«: »eller opsplitning«, efter »realkreditinstitut eller« indsættes: »overførsel af«, og efter »§ 204,«: indsættes »§ 204 c og § 204 d,«.
19. I § 227, 1. pkt., ændres »sammenlægning i henhold til § 204« til: »sammenlægning, jf. § 204, stk. 6, eller opsplitning, jf. § 204, stk. 7, nr. 1-3«.
20. Afsnit IX a ophæves, og i stedet indsættes:

**»Afsnit IX a
Finansiell forståelse**

Kapitel 19 a

§ 331. Finanstilsynet bidrager til at fremme initiativer, som understøtter forbrugernes finansielle forståelse.«

21. I § 354, stk. 6, nr. 31, indsættes efter »organer etableret af disse,«: »herunder Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask og Finansiering af Terrorisme«.

22. I § 354 indsættes efter stk. 15 som nyt stykke:

»Stk. 16. Videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 46-48, må kun ske i samlet eller anonymiseret form, medmindre oplysningerne alene deles i Finanstilsynets lokaler.«

Stk. 16 bliver herefter stk. 17.

23. I § 355, stk. 2, nr. 5, udgår »fratager denne certificeringen i henhold til § 199, stk. 1, jf. § 199, stk. 4, eller«, og »§ 199, stk. 4-7 og 9« ændres til: »§ 199, stk. 4, 5 og 7«.

24. I § 361, stk. 4, ændres »Ejendomscreditselskaber omfattet af lov om ejendomscreditselskaber« til: »Boligkreditgivere omfattet af lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere.«

25. I § 361, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Boligkreditformidlere omfattet af lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på 16.700 kr.«

26. § 361, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Investeringsrådgivere omfattet af lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på 18.400 kr.«

27. I § 373, stk. 2 og 10, ændres »§ 199, stk. 2 og 6« til: »§ 199, stk. 2 og 4«.

28. §§ 377-383, § 391, § 393, § 401, § 404 a, § 405, § 406, § 410, § 412, § 413 og § 417 ophæves.

29. I § 438 indsættes efter stk. 7 som nye stykker:

UDKAST

»Stk. 8. § 5, som er sat i kraft for Færøerne, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft på ny for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 9. § 5, som er sat i kraft for Grønland, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft på ny for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 10. Overskriften før § 101 a, §§ 101 a-101 f, overskriften før § 101 g, § 101 g, overskriften før § 101 h, § 101 h, overskriften før § 101 i, §§ 101 i og 101 j kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 11. Overskriften før § 101 a, §§ 101 a-101 f, overskriften før § 101 g, § 101 g, overskriften før § 101 h, § 101 h, overskriften før § 101 i, §§ 101 i og 101 j kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«

§ 3

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 461 af 26. april 2026, som ændret ved § 1 i lov nr. 711 af 20. juni 2025, § 5 i lov nr. 1638 af 16. december 2025 og § 15 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 1, og § 121, stk. 1, ændres »§ 193, stk. 11 og 12« til: »§ 193, stk. 9 og 10«.
2. I § 177 indsættes som stk. 5:
»Stk. 5. Et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, kan medtage oplysninger efter stk. 1-3 i rapporten om deres solvens og finansielle situation som omhandlet i § 164, stk. 1, 1. pkt.«
3. I § 187 a, stk. 3, ændres »§ 193, stk. 7-9 og 12« til: »§ 193, stk. 5-7 og 10«, og i stk. 5 ændres »§ 193, stk. 11« til: »§ 193, stk. 9«.
4. § 193, stk. 1, affattes således:
»Forsikringsselskaber skal have mindst én statsautoriseret revisor. Vælges mere end én revisor eller udpeges en revisor efter stk. 2, skal de yderligere valgte eller udpegede revisorer være statsautoriserede.«
5. § 193, stk. 3, 2. og 3. pkt., ophæves.

6. § 193, stk. 5 og 6, ophæves.
Stk. 7-14 bliver herefter stk. 5-12.
7. § 193, stk. 14, der bliver stk. 12, ophæves.
8. I § 302, stk. 2, nr. 5, udgår »fratager denne certificeringen i henhold til § 193, stk. 5, eller«, og »§ 193, stk. 5-8 og 10« ændres til: »§ 193, stk. 5, 6 og 8«.
9. I § 312, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 193, stk. 3, 1. pkt., og stk. 7« til: »§ 193, stk. 3 og 5«.
10. I § 319, stk. 3, ændres »§ 193, stk. 3 og 7« til: »§ 193, stk. 3 og 5«.

§ 4

I lov om ejendomskreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1539 af 18. november 2025, som ændret ved § 5 i lov nr. 1322 af 20. november 2025, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere«.

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Denne lov finder anvendelse på boligkreditgivere, der erhvervsmæssigt indgår boligkreditaftaler til forbrugere. Loven finder desuden anvendelse på boligkreditformidlere, der erhvervsmæssigt udøver boligkreditformidling til forbrugere, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på:

- 1) Rådgivning om boligkreditaftaler til virksomhedens egne medarbejdere eller til medarbejdere i en modervirksomhed, dattervirksomhed eller en af modervirksomhedens andre dattervirksomheder.
- 2) Lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning om boligkreditaftaler i forbindelse med udøvelse af anden erhvervsvirksomhed, hvis denne erhvervsvirksomhed er reguleret ved lov eller professionen i øvrigt er adfærdsreguleret.
- 3) Penge- og realkreditinstitutter.«

3. I § 1 a indsættes som nr. 4-8:

»4) Boligkreditgiver: En virksomhed, der erhvervsmæssigt indgår boligkreditaftaler til forbrugere.

5) Boligkreditformidler: En virksomhed, der erhvervsmæssigt præsenterer eller tilbyder boligkreditaftaler til forbrugere, indgår sådanne aftaler med en forbruger på vegne af en kreditgiver eller bistår en forbruger med rådgivning, administration eller andet forberedende arbejde forud for indgåelsen af en boligkreditaftale.

6) Rådgivning: Personlige anbefalinger til en forbruger, som vedrører en eller flere transaktioner i forbindelse med boligkreditaftaler. Anbefalingerne skal være uafhængige af ydelsen af boligkreditaftalen og de aktiviteter, som ydes af en boligkreditformidler.

7) Hjemland:

a) Hvis en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler er en fysisk person: Den medlemsstat, hvor den pågældendes hovedkontor er beliggende.

b) Hvis en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler er en juridisk person: Den medlemsstat, hvor den pågældende har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den pågældende i henhold til sin nationale ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor den pågældendes hovedkontor er beliggende.

8) Værtsland: En anden medlemsstat end hjemlandet, hvor en boligkreditformidler har en filial eller udbyder tjenesteydelser.«

4. *Overskriften til kapitel 2 affattes således:*

»Kapitel 2

Tilladelse til at udøve virksomhed som boligkreditgiver og boligkreditformidler«.

5. Før § 2 indsættes:

»Tilladelse«.

6. § 2 affattes således:

»§ 2. En virksomhed, der indgår boligkreditaftaler til forbrugere, skal have tilladelse af Finanstilsynet som boligkreditgiver. En virksomhed, der yder rådgivning om eller formidling af boligkreditaftaler til forbrugere, skal have tilladelse af Finanstilsynet som boligkreditformidler.«

7. Før § 3 indsættes:

»Krav til boligkreditgivere«.

8. § 3 affattes således:

»§ 3. Finanstilsynet giver tilladelse som boligkreditgiver, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Virksomhedens hjemland er Danmark.
- 2) Virksomhedens bestyrelse og direktion eller indehaveren af en boligkreditgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed, eller, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige opfylder betingelserne i § 4.
- 3) Virksomheden har en forretningsgang for kreditværdighedsvurdering, jf. lov om kreditaftaler.

Stk. 2. Ansøgning om tilladelse skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og en beskrivelse af de aktiviteter, som virksomheden har til hensigt at udøve.

Stk. 3. En ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indsendes via Finanstilsynets selvbetjeningsløsning vedlagt de nødvendige oplysninger, jf. stk. 2. Kan en ansøgning undtagelsesvis ikke indsendes via selvbetjeningsløsningen, skal ansøgningen vedlagt de nødvendige oplysninger indsendes elektronisk til Finanstilsynet ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket.

Stk. 4. En boligkreditgiver skal snarest muligt underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i de oplysninger, Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.«

9. Efter § 3 indsættes:

»Krav til boligkreditformidlere

§ 3 a. Finanstilsynet giver tilladelse som boligkreditformidler, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Virksomhedens hjemland er Danmark.
- 2) Virksomhedens bestyrelse og direktion eller indehaveren af en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, eller hvis virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, opfylder betingelserne i § 4.
- 3) Virksomheden har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav.
- 4) Virksomheden dokumenterer, hvis denne modtager betroede midler fra forbrugere, at der er oprettet en særlig konto til indsættelse af betroede midler, og at virksomheden har etableret en sikkerhed for disse

midler. En boligkreditformidler, som ikke modtager betroede midler, skal erklære dette over for Finanstilsynet.

Stk. 2. Ansøgning om tilladelse skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og en beskrivelse af de aktiviteter, som virksomheden har til hensigt at udøve. En ansøgning om tilladelse skal endvidere indeholde de oplysninger, der skal fremgå af registeret, jf. § 6, og om bolig-kreditformidleren er uafhængig, jf. § 8 g.

Stk. 3. En ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indsendes via Finanstilsynets selvbetjeningsløsning vedlagt de nødvendige oplysninger, jf. stk. 2. Kan en ansøgning undtagelsesvis ikke indsendes via selvbetjeningsløsningen, skal ansøgningen vedlagt de nødvendige oplysninger indsendes elektronisk til Finanstilsynet ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket.

Stk. 4. En boligkreditformidler skal snarest muligt underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i de oplysninger, Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om den i stk. 1, nr. 4, nævnte ansvarsforsikring og om den i stk. 1, nr. 5, nævnte sikkerhed for betroede midler.«

10. Før § 4 indsættes:

»Egnet- og hæderlighedskrav«.

11. § 4 affattes således:

§ 4. Et medlem af bestyrelsen eller et medlem af direktionen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler eller indehaveren af en boligkreditgiver eller af en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed,

1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen,

2) skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed og integritet ved varetagelsen af hvervet eller stillingen,

3) må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at personen ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,

4) må ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering, og

5) må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at personen ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, træffer Finanstilsynet afgørelse om, hvorvidt personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. For indehaveren af en boligkreditgiver eller indehaveren af en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, finder 1. pkt. tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 4. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler skal give Finanstilsynet oplysninger om forhold, som nævnt i stk. 1, i forbindelse med sin indtræden i virksomhedens ledelse eller om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2-5, hvis forholdene efterfølgende ændrer sig. Tilsvarende gør sig gældende for indehaveren af en boligkreditgiver eller indehaveren af en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, eller § 3 a, stk. 1, nr. 2, og hvis forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2-5, efterfølgende ændrer sig.

Stk. 5. Drives en boligkreditgiver eller boligkreditformidler som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, gælder stk. 1-5 for den eller de ledelsesansvarlige for boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren.«

12. § 5 ophæves.

13. Før § 5 a indsættes:

»Whistleblowerordning«.

14. I § 5 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »Et ejendomskreditselskab« til: »En boligkreditgiver«, tre steder ændres »ejendomskreditselskabet« til: »boligkreditgiveren«, og i 3. pkt., ændres »Ejendomskreditselskabet« til: »Boligkreditgiveren«.

15. I § 5 a, stk. 3, ændres »ejendomskreditselskaber« til: »boligkreditgivere«.

16. I § 5 b, stk. 1, ændres »Et ejendomskreditselskab« til: »En boligkreditgiver og boligkreditformidler«, og »ejendomskreditselskabets« ændres til: »virksomhedens«.

17. I § 5 c, stk. 1, ændres »et ejendomskreditselskab« til: »en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler«.

18. I § 5 c, stk. 2, ændres »ejendomskreditselskabet« til: »boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren«.

19. Før § 6 indsættes:

»Registrering«.

20. § 6 affattes således:

»§ 6. Finanstilsynet opretter og fører et offentligt register over boligkreditgivere og boligkreditformidlere. Registeret skal være tilgængeligt online og løbende ajourføres.

Stk. 2. Registeret skal for boligkreditformidlere indeholde følgende oplysninger:

- 1) Navne på personer i ledelsen for boligkreditformidleren, som er ansvarlige for formidlingsforretningerne.
- 2) Oplysninger om, hvilke andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, end Danmark der ydes boligkreditformidling i.
- 3) Oplysninger om, hvorvidt boligkreditformidleren er uafhængig.«

21. § 7 ophæves.

22. Overskriften til kapitel 3 affattes således:

*»Kapitel 3
God skik m.v.«*

23. § 8 ophæves.

24. Før § 8 a indsættes:

»God skik«.

25. I § 8 a, stk. 1, og § 8 b, stk. 1 og 2, ændres »Ejendomskreditselskaber« til: »Boligkreditgivere og boligkreditformidlere«.

26. I § 8 a, stk. 2, ændres »ejendomskreditselskaber« til: »boligkreditgivere og boligkreditformidlere«.

27. § 8 a, stk. 4, ophæves.

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 4-6.

28. I § 8 a, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »boligkredit« til: »boligkreditaf-tale«.
29. I § 8 a, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres »et ejendomskreditselskab« til:
»en boligkreditgiver og en boligkreditformidler«.
30. I § 8 a, stk. 7, der bliver stk. 6, ændres »ejendomskreditselskabers« til:
»en boligkreditgivers«.
31. Før § 8 b indsættes:
»Aflønning«.
32. Før § 8 c indsættes:
»Varsling af ændringer af renter, gebyrer eller andet vederlag«.
33. I § 8 c, stk. 1, og § 8 d, stk. 1, ændres »Et ejendomskreditselskab« til:
»En boligkreditgiver«.
34. I § 8 c, stk. 3, nr. 1, og stk. 5, § 8 d, stk. 1, og § 8 e, stk. 1, ændres
»ejendomskreditselskabet« til: »boligkreditgiveren«.
35. I § 8 c, stk. 3, nr. 2, ændres »ejendomskreditselskab« til: »boligkredit-giver«.
36. I § 8 e, stk. 1 og 2, ændres »et ejendomskreditselskab« til: »en bolig-kreditgiver«.
37. I § 8 e, stk. 1, ændres »Ejendomskreditselskabet« til: »Boligkreditgive-ren«.
38. I § 8 e, stk. 2, ændres »det modtagende ejendomskreditselskab« til:
»den modtagende boligkreditgiver«.
39. Efter § 8 e indsættes i *kapitel 3*:
»Kompetencekrav

§ 8 f. En boligkreditgiver og en boligkreditformidler skal sikre, at alle virksomhedens ansatte, som yder boligkreditgivning eller boligkreditformidling, har tilstrækkelige kompetencer.

Stk. 2. Skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om kompetencekrav til ansatte hos en boligkreditgiver og en boligkreditformidler.«

40. Efter kapitel 3 indsættes:

»Kapitel 3 a

Supplerende krav til uafhængige boligkreditformidlere

§ 8 g. En boligkreditformidler må kun anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig boligkreditformidling, hvis den opfylder følgende betingelser:

- 1) Virksomheden må ikke modtage provision eller andet vederlag fra virksomheder, der tilbyder eller formidler boligkreditaftaler, medmindre den fulde provision videregives til kunden uden ugrundet ophold.
- 2) Virksomheden må ikke have snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 17, i lov om finansiell virksomhed, § 10, nr. 16, i lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), og § 9, stk. 1, nr. 14, i lov om forsikringsvirksomhed til et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab, forsikringsselskab eller anden virksomhed, som tilbyder eller formidler finansielle produkter eller boligkreditaftaler.
- 3) Virksomheden tager et tilstrækkeligt antal finansielle produkter på markedet i betragtning ved sin rådgivning, herunder boligkreditaftaler.

Kapitel 3 b

Grænseoverskridende virksomhed for boligkreditformidlere

§ 8 h. En boligkreditformidler, der ønsker at udøve virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal give Finanstilsynet meddelelse herom med angivelse af, i hvilket land eller hvilke lande boligkreditformidling ønskes påbegyndt, og hvilke aktiviteter der ønskes udøvet. Hvis boligkreditformidleren ikke er uafhængig, skal boligkreditformidleren også oplyse om de kreditgivere, som boligkreditformidleren er tilknyttet.

Stk. 2. Finanstilsynet videresender den meddelelse, der er nævnt i stk. 1, til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 1 måned efter

modtagelsen af meddelelsen og giver samtidigt underretning til boligkreditformidleren om videresendelsen. Finanstilsynet underretter også tilsynsmyndighederne om de kreditgivere, som boligkreditformidleren er tilknyttet, og om kreditgiverne tager det fulde og ubetingede ansvar for boligkreditformidlerens aktiviteter.

Stk. 3. Boligkreditformidleren kan påbegynde sin virksomhed 1 måned efter den dato, hvor underretningen af boligkreditformidleren efter stk. 2 er sket. Boligkreditformidleren må ikke yde sine tjenester i forbindelse med kreditaftaler, der tilbydes af kreditgivere, der ikke er kreditinstitutter, til forbrugere i en medlemsstat, hvor kreditgiveren ikke må udøve sin virksomhed.

§ 8 i. En boligkreditformidler, der er registreret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan påbegynde virksomhed her i landet gennem en filial eller som udbyder af grænseoverskridende tjenesteydelse 1 måned efter, at hjemlandets kompetente myndighed har videresendt meddelelse om virksomhedens hensigt til Finanstilsynet.

Stk. 2. Finanstilsynet anvender oplysninger fra hjemlandet til at optage de nødvendige oplysninger i sit register og underretter om nødvendigt boligkreditformidleren om betingelser for udførelsen af aktiviteter, der ikke er EU-harmoniseret i værtslandet.«

41. Før § 9 indsættes i *kapitel 4*:

»*Inddragelse af tilladelse*«.

42. § 9 affattes således:

»§ 9. Finanstilsynet kan inddrage en boligkreditgivers tilladelse efter § 3 og en boligkreditformidlers tilladelse efter § 3 a, hvis virksomheden

- 1) anmoder herom,
- 2) ikke gør brug af tilladelsen, senest 12 måneder efter at Finanstilsynet har meddelt tilladelse,
- 3) ikke har udøvet den tilladte virksomhed i en samlet periode på over 6 måneder,
- 4) har opnået tilladelse på baggrund af bevidst urigtige eller vildledende oplysninger, eller på anden uretmæssig vis,
- 5) ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse efter §§ 3 eller 3 a, eller
- 6) gør sig skyldig i grov eller gentagne overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Finanstilsynet kan endvidere inddrage en boligkreditgivers tilladelse efter § 3 eller en boligkreditformidlers tilladelse efter § 3 a, når der er rejst tiltale mod indehaveren af boligkreditgiveren eller indehaveren af boligkreditformidleren for overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 4, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. Finanstilsynet inddrager en boligkreditgivers tilladelse efter § 3 eller en boligkreditformidlers tilladelse efter § 3 a, når virksomheden er registeret som ophørt i Det Centrale Virksomhedsregister eller er taget under konkursbehandling.

Stk. 4. Finanstilsynet sletter en virksomhed fra registeret, jf. § 6, når tilladelsen er inddraget, jf. stk. 1-3.

Stk. 5. Inddragelse af tilladelse i henhold til stk. 1, nr. 5, på baggrund af manglende opfyldelse af kravene i § 4, stk. 1, og inddragelse i henhold til stk. 2 kan af indehaveren af en boligkreditgiver eller indehaveren af en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at inddragelse af tilladelse er meddelt boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

43. §§ 10 og 11 ophæves.

44. Før § 12 i kapitel 5 ophæves »Tilsyn«, og i stedet indsættes: »Finanstilsynet«.

45. § 12, stk. 1, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: »Finanstilsynet påser overholdelsen af forordninger udstedt i medfør af artikel 29, stk. 2, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse.«

46. § 12, stk. 2-5, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 2 og 3.

47. § 12, stk. 7, der bliver stk. 3, affattes således:
»Stk. 3. Finanstilsynet kan inden for en nærmere fastsat frist påbyde fysiske og juridiske personer, omfattet af denne lov, at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør af loven.«

48. Efter § 12 indsættes:

»Forbrugerombudsmanden

§ 12 a. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 8 a, stk. 1 og 2, og §§ 8 c-8 e, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Forbrugerombudsmanden kan endvidere behandle sager vedrørende overtrædelse af straffelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af denne lovs § 8 a, stk. 4. Markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, § 33 og § 34 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter denne bestemmelse. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

Stk. 2. Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at kunder hos en virksomhed omfattet af loven kan have lidt tab som følge af, at virksomheden har overtrådt § 8 a, stk. 1, eller bestemmelser udstedt i medfør af § 8 a, stk. 2.

Stk. 3. Forbrugerombudsmanden har uanset §§ 13 og 13 a adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 2.

Tilsyn med grænseoverskridende virksomhed for boligkreditformidlere

§ 12 b. Finanstilsynet påser, at filialer af boligkreditformidlere her i landet, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, overholder §§ 8 a, 8 f, og 8 g og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Overholder en filial af en boligkreditformidler her i landet, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ikke reglerne i §§ 8 a, 8 f og 8 g, kan Finanstilsynet påbyde boligkreditformidleren, at det ulovlige forhold bringes til ophør. Efterkommer den pågældende boligkreditformidler ikke Finanstilsynets påbud, underretter Finanstilsynet boligkreditformidlerens kompetente myndigheder i hjemlandet herom, herunder om de iværksatte tiltag. Fortsætter filialen af boligkreditformidleren det ulovlige forhold, kan Finanstilsynet forbyde boligkreditformidleren at udøve virksomhed i Danmark. Finanstilsynet skal give boligkreditformidlerens

hjemlandsmyndighed og Kommissionen meddelelse om de iværksatte tiltag uden unødigt forsinkelse.

§ 12 c. Tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet foretage inspektion i de her i landet beliggende filialer af udenlandske boligkreditformidlere med hjemsted i det pågældende land. Finanstilsynet kan deltage i den i 1. pkt. nævnte inspektion. Modsætter en filial som nævnt i 1. pkt. sig en kompetent udenlandsk myndigheds inspektion, kan undersøgelsen kun foretages med Finanstilsynets medvirken. Endvidere kan Finanstilsynet selvstændigt foretage inspektioner i filialer af udenlandske boligkreditformidlere, der er beliggende her i landet, i forbindelse med tilsynet med god skik og kompetencekrav.«

49. Før § 13 indsættes:

»Tavshedspligt«.

50. I § 13, stk. 1, indsættes efter »jf. dog stk. 3«: »og 4«.

51. I § 13 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger om, hvor en boligkreditformidler har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. § 3 a, stk. 1, nr. 4.«

Stk. 4-9 bliver herefter stk. 5-10.

52. I § 13, stk. 6, nr. 2, 5, 6 og 10, der bliver stk. 7, nr. 2, 5, 6 og 10, ændres »jf. dog stk. 9« til: »jf. dog stk. 10«.

53. I § 13, stk. 6, der bliver stk. 7, indsættes som nr. 12 og 13:

»12) Tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med virksomheder omfattet af denne lov, myndigheder og organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for virksomheder omfattet af denne lov, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for virksomheder omfattet af denne lov, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

13) Datatilsynet som uafhængig tilsynsmyndighed for efterlevelse af dataskyttelsesreglerne under forudsætning af, at Datatilsynet har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver.«

54. I § 13, stk. 7 og 9, der bliver stk. 8 og 10, ændres »jf. stk. 6« til: »jf. stk. 7«.

55. I § 13 a, stk. 2, ændres »§ 12, stk. 4, og § 13, stk. 6« til: »§ 12 a, stk. 3, og § 13, stk. 7«.

56. I § 13 a, stk. 3, 1. pkt., ændres »et ejendomskreditselskab« til: »en boligkreditgiver«, og i 2. pkt. ændres »§ 8 a, stk. 6« til: »§ 8 a, stk. 5«.

57. Før § 14 indsættes:

»Påbud om nedlæggelse af hverv m.v.«

58. § 14 affattes således:

»§ 14. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler at nedlægge sit hverv inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis bestyrelsesmedlemmet efter § 4, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage hvervet. Varigheden af et sådant påbud skal fremgå heraf.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler at nedlægge sit hverv, når der er rejst tiltale mod bestyrelsesmedlemmet i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning, eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at bestyrelsesmedlemmet ikke opfylder kravene i § 4, stk. 1, nr. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt et bestyrelsesmedlem efter stk. 1 og 2. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet senest 4 uger efter, at afslaget er meddelt ansøgeren.

Stk. 4. Finanstilsynet er kun forpligtet til at indbringe en sag for domstolene efter stk. 3 når,

- 1) påbuddet ikke er tidsbegrænset,
- 2) der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller

3) der er forløbet mindst 2 år siden et tidligere afslag på tilbagekaldelse fra Finanstilsynet er stadfæstet ved dom.

Stk. 5. Finanstilsynet kan inddrage en boligkreditgivers eller boligkreditformidlers tilladelse, jf. § 9, stk. 1, nr. 5, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 1 eller 2.

Stk. 6. Finanstilsynet kan påbyde en boligkreditgiver eller boligkreditformidler at afsætte en direktør i virksomheden inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis direktøren ikke kan varetage stillingen, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-5. Varigheden af et sådant påbud skal fremgå heraf.

Stk. 7. Finanstilsynet kan påbyde en boligkreditgiver eller boligkreditformidler at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning, eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 4, stk. 1, nr. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 8. En boligkreditgiver, boligkreditformidler eller en person, som et påbud efter stk. 1, 2, 6 og 7, er rettet mod, kan forlange, at påbuddet indbringes for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet senest 4 uger efter, at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 9. Afgørelser, som træffes efter § 4, stk. 1, kan af boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren og den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 10. Har en boligkreditgiver eller boligkreditformidler ikke afsat direktøren inden for den fastsatte frist, jf. stk. 6 og 7, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 9, stk. 1, nr. 5.

Stk. 11. Drives en boligkreditgiver eller boligkreditformidler som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, gælder stk. 1-10 for den eller de ledelsesansvarlige i virksomheden.«

59. Før § 15 indsættes:

»Finanstilsynets offentliggørelse af reaktioner m.v.«.

60. § 15 affattes således:

»§ 15. Finanstilsynet skal med angivelse af virksomhedens navn offentliggøre følgende på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog § 15 d:

- 1) Reaktioner givet efter § 12, stk. 2, i denne lov, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed omfattet af denne lov.
- 2) Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 12, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn.
- 3) Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.
- 4) Udøvelse af boligkreditgivning eller boligkreditformidling uden tilslutning, jf. §§ 3 eller 3 a.

Stk. 2. Finanstilsynet kan beslutte, at offentliggørelse efter stk. 1, nr. 2-4, skal ske i form af et resumé.«

61. §§ 15 a og 15 b ophæves og i stedet indsættes:

»§ 15 a. Indbringes en reaktion, der offentliggøres i henhold til § 15, stk. 1, nr. 1 og 2, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

§ 15 b. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, hvis disse er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bestemmelserne i denne lov, bortset fra sager omfattet af kapitel 2.

Stk. 2. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 4, stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

§ 15 c. Er en sag overgivet til politimæssig efterforskning, og er der faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog

§ 15 d, stk. 1. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Stk. 2. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter § 15, stk. 1, nr. 3, og hvor der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

Begrænsninger i Finanstilsynets offentliggørelse

§ 15 d. Offentliggørelse efter § 15, stk. 1, nr. 1-3 og § 15 c, stk. 1, kan ikke ske, hvis

- 1) offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller
- 2) efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Stk. 2. Offentliggørelse efter § 15, nr. 1-3, og § 15 c, må ikke indeholde

- 1) fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen eller
- 2) fortrolige oplysninger, der hidrører fra tilsynsmyndigheder i andre lande, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 1, skal der ske offentliggørelse efter § 15, nr. 1-3, og § 15 c, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Offentliggørelse skal dog ikke finde sted, hvis der er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Stk. 4. Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter § 15, stk. 1, nr. 1, om kravene i § 4, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 14 på en overtrædelse af kravene.

Tidspunkt for og varigheden af Finanstilsynets offentliggørelse

§ 15 e. Offentliggørelse efter dette kapitel skal ske hurtigst muligt efter, at personen eller virksomheden er underrettet om reaktionen eller beslutningen. Kan Finanstilsynet ikke underrette den pågældende, skal der alligevel ske offentliggørelse.

Stk. 2. Det offentliggjorte skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører fysiske personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige for varetagelsen af de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Virksomheders offentliggørelse af reaktioner m.v.

§ 15 f. Er en reaktion m.v. rettet mod en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 15, stk. 1, nr. 1, eller er en dom eller bødevedtagelse rettet mod eller vedtaget af en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 15 c, skal virksomheden offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer.

Stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre en reaktion m.v. som nævnt i stk. 1, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Stk. 4. Virksomheden skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse som nævnt i stk. 1, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Stk. 5. Samtidig med virksomhedens offentliggørelse efter stk. 1-3 skal virksomheden indsætte et link på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, som giver direkte adgang til reaktionen, dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, og, det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet, en dom eller bødevedtagelse.

Stk. 6. Kommenterer virksomheden reaktionen, dommen eller bødevedtagelsen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen, dommen, eller bødevedtagelsen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens

hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Stk. 7. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen af en dom eller bødevedtagelse, jf. stk. 1, hurtigst muligt efter, at offentliggørelsen er sket, og fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen til Finanstilsynet.

§ 15 g. Skatte- og vækstministeren kan fastsætte regler om boligkreditgivers og boligkreditformidlers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Berigtigelse af offentliggjorte oplysninger

§ 15 h. Videregiver en virksomhed omfattet af loven oplysninger om virksomheden, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden handles.

Stk. 2. Berigtiger virksomheden ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

62. Før § 16 indsættes:

»Parter«.

63. § 16 affattes således:

»§ 16. Som part i forhold til Finanstilsynet anses virksomheder eller personer, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren tillige som part i forhold til Finanstilsynets

afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

- 1) En virksomhed eller person, der udøver virksomhed som boligkreditgiver eller boligkreditformidler uden tilladelse, jf. § 2.
- 2) En virksomhed eller en person, der ansøger om tilladelse til at udøve virksomhed som boligkreditgiver, jf. § 3.
- 3) En virksomhed eller en person, der ansøger om tilladelse til at udøve virksomhed som boligkreditformidler, jf. § 3 a.
- 4) Et medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion eller en ledelsesansvarlig, når Finanstilsynet nægter en virksomhed tilladelse, jf. § 3, stk. 1, eller § 3 a, stk. 1, eller inddrager tilladelsen, jf. § 9.
- 5) En virksomhed eller person, som Finanstilsynet kræver oplysninger fra til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov, jf. § 17.
- 6) En virksomhed eller person, som omfattes af en afgørelse truffet af Finanstilsynet om personens egnethed og hæderlighed i henhold til § 4.«

64. Før § 17 indsættes:

»Indhentelse af oplysninger«.

65. § 17 affattes således:

»§ 17. Boligkreditgivere og boligkreditformidlere omfattet af loven skal efter anmodning give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Stk. 2. Fysiske og juridiske personer skal give Finanstilsynet alle oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om en virksomhed eller person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Stk. 3. Oplysninger afgivet efter stk. 1 og 2 skal hurtigst muligt berigtiges over for Finanstilsynet, hvis virksomheden efterfølgende konstaterer følgende:

- 1) Oplysningerne har ikke været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
- 2) Oplysningerne er på et senere tidspunkt blevet misvisende.

Stk. 4. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til et forretningslokale tilhørende en virksomhed omfattet af denne lov med henblik på at indhente oplysninger, herunder ved inspektion.«

66. Før § 18 indsættes:

»Udmåling af frister«.

67. Før § 19 indsættes:

»Afgift«.

68. I § 19 ændres »Ejendomscreditselskaber under tilsyn efter denne lov« til: »Virksomheder omfattet af loven«.

69. Før § 20 indsættes:

»Krav om digital kommunikation«.

70. § 22 affattes således:

»§ 22. Overtrædelse af § 2, § 4, stk. 4, jf. § 4, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 4, stk. 5, jf. § 4, stk. 4, jf. § 4, stk. 1, nr. 3 og 4, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 5 a, stk. 1, § 5 b, stk. 1, § 5 c, stk. 1, § 8 g og § 15 f, stk. 1 og 3-7, straffes med bøde.

Stk. 3. En boligkreditgiver eller boligkreditformidler, der ikke efterkommer et påbud, som er givet i medfør af § 12, stk. 3, eller § 14, stk. 6 og 7, eller en virksomhed, der undlader at meddele eller berigtige oplysninger efter § 17, stk. 1-3, straffes med bøde.

Stk. 4. Et bestyrelsesmedlem i en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 14, stk. 1 og 2, straffes med bøde.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 6. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf er 5 år.

Stk. 7. Ved udmåling af bøder lægges der vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges der i den forbindelse vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges der vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Stk. 8. I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af reglerne.«

UDKAST

I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 464 af 1. maj 2026, som ændret ved § 6 i lov nr. 712 af 20. juni 2025 og § 1 i lov nr. 1638 af 16. november 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 11*, indsættes efter »af visse finansielle virksomheder«: »eller i henhold til §§ 225 a, 225 b, 235 e og 235 f i lov om forsikringsvirksomhed eller i henhold til §§ 25 og 27-43 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsvirksomheder«.
2. I § 89, *stk. 2, nr. 6*, indsættes efter »have«: »og offentliggøre«.
3. Efter § 124 indsættes:

»§ 125. En markedsplads, der udfærdiger indberetninger på vegne af et investeringsselskab, skal have forsvarlige sikkerhedsmekanismer, der er udformet med henblik på at garantere sikkerheden og autentificeringen ved overførsel af information, minimere risikoen for dataforvanskning og uautoriseret adgang og forhindre lækage for til hver en tid at kunne holde oplysningerne fortrolige.

Stk. 2. Markedspladsen skal ligeledes råde over passende ressourcer og backupfaciliteter, så den til enhver tid kan tilbyde og opretholde sine tjenester.«
4. § 195 ophæves.
5. Efter § 214 indsættes:

»§ 214 a. Finanstilsynet kan indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af, oplysninger fra andre offentlige myndigheder og fra offentligt tilgængelige kilder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver.

Stk. 2. Finanstilsynet kan behandle, herunder samkøre, oplysninger, som tilsynet ud over de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, er i besiddelse af, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets kontrol- og tilsynsopgaver.

Stk. 3. Finanstilsynet kan få terminaladgang til nødvendige oplysninger om fysiske eller juridiske personers økonomiske eller erhvervsmæssige forhold i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for indsamling, videregivelse og anden behandling af oplysninger efter stk. 1-3, herunder om, hvornår og til hvilke formål og opgaver oplysninger kan indsamles og behandles, og hvornår sletning af oplysninger skal finde sted, og om

UDKAST

de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der skal iagttages ved behandlingen.«

6. I § 247, stk. 1, ændres »§§ 122-124« til: »§§ 122-125«.

§ 6

I lov om forbrugslånsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1545 af 4. december 2025, som ændret ved § 3 i lov nr. 1322 af 20. november 2025 og § 11 i lov nr. 1638 af 16. december 2025, foretages følgende ændring:

1. § 1, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) Boligkreditgivere omfattet af § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere.«

§ 7

I lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeføjelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 5, ophæves.
2. § 24, stk. 6, ophæves.

§ 8

Stk. 1. Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1537 af 18. november 2025, ophæves.

Stk. 2. Bekendtgørelse om informationspligt ved erhvervsmæssig handel med pantebreve i fast ejendom og om visse pantebrevshandlers behandling

af betroede midler og garantistillelse, jf. bekendtgørelse nr. 1241 af 8. november 2010, ophæves.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 29. januar 2027, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 5, nr. 1, træder i kraft den 30. januar 2027.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af § 13, stk. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 13, stk. 7, jf. denne lovs § 1, nr. 9.

Stk. 4. Regler udstedt i medfør af § 160, stk. 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 160, stk. 8, jf. denne lovs § 1, nr. 55.

Stk. 5. § 1 finder ikke anvendelse på ansøgninger indgivet før lovens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger, finder de hidtil gældende regler i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1537 af 18. november 2025, som ændret ved lov nr. 1638 af 16. december 2025, anvendelse, jf. dog stk. 3.

Stk. 6. Virksomheder, der inden den 29. januar 2027 har tilladelse som investeringsrådgivere, eller som er omfattede af stk. 5, skal ikke have godkendt personer, der pr. 31. december 2026 direkte eller indirekte besidder en kvalificeret ejerandel, jf. §§ 44 j og 44 k.

Stk. 7. De bekendtgørelser og forskrifter, der er udstedt i henhold til lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1537 af 18. november 2025, forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Stk. 8. Boligkreditformidlere, der pr. 31. december 2026 har tilladelse til at udøve boligkreditformidling efter § 3 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, kan fortsat udøve boligkreditformidling pr. 29. januar 2027 uden at have tilladelse efter § 3 a i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Stk. 9. For virksomheder, der inden den 29. januar 2027 har indsendt ansøgning om tilladelse som ejendomskreditselskab eller boligkreditformidler, og hvor ansøgningen ikke er afgjort ved tilladelse eller afslag inden denne dato, finder reglerne i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere anvendelse.

Stk. 10. Kravet i § 2, nr. 3, finder ikke anvendelse på kontrakter indgået mellem kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område og kunder bosiddende i Danmark, inden den 11. juli 2026. For sådanne kontrakter finder de hidtil gældende regler anvendelse.

UDKAST

§ 10

Stk. 1. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1-7 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1, 2 og 4-7 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning.....	55
2. Baggrund.....	57
3. Lovforslagets hovedpunkter.....	58
3.1. Fondsmæglerselskabers accessoriske virksomhed.....	58
3.2. Fondsmæglerholdingvirksomheder.....	62
3.2.1. Ophævelse af bestemmelser om god skik, kvalificerede ejerandele, virksomhedsstyring og kapitalgrundlagskrav for fondsmæglerholdingvirksomheder	62
3.2.2. Ophævelse af bestemmelser om tidlig indgriben og krisehåndtering for fondsmæglerholdingvirksomheder	66
3.2.3. Ophævelse af bestemmelser om afviklingsplanlægning og nedskrivningsegne passiver for fondsmæglerholdingvirksomheder	70
3.2.4. Ophævelse af visse pligter for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder til at indsende underretninger og erklæringer til Finanstilsynet	73
3.3. Ophævelse af krav til fondsmæglerselskabers navne og selskabsformer	76
3.4. Ophævelse af krav til erhvervelse af egne aktier	77
3.4.2. Ophævelse af visse regler om ledelse og tegningsret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.....	78
3.4.3. Ophævelse af regler om fondsmæglerselskabers anbringelse af midler	83
3.4.4. Ophævelse af konkrete begrænsninger til fondsmæglerselskabers ansattes personlige transaktioner	86
3.4.5. Ophævelse af regler om interessekonflikter for ansatte i fondsmæglerselskaber.....	89
3.4.6. Ophævelse af regler om offentlighed omkring generalforsamlinger	92
3.4.7. Ophævelse af regler om koncerninterne eksponeringer for fondsmæglerselskaber.....	93
3.5. Ophævelse af certificeringsordning for revisorer i finansielle virksomheder	95
3.6. Gældsinddrivelse.....	97

3.7.	Ophævelse af krav om tilladelse til pantebrevshandel og ændring af lovens titel.....	99
3.8.	Regelforenkling for boligkreditformidlere.....	101
3.9.	Regelforenkling for boligkreditgivere	106
3.10.	Overførsel af regler om investeringsrådgivere til fondsmæglerselskabsloven	109
3.11.	Opfølgning på dialog med Kommissionen om implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 (CRD V)	117
3.12.	Filialer af kreditinstitutter fra lande uden for Den Europæiske Union	119
3.13.	Videregivelse af fortrolige oplysninger til Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask og Finansiering af Terrorisme (AMLA)	121
3.14.	Ophævelse af adgangen til en begrænset tilslutning til en værdipapircentral (CSD).....	124
3.15.	Krav til operatører af markedspladser	125
3.16.	Adgang til indkomstoplysninger.....	126
3.17.	Styrkelse af Finanstilsynets beføjelser.....	129
4.	Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven	131
5.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige	134
6.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	135
7.	Administrative konsekvenser for borgerne.....	137
8.	Klimamæssige konsekvenser	137
9.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser.....	137
10.	Forholdet til EU-retten	137
11.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.....	139
12.	Sammenfattende skema.....	139

1. Indledning

Skatte- og Vækstministeriet har gennemført en evaluering af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter med særlig fokus på balancen mellem direktivnær implementering og nationale særregler.

På baggrund af evalueringen af fondsmæglerselskabsloven konkluderes, at loven på mange områder vil kunne gøres mere direktivnær, og at regelsættet i højere grad kan forenkles, gøres mere proportionalt og tilpasses fondsmæglerselskabernes særlige sårbarheder og risici for det finansielle system. Det vurderes, at der samtidigt kan opretholdes et passende niveau for beskyttelse af fondsmæglerselskabernes kunder. På denne baggrund foreslås det at ophæve størstedelen af de bestemmelser, som er identificerede som overimplementering. Samtidigt kan andre bestemmelser gøres mere direktivnære. Dette vil styrke fondsmæglersektorens internationale konkurrenceevne.

Over de seneste år har der været et faldende antal statsautoriserede revisorer, der er certificeret af Finanstilsynet til at revidere pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber. Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer (certificeringsordningen) udgør en adgangs- og ekspansionsbarriere og kan medføre suboptimale konkurrencevilkår. Det foreslås derfor at afskaffe certificeringsordningen og dermed øge antallet af statsautoriserede revisorer, der kan revidere pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber.

Lovforslaget indeholder forslag til en styrket ledelsesmæssig forankring af håndteringen af systematiske fejl i pengeinstitutters og realkreditinstitutters gældsinddrivelse. Forslaget stilles på baggrund af de senere års sager med langtrukken oprydning af fejl i visse pengeinstitutters gældsinddrivelsesprocesser.

Lovforslagets dele om boligkreditgivere, boligkreditformidlere og investeringsrådgivere har til formål at samle reguleringen af virksomheder, der erhvervsmæssigt indgår eller formidler boligkreditaftaler, eller yder investeringsserviceydelser, i henholdsvis lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere og lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Samtidig tilnærmes reglerne til den øvrige finansielle regulering.

Reguleringen af boligkreditformidlere flyttes fra lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere til lov om ejendomskreditselskaber, som samtidig foreslås omdøbt til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Overflytningen indebærer som udgangspunkt ikke realitetsændringer for boligkreditformidlere, men samler reglerne omkring ydelse og formidling af boligkreditaftaler i et mere overskueligt regelsæt. For at mindske virksomhedernes compliancebelastning og gøre reglerne mere direktivkonforme, foreslås der visse elementer af regelforenkling, hvor eksisterende nationale særregler, der ikke længere anses for at være nødvendige, ophæves. Det gælder f.eks. reglerne om årlig indberetning, forretningsgang for interessekonflikter, og sammenfald mellem direktion og bestyrelse.

Samtidig ophæves kravet om tilladelse til pantebrevshandel for at målrette tilsynet mod virksomheder med størst risiko for regelomgåelse og på baggrund af erfaringerne med loven anses kravet om tilladelse til pantebrevshandel ikke længere for at være nødvendige, navnlig henset til hensynet til virksomhedernes generelle compliancebelastning. Virksomheder, der handler med pantebreve, vil dog fortsat være underlagt hvidvasktilsyn.

Endelig ændres betegnelsen ejendomskreditselskab til boligkreditgiver for at tilpasse terminologien til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (herefter boligkreditdirektivet).

Lovforslaget vil som udgangspunkt ikke medføre realitetsændringer for boligkreditgivere. For at mindske virksomhedernes compliancebelastning og gøre reglerne mere direktivkonforme foreslås visse elementer af regelforenkling, hvor eksisterende nationale særregler, der ikke længere anses for at være nødvendige, ophævet. Det gælder f.eks. reglerne om kvalificerede ejere, krav til navn og selskabsform og ansvarlig for kreditgivning.

Reguleringen af investeringsrådgivere flyttes fra lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven). Det vil bidrage til bedre overblik og øget gennemsigtighed for virksomhederne at have reguleringen af virksomheder, der yder investeringsserviceydelser i henhold til reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II) samlet i én lov.

Udskillelsen af området fra lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere til fondsmæglerselskabsloven indebærer som udgangspunkt ikke materielle ændringer i reguleringen af investeringsrådgivere. For at mindske

virksomhedernes compliancebelastning og gøre reglerne mere direktivkonforme foreslås visse elementer af regelforenkling, hvor eksisterende nationale særregler, der ikke længere anses for at være nødvendige, ophævet. Det gælder f.eks. reglerne om årlig indberetning og offentliggørelse af forretningsgang for interessekonflikter samt forenkling af kravene til kvalificerede ejere.

Lovforslaget har desuden til formål at give Finanstilsynet adgang til i videre omfang end i dag at videregive fortrolige oplysninger til Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask og Finansiering af Terrorisme (AMLA). Dette vil sikre en bedre videndeling mellem tilsynsmyndigheder og styrke myndighedernes muligheder for at forebygge finansiel kriminalitet.

Forslaget giver Finanstilsynet mulighed for at kunne indhente oplysninger om indkomstforhold i specifikke sager om markedsmisbrug direkte og digitalt i indkomstregisteret f.eks. i sager om insiderhandel. Dette vil lette en sagsgang, der i dag er manuel og ressourcetung, i både Finanstilsynet og hos politiet.

2. Baggrund

Erhvervsministeren gav i 2021 under behandling af forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter tilsagn om, at der efter lovens ikrafttræden ville blive foretaget en evaluering af, om der er fundet den rette balance mellem direktivnær implementering og videreførelse af de nationale særregler.

På den baggrund blev der i 2024 igangsat en evaluering af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det er på baggrund af evalueringen konstateret, at lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter på nuværende tidspunkt indeholder en væsentlig mængde nationale særregler, som indebærer byrder for fondsmæglerselskaberne. Evalueringen har desuden vist, at mængden af særlige nationale regulatoriske krav i sig selv opfattes som en byrde for virksomhederne. De nationale særregler varetager dog også en række hensyn til beskyttelse af kunder, selskabernes robusthed og hensynet til tilliden til sektoren.

Med evalueringen lægges der op til, at en stor del af de nationale særregler kan ophæves med henblik på at forenkle reguleringen og reducere i de administrative byrder, som denne regulering har medført for

fondsmæglerselskaberne. På baggrund af evalueringen konkluderes, at loven på mange områder vil kunne gøres mere direktivnær, og at regelsættet i højere grad kan gøres proportionalt og tilpasses fondsmæglerselskabernes særlige sårbarheder og risici for det finansielle system og samtidig opretholde et passende niveau for beskyttelse af fondsmæglerselskabernes kunder. Det vurderes derfor muligt at ophæve de fleste af de identificerede nationale særregler for fondsmæglerselskaber og gøre andre bestemmelser mere direktivnære. Dette vil understøtte sektorens europæiske konkurrenceevne.

Der er i forbindelse med evalueringen gennemført et nabolandetjek med hensyn til en række bestemmelser, der vurderes særligt relevante for danske fondsmæglerselskabers konkurrenceevne. Nabetjekket er gennemført for at sikre at reglerne bidrager til at fremme danske fondsmæglerselskabers konkurrencedygtighed på det internationale marked. De oplysninger, der er blevet tilvejebragt i forbindelse med nabetjekket, er indgået i overvejelserne om ophævelse og tilpasning af en række af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters bestemmelser.

Der lægges på den baggrund op til at lette de administrative byrder for danske fondsmæglerselskaber ved at bringe den danske implementering af EU-reguleringen om fondsmæglerselskaber til et niveau, der i højere grad flugter med de krav, der følger af EU-reglerne. De foreslåede ændringer vil medføre, at en række gældende krav til fondsmæglerselskabernes virksomhedsstyring vil udgå. Dette vil medføre administrative lettelser for fondsmæglerselskaberne. Det vil dog samtidig også betyde, at en række krav til beskyttelsen af fondsmæglerselskabernes finansielle robusthed og styring samt til fondsmæglerselskabernes særlige hensyntagen til kunderne, vil udgå af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det vurderes dog samlet set, at de foreslåede justeringer vil medføre en mere hensigtsmæssig balance af reguleringens beskyttelseshensyn henset til fondsmæglerselskabernes begrænsede størrelse og begrænsede systemiske vigtighed.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Fondsmæglerselskabers accessoriske virksomhed

3.1.1. Gældende ret

De aktiviteter og services, som fondsmæglerselskaber må udføre og yde, er reguleret i § 13 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

En virksomhed skal have tilladelse som værdipapirhandler, hvis den yder eller udfører de typer af investeringsservices og -aktiviteter, som nævnes i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters bilag 1, afsnit A, med finansielle instrumenter, der nævnes i bilag 2. Disse aktiviteter omfatter eksempelvis at modtage og formidle ordrer vedrørende køb eller salg af aktier eller obligationer for investorernes regning. Hvis virksomheden allerede har tilladelse som penge-, realkreditinstitut eller investeringsforvaltningsselskab, skal virksomheden dog ikke have tilladelse også som værdipapirhandler. Dette fremgår af § 13, stk. 1.

Værdipapirhandlere kan desuden yde de tjenesteydelser, som beskrives som accessoriske i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters bilag 1, afsnit B. Tilladelse til at udøve en eller flere af disse accessoriske tjenesteydelser kan kun gives i tilknytning til tilladelse til de investeringsservices og -aktiviteter, der er omfattet af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters bilag 1, afsnit A.

En virksomhed er et fondsmæglerselskab, hvis den handler med værdipapirer og ikke allerede har tilladelse som penge-, realkreditinstitut eller investeringsforvaltningsselskab efter lov om finansiell virksomhed. Dette fremgår af § 13, stk. 2, 1. pkt.

Fondsmæglerselskaber er efter gældende ret begrænset til at udføre de investeringsservicer og -aktiviteter, de har tilladelse til efter lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters bilag 1, afsnit A, og accessoriske tjenesteydelser efter lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters bilag 1, afsnit B. Det vil eksempelvis være at modtage og formidle ordrer vedrørende køb eller salg af aktier eller obligationer for investorernes regning.

3.1.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejsler og den foreslåede ordning

Det har i forbindelse med evalueringen af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter været overvejet, om fondsmæglerselskabers virksomhedsområde bør udvides med henblik på, at disse selskaber i videre omfang kan udføre virksomhed, der er accessorisk til de tilladelsespligtige aktiviteter.

Fondsmæglerselskaber er efter gældende ret begrænset til at udføre de investeringsservicer og -aktiviteter, de har tilladelse til efter lov om

fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters bilag 1, afsnit A, og accessoriske tjenesteydelser efter lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters bilag 1, afsnit B. Det vil eksempelvis være at modtage og formidle ordrer vedrørende køb eller salg af aktier eller obligationer for investorerne regning.

EU-retten stiller krav om, at fondsmæglerselskaber ikke må udføre de investeringsaktiviteter og tjenester, der er omfattet af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters bilag 1, uden at være meddelt tilladelse hertil af den kompetente myndighed. EU-retten stiller imidlertid ikke et krav om, at fondsmæglerselskaber ikke må udøve andre aktiviteter, end de aktiviteter, der er nævnt i bilag 1.

Det har på denne baggrund været overvejet, om det vil være hensigtsmæssigt at udvide fondsmæglerselskabernes virksomhedsområde til at omfatte yderligere accessoriske aktiviteter.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at fondsmæglerselskabers aktiviteter fortsat bør ligge indenfor et begrænset virksomhedsområde. Der lægges herved vægt på, at de krav, der stilles til fondsmæglerselskaber, har til formål at sikre, at selskaberne ikke påtager sig risici, som ikke er adresseret i reguleringen af fondsmæglerselskaberne og de dertilhørende kapitalkrav. De gældende regler indebærer desuden, at fondsmæglerselskaber ikke udfører andre, uregulerede aktiviteter inden for den legitimitet, der ligger i tilladelsen som fondsmægler. At ophæve reglerne helt vil kunne give kunderne en falsk tryghed. Bestemmelsen i § 13 indebærer således, at selskabets kunder kan have tillid til, at de tjenester, der udbydes af fondsmæglerselskabet, sker inden for det regulerede virksomhedsområde og under tilsyn af Finanstilsynet.

Skatte- og Vækstministeriet er i forbindelse med evalueringen af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter blevet opmærksom på, at en række accessoriske aktiviteter, som efterspørges blandt fondsmæglerselskabernes kunder i tilknytning til fondsmæglerselskabernes tilladelsespligtige aktiviteter, ikke efter gældende ret kan udøves i forlængelse af fondsmæglerselskabernes nuværende aktiviteter.

I forbindelse med evalueringen blev der desuden foretaget en spørgeundersøgelse om tilsvarende regler i sammenlignelige nabolande. Det kan på den baggrund konstateres, at reglerne om fondsmæglerselskabers mulighed for at udøve aktiviteter varierer markant fra land til land.

Skatte- og Vækstministeriet vurderer, at det kan være hensigtsmæssigt at bemyndige Finanstilsynet til at fastsætte regler, hvorefter fondsmæglerselskaber kan udføre nærmere angivet accessoriske aktiviteter i tilknytning de tilladelsespligtige aktiviteter i bilag 1, afsnit A, til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter uden krav om tilladelse. De tilladte accessoriske aktiviteter skal udøves i direkte tilknytning til selskabets allerede tilladte aktiviteter og aktiviteterne må ikke indebære en væsentlig forøgelse af selskabernes risici. Der lægges herved vægt på, at reglerne om accessorisk virksomhed navnlig har til formål at sikre, at fondsmæglerselskaber kan fokusere på at drive fondsmæglervirksomhed og ikke påtager sig risici, som ikke er håndteret i medfør af lovgivningens krav.

Da der løbende kan opstå behov for nye tjenester, som ikke er forudset i reglerne, vurderes det endvidere hensigtsmæssigt, at der indføres en mulighed for at Finanstilsynet efter ansøgning kan tillade et fondsmæglerselskab at udføre nærmere angivne accessoriske tjenester.

Det foreslås på denne baggrund at ændre § 13 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), så Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte regler om accessorisk virksomhed, der kan udføres i tilknytning til de tjenesteydelser, som fondsmæglerselskabet har tilladelse til, og til at træffe afgørelse om tilladelse til udførelse af accessorisk virksomhed.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte regler i en bekendtgørelse om accessorisk virksomhed, som fondsmæglerselskaber kan udøve i tilknytning aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, i fondsmæglerselskabsloven.

Som eksempler på accessorisk virksomhed kan nævnes udførelse af rapportering i tilknytning til udførte tjenesteydelser, information og aktiviteter i tilknytning til aktivt ejerskab, herunder repræsentation af kunderne, samt information og dialog i forbindelse med markedsføring, fastlæggelse af kunde profiler og kundens investeringsstruktur.

Det foreslås også, at Finanstilsynet skal kunne give tilladelse til, at et fondsmæglerselskab kan udøve accessorisk virksomhed i tilknytning til de tjenesteydelser, der er omfattet af bilag 1, afsnit A, i fondsmæglerselskabsloven,

udover de former for accessorisk virksomhed, som er fastsat ved bekendtgørelse. Denne tilladelse vil kunne gives på individuelt grundlag efter ansøgning fra fondsmæglerselskabet.

Finanstilsynet vil skulle vurdere, om den accessoriske virksomhed vil blive udført i nær tilknytning til de tilladelsespligtige investeringsservices, og om den accessoriske virksomhed vil indebære væsentlige risici for selskabet.

Finanstilsynet vil ved vurderingen blandt andet kunne inddrage, hvorvidt de påtænkte aktiviteter vil være forbundet med risici for selskabets opfyldelse af kapitalkrav og beskyttelse af kunder. Finanstilsynet vil i denne forbindelse kunne stille krav om, at virksomheden dokumenterer, at de påtænkte aktiviteter er indarbejdet i virksomhedens procedurer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

3.2. Fondsmæglerholdingvirksomheder

En fondsmæglerholdvirksomhed er en modervirksomhed, som ejer aktier eller anpartar i et eller flere datterselskaber, som er et fondsmæglerselskab.

En fondsmæglerholdingvirksomhed udøver ikke selv tilladelsespligtige aktiviteter som fondsmæglerselskaber efter bilag 1, afsnit A, til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

3.2.1. Ophævelse af bestemmelser om god skik, kvalificerede ejerandele, virksomhedsstyring og kapitalgrundlagskrav for fondsmæglerholdingvirksomheder

3.2.1.1. Gældende ret

Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med dattervirksomheder, som ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. Det følger af § 45 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

En fysisk eller juridisk person, som påtænker at erhverve en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, skal på forhånd ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Det følger af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters § 59, stk. 1. Det samme gælder ved forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. og 50 pct. af

selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden bliver en dattervirksomhed.

Bestyrelsen for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed har en række pligter om virksomhedsstyring med henblik på at sikre, at virksomheden drives betryggende, jf. lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters § 67.

Et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring. Det følger af § 94 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Bestemmelsen fastsætter, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal registrere alle sine transaktioner og dokumentere de foranstaltninger, der er truffet for at have effektive former for virksomhedsstyring, og at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring.

Det følger af § 128, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters, at reglerne om kapitalgrundlagskrav i artikel 11, stk. 1, litra a og c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR) finder anvendelse på selskabsniveau for fondsmæglerholdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i Danmark. Kapitalgrundlagskravet efter artikel 11, stk. 1, litra c, i den nævnte forordning finder alene anvendelse for moderfondsmæglerholdingvirksomheder, der har en dattervirksomhed, der er omfattet af dette kapitalgrundlagskrav, jf. § 128, stk. 1, 2. pkt.

Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelse og indberetning af kapitalgrundlagskrav og kapitalgrundlag, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital, for fondsmæglerholdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i Danmark. Det følger af lovens § 128, stk. 2

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte regler om fondsmæglerholdingvirksomheder i bekendtgørelse nr. 677 af 12. juni 2025 om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov.

3.2.1.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er i forbindelse med evalueringen af loven identificeret en række bestemmelser gældende for fondsmæglerholdingvirksomheder, som er mere vidtgående end de krav, der følger af EU-retten. Fondsmæglerholdingvirksomheder er omfattede af reglerne om blandt andet god skik, kvalificerede ejerandele, virksomhedsstyring og kapitalgrundlagskrav for fondsmæglerholdingvirksomheder m.v., som vurderes kun i begrænset omfang at være relevante for disse virksomhedstyper, da disse virksomheder ikke udøver tilladelsespligtige aktiviteter. Henset til dette vurderes det, at en række af disse krav kan ophæves uden, at det vil medføre risiko for den finansielle stabilitet.

Fondsmæglerholdingvirksomheder og fondsmæglerselskaber er efter dansk ret underlagt krav om, at disse virksomhedstyper skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. Krav om redelig forretningskik og god praksis er indført med henblik på beskyttelse af virksomhedernes kunder. Fondsmæglerholdingvirksomheder udfører imidlertid ikke tjenester på vegne af kunder på samme måde som fondsmæglerselskaber og kravene kan derfor ophæves uden risiko.

I forbindelse med evalueringen blev der desuden foretaget en spørgeundersøgelse om tilsvarende regler i sammenlignelige nabolande. Det kan på den baggrund konstateres, at reglerne i nabolandene ikke indeholder nationale regler om god skik for fondsmæglerholdingvirksomheder, som går videre end EU-retten.

Direkte og indirekte erhvervelse af kvalificerede andele i fondsmæglerholdingvirksomheder er underlagt et krav om forhåndsgodkendelse fra Finanstilsynet, jf. §§ 59-61 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Desuden gælder der efter § 63 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter et krav om underretning ved afhændelse af en kvalificeret andel. Efter artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II) gælder der alene et krav om forhåndsgodkendelse af erhvervelse af kvalificerede andele i fondsmæglerselskaber. En erhvervelse af en kvalificeret andel i en fondsmæglerholdingvirksomhed, vil ofte medføre, at erhververen indirekte opnår en kvalificeret andel af fondsmæglerselskabet. Dette vil i praksis føre til, at erhververen skal godkendes både som direkte erhverver af fondsmæglerholdingvirksomheden, og som

indirekte erhverver af en kvalificeret andel af fondsmæglerselskabet. Det vurderes, at bestemmelsen kan ophæves med en begrænset indvirkning på risikoen for selskaberne. Der lægges vægt på, at fondsmæglerholdingvirksomheder har mindre betydning for det finansielle system.

Fondsmæglerholdingvirksomheder er underlagt regler i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter om opgaver og pligter for selskabets bestyrelse og reglerne i bekendtgørelse om ledelse og styring af fondsmæglerselskaber. Reglerne går på flere punkter udover de almindelige selskabsretlige krav. EU-retten fastsætter alene særlige krav til ledelsen og styringen af fondsmæglerselskaber.

Da fondsmæglerholdingvirksomheder i almindelighed har begrænsede aktiviteter, vurderes det, at kravene til ledelse og styring alene i begrænset omfang er relevante for fondsmæglerholdingvirksomhederne og derfor kan ophæves. Fondsmæglerholdingvirksomheder vil fortsat være omfattet af reglerne om ledelse og styring på konsolideret niveau, hvis der er krav om konsolidering i henhold til artikel 7 i IFR. Bestemmelserne i §§ 67 og 94 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter vil i så fald i medfør af § 1 a, stk. 3, finde anvendelse på grundlag af den konsoliderede situation.

Det foreslås på den baggrund at ændre § 45 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), så fondsmæglerholdingvirksomheder ikke fremover vil være omfattet af kravet om redelig forretningskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. Der foreslås ingen ændringer for så vidt angår god skik-regler for fondsmæglerselskaberne.

Det foreslås også at ændre § 59 i fondsmæglerselskabsloven, så fysiske eller juridiske personer, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel i en fondsmæglerholdingvirksomhed, ikke på forhånd skal ansøge om Finanstilsynets godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Ligeledes foreslås det at ændre fondsmæglerselskabslovens § 63, så fysiske eller juridiske personer, der påtænker at afhænde en kvalificeret andel eller formindske en kvalificeret andel i en fondsmæglerholdingvirksomhed, fremover ikke vil skulle foretage en skriftlig underretning af Finanstilsynet forud for formindskelsen eller afhændelsen.

Det foreslås endvidere at ændre fondsmæglerselskabslovens § 67, stk. 1, så bestyrelsen i en fondsmæglerholdingvirksomhed ikke fremover vil være omfattet af de pligter for bestyrelsen, der følger af bestemmelsen. Det foreslås desuden at ændre § 67, stk. 6, så Finanstilsynet ikke fremover vil kunne fastsætte nærmere regler om pligter for bestyrelser i fondsmæglerholdingvirksomheder. Bemyndigelsen i § 67, stk. 6, er udmøntet i bekendtgørelse om ledelse og styring af fondsmæglerselskaber.

Det foreslås at ændre fondsmæglerselskabslovens § 94, stk. 1, så fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke vil være omfattet af reglerne om ledelse og styring. Det foreslås endvidere at ændre § 94, stk. 4, så Finanstilsynet ikke fremover vil kunne fastsætte regler om nærmere foranstaltninger for virksomhedsstyring for fondsmæglerholdingvirksomheder. Reglerne er efter gældende ret udmøntet ved bekendtgørelse om ledelse og styring af fondsmæglerselskaber m.fl.

Endelig foreslås det at ophæve fondsmæglerselskabslovens § 128, da modervirksomhed i almindelighed udgør selskaber uden aktiviteter og med meget få ansatte. Den foreslåede ændring vil medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke vil være underlagt et krav om opfyldelse af reglerne om kapitalgrundlag.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 14, 15, 16, 18, 43, 45 og 46, og bemærkningerne hertil.

3.2.2. Ophævelse af bestemmelser om tidlig indgriben og krisehåndtering for fondsmæglerholdingvirksomheder

3.2.2.1. Gældende ret

Visse fondsmæglerholdingvirksomheder er omfattet af reglerne om tidlig indgriben og krisehåndtering i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Dette er tilfældet, hvis fondsmæglerholdingvirksomheden har tilladelse til at yde eller udføre service, som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter (i det følgende ”fondsmæglerselskab”), om handel for egen regning eller afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af et eller flere finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

En virksomhed skal udarbejde og vedligeholde en koncerngenopretningsplan, når den er den øverste modervirksomhed i en koncern, er beliggende i Danmark, hvis den er et fondsmæglerselskab eller en

fondsmæglerholdingvirksomhed. Det følger af § 99, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Finanstilsynet har, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en fondsmæglerholdingvirksomhed, mulighed for at iværksætte tidlig indgriben over for fondsmæglerholdingvirksomheden ligesom Finanstilsynet under visse betingelser har mulighed for at indsætte en eller flere tidlige administratorer i de berørte holdingvirksomheder. Reglerne om tidlig indgriben følger af § 131, stk. 1, nr. 2, jf. §§ 177 og 179 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Finanstilsynet kan efter reglerne om tidlig indgriben, påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed omfattet af § 131, stk. 1, nr. 2, at foretage et eller flere af tiltagene i § 177, stk. 2 og 3, hvis fondsmæglerholdingvirksomheden, som følge af en betydelig eller hastig forværring af fondsmæglerholdingvirksomhedens finansielle situation, overtræder eller med overvejende sandsynlighed vil overtræde loven eller relevante EU-regler. Dette følger af § 177, stk. 1, sammenholdt med § 131, stk. 1, nr. 2. Finanstilsynet kan blandt andet påbyde fondsmæglerholdingvirksomheden at iværksætte eller opdatere sin genopretningsplan, at udarbejde en handlingsplan eller at et eller flere medlemmer af fondsmæglerholdingvirksomhedens bestyrelse eller direktion skal nedlægge hvervet.

Finanstilsynet kan påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed omfattet af § 131, stk. 1, nr. 2, at indsætte en eller flere midlertidige administratorer, hvis det vurderes, at et påbud efter § 178 ikke er tilstrækkeligt til at genoprette fondsmæglerselskabets finansielle situation. Dette følger af § 179, stk. 1, sammenholdt med § 131, stk. 1, nr. 2.

Det følger blandt andet af § 182, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at en fondsmæglerholdingvirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, på anmodning fra Finanstilsynet eller Finansiell Stabilitet skal indsende nødvendige oversigter og oplysninger til Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet. Det indsendte materiale er til brug for en vurdering af, hvorvidt fondsmæglerholdingvirksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 165, til brug for udøvelse af beføjelserne i §§ 177-181 eller til brug for udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelsen, jf. § 214. Det følger videre af stk. 3, at fondsmæglerholdingvirksomhed skal have effektive sagsgange og systemer, der sikrer, at indsendelse af oplysninger efter stk. 1 kan ske inden for den fastsatte frist i stk. 2.

En fondsmæglerholdingvirksomhed, skal give Finanstilsynet meddelelse om navne og identifikationsnumre for danske virksomheder, som indgår i Finanstilsynets konsoliderede tilsyn med koncernen. Det følger af § 183 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Identifikationsnumre vil sige cvr-numre.

3.2.2.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det har i forbindelse med evalueringen af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter været overvejet, i hvilket omfang fondsmæglerholdingvirksomheder bør være omfattet af reglerne om tidlig indgriben og krisehåndtering.

Efter dansk ret er fondsmæglerholdingvirksomheder, med de nærmere angivne typer af dattervirksomheder, omfattet af regler på afviklingsområdet i fondsmæglerselskabsloven, bekendtgørelse om nedskrivningsegnede passiver og bekendtgørelse om afviklingsplanlægning og afviklingsberedskab. For så vidt angår disse regler om afvikling af fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke har kreditinstitutter eller investeringsselskaber som ejere, eller som ikke indgår i tilsynet med sådanne ejere på konsolideret niveau, er der tale om nationale særregler.

Reglerne om krisehåndtering og tidlig indgriben medfører at Finanstilsynet kan påbyde at fondsmæglerholdingvirksomheder enten laver en genopretningsplan eller foretager en kontrolleret afvikling, i tilfælde af økonomiske vanskeligheder. En ophævelse af reglerne vil indebære, at der ikke kan stilles krav til fondsmæglerholdingvirksomheder om tidlig indgriben, hvis det skønnes at være i offentlighedens interesse, hvilket potentielt kan få betydning for selskabernes robusthed. Dette vurderes dog acceptabelt. Der lægges herved vægt på, at reglerne er mindre relevante for fondsmæglerholdingvirksomheder, da disse selskaber ikke udøver tilladelsespligtige aktiviteter, og dermed ikke udgør de samme risici for den finansielle stabilitet som fondsmæglerselskaber.

Det foreslås, at fondsmæglerholdingvirksomheder, ikke fremover skal være omfattede af reglerne om tidlig indgriben og krisehåndtering i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven).

UDKAST

Det foreslås derfor at ændre reglerne i fondsmæglerselskabslovens §§ 99, 177, 179, 182 og 183, så fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke er omfattede heraf.

Det foreslås at ændre fondsmæglerselskabslovens § 99, så fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke vil skulle udarbejde og vedligeholde en koncerngenopretningsplan.

Det foreslås at ændre fondsmæglerselskabslovens § 131, så fondsmæglerholdingvirksomhederne ikke fremover vil være omfattet af fondsmæglerselskabslovens §§ 177 og 179.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke fremover vil kunne påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed at iværksætte eller opdatere sin genopretningsplan, udarbejde en handlingsplan, indkalde sin bestyrelse, eller at medlemmer af ledelsen skal nedlægge hvervet og andre foranstaltninger om tidlig indgriben.

Den foreslåede ændring til fondsmæglerselskabslovens § 131 vil også medføre, at Finanstilsynet ikke fremover vil kunne påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed at indsætte en eller flere midlertidige administratorer.

Det foreslås at ændre fondsmæglerselskabslovens § 182, så fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke vil være omfattede af kravet om at skulle have effektive sagsgange og systemer eller af kravet om at tilvejebringe oversigter og oplysninger i forbindelse med en vurdering af, om fondsmæglerholdingvirksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 165, eller når betingelserne i § 214 er opfyldt.

Den foreslåede ændring har til formål at mindske byrderne for fondsmæglerholdingvirksomhederne. De gældende regler følger ikke af EU lovgivningen og forslaget vil dermed også sikre en mere direktivnær implementering.

Det foreslås at ændre fondsmæglerselskabslovens § 183, så fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke vil være omfattede af kravet om at skulle give Finanstilsynet meddelelse om navne og identifikationsnumre for danske virksomheder, som indgår i Finanstilsynets konsoliderede tilsyn med koncernen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 43, 49, 57, 58 og 59, og bemærkningerne hertil.

3.2.3. Ophævelse af bestemmelser om afviklingsplanlægning og nedskrivningsegnete passiver for fondsmæglerholdingvirksomheder

3.2.3.1. Gældende ret

Fondsmæglerholdingvirksomheder er i visse situationer i henhold til gældende ret omfattet af en række bestemmelser om afvikling i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Det drejer sig om de situationer, hvor mindst ét datterselskab er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre service med handel for egen regning eller afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af et eller flere finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Dvs. aktiviteter nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter (i det følgende "fondsmæglerselskaber").

Finanstilsynet skal i disse tilfælde udarbejde, vedtage og vedligeholde en koncernafviklingsplan for koncernen. Det følger af § 186 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Fondsmæglerholdingvirksomheder skal opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegnete passiver, hvis Finanstilsynet fastsætter et sådan krav for disse virksomheder, jf. § 198, stk. 1. Minimumskrav til nedskrivningsegnete passiver udgør et ekstra krav til passiver, som udgør eller kan omdannes til ny kapital i tilfælde af afvikling - eksempelvis en gældsudstedelse, som kan konverteres til aktiekapital, hvorved selskabet kan køre videre med nye ejere. Det samme gælder for finansieringsinstitutter, når finansieringsinstituttet er en dattervirksomhed af en fondsmæglerholdingvirksomhed, og finansieringsinstituttet indgår i tilsynet med modervirksomheden på konsolideret grundlag.

Finanstilsynet opretter afviklingskollegier for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er en fondsmæglerholdingvirksomhed beliggende i Danmark. Det følger af § 213, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Afviklingskollegier er tværnationale samarbejdsfora mellem tilsyns- og afviklingsmyndigheder, der koordinerer krisehåndtering og sikrer betingelserne for ordentlig afvikling af store, grænseoverskridende finansielle koncerner i EU. Det følger desuden af stk. 2, hvilke myndigheder der indgår i afviklingskollegierne.

Fondsmæglerholdingselskaber skal sikre, at kontrakter indgået efter den 26. juni 2021, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder en række bestemmelser, jf. § 216, stk. 1. Kontrakten skal for det første indeholde en bestemmelse, hvorefter modparten anerkender, at pligten, som kontrakten vedrører, kan gøres til genstand for Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. §§ 214 og 215 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Kontrakten skal endvidere indeholde bestemmelse om, at modparten er bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller opsigelse, der berøres af Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets udøvelse af beføjelser.

Efter § 217, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, skal et fondsmæglerselskab herunder et fondsmæglerholdingvirksomhed underrette Finanstilsynet, hvis det ikke er muligt at opfylde § 216, stk. 1, i forhold til en kontrakt vedrørende en pligt omfattet af § 97 i konkursloven. Dette omfatter dog ikke usikrede obligationer og andre former for omsættelig gæld og instrumenter, der skaber eller anerkender en gæld. Underretningen skal angive kategorien af forpligtelsen og begrundelsen for, at det ikke er muligt at indføre kontraktbestemmelsen.

Det følger af § 218, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at fondsmæglerselskaber, herunder en fondsmæglerholdingvirksomhed, skal sikre, at fondsmæglerselskabets kontrakter, jf. stk. 2, som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder en bestemmelse, hvorefter parterne anerkender, at

- 1) kontrakten kan gøres til genstand for Finansiell Stabilitets beføjelse til at suspendere eller begrænse rettigheder og forpligtelser i §§ 4 a og 32-34 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og
- 2) parterne i relation til kontrakten er bundet af § 31 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

3.2.3.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er i forbindelse med evalueringen af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter overvejet, om reglerne om afviklingsplanlægning og nedskrivningsegne passiver kan ophæves for fondsmæglerholdingvirksomheder. Ophævelse af reglerne vil kunne lette byrderne for virksomhederne og bringe de danske regler tættere på de krav, der følger af EU-retten. Reglerne er indført for at understøtte en kontrolleret afvikling af

fondsmæglerholdingvirksomheder. En ophævelse af reglerne vil derfor mindske Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets potentielle muligheder for at sikre en kontrolleret afvikling af fondsmæglerholdingvirksomheder. Reglerne for fondsmæglerholdingvirksomhederne er imidlertid aldrig blevet anvendt i praksis af Finanstilsynet.

Fondsmæglerholdingvirksomheder har i almindelighed ikke selvstændige aktiviteter og indebærer i sig selv ikke risici for den finansielle stabilitet. Det vurderes på den baggrund, at fondsmæglerholdingvirksomheders konkurs, som ikke håndteres efter reglerne om kontrolleret afvikling, ikke vil udgøre risiko for den finansielle stabilitet, henset til selskabstypen og dens virke. Henset til at en ophævelse af reglerne for fondsmæglerholdingvirksomheder vil medføre byrdelettelser for disse virksomheder, og der fortsat vil bestå et regelsæt for kontrolleret afvikling af fondsmæglerselskaberne, hvor de tilladelsespligtige aktiviteter udføres, vurderes det proportionelt at reglerne kan ophæves.

Det foreslås på denne baggrund, at fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke skal være omfattede af reglerne om afvikling i lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven).

Det foreslås at ændre fondsmæglerselskabslovens § 186, så Finanstilsynet fremover ikke vil skulle udarbejde koncernafviklingsplaner for koncerner, hvor modervirksomheden er en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Det foreslås at ændre fondsmæglerselskabslovens § 198, stk. 1, så fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke skal omfattes af et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver. Det foreslås desuden, at finansieringsinstitutter heller ikke skal kunne omfattes af et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, når finansieringsinstituttet er en dattervirksomhed af en fondsmæglerholdingvirksomhed, og finansieringsinstituttet indgår i tilsynet med modervirksomheden på konsolideret grundlag.

Det foreslås endvidere at ændre fondsmæglerselskabslovens § 213, så Finanstilsynet fremover ikke vil skulle oprette afviklingskollegier for en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er en fondsmæglerholdingvirksomhed i Danmark.

Det foreslås at ændre fondsmæglerselskabslovens § 216, så fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke vil være omfattet af kravet om, at

kontrakter indgået efter den 26. juni 2021, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, skal indeholde bestemmelser om at modparten anerkender Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 60, 61, 62 og 64, og bemærkningerne hertil.

3.2.4. Ophævelse af visse pligter for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder til at indsende underretninger og erklæringer til Finanstilsynet

3.2.4.1. Gældende ret

Finanstilsynet udfører sit tilsynsarbejde blandt andet på baggrund af løbende indberetninger og kan desuden anmode et selskab om relevante oplysninger. Indberetningerne omfatter udover indberetning af relevante nøgletal også erklæringer og forhåndsunderretninger, som ikke er omfattet af krav fra EU.

Fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller flere investeringsservicer og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, og som ikke har tilladelse til at opbevare kunders penge eller værdipapirer, skal en gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at fondsmæglerselskabet ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Det følger af § 19 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal på forhånd underrette Finanstilsynet om, direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i et andet investeringsselskab eller i en udenlandsk finansiell virksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed. Det følger af § 66, stk. 1-4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Den forudgående underretning til Finanstilsynet skal blandt andet indeholde en række oplysninger om:

- størrelsen af en påtænkt fremtidig andel i en udenlandsk finansiell virksomhed, hvis denne ønskes mindsket,
- dattervirksomheden, såfremt den udenlandske virksomhed bliver en dattervirksomhed af det danske fondsmæglerselskab eller den danske fondsmæglerholdingvirksomhed,
- ændring af et forhold vedrørende datterselskaber, der er givet meddelelse om, inden ændringen foretages. Tilsvarende skal der ske

meddelelse af ændringer, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglervirksomheden ikke på forhånd var bekendt med, hvis selskabet efterfølgende bliver bekendt hermed.

Et fondsmæglerselskab skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for fondsmæglerselskabets fortsatte drift. Fondsmæglerselskabet skal hurtigst muligt meddele Finanstilsynet oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn. Det fremgår af § 104 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

3.2.4.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II)

Artikel 21, stk. 1, i MiFID II, forpligter medlemsstaterne til at stille krav om, at de kompetente myndigheder fastsætter hensigtsmæssige metoder til at føre tilsyn med, at investeringsselskaber opfylder deres forpligtelser i henhold til stk. 1. I medfør af stk. 2, skal medlemsstaterne endvidere stille krav om, at investeringsselskaber underretter de kompetente myndigheder om alle væsentlige ændringer af betingelserne for meddelelsen af den første tilfælde.

3.2.4.3. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det har i forbindelse med evalueringen af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter været overvejet, om en række danske særregler vedrørende underretnings- og erklæringsforpligtelser for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder kan ophæves med henblik på at lette administrative byrder for disse selskaber.

Det vurderes, at underretningspligten i § 19 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter ikke bidrager væsentligt til tilsynet med selskaberne, idet pligten alene pålægger selskabet til at erklære, at selskabet overholder loven. Det vurderes på den baggrund, at bestemmelsen kan ophæves, uden at det påvirker risikoen for, om selskaberne holder sig til at udføre aktiviteter, der ligger inden for deres tilladelsesområde.

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters § 66 fastsætter, at Finanstilsynet på forhånd skal underrettes om fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i et investeringsselskab eller i en

udenlandsk finansiel virksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed samt ved forøgelse af en kvalificeret andel i sådanne selskaber.

Bestemmelsen varetager hensynet til, at Finanstilsynet modtager oplysninger om sådanne erhvervelser med henblik på, at disse kan indgå i tilsynet med virksomhederne. Erhvervelser af denne type finder imidlertid sjældent sted.

Skatte- og Vækstministeriet vurderer på den baggrund, at bestemmelsen med fordel kan ophæves med henblik på at lette de administrative byrder for virksomhederne. Det kan ikke udelukkes, at bestemmelsens ophævelse i sjældne tilfælde kan medføre, at Finanstilsynet har færre oplysninger til rådighed ved tilsynet med virksomhederne. Det vurderes dog, at risikoen forbundet med dette er acceptabel. Der lægges herved vægt på, at ændringen vil medføre en lettelse af de administrative byrder for virksomhederne, og at fondsmæglerselskaber i almindelighed udgør mindre virksomheder med meget begrænset risiko for det finansielle system.

Det foreslås således at ophæve §§ 19 og 66 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), så underretningsforpligtelserne ophører, samt at ændre fondsmæglerselskabslovens § 104, så denne bestemmelse implementeres direktivnært.

De foreslåede ændringer vil medføre byrdelettelser for fondsmæglerselskaberne i form af en lettelse af de administrative krav til selskaberne. Det foreslåede vil således medføre, at fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller flere investeringsservicer og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 1, 2, 4, 5 og 7, i fondsmæglerselskabsloven, og som ikke har tilladelse til at opbevare kunders penge eller værdipapirer, ikke fremover årligt vil skulle indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at fondsmæglerselskabet ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Det foreslåede vil desuden medføre, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder ikke fremover vil være underlagt en eksplicit pligt til at foretage underretning til Finanstilsynet. Fritagelsen til underretning vil gælde, hvor selskabet direkte eller indirekte erhverver en kvalificeret andel i et investeringsselskab eller en udenlandsk finansiel virksomhed, eller hvor fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden forøger en eksisterende andel i sådanne virksomheder.

Tilsvarende vil et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed ikke være underlagt et eksplicit krav om underretning i de tilfælde, hvor en kvalificeret andel nedbringes i sådanne virksomheder. Fondsmæglerselskaber vil fortsat være underlagt de generelle krav om meddelelse af oplysninger til Finanstilsynet, hvor oplysningerne har betydning for selskabets overholdelse af betingelserne for tilladelse. Der kan således fortsat foreligge en pligt til at underrette Finanstilsynet i det tilfælde, hvor en erhvervelse f.eks. vil have væsentlig betydning for fondsmæglerselskabets økonomiske situation.

Den foreslåede ændring af fondsmæglerselskabslovens § 104 vil medføre en justering af bestemmelsens ordlyd med henblik på at bringe ordlyden tættere på ordlyden af artikel 21, stk. 2, 1. pkt. i MiFID II, for at skabe klarhed om gennemførelsen af artikel 21 i dansk ret. Ændringen vil indebære, at der fremover vil gælde et krav om, at fondsmæglerselskabet skal underrette Finanstilsynet, hvis der sker væsentlige ændringer af forhold, som har betydning for fondsmæglerselskabets opfyldelse af de krav, der lå til grund for meddelelsen af tilladelsen, og som selskabet løbende skal opfylde for efterfølgende at opretholde tilladelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, 21 og 44, og bemærkningerne her til.

3.3. Ophævelse af krav til fondsmæglerselskabers navne og selskabsformer

3.3.1.1. Gældende ret

Fondsmæglerselskaber skal benytte betegnelsen fondsmæglerselskab eller børsmæglerselskab i deres navn. Det fremgår af § 17, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

3.3.1.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er i forbindelse med evalueringen af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter overvejet, om fondsmæglerselskaber er omfattet af nationale særregler, som går videre end EU-reglerne på området, hvilket kan medføre, at det potentielt er mere byrdefuldt at drive fondsmæglervirksomhed i Danmark end i andre EU-lande.

Det er under evalueringen af loven blevet påpeget, at pligten til at anvende betegnelserne fondsmæglerselskab og børsmæglerselskab i selskabernes

navne kan være en ulempe for de danske selskaber, når de agerer internationalt. Disse betegnelser kendes ikke udenfor Danmark, hvor betegnelsen investeringsselskab (investmentfirm) anvendes.

Skatte- og Vækstministeriet vurderer, at denne pligt bør ophæves med henblik på at gøre det lettere for fondsmæglerselskaberne at markedsføre sig i udlandet. Det vurderes samtidig, at selskabernes eneret til at anvende de to betegnelser bør fastholdes.

Det foreslås således at ophæve § 17, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven).

Det foreslåede vil medføre, at fondsmæglerselskaber fremover ikke har pligt til at benytte betegnelserne fondsmæglerselskab eller børsmæglerselskab i deres navn og dermed vil få større frihed i forbindelse med anvendelse af betegnelser ved markedsføring i udlandet. Reglerne i § 17 er udtryk for national regulering, som ikke har ophæng i internationale forpligtelser, herunder EU-retsakter.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

3.4. Ophævelse af krav til erhvervelse af egne aktier

3.4.1.1. Gældende ret

Fondsmæglerselskaber må ikke mod vederlag til eje eller pant, erhverve egne aktier, hvis den pålydende værdi af fondsmæglerselskabets og dets dattervirksomheders samlede beholdning af aktier i fondsmæglerselskabet som følge af erhvervelsen vil overstige 10 pct. Det fremgår af § 26, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

3.4.1.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er i forbindelse med evalueringen af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter overvejet, om fondsmæglerselskaber er omfattet af nationale særregler, som går videre end EU-reglerne på området, hvilket kan medføre, at det potentielt er mere byrdefuldt at drive fondsmæglervirksomhed i Danmark end i andre EU-lande.

Det har været overvejet, om kravet i § 26, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, hvorefter

fondsmæglerselskaber ikke må erhverve egne aktier, hvis den pålydende værdi af fondsmæglerselskabets og dets dattervirksomheders samlede beholdning af aktier i fondsmæglerselskabet som følge af erhvervelsen vil overstige 10 pct., kan ophæves.

Det vurderes, at bestemmelsen kan ophæves med begrænset risiko for at ejerskabet koncentrerer hos én eller få ejere. Koncentration af ejerskab er forbundet med risiko for, at en eksisterende aktionær i forbindelse med et fondsmæglerselskabs opkøb af egne kapitalandele opnår en kvalificeret ejerandel af en størrelse, der indebærer, at aktionæren opnår en bestemmende indflydelse i fondsmæglerselskabet. Der findes ikke tilsvarende regler om begrænsning i muligheden for erhvervelse af egne aktier mod vederlag til eje eller pant i IFD. På den baggrund vurderes det, at begrænsningen i muligheden for erhvervelse af egne aktier mod vederlag til eje eller pant kan ophæves. Bestemmelsen sikrer således navnlig, at der ikke sker væsentlig forskydning i ejerskabet af fondsmæglerselskabet uden Finanstilsynets godkendelse. Risikoen vurderes dog acceptabel, da fondsmæglerselskaber der er omfattede af loven, er selskaber af en størrelse hvor koncentration af ejerskab ikke udgør en risiko for det finansielle system.

Det foreslås således at ophæve § 26, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven).

Det foreslåede vil medføre, at der ikke fremover vil gælde et forbud imod, at fondsmæglerselskaber mod vederlag til eje eller pant erhverver egne aktier, hvor den pålydende værdi af fondsmæglerselskabets og dets dattervirksomheders samlede beholdning af aktier overstiger 10 procent.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

3.4.2. Ophævelse af visse regler om ledelse og tegningsret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter

3.4.2.1. Gældende ret

Fondsmæglerselskaber skal oprettes som aktieselskaber og er derfor udover regler i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter om ledelse og styring også omfattet af selskabslovens regler om blandt andet ledelse, tegningsret og afholdelse af bestyrelsesmøder.

Bestyrelsesformanden skal sørge for, at bestyrelsen holder møde, når det er nødvendigt, og skal påse, at samtlige medlemmer indkaldes. Ethvert medlem af bestyrelsen, en direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef i et fondsmæglerselskab kan forlange, at bestyrelsen indkaldes. En direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef har ret til at deltage i og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden bestemmelse. Det fremgår af § 69, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Der skal føres protokol over forhandlingerne i bestyrelsen, der underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer. Et bestyrelsesmedlem, en direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef, der ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har ret til at få sin mening indført i protokollen. Det fremgår af § 69, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Tegningsretten, som tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktionen efter selskabsloven, kan kun udøves af mindst to i forening. Det fremgår af § 70 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed, for at varetage sin stilling. Det følger af § 75, stk. 1, nr. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Endvidere må et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab ikke have påført eller påføre fondsmæglerselskabet tab eller risiko for tab, på grund af sin egen økonomiske situation eller via et selskab, som medlemmet ejer, deltager i driften af eller har væsentlig indflydelse på. Det følger af § 75, stk. 1, nr. 5.

Hvervet som bestyrelsesmedlem eller som medlem af repræsentantskabet i et fondsmæglerselskab kan ikke forenes med stillingen som direktør i det pågældende fondsmæglerselskab. Det fremgår af § 79, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Derudover kan hvervet som bestyrelsesmedlem eller som medlem af repræsentantskabet i et fondsmæglerselskab ikke forenes med stillingen som intern revisionschef og vicerevisionschef. Det fremgår af § 79, stk. 2.

3.4.2.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

UDKAST

I forbindelse med evalueringen af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, er det vurderet, at fondsmæglerselskaber er omfattet af en række danske særregler, som går videre, end hvad der kræves i henhold til Danmarks EU-retlige forpligtelser. En række af disse regler blev overført til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter i forbindelse med udskillelse af loven fra lov om finansiel virksomhed. Mange af reglerne har deres udspring i kapitalkravsdirektiverne, der regulerer blandt andet penge- og realkreditselskaber. Det er endvidere konstateret, at der er sammenfald mellem en række regler i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og de almindelige regler, der gælder for aktieselskaber i medfør af selskabsloven. I forbindelse med evalueringen er der derfor foretaget en vurdering af, hvornår selskabsrettens reguleringsniveau er tilstrækkeligt også for fondsmæglerselskaber.

De gældende regler om, at hvervet som bestyrelses- og repræsentantskabsmedlem er uforeneligt med stillingen som direktør, udgør en indskrænkning i forhold til de almindelige selskabsretlige regler om bestyrelsens sammensætning, der følger af selskabslovens § 111, stk. 4 og 5, hvorefter flertallet af bestyrelsesmedlemmer i aktieselskaber skal være personer, som ikke er direktører i selskabet. En direktør i aktieselskabet kan dog ikke være formand eller næstformand for selskabet. Kravet i § 70 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, hvorefter tegningsretten for bestyrelses- og direktionsmedlemmer efter selskabsloven kun kan udøves af to i forening, udgør tillige en indskrænkning i forhold til de almindelige regler i selskabslovens § 135, som fastsætter, at kapitalselskaber forpligtes ved aftaler, som indgås på selskabets vegne af det samlede centrale ledelsesorgan, et bestyrelsesmedlem eller en direktør.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at de gældende regler skaber hindringer for fondsmæglerselskaber, idet reglerne indskrænker fondsmæglerselskabernes mulighed for selv at tilrettelægge organiseringen af selskabets ledelse organiseringen af tegningen af selskabet.

Det vurderes, at bestemmelserne i §§ 70 og 79 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), med fordel kan ophæves med henblik på at sikre en mere enkel regulering, der er mere proportionel med den risiko for den finansielle stabilitet, som fondsmæglerselskabsformen kan indebære. Herved gøres det lettere for fondsmæglerselskaberne at drive virksomhed, idet fondsmæglerselskaberne fremover vil have videre

muligheder for sammensætning af bestyrelse, og idet selskabet selv vil kunne vælge, i hvilket omfang selskabet ønsker at begrænse tegningsretten for ledelsesmedlemmerne. Ændringen vil samtidig medføre, at medlemmer fremover alene vil være underlagt de regler og rammer for bestyrelsens og direktionens arbejde og indbyrdes uafhængighed, som gælder efter de almindelige selskabsretlige regler.

Det foreslås desuden, at dele af § 69 i fondsmæglerselskabsloven ophæves med henblik på at forenkle reglerne for fondsmæglerselskaber, idet dele af bestemmelsen, herunder bestyrelsesformandens pligt til at sørge for afholdelse af bestyrelsesmøder, revisors og ledelsens ret til at forlange bestyrelsen indkaldt samt kravet til protokolførelse over bestyrelsens forhandlinger, er reguleret af tilsvarende bestemmelser i selskabsloven. Disse forhold vil således fremover alene være reguleret af selskabslovens bestemmelser.

Det vurderes endvidere, at en række særbestemmelser, der følger af fondsmæglerselskabslovens § 69, kan udgå. Det omfatter den eksterne revisors generelle ret til at deltage i og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden bestemmelse, den eksterne revisors ubetingede ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af årsrapporten samt krav om, at den eksterne revisor har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af en sag, hvis blot ét bestyrelsesmedlem ønsker det. Det vurderes, at disse bestemmelser kan udgå med henblik på at lette den regulatoriske byrde for fondsmæglerselskaberne.

Det vurderes derudover, at fondsmæglerselskabslovens § 75, stk. 1, nr. 5, kan ophæves, med henblik på at gøre reglerne mere direktivnære, om krav til uafhængighed for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i fondsmæglerselskaber. Kravet i stk. 1, nr. 5, er en specialiseret bestemmelse, og vurderes at være reguleret allerede i bestemmelsens stk. 1, nr. 2.

Med lov nr. 409 af 25. april 2023 om ændring af lov om finansiel virksomhed, straffeloven og forskellige andre love, som ændrer i lov om finansiel virksomhed, blev § 64, stk. 1, nr. 5, ophævet, som har tilsvarende indhold som § 75, stk. 1, nr. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Af bemærkningerne til § 64 i lov om finansiel virksomhed fremgår det, at bestemmelsen er en dansk regel, der konkretiserer og specificerer en del af det generelle krav i § 64, stk. 1, nr. 2, om, at bestyrelses- og direktionsmedlemmernes skal kunne agere uafhængigt. Dette krav fremgår af artikel 91, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (herefter CRD IV).

Det følger af artikel 91, stk. 8, i CRD IV, at ledelsesmedlemmer skal kunne udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse, og for effektivt at kunne føre tilsyn med og overvåge ledelsens beslutningstagning. Ifølge den europæiske tilsynsmyndighed EBA's (European Banking Authority) retningslinjer på dette område omfatter kravet om uafhængighed en række andre forhold end blot en økonomisk eksponering mod den finansielle virksomhed, idet personlige relationer til ejere, ledelsespersoner eller ansatte, tidligere ansættelsesforhold, politiske roller m.m. også indgår.

Det vurderes, at det samme hensyn gør sig gældende efter fondsmæglerselskabsloven. Det er desuden vurderet, at hverken Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRD) eller Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (herefter IFR), er til hinder for en ophævelse af § 75, stk. 1, nr. 5, i fondsmæglerselskabsloven.

Reglerne får med forslaget et niveau, der ligger tættere på den bagvedliggende EU-regulering.

Det foreslås på denne baggrund, at § 69, stk. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter ophæves, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), og at fondsmæglerselskabslovens §§ 70 og 79 ophæves.

De foreslåede ændringer til fondsmæglerselskabslovens § 69, stk. 1 og 3, vil medføre, at der ikke fremover vil være specifikke regler for medlemmer af fondsmæglerselskabers direktion eller bestyrelse om bestyrelsesmøder i fondsmæglerselskabsloven. Fondsmæglerselskabers direktioner og bestyrelser vil dog fortsat være omfattede af de generelle regler i selskabsloven, som er materielt de samme på dette område.

Den foreslåede ophævelse af § 70 i fondsmæglerselskabsloven vil medføre, at tegningsretten for fondsmæglerselskaber fremover vil være reguleret af selskabsloven, og der vil derfor ikke fremover være et krav om, at tegningsretten for et fondsmæglerselskab kun kan udøves af to eller flere i forening.

Den foreslåede ophævelse af § 75, stk. 1, nr. 5, vil medføre, at der ikke længere fremgår et krav i loven om, at et bestyrelses- eller direktionsmedlem ikke må have påført eller påføre fondsmæglerselskabet tab eller risiko, på grund af sin økonomiske situation, eller via et selskab, som medlemmet ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på. Medlemmer vil dog fortsat være omfattede af kravet om tilstrækkelig uafhængighed til at varetage stillingen, i medfør af bestemmelsens stk. 1, nr. 2.

Den foreslåede ophævelse af fondsmæglerselskabslovens § 79, stk. 1 og 2, vil medføre, at fondsmæglerselskabsloven ikke fremover vil indeholde et krav om, at et bestyrelsesmedlem eller et medlem af repræsentantskabet i et fondsmæglerselskab ikke kan være direktør, revisionschef eller viserevisionschef i det pågældende fondsmæglerselskab. Fondsmæglerselskaber vil fremover fortsat være omfattet af de generelle regler om bestyrelsens sammensætning i selskabslovens § 111, hvorefter bestyrelsens flertal af medlemmer, jf. selskabslovens § 111, stk. 4 og 5, i aktieselskaber skal være personer, som ikke er ansat som direktører i selskabet. En direktør i et aktieselskab kan ikke være formand eller næstformand for bestyrelsen i aktieselskabet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22, og bemærkningerne hertil.

3.4.3. Ophævelse af regler om fondsmæglerselskabers anbringelse af midler

3.4.3.1. Gældende ret

Et fondsmæglerselskabs kapitalandele i andre virksomheder må ikke overstige 100 pct. af kapitalgrundlaget. Det fremgår af § 125 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Bestemmelsen i § 125 vedrører fondsmæglerselskabers mulighed for at placere kapitalandele i andre virksomheder. Det følger af forarbejderne til bestemmelsen, at bestemmelsen navnlig har til formål at begrænse den samlede risiko på fondsmæglerselskabers beholdning af kapitalandele i andre virksomheder. Det følger endvidere af forarbejderne, at bestemmelsen skal ses i sammenhæng med §§ 13 og 31-32 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, hvorefter beholdningen af kapitalandele

ikke må have et sådant omfang, at fondsmæglerselskabet gennem sin investering driver anden virksomhed i strid med fondsmæglerselskabers begrænsede virksomhedsområde, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 207 som fremsat, side 377. Bestemmelsen har primært til formål at sikre fondsmæglerselskabernes robusthed, således at disse selskaber ikke udsættes for uforholdsmæssige risici i forbindelse med placering af kapitalandele i andre virksomheder.

Et fondsmæglerselskab må ikke eje fast ejendom eller have kapitalandele i ejendomsselskaber for mere end 20 pct. af kapitalgrundlaget. Det fremgår af § 126 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Bestemmelsen i § 126 begrænser fondsmæglerselskabers muligheder for at erhverve fast ejendom. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at bestemmelsen begrænser et fondsmæglerselskabs mulighed for at erhverve fast ejendom, der i øvrigt skal ske under iagttagelse af fondsmæglerselskabets begrænsede virksomhedsområde, jf. §§ 13, 31 og 32 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Det vil sige, at bestemmelsen indebærer, at fondsmæglerselskaber ikke kan drive virksomhed med køb og salg af ejendomme, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 207 som fremsat, side 378. Bestemmelsen har således navnlig til formål at sikre, at fondsmæglerselskaberne koncentrerer deres aktiviteter om det lov-mæssigt afgrænsede virksomhedsområde.

3.4.3.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med evalueringen af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, er det vurderet, at fondsmæglerselskaber er omfattet af regler, som indebærer byrder for fondsmæglerselskaber og går videre end EU-reglerne på området, om placering af kapital i andre virksomheder og i ejendom

Det fremgår af det gennemførte nabotjek, at Tyskland og Finland ikke har indført særskilte begrænsninger for fondsmæglerselskabers placering af midler. Efter svensk ret gælder der ikke forbud mod placering af midler. Det gælder dog, at erhvervelser som udgangspunkt kræver myndighedernes godkendelse, hvis der er tale om erhvervelser, der overstiger 25 pct. af selskabets kapitalgrundlag.

UDKAST

En ophævelse af § 125 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), vil medføre en potentiel forøgelse af selskabernes risici i forbindelse med placering af kapital i andre selskaber. Det vurderes, at bestemmelsen bør ophæves med henblik på at fjerne krav for fondsmæglerselskaberne, således at kravene til danske fondsmæglerselskaber ikke går videre end de krav, der følger af EU-reglerne på området.

Ophævelsen af § 126 i fondsmæglerselskabsloven vil medføre at virksomhederne vil få videre rammer til at placere egne midler i ejendomme, som kan være forbundet med en øget risiko for at fondsmæglerselskaber kan drive ejendomsspekulation og generelt en mindre risikospredning. Den øgede risiko vurderes dog acceptabel, henset til fondsmæglerselskabers størrelse og aktivitet, og at kravene til danske fondsmæglerselskaber ikke skal gå videre end de krav, der følger af EU-reglerne på området.

Det foreslås på denne baggrund, at fondsmæglerselskabslovens §§ 125 og 126 ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 125 vil medføre, at fondsmæglerselskaber ikke fremover vil være omfattede af et krav om, at et fondsmæglerselskabs kapitalandele i andre virksomheder ikke må overstige 100 pct. af kapitalgrundlaget.

Den foreslåede ophævelse af § 126 vil medføre, at der fremover ikke vil gælde et generelt forbud mod, at fondsmæglerselskaber har kapitalandele i ejendomsselskaber for mere end 20 pct. af kapitalgrundlaget.

Den foreslåede ophævelse af § 126 vil også medføre, at der fremover ikke vil gælde et generelt forbud i fondsmæglerselskabsloven mod, at fondsmæglerselskaber ejer fast ejendom, der ikke er erhvervet for at drive virksomheden fra.

Fondsmæglerselskaber vil fortsat skulle overholde de generelle regler i §§ 13, 31 og 32 i fondsmæglerselskabsloven om fondsmæglerselskabers virksomhedsområde.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 45, og bemærkningerne hertil.

3.4.4. Ophævelse af konkrete begrænsninger til fondsmæglerselskabers ansattes personlige transaktioner

3.4.4.1. Gældende ret

Reglerne om forebyggelse af interessekonflikter i fondsmæglerselskaber fremgår af §§ 83-86 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Personer, der er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab, er underlagt en række begrænsning med hensyn til investeringer i finansielle instrumenter. Tilsvarende gælder for andre ansatte, hvis bestyrelsen skønner, at der i forbindelse med investering kan opstå en væsentlig risiko for konflikt mellem selskabets og den ansattes interesser. Dette fremgår af § 83 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Bestemmelsen i § 83 indeholder, med enkelte undtagelser et forbud mod, at visse ansatte i fondsmæglerselskaber, for egen regning eller gennem virksomheder de kontrollerer, foretager

- gearing af investeringer, når de købte finansielle instrumenter stilles til sikkerhed for lån eller kredit,
- køb af derivater, medmindre formålet er risikoafdækning,
- erhvervelse af kapitalandele med henblik på salg inden for 6 måneder, dog med undtagelse af blandt andet andele i UCITS,
- valutaspekulation.

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters § 83, stk. 2 og 3, indeholder visse undtagelser til stk. 1.

Bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, og som derfor skal være omfattet af forbuddet i § 83. Det fremgår af § 84 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Bestyrelsen skal udarbejde retningslinjer for kontrol med overholdelse af forbuddet i § 83, herunder om indberetning af formuedispositioner. Det fremgår af § 85 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Den eksterne revision en gang om året skal gennemgå retningslinjerne. Det fremgår af § 85, stk. 2.

Bestyrelsen i et fondsmæglerselskab kan fremsætte anmodning til et kontoførende institut om, at dette skal give fondsmæglerselskabets eksterne revision adgang til oplysninger om konti og depoter og udlevere udskrifter derfra for personer omfattet af § 83, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Det fremgår af § 86 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Der er på baggrund af artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) fastsat en række detaljerede regler i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv. Forordningen er bindende og gælder umiddelbart i dansk ret.

Det følger således blandt andet af artikel 29 i den delegerede forordning, at investeringsselskaber skal opstille, gennemføre og til stadighed have passende ordninger for at forhindre aktiviteter, om personlige transaktioner og videregivelse af oplysninger med henblik på enhver relevant person, der er involveret i aktiviteter, der kan give anledning til en interessekonflikt, eller som har adgang til intern viden eller til andre fortrolige oplysninger vedrørende kunder eller transaktioner med eller for kunder som følge af en aktivitet, den pågældende udfører på selskabets vegne.

Et investeringsselskab skal opstille passende regler for ledere, ansatte og tilknyttede agents personlige transaktioner. Det følger af artikel 16, stk. 2, i MiFID II.

3.4.4.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ifølge forarbejderne til § 83 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter supplerer de begrænsninger om personlige transaktioner, som er fastsat i bestemmelsen, reglerne om forbud mod handel på grundlag af insiderviden og forbuddet mod kursmanipulation i kapitalmarkedsreguleringen. Det følger endvidere af forarbejderne, at bestemmelsens formål er at hindre konflikter mellem fondsmæglerselskabets interesser og egeninteressen hos en person, der er omfattet af spekulationsforbuddet.

Lovens § 83 adskiller sig fra hovedparten af de øvrige regler i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som har til formål at

understøtte en forsvarlig ledelse af selskabet, ved at være rettet direkte mod de ansatte fremfor mod selskabet. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelse er således den enkelte ansatte, som er omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde.

Bestemmelserne i §§ 84 og 85 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder i tilknytning til forbuddet i lovens § 83 en række styringsforpligtelser, som bestyrelsen skal varetage. Det indebærer blandt andet, at bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er væsentlige risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, at bestyrelsen skal udarbejde retningslinjer for kontrol med overholdelse af forbuddet i § 83, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., herunder om indberetning af formuedispositioner.

Der er på EU-niveau fastsat en række regler i hhv. artikel 16, stk. 2, i MiFID II, og i artikel 29 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016, som tillige har til formål at forebygge, at ansatte i fondsmæglerselskaber gennemfører retsstridige personlige transaktioner.

Artikel 16, stk. 2, i MiFID II indeholder således regler om, at et investeringsselskab skal opstille passende regler for ledere, ansatte og tilknyttede agents personlige transaktioner.

I tilknytning til reglerne i MiFID II artikel 16, stk. 2, er der desuden fastsat Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 for så vidt angår investeringsselskaber interne procedurer for ansattes personlige transaktioner.

Det vurderes, at en ophævelse af §§ 83-86 potentielt kan give fondsmæglerselskaber en større fleksibilitet med hensyn til deres processer og håndtering af interessekonflikter, som er forbundet med spekulation. Det bemærkes i den forbindelse, at reglerne om koncerninterne eksponeringer for fondsmæglerselskaber i § 137 er nationale særregler. Der er således ingen tilsvarende krav i EU-regulering.

En person vil uanset ophævelsen af reglerne om transaktioner fremover som hidtil kunne ifalde selvstændigt ansvar, såfremt den pågældende personlige transaktion indebærer, at vedkommende f.eks. overtræder reglerne i markedsmisbrugsforordningen.

Det foreslås på baggrund af ovenstående at ophæve §§ 83-86. Der lægges herved navnlig vægt på, at danske fondsmæglerselskaber alene udgør virksomheder af begrænset størrelse, og som alene har begrænset betydning for den finansielle stabilitet.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at der ikke fremover vil være konkrete begrænsninger for fondsmæglerselskabers ansattes personlige transaktioner.

Fremover vil styring af ansattes personlige transaktioner således i højere grad bero på fondsmæglerselskabernes procedurer inden for rammerne af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv.

Fondsmæglerselskaber vil derudover stadig fremover være omfattet af de generelle regler om interessekonflikter efter § 94 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), og i bekendtgørelse om ledelse og styring af fondsmæglerselskaber m.fl.

Forslaget vil have positive økonomiske konsekvenser for fondsmæglerselskaber i form af større fleksibilitet for ansattes personlige transaktioner.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 31, og bemærkningerne hertil.

3.4.5. Ophævelse af regler om interessekonflikter for ansatte i fondsmæglerselskaber

3.4.5.1. Gældende ret

Personer, der i henhold til lov eller vedtægt er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab, skal have bestyrelsens tilladelse til at eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed. Det fremgår af § 89 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Desuden skal samtlige tilladelser givet af bestyrelsen, fremgå af bestyrelsens forhandlingsprotokol. Det fremgår af § 89, stk. 2.

Ansatte i et fondsmæglerselskab, der ikke er omfattet af § 89, stk. 1, og for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, ikke uden direktionens tilladelse kan eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem eller funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end fondsmæglerselskabet. Bestyrelsen skal orienteres om tilladelser givet af direktionen. Det fremgår af § 90 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, og som derfor skal have direktionens tilladelse. Bestyrelsen skal sikre, at de pågældende er vidende herom. Der kan først ifaldes strafansvar efter § 266, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, fra det tidspunkt, hvor den pågældende er blevet vidende herom. Det fremgår af § 90, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Efter § 91, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, kan tilladelse efter lovens § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1, kun gives, hvis fondsmæglerselskabet eller virksomheder, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet, ikke har eller påtager sig eksponeringer mod de i § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1, nævnte erhvervsvirksomheder eller virksomheder, der indgår i koncern med disse virksomheder. Dette gælder dog ikke eksponeringer i form af kapitalandele, eksponeringer mod de virksomheder, der er nævnt i stk. 2, og eksponeringer mod erhvervsvirksomheder, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet.

Det følger endvidere af § 91, stk. 2, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelserne i en række nærmere angivne virksomheder.

Efter § 92 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter skal fondsmæglerselskaber mindst en gang årligt offentliggøre oplysninger om de hverv, som bestyrelsen har godkendt i henhold til § 89, stk. 1.

Den eksterne revision i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten skal afgive erklæring om, hvorvidt fondsmæglerselskabet har eksponering mod erhvervsvirksomheder omfattet af § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal den eksterne revisions erklæring fremgå af anden

tilsvarende dokumentation Det følger af § 93 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

3.4.5.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af forarbejderne til § 89 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at bestemmelsen har til formål at undgå interessekonflikter mellem på den ene side fondsmæglerselskaber og på den anden side en virksomhed, som eksempelvis direktionsmedlemmer, måtte deltage i. Endvidere sikrer reglerne, at eksempelvis direktionsmedlemmer kan sætte deres fulde arbejdskraft ind på at varetage sine opgaver i fondsmæglerselskaberne, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 207 som fremsat, side 310.

Begrænsningerne i muligheden for at drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem eller funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed vurderes navnlig at varetage hensynet til fondsmæglerselskabernes robusthed. Reglerne begrænser ledende medlemmers mulighed for at deltage i driften af en virksomhed, som fondsmæglerselskabet har eksponeringer imod og begrænser dermed de interessekonflikter, der kan opstå mellem fondsmæglerselskabet og virksomhed.

I forbindelse med evalueringen blev der desuden foretaget en spørgeundersøgelse om tilsvarende regler i sammenlignelige nabolande. Det kan på den baggrund konstateres, at nabolandene ikke har fastsat nationale regler om ledelse og styring for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, som går videre end EU-retten.

En ophævelse af bestemmelserne vurderes at ville medføre regelforenklinger og byrdelettelser for fondsmæglerselskaber, idet ændringerne vil indebære, at fondsmæglerselskaber undtages fra en række krav, som disse ikke er underlagt i medfør af EU-retten. De foreslåede ændringer vil således indebære en lempelse af kravene til en række ansattes mulighed for at drive selvstændig virksomhed samt kravene til offentliggørelse og revision for fondsmæglervirksomhederne.

De foreslåede ændringer vil medføre en svækkelse af værnet mod interessekonflikter for risikoeksponerede personer i fondsmæglerselskabet, der ved siden af driver selvstændig erhvervsvirksomhed eller deltager i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed. Ophævelse af bestemmelserne vil

således medføre, at sådanne interessekonflikter fremover vil skulle håndteres inden for selskabets generelle procedurer for håndtering af interessekonflikter. Det vurderes i den forbindelse, at hensynet til at sikre en mere enkel regulering og byrdelettelser for selskaberne vejer tungere end behovet for opretholdelse af konkrete regler om ansattes selvstændige erhvervsvirksomhed.

Det foreslås at §§ 89-93 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), ophæves.

Det foreslåede vil medføre, at der ikke fremover vil gælde et eksplicit krav om bestyrelsens godkendelse, før personer, som er ansat af bestyrelsen eller ansatte i et fondsmæglerselskab, for hvilke der er en væsentlig risiko for interessekonflikter, kan eje eller drive selvstændig virksomhed.

Sådanne interessekonflikter vil fremover skulle løses via fondsmæglerselskabernes generelle procedurer for håndtering af interessekonflikter efter § 94 i fondsmæglerselskabsloven og bekendtgørelse for ledelse og styring af fondsmæglerselskaber m.fl.

Forslaget vil medføre øget fleksibilitet for ansatte til at drive selvstændig erhvervsvirksomhed samt lette selskabernes administrative og revisionsmæssige pligter.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil.

3.4.6. Ophævelse af regler om offentlighed omkring generalforsamlinger

3.4.6.1. Gældende ret

Indkaldelse til generalforsamling i fondsmæglerselskaber, skal være offentligt tilgængelig og i overensstemmelse med vedtægternes bestemmelser. Pressen skal have adgang til generalforsamlinger i fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber. Det fremgår af § 72, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Kravet gælder ikke for fondsmæglerselskaber, som er 100 pct. ejet af én finansiell virksomhed efter lov om finansiell virksomhed eller flere

finansielle virksomheder i samme koncern. Det følger af § 72, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

3.4.6.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med evalueringen af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, er det vurderet i hvilket omfang kravet om offentlighed vedrørende generalforsamlinger i fondsmæglerselskaber bør opretholdes.

Det vurderes på denne baggrund, at bestemmelsen pålægger danske fondsmæglerselskaber unødige byrder i forbindelse med afholdelse af generalforsamlinger. Det vurderes endvidere, at bestemmelserne ikke bidrager væsentligt til Finanstilsynets tilsyn med virksomhederne.

På denne baggrund vurderes det, at bestemmelserne kan ophæves uden i praksis at påvirke gennemsigtigheden i forbindelse med fondsmæglerselskabernes virksomhedsførelse. Det bemærkes i den forbindelse, at reglerne om generalforsamlinger for fondsmæglerselskaber i § 72 er nationale særregler, der ikke gennemfører krav fra EU-regulering.

Det foreslås derfor, at § 72, stk. 1 og 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 72, stk. 1 og 2, vil medføre, at fondsmæglerselskabsloven ikke fremover vil indeholde krav om, at indkaldelse til generalforsamling i fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, skal være offentligt tilgængelig og i overensstemmelse med vedtægternes bestemmelser, samt at pressen skal have adgang til generalforsamlingen. Adgangen til fondsmæglerselskabernes generalforsamling vil således fremover være reguleret af de almindelige regler i selskabsloven.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 24, og bemærkningerne hertil.

3.4.7. Ophævelse af regler om koncerninterne eksponeringer for fondsmæglerselskaber

3.4.7.1. Gældende ret

Et fondsmæglerselskab må ikke uden Finanstilsynets tilladelse have eksponeringer mod andre virksomheder inden for samme koncern bortset fra eksponeringer mod dattervirksomheder.

Det fremgår af § 137, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Ved koncerninterne eksponeringer forstås blandt andet:

1. Omkostningsudlæg for dobbeltansatte. Eksempelvis rejseomkostninger, eller at det ene selskab betaler lønnen, forsikringer, internet, husleje m.v.
2. Kundeskabt indtjening, som er sket på baggrund af aftaler, og som indenfor en fast tidsramme bliver fordelt ud i koncernen.
3. Sambeskatning og herunder moms og lønsumsafgift.

Et fondsmæglerselskab må ikke have eksponering mod virksomheder eller personer, som direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på fondsmæglerselskabet, eller som er domineret af virksomheder eller personer med en sådan indflydelse. Det følger af § 137, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Finanstilsynet kan i henhold til stk. 3, dispensere fra forbuddet i stk. 2.

Det fremgår af forarbejderne til § 137, at kravet om Finanstilsynets tilladelse til koncerninterne eksponeringer har baggrund i det forhold, at der opstår nye risici for et fondsmæglerselskab, der indgår som dattervirksomhed i en koncern, i tillæg til de risici, der allerede er ved at drive fondsmæglervirksomhed. Med bestemmelsen blev Finanstilsynet givet beføjelse til at begrænse den samlede størrelse af det enkelte fondsmæglerselskabs koncerninterne eksponeringer for derved at begrænse virkningen af de nævnte koncernrisici med risiko for fondsmæglerselskabets investorer og kunder, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 207 som fremsat, side 390f.

3.2.12.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med evalueringen af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, er det vurderet i hvilket omfang kravet om koncerninterne eksponeringer for fondsmæglerselskaber skal opretholdes. Det bemærkes i den forbindelse, at reglerne om koncerninterne eksponeringer for fondsmæglerselskaber i § 137 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter er nationale særregler, der ikke gennemfører krav fra EU-regulering.

Det vurderes, at det vil medføre en byrdelettelse for danske fondsmæglerselskaber, hvis § 137 ophæves, idet fondsmæglerselskaber ikke fremover vil skulle søge om godkendelse af koncerninterne eksponeringer.

Det vurderes, at en ophævelse af denne risikobegrænsende bestemmelse vil mindske den regulatoriske beskyttelse af fondsmæglernes robusthed. Det vurderes dog også, at hensynet til at lette byrderne for fondsmæglerselskaberne konkret vejer tungere end hensynet til selskabernes robusthed. Der lægges i den forbindelse navnlig vægt på, at fondsmæglerselskaber henset til deres størrelse i almindelighed ikke er systemisk vigtige selskaber med potentielt stor skadevirkning for samfundsøkonomien.

Det foreslås på denne baggrund, at § 137 ophæves. Den foreslåede ophævelse af § 137 vil medføre, at der fremover ikke vil gælde et krav for fondsmæglerselskaber om, at de ikke må have eksponeringer inden for samme koncern uden tilladelse fra Finanstilsynet. Fondsmæglerselskaber vil således fremover ikke være underlagt begrænsninger med hensyn til koncerntinterne eksponeringer.

Det foreslåede vil også medføre, at der ikke vil være et krav for fondsmæglerselskaber om, at de ikke må have en eksponering mod virksomheder eller personer, som direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på fondsmæglerselskabet, eller som er domineret af virksomheder eller personer med en sådan indflydelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 52, og bemærkningerne hertil.

3.5. Ophævelse af certificeringsordning for revisorer i finansielle virksomheder

3.5.1. Gældende ret

Revisorer for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber skal være certificeret af Finanstilsynet til at revidere den type finansiell virksomhed, som de er valgt eller udpeget til. Det fremgår af henholdsvis § 199 i lov om finansiell virksomhed og § 193 i lov om forsikringsvirksomhed.

Finanstilsynets certificeringsordning indeholder to adskilte certificeringer. Én for pengeinstitutter samt realkreditinstitutter og én for forsikringsselskaber.

Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1427 af 5. december 2024 om Finanstilsynets certificering af statsautoriserede revisorer. Bekendtgørelsen fastsætter de nærmere krav til certificerede revisorer, hvor de væsentligste krav er erfaringstimer og efteruddannelse til den virksomhedstype, som revisor vælges til at revidere.

3.5.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer (certificeringsordningen) blev indført ved lov i 2014 som følge af erfaringerne fra finanskrisen. Efter finanskrisen blev der rejst væsentlig kritik af den indsats, revisorerne havde ydet forud for, at nogle pengeinstitutter blev nødlidende. Certificeringsordningen blev udformet med det mål at opretholde tilliden til den finansielle sektors reviderede regnskaber og dermed bidrage til den finansielle stabilitet.

Siden indførelsen af certificeringsordningen har forholdet mellem antallet af finansielle virksomheder og antallet af certificerede revisorer været omtrent det samme. Antallet af finansielle virksomheder er imidlertid faldet, hvilket har reduceret efterspørgslen efter certificerede revisorer og har medført et fald i antallet af certificerede revisorer. Certificeringsordningen er i dag medvirkende til, at der er en høj markedsconcentration og få aktører på markedet for certificerede revisorer. Revisionsmarkedet er desuden påvirket af en række forhold, der, ud over certificeringsordningen, bidrager til markedsconcentration. Det drejer sig blandt andet om regulatoriske krav, primært krav i EU's revisorforordning, en meget koncentrationsskabende markedsadfærd og interne forhold i revisionsfirmaerne.

Det foreslås på den baggrund, at certificeringsordningen ophæves. Det indebærer, at statsautoriserede revisorer, der vælges til at være revisor for pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt forsikringsselskaber, ikke længere skal certificeres af Finanstilsynet. Kravene til revisorer, som påtegner års- og delårsrapporter for pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt forsikringsselskaber, vil fremover alene følger de almindelige krav til statsautoriserede revisorer. Disse krav findes blandt andet i § 199 i lov om finansiell virksomhed og § 193 i lov om forsikringsvirksomhed.

Ved ophævelse af certificeringsordningen vil der fortsat efter den generelle selskabsret være et krav om, at bestyrelsen i forbindelse med generalforsamlingens valg af revisor skal indstille en statsautoriseret revisor, der har

tilstrækkelige professionelle kompetencer til at udføre revision med den virksomhedstype og den konkrete virksomhed, til valg på generalforsamlingen.

Hensigten med lovforslaget er at skabe rammer for, at et øget antal statsautoriserede revisorer kan vælges som selskabets revisor i pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt forsikringsselskaber, idet ophævelsen afskaffer de adgangsbarrierer, som er forbundet med Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer. Afskaffelsen forventes at øge antallet af potentielle revisorer af pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt forsikringsselskaber, men ikke at ændre den nuværende markedskoncentration på revisorvirksomheder, som er påvirket af en række forhold ud over certificeringsordningen.

Samtidig lettes også de administrative byrder for både de valgte statsautoriserede revisorer og de finansielle virksomheder, som er omfattet af den nuværende certificeringsordning.

3.6. Gældsinddrivelse

3.6.1. Gældende ret

Penge- og realkreditinstitutter skal have effektive former for virksomhedsstyring. Det fremgår af § 71, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed. Bestemmelsen opregner en ikke-udtømmende liste over krav, der skal være opfyldt, for at virksomheden kan anses for at have effektive former for virksomhedsstyring.

Effektive former for virksomhedsstyring indebærer blandt andet krav om tilstrækkelige ressourcer og interne kontroller. Dette gælder også for virksomhedens gældsinddrivelse.

Det er ledelsen i et penge- eller realkreditinstitut og den tilhørende finansielle holdingvirksomhed, der har ansvaret for at sikre, at penge- og realkreditinstituttet eller den finansielle holdingvirksomhed har effektive former for virksomhedsstyring.

Et penge- eller realkreditinstitut skal hurtigst muligt meddele Finanstilsynet oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn, jf. § 75, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiell virksomhed. Ved »hurtigst muligt« forstår, at der skal gives meddelelse, så snart virksomheden bliver opmærksom på, at en oplysnings karakter er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

3.6.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er et væsentligt element, at kunderne kan have tillid til deres penge- og realkreditinstitut samt den finansielle sektor generelt, og at de kan være betrygget i, at institutterne foretager korrekt inddrivelse af gæld.

Styring af et pengeinstituts eller et realkreditinstituts gældsinddrivelse er omfattet af kravene til effektive former for virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, nr. 1-9, i lov om finansiell virksomhed. Desuden indeholder straffeloven bestemmelser, der kan finde anvendelse i tilfælde af inddrivelse af fejlbehæftet gæld. De senere års sager, hvor flere pengeinstitutter har konstateret omfattende og systematiske fejl i deres gældsinddrivelse, og kunderne er blevet opkrævet forkert, viser, at pengeinstitutterne ikke har prioriteret omrádet i tilstrækkelig grad. Det er blandt andet kommet til udtryk ved, at pengeinstituttet efter at have konstateret problemer, ikke har sikret en hurtig håndtering af problemerne og ordentlig behandling af kunderne. Samtidig var bankernes utilstrækkelige håndtering af disse fejl og fortsatte gældsinddrivelse i strid med god skik-reglerne på det finansielle område.

Skatte- og Vækstministeriet finder det derfor nødvendigt at sikre tilstrækkelig fokus fra ledelsen af pengeinstitutter og realkreditinstitutter ved at indføre en eksplicit forpligtelse til at sikre passende håndtering af og løbende fremdrift i oprydning af fejl i virksomhedens gældsinddrivelse. Oprydning omfatter dels håndtering af de fejl i systemerne og processerne, som er konstateret, dels genberegning af sager samt eventuel kompensationsudbetaling til berørte kunder.

Udover at et stort antal kunder blev berørt af fejlene, kunne det samtidig konstateres, at den civilretlige regulering på området er særlig kompleks, blandt andet fordi gældsposterne har haft forskellige forældelsesfrister, og det har ført til langvarige oprydningsforløb, hvor sagerne var omfattende og vanskelige at løse.

Det foreslås derfor, at et pengeinstitut og et realkreditinstitut skal have effektive former for virksomhedsstyring til at sikre korrekt gældsinddrivelse. Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 71, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed med det formål, at det eksplicit vil fremgå af loven, så der ingen tvivl er om, at effektive former for virksomhedsstyring også omfatter virksomhedens gældsinddrivelsesprocesser. Det foreslås videre, at direktionen bliver ansvarlig for at sikre passende håndtering af og fremdrift i

oprydningen, når virksomheden konstaterer systematiske fejl i sin gældsinddrivelse. Endelig foreslås det, at virksomheden skal orientere Finanstilsynet hurtigst muligt, når virksomheden konstaterer systematiske fejl i sin gældsinddrivelse.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at virksomhedens øverste ledelse har fokus på virksomhedens håndtering af disse sager og sikrer sig, at de rette foranstaltninger iværksættes. Dette indføres for at undgå situationer, hvor problemerne ikke bliver håndteret med det nødvendige fokus og en tilstrækkelig prioritering af ressourcer.

Der henvises i øvrigt til § 2, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

3.7. Ophævelse af krav om tilladelse til pantebrevshandel og ændring af lovens titel

3.7.1. Gældende ret

Lov om ejendomskreditselskaber fastsætter i dag regler for selskaber, som yder erhvervsmæssigt køb eller salg af pantebreve i fast ejendom, herunder erhvervsmæssigt salg af pantebreve i egen fast ejendom, samt erhvervsmæssig indgåelse af boligkreditaftaler.

En virksomhed, der erhvervsmæssigt køber og sælger pantebreve i fast ejendom, herunder erhvervsmæssigt salg af pantebreve i egen fast ejendom, eller som erhvervsmæssigt indgår boligkreditaftaler, skal i dag have tilladelse som ejendomskreditselskab. Tilladelse til erhvervsmæssigt køb og salg af pantebreve er en national ordning fra 2010, som blandt andet blev indført som en reaktion på såkaldte pantebrevskarruseller.

I lov om ejendomskreditselskaber findes der blandt andet krav om, at et ejendomskreditselskab, der erhvervsmæssigt køber eller sælger pantebreve i fast ejendom, skal have udpeget en ansvarlig for pantebrevshandel med mindst tre års praktisk erfaring med pantebrevshandel. Den ansvarlige må ikke være pålagt strafansvar eller have udvist eller udvise en adfærd, som giver grund til at antage, at vedkommende ikke kan varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Yderligere indeholder lov om ejendomskreditselskaber regler om, at ejendomskreditselskaber, der med forbrugere handler med pantebreve i fast ejendom, skal dokumentere, at der er oprettet en særlig konto, hvor det afbetalte provenu indsættes, og at selskabet har etableret en sikkerhed for disse midler. Ejendomskreditselskaber skal årligt indsende en erklæring fra en

godkendt revisor om sikkerheden for det aftalte provenu til Finanstilsynet. Ved salg af pantebreve skal ejendomskreditselskaber, inden aftalen indgås, give køberen oplysninger om pantebreve og de omstændigheder, hvorunder det er udstedt, så køberen kan vurdere pantebrevets reelle værdi.

3.7.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at overføre reglerne om boligkreditformidlere fra lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere til lov om ejendomskreditselskaber og ophæve tilladelseskrav til pantebrevshandel.

Reglerne i lov om ejendomskreditselskaber om pantebrevshandel trådte i kraft den 1. juli 2010. Reglerne blev blandt andet indført som en reaktion på såkaldte pantebrevskarruseller, hvor en mindre gruppe aktører på ejendomsmarkedet havde opnået meget store lån på baggrund af pantebreve udstedt med sikkerhed i ejendomme, der var handlet mellem aktørerne til priser, som var urealistiske i forhold til ejendommenes markedsværdi. Pantebrevskarusellerne kunne eksistere, fordi flere pengeinstitutter ydede pantebrevskreditter uden at forholde sig kritisk til værdien af de enkelte pantebreve i den portefølje, som lå til sikkerhed for kreditten. Det eneste krav, pengeinstitutterne havde, var, at der ikke måtte være misligholdte pantebreve i porteføljen. Pengeinstitutterne foretog hverken en vurdering af de pantebreve, der lå til sikkerhed for lånet, eller en vurdering af værdien af den ejendom, som pantebrevene var udstedt med sikkerhed i.

Udfordringerne med pantebrevskaruseller vurderes ikke længere at være aktuelle, fordi en række tiltag i bankerne har dæmmet op for sådanne lånefinansierede forretningsmodeller, herunder regler om pengeinstitutternes vurdering af sikkerhed i form af pantebreve i lov om finansiel virksomhed. Som led i regelforenklung foreslås det derfor, at kravet om tilladelse til pantebrevshandel og de bestemmelser, der vedrører pantebrevshandel, ophæves.

Virksomheder, der erhvervsmæssigt køber og sælger pantebreve i fast ejendom, herunder erhvervsmæssigt salg af pantebreve i egen fast ejendom, skal herefter ikke længere have tilladelse som ejendomskreditselskab. Der vil heller ikke blive stillet særlige lovkrav til virksomheder, der handler med pantebreve, men virksomhederne vil fortsat være underlagt hvidvasktilsyn af Finanstilsynet og være reguleret af markedsføringslovens generelle adfærdsregler om god skik, vildledning og andre former for urimelig handelspraksis, prisoplysning m.v.

Det foreslås desuden at ændre betegnelsen ejendomskreditselskab til boligkreditgiver. Det skyldes, at boligkreditdirektivet anvender betegnelsen kreditgiver. Ændringen vil medføre en mere direktivnær implementering af begrebet.

Det foreslås i forbindelse med ovenstående ændringer, at lovens titel ændres fra lov om ejendomskreditselskaber til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere. Forslaget er begrundet i behovet for en mere sigende og direktivnær titel.

Regeringen har fokus på at forenkle regler og krav til erhvervslivet, så virksomhederne kan fokusere på de væsentligste risici, og det bliver lettest muligt at drive virksomhed. Den finansielle regulering er vokset markant i omfang og kompleksitet, og det udgør i sig selv en administrativ udfordring.

Fælles for alle de nævnte forslag er regelforenkling og et generelt ønske om at gøre det nemmere for virksomhederne at udøve deres erhverv, og sikre effektiv ressourceanvendelse for Finanstilsynet. De foreslåede forenklinger kan gennemføres indenfor de EU-retlige regler og uden negative konsekvenser for forbrugerbeskyttelse og tilsynsmæssige værktøjer.

3.8. Regelforenkling for boligkreditformidlere

3.8.1. Gældende ret

Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter i dag regler for virksomheder, der som led i deres erhvervsmæssige hoved- eller bi-beskæftigelse yder formidling af boligkreditaftaler til forbrugere, også kaldet boligkreditformidlere. Loven implementerer dermed regler i boligkreditdirektivet.

De gældende regler i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere giver mulighed for, at man kan drive virksomhed som boligkreditformidler i alle virksomhedsformer, herunder som enkeltmandsvirksomhed. Der stilles ikke et kapitalkrav til virksomheden, men der stilles krav om, at virksomheden har tegnet en ansvarsforsikring.

Betingelserne for at opnå en tilladelse som boligkreditformidler er herudover, at virksomhedens ledelse opfylder krav om egnethed og hæderlighed, at virksomheden har forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder, og at en virksomhed, der modtager betroede midler, dokumenterer, at virksomheden har etableret en sikkerhed for disse midler.

De gældende regler bestemmer desuden, at Finanstilsynet skal oprette og føre et offentligt online register over boligkreditformidlere. Registeret indeholder i dag oplysning om virksomhedens navn, adresse og CVR-nummer. Derudover skal registeret også indeholde oplysninger om navne på personer i ledelsen, hvilke lande indenfor Den Europæiske Union eller lande som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der ydes boligkreditformidling i, samt om boligkreditformidleren betegner sig som uafhængig.

Finanstilsynet fører tilsyn med, at boligkreditformidlere lever op til reglerne om forbrugerbeskyttelse og betingelserne for tilladelse.

Et af Finanstilsynets tilsynsværktøjer er, at Finanstilsynet kan inddrage en boligkreditformidlers tilladelse. Dette kan blandt andet ske, hvis virksomheden ikke gør brug af tilladelsen indenfor en frist på 12 måneder, hvis virksomheden har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller hvis virksomheden ikke længere opfylder kravene til tilladelse. Hvis en boligkreditformidlers virksomhed drives som en enkeltmandsvirksomhed, bortfalder tilladelsen, når den ansvarlige for virksomheden dør. Inddragelse af tilladelse offentliggøres af Finanstilsynet.

Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere indeholder også regler om god skik, aflønning, brug af betegnelsen uafhængig, Finanstilsynets tavshedspligt, pligt til offentliggørelse af afgørelser og tilsynsreaktioner samt straffebestemmelser. Disse regler flugter i vidt omfang med de eksisterende regler på det finansielle område i de øvrige tilsynslove.

De gældende regler indeholder imidlertid også en række krav, som ikke fremgår af boligkreditdirektivet. Ifølge disse skal boligkreditformidlere en gang om året indberette virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kundekontakt og antal indgåede kundaftaler til Finanstilsynet. Derudover skal en boligkreditformidler have en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter, som kan skade forbrugerens interesser i forholdet mellem forbrugeren og virksomheden. Virksomheden skal mindst én gang årligt vurdere, om forretningsgangen fungerer efter hensigten og afhjælpe eventuelle mangler. Forretningsgangen skal også offentliggøres, være tilgængelig på virksomhedens eventuelle hjemmeside eller udleveres efter anmodning.

3.8.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglerne om boligkreditformidlere i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere flyttes til lov om ejendomskreditselskaber, hvis titel der med lovforslaget foreslås ændret til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, så reguleringen af virksomheder, der yder eller formidler boligkreditaftaler i henhold til reglerne i boligkreditdirektivet bliver samlet i én lov.

Flytningen af reguleringen af boligkreditformidlere vil i vidt omfang kun have formel betydning, idet de lovgivningsmæssige rammer som udgangspunkt ikke ændres. Flytningen vil betyde, at boligkreditformidlere fortsat bliver underlagt regler om ledelsens egnethed og hæderlighed, anonyme indberetninger om potentielle overtrædelser af reguleringen og regler om god skik.

Det foreslås derfor, at boligkreditformidlere som hidtil bliver underlagt regler om Finanstilsynets tavshedspligt og beføjelser, herunder reglerne om Finanstilsynets mulighed for at afsætte et medlem af direktionen eller påbyde et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv, og at disse regler fremover vil følge af lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Reglerne vedrørende Forbrugerombudsmandens kompetence til at indbringe en sag for domstolene vedrørende god skik og Forbrugerombudsmandens behandling af sager vedrørende overtrædelser af strafbelagte bestemmelser i god skik-bekendtgørelserne, samt at Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden om afgørelser i god skik-sager, hvor kunder kan have lidt et tab, foreslås også fortsat at finde anvendelse for boligkreditformidlere.

Disse regler svarer således til, hvad boligkreditformidlere allerede i dag er underlagt efter lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås også, at virksomhed som boligkreditformidler fortsat vil kunne drives i alle virksomhedsformer, herunder enkeltmandsvirksomhed. Ordningen med tegning af ansvarsforsikring som sikkerhed i stedet for kapitalkrav foreslås ligeledes videreført uændret.

Det foreslås at fjerne kravet om, at en boligkreditformidler skal have forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder, herunder en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter, for at opnå Finanstilsynets

tilladelse som boligkreditformidler. Efter gældende praksis godkender Finanstilsynet ikke de indsendte forretningsgange, men konstaterer om virksomheden har operationelle forretningsgange på alle væsentlige områder, og at de pågældende forretningsgangene ikke indeholder indlysende fejl eller uoverensstemmelser.

I naturlig forlængelse af ovenstående foreslås det også at ophæve reglerne om, at virksomheden mindst én gang årligt skal vurdere, om forretningsgangen for håndtering af interessekonflikter bør opdateres, samt om at forretningsgangen skal offentliggøres på virksomhedens eventuelle hjemmeside.

Det skal understreges, at ophævelsen af kravet om, at en boligkreditformidler skal have forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder for at opnå tilladelse som boligkreditformidler, ikke fritager virksomhederne fra at etablere forretningsgange, hvis dette følger af anden lovgivning. Det gælder f.eks. forretningsgange for interessekonflikter, aflønning, klagehåndtering, og efter omstændighederne eventuelt for uafhængighed og forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme. Ligeledes vil virksomhederne fortsat være ansvarlige for at tilrettelægge driften på forsvarlig vis og på en måde, hvor virksomheden overholder de krav, den er underlagt. Finanstilsynet kan som tilsynsreaktion påbyde en virksomhed at udarbejde en forretningsgang på et bestemt område, for at mitigere en konstateret risiko.

Det foreslås desuden at fjerne kravet om, at et medlem af direktionen eller bestyrelsen skal have tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af erhvervet eller stillingen, der blandt andet medfører, at der efter de gældende regler ikke må være sammenfald mellem bestyrelse og direktion. Krav om, at der ikke må være sammenfald mellem bestyrelse og direktion, er begrundet i, at bestyrelsen skal kunne føre et vist tilsyn med direktionen. Kravet er imidlertid ikke proportionalt for boligkreditformidlere, da de ikke er underlagt krav om en bestemt selskabsform eller kapitalkrav. Et forbud mod sammenfald i bestyrelse og direktion opretholdes således kun over for boligkreditformidlere, der har organiseret sig som f.eks. et aktieselskab. Hvis en boligkreditformidler ikke ønsker at være underlagt forbuddet mod sammenfald i bestyrelse og direktion, kan formidleren blot organisere sig som et anpartselskab uden bestyrelse eller som en enkeltmandsvirksomhed, hvilket er den måde, de fleste aktører har indrettet sig på i dag.

Desuden er boligkreditformidlere generelt små virksomheder, hvor bestyrelsen primært har en formel funktion og ikke udøver reel indflydelse på

direktionen. Kravet om uafhængighed fremgår ikke af boligkreditdirektivets artikel 29, og forslaget vil derfor også fjerne unødvendig overimplementering.

Herudover foreslås det, at bestemmelsen om betingede afgørelser om ledelsesmedlemmers egnethed ikke videreføres, da egnethedskravene for boligkreditformidlere er forholdsvis begrænsede sammenlignet med andre finansielle virksomheder, og bestemmelsen derfor ikke er praktisk anvendelig for denne tilladelsestype.

Det foreslås yderligere at ophæve reglen om, at boligkreditformidlere en gang om året skal indberette oplysninger om virksomhedens omsætning, antal kunder m.v. Finanstilsynet bruger i dag sjældent de indsamlede data til sin tilsynstilrettelæggelse. Boligkreditdirektivet stiller heller ikke krav om årlig indberetning. Det er derfor en unødvendig administrativ byrde at pålægge virksomhederne at indberette disse data hvert år. Finanstilsynet kan fortsat ad hoc anmode boligkreditformidlere om nødvendige data til brug for sin tilsynstilrettelæggelse, og det er forbundet med straf, hvis en virksomhed ikke afgiver de efterspurgte oplysninger.

Yderligere foreslås det at fjerne bestemmelsen om, at hvis en boligkreditformidler ikke er uafhængig, skal dette fremgå af virksomhedens hjemmeside sammen med information om størrelsen af eller beregningsgrundlaget for en eventuel provision eller andet vederlag, som virksomheden modtager fra virksomheder, der tilbyder eller formidler boligkreditaftaler. Bestemmelsen foreslås ophævet, idet det allerede følger af § 10 i bekendtgørelse nr. 1443 af 27. november 2025 om god skik for boligkredit, at en boligkreditformidler inden udøvelsen af sine aktiviteter blandt andet skal give låntageren oplysninger om, hvorvidt boligkreditformidleren udelukkende er tilknyttet til eller samarbejder med en eller flere boligkreditgivere samt oplysninger om størrelsen af eventuelle provisioner, som denne modtager i forbindelse med udøvelse af tjenesten.

Det foreslås desuden at fjerne kravet om, at Finanstilsynet skal offentliggøre inddragelse af tilladelser som boligkreditformidler, da det offentlige register indeholder oplysning om, hvem der har tilladelse, og man kan deraf udlede, hvem der ikke har tilladelse. Efter Finanstilsynets gældende praksis sker der ikke særskilt offentliggørelse, når en tilladelse som boligkreditformidler bliver inddraget.

Baggrunden for forslaget er, at kravet om offentliggørelse af alle inddragelser af tilladelser lægger beslag på ressourcer i Finanstilsynet. Offentliggørelse af at tilladelser inddrages kræver særskilte oplysninger hver gang, uanset årsagen, herunder også tilfælde, hvor virksomheden selv har anmodet om at få tilladelsen inddraget. De foreslåede ændringer vil blandt andet medføre, at interesserede parter skal finde information om, hvorvidt en boligkreditformidler fortsat har en tilladelse via Finanstilsynets offentlige registre. Ændringerne er desuden en kodificering af praksis.

Det foreslås også at fjerne bestemmelsen om, at en tilladelse bortfalder, hvis indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed dør. Det foreslås i stedet at indsatte en generel bestemmelse om, at Finanstilsynet inddrager tilladelsen, hvis en virksomhed registreres som ophørt i CVR-registeret. Bestemmelsen vil ikke længere være nødvendig, da den generelle bestemmelse vil have samme retsvirkning. Virksomheder, der er registreret som ophørt i CVR-registeret, har ikke længere en e-Boks, som et evt. høringsbrev kan sendes til. Der er derfor behov for at kunne inddrage en virksomheds tilladelse i disse let konstaterbare tilfælde uden partshøring.

Afslutningsvist foreslås det, at der indsættes en overgangsbestemmelse, der omfatter de virksomheder, der allerede har tilladelse som boligkreditformidler, og de virksomheder, der ansøger inden lovforslagets ikrafttræden. Overgangsbestemmelsen indebærer, at boligkreditformidlere, der pr. 31. december 2026 har tilladelse til at udøve boligkreditformidling efter § 3 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, kan fortsat udøve boligkreditformidling pr. 29. januar 2027 uden at have tilladelse efter § 3 a i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere. For virksomheder, der inden den 29. januar 2027 har indsendt ansøgning om tilladelse som boligkreditformidler, og hvor ansøgningen ikke er afgjort ved tilladelse eller afslag inden denne dato, finder reglerne i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere anvendelse.

3.9. Regelforenkling for boligkreditgivere

3.9.1. Gældende ret

Lov om ejendomskreditselskaber indeholder krav om, at et ejendomskreditselskab skal drives i form af et aktieselskab eller et anpartsselskab. Derudover skal ejendomskreditselskaber benytte betegnelsen ejendomskreditselskab i deres navn, og andre virksomheder må ikke anvende navne eller betegnelser, som kan give indtryk af, at de er ejendomskreditselskaber.

Loven indeholder desuden en bestemmelse om, at et ejendomskreditselskab kan udøve anden virksomhed end aktiviteter, der er forbeholdt ejendomskreditselskaber, medmindre Finanstilsynet konkret træffer afgørelse om, at den pågældende aktivitet ikke er forenelig med en betryggende udøvelse af aktiviteter som ejendomskreditselskab.

Endvidere indeholder lov om ejendomskreditselskaber regler om, at Finanstilsynet skal godkende kvalificerede ejere, samt at en ansøgning om tilladelse som ejendomskreditselskab blandt andet skal indeholde oplysninger om selskabsform og selskabsstruktur samt navnene på selskabets kapital-ejere og kapitalejerens andel af selskabets kapital eller stemmerettigheder. Finanstilsynet skal træffe afgørelse om tilladelse senest 6 måneder efter at have modtaget de oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen.

Yderligere findes der krav om, at et ejendomskreditselskab, der erhvervsmæssigt indgår boligkreditaftaler, skal have en ansvarlig for kreditgivning med mindst tre års praktisk erfaring med kreditgivning, som ikke må være pålagt strafansvar eller have udvist eller udvise en adfærd, som giver grund til at antage, at vedkommende ikke kan varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Lov om ejendomskreditselskaber indeholder desuden regler om god skik, aflønning, Finanstilsynets tavshedspligt, pligt til offentliggørelse af afgørelser og tilsynsreaktioner samt straffebestemmelser.

3.9.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at betegnelsen ejendomskreditselskab ændres til boligkreditgiver, da denne terminologi er mere direktivnær i henhold til boligkreditdirektivet.

Det foreslås endvidere at fjerne kravene om, at et ejendomskreditselskab skal drives i form af et aktieselskab eller et anpartsselskab, at et ejendomskreditselskab skal benytte betegnelsen ejendomskreditselskab i deres navn, og at andre virksomheder ikke må anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er ejendomskreditselskaber.

Kravene stammer fra lov om pantebrevsselskaber fra 2010 og havde til hensigt at skaffe overblik over aktørerne. Bestemmelserne vurderes ikke at være relevante længere, jf. afsnit 3.7.2.

Samtidig foreslås det at ophæve bestemmelsen om, at virksomheden kan udøve anden erhvervsmæssig aktivitet i samme juridiske enhed. Det gælder ligeledes den tilknyttede bestemmelse om, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at virksomheden ikke må udøve aktiviteter, der ikke er forenelig med driften af den tilsynsbelagte virksomhed. En bestemmelse om, hvad virksomheden gerne må, vurderes ikke at være nødvendig, og forslaget om ophævelse vil ikke medføre materielle ændringer. Dette forslag er ligeledes udtryk for regelforenkling, idet de relevante hensyn kan varetages efter reglerne om god skik.

Det foreslås desuden at fjerne kravet om, at ejere af kvalificerede andele i ejendomskreditselskaber skal opfylde principperne i §§ 61-62 i lov om finansiel virksomhed. Forslaget har til formål at lette virksomhedernes byrder og fjerne unødigt overimplementering.

Ejendomskreditselskaber er ikke underlagt kapitalkrav, og kravet om godkendelse af kvalificerede ejere er derfor ikke proportionalt. Boligkreditdirektivet indeholder heller ikke krav herom til hverken boligkreditgivere eller boligkreditformidlere.

Det foreslås endvidere at fjerne kravet om, at en ansøgning om tilladelse som ejendomskreditselskab skal indeholde oplysninger om selskabsform, selskabsstruktur samt navnene på selskabets kapitalejere og kapitalejerens andel af selskabets kapital eller stemmerettigheder. Det foreslåede er en konsekvens af, at kravet om selskabsform og godkendelse af kvalificerede andele foreslås ophævet.

Yderligere foreslås det at ophæve kravet om, at Finanstilsynet skal træffe afgørelse om tilladelse senest 6 måneder efter at have modtaget de oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen. En sådan frist fremgår ikke af boligkreditdirektivet, og en ophævelse af bestemmelsen vil medføre, at Finanstilsynet bedre kan prioritere dets ressourcer.

Herudover foreslås det, at bestemmelsen om betingede afgørelser om ledelsesmedlemmers egnethed, ikke videreføres, da egnethedskravene for boligkreditgivere er forholdsvis begrænsede sammenlignet med andre finansielle

virksomheder, og bestemmelsen er derfor ikke praktisk anvendelig for denne tilladelsestype.

Endelig foreslås det at fjerne kravet om, at et ejendomscreditselskab, der erhvervsmæssigt yder boligkreditaftaler, skal have en ansvarlig for kreditgivning med mindst tre års praktisk erfaring med kreditgivning, og som ikke må være pålagt strafansvar eller have udvist eller udvise en adfærd, som giver grund til at antage, at vedkommende ikke kan varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Hensynene til kompetencer og hæderlighed varetages allerede af bekendtgørelse nr. 1425 af 27. november 2025 om kompetencekrav til boligkreditgivere og boligkreditformidlere. Forslaget om ophævelse sker som led i regelforenklingen og har til formål at reducere antallet af krav, som Finanstilsynet stiller, og dermed at lette virksomhedernes byrder.

Afslutningsvist foreslås det, at der indsættes en overgangsbestemmelse, der omfatter de virksomheder, der ansøger inden lovforslagets ikrafttræden. Overgangsbestemmelsen indebærer, at for virksomheder, der inden den 29. januar 2027 har indsendt ansøgning om tilladelse som ejendomscreditselskab, og hvor ansøgningen ikke er afgjort ved tilladelse eller afslag inden denne dato, finder reglerne i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere anvendelse.

3.10. Overførsel af regler om investeringsrådgivere til fondsmægler-selskabsloven

3.10.1. Gældende ret

Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter regler for investeringsrådgivere og er en gennemførelse af reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) for virksomheder, der yder investeringsrådgivning til forbrugere og erhvervsdrivende.

De gældende regler i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere giver mulighed for, at der kan drives virksomhed som investeringsrådgiver i alle virksomhedsformer, herunder som enkeltmandsvirksomhed, jf. § 3, stk. 3, nr. 1. Der gælder ikke et kapitalkrav til virksomheden, men der er krav om, at der er tegnet en ansvarsforsikring, jf. § 3, stk. 3, nr. 4, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Betingelserne for at opnå en tilladelse som investeringsrådgiver er herudover, at virksomhedens ledelse opfylder krav om egnethed og hæderlighed,

jf. § 3, stk. 3, nr. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at virksomheden opfylder visse organisatoriske krav, jf. kapitel 2 a i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, og at virksomheden efterlever reglerne om investorbeskyttelse i bekendtgørelse nr. 760 af 14. juni 2024 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel. Investeringsrådgivere må yde rådgivning til både forbrugere og erhvervsdrivende.

Ejere af kvalificerede ejerandele i en investeringsrådgiver er i dag underlagt en række krav, som svarer til de krav, der gælder for større finansielle virksomheder. Det overordnede formål med disse krav er at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af den virksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes. I vurderingen indgår den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på virksomheden, den påtænkte erhververs egnethed og omdømme, eventuel koncernstrukturs betydning for effektivt tilsyn, og om der i forbindelse med eller i forlængelse af erhvervelsen af den kvalificerede ejerandel er grund til at formode, at der vil ske hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. § 3, stk. 4, nr. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. § 61 a i lov om finansiell virksomhed.

Kravene om egnethed og effektivt tilsyn stammer fra artikel 10 i MiFID II, mens kravene til den påtænkte erhververs økonomiske forhold og reglerne vedrørende hvidvask strammer fra artikel 13 i MiFID II.

Efter de gældende regler i § 4 a i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere skal Finanstilsynet oprette og føre et offentligt online register over investeringsrådgivere. Registeret indeholder i dag oplysning om virksomhedens navn, adresse og CVR-nummer. Derudover skal registeret også indeholde oplysning om navne på personer i ledelsen.

Finanstilsynet fører tilsyn med, at investeringsrådgivere lever op til kravene i loven. Et af Finanstilsynets tilsynsværktøjer er, at Finanstilsynet kan inddrage en investeringsrådgivers tilladelse, hvis virksomheden f.eks. ikke gør brug af tilladelsen indenfor en frist på 12 måneder, har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller ikke længere opfylder kravene til tilladelse, jf. § 15, stk. 1 og 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Hvis en investeringsrådgivervirksomhed drives som en enkeltmandsvirksomhed, bortfalder tilladelsen, når den ansvarlige for virksomheden dør, jf. § 15, stk. 4, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Inddragelse af tilladelse offentliggøres af Finanstilsynet, jf. § 15, stk. 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Investeringsrådgivere skal i dag en gang om året indberette virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kundekontakt og antal indgåede kundaftaler til Finanstilsynet, jf. § 5 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Derudover skal en investeringsrådgiver have en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter, som kan skade forbrugerens interesser i forholdet mellem forbrugeren og virksomheden.

Virksomheden skal mindst én gang årligt vurdere om forretningsgangen fungerer efter hensigten og afhjælpe eventuelle mangler, jf. § 3, stk. 3, nr. 2, jf. § 8, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Bestemmelsen implementerer artikel 16, stk. 3, og artikel 23 i MiFID II, jf. direktivets artikel 3, stk. 2. Forretningsgangen skal også offentliggøres, være tilgængelig på virksomhedens eventuelle hjemmeside eller udleveres efter anmodning, jf. § 8, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Disse krav har ikke ophæng i MiFID II, men er rent nationale krav.

Kapitel 4 og 5 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere indeholder desuden regler om god skik, aflønning, brug af betegnelsen uafhængig, Finanstilsynets tavshedspligt, pligt til offentliggørelse af afgørelser og tilsynsreaktioner samt straffebestemmelser.

Fondsmæglerselskabsloven regulerer i dag fondsmæglerselskaber, der er værdipapirhandlere, som ikke har tilladelse som hhv. pengeinstitut, realkreditinstitut eller investeringsforvaltningsselskab.

I fondsmæglerselskabsloven findes der krav til ledelsens egnethed og hæderlighed, bestyrelsens kollektive egnethed, anonyme indberetninger om potentielle overtrædelser af reguleringen og regler om god skik, der svarer til regler herom i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Der findes desuden tilsvarende bestemmelser om Finanstilsynets beføjelser, herunder reglerne om Finanstilsynets mulighed for at afsætte et medlem af direktionen eller påbyde et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv.

Fondsmæglerselskabsloven indeholder desuden regler om Forbrugerombudsmandens kompetence til at indbringe en sag for domstolene vedrørende god skik og behandle sager vedrørende overtrædelser af strafbelagte bestemmelser i god skik-bekendtgørelserne, samt at Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden om afgørelse i god skik-sager, hvor kunder kan have lidt et tab, der svarer til reglerne herom i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

MiFID II indeholder en undtagelsesmulighed, der giver medlemslandene mulighed for at fastsætte lempeligere regler for fysiske eller juridiske personer, som kun yder investeringsrådgivning eller formidler ordrer vedrørende omsættelige værdipapirer og kollektive investeringsordninger til virksomheder, der efter direktivet skal have tilladelse til at handle værdipapirer. Dog forudsætter undtagelsesmuligheden i direktivet, at virksomheder, der alene udbyder disse ydelser, skal have en national tilladelse og være underlagt visse krav, herunder krav til ledelse, organisation, medarbejderes kompetence og investorbeskyttelse. Desuden skal virksomheden enten opfylde et kapitalkrav eller have en ansvarsforsikring jf. direktivets artikel 3, stk. 1, litra e-c, og stk. 2.

Danmark har udnyttet undtagelsesmuligheden i MiFID II til at etablere en national tilladelsesordning med lempeligere regler for investeringsrådgivere. Investeringsrådgivere er virksomheder, der kan udøve investeringsrådgivning vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, i fondsmæglerselskabsloven, og som desuden kan modtage og formidle ordrer vedrørende denne type finansielle instrumenter til en fondsmægler samt et pengeinstitut eller et realkreditinstitut med tilladelse som værdipapirhandler.

3.10.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udnyttelsen af undtagelsesmuligheden i MiFID II beror på et generelt dansk implementeringsprincip om, at manglende udnyttelse af en relevant undtagelse, der kan medføre lempeligere nationale regler, som udgangspunkt sidestilles med overimplementering.

Erfaringen med den nationale tilladelse som investeringsrådgiver er, at tilladelsen er efterspurgt, og at den benyttes. Der er pr. 14. august 2026 i alt 99 virksomheder med tilladelse som investeringsrådgiver.

Skatte- og Vækstministeriet vurderer, at det fortsat er behov for, at investeringsrådgivere kan yde investeringsrådgivning til kunder, der alene efterspørger denne form for investeringsservice, og at det kan ske inden for de samme reguleringsmæssige og organisatoriske rammer som hidtil. Ministeriet finder derfor, at undtagelsesmuligheden i MiFID II fortsat bør udnyttes til at opretholde den mere lempelige nationale tilladelse som investeringsrådgiver.

Det foreslås, at reglerne om investeringsrådgivere i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere flyttes til fondsmæglerselskabsloven, så reguleringen af virksomheder, der yder investeringsserviceydelser i henhold til reglerne i MiFID II bliver samlet i én lov til gavn for virksomhederne, der dermed får nemmere ved at danne sig et overblik over de finansielle instrumenter, der må rådgives om, og reglerne på investorbeskyttelsesområdet. Det vil blandt andet betyde, at virksomhederne skal navigere i færre regelsæt.

Flytningen af reguleringen af investeringsrådgivere vil i vidt omfang kun have en formel juridisk betydning og lette overskueligheden, idet den retlige regulering som udgangspunkt ikke ændres. Flytningen vil betyde, at investeringsrådgivere fortsat bliver underlagt nationale regler samt regler i fondsmæglerselskabsloven om ledelsens egnethed og hæderlighed, bestyrelsens kollektive egnethed, anonyme indberetninger om potentielle overtrædelser af reguleringen og regler om god skik.

Disse regler svarer til, hvad investeringsrådgivere allerede i dag er underlagt efter lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Virksomhederne vil fortsat kunne drives som enkeltmandsvirksomheder eller i andre virksomhedsformer, ligesom de fortsat ikke vil være underlagt kapitalkrav, men krav om at have en ansvarsforsikring.

Med forslaget forenkles regler og krav til erhvervslivet, så reguleringen fokuserer på de væsentligste risici, og det bliver lettest muligt at drive virksomhed. Den finansielle regulering er over årene vokset markant i omfang og kompleksitet, og det udgør i sig selv en administrativ udfordring for virksomhederne. De foreslåede forenklinger kan gennemføres indenfor de EU-retlige regler og uden negative konsekvenser for forbrugerbeskyttelse og tilsynsmæssige værktøjer.

Det foreslås derfor at præcisere, hvilke forretningsgange virksomhederne som minimum skal indsende ved ansøgning om tilladelse som investeringsrådgiver. Præciseringen vil lette ansøgningsprocessen for investeringsrådgiveren, så det tydeligt fremgår, hvilke forretningsgange, herunder indenfor hvilke områder, virksomheden som minimum skal indsende, ved ansøgning om tilladelse.

Det foreslås desuden at fjerne visse specifikke krav til ejere af kvalificerede ejerandele, som MiFID II ikke stiller krav om skal være i den nationale

tilladelsesordning. Det drejer sig om kravene til ejerens økonomiske forhold, koncernstruktur og kravet om at vurdere risikoen for hvidvask og terrorfinansiering fra artikel 13 i MiFID II. Det betyder, at der ikke længere vil være økonomiske eller koncernstrukturelle krav til ejere af kvalificerede ejerandele, hvilket stemmer overens med, at målvirksomheden (investeringsrådgiveren) heller ikke er underlagt krav til hverken koncernstruktur eller solvens.

Investeringsrådgivere er fortsat omfattet af de generelle regler om forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, herunder underlagt tilsyn og kontrol i henhold til hvidvaskloven. Investeringsrådgivere må imidlertid ikke udøve skønsmæssig porteføljepleje og kan derfor heller ikke forvalte kunders midler eller værdipapirer. Investeringsrådgiveres forretningsmodel adskiller sig derfor væsentligt fra andre finansielle virksomheder med højere risici for blandt andet hvidvask og terrorfinansiering.

Forslaget vil medføre, at Finanstilsynet ikke længere skal vurdere, om der i forbindelse med ejerskabet er begrundet mistanke om, at der vil ske hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Det sikrer, at relevante risici håndteres på et passende niveau, uden at der indføres yderligere og unødvendige krav i forbindelse med godkendelse af ejere. Denne ændring er mulig, da reglerne i artikel 11 i MiFID II om forudgående underretning om påtænkte erhvervelser ikke finder anvendelse på nationale tilladelsesordninger, og derfor ikke finder anvendelse på investeringsrådgivere.

Hvis Finanstilsynet bliver opmærksom på forhold, der kan give anledning til mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal Finanstilsynet underrette Hvidvasksekretariatet om disse forhold.

Samtidig foreslås det, at bestemmelserne om godkendelse af kvalificerede ejere ændres, så det fremgår, at en erhvervelse eller forøgelse af kvalificerede ejerandele, der gennemføres på de involverede ejeres eget ansvar, ikke kræver forudgående tilladelse fra Finanstilsynet, men at ansøgning om godkendelse skal ske snarest muligt efter gennemførelsen af ændringen.

Endvidere foreslås der visse ændringer i bestemmelsen, så det både er virksomheder og personer, som erhverver kvalificerede ejerandele, der skal godkendes, sådan som det generelt gælder for øvrige finansielle virksomheder.

Ændringerne vil medføre, at vurderingen af kvalificerede ejere for investeringsrådgivere bliver mere målrettet, proportional og direktivnær, idet den

alene omfatter de krav, der specifikt følger af artikel 10 i MiFID II. Ændringerne vil dog også medføre, at persongruppen, som skal godkendes, bliver udvidet, da fysiske personer nu også er omfattet. Det vurderes at være proportionelt og i tråd med formålet med bestemmelserne om kvalificerede ejere.

Herudover foreslås det, at bestemmelsen om betingede afgørelser om ledelsens egnethed, ikke videreføres, da egnethedskravene for investeringsrådgivere er forholdsvis begrænsede sammenlignet med andre finansielle virksomheder, og bestemmelsen er derfor ikke praktisk anvendelig for denne tilladelsestype.

Det foreslås endvidere at ophæve reglen om, at Finanstilsynets offentlige register over investeringsrådgivere skal indeholde navne på personer i ledelsen. Personer og virksomheder, der ønsker oplysning om en investeringsrådgivervirksomheds ledelse, kan allerede i dag tilgå disse via Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-registeret). Det foreslås derfor, at Finanstilsynets register fremover alene skal indeholde oplysninger om virksomheden, dvs. navn, adresse og CVR-nummer. Finanstilsynet er i dag heller ikke forpligtet til at registrere oplysning om ledelsespersoner i hverken pengeinstitutter eller forsikringsselskaber, så ændringen vil medføre en ensretning på området. Finanstilsynet er blevet opmærksom på, at registeret for investeringsrådgivere i dag ikke indeholder navnene på ledelsespersoner, hvilket er en fejl.

Det foreslås desuden i forbindelse med udskillelsen af reglerne til fondsmæglerselskabsloven at fjerne kravet om, at Finanstilsynet særskilt skal offentliggøre inddragelse af tilladelser, da det offentlige register allerede indeholder oplysning om, hvem der har tilladelse, og det deraf kan udledes, hvem der ikke har tilladelse. Efter Finanstilsynets gældende praksis slettes inddragede tilladelser fra Finanstilsynets virksomhedsregister, men der sker ikke anden særskilt offentliggørelse.

Det foreslås yderligere at fjerne bestemmelsen om, at en inddragelse bortfalder, hvis indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed dør, da der i stedet foreslås indsat en generel bestemmelse om, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen, hvis en virksomhed registreres som ophørt i CVR-registeret. Bestemmelsen er ikke længere nødvendig, da den generelle bestemmelse vil have samme retsvirkning. Virksomheder, der er registreret som ophørt i CVR-registeret, har ikke længere en e-Boks, som et evt. høringsbrev kan

sendes til. Der er derfor behov for at kunne inddrage en virksomheds tilladelse i disse let konstaterbare tilfælde uden partshøring.

Baggrunden for forslaget er, at kravet om offentliggørelse af alle inddragelser af tilladelser, lægger beslag på ressourcer i Finanstilsynet, der kan anvendes bedre. Offentliggørelse af, at tilladelser inddrages, kræver særskilte oplysninger hver gang, uanset årsagen, herunder også tilfælde, hvor virksomheden selv har anmodet om at få tilladelsen inddraget. De foreslåede ændringer vil blandt andet medføre, at interesserede parter skal finde information om, hvorvidt en boligkreditformidler fortsat har en tilladelse via Finanstilsynets offentlige register. Ændringerne er desuden en kodificering af praksis.

Ændringerne understøtter hensynet til simpel vedligeholdelse og ajourføring af oplysningerne i Finanstilsynets virksomhedsregister, hensynet til datakvalitet og brugervenlighed for borgere og virksomheder samt hensynet til en mere effektiv ressourceanvendelse for Finanstilsynet.

Det foreslås desuden at ophæve reglen om, at investeringsrådgivere en gang om året skal indberette oplysninger om virksomhedens omsætning, antal kunder m.v. Finanstilsynet bruger i dag sjældent de indsamlede data til sin tilsynstilrettelæggelse. Direktivet stiller ikke krav om årlig indberetning. Det er derfor en unødvendig administrativ byrde at pålægge virksomhederne. Skulle der vise sig et konkret behov, kan Finanstilsynet fortsat anmode investeringsrådgivere om den nødvendige data til brug for sin tilsynstilrettelæggelse ved sin almindelige tilsynshjemmel.

Det foreslås også at ophæve reglerne om, at virksomheden mindst én gang årligt skal vurdere om forretningsgangen for håndtering af interessekonflikter bør opdateres, samt om at forretningsgangen skal offentliggøres på virksomhedens eventuelle hjemmeside. MiFID II stiller ikke krav herom. Virksomheden skal stadig have en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter, som skal være udtryk for virksomhedens gældende praksis, og forretningsgangen skal udleveres til kunder efter anmodning. Ændringen sikrer, at der ikke sker overimplementering af MiFID II og sikrer, at virksomhederne ikke pålægges unødige administrative byrder.

Det foreslås videre at ændre i de bestemmelser, der kan straffpålægges. De foreslåede ændringer består dels i, at bestemmelsen om bestyrelsens ansvar for sikring af god ledelse og kollektiv viden, ikke længere strafbelægges, og dels i at der indføres en direkte hjemmel til, at der ved udmåling af bøder

lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. Herudover foreslås det, at bestemmelser om Finanstilsynets offentliggørelse, ikke længere strafpålægges. Ændringerne sikrer, at strafbemmelserne er proportionale og så vidt muligt ens på tværs af den finansielle lovgivning.

Det foreslås videre, at der i forbindelse med reglerne om offentliggørelse indføres en pligt for Finanstilsynet til at oplyse om indbringelse af reaktioner for Erhvervsankenævnet og domstolene, samt regler om tidspunkt for og varigheden af Finanstilsynets offentliggørelse. Ændringerne sikrer, at reglerne så vidt muligt flugter med den øvrige finansielle lovgivning. Det foreslås også, at Finanstilsynets beslutningsgrundlag for påbud om berigtigelse af offentliggjorte oplysninger, begrænses til de områder, der har med investeringsrådgivere at gøre. Ændringen sikrer, at reglerne er målrettede og proportionale.

Endelig foreslås det at kodificere Finanstilsynets frist på 6 måneder for sagsbehandling af en ansøgning om tilladelse som investeringsrådgiver ved at indsætte en ny bestemmelse, der implementerer artikel 7, stk. 3, i MiFID II ved at indføre en lovpligtig frist på 6 måneder for Finanstilsynets behandling af ansøgninger. Ændringen vil betyde, at direktivets frist lovfæstes, men ændringen vil ikke have en reel betydning, da Finanstilsynet allerede i dag har en intern sagsbehandlingsfrist på 6 måneder for behandling af ansøgning om tilladelse til investeringsrådgiver.

Afslutningsvist foreslås det, at der indsættes en overgangsbestemmelse, der omfatter de virksomheder, der allerede har tilladelse som investeringsrådgiver, og de virksomheder, der ansøger inden lovforslagets ikrafttræden. Dermed sikres en effektiv og smidig sagsbehandling af allerede indkomne ansøgninger, som ikke kan nå at blive færdigbehandlet inden lovforslaget træder i kraft. Virksomhederne undgår hermed at skulle indsende oplysninger om fysiske personer, der direkte eller indirekte besidder en kvalificeret ejerandel, hvilket ville medføre en øget sagsbehandlingstid.

3.11. Opfølgning på dialog med Kommissionen om implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 (CRD V)

3.11.1. Gældende ret

Der er ikke fastsat bestemmelser, der regulerer aktiviteter i Danmark udført af finansieringsinstitutter fra andre EU-lande. Disse virksomheder kan i henhold til den generelle etableringsret inden for EU frit udøve aktiviteter i

Danmark, som ikke kræver tilladelse i Danmark. Udøver finansieringsinstituttet aktiviteter i Danmark, som i Danmark kræver en tilladelse, vil finansieringsinstituttet skulle have tilladelse i Danmark.

En finansiell koncern, hvor moderselskabet er etableret i et land udenfor EU/EØS, skal etablere et mellemliggende moderselskab i EU, hvis koncernen opfylder en række kriterier. Et af kriterierne er, at koncernen har aktiver af en samlet værdi på 40 mia. euro eller mere i EU. Det fremgår af § 175 f, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed.

Der findes ikke i dag regler, som beskriver, hvilke kapitalkrav der indgår i opgørelsen af vejledningen om yderligere kapitalgrundlag, også kaldet Pillar 2 Guidance (P2G). Det blev derimod beskrevet i lovbemærkningerne ved indførelsen af bestemmelserne om P2G.

Det fremgår af § 125 a, stk. 7, i lov om finansiell virksomhed, hvilke kapitalkrav den egentlige kernekapital, der bruges til at opfylde den kombinerede kapitalbuffer, skal ligge ud over. Det fremgår imidlertid ikke, at en række krav til såkaldte nedskrivningseggede aktiver i globale SIFI'er også skal indgå i opgørelsen.

3.11.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Europa-Kommissionen har i forbindelse med sin gennemgang af Danmarks implementering af CRD V påpeget, at artikel 2, stk. 6, og artikel 21 b, stk. 5, ikke er tilstrækkeligt implementeret. Derfor justeres de bestemmelser i lov om finansiell virksomhed, der implementerer disse.

Det foreslås derfor at indsætte en bestemmelse i loven, hvorefter finansieringsinstitutter kan etablere sig i Danmark ved en notifikationsproces, og ikke behøver en tilladelse i Danmark. Kreditinstitutter fra andre EU-lande har samme ret.

For nærmere om visse finansieringsinstitutters aktiviteter i Danmark henvises til lovforslagets § 2, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås også at præcisere bestemmelsen i § 175 f, så det er tydeligt, at grænsen på 40 mia. euro opgøres på baggrund af både selskaber og filialer etableret indenfor EU.

For nærmere om tredjelandes koncerner i Danmark henvises til lovforslagets § 2, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Europa-Kommissionen har også påpeget, at Danmark ikke har foretaget en fuld implementering af artikel 104 b, stk. 3, i CRD V, som beskriver hvilke kapitalkrav der indgår i opgørelsen af P2G. Det er særligt henvisning til en række krav vedrørende securitisering, som ikke fremgår.

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 2, i § 124 a, som redegør for hvilke kapitalkrav der skal indgå i fastsættelse af P2G, herunder de særlige krav til securitisering.

Europa-Kommissionen har yderligere påpeget, at Danmark ikke har foretaget en fuld implementering af artikel 128, stk. 1, fjerde afsnit, i CRD V, som beskriver, hvilke kapitalkrav den egentlige kernekapital, der bruges til at opfylde den kombinerede kapitalbuffer, skal ligge ud over, da der ikke henvises til de særlige krav til nedskrivningsegnede aktiver i globale SIFI'er.

Det foreslås derfor at tilføje henvisningen til disse krav i artikel 92 a og 92 b, i CRD, i § 125 a, stk. 7, nr. 4. Ændringen får ingen konsekvenser i praksis, da der ikke er nogle danske globale SIFI'er.

3.12. Filialer af kreditinstitutter fra lande uden for Den Europæiske Union

3.12.1. Gældende ret

Kreditinstitutter i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (et tredjeland), skal have Finanstilsynets tilladelse til at udøve pengeinstitutaktiviteter i Danmark. Aktiviteterne skal udøves i en filial eller et datterselskab. Tilsvarende krav har ikke tidligere været gældende i alle EU-lande.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjefilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (herefter CRD VI) harmoniserer krav til filialer af virksomheder, der udøver pengeinstitutaktiviteter, fra et tredjeland. Direktivet afgrænser desuden, hvornår en virksomhed fra et tredjeland anses for at udøve tilladelsespligtige aktiviteter i en medlemsstat. Samtidig fastsætter direktivet en række undtagelse til kravet om filialetablering. Direktivets bestemmelser om tredjefilialer blev implementeret i § 2 i lov om finansiell virksomhed ved § 1, nr. 5, lov nr. 712 af 20. juni 2025, jf.

Folketingstidende 2024-25, tillæg A, L 193 som fremsat. Den nye § 2 i lov om finansiel virksomhed træder i kraft den 1. januar 2027, jf. § § 22, stk. 9, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Lov om finansiel virksomhed finder anvendelse på filialer af kreditinstitutter fra tredjelande med de tilpasninger, der er nødvendige. Bestemmelsen indeholder derudover en bemyndigelse til, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om virksomhedens indretning og krav om at udøve aktiviteterne i et datterselskab i stedet for en filial. Denne bemyndigelse er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1616 af 13. november 2020 om filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er forudsat i bemærkningerne til hjemmelsbestemmelsen i § 1, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at filialer af kreditinstitutter tredjelande, skal være omfattet af lov om finansiel virksomhed. Dette skal sikre lige konkurrence mellem filialerne og de tilsvarende virksomheder, der har tilladelse i Danmark eller i de øvrige europæiske lande, jf. Folketingstidende 2018-19, tillæg A, L 189 som fremsat, side 24.

Hjemmelsbestemmelsen i § 1, stk. 3, er med lov nr. 712 af 20. juni 2025 ophævet pr. 1. januar 2027 samtidig med, at § 2 i lov om finansiel virksomhed skal træde i kraft. Hjemmelsbestemmelsen er indsat i den nye § 2, stk. 6. Bekendtgørelse nr. 1616 af 13. november 2020, er derfor opdateret ved bekendtgørelse nr. 1009 af 2. juli 2025, som ligeledes træder i kraft den 1. januar 2027. Ovenstående lovbemærkninger er videreført i Folketingstidende 2024-25, tillæg A, L 193 som fremsat, side 137.

Det er i dag fastsat gennem Finanstilsynets praksis, hvornår et kreditinstitut anses for at udøve aktiviteter i Danmark.

3.12.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at nyaffatte § 2 i lov om finansiel virksomhed, da anvendelsesområdet i den bestemmelse, som træder i kraft den 1. januar 2027, ikke vurderes at være helt i overensstemmelse med kravet i CRD VI, hvilket ikke har været hensigten.

Det foreslås at beskrive, hvornår virksomheder i tredjelande anses for at udøve pengeinstitutaktiviteter i Danmark, og hvornår de skal oprette en filial

eller et datterselskab. Det foreslås desuden at præcisere, at virksomheder fra et tredjeland, der udøver udlån eller garantier og som ville kvalificere som kreditinstitut, hvis de var etableret i Den Europæiske Union, skal have tilladelse fra Finanstilsynet. Tilsvarende foreslås det at præcisere, at virksomheder fra et tredjeland, som modtager indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler, skal have Finanstilsynets tilladelse. Der foreslås i overensstemmelse med CRD VI visse undtagelser hertil. Der foreslås en bestemmelse, som skal sikre, at virksomheder fra tredjelande kun bliver underlagt krav om tilladelse efter ét regelsæt, hvis virksomheden kun udøver pengeinstitutaktiviteter i tilknytning til de investeringsaktiviteter, de udøver i Danmark med den nødvendige tilladelse hertil.

Der bør derudover være mulighed for, at kreditinstitutter fra tredjelande kan tilbyde udlån, indlån eller garantier til pengeinstitutter etableret i Danmark uden etablering af en filial. Pengeinstitutter etableret i Danmark forventes at kunne vurdere konsekvenserne ved at anvende et kreditinstitut i et tredjeland.

Forslaget til § 2 i lov om finansiell virksomhed vil medføre, at virksomheder fra tredjelande har mulighed for at levere koncerninterne ydelser og ydelser til pengeinstitutter uden etablering af en filial i Danmark, f.eks. hvor modparterne er professionelle.

For nærmere om filialer af kreditinstitutter fra lande uden for EU henvises til lovforslagets § 2, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

3.13. Videregivelse af fortrolige oplysninger til Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask og Finansiering af Terrorisme (AMLA)

3.13.1. Gældende ret

Finanstilsynets ansatte er under strafansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det følger af § 354, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed.

Tavshedspligten er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en række organisationer. Oplysninger kan blandt andet videregives til finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for EU/EØS, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder m.fl., under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. § 354, stk. 6, nr. 23, i lov om finansiell virksomhed.

De kompetente myndigheder kan, på et risikobaseret grundlag, anmode AMLA om at konsultere de relevante oplysninger om medlemmerne af ledelsesorganet. Det følger af artikel 91, stk. 1, litra i, i direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (herefter CRD), som affattet ved artikel 1, nr. 30, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (herefter CRD VI).

De kompetente myndigheder kan også anmode om adgang til den centrale AML/CFT-database, der er nævnt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620 af 31. maj 2024 om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (herefter AMLA-forordningen). AMLA, der er oprettet ved nævnte forordning, beslutter, om der skal gives en sådan adgang.

De kompetente myndigheder kan desuden anmode AMLA i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849 om i forbindelse med deres kontrol og på et risikobaseret grundlag at konsultere de relevante oplysninger om lederne af de interne kontrolfunktioner og økonomidirektøren. Det følger af artikel 91 a, stk. 7, i CRD, som affattet ved artikel 1, nr. 31, i CRD VI.

Det følger af artikel 7, stk. 2 og 3, i AMLA-forordningen, at Finanstilsynet, efter anmodning fra AMLA, skal give alle nødvendige oplysninger om de virksomheder, der er under nationalt tilsyn, hvis oplysningerne er tilgængelige og relevante for AMLA's opgaver i henhold til artikel 5, stk. 1, 3 og 4, om AMLA's opgaver og beføjelser.

Det betyder, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til AMLA efter § 354, stk. 6, nr. 23, når AMLA agerer som tilsynsmyndighed over for de europæiske finansielle institutter, som AMLA fører direkte tilsyn med.

3.13.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Oplysninger, der er relevante for at forebygge og forhindre hvidvask og terrorfinansiering, kan være afgørende for vurderingen af ledelsesmedlemmers og nøglepersoners egnethed og hæderlighed, og effektiv informationsdeling mellem Finanstilsynet og AMLA understøtter Finanstilsynet i at foretage en fyldestgørende vurdering af et ledelsesmedlems egnethed og hæderlighed.

Artikel 91, stk. 1, litra i, og artikel 91 a, stk. 7, i CRD, som ændret ved CRD VI, giver de kompetente myndigheder mulighed for, som led i deres risikobaserede tilsyn, at indhente AML/CFT-oplysninger om centrale ledelsesmedlemmer og nøglepersoner i store institutter samt finansielle moderholdingselskaber og blandede finansielle moderholdingselskaber, hvori indgår et eller flere institutter, hos AMLA samt anmode om adgang til den centrale AML/CFT-database.

Som det fremgår af afsnit 3.13.1 kan Finanstilsynet videregive oplysninger til AMLA i medfør af § 354, stk. 6, nr. 23, når AMLA agerer som tilsynsmyndighed over for de europæiske finansielle institutter, som AMLA fører direkte tilsyn med.

Derimod kan det anses for usikkert, hvorvidt Finanstilsynet vil kunne videregive oplysninger til AMLA med henblik på at kunne overholde de forpligtelser der følger af artikel 91, stk. 1, litra i, og artikel 91 a, stk. 7, i CRD, som blev indført ved CRD VI, samt forpligtelserne i artikel 7, stk. 2 og 3, i AMLA-forordningen.

Det foreslås derfor at tilføje AMLA i § 354, stk. 6, nr. 31, hvorefter Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Formålet med ændringen er at tydeliggøre, at Finanstilsynets ansatte har adgang til at videregive fortrolige oplysninger omfattet af § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed til AMLA. Bestemmelsen vil give hjemmel til, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til AMLA i det omfang, det er nødvendigt for AMLA's varetagelse af sine opgaver både i relation til tilsyn med forpligtede enheder og med myndigheder. Oplysningerne kan eksempelvis vedrøre forhold, der er relevante for AMLA's overordnede tilsyns- og koordineringsopgaver, herunder overvågning af nationale tilsynsmyndigheders aktiviteter samt vurdering af risici og trusler på tværs af medlemsstaterne. Videregivelse af oplysninger kan kun ske, hvis AMLA konkret anmoder om oplysninger, og hvis oplysningerne er nødvendige for AMLA's opgavevaretagelse i relation til artikel 5, stk. 1, 3 og 4, i AMLA-forordningen.

Med den foreslåede ændring vil der ikke være tvivl om, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til AMLA i forbindelse med vurderingen af egnetheden og hæderligheden af ledelsesmedlemmer og nøglepersoner.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 21, og bemærkningerne hertil.

3.14. Ophævelse af adgangen til en begrænset tilslutning til en værdipapircentral (CSD)

3.14.1. Gældende ret

En offentlig fond, et forsikringsselskab eller en pensionskasse har adgang til en begrænset tilslutning til en værdipapircentral (CSD). Da disse ikke er et kreditinstitut eller fondsmæglerselskab, har de ikke direkte adgang til f.eks. at deltage i afviklingen af transaktioner med finansielle instrumenter i en værdipapircentrals (CSD's) system.

Det fremgår dog af § 195 i lov om kapitalmarkeder, at en offentlig fond, et forsikringsselskab eller en pensionskasse (storkunder) kan få adgang til at indhente oplysninger om egne konti direkte i en værdipapircentral (CSD), overføre meddelelser om salg gennem værdipapircentralen (CSD'en) til de kontoførende institutter og foretage anmeldelser om registrering på egne konti direkte til en værdipapircentral (CSD).

3.14.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Lov om kapitalmarkeder § 195 er en national bestemmelse, som giver offentlige fonde, forsikringsselskaber og pensionskasser mulighed for en begrænset adgang til en værdipapircentral (CSD).

Adgangen til at deltage i en værdipapircentral (CSD) følger desuden af definitionen af »deltager« i § 3, nr. 23, i lov om kapitalmarkeder, som implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (herefter finalitydirektivet). Offentlige fonde, forsikringsselskaber og pensionskasser er imidlertid ikke omfattet af definitionen af deltager i en værdipapircentrals (CSD's) system.

Det vurderes ikke at være i overensstemmelse med øget integration af EU's kapitalmarkeder og herunder også standardisering af værdipapircentralernes (CSD'ernes) funktioner, hvis offentlige fonde, forsikringsselskaber eller pensionskasser, der også betegnes som storkunder, på den ene side ifølge

EU-regler ikke kan opnå fuldt ud adgang til at deltage i en værdipapircentrals (CSD's) værdipapirafviklingssystem, men dog efter en særlig national bestemmelse i § 195 i lov om kapitalmarkeder kan opnå adgang til at foretage visse begrænsede aktiviteter i systemet.

Ingen offentlige fonde, forsikringsselskaber eller pensionskasser benytter sig i dag af adgangen til den begrænsede deltagelse i en værdipapircentral (CSD).

Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

3.15. Krav til operatører af markedspladser

3.15.1. Gældende ret

Det følger af § 89, stk. 2, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder, at en operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF) skal have klare og ikke-diskriminerende regler for adgang til handelsfaciliteten.

Lov om kapitalmarkeder indeholder ikke krav om, at en operatør af en markedsplads skal have forsvarlige sikkerhedsmekanismer eller backupfaciliteter, når den udfærdiger indberetninger af transaktioner på vegne af et investeringsselskab.

3.15.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Europa-Kommissionen har i forbindelse med sin gennemgang af Danmarks implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) påpeget, at artikel 18, stk. 3, og artikel 70, stk. 3, litra b, nr. xix, ikke er tilstrækkeligt implementeret. Derfor justeres de bestemmelser i lov om kapitalmarkeder, der implementerer disse.

Det foreslås at tilføje krav om, at operatøren af en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF) skal offentliggøre sine regler for adgang til handelsfaciliteten. Dette krav fremgår af artikel 18, stk. 3, i MiFID II.

Det følger af artikel 70, stk. 1, og stk. 3, litra b, nr. xix, i MiFID II, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af artikel 26, stk. 7, femte afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Denne bestemmelse pålægger medlemsstaterne at stille krav om sikkerhedsforanstaltninger og backupfaciliteter, når en operatør af en markedsplads udfærdiger transaktionsindberetninger til den kompetente myndighed på vegne af et investeringsselskab. Det foreslås derfor at indføre disse krav, og at manglende opfyldelse af kravene kan straffes med bøde.

Det foreslåede vil medføre, at Danmark sikrer tilstrækkelig implementering af MiFID II på baggrund af Europa-Kommissionens bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 5, nr. 2, 3 og 6, og bemærkningerne hertil.

3.16. Adgang til indkomstoplysninger

3.16.1. Gældende ret

I sager om markedsmisbrug er det ofte nødvendigt for Finanstilsynet at tilvejebringe oplysninger om en persons indkomstforhold og ansættelsessted, forud for sagens oversendelse til politiets videre efterforskning. Finanstilsynets behov for at indhente disse oplysninger opstår som led i sagens oplysning, før der kan foretages en vurdering af, om der skal udarbejdes en politianmeldelse i den konkrete sag. En politianmeldelse forudsætter, at Finanstilsynet har en begrundet mistanke om, at der er begået en strafbar overtrædelse. Oplysninger om ansættelsessted og lønforhold er nødvendige i inddersager, da de gør det muligt at vurdere, om der er en relation mellem den person, der har foretaget en mistænkelig handel, og det selskab, der er handlet aktier i, eventuelt på baggrund af intern viden. Oplysningerne bidrager til at belyse, om en person har været i besiddelse af intern viden på handletidspunktet, hvilket er det væsentligste og mest udfordrende forhold at bevise. Af hensyn til politiets potentielle videre efterforskning kan Finanstilsynet som udgangspunkt ikke anmode om oplysninger hos den pågældende person.

Finanstilsynet har efter gældende ret en række tilsynsbeføjelser, som fremgår af lov om kapitalmarkeder. Efter lovens § 214 kan Finanstilsynet blandt andet kræve oplysninger, dokumenter eller andre data i enhver form fra virksomheder under tilsyn. Oplysninger kan også kræves fra den nuværende eller tidligere ledelse i virksomheder under tilsyn samt fra andre personer og virksomheder med pligter efter loven. Finanstilsynet har efter gældende ret ikke adgang til oplysninger direkte fra indkomstregisteret efter lov om et indkomstregister, men alene adgang til at anmode om oplysningerne efter forvaltningslovens og databeskyttelseslovens regler herom.

Det følger af forvaltningslovens § 28, stk. 1, at manuel videregivelse af oplysninger om enkeltpersoner (personoplysninger) til en anden forvaltningsmyndighed er omfattet af reglerne i databeskyttelseslovens §§ 6-8 og 10 og § 11, stk. 1, og reglerne i artikel 5, stk. 1, litra a-c, artikel 6, artikel 7, stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 9 og 10 og artikel 77, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, jf. databeskyttelseslovens § 2, stk. 1.

Der er i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven fastsat en række grundlæggende principper for behandling af personoplysninger.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, at personoplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Efter forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, må oplysninger lovligt behandles, hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. I forvaltningslovens § 31 er det fastsat, at i det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden på begæring af en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe. Bestemmelsen er ikke begrænset til at omfatte fortrolige oplysninger og gælder både for personoplysninger og andre oplysninger. Det fremgår videre af forvaltningslovens § 32, at personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, ikke i den forbindelse må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver.

Forvaltningsmyndigheders adgang efter forvaltningsloven til at videregive oplysninger til andre myndigheder inden for den offentlige forvaltning afhænger af, i hvilket omfang der er tale om fortrolige oplysninger. Det er den myndighed, der vil videregive oplysninger, som skal afgøre, om betingelserne for videregivelse er opfyldt i det konkrete tilfælde.

Herudover gælder de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder sagligheds- og proportionalitetsprincipperne. Det betyder, at Finanstilsynet kun kan behandle oplysninger, hvis det er sagligt og proportionalt.

Efter gældende ret kan Finanstilsynet således alene indhente oplysninger om personers indkomst- og formueforhold, hvis det efter en konkret vurdering vurderes, at betingelserne for videregivelse af oplysningerne er opfyldt.

3.16.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Lovforslaget har til formål at effektivisere og øge kvaliteten af Finanstilsynets sagsbehandling i konkrete sager om markedsmisbrug.

Finanstilsynet har ikke i dag terminaladgang, dvs. direkte adgang, til personoplysninger i indkomstregistret. Finanstilsynets adgang til sådanne oplysninger er derfor forbundet med en betydelig administrativ byrde og er i praksis ineffektivt. Terminaladgang vil både spare Finanstilsynet og politiet tid, da sagerne vil kunne behandles og efterforskes hurtigere hos begge myndigheder.

I dag er Finanstilsynets adgang til oplysninger om indkomstforhold byrdefuld, da processen er tidskrævende og kræver betydeligt manuelt arbejde.

Ved at give Finanstilsynet terminaladgang til nødvendige oplysninger i indkomstregisteret, vil sagsbehandlingen kunne gennemføres hurtigere. Markedsmisbrugssager vil blive bedre oplyst, inden Finanstilsynet enten kan afkræfte eller bekræfte en mistanke, og dermed have et bredere grundlag for at vurdere, om sagerne skal oversendes til politiet.

Adgangen vil alene omfatte de oplysninger, der er nødvendige for behandlingen af konkrete sager om markedsmisbrug, hvor der foreligger tilstrækkelig mistanke, og som i forvejen vil kunne indhentes. Det vil sige, at Finanstilsynet ikke vil være berettiget til at få adgang til andre eller flere oplysninger med terminaladgang til indkomstregisteret, end der allerede i dag er adgang til i medfør af forvaltningslovens og databeskyttelsesforordningens almindelige videregivelsesregler. Adgangen til registeret vil således alene sikre Finanstilsynet en hurtig og effektiv adgang til de nødvendige oplysninger uden at skulle indhente dem via andre myndigheder.

Finanstilsynets adgang til indkomstregisteret vil understøtte og lette politiets arbejde ved at sikre en mere effektiv sagsoplysning i den indledende efterforskning.

Lovforslaget giver et klart retligt grundlag for, at Finanstilsynet kan indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af, oplysninger fra andre

offentlige myndigheder og fra offentligt tilgængelige kilder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens opgaver, jf. forslaget til § 214 a, stk. 1, med tilhørende bemærkninger.

Forslaget indebærer endvidere, at Finanstilsynet kan behandle, herunder samkøre, oplysninger, som styrelsen ud over de tilfælde, der er nævnt i lovforslagets § 214 a, stk. 1, er i besiddelse af, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets kontrol- og tilsynsopgaver. Den foreslåede bestemmelse omfatter dermed alle øvrige oplysninger, som Finanstilsynet behandler, herunder følsomme personoplysninger. Hvor lovforslagets § 214 a, stk. 1, vedrører oplysninger fra andre myndigheder, handler forslaget § 214 a, stk. 2, således om de data, som Finanstilsynet allerede er i besiddelse af.

Lovforslaget indebærer videre, at Finanstilsynet inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 23 vil kunne fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets indsamling og behandling af oplysninger efter § 241 a, stk. 1-3. Det drejer sig blandt andet om, til hvilke formål og opgaver oplysninger kan indsamles og behandles, til hvilke myndigheder, der kan ske videregivelse, hvornår sletning af oplysninger skal finde sted, og om de tekniske foranstaltninger, der skal iagttages ved behandlingen.

Det er Skatte- og Vækstministeriets vurdering, at detaljerede regler om Finanstilsynets behandling af oplysninger mest hensigtsmæssigt fastsættes på bekendtgørelsesniveau, hvorfor der foreslås bemyndigelse hertil i lovforslagets § 214 a, stk. 4. Baggrunden herfor er at sikre en så konkret og agil regulering som muligt. Samtidig vil det kunne sikres, at der – som det hidtil har været tilfældet ved Finanstilsynets behandling af oplysninger – løbende vil kunne tages hensyn til og foretages nærmere regulering af nye værktøjer, systemer m.v., som Finanstilsynet tager i brug inden for de rammer, som lovforslaget etablerer. Endvidere vil det kunne sikres, at de teknologiske muligheder for behandling af store datamængder ledsages af detaljerede regler om behandlingssikkerhed, herunder om adgang til data.

Det foreslås derfor, at Finanstilsynets adgang til indkomstregisteret etableres i lov om kapitalmarkeder i en ny § 214 a. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 5, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

3.17. Styrkelse af Finanstilsynets beføjelser

3.17.1. Gældende ret

Efter § 61, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse

med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel, jf. § 5, stk. 3, i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, på forhånd ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Det samme gælder ved forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at andelen efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed bliver en dattervirksomhed. Godkendelseskravet gælder også, hvis én eller flere erhvervelser udgør en mindre andel, hvorved den samlede andel udgør en kvalificeret ejerandel. Bestemmelsen gennemfører regler om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (CRD).

Finanstilsynet skal i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning efter § 61, stk. 1, sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed. Kriterierne for vurderingen følger af § 61 a.

Efter § 62, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, kan Finanstilsynet ophæve stemmeretten for kapitalejere, som ikke opfylder kravene i § 61 a, stk. 1. Det fremgår videre af § 62, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan suspendere stemmerettigheder, hvis en kapitalejer erhverver en kvalificeret kapitalandel i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed uden forhåndsgodkendelse.

Ifølge § 180 i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet påbyde, at en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed afhænder kapitalandele i en finansiel virksomhed. Bestemmelsen kan anvendes, hvis koncernen enten ikke opfylder solvenskrav, et medlem af holdingvirksomhedens bestyrelse eller direktion ikke er fit and proper, eller hvis modervirksomheden modvirker en forsvarlig og fornuftig forvaltning af den finansielle virksomhed. Reglen om afhændelse efter lovens § 180 finder anvendelse i koncernforhold og kun over for juridiske enheder.

Der gælder i dag ikke en generel beføjelse for Finanstilsynet til at kræve, at kapitalejere, der erhverver en kvalificeret andel efter § 61, stk. 1, i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed uden forhåndsgodkendelse, skal afhænde kapitalandele. Tilsvarende gælder der heller ikke en beføjelse for Finanstilsynet til at kræve afhændelse af kapitalandele i tilfælde, hvor en forhåndsgodkendt kapitalejer, som besidder en kvalificeret andel i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, ikke længere

opfylder kravene til kvalificerede ejere efter § 61 a i lov om finansiel virksomhed.

3.17.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Reglerne om godkendelse af kvalificerede ejerandele i finansielle virksomheder følger af CRD, og medvirker til at sikre en forsvarlig forvaltning af den finansielle sektor. CRD stiller ikke krav om, at medlemsstaterne skal kunne kræve afhændelse af kapitalandele, som sanktion for overtrædelse af reglerne. Det anbefaler Financial Sector Assessment Program (FSAP) imidlertid. FSAP er et samarbejde mellem Verdensbanken og den internationale Valutafond (IMF), og har til formål at hjælpe med at minimere sandsynligheden for og alvoren af finansielle kriser.

Skatte- og Vækstministeriet vurderer, at styrkede beføjelser til Finanstilsynet i tilfælde, hvor en kapitalejer af kvalificerede ejerandele ikke er forhåndsgodkendt eller hvor den fysiske person eller juridiske enhed ikke længere opfylder kravene efter § 61 a i lov om finansiel virksomhed, udgør et nødvendigt supplement til de beføjelser, som Finanstilsynet allerede besidder. Se beskrivelsen i afsnit 3.17.1 om gældende ret.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Finanstilsynet får styrkede beføjelser til at kunne kræve, at kapitalejere, der erhverver en kvalificeret andel i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed uden forhåndsgodkendelse fra Finanstilsynet, skal afhænde kapitalandele. Tilsvarende får Finanstilsynet beføjelse til at kunne stille krav om afhændelse i tilfælde, hvor en kapitalejer, som besidder en kvalificeret kapitalandel i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, ikke længere opfylder kravene i medfør af § 61 a i lov om finansiel virksomhed.

Den øgede beføjelse for Finanstilsynet, som følger af den foreslåede § 62 a skal sikre, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder ikke bliver ejet af fysiske eller juridiske personer, der modvirker en fornuftig og forsvarlig forvaltning af den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed.

Der henvises desuden til lovforslagets § 2, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Lovforslagets del om at flytte reglerne om tilladelseskrav for boligkreditformidlere til lov ejendomskreditselskaber, der vil blive til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, og investeringsrådgivere til fondsmægler-selskabsloven, indebærer, at der – som hidtil – vil blive behandlet personoplysninger i forbindelse med Finanstilsynets behandling ansøgninger om tilladelse.

Vedtagelse af lovforslaget vil som hidtil pålægge Finanstilsynet at behandle ansøgningen og dermed at foretage myndighedsudøvelse.

Når Finanstilsynet i denne sammenhæng behandler personoplysninger, vil det være i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra b, hvorefter grundlaget for behandling efter artikel 6, stk. 1, litra e, skal fremgå af medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt.

Finanstilsynet indsamler ikke flere personoplysninger end, hvad der er nødvendigt af hensyn til formålet med behandlingen af personoplysninger, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c.

Lovforslaget har desuden til formål at skabe en klar hjemmel til, at Finanstilsynet kan indsamle og behandle oplysninger, herunder få terminaladgang til indkomstregistret samt foretage samkøring af oplysninger, både for så vidt angår Finanstilsynets egne oplysninger, oplysninger fra andre offentlige myndigheder og offentligt tilgængelige kilder.

De behandlinger af personoplysninger, som foretages hos Finanstilsynet efter lovforslaget, skal leve op til de regler, som er fastlagt i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder for behandling – herunder videregivelse – af personoplysninger. Der er i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven fastsat en række grundlæggende principper for behandling af personoplysninger.

Personoplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål (formålsbestemthedsprincippet). Dette følger af forordningens artikel 5, stk. 1, litra b.

Oplysninger må lovligt behandles, hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som hvis behandlingen udgør offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Dette følger af forordningens artikel 6, stk. 1, litra e. Ligesom ved videregivelse efter databeskyttelsesloven er det den myndighed, der vil videregive oplysninger, som skal vurdere, om betingelserne for videregivelse er opfyldt.

Formålene med behandlingen af personoplysninger skal være udtrykkelige, legitime og fastlagt på tidspunktet for indsamlingen af oplysningerne, jf. præambelbetragtning nr. 39 til databeskyttelsesforordningen.

Ved vurderingen heraf tillægges det blandt andet betydning, hvilket retsgrundlag oplysningerne indhentes efter, samt hvilke oplysninger den dataansvarlige myndighed har meddelt den registrerede, herunder i medfør af artikel 13 og 14 i databeskyttelsesforordningen.

Princippet om formålsbestemthed indebærer endvidere, at personoplysninger alene må viderebehandles til formål, der ikke er uforenelige med det oprindelige, udtrykkeligt angivne og legitime formål. Vurderingen af, om en viderebehandling er forenelig med det oprindelige formål, beror på en konkret bedømmelse af, i hvilket omfang formålet med den nye behandling adskiller sig fra det formål, der blev fastlagt ved indsamlingen af oplysningerne.

Der stilles således ikke krav om, at viderebehandlingen sker til præcis samme formål som det oprindelige, men alene at den videre behandling ikke er uforenelig med det oprindelige formål.

Finanstilsynet vil i medfør af forslaget til § 214 a, stk. 4, og inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 23 kunne fastsætte nærmere regler om, at Finanstilsynet må behandle personoplysninger til andre formål, end de formål, hvor oplysningerne oprindeligt var indsamlet til. Dette er uafhængigt af, om der er forenelighed mellem disse formål, og det formål, som de anvendes til ved tilsynets læring og udvikling af modeller. Det indebærer konkret, at Finanstilsynet får adgang til at udnytte og foretage læring og test med de data, som omfattes af de foreslåede bestemmelser i § 214 a, stk. 1-3, samt udnytte disse til konkret sagsbehandling. Det fremgår af Justitsministeriets betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen, side 158, at en sådan fremgangsmåde, hvorefter der i lovgivningen foretages fravigelser af forordningen, er i overensstemmelse med

databeskyttelsesforordningen, såfremt fravigelsen opfylder de krav, som er fastlagt i forordningens artikel 23.

Det følger således af forordningens artikel 23, at en medlemsstats nationale ret kan begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er nævnt i blandt andet artikel 5. En sådan begrænsning skal respektere det væsentligste indhold af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og skal være en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund af hensyn til blandt andet kontrol-, tilsyns- eller reguleringsfunktioner, der er forbundet med offentlig myndighedsudøvelse i de tilfælde, der er nævnt i litra a-e og g.

Efter lovforslagets § 5, nr. 5, fastsætter Finanstilsynet nærmere regler for Finanstilsynets indsamling, videregivelse og anden behandling af oplysninger efter § 214 a, stk. 1-3. Det drejer sig blandt andet om hvornår og til hvilke formål og opgaver oplysninger kan indsamles og behandles, til hvilke myndigheder, der kan ske videregivelse, hvornår sletning af oplysninger skal finde sted, og om de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der skal iagttages ved behandlingen. Det forudsættes, at denne bemyndigelse kan bruges til at fravige formålsbestemthedsprincippet i databeskyttelsesforordningens artikel 5, og at denne fremgangsmåde er forenelig med forordningens artikel 23.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets del om fondsmæglerselskaber vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige. Derudover vil Finanstilsynet ikke længere skulle føre direkte tilsyn med de ophævede regler.

Lovforslagets del vedrørende ophævelse af certificeringsordningen vil medføre at Finanstilsynet ikke længere skal føre tilsyn med ordningen, certificere revisorer m.v.

Ændringerne af reglerne for boligkreditgivere, boligkreditformidlere og investeringsrådgivere forventes ikke at indebære negative økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet Finanstilsynet allerede i dag skal behandle ansøgning om tilladelse fra boligkreditgivere, boligkreditformidlere og investeringsrådgivere. Der forventes heller ikke implementeringsmæssige konsekvenser.

Ændringerne forventes derimod at medføre visse administrative forenklinger for Finanstilsynet, idet forslaget indebærer, at Finanstilsynet ikke længere skal give tilladelse til virksomheder, der handler med pantebreve, ligesom kravene til ansøgning om tilladelse som boligkreditgiver og boligkreditformidler forenkles. Finanstilsynet skal således ikke længere godkende kvalificerede ejere eller ansvarlige for kreditgivning, for så vidt angår boligkreditgivere. Finanstilsynet skal heller ikke længere påse etablering af forretningsgange på ansøgningstidspunktet, sammenfald mellem bestyrelse og direktion, indberetning af data årligt eller offentliggøre inddragelse af tilladelser, for så vidt angår boligkreditformidlere. Ændringerne vedrørende investeringsrådgivere vil ikke medføre økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Med lovforslaget vil Finanstilsynet få mulighed for hurtigere og med større sikkerhed at vurdere, om sager om markedsmisbrug skal oversendes til politiet eller henlægges. Finanstilsynet vil dermed i højere grad kunne filtrere sager fra ved f.eks. at kunne afkræfte en mistanke. Dette vil betyde, at både Finanstilsynet og politiet vil kunne spare ressourcer og sagsbehandlingstid. Herudover vil det også spare tid hos skattemyndighederne eller andre, der skal bruge tid på at vurdere videregivelse af oplysninger til Finanstilsynet.

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke relevante for lovforslaget.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget forventes at medføre lempelser for i alt ca. 235 virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, ejendomskreditselskaber, boligkreditformidlere, investeringsrådgivere, statsautoriserede revisorer samt pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

Samlet vurderes de løbende administrative lettelser for erhvervslivet til ca. 9,2 mio. kr. årligt.

De administrative lettelser består i, at en række administrative krav for det finansielle erhvervsliv ophæves. Med lovforslagets del om fondsmæglerselskaber ophæves en række indberetnings- og erklæringskrav til Finanstilsynet samt krav om ansøgning, underretning og rapportering vedrørende ejerforhold, kapitalejere og bestyrelseserhverv. Samtidig bortfalder flere krav til intern kontrol, dokumentation og ekstern revisors vurdering. De løbende administrative lettelser på området vurderes til ca. 7,5 mio. kr. årligt.

Forslaget om ophævelse af certificeringsordningen er en administrativ lettelse for revisorerne i forhold til den gældende certificeringsordning. Ved ophævelsen af certificeringsordningen bortfalder blandt andet kravene til den statsautoriserede revisor for pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt forsikringsselskaber om certificeringsansøgningen, erfaringstimer og efteruddannelse. Dertil indføres der nye regler om information til kunder i forbindelse med garantidækning ved overførsler af indlån. Samlet vurderes de løbende administrative omkostninger på området til ca. 190.000 kr. årligt.

Ændringen af reglerne for boligkreditgivere, boligkreditformidlere og investeringsrådgivere vil medføre administrative lettelser for erhvervslivet. De administrative lettelser skyldes forenklede regler for ansøgning om tilladelse og den løbende drift. Pantebrevshandlere skal ikke længere søge om tilladelse til erhvervsmæssigt køb og salg af pantebreve. Boligkreditgivere skal ikke længere søge om godkendelse af kvalificerede ejere eller ansvarlige for kreditgivning, og virksomhederne kan organiseres både som kapitalsselskaber og enkeltmandsvirksomheder. De løbende administrative lettelser på området vurderes til ca. 1,1 mio. kr. årligt.

Boligkreditformidlere skal ikke længere indsende forretningsgange på ansøgningstidspunktet, indberette data årligt, offentliggøre information om uafhængighed og provision på virksomhedens hjemmeside, og virksomhederne er heller ikke længere forpligtede til at undgå sammenfald mellem bestyrelse og direktion.

De løbende administrative lettelser på området vurderes til ca. 350.000 kr. årligt.

Investeringsrådgivere skal ikke længere indsende forretningsgange årligt, mindst én gang årligt vurdere om forretningsgangen for håndtering af interessekonflikter bør opdateres, offentliggøre forretningsgangen på virksomhedens eventuelle hjemmeside, og der vil ikke længere være økonomiske eller koncernstrukturelle krav til ejere af kvalificerede ejerandele. Baseret på MiFID II indføres samtidig krav om godkendelse af fysiske ejere med kvalificerede ejerandele. Samlet vurderes de løbende administrative lettelser på området til ca. 480.000 kr. årligt.

De foreslåede ændringer for rådgivende stedfortrædere medfører både nye lempelser og byrder for erhvervslivet. Da antallet af rådgivende stedfortrædere er uvist, kan de samlede administrative konsekvenser på dette område

på nuværende tidspunkt ikke kvantificeres nærmere, men forventes at være ubetydelige for den samlede kvantificering.

Lovforslagets del om krav til operatører af markedspladser vil medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Der er én operatør af markedspladser i Danmark, og det vurderes, at denne allerede i dag i et vist omfang lever op til de foreslåede nye krav.

Lovforslagets øvrige dele forventes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets del om fondsmæglerselskaber vil sikre en mere direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD).

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der vil videreføre implementeringen af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/17 af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU, forordning (EU) nr. 1093/2010 EØS-relevant tekst, samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, som i dag findes i lov om ejendomskreditselskaber og lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Lovforslagets ændring af § 175 f, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed vil implementere artikel 21 b, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 2013/36/EU, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 (herefter CRD V).

Lovforslagets indsættelse af § 2 i lov om finansiell virksomhed vil implementere artikel 47, stk. 2, i CRD VI.

Forslaget til § 31 a og § 38 b vil implementere artikel 2, stk. 6, og artikel 34, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (herefter CRD IV), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878/EU af 20. maj 2019 (herefter CRD V).

Lovforslagets indsættelse af § 124 a, stk. 2, vil implementere artikel 104 b, stk. 3, andet afsnit, i CRD VI. Den foreslåede ændring af § 125, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed vil implementere artikel 128, stk. 1, fjerde afsnit, i CRD VI.

Den foreslåede ændring af § 354, stk. 6, nr. 31, vil indføre nødvendige foranstaltninger til implementering af artikel 91, stk. 1, litra i, og artikel 91 a, stk. 7, i CRD VI.

Lovforslagets del om krav til operatører af markedspladser, indeholder ændringer som sker på baggrund af, at Europa-Kommissionen har gennemgået Danmarks implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID). I den forbindelse er der fundet behov for at justere en bestemmelse, der implementerer dele af direktivet, og gennemføre dele af en bestemmelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR) i national ret og straffelægge denne.

Lovforslagets del om ændring af § 1, stk. 11, i lov om kapitalmarkeder vil implementere artikel 87, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (herefter IRRD). Medlemsstaterne skal vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterleve IRRD senest den 29. januar 2027, jf. direktivets artikel 100, stk. 1.

UDKAST

Lovforslagets del om ændringerne af §§ 101 i og 101 j i lov om finansiel virksomhed sikrer korrekt implementering af artikel 1, stk. 6, litra c, og artikel 3 j, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (aktionærrettighedsdirektivet) som indsat ved artikel 1, nr. 1, litra d, og artikel 1, nr. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af aktionærrettighedsdirektivet.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

[Afventer offentlig høring]

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslagets del vedrørende ophævelse af certificeringsordningen vil medføre at Finanstilsynet ikke længere skal føre tilsyn med ordningen, certificere revisorer m.v. Lovforslagets del om at give Finanstilsynet mulighed for at indhente oplysninger om indkomstforhold vil give Finanstilsynet mulighed for hurtigere og med større sikkerhed at vurdere, om sager om markedsmisbrug skal oversendes til politiet eller henlægges. Finanstilsynet vil dermed i højere grad kunne filtrere sager fra, ved f.eks. at kunne afkræfte en mistanke. Dette vil betyde, at både Finanstilsynet og politiet vil kunne spare ressourcer og sagsbehandlingstid. Herudover vil det også spare tid hos skattemyndighederne eller andre, der skal bruge tid på at vurdere videregivelse af oplysninger til Finanstilsynet.	Ingen

UDKAST

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om ændring af lov om ejendomscreditselskaber indebærer administrative lettelser for Finanstilsynet, da der ikke længere skal gives tilladelse til virksomheder der handler med pantebreve samt at Finanstilsynet ikke længere skal godkende kvalificerede ejere eller den ansvarlige for kreditgivning i virksomheder, der er boligkreditgivere. Med hensyn til boligkreditformidlere skal Finanstilsynet ikke længere påse etableringen af forretningsgange på ansøgningstidspunktet, sammenfald i direktion og bestyrelse, indberetning af årlige data eller offentliggøre inddragelse af tilladelser. Forslaget om overførsel af reglerne om investeringsrådgivere i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere til fondsmæglerselskabsloven indebærer administrative lettelser for Finanstilsynet, da Finanstilsynet ikke længere skal vurdere, om der i forbindelse med ejerskabet er begrundet mistanke om, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, vil ske, Finanstilsynet ikke længere forudgående skal godkende erhvervelse eller forøgelse af kvalificerede ejerandele. Finanstilsynet ikke årligt skal modtage oplysninger om virksomhedens omsætning, antal kunder m.v.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Lovforslagets del om fondsmæglerselskaber forventes at få positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget indeholder en række lempelser, som vil medføre færre byrder for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.	Lovforslagets del om krav til operatører af markedspladser vil medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Der er én operatør af markedspladser i Danmark, og det vurderes, at denne allerede i dag i et vist omfang lever op til de foreslåede nye krav.

UDKAST

	For pengeinstitutter og forsikrings-selskaber ophæves kravet om, at der skal være mindst én statsautoriseret revisor certificeret af Finanstilsynet.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Lovforslaget forventes at medføre lempelser for i alt ca. 235 virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, ejendomskreditselskaber, boligkreditformidlere, investeringsrådgivere, statsautoriserede revisorer, samt pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Samlet vurderes de løbende administrative lettelser for erhvervslivet til ca. 9,2 mio. kr. årligt. De administrative lettelser består i, at en række administrative krav for det finansielle erhvervsliv ophæves. For fondsmæglerselskaber ophæves en række indberetnings- og erklæringskrav til Finanstilsynet samt krav om ansøgning, underretning og rapportering vedrørende ejerforhold, kapital-ejere og bestyrelsessherv. Samtidig bortfalder flere krav til intern kontrol, dokumentation og ekstern revisors vurdering. De løbende administrative lettelser på området vurderes til ca. 7,5 mio. kr. årligt. For ejendomskreditselskaber fjernes kravet om tilladelse til pantebrevs-virksomhed og krav om bestyrelse, ledelsesstruktur, selskabsform og relaterede informationsforpligtelser. Krav om godkendelse af kvalificerede ejere ophæves sammen med oplysningspligten ved salg af pantebreve før aftaleindgåelse. De løbende	For pengeinstitutter og forsikrings-selskaber ophæves kravet om, at der skal være mindst én statsautoriseret revisor certificeret af Finanstilsynet. Dertil indføres nye regler om information til kunder i forbindelse med garantidækning ved overførsler af indlån. Samlet vurderes de løbende administrative omkostninger på området til ca. 190.000 kr. årligt.

UDKAST

	administrative lettelser på området vurderes til ca. 1,1 mio. kr. årligt. Ved overførsel af regler for boligkreditformidlere til lov om ejendomskreditselskaber ophæves blandt andet krav om årlig indberetning af omsætning, kunder og aftaler samt krav om indsendelse af forretningsgange på væsentlige forretningsområder. Forpligtelsen vedrørende årlig vurdering og offentliggørelse af forretningsgang for interessekonflikter og hjemmesideoplysningspligt om uafhængighed og provision fjernes. De løbende administrative lettelser på området vurderes til ca. 350.000 kr. årligt. For investeringsrådgivere medfører ændringerne, at krav om årlig indberetning af omsætning, kunder, aftaler og ansatte ophæves. Samtidig fjernes forpligtelsen om årlig vurdering og offentliggørelse af forretningsgang for interessekonflikter samt visse dokumentationskrav til ejere. Baseret på MiFID II indføres samtidig krav om godkendelse af fysiske ejere med kvalificerede ejerandele. Samlet vurderes de løbende administrative lettelser på området til ca. 480.000 kr. årligt. De foreslåede ændringer for rådgivende stedfortrædere medfører både nye lempelser og byrder for erhvervslivet. Da antallet af rådgivende stedfortrædere i Danmark er uvist, kan de samlede administrative konsekvenser på dette område på nuværende tidspunkt ikke kvantificeres nærmere,	
--	---	--

UDKAST

	men forventes at være ubetydelige for den samlede kvantificering.	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslagets del om fondsmæglerselskaber vil sikre en mere direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og Europa-Parlamentets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU. Lovforslaget indeholder bestemmelser, der vil videreføre implementeringen af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/17 af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU, forordning (EU) nr. 1093/2010 EØS-relevant tekst, samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, som i dag findes i lov om ejendomskreditselskaber og lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Lovforslagets ændring af § 175 f, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed vil implementere artikel 21 b, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 (CRD V). Lovforslagets indsættelse af § 2 i lov om finansiel virksomhed vil implementere artikel 47, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2024/1619 af 31. maj 2024 (CRD VI). Forslaget til § 31 a og § 38 b vil implementere artikel 2, stk. 6, og artikel 34, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (CRD IV), som	

	ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878/EU af 20. maj 2019 (CRD V). Lovforslagets indsættelse af § 124 a, stk. 2, vil implementere artikel 104 b, stk. 3, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeholdninger, sanktioner, tredjelandafilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI). Lovforslagets ændring af § 125, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed vil implementere artikel 128, stk. 1, fjerde afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeholdninger, sanktioner, tredjelandafilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI). Den foreslåede ændring af § 354, stk. 6, nr. 31, vil sikre implementering af artikel 91, stk. 1, litra i, og artikel 91 a, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 (CRD VI). Lovforslagets del om krav til operatører af markedspladser vil justere en bestemmelse, der implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, og gennemfører dele af en bestemmelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter. Lovforslagets del om ændring af § 1, stk. 11, i lov om kapitalmarkeder vil implementere artikel 87, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRR).
--	--

UDKAST

	Lovforslagets del om ændringerne af §§ 101 i og 101 j i lov om finansiell virksomhed sikrer korrekt implementering af artikel 1, stk. 6, litra c, og artikel 3 j, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (aktionærrettighedsdirektivet) som indsat ved artikel 1, nr. 1, litra d, og artikel 1, nr. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af aktionærrettighedsdirektivet.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (Lovens titel i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Den gældende titel på loven er »Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter« og gør det klart, at loven fastsætter regler for fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det foreslåede har til formål at afspejle, at reguleringen af investeringsrådgivere flyttes fra lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Dermed samles og ensortes reguleringen af investeringsrådgivning i én lov.

Det foreslås af denne grund at ændre lovens *titel* til »Lov om fondsmægler-selskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven)«, så det fremgår af titlen, at loven med de foreslåede ændringer tillige vil indeholde regler om investeringsrådgivere.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 1, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at §§ 67, 75-78, 80, 81, 94, 97, 101-103, 105-107, 109-113, 120-124, 128 og 129 og regler udstedt i medfør heraf ikke finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der er omfattet af § 236 eller opfylder betingelserne i artikel 1, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Det foreslås i § 1, stk. 2, at henvisningen til §§ 128 og 129 udgår.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at §§ 128 og 129 foreslås ophævet. Ændringen vil i øvrigt ikke medføre materielle ændringer til § 1, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 46 og 47.

Til nr. 3 (§ 1, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, fastsætter generelle regler om lovens anvendelsesområde. Det følger af § 1, stk. 1, at loven finder anvendelse på fondsmæglerselskaber og virksomhed omfattet af §§ 2-9.

I henhold til §§ 2-9 er en række nærmere angivne virksomhedsformer underlagt dele af loven.

For visse selskaber gælder det, at de er underlagt dele af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, når de udfører tjenester omfattet af lovens bilag. Det følger således af § 2, stk. 1, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter er underlagt en række bestemmelser, når de yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter omfattet af lovens bilag 1.

Efter lovens § 2, stk. 2, er investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde endvidere underlagt visse regler, når de yder investeringsservice omfattet af bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Af lovens § 4 fremgår det, at en række bestemmelser finder anvendelse på holdingvirksomheder. Lovens §§ 3 og 5-8 fastsætter endvidere bestemmelser som gælder for agenter og filialer og grænseoverskridende tjenesteydelser.

Endelig indeholder § 9 visse regler om leverandører og underleverandører til virksomheder, der outsources til.

Det foreslås i § 1, stk. 4, at der indsættes en ny bestemmelse, hvorefter rettigheder, der følger af lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven) og regler udstedt i medfør af loven, og som følger af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter, ikke finder anvendelse på udøvelse af tjenesteydelser som modpart i transaktioner gennemført af offentlige organer, der beskæftiger sig med offentlig gæld, eller medlemmer af ESCB under udøvelse af deres opgaver i henhold til TEUF og protokol nr. 4 om statuten for Det Europæiske

System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank eller af lignende funktioner.

Bestemmelsen vil gennemføre artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (MiFID II). Artiklen indebærer, at de rettigheder, som følger af MiFID II, ikke finder anvendelse ved udførelsen af tjenesteydelser som modpart i transaktioner gennemført af offentlige organer, der beskæftiger sig med offentlig gæld, eller medlemmer af ESCB under udøvelse af deres opgaver i henhold til TEUF og protokol nr. 4 om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank eller af lignende funktioner i henhold til nationale bestemmelser. Den foreslåede bestemmelse vil således indebære en undtagelse til lovens anvendelsesområde.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at fondsmæglerselskabslovens § 45, der fastsætter krav om redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet for større fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, og regler udstedt i medfør heraf ikke vil finde anvendelse i tilfælde, hvor et selskab, der udøver tjenesteydelser omfattet af bilag 1, i fondsmæglerselskabsloven, agerer som modpart i transaktioner gennemført af offentlige organer, der beskæftiger sig med offentlig gæld.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at reglerne i § 45 og regler udstedt i medfør heraf ikke vil finde anvendelse, hvor et selskab, der udøver tjenesteydelser omfattet af bilag 1, agerer som modpart i transaktioner, der gennemføres af medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker, Den Europæiske Centralbank eller lignende funktioner i henhold til nationale bestemmelser i den enkelte stat.

I disse tilfælde, vil de rettigheder, der ellers ville gælde i medfør af den danske gennemførelse af MiFID II, ikke finde anvendelse i forbindelse med transaktionen.

Ved rettigheder i medfør af gennemførelsen af MiFID II og fondsmæglerselskabsloven forstås de bestemmelser, som tillægger brugeren af fondsmæglerselskabets tjenester en ret, der knytter sig til den udførte tjeneste. Det omfatter således krav til selskabets levering af oplysninger til brugeren i tilknytning til ydelsen, ligesom det omfatter konkrete krav til tjenestens udførelse. Bestemmelser, som indeholder rettigheder og gennemfører dele af

MiFID II følger navnlig af fondsmæglerselskabslovens § 45 og de administrative regler, der udstedt i medfør heraf, herunder bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger m.v. samt bekendtgørelse om værdipapirhandleres udførelse af ordrer.

I Danmark vil undtagelsen navnlig finde anvendelse i forbindelse med tjenesteydelser, hvor et pengeinstitut eller et fondsmæglerselskab er modpart i transaktioner med finansielle instrumenter, som gennemføres af Danmarks Nationalbank.

Til nr. 4 (§ 1 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Fondsmæglerselskaber inddeles i forskellige kategorier henset til størrelse og risikoen forbundet deres aktiviteter. Selskaber, som er omfattet af den mindste kategori betegnes som små og ikke indbyrdes forbundne og er underlagt en lempeligere regulering end andre kategorier af fondsmæglerselskaber. Fondsmæglerselskaber anses for at være små og ikke indbyrdes forbundne, når de ikke yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, som indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller selskaberne selv, og når deres størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører omfattende negative virkninger for kunder og markeder, hvis de går konkurs eller de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår.

Betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber er af regnskabsteknisk karakter og følger af artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR). IFR vedrører blandt andet kravene til kapital, likviditet, ledelse og styring samt aflønning.

Fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for at være klassificeret som små og ikke indbyrdes forbundne, er i medfør af fondsmæglerselskabsloven underlagt en række supplerende krav i forbindelse med deres virksomhed.

Lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteters § 1 a, stk. 1, regulerer, hvornår et fondsmæglerselskab, der tidligere ikke har opfyldt betingelserne for at være lille og indbyrdes forbundet, ikke længere

skal opfylde de skærpede krav, hvis selskabet efterfølgende opfylder betingelserne.

Lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteters § 1 a, stk. 2, regulerer, hvornår et fondsmæglerselskab skal opfylde de skærpede krav, hvis det konstaterer, at det ikke længere opfylder kravene for at være et lille og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab.

Det foreslås at nyaffatte § 1 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), så når fondsmæglerselskaber, der ikke har opfyldt alle betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, efterfølgende opfylder betingelserne, vil de krav i denne lov og i regler udstedt i medfør af loven, der gælder for fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, ophøre med at finde anvendelse på fondsmæglerselskaberne efter en periode på 6 måneder fra den dato, hvor betingelserne er opfyldt.

Den foreslåede ændring vil medføre en række redaktionelle ændringer af bestemmelsen med henblik på at sikre en mere direktivnær implementering af artikel 25, stk. 2, 1. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD).

Der er ikke med ændringen tilsigtet materielle ændringer af bestemmelsen.

Den foreslåede ændring vil således forsat medføre, at fondsmæglerselskaber, der går fra ikke at kunne klassificeres som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber og til efterfølgende at opfylde betingelserne herfor, vil blive undtaget fra de af fondsmæglerselskabslovens krav, der finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne, når betingelserne har været opfyldt i seks måneder fra den dato, hvor betingelserne var opfyldt.

Til nr. 5 (§ 4, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

UDKAST

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters § 4, stk. 1, fastsætter, hvilke af lovens bestemmelser, der finder anvendelse på fondsmæglerholdingvirksomheder. Efter gældende ret er fondsmæglerholdingvirksomheder omfattet af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter § 45, stk. 1, kapitel 8, §§ 67 og 71, § 75, stk. 7, §§ 77, 78, 94, 99, 104, 107, 109-114, 128-131, 133, 136 og 138-142, kapitel 16, §§ 182, 183 og 186, § 198, stk. 1, §§ 213, 216, 218, 219, 221-226, 228-230 og 232-235, § 238, stk. 3, § 242, stk. 1, 2 og 4-7, og §§ 244, 247, 248, 253, 259-273, 275 og 287, og regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås i § 4, *stk. 1*, at ændre »§ 45, stk. 1, kapitel 8, §§ 67 og 71, § 75, stk. 7, §§ 77, 78, 94, 99, 104, 107, 109-114, 128-131, 133, 136 og 138-142, kapitel 16, §§ 182, 183 og 186, § 198, stk. 1, §§ 213, 216, 218, 219, 221-226, 228-230 og 232-235, § 238, stk. 3, § 242, stk. 1, 2 og 4-7, og §§ 244, 247, 248, 253, 259-273, 275 og 287« til »§ 71, § 75, stk. 7, §§ 77, 78, 107, 109-114, 133 og 136, kapitel 16, §§ 218, 219, 221-226, 228-230 og 232-235, § 238, stk. 3, § 242, stk. 1, 2 og 4-7, og §§ 244, 248, 253, 259-273, 275 og 287«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det med nærværende lovforslag foreslås, at fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke skal være omfattede af § 45, stk. 1, kapitel 8, §§ 67, 94, 99, 104, 131, 138-142, 182, 183 og 186, § 198, stk. 1, §§ 213, 216 og 247, samt at §§ 128-130 foreslås ophævet.

Det foreslåede § 4, stk. 1, vil således, sammenholdt med ændringerne af de enkelte bestemmelser, medføre, at § 45, stk. 1, kapital 8, §§ 67, 94, 99, 128, 131, 138-142, 182, 183, 186, § 198, stk. 1, §§ 213, 216 og 247 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter ikke fremover vil finde anvendelse på fondsmæglerholdingvirksomheder.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 14-20, 42, 46, 49, 53, 57-62, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 6 (§ 4 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det gældende kapitel 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, der med lovforslaget forslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), fastlægger lovens anvendelsesområde.

UDKAST

Loven finder i dag anvendelse på fondsmæglerselskaber og virksomhed omfattet af §§ 2-9, jf. dog stk. 2 og 3.

Den foreslåede § 4 a vil med visse redaktionelle ændringer videreføre de dele af lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der gælder for investeringsrådgivere, i en ny selvstændig bestemmelse. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for investeringsrådgivere.

Det foreslås i § 4 a, at kapitel 5 a, § 267 a og kapitel 27 a finder anvendelse for virksomheder, der udelukkende udøver investeringsrådgivning og aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 1 og 5, vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3.

Den foreslåede ændring vil medføre, at de foreslåede regler om investeringsrådgivere i kapitel 5 a, § 267 a og kapitel 27 a alene vil finde anvendelse på virksomheder, der udelukkende udøver de aktiviteter, som en investeringsrådgiver må udføre. Ændringen vil medføre en klar afgrænsning af, hvilke regler der gælder for henholdsvis investeringsrådgivere og fondsmæglerselskaber, og bidrage til at skabe større transparens og forudsigelighed for de omfattede virksomheder.

Bestemmelsen vil ikke være til hinder for at investeringsrådgivere kan udføre andre aktiviteter i virksomheden, så længe der ikke er tale om andre tilsynsbelagte aktiviteter, som virksomheden ikke har tilladelse til. Det betyder, at investeringsrådgivere f.eks. også vil kunne rådgive om indlån i pengeinstitutter.

Virksomheder, der i dag er omfattet af fondsmæglerselskabsloven, kan have en bredere tilladelse, der omfatter både investeringsrådgivning og øvrige investeringsserviceydelser, og de virksomheder vil derfor kunne udøve de samme aktiviteter, som investeringsrådgivere, samt yderligere aktiviteter, der ligger uden for investeringsrådgiverens tilladelsesområde.

Til nr. 7 (§ 10, nr. 48, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 10, nr. 48, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at eksponering defineres som summen af alle mellemværender med en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder,

der indebærer en kreditrisiko for fondsmæglerselskabet, og kapitalandele udstedt af kunden eller af en blandt en gruppe af indbyrdes forbundne kunder. For så vidt angår §§ 88 og 137, undtages en række oplyste mellemværender.

Det foreslås i § 10, nr. 48, at henvisningen til § 137 udgår som følge af den foreslåede ophævelse af § 137, jf. lovforslagets § 1, nr. 52.

Det foreslåede vil medføre, at der fremover ikke vil være en undtagelse til definitionen af eksponeringer for koncerninterne eksponeringer, da reglerne om koncerninterne eksponeringer i § 137 foreslås ophævet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 52, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 8 (§ 13, stk. 2, 2. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 13, stk. 2, at værdipapirhandlere, som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, er fondsmæglerselskaber. Fondsmæglerselskaber må kun yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter og accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. dog stk. 6 og §§ 15 og 16.

Det foreslås i § 13, stk. 2, at ændre »stk. 6« til »stk. 8«.

Det foreslåede er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås at indsætte et nyt stk. 5 og 6 i § 13, som vil medføre, at stk. 6 bliver stk. 8.

Det foreslåede vil ikke medføre nogen materielle ændringer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 9 (§ 13, stk. 5 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Fondsmæglerselskabers aktivitetsområde er reguleret i § 13 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det følger af § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, at virksomheder, der som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, med finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, er værdipapirhandlere og skal have tilladelse som værdipapirhandler, medmindre virksomheden allerede har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed. Værdipapirhandlere kan desuden udøve en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, afsnit B, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Tilladelse til at udøve en eller flere af disse accessoriske tjenesteydelser kan kun gives i tilknytning til tilladelse til de investeringsservicer og -aktiviteter, der er omfattet af bilag 1, afsnit A. Tilladelsen skal angive de aktiviteter i bilag 1, som tilladelsen omfatter.

Det følger af § 13, stk. 2, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at værdipapirhandlere, som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, er fondsmæglerselskaber.

Ifølge § 13, stk. 2, 2. pkt., må fondsmæglerselskaber kun yde eller udføre investeringsservices og -aktiviteter og accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. dog stk. 6 og §§ 15 og 16.

Det følger derudover af § 13, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at værdipapirhandlere sammen med en række selskaber har eneret til som fast erhverv eller på et professionelt grundlag at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, med finansielle instrumenter omfattet af bilag 2 i fondsmæglerselskabsloven.

Det foreslås at indsætte et nyt § 13, stk. 5, hvorefter Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et fondsmæglerselskab kan udøve accessorisk virksomhed i tilknytning til de tjenesteydelser, der er omfattet af bilag 1, afsnit A.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet på individuel basis kan give tilladelse til, at et fondsmæglerselskab kan udøve nærmere afgrænset accessorisk virksomhed i tilknytning til aktiviteterne i bilag 1, afsnit A, til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter,

som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven).

Den foreslåede bestemmelse vil derudover udgøre et supplement til det foreslåede § 13, stk. 6, idet bestemmelsen vil gøre det muligt for Finanstilsynet at give tilladelse på individuelt grundlag til et fondsmæglerselskabs nært tilknyttede accessoriske virksomhed, uanset at den omhandlede virksomhed ikke fremgår eksplicit af regler fastsat i medfør af det foreslåede stk. 6.

Ved vurderingen af, om der kan meddeles tilladelse efter det foreslåede stk. 5, skal Finanstilsynet lægge vægt på den accessoriske virksomheds karakter og sammenhængen med de investeringsservices i bilag 1, afsnit A, som fondsmæglerselskabet har tilladelse til at udføre. Finanstilsynet skal herunder lægge vægt på, at den virksomhed, fondsmæglerselskabet ønsker at udføre, udføres i nær tilknytning til de tilladelsespligtige investeringsservices. Finanstilsynet skal desuden inddrage en vurdering af, om den accessoriske virksomhed vil indebære væsentlige risici for selskabet kapitalkrav, beskyttelse af kunder.

Finanstilsynet vil efter den foreslåede bestemmelse skulle meddele tilladelse til den pågældende aktivitet, hvis denne udføres i nær tilknytning til den pågældende investeringsservice, og det efter en samlet vurdering findes, at aktiviteten ikke vil indebære væsentlige risici for selskabet eller dets kunder. Finanstilsynet vil i denne forbindelse også kunne lægge vægt på, om selskabet har procedurer, der sikrer, selskabet kan udøve de pågældende aktiviteter forsvarligt.

Det foreslås at indsætte et nyt § 13, stk. 6, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte regler om accessorisk virksomhed, som fondsmæglerselskaber kan udføre i tilknytning til de aktiviteter, der er omfattet af bilag 1, afsnit A.

Det foreslåede stk. 6 vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte regler i en bekendtgørelse, som udvider de aktiviteter, der kan udføres af fondsmæglerselskaber, udover de aktiviteter, som følger af bilag 1, afsnit A og B til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Med den foreslåede bestemmelse indføres en ny kategori af aktiviteter, som lovligt kan udføres af fondsmæglerselskaber, som ligger udover de tjenesteydelser, der følger af bilag 1, afsnit A og B, til fondsmæglerselskabsloven.

Denne kategori benævnes accessorisk virksomhed og adskiller sig fra de accessoriske tjenester, som er omfattet af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter bilag I, afsnit B.

Finanstilsynet vil med den foreslåede bestemmelse kunne fastsætte regler om, at fondsmæglerselskaber kan udføre nærmere afgrænsede kategorier af accessorisk virksomhed i tilknytning til de investeringsservices og aktiviteter, der er omfattet af bilag 1, afsnit A, til fondsmæglerselskabsloven.

Der vil ikke i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om, at fondsmæglerselskaber kan udføre accessorisk virksomhed til de accessoriske tjenester, der følger af bilag 1, afsnit B, i fondsmæglerselskabsloven.

Accessorisk virksomhed, der omfattet af regler fastsat i medfør af det foreslåede stk. 6, vil ikke kræve særskilt tilladelse fra Finanstilsynet. Dette adskiller sig fra de aktiviteter, der er omfattet af bilag B til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Et fondsmæglerselskab vil derfor kunne udøve den pågældende aktivitet uden på forhånd at søge om tilladelse hertil. Det vil dog være et krav, at der er direkte sammenhæng mellem den accessoriske virksomhed og de investeringsservices i bilag 1, afsnit A, som fondsmæglerselskabet har tilladelse til at udføre.

Ved direkte sammenhæng forstås navnlig, at den accessoriske virksomhed vil skulle ligge i naturlig forlængelse af fondsmæglerselskabets aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, i fondsmæglerselskabsloven. Den accessoriske virksomhed kan således f.eks. være forbundet med varetagelse af funktioner som led i modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer vedrørende et eller flere af de nævnte instrumenter i bilag 2, jf. bilag 1, afsnit A, pkt. 1, udførelse af skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 1, afsnit A, pkt. 4, eller investeringsrådgivning jf. bilag 1, afsnit A, pkt. 5, i fondsmæglerselskabsloven.

Ved fastsættelse af regler om de kategorier af accessorisk virksomhed, der vil kunne udøves af fondsmægler selskaber i tilknytning til investeringsservices og -aktiviteter i bilag 1, afsnit A, vil Finanstilsynet skulle lægge vægt på, at de accessoriske aktiviteter har direkte sammenhæng med de udførte tilladelsespligtige aktiviteter. Finanstilsynet vil kunne fastsætte regler om, at et fondsmæglerselskab uden tilladelse vil kunne udøve en bestemt type af accessorisk virksomhed i tilknytning til tjenesterne i bilag 1, afsnit A, hvis

det vurderes, at denne type virksomhed generelt vil ligge i naturlig forlængelse af en eller flere investeringsservicer, og at udførelsen ikke skønnes at medføre uforholdsmæssige risici for selskaberne, som ikke er varetaget via øvrige krav til tilladelse og drift, der følger af fondsmæglerselskabsloven.

Som eksempler på aktiviteter, som efter omstændighederne vil kunne omfattes af regler fastsat efter stk. 6, kan nævnes udførelse af rapportering i tilknytning til udførte tjenesteydelser, samt information og dialog i forbindelse med markedsføring, fastlæggelse af kunde profiler og kundens investeringsstruktur.

Til nr. 10 (§ 17, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 17 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), fastsætter regler om fondsmæglerselskabers eneret til navne samt pligt til at benytte betegnelserne fondsmæglerselskab og børsmæglerselskab i deres navn.

Det foreslås, at § 17, stk. 3, ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at fondsmæglerselskaber ikke fremover vil være forpligtede til at benytte betegnelserne fondsmæglerselskab eller børsmæglerselskab i deres navn.

Til nr. 11 (Overskriften før § 19 og § 19 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 19 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at fondsmæglerselskaber, der er omfattet af § 18, stk. 1, nr. 1, en gang om året skal indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at fondsmæglerselskabet ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Erklæringen skal være underskrevet af fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion.

Det følger af § 18, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at virksomheder, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab, skal have en startkapital svarende til mindst 75.000

euro, hvis virksomheden søger om tilladelse til at yde eller udføre en eller flere aktiviteter omfattet af lovens bilag 1, afsnit A, nr. 1, 2, 4, 5 og 7, og virksomheden ikke samtidig har tilladelse til at opbevare kundernes midler.

Det foreslås at ophæve *overskriften* før § 19 og § 19 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås om døbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven).

Den foreslåede ændring vil medføre, at fondsmæglerselskaber, som er omfattede af § 18, stk. 1, nr. 1, ikke vil skulle indsende en årlig erklæring til Finanstilsynet om, at fondsmæglerselskabet ikke opbevarer kundernes midler eller værdipapirer.

Den foreslåede ændring vil ikke have indvirkning på, at fondsmæglerselskaber fortsat vil skulle ansøge om tilladelse til at udvide deres tilladelsesområde, såfremt selskabet ønsker at udvide sit aktivitetsområde til også at omfatte opbevaring af kunders midler og værdipapirer.

Til nr. 12 (§ 26, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 26, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at fondsmæglerselskaber ikke mod vederlag til eje eller pant må erhverve egne aktier, hvis den pålydende værdi af fondsmæglerselskabets og dets dattervirksomheders samlede beholdning af aktier i fondsmæglerselskabet som følge af erhvervelsen vil overstige 10 pct. I den tilladte beholdning af egne aktier medregnes aktier, der er erhvervet af tredjemand i eget navn, men for fondsmæglerselskabets regning.

Det foreslås at § 26, stk. 4, ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der ikke fremover vil gælde et forbud imod, at fondsmæglerselskaber mod vederlag til eje eller pant erhverver egne aktier, hvor den pålydende værdi af fondsmæglerselskabets og dets dattervirksomheders samlede beholdning af aktier overstiger 10 procent.

Med den foreslåede ændring vil det således være muligt for fondsmæglerselskaber og dets datterselskaber at erhverve en samlet beholdning af aktier i fondsmæglerselskabet, som overstiger 10 procent.

Til nr. 13 (Kapitel 5 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder ikke i dag regler for investeringsrådgivere.

Da det foreslås, at reguleringen af investeringsrådgivere overflyttes fra lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås om-døbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), foreslås det i § 1, nr. 3, at indsætte et nyt kapitel 5 a i loven, som indeholder de bestemmelser, der finder anvendelse for investeringsrådgivere.

Det foreslås, at *overskriften* til Kapitel 5 a affattes således »Kapitel 5 a Investeringsrådgivere«, så overskriften afspejler, at kapitlet vil indeholde reglerne om tilladelse til investeringsrådgivere.

Der henvises til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 44 a)

Den gældende § 3 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at en virksomhed, der alene udøver investeringsrådgivning om visse finansielle instrumenter, og som har mulighed for at modtage og formidle ordrer, skal have Finanstilsynets tilladelse som investeringsrådgiver.

Den gældende § 1, stk. 3, nr. 5 og 6, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, undtager forskellige former for finansielle virksomheder, der i øvrigt ikke har tilladelse til at yde investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed, fra anvendelsesområdet, hvis de yder investeringsrådgivning.

Den foreslåede § 44 a vil videreføre dele af lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlers § 3, stk. 1 og 2, og § 1, stk. 3, nr. 5 og 6, med redaktionelle ændringer og en omstrukturering af bestemmelsens opbygning. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for investeringsrådgivere.

Det foreslås i *stk. 1*, at kapitlet finder anvendelse på virksomheder, der udøver investeringsrådgivning, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 5.

Det foreslåede stk. 1 vil videreføre implementeringen af dele af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), som giver medlemsstaterne mulighed for at undtage visse virksomheder fra direktivets fulde anvendelsesområde, forudsat at de er underlagt national tilladelse og regulering. Ved at udnytte direktivets undtagelsesmulighed bliver der tale om en mere lempelig ordning for disse virksomheder, hvilket er med til at sikre, at der ikke sker overimplementering af direktivets regler. Undtagelsen gælder virksomheder, der alene udøver investeringsrådgivning eller modtager og formidler ordrer vedrørende visse finansielle instrumenter, og som ikke forvalter kunders midler eller værdipapirer.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder, der udelukkende udøver investeringsrådgivning skal have en tilladelse som investeringsrådgiver. Bestemmelsen skal ses i lyset af, at et fondsmæglerselskab også kan yde investeringsrådgivning og en række andre former for investeringsservices.

Bestemmelsen vil ikke være til hinder for at investeringsrådgiveren udøver andre ikke-tilladelsespligtige erhvervsaktiviteter i samme virksomhed, f.eks. salgsaktiviteter. En tilladelse som investeringsrådgiver må dog ikke anvendes til at fremme eller verificere sådanne erhvervsaktiviteter, og investeringsrådgiveren er forpligtet til på dokumenterbar vis at tydeliggøre virksomhedens rolle i de pågældende aktiviteter i god tid forud for enhver aftaleindgåelse. Hvis f.eks. en investeringsrådgiver samtidig har salgsaktiviteter, skal virksomheden oplyse kunderne om, hvornår virksomheden yder investeringsrådgivning, og hvornår virksomheden markedsfører finansielle instrumenter, eksempelvis fonde. I sådanne tilfælde skal investeringsrådgiveren også være opmærksom på reglerne om håndtering af interessekonflikter, som kan skade forbrugernes interesser i forholdet mellem forbrugerne og virksomheden.

Det foreslås i *stk. 2*, at en investeringsrådgiver ud over at yde investeringsrådgivning kan modtage og formidle ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, til en fondsmægler samt et pengeinstitut eller et realkreditinstitut med tilladelse som værdipapirhandler.

Det foreslåede stk. 2 vil videreføre den gældende § 3, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Bestemmelsen vil medføre, at investeringsrådgivere fortsat kun vil kunne modtage en ordre fra en kunde og videreformidle denne til en værdipapirhandler. Der er således alene tale om, at investeringsrådgiveren på vegne af kunden kan formidle en ordre, som er aftalt med kunden, til dennes værdipapirhandler. Virksomheden må ikke modtage en ordre og selv gennemføre transaktionen, ligesom virksomheden ikke må modtage kundemidler med henblik på at gennemføre en transaktion eller på vegne af kunden modtage et provenu fra salget af et eller flere finansielle instrumenter. Afregningen af en ordre skal ske direkte mellem kunden og dennes værdipapirhandler. Virksomheden har heller ikke mulighed for selv at bestemme, hvilken værdipapirhandler ordren skal formidles til.

Reglerne om god skik og håndtering af interessekonflikter mellem forbrugerne og virksomheden, jf. de foreslåede §§ 44 o og 44 p, finder også anvendelse i forbindelse med formidling af ordrer. Investeringsrådgivere, der modtager betaling i denne forbindelse, er endvidere omfattet af reglerne herom i bekendtgørelse nr. 760 af 14. juni 2024 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel (investorbeskyttelsesbekendtgørelsen).

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at stk. 1 ikke finder anvendelse på investeringsrådgivning, der ydes af kollektive investeringsordninger reguleret af lov om investeringsforeninger m.v. og lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og af investeringsinstitutter eller pensionskasser samt af depositarer og ledere af sådanne institutter.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at stk. 1, ikke finder anvendelse på investeringsrådgivning, der ydes af det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsselskab.

Det foreslåede stk. 3 vil videreføre § 1, stk. 3, nr. 5 og 6, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, uændret.

Det foreslåede vil medføre, at forskellige former for finansielle virksomheder undtages fra anvendelsesområdet, da de pågældende virksomheder allerede er reguleret af den finansielle lovgivning og har en finansiell tilladelse. Det drejer sig om investeringsforeninger, alternative investeringsfonde,

investeringsinstitutter, pensionskasser samt det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab.

(Til § 44 b)

Den gældende § 2, nr. 2 og 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, fastsætter definitionerne af investeringsrådgiver, investeringsrådgivning. Disse definitioner anvendes i dag i forbindelse med reguleringen af investeringsrådgivere efter lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere

Den gældende § 2, nr. 6 og 7, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, fastsætter definitionen af investeringsprodukter og forbruger.

Den foreslåede bestemmelse i § 44 b, vil videreføre de dele af lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlers § 2, nr. 2, og 3, der vedrører investeringsrådgivere, med redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for investeringsrådgivere.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at en investeringsrådgiver defineres som en virksomhed, der udøver investeringsrådgivning vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3.

Det foreslåede stk. 1, nr. 1, vil videreføre den hidtidige definition af investeringsrådgiver i § 2, nr. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, uændret.

Det foreslåede stk. 1, nr. 1, vil medføre, at definitionen på en investeringsrådgiver, er en virksomhed, der udøver investeringsrådgivning vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, herunder omsættelige værdipapirer (bortset fra betalingsinstrumenter), der kan handles på kapitalmarkedet, og andele i institutter for kollektiv investering.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at investeringsrådgivning defineres som personlige anbefalinger til en kunde enten på anmodning eller på investeringsrådgiverens eget initiativ af en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 5.

Det foreslåede stk. 1, nr. 2, vil videreføre definitionen af investeringsrådgivning i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere § 2, nr. 3, uændret.

Det foreslåede stk. 1, nr. 2, vil medføre, at det præciseres, hvornår der er tale om investeringsrådgivning. Der skal være tale om personlige anbefalinger til en kunde, enten på anmodning eller på investeringsrådgiverens eget initiativ, af en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter. At en anbefaling er personlig indebærer, at den er baseret på kundens individuelle forhold, herunder oplysninger om kundens økonomiske forhold, investeringsformål og -horisont samt risikovillighed. Generelle anbefalinger om at købe eller sælge et bestemt finansielt instrument eller en bestemt type finansielle instrumenter er ikke omfattet af definitionen. Det indebærer, at f.eks. generelle anbefalinger om, at man bør investere i en bestemt type finansielle instrumenter, hvis man ønsker at nedbringe sin risiko, eller investeringsanalyser, der er rettet til en bred kreds af investorer, ikke anses for at være investeringsrådgivning.

Det foreslås, at bestemmelserne i den gældende § 2, nr. 6 og 7, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere ikke videreføres. Bestemmelsen i nr. 6 indeholder en definition af investeringsprodukter, og er ikke relevant for tilladelsen som investeringsrådgiver. Bestemmelsen i nr. 7 definerer en forbruger, og er ikke nødvendig, da den svarer til den almindelige forståelse af forbrugerbegrebet.

(Til § 44 c)

Den gældende § 3, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, fastlægger, at Finanstilsynet giver tilladelse som investeringsrådgiver, når en række betingelser er opfyldt, herunder hvilke krav en ansøgning som investeringsrådgiver skal opfylde.

Den foreslåede § 44 c vil videreføre de dele af lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlers § 3, stk. 3, nr. 2, 3, 6 og 7, der vedrører investeringsrådgivere, med redaktionelle og materielle ændringer for investeringsrådgivere.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre implementeringen af artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), der

bestemmer, at medlemsstaterne skal stille krav om, at udøvelse af investeringservice og/eller investeringsaktiviteter som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag betinges af en forudgående tilladelse, og at en sådan tilladelse meddeles af den udpegede kompetente myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere videreføre implementeringen af artikel 7, stk. 1-3, i MiFID II, hvorefter den kompetente myndighed først giver tilladelse, når den kompetente myndighed finder det godtgjort, at ansøgeren opfylder samtlige betingelser i de bestemmelser, der følger af direktivet.

Det foreslås i *stk. 1*, at en virksomhed, der udøver investeringsrådgivning, skal have tilladelse som investeringsrådgiver.

Det foreslåede stk. 1, vil medføre, at en virksomhed ikke må udøve investeringsrådgivning omfattet af loven, før Finanstilsynet har givet virksomheden tilladelse til at udøve denne virksomhed.

Overtrædelse af § 44 c, stk. 1, foreslås med § 267 a, strafbelagt med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 1 er den pågældende virksomhed, der uberettiget udøver virksomhed som investeringsrådgiver uden at have opnået den fornødne tilladelse hos Finanstilsynet. Det er ikke tilstrækkeligt, at virksomheden har indsendt en ansøgning om tilladelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet giver tilladelse som investeringsrådgiver, når betingelserne for tilladelse er opfyldt.

Det foreslåede stk. 2 vil uændret videreføre § 3, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at Finanstilsynet først giver tilladelse som investeringsrådgiver, når betingelserne for tilladelse er opfyldt. Samtlige betingelser skal opfyldes, før der kan gives tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsrådgiver. Bestemmelsen stiller ikke et krav om, at virksomheden skal udøves i en bestemt selskabsform.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at virksomheden skal have hovedkontor og hjemsted i Danmark, jf. dog stk. 2.

Det foreslåede stk. 2, nr. 1, vil videreføre § 3, stk. 3, nr. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 2, nr. 1, vil medføre, at en af betingelserne for, at Finanstilsynet kan give tilladelse som investeringsrådgiver er, at virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark, jf. dog stk. 2, hvorefter Finanstilsynet uanset stk. 2, nr. 1, kan give tilladelse som investeringsrådgiver, når virksomheden har en lignende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Disse virksomheder vil fortsat skulle anmeldes og registreres i Finanstilsynet, inden virksomheden kan påbegyndes.

Betingelsen indebærer i overensstemmelse med unionsretlige regler, at virksomheden vil skulle ledes her fra landet. Det beror på en konkret vurdering, om virksomheden ledes her fra landet. I denne vurdering indgår det blandt andet, hvor virksomhedens ledelse sidder, hvor virksomhedens generalforsamlinger holdes, og hvor beslutningerne i virksomheden træffes. En virksomhed har ikke hjemsted i Danmark, hvis virksomheden reelt drives uden for landet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at virksomheden skal have forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder, herunder en forretningsgang for rådgivningsforløb, for klassificering af kunder, og for håndtering af interessekonflikter, jf. § 44 p.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2, nr. 2, vil videreføre § 3, stk. 3, nr. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med redaktionelle ændringer. Med den foreslåede ændring præciseres det, hvilke forretningsgange virksomheden som minimum skal indsende ved ansøgningen om tilladelse.

Præciseringen vil lette ansøgningsprocessen for investeringsrådgiveren, så det tydeligt fremgår, hvilke forretningsgange, herunder indenfor hvilke områder, virksomheden som minimum skal indsende, ved ansøgning om tilladelse.

Det foreslåede stk. 2, nr. 2, vil medføre, at der stilles krav om at når virksomheden søger en tilladelse, så har den udarbejdet forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder for at sikre, at virksomheden kan drives

forsvarligt og i overensstemmelse med gældende regler. Forretningsgangene skal som minimum beskrive, hvordan virksomheden overholder reglerne i det foreslåede kapitel 5 a.

Kravet om forretningsgange for rådgivningsforløbet vil fortsat indebære, at virksomheden blandt andet skal forholde sig til, hvordan den sikrer, at rådgivningen tilpasses den enkelte kundes behov, erfaring og risikoprofil. Virksomheden skal have procedurer for at indhente og vurdere relevante oplysninger om kunden, herunder kundens investeringsmål, økonomiske situation og viden om finansielle instrumenter. Forretningsgangen skal endvidere beskrive, hvordan virksomheden dokumenterer rådgivningsprocessen. Forretningsgangen skal desuden beskrive, hvordan virksomheden sikrer, at egnethedstesen gennemføres korrekt og i overensstemmelse med de gældende krav, medmindre virksomheden alene rådgiver godkendte modparter.

Forretningsgange for klassificering af kunder skal sikre, at virksomheden korrekt identificerer og klassificerer kunder som detailkunder, professionelle kunder eller godkendte modparter, og at de relevante rettigheder og beskyttelsesniveauer tilkendes i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelse nr. 760 14. juni 2024 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

Kravet om forretningsgange indebærer ikke, at Finanstilsynet godkender de konkrete forretningsgange i forbindelse med meddelelse af tilladelse som investeringsrådgiver. Det er virksomhedens eget ansvar at sikre, at forretningsgangene til enhver tid opfylder og overholder reglerne i kapitel 5 a, § 267 a, kapitel 27 a samt øvrige regler udstedt i medfør heraf.

Finanstilsynet er derfor ikke afskåret fra efterfølgende føre tilsyn med, at virksomheden overholder de relevante regler og kan gøre brug af de beføjelser, myndigheden er tillagt, herunder hvis det konstateres, at de ved ansøgningen indsendte forretningsgange, ikke lever op til kravene i kapitel 5 a, § 267 a, kapitel 27 a samt øvrige regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at virksomhedens bestyrelse og direktion eller indehaveren af investeringsrådgiver, der en enkeltmandsvirksomhed, eller, hvis virksomheden drives som en virksomhed uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, skal opfylde betingelserne i § 44 f.

Det foreslåede stk. 2, nr. 3, vil videreføre § 3, stk. 3, nr. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med enkelte redaktionelle ændringer.

Det foreslåede stk. 2, nr. 3, vil medføre, at virksomhedens ledelse eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed, skal være egnet og hæderlig, og dermed skal indsende ansøgning om vurdering af personernes egnethed og hæderlighed. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 44 f vedrørende egnethed og hæderlighed.

Det afgørende for, hvilke personer, der omfattes af stk. 2, nr. 3, er, om de pågældende personer fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister eller faktisk er ansvarlige for den overordnede og/eller den daglige ledelse af virksomheden og ikke deres formelle stillingsbetegnelser. Det omfatter hele direktionen og bestyrelsen eller, hvis virksomheden drives som enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, som fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at virksomheden skal have en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav.

Det foreslåede stk. 2, nr. 4, vil videreføre § 3, stk. 3, nr. 4, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere uden ændringer.

Det foreslåede stk. 2, nr. 4, vil medføre, at virksomheden skal have en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav for at sikre, at kunder, der har lidt et tab, kan få erstatning fra virksomheden i tilfælde af mangelfuld rådgivning.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at de virksomheder og personer, som besidder kvalificerede ejerandele i investeringsrådgiveren, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, skal opfylde kravene i § 44 k.

Det foreslåede stk. 2, nr. 5, vil videreføre § 3, stk. 4, nr. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med materielle ændringer, idet persongruppen udvides, så det også er fysiske personer, der besidder kvalificerede ejerandele, som skal opfylde kravene herom.

Den gældende § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed definerer kvalificerede andele som direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 procent af

kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af virksomheden.

Det foreslåede stk. 2, nr. 5, vil medføre, at Finanstilsynet i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning, sikrer, at hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden kan varetages under hensyntagen til ejerens sandsynlige indflydelse på virksomheden. Samtlige kvalificerede ejere skal opfylde kravene i den foreslåede § 44 k. For en nærmere beskrivelse af disse krav, henvises til lovforslagets § 44 k og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at der ikke må foreligge snævre forbindelser, jf. § 10, nr. 16, mellem ansøgeren og ejere af en kvalificeret ejerandel, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, samt mellem ansøgeren og andre virksomheder eller personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

Det foreslåede stk. 2, nr. 6, vil videreføre § 3, stk. 4, nr. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med en enkelt præcisering. Det præciseres, at kravet gælder både mellem ansøgeren og ejere af en kvalificeret ejerandel, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, og mellem ansøgeren og andre virksomheder eller personer, der kan vanskeliggøre Finanstilsynets opgavevaretagelse.

Det foreslåede stk. 2, nr. 6, vil videreføre implementeringen af artikel 10, stk. 1, 3. afsnit, i MiFID II, som kræver, at myndighederne skal kunne føre effektivt tilsyn, og at snævre forbindelser ikke må hindre dette.

Det foreslåede stk. 2, nr. 6, vil medføre, at Finanstilsynet kan undersøge, om den pågældende virksomhed efterlever reglerne om snævre forbindelser, som defineret i lovens § 10, nr. 16, som vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

Det vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om en snæver forbindelse er tilstrækkelig til at kunne vanskeliggøre Finanstilsynets opgavevaretagelse. Ved denne vurdering vil blandt andet indgå ejerstrukturen, den formelle og reelle ledelsesstruktur, om forbindelsen er varig eller midlertidig uden mulighed for indflydelse på virksomheden, risikoen ved de virksomheder, der har snævre forbindelser, samt selskabernes geografiske placering. Visse former for krydsejerskab, gensidige aktiebesiddelser og

aktionæroverenskomster vil eksempelvis kunne medføre, at et effektivt tilsyn vanskeliggøres.

Finanstilsynet vil kunne nægte tilladelse, hvis sådanne forbindelser vurderes at kunne hindre et effektivt tilsyn.

Snævre forbindelser forudsætter, at der foreligger et vist formaliseret samarbejde, herunder eventuelt en samordnet praksis, mellem en flerhed af virksomheder eller personer. Eksempelvis vil en flerhed af aktionærer som stiftere af et selskab eller gennem en aktionæroverenskomst som udgangspunkt have fælles forbindelse.

Omfanget af den snævre forbindelse skal modsvare den forbindelse, der består mellem en virksomhed og dens modervirksomhed, dattervirksomhed eller søstervirksomhed. Snævre forbindelser forudsætter, at forbindelsen har en vis varig karakter.

Erhvervelse af en betydelig andel af kapitalen i en investeringsrådgiver bevirker ikke i sig selv, at der opstår snævre forbindelser i forslagets forstand, hvis den pågældende erhvervelse kun er en midlertidig investering, der ikke gør det muligt at øve indflydelse på investeringsrådgiverens struktur eller finansielle politik.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 7*, at lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået et samarbejde med på det finansielle område, vedrørende ejere af en kvalificeret ejerandel, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, eller en virksomhed eller person, som ansøgeren har snævre forbindelser med, jf. § 10, nr. 16, ikke må kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

Det foreslåede *stk. 2, nr. 7*, vil videreføre § 3, stk. 4, nr. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med en enkelt præcisering. Det præciseres, at kravet gælder både mellem ansøgeren og ejere af en kvalificeret ejerandel, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, og mellem ansøgeren og andre virksomheder eller personer, der kan vanskeliggøre Finanstilsynets opgavevaretagelse.

Det foreslåede *stk. 2, nr. 7*, vil videreføre implementeringen af artikel 10, stk. 2, i MiFID II, som pålægger medlemsstaterne at sikre, at myndighederne

kan nægte tilladelse, hvis tredjelandsforbindelser eller vanskeligheder med at håndhæve lovgivning forhindrer effektivt tilsyn.

Det foreslåede stk. 2, nr. 7, vil medføre, at Finanstilsynets arbejde ikke vanskeliggøres af lovgivning i et land uden for den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået samarbejde med, vedrørende ejere af en kvalificeret andel eller en virksomhed eller person, som ansøgeren har snævre forbindelser med.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet uanset *stk. 1* kan give tilladelse som investeringsrådgiver, når virksomheden har en lignende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Disse virksomheder skal anmeldes og registreres i Finanstilsynet, inden virksomheden kan påbegyndes.

Det foreslåede *stk. 3* vil videreføre § 3, *stk. 5*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere uændret.

Det foreslåede *stk. 3* vil medføre, at Finanstilsynet kan give tilladelse til investeringsrådgiver til virksomheder, som har en lignende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det foreslåede *stk. 2* vil endvidere medføre, at disse virksomheder skal anmeldes og registreres i Finanstilsynet, inden virksomheden kan påbegyndes.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at investeringsrådgivere, der har en tilladelse i andre EU/EØS-lande m.v. til at yde investeringsrådgivning, kan opnå tilladelse som investeringsrådgiver i Danmark, hvis den udenlandske investeringsrådgiver har en national tilladelse, der opfylder kravene i artikel 3 i MiFID II i sit hjemland. Det vil sige en tilladelse, som er betinget af dækning af en investorgarantiordning, som er anerkendt i overensstemmelse med direktiv 97/9 EF eller tegning af ansvarsforsikring, og som sikrer opfyldelse af de krav til virksomhedens ledelse og indretning, som følger af artikel 3 i MiFID II.

Den foreslåede ændring vil videreføre muligheden for, at en virksomhed med en tilladelse fra et tredjeland, med hvem Unionen har indgået samarbejdsaftale, som har tilladelseskraav, der svarer til de danske tilladelseskraav til investeringsrådgivere, vil kunne opnå en dansk tilladelse som investeringsrådgiver.

Ved vurderingen af, om der foreligger en lignende tilladelse, vil der blive lagt vægt på, hvilke vilkår der skal opfyldes for at opnå tilladelsen og hvilken beskyttelse tredjelandets regulering sikrer kunden. Derimod er det ikke en betingelse, at der gælder identiske vilkår i det land, hvor virksomheden har opnået tilladelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at en ansøgning om tilladelse efter *stk. 1* skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i *stk. 2* er opfyldt, og en beskrivelse af de aktiviteter, som virksomheden har til hensigt at udøve.

Det foreslåede *stk. 4* vil videreføre § 3, *stk. 6*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med en enkelt sproglig ændring uden materiel betydning.

Det foreslåede *stk. 4* vil medføre, at der fastsættes indholdsmæssige krav til tilladelse som investeringsrådgiver. I ansøgningen skal blandt andet vedlægges forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder, herunder en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter i forholdet mellem brugerne og virksomheden, som virksomheden skal have efter lovforslagets § 44 p. Ansøgningen skal desuden indeholde en beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og de aktiviteter, som virksomheden har til hensigt at udøve, så Finanstilsynet har mulighed for at vurdere, om en aktivitet er omfattet af lovens anvendelsesområde. Det henvises i øvrigt til det foreslåede § 44 c, *stk. 2*, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Herudover skal der senest samtidig med indsendelse af ansøgning om tilladelse også udfyldes og indsendes ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsvurdering for de i *stk. 2*, nr. 3, oplistede personer samt ansøgninger om godkendelse af kvalificerede ejere, jf. *stk. 2*, nr. 6, hvis en investeringsrådgiver har sådanne. Det kræves ikke, at de nævnte ledelsesmedlemmer og kvalificerede ejere godkendes, før de registreres i CVR-registeret, men virksomheden og de involverede parter bærer selv risikoen for eventuelle efterfølgende berigtigelser.

Bestemmelsen fraviger ikke forvaltningslovens § 29 om indhentelse af oplysninger til brug for offentlige myndigheders behandling af sager, der rejses ved ansøgning.

Der vil ske behandling af personoplysninger i forbindelse med behandling af en ansøgning om tilladelse som investeringsrådgiver. Personoplysningerne vil blandt andet være almindelige ikke-følsomme oplysninger, jf. artikel 6, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen, såsom virksomhedsadresse, økonomi, gæld, tjenstlige forhold, CV, ansættelsesdato, stilling, arbejdstelefon og stamoplysninger såsom navn, adresse og fødselsdato. Finanstilsynet vil også behandle andre fortrolige oplysninger, herunder CPR-nr., omfattet af artikel 87 i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelseslovens § 11, samt oplysninger om straffedomme og lovovertrædelser omfattet af artikel 10 i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelseslovens § 8. Denne behandling sker med hjemmel i den foreslåede lov og er nødvendig for at foretage den myndighedsudøvelse, der med lovforslaget pålægges Finanstilsynet. Når Finanstilsynet i denne sammenhæng behandler personoplysninger, vil det være i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, databeskyttelseslovens § 8, stk. 1 og 5, jf. § 7, stk. 1, samt databeskyttelseslovens § 11, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 5*, at en ansøgning om tilladelse efter *stk. 1* skal indsendes via Finanstilsynets selvbetjeningsløsning vedlagt de nødvendige oplysninger, jf. *stk. 4*. Kan en ansøgning undtagelsesvis ikke indsendes via selvbetjeningsløsningen, skal ansøgningen vedlagt de nødvendige oplysninger indsendes elektronisk til Finanstilsynet ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket.

Det foreslåede *stk. 5* vil videreføre § 3, *stk. 7*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, uændret.

Det foreslåede *stk. 5* vil medføre en pligt for virksomheder til at indsende ansøgninger digitalt via www.virk.dk ved anvendelse af virksomhedens MitID.

Hvis en ansøgning undtagelsesvis ikke kan indsendes via selvbetjeningsløsningen, skal ansøgningen vedlagt de nødvendige oplysninger indsendes elektronisk til Finanstilsynet ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket.

Selvbetjeningsløsningen på www.virk.dk er en it-løsning, hvor der kan forekomme driftsforstyrrelser. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ansøgning til Finanstilsynet i sådanne tilfælde undtagelsesvis vil kunne

indsendes elektronisk pr. e-mail ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket. Denne undtagelse vil f.eks. være relevant i tilfælde af, at www.virk.dk ikke kan tilgås som følge af tekniske problemer, eller hvis det af systemmæssige årsager ikke er muligt at indsende ansøgningen via selvbetjeningsløsningen, fordi omfanget af ansøgning og bilag er for stort til at kunne håndteres i selvbetjeningsløsningen. Desuden vil undtagelsen kunne anvendes i tilfælde af, at en ekstern rådgiver, f.eks. en advokat eller revisor, som håndterer ansøgningen, ikke har eller kan få adgang til virksomhedens MitID.

Af hensyn til en effektiv sagsbehandling stilles der krav om, at virksomheden vil skulle anvende Finanstilsynets anmeldelsesblanket. På denne måde sikres det, at virksomheden indledningsvis afgiver de oplysninger, som Finanstilsynet sædvanligvis finder relevant til brug for sagsbehandlingen af sådanne ansøgninger.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet træffer afgørelse om tilladelse senest 6 måneder efter at Finanstilsynet har modtaget samtlige oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen. Finanstilsynet giver straks ansøgeren meddelelse om afgørelsen.

Bestemmelsen er ny, og indsættes for at gennemføre artikel 7, stk. 3, i MiFID II. Efter denne bestemmelse skal ansøgeren inden seks måneder efter indgivelsen af en komplet ansøgning have meddelelse om, hvorvidt tilladelse er givet eller ej.

Det foreslåede stk. 6 sikrer, at Danmark opfylder sine EU-retlige forpligtelser ved at implementere de krav, der følger af MiFID II for investeringsrådgivere, jf. artikel 7, stk. 3, og artikel 3, stk. 2. Bestemmelsen kodificerer Finanstilsynets almindelige praksis, og vil derfor ikke medføre praktiske ændringer.

Det foreslåede stk. 6 vil medføre, at 6-måneders fristen for Finanstilsynet til at træffe afgørelse om tilladelse, først løber fra det tidspunkt, hvor Finanstilsynet har modtaget samtlige oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen. De oplysninger, som Finanstilsynet skal modtage, fremgår af stk. 1.

Det foreslås i *stk. 7*, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om den i stk. 1, nr. 4, nævnte ansvarsforsikring.

Det foreslåede stk. 7, vil videreføre § 3, stk. 8, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, med redaktionelle ændringer, men indeholder ikke materielle ændringer.

Det foreslåede stk. 7 bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om ansvarsforsikring. Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i stk. 6, vil videreføre lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere § 3, stk. 8, som i dag er udnyttet til udstedelsen af bekendtgørelse nr. 944 af 23. juni 2025 om investeringsrådgiveres og boligkreditformidlers ansvarsforsikring, garantistillelse og behandling af betroede midler.

Bestemmelsen om tavshedspligt i det foreslåede § 44 y, stk. 1, finder ikke anvendelse på oplysninger om, hvor en virksomhed har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. det foreslåede § 44 y, stk. 2.

(Til § 44 d)

Den gældende § 5, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastlægger, at en investeringsrådgiver, ud over i de tilfælde, der er omfattet af § 4, stk. 5, er forpligtet til snarest muligt at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse som investeringsrådgiver. En investeringsrådgiver skal endvidere snarest muligt underrette Finanstilsynet om ændringer i kvalificerede ejerandele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, med henblik på Finanstilsynets vurdering af, om kriterierne i § 61 a, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed er opfyldt. Bestemmelsens stk. 2 og 3 indeholder krav om årlig indberetning af virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kundekontakt og antal indgåede kundeaftaler til Finanstilsynet samt en hjemmelsbestemmelse til at kunne fastsætte nærmere krav herom.

Den foreslåede bestemmelse i § 44 d vil videreføre § 5, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med redaktionelle og materielle ændringer.

Den gældende § 5, stk. 2 og 3, videreføres ikke, da Finanstilsynet vurderer, at kravet om en årlig indberetning af virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kundekontakt og antal indgåede kundeaftaler til

Finanstilsynet, ikke er en forudsætning for, at Finanstilsynet kan tilrettelægge de løbende tilsynsaktiviteter. Desuden er virksomheden allerede forpligtet til efter anmodning at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed, jf. det foreslåede § 44 v, stk. 3, jf. § 232 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven).

Det foreslås i § 44 d, at en investeringsrådgiver snarest muligt skal underrette Finanstilsynet, hvis der sker ændringer i de oplysninger, Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 44 d vil videreføre § 5, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med redaktionelle og materielle ændringer. Den materielle ændring består i, at ændringer i oplysninger om kvalificerede ejere ikke længere nævnes for sig selv. Der er dog ikke tiltænkt nogen ændring af oplysningspligten i praksis, og ændringer i oplysninger om kvalificerede ejere skal derfor fortsat indberettes til Finanstilsynet.

Det foreslåede vil medføre, at en investeringsrådgiver snarest muligt skal underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i de oplysninger, Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Det følger af bestemmelsen, at Finanstilsynet kun skal underrettes om ændringer i oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Underretningspligten omfatter derfor ikke enhver ændring i oplysninger, som er indeholdt i det materiale Finanstilsynet har modtaget. Bestemmelsen fastlægger meddelelsespligter for investeringsrådgivere, der er registreret i medfør af § 44 c, stk. 1, i tilfælde af, at der sker faktiske eller retlige ændringer i det, der blev lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Selv om bestemmelsen ikke indeholder et væsentlighedskriterium, forudsættes dog en grad af væsentlighed, idet den alene omfatter oplysninger, som Finanstilsynet må antages at have lagt vægt på ved beslutning om tilladelse eller vilkår herfor. F.eks. skal der gives meddelelse ved ændringer i virksomhedens bestyrelse og direktion eller, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige. Der skal også gives meddelelse om

ændringer i kvalificerede ejerandele med henblik på Finanstilsynets vurdering af, om kravene i § 44 k er opfyldt.

(Til § 44 e)

Den gældende § 4 a, stk. 1 og 2, nr. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at Finanstilsynet opretter og fører et offentligt register over investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Registeret skal være tilgængeligt online og løbende ajourføres. Det fremgår herudover, at registeret skal indeholde oplysning om navne på personer i ledelsen for investeringsrådgivervirksomheden.

Den foreslåede § 44 e vil videreføre § 4 a, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med enkelte redaktionelle ændringer og en materiel ændring.

Det foreslås i § 44 e, stk. 1, at Finanstilsynet fører et offentligt register over virksomheder, der har tilladelse som investeringsrådgivere, jf. § 44 c. Registeret skal være tilgængeligt online og løbende ajourføres.

Bestemmelsen vil videreføre implementeringen af artikel 5, stk. 3, 1. led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), der stiller krav om, at myndighederne opretter et register over virksomheder med tilladelse.

Den foreslåede § 44 e vil medføre, at virksomheder, der har tilladelse som investeringsrådgiver, registreres i et offentligt register hos Finanstilsynet.

Når Finanstilsynet har meddelt en virksomhed tilladelse til at udøve investeringsrådgivning efter § 44 c, stk. 1, vil den pågældende virksomhed fortsat skulle optages i Finanstilsynets register. Finanstilsynet holder registeret ajour på baggrund af de ændringer, som Finanstilsynet får kendskab til. Registeret over investeringsrådgivere er offentligt tilgængeligt på Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i stk. 2, at registeret skal indeholde oplysninger om navn, adresse og CVR-nummer på virksomhederne. Kravet om, at navne på personer i ledelsen for investeringsrådgivervirksomheden skal fremgå af registeret, foreslås ophævet.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at registeret indeholder oplysninger om virksomhedens navn, adresse og CVR-nummer.

Finanstilsynet er blevet opmærksom på, at det offentlige register for investeringsrådgivere i dag ved en fejl ikke indeholder navne på personer i ledelsen for investeringsrådgiveren. Personer og virksomheder, der ønsker oplysning om en investeringsrådgivervirksomheds ledelse, kan dog tilgå disse via Det Centrale Virksomhedsregister. Det foreslås derfor, at Finanstilsynets register fremover alene skal indeholde oplysninger om virksomheden, dvs. navn, adresse og CVR-nummer. Finanstilsynet er i dag heller ikke forpligtet til at registrere oplysninger om ledelsespersoner i hverken pengeinstitutter eller forsikringsselskaber.

Ændringen vil være en kodificering af praksis, og understøtter hensynet til simpel vedligeholdelse og ajourføring af oplysningerne i Finanstilsynets virksomhedsregister, til datakvalitet og brugervenlighed for borgere og virksomheder samt til en mere effektiv ressourceanvendelse for Finanstilsynet.

(Til § 44 f)

Den gældende § 4 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, vedrører egnetheds- og hæderlighedskravene til et medlem af bestyrelsen eller direktionen hos en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler eller en indehaver af en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed. Der henvises til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 75 stk. 1, nr. 1-4 og 6, som bliver nr. 5, og stk. 2, 3 og 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), svarer til § 4, stk. 1-5, og stk. 2, 3 og 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Den foreslåede § 44 f vil videreføre § 4, stk. 1-5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere ved en henvisning til de tilsvarende bestemmelser i § 75, stk. 1, nr. 1-4 og 6, der med dette lovforslag bliver til nr. 5, og stk. 2, 3 og 5, i fondsmæglerselskabsloven. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer i de nævnte bestemmelser. Den foreslåede § 44 f vil dog ikke videreføre § 4, stk. 4, der handler om betingede afgørelser.

Den foreslåede § 44 f vil videreføre implementeringen af de dele af artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II), der fastlægger krav til ledelsesorganet hos en investeringsrådgiver, herunder at medlemmerne skal have et tilstrækkeligt godt omdømme, tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring.

Det foreslås i § 44 f, at § 75 stk. 1-3 og 5, finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en investeringsrådgiver, på indehaveren af en investeringsrådgiver, der drives som enkeltmandsvirksomhed, og på den eller de ledelsesansvarlige for investeringsrådgiveren, hvis investeringsrådgiveren drives som en virksomhed uden en bestyrelse eller direktion.

Den foreslåede § 44 f vil medføre, at investeringsrådgivere bliver omfattet af de allerede gældende egnetheds- og hæderlighedskrav for fondsmæglerselskaber, der fastsætter krav om egnethed og hæderlighed (fit and proper) for medlemmer af bestyrelsen og direktionen hos en investeringsrådgiver, for indehaveren af en investeringsrådgiver, der drives som enkeltmandsvirksomhed, og for den eller de ledelsesansvarlige for investeringsrådgiveren, hvis investeringsrådgiveren drives som en virksomhed uden bestyrelse og direktion.

Den foreslåede § 44 f vil ikke videreføre bestemmelsen i gældende § 4, stk. 4, i lov om investeringsrådgivere, hvorefter Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring til varetagelse af den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, kan træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser. Dette skyldes, at egnethedskravene for investeringsrådgivere er forholdsvis begrænsede sammenlignet med andre finansielle virksomheder, og bestemmelsen er derfor ikke praktisk anvendelig for denne tilladelsestype.

Kravene til ledelsesmedlemmernes egnethed og hæderlighed skal være opfyldt for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse til at drive virksomhed som en investeringsrådgiver, jf. det foreslåede § 44 c, stk. 2, nr. 3. Disse krav svarer til det, der i dag allerede gælder for investeringsrådgivere, jf. § 4 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Bestemmelsen vil ikke medføre materielle ændringer.

For forståelsen af § 75, stk. 1, nr. 1-4 og 6, der med dette lovforslag bliver til nr. 5, og stk. 2, 3 og 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), henvises til lovbemærkningerne i Folketings-tidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, side 288-293 og Folke-tingstidende 2024-2025, tillæg A, L 193 som fremsat, side 355-358.

Pligten til at meddele oplysninger om strafansvar og insolvensbehandling i den foreslåede § 44 f, jf. § 75, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, i fondsmæglersel-skabsloven, bliver strafbelagt i medfør af det foreslåede § 267 a, stk. 1. Bag-grunden herfor er, at det er afgørende for tilliden til den finansielle sektor, at medlemmer af ledelsen hos en investeringsrådgiver anses som hæderlige. Det er derfor også afgørende, at Finanstilsynet modtager de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af den pågældendes hæ-derlighed, herunder får oplysninger om, hvorvidt en direktør, et bestyrelses-medlem, en indehaver eller de øverste ledelsesansvarlige for eksempel er pålagt strafansvar eller er under konkursbehandling.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 44 f, jf. § 75, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, i fondsmæglerselskabsloven, er det pågældende ledelsesmedlem eller indehaveren af en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed. For en investeringsrådgiver, der er en juridisk person, som ikke har en be-styrelse eller en direktion, er ansvarssubjektet for overtrædelse af § 44 f, jf. § 75, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, i fondsmæglerselskabsloven, den eller de ledelsesansvarlige for investeringsrådgiveren. Den strafbare handling består i ikke at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold vedrørende straf-ansvar og insolvensbehandling i forbindelse med indtræden i investerings-rådgiverens ledelse eller efterfølgende, hvis forholdene ændres. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er, hvor et ledelsesmedlem ikke giver Fi-nanstilsynet oplysninger om strafansvar i forbindelse med det pågældende ledelsesmedlems indtræden i ledelsen.

(Til § 44 g)

Det følger af den gældende § 5 c i lov om investeringsrådgivere og bolig-kreditformidlere, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen hos en inve-steringsrådgiver eller indehaveren, når en investeringsrådgiver er en enkelt-mandsvirksomhed, skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage hvervet eller

stillingen hos den pågældende investeringsrådgiver. Bestemmelsen finder ligeledes anvendelse for den eller de ledelsesansvarlige, når investeringsrådgiveren drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion.

§ 76, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), er enslydende med § 5 c i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Den foreslåede § 44 g vil videreføre § 5 c i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere ved en henvisning til de enslydende bestemmelser i § 76, 1. pkt., i fondsmæglerselskabsloven. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer.

Den foreslåede § 44 g vil videreføre implementeringen af dele af artikel 9 i MiFID II. Artikel 9 fastsætter krav til ledelsesorganet hos en investeringsrådgiver.

Det foreslås i § 44 g, *stk. 1*, at § 76, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse for medlemmer af bestyrelsen eller direktionen hos en investeringsrådgiver eller indehaveren, når en investeringsrådgiver er en enkeltmandsvirksomhed.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelserne i § 76, 1. pkt., i fondsmæglerselskabsloven, om at den nævnte personkreds skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage hvervet eller stillingen hos den pågældende investeringsrådgiver, ligeledes finder anvendelse for investeringsrådgivere.

Bestemmelsen vil bidrage til at sikre, at alle ledelsesmedlemmer i en investeringsrådgiver afsætter tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem på forsvarlig vis. For en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed, er formålet med bestemmelsen, at den pågældende indehaver afsætter tilstrækkelig tid til at drive den pågældende investeringsrådgiver.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis investeringsrådgiveren drives som en virksomhed uden bestyrelse eller direktion, finder *stk. 1* tilsvarende anvendelse på den eller de personer, der er ansvarlige for ledelsen af virksomheden.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at den eller de ledelsesansvarlige i en investeringsrådgiver, som drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, skal leve op til kravet om afsættelse af tilstrækkelig tid til varetagelse af hvervet eller stillingen.

Ved den eller de ledelsesansvarlige forstås den eller de personer, der er ansvarlige for den overordnede henholdsvis daglige ledelse af investeringsrådgiveren. Den formelle stillingsbetegnelse er ikke afgørende for, om en person anses for at være den ledelsesansvarlige for investeringsrådgiveren og dermed omfattet af pligten til at afsætte tilstrækkelig tid til at varetage hvervet eller stillingen. Det er i stedet afgørende, om de pågældende personer rent faktisk er ansvarlige for den overordnede og/eller den daglige ledelse af investeringsrådgiveren.

Disse krav svarer til det, der i dag allerede gælder for investeringsrådgivere, jf. § 5 c i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, og indebærer ikke materielle ændringer.

For forståelsen af § 76, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter henvises til lovbemærkningerne i Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, side 293-294.

Hvis bestyrelsen eller det øverste ledelsesorgan, direktionen eller indehaveren ikke afsætter tilstrækkelig tid til at varetage hvervet eller stillingen, kan dette føre til ledelsesmæssige svigt, hvilket på sigt kan medføre tab hos kunderne. Manglende overholdelse af bestemmelsen er derfor strafbelagt.

Ansvarssubjektet for bestemmelsen det konkrete medlem af bestyrelsen eller øverste ledelsesorgan, direktionen eller indehaveren, når en investeringsrådgiver er en enkeltmandsvirksomhed.

Den strafbare handling består i ikke at afsætte tilstrækkelig tid til at kunne drive virksomheden på forsvarlig vis. Bestyrelsen eller det øverste ledelsesorgan, direktionen eller indehaveren, når investeringsrådgiveren drives som en enkeltmandsvirksomhed kan straffes, hvis det enkelte medlem ikke løbende vurderer om der er afsat tilstrækkelig tid til at varetage den pågældendes opgaver på forsvarlig vis.

(Til § 44 h)

Det følger af den gældende § 5 d, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at en investeringsrådgiver skal afsætte de personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af bestyrelsen og direktionen eller indehaveren af en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed. Det følger af stk. 2, at investeringsrådgiveren skal afsætte de personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af det øverste ledelsesorgan og den daglige ledelse, når investeringsrådgiveren drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion

Den foreslåede § 44 h vil videreføre § 5 d i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med en enkelt redaktionel ændring.

Den foreslåede § 44 h vil videreføre implementeringen af dele af artikel 9 i MiFID II, som fastsætter krav til ledelsesorganet hos en investeringsrådgiver.

Det foreslås i § 44 h, stk. 1, at en investeringsrådgiver skal afsætte de personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af bestyrelsen og direktionen eller indehaveren af en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed, samt for den eller de medlemmer, der er ansvarlige for ledelsen af virksomheden, når investeringsrådgiveren drives som en virksomhed uden en bestyrelse eller direktion.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at bestyrelsens arbejde med at sikre, at bestyrelsens medlemmer samlet set har en tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter, herunder de væsentligste risici, understøttes, jf. den foreslåede § 44 i. Det skal endvidere sikres, at direktionen har den nødvendige viden og erfaring til at varetage den daglige ledelse. For investeringsrådgivere, der drives som enkeltmandsvirksomhed, er formålet at sikre, at indehaveren har den fornødne viden og erfaring til at kunne varetage ledelsen og driften af virksomheden.

Det kan f.eks. være relevant at afsætte personalemæssige ressourcer i situationer, hvor nye medlemmer af bestyrelsen eller direktionen tiltræder og gennemgår introduktionsforløb eller interne kurser. Tilsvarende gælder for

enkeltmandsvirksomheder, hvor indehaveren skal have adgang til de nødvendige ressourcer for at kunne supplere egne kompetencer.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har med hjemmel i artikel 91, stk. 12, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRD IV) udstedt retningslinjer, der præciserer, hvad der forstås ved tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet, jf. ”Retningslinjer for vurdering af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner” (EBA/GL/2017/12). Investeringsrådgivere er ikke omfattet af disse retningslinjer, men Finanstilsynet kan, hvor det er relevant, inddrage principperne fra disse retningslinjer i vurderingen af, om en investeringsrådgiver har afsat tilstrækkelige personalemæssige og økonomiske ressourcer.

(Til § 44 i)

Det følger af den gældende § 5 b, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at bestyrelsen hos en investeringsrådgiver skal sikre, at bestyrelsens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå investeringsrådgiverens aktiviteter og de hermed forbundne risici. Bestemmelsen finder efter stk. 2 tilsvarende anvendelse for det øverste ledelsesorgan, når en investeringsrådgiver drives som en juridisk person uden bestyrelse. Stk. 1 finder efter stk. 3 ikke anvendelse for en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Den gældende § 5 b, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er, med enkelte redaktionelle ændringer, enslydende med § 78, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven).

Den foreslåede § 44 i vil videreføre § 5 b, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere ved en henvisning til de næsten enslydende bestemmelser i § 78, stk. 1, i fondsmæglerselskabsloven. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer.

Bestemmelsen vil videreføre implementeringen af dele af artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II). Artikel 9 fastsætter krav til ledelsesorganet hos en investeringsrådgiver, herunder at medlemmerne skal have et tilstrækkeligt godt omdømme, tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring, samt afsætte tilstrækkelig tid til at varetage deres funktioner. Ledelsesorganet skal ligeledes fastlægge, føre tilsyn med og være ansvarlig for gennemførelsen af ledelsesordninger, der sikrer en effektiv og forsigtig ledelse af virksomheden, herunder forebyggelse af interessekonflikter i forholdet mellem forbrugerne og virksomheden og fremme af markedets integritet og kundernes interesser.

Bestemmelsen sikrer, at investeringsrådgivere og deres ledelsesorganer opfylder de krav, der følger af artikel 9, herunder at der er tilstrækkelig kollektiv viden, kompetence og erfaring til at forstå virksomhedens aktiviteter og risici. For investeringsrådgivere, der drives som enkeltmandsvirksomhed, videreføres undtagelsen, idet artikel 9, stk. 6, giver mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade, at virksomheden ledes af én fysisk person, forudsat at der er truffet alternative foranstaltninger, som sikrer en sund og forsigtig ledelse.

Bestemmelsen understøtter, at ledelsen af investeringsrådgivere sker på et forsvarligt grundlag, i overensstemmelse med de krav, der følger af MiFID II.

Det foreslås i § 44 i, stk. 1, at § 78, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere og det øverste ledelsesorgan hos en investeringsrådgiver, når investeringsrådgiveren drives som en virksomhed uden bestyrelse.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at bestemmelsen om bestyrelsens kollektive egnethed fortsat finder anvendelse for investeringsrådgivere og det øverste ledelsesorgan hos en investeringsrådgiver, når investeringsrådgiveren drives som en virksomhed uden bestyrelse.

Det øverste ledelsesorgan er den eller de personer, der er ansvarlige for investeringsrådgiverens overordnede ledelse. Har en virksomhed eksempelvis alene en direktion, men ingen bestyrelse, er det direktionen, der har ansvaret for investeringsrådgiverens overordnede ledelse.

For forståelsen af § 78, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, henvises til lovbemærkningerne i Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, side 295-296.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 78, stk. 1, ikke finder anvendelse for en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandvirksomhed.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at § 78, stk. 1, i fondsmæglerselskabsloven, finder anvendelse på en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed. Bestemmelsen forudsætter en kollektiv ledelse af virksomheden og er derfor irrelevant for en investeringsrådgiver, der drives af én person.

(Til § 44 j)

Den gældende § 3, stk. 4, nr. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, fastlægger, at virksomheder, der udøver investeringsrådgivning, skal opfylde kriterierne i § 61 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, når virksomheder er ejere af en kvalificeret ejerandel, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede § 44 j nyaffatter § 3, stk. 4, nr. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med materielle ændringer, så erhvervelsen af en kvalificeret ejerandel ikke længere skal forhåndsgodkendes.

Den foreslåede § 44 j vil videreføre implementeringen af de relevante krav i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), og sikrer, at dansk ret er i overensstemmelse med EU-retten på området.

Det foreslås i § 44 j, *stk. 1*, at enhver virksomhed eller person, eller virksomheder og personer, der handler i forståelse med hinanden, og som direkte eller indirekte erhverver en kvalificeret ejerandel i en investeringsrådgiver, skal ansøge Finanstilsynet om godkendelse heraf.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at ordlyden i bestemmelsen affattes i overensstemmelse med de relevante dele af § 61 i lov om finansiel virksomhed, der vedrører erhvervelse af kvalificeret andel, og bidrager til en mere klar formulering af reglerne om kvalificerede ejere for investeringsrådgivere.

§ 61 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, henviser videre til § 61, stk. 1, hvori det af bestemmelsens 1. pkt. fremgår, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel, jf. § 5, stk. 3, i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, på forhånd skal ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse.

En ansøgning om godkendelse af kvalificerede ejerandele skal indsendes i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. det foreslåede § 44 c, stk. 2, nr. 5, samt ved efterfølgende ændringer i ejerforholdene, jf. den foreslåede § 44 e. Hvis der efterfølgende sker ændringer i ejerforholdene for investeringsrådgiveren, er investeringsrådgiveren i medfør af den foreslåede § 44 e forpligtet til snarest muligt at indsende, eller sørge for at dennes kvalificerede ejere indsender en ansøgning om godkendelse heraf til Finanstilsynet. Bestemmelsen indebærer, at der ikke kræves forudgående tilladelse fra Finanstilsynet ved ændringer i ejerforholdene, men at indberetning skal ske snarest muligt efter gennemførelsen af ændringen.

Baggrunden for ændringen er, at investeringsrådgivere i dag er underlagt strengere krav vedrørende kvalificerede ejere, end det følger af MiFID II, jf. nærmere under lovforslagets § 44 k og bemærkningerne hertil. Ved at indføre regler om kvalificerede ejere direkte i kapitlet, skabes større transparens og gennemsækelighed over, hvilke krav der gælder for investeringsrådgivere og deres kvalificerede ejere.

Ændringen vil medføre, at reglerne om kvalificerede ejerandele for investeringsrådgivere bliver mere målrettede og tilpasset de krav, der følger af EU-retten. Det vil samtidig bidrage til at give virksomheder og potentielle ejere et klart og overskueligt grundlag for, hvilke procedurer og krav der gælder ved erhvervelse af kvalificerede ejerandele i investeringsrådgivere.

(Til § 44 k)

Efter den gældende § 3, stk. 4, nr. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, er det en forudsætning for at opnå tilladelse som investeringsrådgiver, at kriterierne i § 61 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er opfyldt, når virksomheder er ejere af en kvalificeret ejerandel, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Af § 61 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, fremgår, at Finanstilsynet i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning modtaget efter § 61, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af den virksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes. Vurderingen skal endvidere ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på virksomheden, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhververs finansielle soliditet i forhold til kriterier som den påtænkte erhververs omdømme, omdømmet og erfaringen hos den eller de personer, der efter erhvervelsen vil lede den finansielle virksomhed, den påtænkte erhververs økonomiske forhold, om virksomheden fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen, og om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er begrundet mistanke om, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, vil ske.

De gældende bestemmelser gennemfører artikel 10 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II).

Den foreslåede § 44 k vil videreføre dele af § 61 a i lov om finansiel virksomhed i en ny, selvstændig bestemmelse med materielle ændringer. Den materielle ændring består i, at Finanstilsynet fremadrettet alene vil skulle vurdere omdømme hos erhververen.

Ændringen vil videreføre implementeringen af artikel 10 i MiFID II.

Det foreslås i § 44 k, stk. 1, at Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af en ansøgning om godkendelse af erhvervelse af en kvalificeret ejerandel, skal sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig drift af den pågældende investeringsrådgiver. Vurderingen skal ske under hensyntagen til erhververens omdømme.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet fremadrettet alene skal vurdere omdømme hos erhververen. Kriterier, der vedrører omdømme og erfaring hos den eller de personer, der efter erhvervelsen vil lede den finansielle virksomhed, økonomiske forhold, koncernstruktur og hvidvask/terrorfinansiering vil ikke længere indgå i vurderingen.

Vurderingen vil blandt andet indebære en fastlæggelse af, om der hersker tvivl om den pågældendes integritet og faglige kompetence, og om denne tvivl er velbegrundet.

Virkningen er, at investeringsrådgivere ikke længere skal være underlagt flere og strengere krav end dem, der følger af artikel 10 i MiFID II, og bidrager til en mere proportional og tidssvarende regulering af investeringsrådgivere.

Investeringsrådgivere må kun udføre et begrænset antal aktiviteter, og må ikke forvalte eller opbevare kunders midler eller værdipapirer. Deres forretningsmodel adskiller sig derved væsentligt fra andre finansielle virksomheder med højere risici for blandt andet hvidvask og terrorfinansiering. Der er derfor ikke samme behov for at stille krav om f.eks. vurdering af erhvervens risici for hvidvask og terrorfinansiering.

Investeringsrådgivere er fortsat omfattet af de generelle regler om forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, herunder underlagt tilsyn og kontrol i henhold til hvidvaskloven. Det sikrer, at relevante risici håndteres på et passende niveau, uden at der indføres yderligere og unødvendige krav i forbindelse med godkendelse af ejere.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om godkendelse af kvalificerede ejerandele, hvis der på baggrund af ovenstående kriterier er rimelig grund til at antage, at erhververen vil modvirke en fornuftig og forsvarlig drift af investeringsrådgiveren, eller hvis de afgivne oplysninger ikke vurderes at være fyldestgørende.

Det foreslåede *stk. 2* vil medføre, at Finanstilsynet kan afslå en ansøgning, hvis de nævnte betingelser ikke er opfyldt.

(Til § 44 l)

Efter § 14 a i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der henviser til § 62, *stk. 1*, i lov om finansiell virksomhed, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, eller påbyde virksomheden at følge bestemte retningslinjer, såfremt kapitalejere, der er i besiddelse af en af de i § 61, *stk. 1*, i lov om finansiell virksomhed omhandlede andele i en investeringsrådgiver, ikke opfylder kravene i § 61 a, *stk. 1*, i lov om finansiell virksomhed.

Efter § 14 a i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der henviser til § 62, *stk. 4*, i lov om finansiell virksomhed, skal Finanstilsynet

orientere den pågældende investeringsrådgiver, når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten tilknyttet kapitalandele i virksomheden i medfør af stk. 1.

Det foreslås i § 44 l, stk. 1, at opfylder kapitalejere, der er i besiddelse af kvalificerede andele i en investeringsrådgiver, ikke kravene i § 44 k, stk. 1, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, eller påbyde virksomheden at følge bestemte retningslinjer.

Bestemmelsen vil med redaktionelle ændringer videreføre § 14 a i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. § 61, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil fortsat implementere artikel 10, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II).

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, eller påbyde virksomheden at følge bestemte retningslinjer, hvis kapitalejere, der er i besiddelse af kvalificerede andele i en investeringsrådgiver, ikke opfylder kravene i § 44 k, stk. 1.

Det foreslås i stk. 2, at Finanstilsynet skal orientere investeringsrådgiveren, når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten tilknyttet kapitalandele i virksomheden i medfør af stk. 1.

Bestemmelsen vil med redaktionelle ændringer videreføre § 14 a i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. § 61, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

De foreslåede vil fortsat implementere artikel 10, stk. 3, i MiFID II-direktivet.

Det foreslåede vil medføre, at når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten tilknyttet kapitalandele i virksomheden i medfør af stk. 1, skal Finanstilsynet orientere investeringsrådgiveren.

(Til § 44 m)

Efter den gældende § 5 a, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, er bestyrelsen hos en investeringsrådgiver ansvarlig for, skal fastlægge og føre tilsyn med gennemførelsen af ledelsesordninger, som skal sikre en effektiv og forsigtig ledelse.

Den foreslåede § 44 m vil videreføre § 5 a i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer.

Den foreslåede § 44 m vil videreføre implementeringen af artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) samt artikel 88 og 91 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRD IV), jf. artikel 9, stk. 1, i MiFID II.

Det foreslås i § 44 m, stk. 1, at bestyrelsen hos en investeringsrådgiver skal fastlægge og føre tilsyn med og er ansvarlig for gennemførelsen af ledelsesordninger, som skal sikre en effektiv og forsigtig ledelse af investeringsrådgiveren, herunder at investeringsrådgiveren har 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling, 2) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter, 3) en politik vedrørende de tjenesteydelser, aktiviteter, produkter og transaktioner, som investeringsrådgiveren tilbyder eller leverer i overensstemmelse med de karakteristika og behov, der kendetegner investeringsrådgiverens kunder, og 4) de ressourcer, der er nødvendige til at gennemføre investeringsrådgiverens virksomhed og hensigtsmæssig anvendelse af disse, og at personalet har den fornødne faglige kompetence, viden og ekspertise.

Det foreslåede stk. 1, nr. 1, vil medføre, at bestyrelsen i en investeringsrådgiver skal sikre, at organisationens opbygning indrettes med klart definerede ansvars- og arbejdsområder, og at udførelse af opgaver adskilles fra kontrollen af samme. Ligeledes skal bestyrelsen i en investeringsrådgiver sikre, at der sker rapportering til et højere ledelsesniveau, samt at der sikres en løbende overvågning af virksomhedens forretningsområder. De omhandlede former for procedurer og mekanismer skal omfatte hele virksomheden og være proportionale med arten, omfanget og kompleksitetsgraden af investeringsrådgiverens aktiviteter.

Det foreslåede stk. 1, nr. 2, vil medføre, at investeringsrådgiveren skal organisere sig således, at forskellige funktioner og arbejdsopgaver adskilles ved passende foranstaltninger, særligt med henblik på at beskytte kunderne. Funktionsadskillelse kan efter de konkrete omstændigheder f.eks. sikres ved at medarbejdere i disponerende enheder ikke refererer til en leder med ansvar for enheder, der udfører kontrol eller rapportering.

Det foreslåede stk. 1, nr. 3, vil medføre, at virksomheden vil skulle udarbejde en politik, som fastsætter virksomhedens overordnede rammer for gennemførelse af investeringsrådgivning. Kravene til investeringsrådgivere er blandt andet nærmere reguleret i bekendtgørelse nr. 760 af 14. juni 2024 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel. Bekendtgørelsen fastsætter de nærmere regler, en investeringsrådgiver skal iagttage, når virksomheden yder investeringsrådgivning. En investeringsrådgivers politik skal beskrive rammerne for denne virksomhed, mens investeringsrådgiverens forretningsgange beskriver gennemførelsen af selve investeringsrådgivningen.

Det foreslåede stk. 1, nr. 4, vil medføre, at bestyrelsen eller det øverste ledelsesorgan skal sikre, at investeringsrådgiveren har de nødvendige ressourcer. Ved ressourcer forstås teknik, mandskab, forretningsgange m.v., der er nødvendige for at gennemføre den rådgivning, som virksomheden udbyder.

Investeringsrådgiveren må således ikke udføre opgaver i et omfang eller af en karakter, der står i misforhold til de ressourcer, der er til rådighed. Virksomheden skal derudover sikre personalets fornødne faglige kompetence, viden og ekspertise. Med formuleringen »anvende ressourcerne hensigtsmæssigt« menes, at virksomheden skal anvende sine ressourcer til gavn for kunderne og således ikke udbyde rådgivning, som virksomheden ikke har ressourcer til at gennemføre på en for kunden tilfredsstillende måde. Herudover vil det bero på en konkret vurdering af den enkelte virksomhed, når det skal afgøres, hvad der kræves for at opfylde bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestyrelsen skal have adgang til den information og de dokumenter, der er nødvendige for at føre tilsyn med beslutningstagningen på ledelsesniveau.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at bestyrelsen hos en investeringsrådgiver skal have adgang til den fornødne information for at kunne føre tilsyn med beslutningstagningen på ledelsesniveau. Det er afgørende for bestyrelsens

eller ledelsesorganets arbejde, at bestyrelsen eller ledelsesorganet har den fornødne information fra andre dele af investeringsrådgiveren. Bestyrelsen eller ledelsesorganet skal blandt andet have adgang til den nødvendige information, der giver tilstrækkeligt indblik i direktionens arbejde og virksomhedens drift for at kunne sikre en effektiv og forsigtig ledelse af investeringsrådgiveren, og i den forbindelse påse direktionens udførelse af sine opgaver. Investeringsrådgiveren skal derfor være indrettet, så den information, der tilgår bestyrelsen, er retvisende og i dækkende form for bestyrelsens arbejde med henblik på blandt andet at sikre, at eventuelle foranstaltninger kan sættes i værk uden ugrundet ophold.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1 og 2* skal finde tilsvarende anvendelse for det øverste ledelsesorgan, når investeringsrådgiveren drives som en virksomhed uden en bestyrelse.

Det foreslåede *stk. 3* vil medføre, at det øverste ledelsesorgan i en investeringsrådgiver, som drives som en virksomhed uden en bestyrelse, forpligtes til at sikre en effektiv og forsigtig ledelse af investeringsrådgiveren. Det øverste ledelsesorgan skal endvidere have adgang til den information og de dokumenter, der er nødvendige for at føre tilsyn med og overvåge beslutningstagningen på ledelsesniveau.

Med det øverste ledelsesorgan forstås den eller de personer, der har ansvaret for investeringsrådgiverens overordnede ledelse. Hvor investeringsrådgiveren f.eks. drives som en virksomhed, der alene har en direktion, men ingen bestyrelse, vil det være direktionen, der har ansvaret for investeringsrådgiverens overordnede ledelse, og det vil dermed være direktionen, der er investeringsrådgiverens øverste ledelsesorgan. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de foreslåede *stk. 1 og 2*.

Det foreslås i *stk. 4*, at *stk. 1 og 2*, skal finde tilsvarende anvendelse for indehaveren, når investeringsrådgiveren drives som en enkeltmandsvirksomhed.

Det foreslåede *stk. 4* indebærer, at indehaveren løbende skal sikre sig, at der træffes foranstaltninger, der er tilstrækkelige til at sikre en effektiv og forsigtig form for ledelse. Heri ligger, at indehaveren skal sikre en forsvarlig organisering af virksomhedens ansatte i investeringsrådgiveren. Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke krav om specifikke foranstaltninger eller bestemte procedurer for indehaverens stillingtagen til ledelsesmæssige

forhold, men indebærer krav om, at indehaveren løbende træffer foranstaltninger, der er tilstrækkelige til at sikre en effektiv og forsigtig ledelse af investeringsrådgiveren.

(Til § 44 n)

Den gældende § 10 a, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, fastsætter, at hvis en ansat eller en tidligere ansat og investeringsrådgiver eller boligkreditformidler indgår en aftale om en tavsheds-klausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Det fremgår videre af stk. 2, at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selv om et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren.

§ 10 a i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er enslydende med § 103, stk. 1 og 2, 1. pkt. i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven).

Den gældende bestemmelse i § 10 b i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at en investeringsrådgiver ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af, at de har gjort brug af en whistleblowerordning.

§ 10 b i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er enslydende med § 102 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Den foreslåede § 44 n vil videreføre §§ 10 a og b i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere ved en henvisning til de enslydende bestemmelser i § 102 og § 103, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer.

UDKAST

Det foreslåede vil videreføre implementeringen af artikel 73, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II).

Det foreslås i § 44 n, at § 102 og § 103, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

Den foreslåede § 44 n vil medføre, at investeringsrådgivere fortsat er omfattet af de allerede gældende krav om anonyme indberetninger, som er enslydende med kravene for fondsmæglerselskaber i § 102 og § 103, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Bestemmelsen vil ikke medføre materielle ændringer.

For forståelsen af § 102 og § 103, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, henvises til lovbemærkningerne i Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, side 327-330.

Overtrædelse af § 102, stk. 1, og § 103, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. det foreslåede § 267 a, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 102, stk. 1, og § 103, stk. 1, jf. lovforslagets § 44 n, er en investeringsrådgiver.

Det betyder, at hvis en investeringsrådgiver udsætter ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet investeringsrådgiverens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos investeringsrådgiveren, kan investeringsrådgiveren straffes med bøde, jf. det foreslåede § 267 a, stk. 2.

Det betyder også, at hvis en investeringsrådgiver har indgået en aftale om en tavsheds klausul med en ansat eller en tidligere ansat, uden at det fremgår af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, kan investeringsrådgiveren straffes med bøde, jf. det foreslåede § 267 a, stk. 2.

(Til § 44 o)

Den gældende bestemmelse i § 7, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at en investeringsrådgiver skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Det fremgår af det gældende stk. 2, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for investeringsrådgivere.

Af det gældende stk. 4 fremgår, at Finanstilsynet efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante finansielle erhvervsorganisationer kan udarbejde og offentliggøre retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis på nærmere angivne områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne.

Af det gældende stk. 5 fremgår, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om investeringsrådgiveres dokumentation og opbevaring af dokumentation i forbindelse med investeringsrådgivning.

Af den gældende stk. 6 fremgår, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en investeringsrådgiver skal træffe for at have effektive procedurer for udvikling og distribution af produkter og tjenester.

§ 7, stk. 1-2, samt stk. 4, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, svarer materielt til § 45, stk. 1, 2 og 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven).

Den foreslåede § 44 o vil videreføre § 7, stk. 1 og 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, samt stk. 4-6, ved en henvisning til § 45, stk. 1, 2 og 5, i fondsmæglerselskabsloven. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås i § 44 o, stk. 1, at § 45, stk. 1, 2 og 5, finder tilsvarende anvendelse for alle investeringsrådgivere, der udøver tilladelsespligtig aktivitet.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at investeringsrådgivere bliver omfattet af de allerede gældende krav om redelig forretningsskik og god praksis for fondsmæglerselskaber, jf. fondsmæglerselskabslovens § 45, stk. 1, 2 og 5. Disse krav svarer til det, der i dag fremgår af § 7, stk. 1, 2 og 4, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

For forståelsen af § 45, stk. 1, 2 og 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, henvises til lovbemærkningerne i Folketingsstidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, side 246-248.

Det foreslås i *stk. 2*, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om investeringsrådgiveres dokumentation og opbevaring af dokumentation i forbindelse med investeringsrådgivning.

Det foreslåede stk. 2 vil videreføre § 7, stk. 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre en hjemmel for skatte- og vækstministeren til at fastsætte regler, der vil videreføre implementeringen af bestemmelsen i artikel 16, stk. 6 og 7, jf. artikel 3, stk. 2, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) om sikring og opbevaring af dokumentation for udførte tjenesteydelser og aktiviteter. Databeskyttelsesreglerne, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, herunder reglerne om de registreredes rettigheder, finder som udgangspunkt anvendelse for den behandling af personoplysninger, der finder sted som led i investeringsrådgiveres dokumentation og opbevaring af dokumentation i forbindelse med investeringsrådgivning.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en investeringsrådgiver skal træffe for at have effektive procedurer for udvikling og distribution af produkter og tjenester.

Det foreslåede stk. 3 giver Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om kravene til virksomhedernes produktudvikling og distribution, der følger af artikel 16, stk. 3, i MiFID II og den tilhørende regulering, som er udstedt i Kommissionens Delegerede Forordning (EU) 2017/593 af 7. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 2014/65/EU for så vidt angår beskyttelse af kunders finansielle instrumenter og midler, produktstyringsforpligtelser og de regler, der finder anvendelse på levering eller modtagelse af gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser. Disse regler finder også anvendelse på investeringsrådgivere, jf. artikel 3, stk. 2, litra c, i MiFID II.

Den eksisterende bemyndigelse i § 7, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er udnyttet til at fastsætte reglerne i bekendtgørelse nr. 245 af 7. marts 2023 om produktgodkendelsesprocedurer.

Reglerne foreskriver blandt andet, at virksomhederne skal etablere retningslinjer for udvikling og godkendelse af produkter samt have processer for løbende overvågning af produkterne og deres distribution. Tilsvarende forpligtelser gælder for distributører af finansielle produkter.

Investeringsrådgivere er som udgangspunkt omfattet af reglerne for distributører, medmindre de er involveret i udformningen af produktet, hvorved de omfattes af reglerne for produktudviklere.

Reglerne for distributører omfatter blandt andet krav om etablering af produktudvikling og produktstyringsprocesser, indhentelse af relevante oplysninger om de produkter, de distribuerer, de pågældende produkters målgruppe og karakteristika, ligesom en distributør forpligtes til at kunne indestå for, at de distribuerede produkter er egnede til en på forhånd defineret målgruppes behov.

For forståelsen af bestemmelserne henvises til lovbemærkningerne til § 45, stk. 1, 2 og 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, i Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, side 246-248.

(Til § 44 p)

Den gældende § 8, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at en investeringsrådgiver skal have en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter, som kan skade forbrugernes interesser i forholdet mellem forbrugerne og virksomheden.

Efter § 8, stk. 1, 2. pkt., fremgår det, at virksomheden mindst én gang årligt skal vurdere, om forretningsgangen fungerer efter hensigten, og afhjælpe eventuelle mangler.

Den foreslåede § 44 p vil videreføre dele af § 8 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Det foreslåede vil medføre materielle ændringer, idet det foreslåede stk. 1 ikke vil videreføre kravet om årlig vurdering af forretningsgang for håndtering af interessekonflikter.

Den foreslåede § 44 p vil videreføre implementeringen af artikel 16, stk. 3, og artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), jf. direktivets artikel 3, stk. 2. Efter disse artikler skal virksomheder med national tilladelse til at yde investeringsrådgivning træffe alle relevante forholdsregler for at kunne påvise, forebygge og håndtere interessekonflikter, samt have organisatoriske og administrative ordninger, der er nødvendige for at hindre interessekonflikter.

Det foreslås i § 44 p, stk. 1, at en investeringsrådgiver skal have en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter, som kan skade forbrugernes interesser i forholdet mellem forbrugerne og virksomheden.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, et krav om, at en investeringsrådgiver skal have en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter i forholdet mellem forbrugerne og virksomheden. Det foreslåede stk. 1 vil ikke videreføre kravet om årlig vurdering og afhjælpning af eventuelle mangler.

Ændringen sikrer, at der ikke sker overimplementering af de EU-retlige regler. Ændringen er desuden et led i en regelforenkling, med fokus på at forenkle regler og krav, så de fokuserer på de væsentligste risici, og det bliver lettest muligt at drive finansiell virksomhed, uden det går på kompromis med sektorens robusthed og ordentlighed. Virksomheden er fortsat forpligtet til at have en effektiv og opdateret forretningsgang for håndtering af interessekonflikter, men der indføres ikke yderligere administrative krav end nødvendigt.

Forretningsgangene efter den foreslåede bestemmelse skal bidrage til at sikre, at virksomheden drives forsvarligt og i overensstemmelse med de regler, der gælder for investeringsrådgivere. Det skal derfor fremgå af forretningsgangen, hvordan virksomheden vil tilrettelægge sin virksomhed med

henblik på at identificere, forebygge og håndtere interessekonflikter, der kan skade forbrugernes interesser. Forretningsgangen skal være tilstrækkelig detaljeret til at beskrive, hvilke organisatoriske og administrative foranstaltninger virksomheden har etableret for at sikre, at potentielle interessekonflikter håndteres effektivt.

Ved Finanstilsynets behandling af en ansøgning om tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsrådgiver vil det blive vurderet, om den indsendte forretningsgang er egnet til at sikre, at interessekonflikter identificeres, forebygges og håndteres på en måde, der beskytter forbrugernes interesser. Hvis Finanstilsynet vurderer, at forretningsgangen er mangelfuld, eller at den afspejler en fejlagtig eller utilstrækkelig forståelse af håndtering af interessekonflikter, opfylder virksomheden ikke betingelsen i § 44 c, stk. 2, nr. 2, for at kunne få tilladelse som investeringsrådgiver. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til det foreslåede § 44 c, stk. 1, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at en investeringsrådgiver efter anmodning skal udlevere forretningsgangen for håndtering af interessekonflikter.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at en investeringsrådgiver efter anmodning, f.eks. fra en kunde, skal udlevere forretningsgangen. Kravet om, at forretningsgangen skal offentliggøres på virksomhedens hjemmeside, videreføres ikke, da kravet vurderes ikke at være proportionalt for denne type af virksomhed.

(Til § 44 q)

Den gældende § 6 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at en investeringsrådgiver skal sikre, at virksomhedens ansatte, der yder rådgivning om investeringsprodukter eller boligkreditaftaler, har tilstrækkelige kompetencer til at yde en forsvarlig rådgivning.

Af stk. 2 fremgår, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om kompetencekrav til ansatte hos en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, jf. stk. 1.

Den foreslåede § 44 q vil videreføre § 6 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med en enkelt redaktionel ændring. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer.

UDKAST

Det foreslås i § 44 q, stk. 1, at en investeringsrådgiver skal sikre, at virksomhedens ansatte, der yder investeringsrådgivning, har tilstrækkelige kompetencer til at yde en forsvarlig rådgivning.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre et ansvar for virksomheden til at sikre, at alle virksomhedens ansatte, som udøver investeringsrådgivning, har tilstrækkelige kompetencer til at kunne varetage rådgivningen.

Kompetencekravet finder kun anvendelse på de ansatte i virksomheden, der yder rådgivning i henhold til det foreslåede kapitel 5 a. Administrativt personale samt personale, som yder anden form for rådgivning, er derfor ikke omfattet af kompetencekravet. Såfremt ansatte med ledelsesansvar yder rådgivning, skal disse tillige have tilstrækkelige kompetencer i henhold til denne bestemmelse. Dette gælder uanset, om en ansat med ledelsesansvar kun sjældent har kundekontakt.

Det foreslås i stk. 2, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om kompetencekrav til ansatte hos en investeringsrådgiver, jf. stk. 1.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre en hjemmel for skatte og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om kompetencekrav.

Kompetencekrav til ansatte, der yder investeringsrådgivning og formidler information om visse investeringsprodukter, er i dag fastlagt ved bekendtgørelse nr. 1037 af 15. juni 2022 om kompetencekrav til ansatte, der yder investeringsrådgivning og formidler information om visse investeringsprodukter.

Det er virksomhedens ansvar at sikre, at alle virksomhedens ansatte, som udøver investeringsrådgivning, har tilstrækkelige kompetencer til at kunne varetage rådgivningen.

Hvis virksomheden kun skal bestå af en person som indehaver eller direktør, og således ikke have ansatte til at yde rådgivningen, skal denne person, opfylde betingelserne i ovennævnte kompetencekravsbekendtgørelse inden der kan udøves investeringsrådgivning.

(Til § 44 r)

Det følger af den gældende § 9 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at en investeringsrådgiver kun må anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig rådgivning, hvis den opfylder en række betingelser.

Den foreslåede § 44 r vil videreføre § 9 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, med enkelte redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer.

Bestemmelsen vil videreføre implementeringen af artikel 24, nr. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), hvorefter følger, at en investeringsrådgiver kun må benytte betegnelsen uafhængig under en række betingelser.

Det foreslås i § 44 r, at en investeringsrådgiver kun må anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig rådgivning, hvis den opfylder følgende betingelser: virksomheden må ikke modtage provision eller andet vederlag fra virksomheder, der tilbyder eller formidler investeringsprodukter, medmindre den fulde provision videregives til kunden uden ugrundet ophold, virksomheden må ikke have snævre forbindelser, jf. § 10, nr. 16, til et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab, forsikringsselskab eller anden virksomhed, som tilbyder eller formidler finansielle produkter, og virksomheden tager et tilstrækkeligt antal finansielle instrumenter på markedet i betragtning ved sin rådgivning.

Den foreslåede § 44 r vil medføre en række betingelser for, at en investeringsrådgiver må anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig rådgivning. Bestemmelsen har til formål at sikre, at en investeringsrådgiver ikke har økonomiske interesser i, at en forbruger, som virksomheden rådgiver, disponerer over et bestemt finansielt produkt.

Det foreslåede stk. 1, nr. 1, vil medføre at virksomheden ikke må modtage provision eller andet vederlag fra virksomheder, der tilbyder eller formidler investeringsprodukter, medmindre den fulde provision videregives til kunden uden ugrundet ophold. Dette omfatter både direkte og indirekte betaling som forudsætning for, at virksomheden anbefaler et bestemt produkt. Det er

ikke en betingelse, at der er en sammenhæng mellem provisionens størrelse og antallet af kunder, som virksomheden anbefaler et finansielt produkt.

Forbuddet mod at modtage provision, hvis man betegner sig som uafhængig, gælder ikke i de tilfælde, hvor virksomheden med det samme videresender den fulde provision til kunden og dermed ikke har nogen indtjening som følge af den ydede provision.

At virksomheden med det samme skal videregive provisionen til kunden betyder, at virksomheden f.eks. skal udbetale eller kreditere en modtagen provision eller andet vederlag til kunden uden ugrundet ophold. Det beror på en konkret vurdering, hvad der forstås ved uden ugrundet ophold. Umiddelbart må en videregivelse inden for to dage efter, at provisionen er modtaget, anses for at være sket uden ugrundet ophold. Der kan dog være særlige omstændigheder, som medfører, at virksomheden er længere tid om at videregive provisionen, f.eks. på grund af IT-problemer, weekender og helligdage.

Hvis en virksomhed modtager provision fra tredjemand i forbindelse med et kundeforhold, skal dette fremgå af aftalegrundlaget. Det vil sige, at det skal fremgå af aftalen med kunden, at der modtages provision, og at denne videregives til kunden, hvad principperne er for beregning og modtagelse af provision og hvis muligt, hvornår og hvordan kunden kan forvente at modtage provisionen.

Hvis en virksomhed modtager provision fra tredjemand i forbindelse med et løbende kundeforhold, skal dette desuden fremgå af samtlige fakturaer til kunden, indtil provisionen er videreformidlet til kunden, så kunden er opmærksom på tilgodehavendet. Det bør, hvis muligt, ligeledes fremgå, hvornår det forventes, at udbetalingen af tilgodehavende til kunden finder sted.

Kunden skal herudover informeres, når videreformidlingen af provisionen har fundet sted.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 2, vil medføre, at virksomheden ikke må have snævre forbindelser til et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab, forsikringsselskab eller anden virksomhed, som tilbyder eller formidler finansielle produkter. § 5, nr. 17, i lov om finansiell virksomhed definerer snævre forbindelser. Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, som fremgår af L 176 Forslag til lov om

finansiell virksomhed (2002-2003), at snævre forbindelser således foreligger mellem en finansiell virksomhed og enhver virksomhed, der som modervirksomhed eller dattervirksomhed er forbundet til den finansielle virksomhed, en person, der har en tilsvarende forbindelse til den finansielle virksomhed eller til en virksomhed, som den finansielle virksomhed har snævre forbindelser med, enhver virksomhed og enhver person, der indirekte har en tilsvarende forbindelse til den finansielle virksomhed eller til en virksomhed, som den finansielle virksomhed har snævre forbindelser med, en flerhed af virksomheder eller personer, der er således indbyrdes forbundne, at de tilsammen har en tilsvarende forbindelse til den finansielle virksomhed eller til et selskab, som den finansielle virksomhed har snævre forbindelser med, eller enhver virksomhed, hvori den finansielle virksomhed eller en af de under 1 til 4 beskrevne virksomheder eller personer direkte eller indirekte besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen.

Det foreslåede stk. 1, nr. 3, vil medføre, at virksomheden skal tage et tilstrækkeligt antal finansielle instrumenter på markedet i betragtning ved sin rådgivning. Vurderingen af om virksomheden tager et tilstrækkeligt antal finansielle instrumenter på markedet i betragtning ved sin rådgivning foretages af Finanstilsynet ud fra forholdets natur. Det er ikke muligt at angive det eksakte antal finansielle instrumenter, som skal tages i betragtning af den enkelte investeringsrådgiver i enhver given situation henset til instrumenternes forskellige karakter.

(Til § 44 s)

Den gældende § 10 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at hvis en investeringsrådgiver ikke er uafhængig, jf. § 9, skal dette fremgå af virksomhedens hjemmeside. I givet fald skal virksomheden oplyse om størrelsen af eller beregningsgrundlaget for en eventuel provision eller andet vederlag. Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, skal dokumentation herfor udleveres efter anmodning.

Den foreslåede § 44 s vil videreføre § 10 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med enkelte redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås i § 44 s, at hvis en investeringsrådgiver ikke er uafhængig, jf. § 44 r, skal dette fremgå af virksomhedens hjemmeside. I givet fald skal virksomheden oplyse om størrelsen af eller beregningsgrundlaget for en

eventuel provision eller andet vederlag. Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, skal oplysningerne efter anmodning udleveres til kunder eller potentielle kunder.

Den foreslåede § 44 s vil medføre et krav for investeringsrådgiveren om, at det skal fremgå af virksomhedens hjemmeside, hvis investeringsrådgiveren ikke er uafhængig, og samtidig oplyse om beregningsgrundlaget for en eventuel provision eller andet vederlag. Har virksomheden ikke en hjemmeside, skal oplysningerne gives til kunden på anden dokumenterbar vis og i overensstemmelse med reglerne for god skik.

Bestemmelsen vil videreføre implementeringen af artikel 24, nr. 3 og 4, jf. nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), hvoraf følger, at en investeringsrådgiver skal sikre, at alle oplysninger, herunder markedsføringsmateriale, der gives til kunder eller potentielle kunder, er reelle, klare og ikke-vildledende, og at markedsføringsmateriale tydeligt fremstår som sådant. Endvidere skal investeringsrådgiveren i god tid give relevante oplysninger til kunder eller potentielle kunder om virksomheden og dens tjenesteydelser, herunder om investeringsrådgivningens karakter, om rådgivningen ydes på uafhængigt grundlag, og om eventuelle omkostninger og gebyrer, herunder størrelsen af eller beregningsgrundlaget for provision eller andet vederlag.

(Til § 44 t)

Den gældende § 7 b i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at en investeringsrådgiver skal have en lønpolitik, der fremmer rimelig behandling af kunder og forebygger interessekonflikter, for ansatte, der yder investeringsrådgivning og modtager og formidler ordrer til en værdipapirhandler. Investeringsrådgiveren skal endvidere sikre, at aflønning af ansatte ikke er i strid med investeringsrådgiverens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder forpligtelser i medfør af § 7, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 7, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det følger af § 7 b, stk. 2, at stk. 1, ikke finder anvendelse på forhold omfattet af kollektiv overenskomst.

Den foreslåede § 44 t vil videreføre § 7 b i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere uden ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås i § 44 t, stk. 1, at en investeringsrådgiver skal have en lønpolitik, der fremmer rimelig behandling af kunder og forebygger interessekonflikter, for ansatte, der yder investeringsrådgivning og modtager og formidler ordrer til en værdipapirhandler. Investeringsrådgiveren skal endvidere sikre, at aflønning af ansatte ikke er i strid med investeringsrådgiverens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder forpligtelser i medfør af § 44 o, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 44 o, stk. 2, jf. dog stk. 2.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at der er stilles krav til en investeringsrådgiver om, at de skal have en lønpolitik, der fremmer rimelig behandling af kunder og forebygger interessekonflikter for virksomhedens ansatte.

Bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., vil videreføre implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II) artikel 9, stk. 3, litra c, i der stiller krav om en lønpolitik for ansatte, der er involveret i levering af tjenesteydelser til kunder med henblik på at fremme rimelig behandling af kunder og forebygge interessekonflikter i forhold til kunder.

Bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., pålægger investeringsrådgivere en pligt til at udarbejde en lønpolitik for ansatte, der yder investeringsrådgivning eller formidler ordrer til kundens værdipapirhandler, med henblik på at fremme en rimelig behandling af kunder og forebygge interessekonflikter. Lønpolitikken skal være i overensstemmelse med og fremme ansvarlig forretningsadfærd.

Lønpolitikken skal være tilpasset virksomhedens forhold og udgøre en ramme for aflønning af de pågældende medarbejdere. Lønpolitikken skal desuden afspejle virksomhedens faktiske aflønningsstrukturer og aflønningsordninger for disse ansatte. Bestemmelsen er udtryk for et ønske om at sikre en klar sammenhæng mellem reglerne om investorbeskyttelse og reglerne om aflønning af de ansatte, da de ansatte i praksis kommer i situationer, hvor der er behov for at sikre, at de varetager kundernes interesser bedst muligt.

Begrebet »kunde« i det foreslåede 1. pkt., omfatter samtlige virksomhedens kunder uanset om disse er forbrugere eller erhvervsdrivende og uanset om de er fysiske eller juridiske personer.

Bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., vil videreføre implementeringen af MiFID II artikel 24, stk. 10, 1. pkt., hvorefter virksomheden, skal sikre, at virksomheden ikke honorerer eller vurderer sine medarbejders indsats på en måde, der strider mod dets forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse.

Bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., angiver, at investeringsrådgiveren skal sikre, at aflønning af ansatte ikke er i strid med investeringsrådgiverens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder forpligtelser i medfør af § 44 o, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 44 o, stk. 2.

Investeringsrådgivere pålægges en særskilt pligt til at sikre, at aflønning af ansatte ikke er i strid med investeringsrådgiveren pligt til at handle i kundernes bedste interesse, herunder virksomhedens pligter i medfør af god skik reglerne i § 44 o, stk. 1, jf. § 45, og regler udstedt i medfør af § 44 o, stk. 2.

Formålet med bestemmelsen er at mindske risikoen for interessekonflikter og sikre, at den ansatte handler i kundernes bedste interesse, når den ansatte yder investeringsrådgivning eller formidler ordrer for kunderne. Aflønningsstrukturen må som følge heraf ikke kunne påvirke medarbejderen til ikke at handle i kundernes bedste interesse.

Bestemmelsens 2. pkt. indeholder ikke et generelt forbud mod bestemte aflønningsordninger, da det vil bero på en konkret vurdering af blandt andet virksomhedens organisation, og om aflønningen må vurderes at stride mod virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse.

Overtrædelser af det foreslåede stk. 1, straffes med bøde. Ansvarssubjektet for overtrædelser af bestemmelsen er investeringsrådgivere. Hvis f.eks. en investeringsrådgiver ikke sikrer, at der foreligger en lønpolitik for ansatte, der yder investeringsrådgivning og formidler ordrer til en værdipapirhandler, herunder sikrer, at aflønningen af ansatte ikke er i strid med investeringsrådgiverens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, jf. § 44 o, stk. 1, vil investeringsrådgiveren kunne straffes med bøde, jf. § 19 i bekendtgørelse nr. 760 af 14. juni 2024 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

Det foreslås i *stk. 2*, at *stk. 1* ikke finder anvendelse på forhold omfattet af en kollektiv overenskomst.

Det foreslåede *stk. 2* vil medføre, at forhold der er omfattet af kollektiv overenskomst fra *stk. 1*, undtages, og vil medføre, at i det omfang den ansattes aftale om en løndel er omfattet af en kollektiv overenskomst, berøres denne aftale ikke af bestemmelsens *stk. 1*.

EU-reguleringen bag de danske aflønningsregler er blevet til under forudsætning af en respekt for forskelle i de nationale arbejdsretlige forhold. Det fremgår af betragtning 9 i Kommissionens henstilling om aflønning i den finansielle sektor, at henstillingen ikke har til hensigt at berøre de rettigheder, som arbejdsmarkedets parter har i forbindelse med overenskomstforhandlinger. Den danske implementering af henstillingen betyder, at § 44 alene omfatter de ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster, men som i stedet bygger på individuelle ansættelseskontrakter samt aflønningsformer, der går ud over de rammer, der er fastsat i henhold til overenskomsterne, herunder f.eks. såfremt en værdipapirhandler vælger at tilbyde medarbejderne variabel løn, uden virksomheden i overenskomsten er forpligtet hertil.

(Til § 44 u)

Den gældende § 15 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at Finanstilsynet kan inddrage en investeringsrådgivers tilladelse, hvis virksomheden ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på 12 måneder, hvis virksomheden udtrykkeligt anmoder herom, hvis virksomheden ikke har udøvet virksomhed i en periode på over 6 måneder, hvis virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for tilladelse efter lovens kapitel 2, eller hvis virksomheden alvorligt og systematisk har overtrådt bestemmelserne i loven eller bestemmelser udstedt i medfør heraf.

Den gældende *stk. 2* fastsætter, at Finanstilsynet, indtil en straffesag er afgjort, kan inddrage en tilladelse, som er meddelt en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed, hvis der er rejst tiltale mod indehaveren af virksomheden for overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiell lovgivning, og hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i lovens § 4, *stk. 1*, nr. 3.

Efter den gældende stk. 3, kan indehaveren af en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed, forlange, at Finanstilsynets afgørelse om at inddrage en tilladelse i medfør af § 15, stk. 1, nr. 5, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-5, eller stk. 5, bliver indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at inddragelse af tilladelse er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges efter den borgerlige retsplejes former.

Den gældende stk. 4 fastsætter, at drives en virksomhed som enkeltmandsvirksomhed, bortfalder tilladelsen, når den ansvarlige for virksomheden dør.

Endelig fremgår det af den gældende stk. 5, at inddragelse af en tilladelse offentliggøres af Finanstilsynet.

Den foreslåede § 44 u vil videreføre dele af § 15 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, med både redaktionelle og materielle ændringer og fastsætter under hvilke nærmere omstændigheder Finanstilsynet vil kunne inddrage en virksomheds tilladelse som investeringsrådgiver.

Forslaget vil medføre, at en investeringsrådgivers tilladelse efter § 44 u, kan inddrages af Finanstilsynet, hvis en eller flere betingelser er opfyldt.

Bestemmelsen skal sikre, at Finanstilsynet kan gribe ind og inddrage en tilladelse, f.eks. hvis betingelserne for tilladelse ikke længere er til stede, eller ved grove og gentagne tilsidesættelse af pligter efter loven.

Inden Finanstilsynet inddrager en investeringsrådgivers tilladelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages partshøring af virksomheden, medmindre der er tale om inddragelse på baggrund af at virksomheden er registreret som ophørt i Det Centrale Virksomhedsregister eller er taget under konkursbehandling, jf. det foreslåede § 44 u, stk. 1, nr. 4.

Den foreslåede § 44 u vil videreføre implementeringen af dele af artikel 8, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II).

Det foreslås i § 44 u, stk. 1, nr. 1, at Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse som investeringsrådgiver, hvis virksomheden anmoder herom.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheden, når Finanstilsynet har inddraget tilladelsen, skal ophøre med at yde investeringsrådgivning. Med forslaget kan virksomheden anmode Finanstilsynet om at inddrage tilladelsen som investeringsrådgiver. Virksomheden kan derfor af egen drift vælge ikke længere at have den pågældende tilladelse.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at en tilladelse kan inddrages, hvis en virksomhed ikke gør brug af tilladelsen senest 12 måneder efter, at Finanstilsynet har meddelt tilladelse.

Det foreslåede stk. 1, nr. 2, vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse, hvis virksomheden ikke gør brug af tilladelsen inden 12 måneder.

En virksomhed gør brug af en tilladelse, når virksomheden begynder at yde investeringsrådgivning. En virksomhed, der har fået tilladelse som investeringsrådgiver, har ikke gjort brug af tilladelsen, hvis denne ikke udøver investeringsrådgivning vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmægler-selskabsloven), jf. forslaget til § 44 b og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at en tilladelse kan inddrages, hvis en virksomhed ikke har udøvet investeringsrådgivning i en samlet periode på over 6 måneder.

Det foreslåede stk. 1, nr. 3, vil medføre, at en virksomhed, der i 6 måneder ikke har udbudt investeringsrådgivning, som er omfattet af det foreslåede kapitel 5 a, vil kunne få inddraget sin tilladelse.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at en tilladelse kan inddrages, hvis virksomheden er registreret som ophørt i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-registeret) eller er taget under konkursbehandling.

Det foreslåede stk. 1, nr. 4, er ny, og vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage en investeringsrådgivers tilladelse efter den foreslåede § 44 u, når virksomheden er registreret som ophørt i CVR-registeret, herunder tvangsopløst, opløst ved fusion, opløst efter frivillig likvidation, opløst efter erklæring, opløst efter konkurs m.v., eller er taget under konkursbehandling.

UDKAST

Dermed kan Finanstilsynet også slette virksomheden fra Finanstilsynets virksomhedsregister, jf. § 44 d i dette lovforslag.

Virksomheder, der er registreret som ophørt i CVR-registeret, har ikke længere en e-Boks, som et evt. høringsbrev kan sendes til, og konkursdekret medfører afsætning af de pågældende ledelsesmedlemmer i virksomheden og afvikling af selskabets aktiver.

En virksomhed er taget under konkursbehandling, når skifteretten har afsagt et konkursdekret. En kurator overtager ledelsen af virksomheden med henblik på at realisere aktiverne og fordele provenuet til kreditorerne. Det er som udgangspunkt ikke muligt at fortsætte den virksomhed, der er erklæret konkurs. Konkursen fører derfor normalt til, at virksomheden ophører, og dens aktiver sælges. En tilladelse som investeringsrådgiver er desuden givet et CVR-nummer, og man kan således ikke overdrage en tilladelse fra et CVR-nummer til et andet.

Når Finanstilsynet inddrager tilladelsen efter denne bestemmelse, skal der ikke ske partshøring af virksomheden, inden Finanstilsynet inddrager virksomhedens tilladelse som investeringsrådgiver og sletter virksomheden fra Finanstilsynets virksomhedsregister. Det skyldes, at de nævnte begivenheder er let konstaterbare, og at inddragelsen således sker på objektivet grundlag.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at en tilladelse kan inddrages, hvis tilladelsen er opnået på baggrund af bevidst urigtige, vildledende oplysninger eller på anden uretmæssig vis.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 5*, vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse, hvis virksomheden har opnået tilladelsen ved brug af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis.

Det er en forudsætning, at oplysningerne har haft en vis betydning for Finanstilsynets afgørelse om tilladelse efter den foreslåede § 44 c. Desuden er det en forudsætning, at der er tale om bevidst afgivelse af urigtige oplysninger. Er der ikke tale om bevidst afgivelse af urigtige oplysninger, må Finanstilsynet vurdere forholdet efter forslaget til § 44 u, *stk. 1, nr. 6*.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at en tilladelse kan inddrages, hvis virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse efter § 44 c.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage en investeringsrådgivers tilladelse, hvis medlemmer af ledelsen eller, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, ikke opfylder kravene i lovforslagets § 44 f, da opfyldelsen af disse bestemmelser er en betingelse for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse efter det foreslåede § 44 c, stk. 2, nr. 3.

Lever et ledelsesmedlem eller en ledelsesansvarlig ikke længere op til kravene om egnethed og hæderlighed, vil Finanstilsynet under visse omstændigheder kunne inddrage investeringsrådgiverens tilladelse. Om det nærmere indhold af bestemmelserne om egnethed og hæderlighed henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 44 f. Inddragelse af tilladelse med henvisning til, at bestemmelserne i den foreslåede § 44 f ikke længere er opfyldt, forudsætter, at Finanstilsynet har meddelt den pågældende investeringsrådgiver påbud om at afsætte direktøren eller har meddelt et medlem af bestyrelsen i investeringsrådgiveren påbud om at nedlægge hvervet inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Hvis investeringsrådgiveren ikke har afsat direktøren, eller bestyrelsesmedlemmet ikke har nedlagt hvervet inden for den fastsatte frist, vil tilladelsen kunne blive inddraget. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 44 w. Finanstilsynet er som offentlig myndighed underlagt et proportionalitetsprincip, hvilket medfører, at den mindst indgribende beføjelse altid skal anvendes først, og derfor vil Finanstilsynet altid som udgangspunkt starte med et påbud før en eventuel inddragelse af tilladelse.

En indehaver af en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed, er ikke omfattet af den foreslåede påbudsbestemmelse i den foreslåede § 44 w. Det skyldes, at en enkeltmandsvirksomhed er en personligt drevet virksomhed. Virksomheden er således identisk med indehaveren, der som følge heraf ikke på tilsvarende måde som en direktør eller et bestyrelsesmedlem kan afsættes eller nedlægge sit hverv. I tilfælde hvor en indehaver af en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed, ikke længere lever op til kravene i § 44 f, kan Finanstilsynet i medfør af det foreslåede § 44 u, stk. 1, nr. 6, derfor inddrage tilladelsen til at udøve investeringsrådgivning uden forudgående påbud. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til denne bestemmelses stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 7*, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse efter § 44 c, hvis virksomheden groft eller gentagne gange har overtrådt

bestemmelserne i kapitel 5 a, § 267 a eller kapitel 27 a eller bestemmelser udstedt i medfør heraf.

Det foreslåede stk. 1, nr. 7, vil medføre en hjemmel for Finanstilsynet til at sanktionere grove eller gentagne pligtforsømmelser. F.eks. vil det anses for en grov tilsidesættelse af virksomhedens pligter efter kapitel 5 a, hvis en investeringsrådgiver ikke efterkommer et påbud fra Finanstilsynet om at afsætte sin direktør, jf. § 242, stk. 1, i fondsmæglerselskabslovens, jf. den foreslåede § 44 w.

Inddragelse af tilladelse er en indgribende foranstaltning, idet investeringsrådgiveren ved en inddragelse af sin tilladelse mister muligheden for at udøve de aktiviteter, der kræves tilladelse til, hvilket kan betyde, at virksomheden helt må ophøre med at eksistere.

Det fremgår af bestemmelsen, at der skal være tale om grove eller gentagne overtrædelser. Inddragelse af tilladelse vil typisk først være aktuel efter, at der har været givet frist til berigtigelse af forholdet, og dette ikke er sket. Det forudsættes som udgangspunkt, at en mindre indgribende reaktion er anvendt over for investeringsrådgiveren, før tilladelsen inddrages, eller at forholdene hos investeringsrådgiveren indebærer, at virksomheden ikke har mulighed for at rette op på overtrædelserne inden for en tilpas kort tidshorisont. Kan forholdene i virksomheden rettes op ved en mindre indgribende reaktion end at trække virksomhedens tilladelse, skal den mindre reaktion vælges.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse efter § 44 c, som er meddelt en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed, hvor der er rejst tiltale mod indehaveren af virksomheden for overtrædelse af kapitel 5 a, § 267 a, kapitel 27 a, straffeloven eller anden finansiel lovgivning indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 75, stk. 1, nr. 3, jf. den foreslåede § 44 f.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at udøve virksomhed som investeringsrådgiver, når der er tale om en enkeltmandsvirksomhed, allerede fra det tidspunkt, hvor tiltale er rejst mod indehaveren i en sag om overtrædelse af straffeloven eller anden finansiel lovgivning indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære,

at indehaveren ikke længere vil opfylde kravene i § 75, stk. 1 nr. 3, i fondsmæglerselskabsloven, jf. den foreslåede § 44 f.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 242, stk. 3, i lov om fondsmægler-selskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. den foreslåede § 44 w, som giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde en investeringsrådgiver, der ikke er en enkeltmandsvirksomhed, midlertidigt at afsætte en direktør allerede fra det tidspunkt, hvor tiltale er rejst, og indtil straffesagen er afsluttet. En indehaver af en investeringsrådgiver kan ikke på tilsvarende måde som en direktør eller et bestyrelsesmedlem afsættes eller pålægges at nedlægge sit hverv i tilfælde af, at der er rejst tiltale mod den pågældende. Konsekvensen af, at der rejses tiltale mod en indehaver af en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed, er derfor, at Finanstilsynet i medfør af den foreslåede § 44 u, stk. 2, kan inddrage tilladelsen til at udøve investeringsrådgivning.

Det foreslås i *stk. 3*, at inddragelse af tilladelse i henhold til den foreslåede stk. 1, nr. 6, jf. § 75, stk. 1, eller stk. 5, i fondsmæglerselskabsloven, jf. den foreslåede § 44 f, kan forlanges indbragt for domstolene af indehaveren af en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter, at inddragelse af tilladelse er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges efter den borgerlige retsplejes former. En anmodning om indbringelse af sagen for domstolene tillægges som udgangspunkt ikke opsættende virkning, idet det vil stride mod hensynet til at sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed. Dog har retten mulighed for ved kendelse at bestemme, at den pågældende under sagens behandling kan opretholde tilladelsen, mens sagen verserer for retten.

Den foreslåede § 44 u, stk. 3, fastsætter af retssikkerhedsmæssige årsager, at Finanstilsynets inddragelse af tilladelse i henhold til den foreslåede § 44 u, stk. 2, kan forlanges indbragt for domstolene af indehaveren af en investeringsrådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 242, stk. 5, i lov om fondsmægler-selskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. den foreslåede § 44 w, som giver mulighed for at prøve påbud om, at en investeringsrådgiver skal afsætte en direktør, eller påbud om, at et bestyrelsesmedlem skal nedlægge sit hverv, ved domstolene.

Baggrunden for det foreslåede stk. 3 er, at en indehaver af en investeringsrådgiver er identisk med virksomheden og derfor ikke kan afsættes eller pålægges at nedlægge sit hverv, når indehaveren ikke opfylder kravene om hæderlighed i den foreslåede § 44 f. Det samme gælder i de tilfælde hvor der rejses tiltale mod en indehaver af en investeringsrådgiver i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller anden finansiel lovgivning indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at indehaveren ikke længere vil opfylde kravene i fondsmæglerlovens § 75, stk. 1, nr. 3, jf. den foreslåede § 44 f. Konsekvensen af manglende opfyldelse af kravene i fondsmæglerlovens § 75, stk. 1, nr. 3, jf. den foreslåede § 44 f, eller af, at der rejses tiltale mod indehaveren, vil derfor være, at Finanstilsynet kan inddrage indehaverens tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsrådgiver, jf. det foreslåede § 44 u, stk. 2.

Den nugældende § 15, stk. 4, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere angiver, at drives en virksomhed som enkeltmandsvirksomhed, bortfalder tilladelsen, når den ansvarlige for virksomheden dør. Denne bestemmelse videreføres ikke i det foreslåede lovforslag.

Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet med det foreslåede § 44 u, stk. 1, nr. 4, får mulighed for at inddrage tilladelsen, når indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed dør, idet virksomheden i sådanne tilfælde registreres som ophørt i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-registeret). Bestemmelsen i § 15, stk. 4, er ikke nødvendig, da samme retsvirkning opnås gennem den generelle hjemmel til at inddrage tilladelsen, når virksomheden ophører.

Ved at samle hjemlen til inddragelse af tilladelsen i én bestemmelse, sikres en mere overskuelig og ensartet regulering, hvor Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen i alle relevante ophørssituationer, herunder ved dødsfald i enkeltmandsvirksomheder. Dette bidrager til at reducere antallet af særskilte bestemmelser og letter administrationen af reglerne for både virksomheder og Finanstilsynet.

Den nugældende § 15, stk. 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at inddragelse af en tilladelse skal offentliggøres af Finanstilsynet. Denne bestemmelse videreføres ikke i det foreslåede lovforslag.

Baggrunden herfor er, at kravet om offentliggørelse af alle inddragelser af tilladelser, er administrativt byrdefuldt for Finanstilsynet. Efter Finanstilsynets gældende praksis sker der dog heller ikke særskilt offentliggørelse, når en tilladelse som investeringsrådgiver bliver inddraget. Finanstilsynet ajourfører i forvejen det offentlige register over virksomheder med tilladelser, og særskilt offentliggørelse af inddragelser tjener således ikke noget selvstændigt formål.

Formålet med offentliggørelse må primært anses for relevant i de tilfælde, hvor der er tale om inddragelse som følge af særligt grove overtrædelser af reglerne. I sådanne tilfælde vil Finanstilsynet have beføjelser til at offentliggøre i medfør af reglerne om offentliggørelse i lovens kapitel om offentliggørelse, idet sådanne sager vil have videregående, betydelige følger og dermed vil blive behandlet af bestyrelsen.

MiFID II stiller ikke krav om generel offentliggørelse af inddragelse af tilladelser.

(Til § 44 v)

Den gældende § 11, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at Finanstilsynet påser overholdelsen af loven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, undtagen § 10 b.

Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed, og regler udstedt i medfør heraf.

Den gældende § 12, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at Finanstilsynet som led i sit tilsyn kan kræve, at en virksomhed fremlægger alle de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed, herunder oplysninger til afgørelse af, om et forhold er omfattet af denne lov.

Af § 12, stk. 2, fremgår at, en virksomhed, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller at oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Det følger af gældende § 12, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at Finanstilsynet kan udføre inspektioner på stedet hos en virksomhed omfattet af loven.

Endvidere fremgår af § 12, stk. 4, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til en virksomhed omfattet af loven med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

Den gældende § 15 a i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Af § 15 a, stk. 2, fremgår, at Finanstilsynet endvidere er indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.

Den foreslåede § 44 v vil videreføre dele af §§ 11, 12 og 15 a i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, i en ny, samlet bestemmelse. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås i § 44 v, stk. 1, at § 219, stk. 1, stk. 2, nr. 6, 9 og 12, § 223, stk. 1, § 224 b, § 232 og § 233, stk. 1 og 3, finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at § 219, stk. 1, stk. 2, nr. 6, 9 og 12, § 223, stk. 1, § 224 b, § 232 og § 233, stk. 1 og 3, finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

§ 219, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, fastsætter, at Finanstilsynet påser overholdelse af denne lov og regler udstedt i medfør af loven undtagen § 25, § 83, stk. 1 og 2, og § 102.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet også påser overholdelsen af loven og regler udstedt i medfør af loven for så vidt angår investeringsrådgivere.

§ 219, stk. 2, nr. 6, 9 og 12, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, fastsætter blandt andet, at Finanstilsynet endvidere påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed, og regler udstedt i medfør heraf. For nærmere om de nævnte forordninger henvises til § 219, stk. 2, nr. 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, og lovbemærkningerne i Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 207, som fremsat, fra side 507. Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet også påser overholdelsen af ovennævnte forordninger, for så vidt angår investeringsrådgivere.

§ 223, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, fastsætter, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter §§ 219 og 230 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiell virksomhed. Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynets bestyrelse også indgår i tilsynet efter § 219, stk. 1, og stk. 2, nr. 6, 9 og 12, for så vidt angår investeringsrådgivere.

§ 224 b i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, fastsætter, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles

europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf undtagen § 156, stk. 4, eller en af følgende forordninger: 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) eller 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed. For nærmere herom henvises til § 224 b i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, og lovbemærkningerne i Folketingstidende 2024-2025, tillæg A, L 193, som fremsat, fra side 367. Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet også er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), vedr. de oplysninger som er nævnt ovenfor, for så vidt angår investeringsrådgivere.

§ 232 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter fastsætter, at fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder og personer, som tilhører disse virksomheder, samt leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Oplysninger afgivet skal hurtigst muligt berigtiges over for Finanstilsynet, hvis virksomheden efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller oplysningerne er på et senere tidspunkt blevet misvisende. For nærmere om § 232 henvises til lovbemærkningerne i Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, fra side 525. Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at også investeringsrådgivere skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed samt har pligt til at berigtige dem, jf. beskrivelsen ovenfor.

§ 233, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, fastsætter, at Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til forretningslokaler tilhørende et fondsmæglerselskab, fondsmæglerholdingvirksomheder, blandede

finansielle holdingvirksomheder samt blandede holdingvirksomheder og disses datterselskaber, herunder ved inspektion. 1. pkt. gælder tillige enhver anden virksomhed, der indgår i tilsynet med overholdelsen af koncernkapitaltesten, jf. artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investerings-selskaber, forudsat forudgående underretning af andre berørte tilsynsmyn-digheder. For nærmere om § 233 henvises til lovbemærkningerne i Folke-tingstidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, fra side 526. Det fo-reslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig le-gitimation uden retskendelse kan få adgang til forretningslokaler tilhørende en investeringsrådgiver, jf. beskrivelsen ovenfor.

§ 233, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, fastsætter, at Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapi-rer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er om-fattet af bestemmelserne i denne lov. For nærmere om § 233 henvises til lovbemærkningerne i Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, fra side 526. Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger fra en investeringsrådgiver, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektro-nisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af bestem-melserne i denne lov.

§ 102, jf. den foreslåede § 44 n, er undtaget fra tilsynet, da reglen vedrører ansættelsesmæssige forhold og ikke rådgivningsvirksomheden som sådan.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet inden for en nærmere fastsat frist kan påbyde investeringsrådgivere omfattet af denne lov at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i loven eller reg-ler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede bestemmelse vil give Finanstilsynet mulighed for at meddele investeringsrådgivere et påbud om at ændre en bestemt adfærd eller hand-ling. Det kan være, fordi en investeringsrådgiver handler i strid med loven, eller fordi en investeringsrådgiver undlader at handle, hvor handling er på-krævet efter loven. Et påbud kan også gives til en sammenslutning af perso-ner.

Muligheden for at udstede påbud om afsættelse af ledelsesmedlemmer fremgår særskilt af § 242 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. den foreslåede § 44 w. Meddelelse af denne type påbud omfattes ikke af nærværende bestemmelse, og der henvises derfor til lovbestemmelserne til § 242 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, fra side 537.

Finanstilsynet fastsætter sin frist ud fra en konkret vurdering i den enkelte sag henset til overtrædelsens karakter. En alvorlig overtrædelse vil f.eks. kunne medføre, at fristen for efterlevelse af påbuddet er kortere end ved mindre alvorlige overtrædelser.

Forvaltningsretligt er et påbud en afgørelse, og det skal derfor ledsages af en begrundelse samt en klagevejledning.

Der bør ikke udstedes påbud for enhver overtrædelse af lovgivningen. Som udgangspunkt skal påbudsmuligheden anvendes i forbindelse med virksomheders og personers overtrædelse af kravene, når overtrædelserne er alvorlige, gentagne, systematiske eller en kombination heraf.

Med muligheden for at udstede påbud sikres Finanstilsynet et smidigt og hurtigt redskab til at sikre overholdelse af lovens regler. Et påbud kan f.eks. anvendes i tilfælde, hvor en virksomhed har så store mangler i sine forretningsgange for betalingsevnevurdering, at Finanstilsynet anser det for nødvendigt at udstede påbud om forbedring af forholdet.

Der kan meddeles påbud for overtrædelse af både bestemmelser i denne lov og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Ved ukomplicerede og ikke væsentlige overtrædelser af formalia, og hvor virksomheden eller personen i forbindelse med Finanstilsynets undersøgelse erkender, at der er begået en fejl, kan Finanstilsynet som et alternativ til et påbud vælge at indgå en mundtlig aftale med virksomheden eller personen om en straksforbedring. Med begrebet straksforbedring forstås, at virksomheden eller personen indvilliger i straks at rette op på forholdet i overensstemmelse med Finanstilsynets anvisninger herom, og straksforbedring anvendes, hvor det vurderes, at et påbud vil fremstå unødigt formalistisk.

En påtale anvendes i forbindelse med en konstateret lovovertrædelse, der ikke længere består. Situationen foreligger både, hvor lovovertrædelsen vedrører en situation af midlertidig karakter, der nu er afsluttet, og hvor virksomheden af egen drift har bragt forholdet i orden. Består lovovertrædelsen stadig, kan en påtale ikke anvendes som reaktion. Det bemærkes dog, at ved grovere eller gentagne lovovertrædelser vil der i stedet eventuelt kunne foretages politianmeldelse.

Efter det foreslåede § 267 a, stk. 3, kan undladelse af at efterkomme et påbud straffes med bøde. Ansvarssubjektet for overtrædelse heraf er den fysiske eller juridiske person, som er modtager af påbuddet.

(Til § 44 w)

Den gældende § 14, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, fastsætter at Finanstilsynet kan påbyde en virksomhed omfattet af loven at afsætte en direktør inden for en Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter lovens § 4, stk. 1, nr. 2-5, eller § 5 c, stk. 1, ikke kan bestride stillingen. Efter § 14, stk. 2, kan Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen hos en virksomhed omfattet af loven at nedlægge sit hverv inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis vedkommende efter lovens § 4, stk. 1, nr. 2-5, eller § 5 c, stk. 1, ikke kan bestride hvervet. Bestemmelserne i den gældende § 14, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, når en virksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, jf. § 14, stk. 9.

§ 242 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), er enslydende med § 14 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, dog uden at indeholde en bestemmelse, som sikrer Finanstilsynet de samme tilsynsmæssige redskaber overfor den eller de ledelsesansvarlige, når virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, som det står anført i lovens § 14, stk. 9.

Den foreslåede § 44 w vil videreføre § 14 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, ved at der i § 44 w henvises til § 242 samtidig med, at en bestemmelse enslydende med § 14, stk. 9, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere indsættes i § 44 w. Bestemmelsen vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås i § 44 w, at § 242 finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en investeringsrådgiver, og på den eller de ledelsesansvarlige for investeringsrådgiveren, hvis virksomheden drives som en virksomhed uden en bestyrelse eller direktion.

Den foreslåede § 44 w vil medføre, at investeringsrådgivere bliver omfattet af de af Finanstilsynet allerede gældende beføjelser, som i forvejen gælder for fondsmæglerselskaber i § 242 i fondsmæglerselskabsloven.

For forståelsen af § 242 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter henvises til lovbemærkningerne i Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, side 537-540, og i Folketingstidende 2024-2025 tillæg A, L 193 som fremsat, side 368-369.

Det foreslås desuden, at § 242 i fondsmæglerselskabsloven finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige for investeringsrådgiveren, hvis virksomheden drives uden en bestyrelse eller direktion.

Forslaget vil medføre, at i de tilfælde hvor en investeringsrådgiver drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, får Finanstilsynet de samme muligheder for at kunne gribe ind over for de ledelsesansvarlige i virksomheden som i de tilfælde, hvor virksomheden drives som en juridisk person med en direktion.

På den måde sikres en effektiv håndhævelse af den foreslåede § 44 f, jf. § 75, stk. 5, i fondsmæglerselskabsloven, for så vidt angår investeringsrådgivere, der drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.

Med den eller de ledelsesansvarlige for investeringsrådgiveren forstås den eller de personer, der er ansvarlige for den overordnede henholdsvis daglige ledelse af virksomheden. Den formelle stillingsbetegnelse er ikke afgørende for, om en person anses for at være den for virksomheden ledelsesansvarlige.

Det vil bero på en konkret vurdering, om det er reglerne for afsættelse af direktører eller reglerne om bestyrelsesmedlemmers nedlæggelse af deres hverv, der finder anvendelse. Det vil være afgørende for denne vurdering, hvilken kategori, der har flest lighedspunkter i forhold til den pågældende ledelsesansvarliges funktion.

(Til § 44 x)

Den gældende § 11, stk. 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 7, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 7, stk. 2, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Forbrugerombudsmanden kan endvidere behandle sager vedrørende overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af § 7, stk. 3. Markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, §§ 33 og 34 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter denne bestemmelse. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

Af § 11, stk. 6, fremgår, at Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at kunder hos en virksomhed omfattet af loven kan have lidt tab, som følge af at virksomheden har overtrådt § 7, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af § 7, stk. 2.

Af § 11, stk. 7, fremgår, at Forbrugerombudsmanden har uanset § 17 adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 6.

§§ 247 og 248 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), er enslydende med § 11, stk. 5-7, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, dog med den præcisering, at Forbrugerombudsmanden er underlagt tavshedspligt for modtagelsen af personoplysninger efter § 254, stk. 4, hvilket også følger af § 17, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. § 354 g, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede § 44 x vil videreføre § 11, stk. 5-7, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere ved en henvisning til de enslydende bestemmelser i §§ 247 og 248 i fondsmæglerselskabsloven. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer.

UDKAST

Det foreslås i § 44 x, at §§ 247 og 248 finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

Det foreslåede vil medføre, at investeringsrådgivere bliver omfattet af de allerede gældende regler om Forbrugerombudsmandens beføjelser, som i forvejen gælder for fondsmæglerselskaber i §§ 247 og 248. Disse krav svarer til det, der i dag allerede gælder for investeringsrådgivere, jf. § 11, stk. 5-7, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, og indebærer ikke materielle ændringer.

For forståelsen af §§ 247 og 248 henvises til lovbemærkningerne i Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, side 544-545.

(Til § 44 y)

Den gældende § 17 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at for ansatte i Finanstilsynet finder §§ 354, 354 g og 356 i lov om finansiel virksomhed om tavshedspligt tilsvarende anvendelse.

Af § 17, stk. 2, fremgår, at stk. 1 dog ikke finder anvendelse på oplysninger om, hvor en virksomhed har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. § 3, stk. 3, nr. 4.

Den foreslåede § 44 y vil videreføre § 17 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, ved en henvisning til de enslydende bestemmelser i §§ 254-258 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), og § 356 i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås i § 44 y, stk. 1, at §§ 254-258, og § 356 i lov om finansiel virksomhed tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

§§ 254 og 255 i fondsmæglerselskabsloven, er enslydende med §§ 354 og 354 g i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at investeringsrådgivere bliver omfattet af de gældende regler for fondsmæglerselskaber i §§ 254-258 i fondsmæglerselskabsloven, samt § 356 i lov om finansiel virksomhed. Disse krav svarer

til det, der i dag gælder for investeringsrådgivere, jf. § 17 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

For forståelsen af §§ 254-258 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, henvises til lovbemærkningerne i Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, side 288-293, og for forståelsen af § 256 i lov om finansiel virksomhed henvises til lovbemærkningerne i Folketingstidende 2013-2014, tillæg A, L 133 som fremsat, side 192 og i Folketingstidende 2002-2003, tillæg A, L 176 som fremsat, side 4941.

Det foreslås i *stk. 2*, at *stk. 1* dog ikke finder anvendelse på oplysninger om, hvor en virksomhed har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. § 44 c, *stk. 2*, nr. 4.

Det foreslåede *stk. 2* vil medføre, at oplysning om, i hvilket forsikringsselskab en virksomhed har tegnet den lovpligtige ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, ikke er omfattet Finanstilsynets tavshedspligt, når virksomheden har tilladelse fra Finanstilsynet til at udøve rådgivning om investeringsrådgivning.

Dermed vil enhver kunne få oplyst navnet på forsikringsselskabet, hvor virksomheden har tegnet ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti.

(Til § 44 z)

Den gældende § 21 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, hvem der anses som part i forhold til Finanstilsynet. Efter § 21 anses alene som part de af § 3 omfattede virksomheder, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf, jf. dog *stk. 2*.

Det gældende *stk. 2* fastsætter, hvem der foruden investeringsrådgiveren kan ses som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende.

Det følger af den gældende *stk. 3*, at som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed i henhold til § 4 anses både den

berørte virksomhed og det pågældende bestyrelsesmedlem eller den direktør, som afgørelsen vedrører. Det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter § 14 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Den foreslåede § 44 z, vil videreføre § 21 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med enkelte redaktionelle ændringer. Bestemmelsen vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås i § 44 z, stk. 1, at som part i forhold til Finanstilsynet anses virksomheder eller personer omfattet af det foreslåede kapitel 5 a, § 267 a og kapitel 27 a, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af de nævnte regler eller regler udstedt i medfør af disse, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf, jf. dog stk. 2.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at det er den virksomhed, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for, som er part i forhold til Finanstilsynet. Efter bestemmelsen er det således klart, at en virksomhed er part overfor Finanstilsynet i de sager, hvor Finanstilsynet har truffet en afgørelse over for virksomheden, eller hvor Finanstilsynet vil træffe en afgørelse over for virksomheden.

At Finanstilsynet vil træffe en afgørelse over for virksomheden skal forstås sådan, at der er tale om en sag, hvori der som led i et almindeligt sagsforløb vil blive truffet en afgørelse af Finanstilsynet. Der skal således være tale om en afgørelsessag.

En afgørelsessag er f.eks. en sag, hvor en virksomhed ansøger Finanstilsynet om tilladelse, godkendelse m.v., og hvor Finanstilsynet efter behandling af sagen træffer afgørelse om, hvorvidt en sådan ansøgning kan imødekommes.

Ordlyden af den foreslåede partsbestemmelse svarer til partsbegrebet i forvaltningsloven og omfatter dermed sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse.

Partsstatus indebærer blandt andet adgang til efter forvaltningslovens regler at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse herom for

Erhvervsankenævnet. Forvaltningslovens regler om partsbeføjelser finder dog kun anvendelse i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1. Bestemmelsen vil medføre, at kunder hos en investeringsrådgiver, ikke er parter i forhold til Finanstilsynet. Dette gælder, uanset hvilken interesse de måtte have i en given sag. Klager en kunde f.eks. over en virksomheds adfærd, vil kunden ikke være part i sagen. Kunderne opnår derfor ikke forvaltningslovens partsrettigheder, men vil i stedet efter offentlighedslovens regler om aktindsigt kunne gøre sig bekendt med de oplysninger, der indgår i Finanstilsynets sag.

Det særlige partsbegreb er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, da parters adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne. Det fremgår blandt andet af ombudsmandens praksis, at det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb fortolkes bredt, jf. FOB 1987 64, hvor ombudsmanden tillagde indlånerforeningen i 6. Juli Bankens partsstatus i tilsynets sag om anmeldelse af betalingsstandsning.

Det er ikke afgørende for opnåelse af partsstatus, om der faktisk træffes en afgørelse i den pågældende afgørelsessag. En virksomheds partstatus påvirkes således ikke af, at der ikke træffes afgørelse i sagen, uanset baggrunden for dette.

Det foreslåede *stk. 2*, opregner hvem, der udover *stk. 1*, anses som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses en virksomhed eller person, der udøver virksomhed som investeringsrådgiver uden tilladelse, jf. § 44 c, stk. 1.

Det vil typisk være i en sag, hvor Finanstilsynet udsteder et påbud til en virksomhed uden tilladelse om at ophøre med at udøve virksomhed som investeringsrådgiver.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses en virksomhed eller en person, som ansøger om tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsrådgiver, jf. § 44 c, stk. 1.

UDKAST

Det foreslåede vil indebære, at den pågældende virksomhed eller person derfor har forvaltningslovens partsrettigheder allerede under behandlingen af en ansøgning om tilladelse efter loven.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses et medlem af en virksomheds bestyrelse eller direktion eller en ledelsesansvarlig, når Finanstilsynet nægter en virksomhed tilladelse eller inddrager denne helt eller delvis, jf. § 44 u.

Det vil f.eks. være i det tilfælde, hvor Finanstilsynet giver afslag til en virksomhed, der har ansøgt om tilladelse til at udøve virksomhed fordi Finanstilsynet i henhold til den foreslåede § 44 f, jf. § 75 i lov om fondsmægler-selskaber og investeringsservice og -aktiviteter, ikke kan godkende et medlem af virksomhedens bestyrelse. I dette tilfælde vil bestyrelsesmedlemmet være at anse som part i denne del af Finanstilsynets afgørelse om afslag på tilladelse.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses en virksomhed, som Finanstilsynet kræver oplysninger fra til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i det foreslåede kapitel 5 a, § 267 a og kapitel 27 a, jf. den foreslåede § 44 v.

Forud for, at en virksomhed opnår tilladelse efter loven, kan Finanstilsynet indhente oplysninger til bedømmelse af, om virksomheden er omfattet af lovens krav om tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsrådgiver. En virksomhed eller person, der modtager en sådan henvendelse, vil efter det foreslåede have partsstatus efter dette forslag.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses en besidder af en kvalificeret ejerandel, når Finanstilsynet behandler sager om godkendelse af besiddelse, jf. det foreslåede § 44 c, stk. 2, nr. 5, og § 44 d, samt når Finanstilsynet reagerer som følge af manglende underretning om besiddelse af en ejerandel, eller når Finanstilsynet ophæver stemmeretten, som er knyttet til den pågældende ejers andel, jf. den foreslåede §§ 44 d og 44 l.

Det foreslåede vil indebære, at personer eller virksomheder der søger om godkendelse af besiddelse af kvalificerede ejerandele eller som Finanstilsynet reagerer overfor som følge af manglende underretning, eller hvor

Finanstilsynet ophæver den pågældendes stemmeret, vil have partsstatus i forhold til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at en virksomhed eller person, som omfattes af en afgørelse truffet af Finanstilsynet om personens egnethed og hæderlighed i henhold til § 75, jf. § 44 f. Det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter § 76, jf. §§ 44 g og 242, jf. § 44 w.

Med bestemmelsen tilsigtes eksempelvis, at en direktør eller et bestyrelsesmedlem, der ikke vurderes at være egnet eller hæderlig i forbindelse med en ansøgning om tilladelse, eller som afsættes i henhold til en afgørelse, jf. det foreslåede *stk. 2, nr. 6*, er part for så vidt angår denne afgørelse.

(Til § 44 æ)

Den gældende § 22 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at virksomheder omfattet af loven betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiell virksomhed.

Kapitel 22 i lov om finansiell virksomhed indeholder blandt andet § 361, stk. 5, nr. 2, hvoraf det fremgår, at investeringsrådgivere betaler en årlig afgift på 18.400 kr. i 2016-niveau, der svarer til 33.584 kr. i 2025-niveau.

Den foreslåede § 44 æ vil videreføre § 22 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, med enkelte redaktionelle ændringer. Bestemmelsen vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås i § 44 æ, at investeringsrådgivere omfattet af kapitel 5 a betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiell virksomhed.

Den foreslåede § 44 æ vil medføre, at afgiftsbestemmelsen, der i dag allerede gælder for investeringsrådgivere, jf. § 22 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, videreføres til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), og indebærer ikke materielle ændringer. Investeringsrådgivere vil således stadig skulle svare en årlig afgift til Finanstilsynet på 18.400 kr. i 2016-niveau.

(Til § 44 ø)

Den gældende § 16 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til lov om investeringsrådgivere eller boligkreditformidlere eller regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf kan af den, som afgørelsen retter sig mod, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Den foreslåede § 44 ø vil videreføre § 16 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, med enkelte redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at videreføre lovens bestemmelse om rekursadgang til Erhvervsankenævnet i forbindelse med, at Finanstilsynet træffer afgørelse efter tilsynslovgivningen. Bestemmelsen vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås i § 44 ø, at afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser eller regler udstedt i medfør heraf kan indbringes for Erhvervsankenævnet af den, som afgørelsen retter sig mod, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Bestemmelsen omfatter kun afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet i henhold til dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf. Erhvervsankenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheder og personer som Finanstilsynet træffer afgørelse overfor, kan indbringe en klage til Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende virksomhed eller person.

(Til § 44 å)

Den gældende § 23 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, at skatte- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet og andre myndigheder om forhold,

som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Af den gældende stk. 2, fremgår, at skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Endvidere følger det af den gældende § 24 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Endelig følger af gældende § 25 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at hvor det i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er forudsat, at et dokument, som er udstedt af andre end Finanstilsynet, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Af stk. 2 fremgår at skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Den foreslåede § 44 a vil videreføre §§ 23-25 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere i en ny, selvstændig bestemmelse, ved en henvisning til de enslydende regler i §§ 262-264 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven). Bestemmelsen vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås i § 44 a, at §§ 262-264 finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

Den foreslåede § 44 a vil medføre, at investeringsrådgivere bliver omfattet af de allerede gældende bestemmelser om kommunikation, som i forvejen gælder for fondsmæglerselskaber i §§ 262-264, i fondsmæglerselskabsloven. Disse krav svarer til det, der i dag allerede gælder for investeringsrådgivere, jf. §§ 23-25 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, og indebærer ikke materielle ændringer.

For forståelsen af §§ 262-264 henvises til lovbemærkningerne i Folketings-tidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, side 575-577.

Til nr. 14 (§ 45, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsser-vice og -aktiviteter)

Det følger af § 45, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholding-virksomheder med dattervirksomheder, som ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Det foreslås at ændre § 45, stk. 1, så formuleringen »og fondsmæglerhol-dingvirksomheder med datterselskaber, som ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselska-ber,« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke fremover vil være omfattet af kravet om redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Ændringen vil tage højde for, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke udøver tilladelsespligtige aktiviteter og således ikke har den kontakt til tred-jeparter, der kunne nødvendiggøre krav om ageren i overensstemmelse med god skik. Det vurderes på denne baggrund, at bestemmelsen ikke er relevant for disse virksomheder. Fondsmæglerselskaber, som er ejet af fondsmæg-lerholdingvirksomheden, vil fortsat være underlagt krav om at skulle drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Der henvises til pkt. 3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15 (§ 59, stk. 1, 1. pkt., § 64, stk. 1, § 65, stk. 1, og § 67, stk. 1 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsser-vice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven),

fastsætter en række bestemmelser, som regulerer fondsmæglerholdingvirksomheder.

Det følger af § 59, stk. 1, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, på forhånd skal ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Det samme gælder ved forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. og 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medføre, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden bliver en dattervirksomhed.

Efter § 64, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter skal et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, når den får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele omfattet af §§ 59 og 63, uden ugrundet ophold give Finanstilsynet meddelelse herom.

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteters § 65 fastsætter blandt andet Finanstilsynets kompetence til at ophæve stemmeretten for kapitalejere, der er i besiddelse af kvalificerede andele i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, når kapitalejerne ikke opfylder kriterierne i fondsmæglerselskabslovens § 60, stk. 1.

Bestyrelsen for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed er i medfør af § 67 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter underlagt en række pligter med henblik på at sikre, at virksomheden drives betryggende. Det omfatter blandt andet krav om fastlæggelse af virksomhedens aktiviteter, identifikation af risici og fastlæggelse af politikker for styring af virksomhedens væsentligste aktiviteter og risici. Bestyrelsen er endvidere blandt andet underlagt en pligt til, på grundlag af den fastlagte risikoprofil og virksomhedens politikker, at give direktionen skriftlige retningslinjer. Finanstilsynet kan i medfør af § 67, stk. 6, fastsætte nærmere regler om de pligter, der påhviler bestyrelsen i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder. Der er i medfør af § 67, stk. 6, fastsat nærmere regler i bekendtgørelse nr. 1610 af 10. december 2024 om ledelse og styring af fondsmæglerselskaber m.fl.

Det foreslås i § 59, stk. 1, 1. pkt., § 64, stk. 1, § 65, stk. 1 og § 67, stk. 1 og 6, at »eller en fondsmæglerholdingvirksomhed« udgår.

De foreslåede ændringer vil medføre, at reglerne om erhvervelse af kvalificerede andele ikke fremover vil finde anvendelse på erhvervelse af andele i fondsmæglerholdingvirksomheder. De foreslåede ændringer vil således indebære, at fysiske eller juridiske personer, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel i en fondsmæglerholdingvirksomhed, ikke på forhånd skal ansøge om Finanstilsynets godkendelse, alene i kraft af erhvervelsen af andele i fondsmæglerholdingvirksomheden. Hvis erhvervelse af en andel i fondsmæglerholdingvirksomheden indebærer en indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i en virksomhed under tilsyn, som er omfattet af reglerne om kvalificerede andele, skal erhververen dog fortsat godkendes i medfør af de regler, der gælder for erhvervelse af kvalificerede andele i den pågældende virksomhed. Medfører erhvervelsen af andele i en fondsmæglerholdingvirksomhed således, at erhververen indirekte opnår en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab, vil erhververen fortsat skulle godkendes efter regler i § 59 i fondsmæglerselskabsloven for så vidt angår erhvervelsen af en andel i fondsmæglerselskabet.

De foreslåede ændringer vil endvidere indebære, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke fremover vil være omfattet af de særlige krav vedrørende bestyrelsens opgaver og ansvar, der følger af § 67 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Som en konsekvens af de foreslåede ændringer til fondsmæglerselskabslovens § 67 vil bekendtgørelse nr. 1610 af 10. december 2024 om ledelse og styring af fondsmæglerselskaber m.fl. blive ændret, således, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke længere omfattes af bekendtgørelsen, idet der ikke fremover vil kunne fastsættes regler for bestyrelsens opgaver i fondsmæglerholdingvirksomheder i medfør af bemyndigelsen i § 67, stk. 6.

Til nr. 16 (§ 59, stk. 1, 2. pkt., § 60, stk. 1, 2. pkt., § 60, stk. 1, nr. 2 og 3, § 60, stk. 1, nr. 4, § 60, stk. 2, § 63, § 64, stk. 1 og 2, § 65, stk. 4, 1. og 2. pkt., og § 182, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 59, stk. 1, 2. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om

fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at fysiske og juridiske personer, der påtænker direkte eller indirekte at forøge en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, der medfører, at denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. og 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden bliver en dattervirksomhed, skal ansøge Finanstilsynet om godkendelse.

Det fremgår af § 60 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet, i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning efter § 59, stk. 1, skal sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af det fondsmæglerselskab eller den fondsmæglerholdingvirksomhed, hvor erhvervelsen påtænkes, herunder kan Finanstilsynet afslå en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse. Vurderingen skal endvidere ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet med hensyn til en række oplyste parametre.

Det følger af § 63 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at fysiske eller juridiske personer skriftligt skal underrette Finanstilsynet, såfremt de påtænker at afhænde en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed eller at formindske en sådan andel, således at denne falder under grænserne på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne.

Efter § 64, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, skal et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, når de får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele omfattet af §§ 59 og 63 uden ugrundet ophold give Finanstilsynet meddelelse herom. Selskaberne skal desuden i henhold til § 64, stk. 2, årligt give Finanstilsynet meddelelse om navne på de kapitalejere, der ved udgangen af det forudgående år ejede en kvalificeret andel i selskabet.

Efter § 65 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter kan Finanstilsynet at ophæve stemmeretten for kapitalejere, som ikke opfylder kriterierne i lovens § 60, stk. 1.

Efter § 65, stk. 4, skal Finanstilsynet orientere det pågældende fondsmæglerselskab eller den pågældende fondsmæglerholdingvirksomhed, når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten tilknyttet kapitalandele i selskabet i medfør af stk. 1-3. Finanstilsynet skal tilsvarende give selskabet meddelelse, hvis kapitalandelene igen tildeles fuld stemmeret.

Det følger af § 182, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, og en fondsmæglerholdingvirksomhed med mindst én dattervirksomhed, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, samt dattervirksomheder heraf på anmodning fra Finanstilsynet eller Finansiell Stabilitet skal indsende nødvendige oversigter og oplysninger til Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet. Det omfatter oversigter og oplysninger til brug for en vurdering af, hvorvidt fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 165. Det omfatter endvidere oversigter og oplysninger til brug for udøvelse af beføjelserne i §§ 177-181. Kravet omfatter endelig oversigter og oplysninger til brug for udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelsen, jf. § 214.

Det foreslås i § 59, stk. 1, 2. pkt., § 60, stk. 1, 2. pkt., § 60, stk. 1, nr. 2 og 3, to steder i § 60, stk. 1, nr. 4, § 60, stk. 2, § 63, § 64, stk. 1 og 2, § 65, stk. 4, 1. og 2. pkt., og § 182, stk. 1, nr. 1, at »eller fondsmæglerholdingvirksomheden« udgår.

De foreslåede ændringer vil i sammenhæng med en række af de øvrige forslag til lovændringer i nærværende lovforslag medføre, at en række bestemmelser i fondsmæglerselskabsloven ikke længere vil gælde for fondsmæglerholdingvirksomheder.

De foreslåede ændringer af §§ 59 og 60 vil medføre, at reglerne om erhvervelse af kvalificerede andele ikke fremover vil finde anvendelse på erhvervelser i fondsmæglerholdingvirksomheder. De foreslåede ændringer vil ikke have betydning for de tilfælde, hvor en fysisk eller juridisk person, som led i erhvervelse af andele i en fondsmæglerholdingvirksomhed, erhverver en indirekte kvalificeret andel i en finansiell virksomhed, som er omfattet af reglerne om godkendelse af kvalificerede andele. I sådanne tilfælde vil der

fortsat skulle ske godkendelse af erhvervelsen, såfremt erhvervelsen overstiger de fastsatte grænser.

Den foreslåede ændring af § 63 vil indebære, at fysiske og juridiske personer, der påtænker at afhænde eller formindske en kvalificeret andel i en fondsmæglerholdingvirksomhed, ikke fremover vil skulle underrette Finanstilsynet herom forinden.

Den foreslåede ændring af § 64 vil medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke vil skulle give Finanstilsynet meddelelse, hvis fondsmæglerholdingvirksomheden får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele omfattet af § 59, stk. 1, eller § 63. Det foreslåede vil desuden indebære, at fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke årligt vil skulle meddele Finanstilsynet navnene på kvalificerede ejere i det foregående år. Ændringen skal således ses i sammenhæng med ændringerne af §§ 59 og 63, der vil medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke fremover vil være omfattet af disse bestemmelser.

Den foreslåede ændring af § 182, stk. 1, vil medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke vil skulle indsende oversigter og oplysninger til Finanstilsynet og Finansiel Stabilitet til brug for en vurdering af, hvorvidt fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 165, til brug for udøvelse af beføjelserne i §§ 177-181 eller til brug for udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelsen, jf. § 214.

Den foreslåede ændring af § 182, stk. 1, vil sammenholdt med de foreslåede ændringer af § 182, stk. 3, og § 183 indebære, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke fremover vil være omfattede af regler om krisehåndtering.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15 og 57-59, og bemærkningerne her-til.

Til nr. 17 (§ 60, stk. 1, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 60, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at Finanstilsynet i forbindelse med sin

vurdering af en ansøgning efter § 59, stk. 1, skal sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af det fondsmæglerselskab eller den fondsmæglerholdingvirksomhed, hvor erhvervelsen påtænkes. Vurderingen skal endvidere ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet i forbindelse med en række forhold.

Det omfatter for det første den påtænkte erhververs omdømme, omdømmet og erfaringen hos den eller de personer, der efter erhvervelsen vil lede fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, den påtænkte erhververs økonomiske forhold, navnlig for så vidt angår arten af de forretninger, der drives eller påtænkes drevet i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, hvor erhvervelsen påtænkes.

Vurderingen skal endvidere inddrage, om fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, hvor der påtænkes erhvervet en kvalificeret andel, fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen, navnlig, om den koncern, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden eventuelt kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder, samt om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er grund til at formode, at der vil ske hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. §§ 3 og 4 i hvidvaskloven.

Det foreslås, at i § 60, stk. 1, 1. pkt., udgår »eller den fondsmæglerholdingvirksomhed«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at erhvervelse af kvalificerede andele i fondsmæglerholdingvirksomheder ikke fremover vil være omfattet af bestemmelsen.

Til nr. 18 (§ 63 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 63 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og

juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at afhænde en kvalificeret andel eller formindske en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller i en fondsmæglerholdingvirksomhed, således at afhændelsen eller formindskelsen bevirker, at grænsen på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne ikke længere er nået, eller bevirker, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden ophører med at være vedkommende juridiske persons dattervirksomhed, forinden skriftligt skal underrette Finanstilsynet herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte fremtidige kapitalandel.

Det foreslås i § 63, at »eller i en fondsmæglerholdingvirksomhed« udgår.

Den foreslåede ændring vil sammenholdt med lovforslagets § 1, nr. 16, medføre, at det ikke fremover vil være et krav for personer, som påtænker at afhænde eller formindske en kvalificeret andel i en fondsmæglerholdingvirksomhed, at underrette Finanstilsynet forinden gennemførelsen heraf.

Hvis afhændelsen eller formindskelsen af en andel i fondsmæglerholdingvirksomheden indebærer en indirekte afhændelse eller formindskelse af en kvalificeret andel i en virksomhed under tilsyn, vil Finanstilsynet fortsat skulle underrettes i overensstemmelse de regler, der gælder for afhændelse eller formindskelse af kvalificerede andele i den pågældende virksomhed.

Til nr. 19 (§ 64, stk. 2, og § 247, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 64, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at når et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele omfattet af § 59, stk. 1, eller § 63, skal fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden uden ugrundet ophold give Finanstilsynet meddelelse herom.

Det fremgår af § 64, stk. 2, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder senest i februar måned hvert år skal give Finanstilsynet meddelelse om navnene på de kapitalejere, der ved udgangen af det

foregående år ejede en kvalificeret andel i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, og om størrelsen af disse andele.

Det fremgår af § 247 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag mod fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 45, stk. 1 og 2, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb.

Det foreslås i § 64, stk. 2, og § 247, stk. 1, at »og fondsmæglerholdvirksomheder« udgår.

Den foreslåede ændring af § 64, stk. 2, vil medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke fremover årligt vil skulle meddele Finanstilsynet navnene på kvalificerede ejere i det foregående år.

Den foreslåede ændring skal ses i sammen med de foreslåede ændringer af § 59, stk. 1, og § 63, jf. lovforslagets § 1, nr. 16 og 18, som omhandler erhvervelse, afhændelse og formindskelse af kvalificerede ejerandele. Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 16 og 18, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke fremover vil være omfattet af § 59, stk. 1, og § 63, og det vil derfor heller ikke være relevant for fondsmæglerholdingvirksomheder at være omfattede af § 64.

Den foreslåede ændring af § 247, stk. 1, vil medføre, at Forbrugerombudsmanden ikke vil kunne anlægge sag mod fondsmæglerholdingvirksomheder vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 45, stk. 1 og 2.

Den foreslåede ændring af § 247, stk. 1, er en konsekvens af, at det foreslås, at fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke vil være omfattede af § 45, stk. 1 og 2, om redelig forretningsskik og god praksis.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 14, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 20 (§ 65, stk. 4, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

UDKAST

Det fremgår af § 65 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at når kapitalejere, der er i besiddelse af kvalificerede andele i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, ikke opfylder kriterierne i § 60, stk. 1, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, eller påbyde virksomheden at følge bestemte retningslinjer.

Det fremgår af § 65, stk. 2 og 3, at Finanstilsynet kan ophæve stemmeretten for kapitalejere, der ikke overholder pligten i § 59, eller som har erhvervet kapitalandelene, hvor Finanstilsynet har afslået at godkende erhvervelsen.

Det fremgår af § 65, stk. 4, at Finanstilsynet skal orientere det pågældende fondsmæglerselskab eller den pågældende fondsmæglerholdingvirksomhed, når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten tilknyttet kapitalandele i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden i medfør af stk. 1-3. Finanstilsynet skal endvidere orientere fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, hvis kapitalandele igen tildeles fuld stemmeret i medfør af lovens § 65, stk. 2, 2. pkt.

Det foreslås i § 65, *stk. 4, 1. pkt.*, at »eller den pågældende fondsmæglerholdingvirksomhed« udgår.

Det foreslåede vil sammenholdt med de ændringer til § 65, der følger af lovforslagets § 1, nr. 15 og 16, medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke vil være omfattet af reglerne om ophævelse af stemmeret for kapitalejere.

Reglerne om ophævelse af stemmeret for kapitalejere gælder i sammenhæng med reglerne om forhåndsgodkendelse af erhvervelse og forøgelse af kvalificerede andele i fondsmæglerholdingvirksomheder. Den foreslåede ændring skal således ses i sammenhæng de foreslåede ændringer, som vil medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder undtages herfra.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15 og 16, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 21 (Overskriften før § 66 og § 66 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 66, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om

fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at Finanstilsynet på forhånd skal underrettes om fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i et investerings-selskab eller i en udenlandsk finansiel virksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, og sådanne forøgelse af den kvalificerede andel, som medfører, at denne udgør eller overstiger en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af henholdsvis stemmerettighederne eller selskabskapitalen, eller at den udenlandske virksomhed bliver en dattervirksomhed. Underretningen skal indeholde oplysning om, i hvilket land virksomheden er etableret.

Ifølge § 66, stk. 2, skal fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, som har en andel på mindst 10 pct. af en udenlandsk finansiel virksomhed, og som påtænker at mindske denne andel, således at den falder under en af de i stk. 1 fastsatte grænser, underrette Finanstilsynet herom og angive størrelsen af den påtænkte fremtidige andel.

Af § 66, stk. 3, fremgår det, at bliver den udenlandske virksomhed en dattervirksomhed af det danske fondsmæglerselskab eller den danske fondsmæglerholdingvirksomhed, skal meddelelsen til Finanstilsynet indeholde en række nærmere anførte oplysninger om dattervirksomheden.

Af § 66, stk. 4, følger det desuden, at hvis der sker ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 3, skal fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden give meddelelse til Finanstilsynet herom, inden ændringen foretages. Tilsvarende skal der uden ugrundet ophold ske meddelelse af ændringer, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden ikke på forhånd var bekendt med, hvis selskabet efterfølgende bliver bekendt hermed.

Det følger af forarbejderne til § 66, at bestemmelsen bidrager til at sikre, at Finanstilsynet har indsigt i de risici, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden påtager sig gennem deres kapitalbesiddelser, så disse kan indgå i Finanstilsynets risikobaserede tilsyn, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 207 som fremsat, s. 275.

Det foreslås, at *overskriften* før § 66 og § 66 ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder ikke fremover vil være underlagt en eksplicit pligt til at foretage underretning af Finanstilsynet, hvor selskabet direkte eller indirekte erhverver en kvalificeret andel i et investeringsselskab eller en udenlandsk finansiell virksomhed, eller hvor fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden forøger en eksisterende andel i sådanne virksomheder. Tilsvarende vil et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed ikke være underlagt et eksplicit krav om underretning i de tilfælde, hvor en kvalificeret andel nedbringes i sådanne virksomheder.

Fondsmæglerselskaber vil fortsat være underlagt de generelle krav om meddelelse af oplysninger til Finanstilsynet, hvor oplysningerne har betydning for selskabets overholdelse af betingelserne for tilladelse.

Til nr. 22 (§ 69 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 69, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at bestyrelsesformanden skal sørge for, at bestyrelsen holder møde, når det er nødvendigt, og skal påse, at samtlige medlemmer indkaldes. Ethvert medlem af bestyrelsen, en direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef i et fondsmæglerselskab kan forlange, at bestyrelsen indkaldes. En direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef har ret til at deltage i og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden bestemmelse. Eksterne revisorer og den interne revisionschef har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af årsrapporten.

Det fremgår af stk. 2, at eksterne revisorer eller den interne revisionschef har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af en sag, hvis det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.

Det fremgår af stk. 3, at der over forhandlingerne i bestyrelsen skal føres protokol, der underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer. Et bestyrelsesmedlem, en direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef, der ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har ret til at få sin mening indført i protokollen

Det foreslås at nyaffatte § 69.

Det foreslås i § 69, *stk. 1*, at den interne revisionschef i et fondsmæglerselskab kan forlange, at bestyrelsen indkaldes, og at den interne revisionschef har ret til at deltage i og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden bestemmelse. Derudover foreslås, at den interne revisionschef altid har ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af årsrapporten.

Det foreslåede vil medføre, at bestyrelsesformanden ikke vil skulle sørge for, at bestyrelsen holder møde, når det er nødvendigt, og vil skulle påse, at samtlige medlemmer indkaldes. Disse forhold vil herefter alene være omfattet af selskabslovens almindelige regler herom.

Med den foreslåede affattelse af bestemmelsen vil den interne revisionschef kunne forlange, at bestyrelsen indkaldes, mens bestyrelsesmedlemmer, en direktør eller en ekstern revisor ikke længere i henhold til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter vil kunne forlange, at bestyrelsen indkaldes. Fondsmæglerselskaber vil fremover alene være omfattede af de generelle regler for afholdelse af bestyrelsesmøder i medfør af selskabsloven.

Efter det foreslåede, vil den interne revisionschef endvidere have ret til at deltage i og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden bestemmelse. Retten for en direktør eller en ekstern revisor til at udtale sig på bestyrelsesmøder vil fremover være reguleret af selskabslovens almindelige regler.

Bestyrelsen vil med den foreslåede bestemmelse kunne afslå deltagelse fra den interne revisionschef i enkeltsager, hvis bestyrelsen træffer bestemmelse herom. Beslutningen om, at den pågældende ikke må deltage ved behandlingen af sagen, herunder begrundelsen herfor, vil skulle indføres i bestyrelsens protokol.

Med den foreslåede ændring vil det derudover gælde, at den interne revisionschef altid har ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af årsrapporten. Det vil eksempelvis kunne være drøftelse af værdiansættelse af aktiver, der

har væsentlig betydning for regnskabsaflæggelsen og regnskabets retvisende billede, samt drøftelser i relation til eksempelvis fondsmæglerselskabets evne og mulighed for at opfylde kravene til fondsmæglerselskabets kapitalgrundlag.

Det foreslås i § 69, stk. 2, at den interne revisionschef har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af en sag, hvis det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at den interne revisionschef har pligt til at deltage i bestyrelsens behandlingen af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af årsrapporten, hvis blot ét bestyrelsesmedlem kræver det. Det vil eksempelvis kunne være i tilfælde af uenighed i bestyrelsen om værdiansættelse af aktiver, der har væsentlig betydning for regnskabsaflæggelsen og regnskabets retvisende billede, samt drøftelser i relation til eksempelvis fondsmæglerselskabets evne og mulighed for at opfylde kravene til fondsmæglerselskabets kapitalgrundlag.

Med nyaffattelsen af § 69, stk. 2, vil der fremover ikke gælde en pligt for den eksterne revisor til at deltage i bestyrelsens behandling af en sag.

Det foreslås i § 69, stk. 3, at såfremt den interne revisionschef ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har vedkommende ret til at få sin mening indført i protokollen.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 69, stk. 3, udgår den hidtil gældende pligt i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter vedrørende førelse af protokol over forhandlingerne i bestyrelsen. Fondsmæglerselskaber vil med den foreslåede ændring fremover alene være omfattet af selskabslovens regler om bestyrelsens førelse af protokol.

Den foreslåede nyaffattelse af § 69, stk. 3, vil medføre, at en intern revisionschef, der ikke er enig i bestyrelsens beslutning, vil have ret til at få sin mening indført i protokollen, som selskabet er forpligtet til at føre i henhold til selskabsloven.

Med den foreslåede ændring vil medlemmer af direktionen eller bestyrelsen fremover være omfattede af de generelle regler i selskabsloven. Det er ikke hensigten med de foreslåede ændringer at foretage materielle ændringer af

de pligter og rettigheder, som efter fondsmæglerselskabsloven tilkommer den interne revisionschef i selskabet.

Til nr. 23 (Overskriften før § 70 og § 70 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 70 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at den tegningsret, som tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktionen efter selskabsloven, kun kan udøves af mindst to i forening.

Det følger af § 135, stk. 2, i selskabsloven, at kapitalselskabet forpligtes ved aftaler, som indgås på kapitalselskabets vegne af det samlede centrale ledelsesorgan, af et medlem af bestyrelsen eller af en direktør. Det følger af § 135, stk. 3, i selskabsloven, at tegningsretten efter stk. 2 kan begrænses, så tegningsretten kun kan udøves af flere medlemmer i forening eller af et eller flere bestemte medlemmer hver for sig eller i forening.

Det foreslås, at *overskriften* før § 70 og § 70 ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der ikke fremover vil være et krav om, at tegningsretten for et fondsmæglerselskab kun kan udøves af to eller flere i forening.

Fondsmæglerselskaber vil med den foreslåede ændring fremover være omfattet af de generelle regler om tegningsret i selskabsloven.

Til nr. 24 (§ 72, stk. 1 og 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 72, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at indkaldelse til generalforsamling i fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, skal være offentligt tilgængelig og i overensstemmelse med vedtægternes bestemmelser. Pressen skal have adgang til generalforsamlinger i fondsmæglerselskaber, der ikke

opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber. Efter § 72, stk. 2, gælder stk. 1 ikke for fondsmæglerselskaber, som er 100 pct. ejet af en finansiel virksomhed efter lov om finansiel virksomhed eller flere finansielle virksomheder i samme koncern.

Det foreslås, at § 72, *stk. 1* og 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at fondsmæglerselskabsloven ikke fremover vil indeholde krav om, at indkaldelse til generalforsamling i fondsmæglerselskaber, der ikke kan klassificeres som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, skal være offentligt tilgængelig og i overensstemmelse med vedtægternes bestemmelser, samt at pressen skal have adgang til generalforsamlingen.

Med den foreslåede ændring vil adgangen til fondsmæglerselskabernes generalforsamling således fremover være reguleret af selskabslovens regler herom.

Til nr. 25 (§ 72, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 72, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at selskabslovens §§ 84 og 90 og tidsfrister i selskabslovens §§ 94, 98 og 99 ikke finder anvendelse på generalforsamlinger og repræsentantskabsmøder indkaldt i overensstemmelse med § 72, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Det følger af § 72, stk. 3, at fristen for indkaldelse til en generalforsamling i nærmere afgrænsede tilfælde kan forkortes.

Det foreslås i § 72, *stk. 4*, der bliver stk. 2, at ændre »stk. 3« til »stk. 1«.

Den foreslåede ændring af en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 72, stk. 1 og 2, hvorefter stk. 3 og 4, bliver til stk. 1 og 2. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

UDKAST

Til nr. 26 (§ 75, stk. 1, nr. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter).

Det fremgår af § 75, stk. 1, nr. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab skal have tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed, for at varetage sin stilling.

Det fremgår af § 75, stk. 1, nr. 5, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab ikke må have påført eller påføre fondsmæglerselskabet tab eller risiko for tab, på grund af sin egen økonomiske situation eller via et selskab, som medlemmet ejer, deltager i driften af eller har væsentlig indflydelse på.

Det foreslås § 75, stk. 1, nr. 5, ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at der ikke længere fremgår et krav i loven om, at et bestyrelses- eller direktionsmedlem ikke må have påført eller påføre fondsmæglerselskabet tab eller risiko, på grund af sin økonomiske situation, eller via et selskab, som medlemmet ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på. Medlemmer vil dog fortsat være omfattede af kravet om tilstrækkelig uafhængighed til at varetage stillingen, i medfør af bestemmelsens stk. 1, nr. 2.

Til nr. 27-29 (§ 75, stk. 3, 5 og 7, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter)

Det fremgår af § 75, stk. 1, nr. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab ikke må have påført eller påføre fondsmæglerselskabet tab eller risiko for tab, på grund af sin egen økonomiske situation eller via et selskab, som medlemmet ejer, deltager i driften af eller har væsentlig indflydelse på.

Den foreslåede ophævelse af § 75, stk. 1, nr. 5, vil medføre, at der ikke længere fremgår et krav i loven om, at et bestyrelses- eller direktionsmedlem ikke må have påført eller påføre fondsmæglerselskabet tab eller risiko, på grund af sin økonomiske situation, eller via et selskab, som medlemmet ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på. Medlemmer vil

dog fortsat være omfattede af kravet om tilstrækkelig uafhængighed til at varetage stillingen, i medfør af bestemmelsens stk. 1, nr. 2.

Det foreslås i § 75, *stk. 3*, at ændre »nr. 2-5« til »nr. 2-4«.

Det foreslås i § 75, *stk. 5*, at ændre »nr. 2-6« til »nr. 2-5«.

Det foreslås i § 75, *stk. 7*, at ændre »nr. 1-4 og 6« til »nr. 1-5«.

Ophævelsen af § 71, stk. 1, nr. 5, skaber rykning af numrene i stk. 1, hvorfor der skal foretages konsekvensrettelser, hvor der henvises til § 75, stk. 1, nr. 5.

Der er tale om konsekvensrettelser på baggrund af ophævelse af § 75, stk. 1, nr. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Til nr. 30 (Overskriften før § 79 og § 79 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 79, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at hvervet som bestyrelsesmedlem eller som medlem af repræsentantskabet i et fondsmæglerselskab ikke kan forenes med stillingen som direktør i det pågældende fondsmæglerselskab. Dog kan bestyrelsen i en direktørs forfald i en midlertidig periode beskikke et af sine medlemmer eller et medlem af repræsentantskabet som direktør. Den pågældende person kan i så fald ikke udøve stemmeret i de nævnte organer.

Af selskabslovens § 111, stk. 1, nr. 1, 4. og 5. pkt., følger det, at flertallet af bestyrelsens medlemmer i aktieselskaber skal være personer, som ikke er direktører i selskabet. En direktør i et aktieselskab kan ikke være formand eller næstformand for bestyrelsen i aktieselskabet.

Det følger af § 79, stk. 2, at hvervet som intern revisionschef og vicerevisionschef ikke kan forenes med hvervet som bestyrelsesmedlem.

Det foreslås, at *overskriften* før § 79 og § 79 ophæves.

UDKAST

Den foreslåede ændring vil medføre, at adgangen for et bestyrelsesmedlem eller et medlem af repræsentantskabet i et fondsmæglerselskab til at være direktør i det pågældende fondsmæglerselskab ikke vil være reguleret i fondsmæglerselskabsloven.

Den foreslåede ændring vil ligeledes medføre, at adgangen for den interne revisionschef eller vicerevisionschef til at være bestyrelsesmedlem i det pågældende fondsmæglerselskab ikke vil være reguleret i fondsmæglerselskabsloven.

Fondsmæglerselskaber vil fremover være omfattet af de generelle regler om ledelsesorganer i § 111 i selskabsloven.

Til nr. 31 (§§ 83-86 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

(Til § 83)

Der gælder efter § 83, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), en række begrænsninger for de dispositioner, som personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelser er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab, og ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, må foretage.

§ 83, stk. 1, nr. 1, fastsætter således et forbud imod, at sådanne personer for egen regning eller gennem virksomheder, de kontrollerer, optager lån eller trækker på allerede bevilgede kreditter til køb af finansielle instrumenter, når de købte finansielle instrumenter stilles til sikkerhed for lånet eller kreditten.

§ 83, stk. 1, nr. 2, fastsætter endvidere, at de omhandlede personer ikke for egen regning eller gennem virksomheder, de kontrollerer, må erhverve, udstede eller handle med afledte finansielle instrumenter, medmindre formålet er risikoafdækning.

I henhold til § 83, stk. 1, nr. 3, må de omhandlede personer ikke erhverve kapitalandele bortset fra andele i danske UCITS, kapitalforeninger og

udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v. med henblik på salg af disse tidligere end 6 måneder efter erhvervelsen.

Efter § 83, stk. 1, nr. 4, må de omhandlede personer ikke erhverve positioner i fremmed valuta bortset fra euro, når positionstagningen sker med henblik på andet end betaling for køb af finansielle instrumenter, varer eller tjenesteydelser eller køb eller drift af fast ejendom eller til brug for rejser.

Efter § 83, stk. 2, må personer omfattet af § 83, stk. 1, endvidere ikke erhverve kapitalandele i selskaber, der udøver virksomhed efter stk. 1. Dette gælder dog ikke køb af aktier i pengeinstitutter, forsikringsselskaber, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber og andele i danske UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v.

§ 83, stk. 2 og 3, fastsætter visse nærmere afgrænsede undtagelser til bestemmelsens stk. 1.

Det foreslås, at § 83 ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at der ikke fremover vil gælde et forbud om, at et fondsmæglerselskabs ansatte må gennemføre de transaktioner, som følger af § 83, stk. 1, nr. 1-4.

Fondsmæglerselskaber vil fortsat være underlagt de generelle regler om interessekonflikter efter § 94 i fondsmæglerselskabsloven og ledelsesbekendtgørelsen for fondsmæglerselskaber, reglerne, der gennemfører bestemmelserne om personlige transaktioner i MiFID II og artikel 33 og 34 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv.

(Til § 84)

Det følger af § 84 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er

en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, og som derfor skal være omfattet af forbuddet i § 83. Bestyrelsen skal sikre, at de pågældende er vidende herom. Der kan ifaldes strafansvar i medfør af § 266, stk. 1, fra det tidspunkt, hvor den pågældende har modtaget information herom.

Det foreslås, at § 84 ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestyrelsen ikke fremover vil skulle tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, og som derfor skal være omfattede af forbuddet i § 83.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 83 i fondsmæglerselskabsloven.

(Til § 85)

Det følger af § 85, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, at bestyrelsen skal udarbejde retningslinjer for kontrol med overholdelse af forbuddet i § 83, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., herunder om indberetning af formuedispositioner.

Det følger af § 85, stk. 2, at den eksterne revision en gang om året skal gennemgå retningslinjerne og i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten oplyse, om retningslinjerne vurderes at være betryggende og have fungeret hensigtsmæssigt, og om fondsmæglerselskabets kontrolprocedurer har givet anledning til bemærkninger. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal den eksterne revisions oplysninger fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Det foreslås, at § 85 ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestyrelsen ikke vil skulle udarbejde retningslinjer for kontrol med forbuddet i § 83, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., herunder om indberetning af formuedispositioner.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af forbuddet i § 83.

Fondsmæglerselskabet vil fortsat skulle overholde de almindelige regler om interessekonflikter i § 94 i fondsmæglerselskabsloven, reglerne, der gennemfører bestemmelserne om personlige transaktioner i MiFID II, og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv.

(Til § 86)

Det følger af § 86 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at bestyrelsen i et fondsmæglerselskab kan fremsætte anmodning til et kontoførende institut om, at dette skal give fondsmæglerselskabets eksterne revision adgang til oplysninger om konti og depoter og udlevere udskrifter derfra for personer omfattet af § 83, stk. 1.

Det foreslås at § 86 ophæves.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 83 i fondsmæglerselskabsloven.

Til nr. 32 (§ 87 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 87 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at interne revisions- og vicerevisionschefer uanset §§ 83-86 ikke må have økonomiske interesser i det fondsmæglerselskab eller den koncern, som de er ansat i.

Det foreslås i § 87, at »uanset §§ 83-86« udgår.

Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer i selskabets interne revisions- og vicerevisionschefer, der fortsat ikke må have økonomiske interesser i det fondsmæglerselskab eller den koncern, som de er ansat i.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at bestemmelserne i §§ 83-86 foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 33 (§ 88, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter)

§ 88 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investerings-service og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabs-loven), indeholder regler om bestyrelsens godkendelse af bevilling af ek-sponering og godkendelse af indgåelsen af visse aftaler.

§ 88, stk. 1, nr. 1, indeholder krav om bestyrelsens godkendelse af et fonds-mæglerselskabs eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra virk-somheder, hvor direktører og bestyrelsesmedlemmer i fondsmæglerselska-bet er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel eller er besty-relsesmedlem eller er direktør i den virksomhed, der bevilges eksponering imod.

§ 88, stk. 1, nr. 2, indeholder desuden krav om bestyrelsens godkendelse af aftaler mellem fondsmæglerselskabet og fondsmæglerselskabets direktør, når aftalen omfatter større dispositioner i forhold til direktørens økonomiske forhold, eller med en tredjemand, hvori direktøren har en væsentlig inte-resse, der kan være stridende mod fondsmæglerselskabets. Bestyrelsens godkendelse skal både efter nr. 1 og 2, indføres i bestyrelsens forhandlings-protokol.

§ 88, stk. 2-4, fastsætter en række bestemmelser, som regulerer bestyrelses-medlemmernes og direktørens erstatningsansvar for tab som følge af bevil-linger efter stk. 1, nr. 1 og 2, og i tilfælde af, at aftaler indgås uden bestyrel-sens godkendelse.

§ 88, stk. 5-7, indeholder derudover en række formmæssige og processuelle krav vedr. aftaler efter stk. 1, samt en række overvågningsforpligtelser for direktionen og bestyrelsen ifm. de omtalte eksponeringer.

Det foreslås i § 88, *stk. 1, nr. 1*, at »bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra« ændres til »indgå aftale om levering af tjenesteydel-ser inden for fondsmæglerselskabets virksomhedsområde med«.

Med den foreslåede ændring vil der ske en tilpasning af reglerne om besty-relsens godkendelse af eksponeringer mod og modtagelse af sikkerhedsstil-lelse fra virksomheder, hvor bestyrelsesmedlemmer og direktører i

fondsmæglerselskabet er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør i virksomheden.

Med den foreslåede ændring vil bestemmelsen i § 88, stk. 1, nr. 1, alene finde anvendelse, hvor der indgås aftaler om levering af tjenesteydelser inden for fondsmæglerselskabets virksomhedsområde. Det vil sige, at det fremover f.eks. ikke vil være nødvendigt med bestyrelsens godkendelse af aftaler om ydelse af erhvervsmæssige lån til de omhandlede selskaber.

Med fondsmæglerselskabets virksomhedsområde forstås de aktiviteter, som er dækket af selskabets tilladelse. Det indebærer, at aftaler med de i stk. 1 nævnte selskaber, som omfatter aktiviteter i bilag I, afsnit A og B, i fondsmæglerselskabsloven, ikke må indgås uden bestyrelsens godkendelse og indførelse i protokollen.

I modsætning til pengeinstitutter yder fondsmæglerselskaber som udgangspunkt ikke erhvervsmæssigt lån eller stiller garantier. Fondsmæglerselskaber kan dog opnå tilladelse til at stille afsætningsgarantier i forbindelse med emissioner af et eller flere af de nævnte instrumenter i bilag 2 eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast pligt, jf. fondsmæglerselskabslovens bilag 1, afsnit A, nr. 6. Tilsvarende i forbindelse med kredit- eller långivning til en investor, således at denne kan udføre en transaktion med et eller flere af de nævnte finansielle instrumenter i bilag 2, såfremt den virksomhed, der yder kreditten, deltager i transaktionen, jf. bilag 1, afsnit B, nr. 2. Denne type aktiviteter kan betyde, at fondsmæglerselskabet opnår eksponering mod et eller flere selskaber, hvilket vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse, og dermed vil forudsætte bestyrelsens godkendelse.

Fondsmæglerselskaber vil endvidere blandt andet kunne påtage sig eksponeringer mod andre virksomheder med eller uden bestyrelsens godkendelse i tilfælde, hvor fondsmæglerselskaber har tilgodehavender for honorarer fra virksomheder for udførte tjenesteydelser.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen vil medføre, at bestyrelsens godkendelse fremover vil være påkrævet i alle tilfælde, hvor fondsmæglerselskabet, inden for dets virksomhedsområde, indgår aftaler med virksomheder, hvor bestyrelsesmedlemmer og direktører i fondsmæglerselskabet er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør. Bestemmelsen vil fremover ikke finde anvendelse i

tilfælde, hvor fondsmæglerselskabet indgår aftaler, når det ikke er i forbindelse med udførelse selskabets tilladelsespligtige aktiviteter.

Hvis der er tale om en aftale inden for fondsmæglerselskabets virksomhedsområde med de nævnte virksomheder, vil bestyrelsens godkendelse og indførelse i bestyrelsens forhandlingsprotokol være påkrævet. Det vil som hidtil gælde, at der ikke efter bestemmelsen kan gives generelle godkendelser, der ikke knytter sig til en eller flere konkrete aftaler.

Bestemmelsen forventes således at ville kunne medvirke til at begrænse interessekonflikter, så bestyrelsesmedlemmer eller direktører ikke påfører fondsmæglervirksomheden risici, som virksomheden ellers ikke ville have påtaget sig.

Bestemmelsen vil både omfatte aftaler, som indebærer konkret eksponering mod de nævnte virksomheder, og aftaler som ikke indebærer eksponering. Bestemmelsen vil således, udover at skulle sikre mod, at selskabet ikke påtager sig risici i forbindelse med eksponering mod en eller flere af de omfattede virksomheder, skulle sikre, at det kontrolleres, at der ikke indgås særligt favorable aftaler om f.eks. porteføljeforvaltning med de nævnte virksomheder.

Til nr. 34 (§ 88, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 88, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), indeholder regler om bestyrelsens godkendelse af bevilling af eksponering og godkendelse af indgåelsen af visse aftaler.

Desuden indeholder § 88, stk. 1, nr. 2, krav om bestyrelsens godkendelse af aftaler mellem fondsmæglerselskabet og fondsmæglerselskabets direktør, når aftalen omfatter større dispositioner, hvori direktøren har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod fondsmæglerselskabets.

Efter det gældende § 88, stk. 2, skal medlemmer af bestyrelsen erstatte tab, som fondsmæglerselskabet lider som følge af bevillinger, sikkerhedsstillelser eller aftaler omfattet af stk. 1, der er godkendt af bestyrelsen, medmindre

bestyrelsen godtgør, at tabet ikke kunne være afværget gennem den agtpågivenhed og omhu, som ledelsen af fondsmæglerselskabet tilsiger.

Det foreslås at ændre § 88, stk. 2, så »bevillinger, sikkerhedsstillelser eller« udgår.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af § 88, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, der vil medføre en ændring af de dispositioner, som er omfattet af kravet om bestyrelsens godkendelse.

Med den foreslåede ændring tilrettes § 88, stk. 2, derfor således, at bestemmelsen angår erstatning af tab som følge af aftaler omfattet af § 88, stk. 1. Bestemmelsen vil således fortsat finde anvendelse på dispositioner omfattet af § 88, stk. 1, nr. 1 og 2. Den foreslåede ændring indebærer ikke ændringer i reguleringen af bevisbyrden i § 88, stk. 2.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 33, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 35 (88, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 88, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder regler om bestyrelsens godkendelse af bevilling af eksponering og godkendelse af indgåelsen af visse aftaler.

Af § 88, stk. 1, nr. 2, fremgår desuden krav om bestyrelsens godkendelse af aftaler mellem fondsmæglerselskabet og fondsmæglerselskabets direktør, når aftalen omfatter større dispositioner, hvori direktøren har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod fondsmæglerselskabets.

Det følger af § 88, stk. 3, at en direktør, der uden bestyrelsens godkendelse bevilger eksponeringer, modtager sikkerhedsstillelser eller indgår aftaler omfattet af stk. 1, indestår for det tab, som fondsmæglerselskabet derved måtte blive påført.

Det foreslås at ændre § 88, stk. 3, så »bevilger eksponeringer, modtager sikkerhedsstillelse eller« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en direktør, der uden bestyrelsens godkendelse indgår aftaler omfattet af § 88, stk. 1, indestår for det tab, som

fondsmæglerselskabet måtte blive påført som følge af den pågældende aftale.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 88, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, der vil medføre en ændring af de dispositioner, som er omfattet af kravet om bestyrelsens godkendelse.

Den foreslåede ændring vil tilpasse § 88, stk. 3, så bestemmelsens ordlyd svarer til de dispositioner, der følger af den foreslåede ændring af § 88, stk. 1, nr. 1 og 2. Den foreslåede bestemmelse vil således omfatte en direktørs indgåelse af aftaler efter § 88, stk. 1, nr. 1 og 2. Den foreslåede ændring indebærer ikke øvrige materielle ændringer af bestemmelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 33, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 36 (§ 88, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 88, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), indeholder regler om bestyrelsens godkendelse af bevilling af eksponering og godkendelse af indgåelsen af visse aftaler.

§ 88, stk. 1, nr. 2, indeholder desuden krav om bestyrelsens godkendelse af aftaler, som indgås mellem fondsmæglerselskabet og fondsmæglerselskabets direktør, når aftalen omfatter større, hvori direktøren har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod fondsmæglerselskabets.

Af § 88, stk. 4, følger det, at hvis en bevilling eller sikkerhedsstillelse omfattet af stk. 1, nr. 1, uden bestyrelsens godkendelse er indgået med en virksomhed, hvori bestyrelsesmedlemmet direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør, indestår bestyrelsesmedlemmet for det tab, som fondsmæglerselskabet derved måtte blive påført.

Det foreslås i § 88, stk. 4, at ændre »bevilling eller sikkerhedsstillelse« til »aftale«.

UDKAST

Den foreslåede ændring vil medføre, at når en aftale omfattet af stk. 1, nr. 1, indgås uden bestyrelsens godkendelse med en virksomhed, hvori bestyrelsesmedlemmet direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør, så vil det være bestyrelsesmedlemmet, der indestår for det tab, som fondsmæglerselskabet derved måtte blive påført.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af ordlyden i § 88, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, der vil medføre en ændring af de dispositioner, som er omfattet af kravet om bestyrelsens godkendelse.

Den foreslåede ændring af § 88, stk. 4, indebærer ikke materielle ændringer af bestemmelsen udover ændringen af de dispositioner, der er omfattet af bestemmelsen. Den foreslåede bestemmelse vil således fortsat medføre, at såfremt en aftale, omfattet af stk. 1, nr. 1, uden bestyrelsens godkendelse indgås med en virksomhed, hvori bestyrelsesmedlemmet direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør, indestår bestyrelsesmedlemmet for det tab, som fondsmæglerselskabet derved måtte blive påført.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 33, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 37 (§ 88, stk. 5, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 88, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), indeholder regler om bestyrelsens godkendelse af bevilling af eksponering og godkendelse af indgåelsen af visse aftaler.

§ 88, stk. 1, nr. 2, indeholder desuden krav om bestyrelsens godkendelse af aftaler mellem fondsmæglerselskabet og fondsmæglerselskabets direktør, eller med en tredjemand, hvori direktøren har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod fondsmæglerselskabets.

Det er fastsat i § 88, stk. 5, at eksponeringer og aftaler efter stk. 1 skal bevilges eller indgås i henhold til fondsmæglerselskabets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår, medmindre eksponeringen indgås over for et medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem på personalevilkår.

Fondsmæglerselskabets eksterne revisor skal i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt kravene i bestemmelsens 1. pkt. er opfyldt. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Det foreslås at ændre § 88, stk. 5, 1. pkt., så »Eksponeringer og aftaler« ændres til »Aftaler«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at aftaler efter stk. 1 skal bevilges eller indgås i henhold til fondsmæglerselskabets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår, medmindre eksponeringen indgås over for et medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem på personalevilkår. Fondsmæglerselskabets eksterne revisor skal i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt kravene i 1. pkt. er opfyldt. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring i § 1, nr. 33, af ordlyden i § 88, stk. 1, nr. 1, der vil medføre en ændring af de dispositioner, som er omfattet af kravet om bestyrelsens godkendelse.

Den foreslåede ændring af § 88, stk. 5, indebærer ikke materielle ændringer af bestemmelsen udover ændringen af de dispositioner, der er omfattet af bestemmelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 33, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 38 (§ 88, stk. 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 88, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), indeholder regler om bestyrelsens godkendelse af bevilling af eksponering og godkendelse af indgåelsen af visse aftaler.

Den gældende § 88, stk. 1, nr. 2, indeholder desuden krav om bestyrelsens godkendelse af aftaler mellem fondsmæglerselskabet og fondsmæglerselskabets direktør, når aftalen omfatter større dispositioner, hvori direktøren

har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod fondsmæglerselskabets.

Det følger af det gældende § 88, stk. 6, at direktionen og bestyrelsen hver især skal overvåge forsvarligheden og forløbet af eksponeringer og aftaler efter stk. 1.

Det foreslås at ændre § 88, stk. 6, så »eksponeringer og« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at direktionen og bestyrelsen hver især vil skulle overvåge forsvarligheden og forløbet af aftaler efter stk. 1.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 33, af ordlyden i § 88, stk. 1, nr. 1, der vil medføre en ændring af de dispositioner, som er omfattet af kravet om bestyrelsens godkendelse.

Den foreslåede ændring vil således medføre, at direktionen og bestyrelsen hver især vil skulle overvåge forsvarligheden og forløbet af aftaler omfattet af § 88, stk. 1, nr. 1 og 2.

Den foreslåede ændring af § 88, stk. 6, indebærer ikke materielle ændringer af bestemmelsen udover ændringen af de dispositioner, der er omfattet af bestemmelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 33, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 39 (§ 88, stk. 7, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 88, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), indeholder regler om bestyrelsens godkendelse af bevilling af eksponering og godkendelse af indgåelsen af visse aftaler.

§ 88, stk. 1, nr. 2, indeholder desuden krav om bestyrelsens godkendelse af aftaler mellem fondsmæglerselskabet og fondsmæglerselskabets direktør, når aftalen omfatter større dispositioner, hvori direktøren har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod fondsmæglerselskabets.

§ 88, stk. 2-4, fastsætter en række bestemmelser, som regulerer bestyrelsesmedlemmernes og direktørens erstatningsansvar for tab som følge af bevilninger efter stk. 1, nr. 1 og 2, og i tilfælde af, at aftaler indgås uden bestyrelsens godkendelse.

§ 88, stk. 5-7, indeholder derudover en række formmæssige og processuelle krav vedr. aftaler efter stk. 1, samt en række overvågningsforpligtelser for direktionen og bestyrelsen ifm. de omtalte eksponeringer.

I henhold til § 88, stk. 7, gælder reglerne i stk. 1-6 også eksponeringer mod og aftaler med personer, der er knyttet til direktører ved ægteskab, samliv i mindst 2 år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og med virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører eller ejere af en kvalificeret andel.

Det forslås at ændre § 88, stk. 7, så »eksponeringer mod og« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at reglerne i stk. 1-6 også vil gælde aftaler med personer, der er knyttet til direktører ved ægteskab, samliv i mindst 2 år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og med virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører eller ejere af en kvalificeret andel.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 33, af ordlyden i § 88, stk. 1, nr. 1, der vil medføre en ændring af de dispositioner, som er omfattet af kravet om bestyrelsens godkendelse.

Den foreslåede ændring af § 88, stk. 7, indebærer ikke materielle ændringer af bestemmelsen udover ændringen af de dispositioner, der er omfattet af bestemmelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 33, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 40 (§ 88, stk. 8, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 88 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber,

investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), indeholder regler om bestyrelsens godkendelse af bevilling af eksponering og godkendelse af indgåelsen af visse aftaler

Det følger af § 88, stk. 8, at et fondsmæglerselskab eller virksomheder inden for samme koncern ikke må bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra en ekstern revisor eller den interne revisions- eller vicerevisionschef.

Det foreslås i § 88, *stk. 8*, at ændre »bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra« til »indgå aftaler, omfattet af stk. 1, nr. 1, med«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at et fondsmæglerselskab eller virksomheder inden for samme koncern ikke må indgå aftaler omfattet af § 88, stk. 1, nr. 1, med en ekstern revisor eller den interne revisions- eller vicerevisionschef.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af den foreslåede ændring af § 88, stk. 1, nr. 1, der vil medføre en ændring af de dispositioner, som er omfattet af kravet om bestyrelsens godkendelse.

Den foreslåede ændring af § 88, stk. 8, indebærer ikke materielle ændringer af bestemmelsen udover omfanget af de dispositioner, der er omfattet af bestemmelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 33, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 41 (§§ 89-93 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

(Til § 89)

Det følger af § 89 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab, ikke uden bestyrelsens tilladelse kan eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem eller funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end fondsmæglerselskabet, jf. dog § 160, stk.

9 og 10, der handler om begrænsninger for den interne revisions muligheder for at påtage sig hverv ud fra habilitetshensyn.

Det fremgår af § 89, stk. 2, at samtlige tilladelser givet af bestyrelsen skal fremgå af bestyrelsens forhandlingsprotokol.

Det følger af § 91, at tilladelse efter § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1, kun kan gives, hvis fondsmæglerselskabet eller virksomheder, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet, ikke har eller påtager sig eksponeringer mod de i § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1, nævnte erhvervsvirksomheder eller virksomheder, der indgår i koncern med disse virksomheder. Dette gælder dog ikke eksponeringer i form af kapitalandele, eksponeringer mod de virksomheder, der er nævnt i § 91, stk. 2, og eksponeringer mod erhvervsvirksomheder, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet.

Det foreslås, at § 89 ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der ikke fremover vil gælde et eksplicit krav om, at personer, som er ansat af bestyrelsen, skal have bestyrelsens godkendelse for at eje eller drive selvstændig virksomhed.

Fondsmæglerselskaber vil fremover alene være underlagt de generelle krav til procedurer for håndtering af interessekonflikter efter blandt andet § 94 i fondsmæglerselskabsloven og ledelsesbekendtgørelsen for fondsmæglerselskaber.

(Til § 90)

Det følger af § 90 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at ansatte i et fondsmæglerselskab, der ikke er omfattet af § 89, stk. 1, og for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, ikke uden direktionens tilladelse kan eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem eller funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end fondsmæglerselskabet. Bestyrelsen skal orienteres om tilladelser givet af direktionen.

Det følger af § 89, stk. 2, at bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, og som derfor skal have direktionens tilladelse. Bestyrelsen skal sikre, at de pågældende er vidende herom. Der kan ifaldes strafansvar efter § 266, stk. 1, fra det tidspunkt, hvor den pågældende er blevet vidende herom.

Det følger af § 91, at tilladelse efter § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1, kun kan gives, hvis fondsmæglerselskabet eller virksomheder, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet, ikke har eller påtager sig eksponeringer mod de i § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1, nævnte erhvervsvirksomheder eller virksomheder, der indgår i koncern med disse virksomheder. Dette gælder dog ikke eksponeringer i form af kapitalandele, eksponeringer mod de virksomheder, der er nævnt § 91, i stk. 2, og eksponeringer mod erhvervsvirksomheder, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet.

Det foreslås, at § 90 ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der ikke fremover vil gælde et eksplicit krav om, at ansatte i et fondsmæglerselskab, for hvilke der er en væsentlig risiko for interessekonflikter, skal have direktionens godkendelse for at eje eller drive selvstændig virksomhed.

Fondsmæglerselskaber vil fremover alene være underlagt de generelle krav til procedurer for håndtering af interessekonflikter efter § 94 i fondsmæglerselskabsloven og ledelsesbekendtgørelsen for fondsmæglerselskaber.

(Til § 91)

Det følger af § 91 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at tilladelse efter § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1, kun kan gives, hvis fondsmæglerselskabet eller virksomheder, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet, ikke har eller påtager sig eksponeringer mod de i § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1, nævnte erhvervsvirksomheder eller virksomheder, der indgår i koncern med disse virksomheder. Dette gælder dog ikke eksponeringer i form af kapitalandele, eksponeringer mod de virksomheder, der er nævnt i § 91, stk. 2, og eksponeringer mod erhvervsvirksomheder, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet.

UDKAST

§ 91, stk. 2, fastsætter nærmere, hvilke konkrete virksomheder og fonde, som eksponeringsforbuddet i stk. 1 ikke finder anvendelse for.

Det følger af stk. 3, at Finanstilsynet kan dispensere fra stk. 1 i særlige tilfælde.

Det foreslås, at § 91 ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af §§ 89 og 90, idet § 91 herefter ikke vil have et selvstændigt indhold.

(Til § 92)

Det følger af § 92 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at fondsmæglerselskaber mindst én gang årligt skal offentliggøre oplysninger om de hverv, som bestyrelsen har godkendt i henhold til § 89, stk. 1.

Det foreslås, at § 92 ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 89, da § 92 herefter ikke vil have et selvstændigt indhold.

(Til § 93)

Det følger af § 93 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at den eksterne revision i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten skal afgive erklæring om, hvorvidt fondsmæglerselskabet har eksponering med erhvervsvirksomheder omfattet af § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal den eksterne revisions erklæring fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Det foreslås, at § 93 ophæves.

UDKAST

Det foreslåede er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af §§ 89 og 90, da § 93 herefter ikke vil have et selvstændigt indhold.

Til nr. 42 (§ 94, stk. 1, 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 94, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring. Det indebærer blandt andet, at det pågældende selskab skal have en klar organisatorisk struktur, en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer. Selskabet skal derudover blandt andet sikre, at det har skriftlige forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder, samt effektive procedurer til at identificere, måle, styre, overvåge og rapportere om risici.

Det følger af § 94, stk. 3, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed desuden skal registrere alle sine transaktioner og dokumentere de foranstaltninger, der er truffet for effektive former for virksomhedsstyring i overensstemmelse med § 94, stk. 1 og 2.

Det følger af § 94, stk. 4, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring i overensstemmelse med stk. 1.

Det foreslås at ændre i § 94, stk. 1, 3 og 6, så »og en fondsmæglerholdingvirksomhed« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke fremover vil være omfattet af § 94, stk. 1, 3 og 6, på individuelt niveau.

Fondsmæglerholdingvirksomheder vil fremover alene blive omfattet af reglerne om ledelse og styring i det omfang, at reglerne i § 94 finder anvendelse for et fondsmæglerselskab på konsolideret niveau. Det følger af § 1 a, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at blandt andet § 94 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter finder anvendelse på individuelt og konsolideret niveau for

fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder alle betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne.

Ved konsolideret niveau forstås efter § 10, nr. 18, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter på basis af den konsoliderede situation. En konsolideret situation defineres i fondsmæglerselskabslovens § 10, nr. 17, som den situation, der følger af anvendelse af kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber i overensstemmelse med artikel 7 på et moderinvesteringsselskab i Den Europæiske Union, moderinvesteringsholdingselskab i Den Europæiske Union eller blandet finansielt moderholdingselskab i Den Europæiske Union, som om dette selskab sammen med alle investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, accessoriske servicevirksomheder og tilknyttede agenter i investeringsselskabskoncernen udgjorde et enkelt investeringsselskab. Med henblik på denne definition finder betegnelserne investeringsselskab, finansieringsinstitut, accessorisk servicevirksomhed og tilknyttet agent også anvendelse på virksomheder etableret i tredjelande, som, hvis de havde været etableret i Den Europæiske Union, ville opfylde definitionerne af disse betegnelser.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen vil desuden indebære, at de nærmere fastsatte regler om de foranstaltninger, som en fondsmæglerholdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, i bekendtgørelse om ledelse og styring af fondsmæglerselskaber skal ophæves.

Til nr. 43 (§ 99, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 99 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), fastsætter regler om koncerngenopretningsplaner for modervirksomheder i Danmark, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, eller en fondsmæglerholdingvirksomhed. Efter § 99, stk. 1, skal disse selskaber udarbejde og vedligeholde en koncerngenopretningsplan. Af koncerngenopretningsplanen skal det fremgå, hvilke tiltag modervirksomheden vurderer, der skal

træffes, for at genoprette den finansielle situation i modervirksomheden og i hver enkelt dattervirksomhed, hvis der sker en hastig eller betydelig forværring af den finansielle situation i en eller flere af virksomhederne i koncernen.

Det foreslås i § 99, stk. 1, at »eller en fondsmæglerholdingvirksomhed med mindst én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter,« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kravet om udarbejdelse af en koncerngenopretningsplan fremover ikke vil gælde for fondsmæglerholdingvirksomheder, som har mindst én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring indebærer i øvrigt ikke materielle ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 44 (§ 104, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 104 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), fastsætter regler om fondsmæglerselskabers oplysningspligt over for Finanstilsynet.

Det følger af § 104, stk. 1, at et fondsmæglerselskab straks skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for fondsmæglerselskabets fortsatte drift. Fondsmæglerselskabet skal desuden hurtigst muligt meddele Finanstilsynet oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn.

Det følger af forarbejderne til § 104, stk. 1, at bestemmelsen viderefører § 75 i lov om finansiel virksomhed med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger samt med de materielle ændringer, der følger af ændrede kapitalgrundlagskrav for fondsmæglerselskaber i medfør af direktiv (EU) 2019/2034 (IFD) og Rådets Forordning (EU) 2019/2033 (IFR), jf. Folketings Tidende 2020-21, tillæg A, L 207 som fremsat, side 332.

Det følger af forarbejderne til § 104, stk. 1, 1. pkt., at indberetningspligten for fondsmæglerselskabet påhviler den enkelte indberetningspligtige medarbejder. Indberetningen skal foretages, hvor der er udsigt til, at fondsmæglerselskabet er ved at komme i økonomiske vanskeligheder, uanset om fondsmæglerselskabet på indberetningstidspunktet opfylder kravene til kapitalgrundlaget. Som eksempler på forhold omfattet af bestemmelsen nævnes bortfald af et betydeligt indtjeningsområde eller et budget, der viser et betydeligt underskud, som vil bringe fondsmæglerselskabets kapitaloverdækning i nærheden af kravet til kapitalgrundlaget, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 207 som fremsat, side 333.

Forpligtelsen i § 104, stk. 1, 2. pkt., gælder efter forarbejderne i de situationer, hvor det må stå fondsmæglerselskabet klart, at oplysningens karakter er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed. Som eksempler på oplysninger af interesse for Finanstilsynet nævnes nye risikoområder, som må forventes at kunne medføre ændringer i Finanstilsynets tilsyn med fondsmæglerselskabet og tilfælde, hvor fondsmæglerselskabet er ved at komme i økonomiske vanskeligheder, som ikke nødvendigvis er truende for fondsmæglerselskabets fortsatte drift, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 207 som fremsat, side 333.

Det foreslås, at § 104, stk. 1, affattes således, at et fondsmæglerselskab hurtigst muligt skal underrette Finanstilsynet om alle væsentlige ændringer af forhold, der har betydning for selskabets opfyldelse af betingelserne for tilladelse som fondsmæglerselskab.

Den foreslåede nyaffattelse af § 104, stk. 1, vil sikre en mere direktivnær implementering af artikel 21, stk. 2, 2. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II). Artiklen fastsætter, at medlemsstaterne skal stille krav om, at investeringsselskaber underretter de kompetente myndigheder om alle væsentlige ændringer af betingelserne for meddelelsen af den første tilladelse. Den foreslåede nyaffattelse vil således indebære en udvidet underretningspligt for fondsmæglerselskabet, til at underrette Finanstilsynet om væsentlige ændringer af forhold, som har betydning for fondsmæglerselskabets opfyldelse af de krav, der lå til grund for meddelelsen af tilladelsen, og som selskabet til enhver tid skal opfylde for efterfølgende at opretholde tilladelsen.

Det vil kun være væsentlige ændringer af forhold, der vil skulle meddeles Finanstilsynet. Der vil således gælde en bagatelgrænse for meddelelsespligten, idet det ikke er alle ændringer i selskabets forhold, som vil medføre, at meddelelsespligten indtræder.

Som eksempler på forhold, som vil være omfattet af meddelelsespligten efter den foreslåede bestemmelse, kan blandt andet nævnes væsentlige ændringer i selskabets organisation eller procedurer, væsentlige ændringer af selskabets økonomiske situation eller ændring af oplysninger om, hvorvidt medlemmerne af selskabets bestyrelse og direktion opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i §§ 75 og 76 i fondsmæglerselskabsloven.

Det vil bero på en konkret vurdering, om ændring af de enkelte forhold kan anses for at være væsentlige, og således have betydning for selskabets opfyldelse af betingelserne for tilladelse som fondsmæglerselskab, jf. § 20.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 69, at overtrædelse af § 104, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, hvis Finanstilsynet ikke hurtigst muligt underrettes om en væsentlig ændring af selskabets opfyldelse af betingelserne for tilladelse som fondsmæglerselskab. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 104, stk. 1, vil være fondsmæglerselskabet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 69, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 45 (§§ 125 og 126 i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter)

Det følger af § 125 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at et fondsmæglerselskabs kapitalandele i andre virksomheder ikke må overstige 100 pct. af kapitalgrundlaget.

Det følger af § 126, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, at et fondsmæglerselskab ikke må eje fast ejendom eller have kapitalandele i ejendomsselskaber for mere end 20 pct. af kapitalgrundlaget.

Det følger af § 126, stk. 2, at ejendomme, som fondsmæglerselskabet har erhvervet for derfra at drive virksomhed, ikke medregnes efter stk. 1.

Det foreslås, at §§ 125 og 126 ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der ikke fremover vil gælde begrænsninger i fondsmæglerselskabsloven med hensyn til omfanget af et fondsmæglerselskabs kapitalandele i andre virksomheder.

Den foreslåede ændring vil endvidere medføre, at der fremover ikke vil gælde et generelt forbud mod, at fondsmæglerselskaber ejer fast ejendom, der ikke er erhvervet for at drive virksomhed efter fondsmæglerselskabsloven.

Den foreslåede ændring vil desuden indebære, at der fremover ikke vil gælde et generelt forbud mod, at fondsmæglerselskaber har kapitalandele i ejendomsselskaber for mere end 20 pct. af kapitalgrundlaget.

Fondsmæglerselskaber vil fortsat skulle overholde de generelle regler i §§ 13, 31 og 32 i fondsmæglerselskabsloven om fondsmæglerselskabers virksomhedsområde.

Til nr. 46 (Overskriften før § 128 og § 128 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 128, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at reglerne om kapitalgrundlagskrav i artikel 11, stk. 1, litra a og c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber (herefter IFR) finder anvendelse på selskabsniveau for fondsmæglerholdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i Danmark. Kapitalgrundlagskravet efter artikel 11, stk. 1, litra c, i den nævnte forordning finder alene anvendelse for moderfondsmæglerholdingvirksomheder, der har en dattervirksomhed, der er omfattet af dette kapitalgrundlagskrav.

Det følger af § 128, stk. 2, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelse og indberetning af kapitalgrundlagskrav og kapitalgrundlag, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital, for

fondsmæglerholdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i Danmark.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte regler om fondsmæglerholdingvirksomheder i bekendtgørelse nr. 677 af 12. juni 2025 om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov.

Det foreslås, at *overskriften* før § 128 og § 128 ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke vil være underlagt et krav om opfyldelse af reglerne om kapitalgrundlag på selskabsniveau.

Fondsmæglerholdingvirksomheder vil stadig være omfattet af regler om konsolidering efter artikel 7 i IFR, og der vil stadig gælde kapitalgrundlagskrav for det enkelte fondsmæglerselskab.

Til nr. 47 (Overskriften før § 129 og § 129 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 129 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, finder §§ 125, 126 og 137 anvendelse for koncernen. §§ 120, 121 og 124 finder endvidere anvendelse for koncernen i de tilfælde, der er oplistet i bestemmelsens nr. 1 og 2. Det omfatter for det første de tilfælde, hvor den øverste modervirksomhed selv eller mindst én af modervirksomhedens dattervirksomheder er et fondsmæglerselskab, der er omfattet af §§ 120, 121 og 124. Det omfatter endvidere de tilfælde, hvor den øverste modervirksomhed er en fondsmæglerholdingvirksomhed, der har mindst én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås, at *overskriften* før § 129 og § 129 ophæves.

Det foreslåede er til dels en konsekvensændring som følge af, at bestemmelserne i §§ 125, 126 og 137 foreslås ophævet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 45 og 52, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil desuden medføre, at fondsmæglerselskabslovens § 120 om det individuelle solvensbehov, § 121 om det individuelle solvenskrav og § 124 om særlige likviditetskrav fremover ikke vil finde anvendelse på koncerner, hvor enten den øverste modervirksomhed selv eller mindst én af modervirksomhedens dattervirksomheder er et fondsmæglerselskab, eller hvor den øverste modervirksomhed er en fondsmæglerholdingvirksomhed, der har mindst én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der er omfattet af bestemmelsen.

Fondsmæglerholdingvirksomheder vil stadig være omfattet af regler om konsolidering efter artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, og der vil stadig gælde solvens- og likviditetskrav for det enkelte fondsmæglerselskab.

Til nr. 48 (Overskriften før § 130 og § 130 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 130, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at når et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed alene eller sammen med andre virksomheder i koncernen besidder kapitalinteresser i et kredit- eller finansieringsinstitut, der ikke er en dattervirksomhed, og drives kredit- eller finansieringsinstituttet i fællesskab med andre virksomheder, der indgår i koncernen, skal der foretages en pro rata-konsolidering af virksomheden. Dette foretages i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (herefter IFR) i forhold til fondsmæglerselskabets andel af egenkapital og resultatet i virksomheden, hvori kapitalinteressen besiddes.

Det fremgår af § 130, stk. 2, at hvis fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens ansvar for virksomheden ikke er begrænset til ejerandelen eller stemmerettighederne, skal der foretages fuld konsolidering i henhold til artikel 7 i IFR.

Det fremgår af § 130, stk. 3, at stk. 1 og 2, ikke finder anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i en koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 7 i IFR.

Det foreslås, at *overskriften* før § 130 og § 130 ophæves.

Det foreslåede vil medføre, at et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed ikke vil være omfattet af et krav om pro rata-konsolidering i henhold til artikel 7 i IFR, hvis selskabet besidder kapitalinteresser i et kredit- eller finansieringsinstitut, der ikke er en dattervirksomhed, og drives kredit- eller finansieringsinstituttet i fællesskab med andre virksomheder, der indgår i koncernen.

Til nr. 49 (§ 131, stk. 1, nr. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 131, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at lovens §§ 177 og 179 finder anvendelse på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er enten et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, eller en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed.

Det følger af § 177 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at hvis et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, overtræder, eller at det er overvejende sandsynligt, at selskabet, som følge af en betydelig eller hastig forværring af fondsmæglerselskabets finansielle situation, i nær fremtid vil overtræde lovens krav, krav i regler udstedt i medfør af loven, eller kravene i en række relevante direktiver og forordninger, kan Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet at foretage et eller flere tiltag omfattet af bestemmelsens stk. 2 og 3. Det indebærer f.eks., at Finanstilsynet kan påbyde selskabet at iværksætte eller opdatere sin genopretningsplan, at indsende en handlingsplan til Finanstilsynet eller påbyde medlemmer af selskabets bestyrelse eller direktionen at nedlægge hvervet.

Efter § 179 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter kan Finanstilsynet under visse betingelser påbyde et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, at indsætte en eller flere midlertidige administratorer.

Det foreslås at ændre § 131, stk. 1, nr. 2, så »en fondsmæglerholdingvirksomhed eller« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at §§ 177 og 179 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter fremover ikke vil finde anvendelse på fondsmæglerholdingvirksomheder.

Finanstilsynet vil stadig have beføjelser til tidlig indgriben og indsættelse af administrator for det enkelte fondsmæglerselskab. Ligesom §§ 177 og 179, jf. § 131, stk. 1, fortsat vil finde anvendelse for koncerner, hvor øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, eller en blandet holdingvirksomhed med mindst én dattervirksomhed, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter.

Til nr. 50 (§ 133, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 133, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i et eller flere fondsmæglerselskaber, at udskille fondsmæglerselskaberne og finansieringsinstitutterne i en delkoncern under en fondsmæglerholdingvirksomhed, hvis koncernen er struktureret på en sådan måde, at modervirksomheden ikke skal opfylde kapitalgrundlagskravet i § 128 og det konsoliderede kapitalgrundlagskrav i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (herefter IFR).

Det foreslås i § 133, nr. 1, at »kapitalgrundlagskravet i § 128 og« udgår.

Det foreslåede vil medføre, at det fremover ikke vil være muligt for Finanstilsynet at påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i et eller flere fondsmæglerselskaber, at udskille fondsmæglerselskaberne og finansieringsinstitutterne i en delkoncern under en fondsmæglerholdingvirksomhed,

hvis koncernen er struktureret på en sådan måde, at modervirksomheden ikke skal opfylde det konsoliderede kapitalgrundlagskrav i artikel 7 i IFR.

Ændringen foreslås som en konsekvens af, at § 128 foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 46. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 46, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 51 (§ 134, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 134, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at Finanstilsynet kan påbyde, at en fondsmæglerholdingvirksomhed afhænder kapitalandele i et fondsmæglerselskab, hvis modervirksomheden ikke opfylder kapitalgrundlagskravet i § 128, eller koncernen ikke opfylder det konsoliderede kapitalgrundlagskrav i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (herefter IFR).

Det foreslås i § 134, nr. 1, at »modervirksomheden ikke opfylder kapitalgrundlagskravet i § 128 eller« udgår.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet fremover alene vil kunne påbyde, at en fondsmæglerholdingvirksomhed afhænder kapitalandele i et fondsmæglerselskab, hvis koncernen ikke opfylder det konsoliderede kapitalgrundlagskrav i artikel 7 i IFR.

Ændringen foreslås som en konsekvens af, at § 128 foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 46. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 46, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 52 (Overskriften før § 137 og § 137 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 137, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at et fondsmæglerselskab ikke uden

Finanstilsynets tilladelse må have eksponeringer mod andre virksomheder inden for samme koncern bortset fra eksponeringer mod dattervirksomheder.

Det følger af § 137, stk. 2, at et fondsmæglerselskab ikke må have eksponering mod virksomheder eller personer, som direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på fondsmæglerselskabet, eller som er domineret af virksomheder eller personer med en sådan indflydelse. Finanstilsynet kan i henhold til § 137, stk. 3, dispensere fra forbuddet i stk. 2.

Det foreslås, at *overskriften* før § 137 og § 137 ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 137 vil medføre, at der fremover ikke vil gælde et krav for fondsmæglerselskaber, om at de ikke må have eksponeringer inden for samme koncern uden tilladelse fra Finanstilsynet. Fondsmæglerselskaber vil således fremover ikke være underlagt begrænsninger med hensyn til koncerntinterne eksponeringer.

Det foreslåede vil også medføre, at der ikke vil være krav om, at fondsmæglerselskaber ikke må have en eksponering mod virksomheder eller personer, som direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på fondsmæglerselskabet, eller som er domineret af virksomheder eller personer med en sådan indflydelse.

Til nr. 53 (§ 138, stk. 1, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 138 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), fastsætter regler om koncernintern støtte.

Det følger af § 138, stk. 1, at fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, og fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant datterfondsmæglerselskab, der indgår i koncern med andre sådanne fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder samt pengeinstitutter, realkreditinstitutter, finansieringsinstitutter og finansielle

holdingvirksomheder og blandende holdingselskaber i henhold til lov om finansiell virksomhed med mindst én dattervirksomhed, der er pengeinstitut, realkreditinstitut eller finansieringsinstitut, med Finanstilsynets tilladelse kan indgå aftale om koncernintern finansiell støtte med en eller flere af de nævnte koncernvirksomheder for det tilfælde, at en af disse koncernvirksomheder efterfølgende kommer i en situation, hvor betingelserne for tidlig indgriben i kapitel 18 er opfyldt.

Det foreslås at ændre i § 138, stk. 1, 1. pkt., så », og fondsmæglerholdingvirksomheder« og »fondsmæglerholdingvirksomheder og« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke fremover vil være omfattede af reglerne om intern finansiell støtte.

At fondsmæglerholdingvirksomheder fremover altid gerne må indgå aftaler om at yde koncernintern støtte uden Finanstilsynets tilladelse. Dette vil desuden gælde uanset om aftalen betinges af om en af disse koncernvirksomheder efterfølgende kommer i en situation, hvor betingelserne for tidlig indgriben i kapitel 18 er opfyldt, da det jo også foreslås at ophæve fjerne det generelle forbud mod koncerninterne eksponeringer i § 137.

Det vil også betyde, at kravene i §§ 139-142 ikke vil finde anvendelse på aftaler om koncernintern støtte, hvor den støtteydende virksomhed alene er en fondsmæglerholdingvirksomhed, da disse aftaler ikke længere vil være omfattet af § 138, stk. 1.

Det vil blandt andet indebære at sådanne aftaler om at en fondsmæglerholdingvirksomhed vil yde finansiell støtte til et koncernforbundet selskab, f.eks. et fondsmæglersekskab, vil ikke skulle opfylde kravene i § 140, da aftalen ikke længere vil være omfattet af § 138, stk. 1.

At der ikke stilles krav kapitalejerne i de selskaber som deltager i aftalen, skal godkende aftalen, jf. § 39, stk. 1, og at bestyrelserne ikke vil skulle aflægge beretning for kapitalejerne, jf. § 139, stk. 2, da aftalen ikke vil være omfattet af § 138, stk. 1.

At der ikke vil skulle foretages underretning til Finanstilsynet eller andre kompetente myndigheder forud for ydelse af finansiell støtte i henhold til den indgåede aftale, jf. § 141, da aftalen ikke vil være omfattet af § 138, stk.

UDKAST

1. At de involverede parter ikke vil skulle offentliggøre oplysninger om aftalen i henhold til § 142, da aftalen ikke vil være omfattet af § 138, stk. 1.

Til nr. 54 (§§ 151 og 152 i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter)

Det følger af § 151, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at regnskabsåret skal følge kalenderåret.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at første regnskabsperiode kan omfatte et kortere eller længere tidsrum end 12 måneder, dog højst 18 måneder.

Det følger af bestemmelsens stk. 3, at modervirksomheder og dattervirksomheder skal sikre, at dattervirksomheden har samme regnskabsår som modervirksomheden, medmindre det ikke er muligt på grund af forhold, som er ude af modervirksomhedens og dattervirksomhedens kontrol.

Det følger af bestemmelsens stk. 4, at Finanstilsynet i særlige tilfælde kan dispensere fra kravet i stk. 1.

Det følger af § 152, stk. 1, at indregning, måling og oplysninger i monetære enheder skal foretages i danske kroner eller euro.

Det følger af § 152, stk. 2, at Finanstilsynet i regler udstedt i medfør af § 157 kan fastsætte, at beløbene anføres i andre fremmede valutaer, der er relevante for henholdsvis virksomheden og virksomhedens koncern.

Det foreslås, at §§ 151 og 152 ophæves.

Det foreslåede vil medføre, at det fremover ikke vil være et krav, at et fondsmæglerselskabs regnskabsår skal følge kalenderåret.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at det fremover ikke vil være et krav, at modervirksomheder og dattervirksomheder skal have samme regnskabsår.

Det foreslåede vil desuden indebære, at der fremover ikke længere vil være krav om, at fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders

indregning, måling og oplysninger om monetære enheder skal foretages i danske kroner eller euro.

De foreslåede ændringer vil sikre, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder ikke længere underlægges disse særlige nationale pligter.

Til nr. 55 (§ 160, stk. 8 og 9, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 160, stk. 8, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at bestyrelsen ikke kan tillade, jf. § 89, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører revisionsopgaver i virksomheder uden for koncernen. Bestyrelsen kan heller ikke tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører andet arbejde end revisionsopgaver i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder inden for koncernen eller i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra 1. pkt.

Det følger af § 160, stk. 9, at bestyrelsen ikke kan tillade, jf. § 89, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden.

Det foreslås, at § 160, stk. 8 og 9, ophæves.

Det foreslåede vil medføre, at det fremover vil være tilladt for interne revisions- og vicerevisionschefer at udføre revisionsopgaver i virksomheder uden for koncernen. Det vil fremover også være tilladt, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører andet arbejde end revisionsopgaver i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder inden for koncernen eller i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab.

Det foreslåede vil også medføre, at der fremover ikke i medfør af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter vil være krav om, at interne revisions- og vicerevisionschefer ikke må påtage sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til de, der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden.

Fondsmæglerselskaber vil fortsat være omfattet af generelle regler om interessekonflikter efter § 94 i fondsmæglerselskabsloven, ledelsesbekendtgørelsen for fondsmæglerselskaber, og artikel 33 og 34 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv.

Til nr. 56 (§ 177, stk. 2, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 177, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab en række tiltag, forudsat at betingelserne for tidlig indgriben i medfør af stk. 1 er opfyldt.

Det fremgår af § 177, stk. 2, nr. 4, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab, at et eller flere medlemmer af fondsmæglerselskabets bestyrelse eller direktion skal nedlægge hvervet, jf. § 79.

Det foreslås i § 177, stk. 2, nr. 4, at ændre »§ 79« til »§ 75«.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 27, stk. 1, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og vil rette en henvisningsfejl i § 177, stk. 2, nr. 4, så bestemmelsen fremover korrekt vil henvise til § 75 i fondsmæglerselskabsloven i stedet for § 79.

Der er ikke i øvrigt med den foreslåede ændring foretaget materielle ændringer.

Til nr. 57 (§ 182, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 182 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), indeholder regler om krisehåndtering.

Det følger af § 182, stk. 1, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, og en fondsmæglerholdingvirksomhed, samt dattervirksomheder heraf på anmodning fra Finanstilsynet eller Finansiell Stabilitet skal indsende nødvendige oversigter og oplysninger til Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet. Det omfatter oversigter og oplysninger til brug for en vurdering af, hvorvidt fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 165. Det omfatter endvidere oversigter og oplysninger til brug for udøvelse af beføjelserne i §§ 177-181. Kravet omfatter endelig oversigter og oplysninger til brug for udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelsen, jf. § 214.

Det foreslås at ændre § 182, stk. 1, så », og en fondsmæglerholdingvirksomhed med mindst én dattervirksomhed, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter,« udgår.

Den foreslåede ændring vil, sammenholdt med de ændringer til § 182, der følger af lovforslagets § 1, nr. 16, medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder fremover ikke vil skulle indsende oversigter og oplysninger til Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet til brug for en vurdering af, hvorvidt fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 165, til brug for udøvelse af beføjelserne i §§ 177-181 eller til brug for udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelsen, jf. § 214.

Den foreslåede ændring vil dermed sikre en mere direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Til nr. 58 (§ 182, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 182, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, og en fondsmæglerholdingvirksomhed, samt dattervirksomheder heraf på anmodning fra Finanstilsynet eller Finansiell Stabilitet skal indsende nødvendige oversigter og oplysninger til Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet. Det omfatter oversigter og oplysninger til brug for en vurdering af, hvorvidt fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 165. Det omfatter endvidere oversigter og oplysninger til brug for udøvelse af beføjelserne i §§ 177-181. Kravet omfatter endelig oversigter og oplysninger til brug for udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelsen, jf. § 214.

Det fremgår af stk. 3, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal have effektive sagsgange og systemer, der sikrer, at indsendelse af oplysninger efter stk. 1 kan ske inden for den fastsatte frist i stk. 2, og at restrukturering og afvikling, jf. lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, kan gennemføres effektivt.

Det foreslås i § 182, stk. 3, at »og en fondsmæglerholdingvirksomhed« udgår.

Det foreslåede vil medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke vil være omfattede af kravet om at have effektive sagsgange og systemer, der sikrer, at indsendelse af oplysninger efter stk. 1 kan ske inden for den fastsatte frist, og at restrukturering og afvikling, jf. lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, kan gennemføres effektivt.

UDKAST

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 57, hvormed det foreslås at undtage fondsmæglerholdingvirksomhederne fra krisehåndteringsreguleringen.

Den foreslåede ændring har til formål at mindske byrder for fondsmæglerholdingvirksomheder, som ikke følger af EU-lovgivningen og dermed sikre direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 59 (§ 183 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 183 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, og en fondsmæglerholdingvirksomhed, skal give Finanstilsynet meddelelse om navne og identifikationsnumre for danske virksomheder i form af cvr-numre på de finansieringsinstrumenter, som er dattervirksomheder af de pågældende virksomheder, og som indgår i Finanstilsynets konsoliderede tilsyn med koncernen.

Det foreslås at § 183 ændres, så »og en fondsmæglerholdingvirksomhed,« udgår og »finansieringsinstrumenter« ændres til »finansieringsinstitutter«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke vil være forpligtede til at give Finanstilsynet meddelelse om navne og identifikationsnumre for danske virksomheder i form af cvr-numre på de finansieringsinstitutter, som er dattervirksomheder af de pågældende virksomheder, og som indgår i Finanstilsynets konsoliderede tilsyn med koncernen.

Den foreslåede ændring har til formål at lette byrder for fondsmæglerholdingvirksomheder, som ikke følger af EU-lovgivningen, og vil dermed sikre en mere direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Med den foreslåede ændring af § 183 rettes der desuden en fejl i bestemmelsens ordlyd. Der foretages således en ændring, så ordet finansieringsinstrumenter ændres til finansieringsinstitutter. Denne ændring af bestemmelsen vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 60 (§ 186, stk. 1, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 186 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at Finanstilsynet skal udarbejde, vedtage og vedligeholde en koncernafviklingsplan for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er i Danmark, og hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, hvor minimum en dattervirksomhed er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter eller er en blandet holdingvirksomhed. Finanstilsynet vedtager koncernafviklingsplanerne efter indstilling fra Finansiell Stabilitet og i samarbejde med afviklingsmyndighederne for dattervirksomhederne.

Det foreslås at ændre § 186, stk. 1, 1. pkt., så », en fondsmæglerholdingvirksomhed« udgår med henblik på at sikre en mere direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet ikke længere vil skulle udarbejde, vedtage og vedligeholde en koncernafviklings plan for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en fondsmæglerholdingvirksomhed, hvor minimum en dattervirksomhed er et

fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 61 (§ 198, stk. 1, 2. pkt. og 3. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 198, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, til enhver tid skal opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, som Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet. Fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder skal opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver for disse. Det samme gælder for finansieringsinstitutter, når finansieringsinstituttet er en dattervirksomhed af et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed og finansieringsinstituttet indgår i tilsynet med modervirksomheden på konsolideret grundlag.

Det foreslås at ændre § 198, stk. 1, 2. pkt., så »Fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder« ændres til: »Blandede holdingvirksomheder«, og », en fondsmæglerholdingvirksomhed« udgår i § 198, stk. 1, 3. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet fremover ikke vil kunne fastsætte et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver for fondsmæglerholdingvirksomheder.

Den foreslåede ændring vil også medføre, at Finanstilsynet fremover ikke vil kunne fastsætte et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver for finansieringsinstitutter, når finansieringsinstituttet er en dattervirksomhed af en fondsmæglerholdingvirksomhed og finansieringsinstituttet indgår i tilsynet med modervirksomheden på konsolideret grundlag.

Den foreslåede ændring vil dermed sikre en mere direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Til nr. 62 (§ 213, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 213, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at Finanstilsynet opretter afviklingskollegier for at gennemføre de i §§ 186, 188, 191, 194, 195, 198 og 206 nævnte opgaver for en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i Danmark, og hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, en blandet holdingvirksomhed eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, som mindst har én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter.

Det foreslås, at ændre § 213, stk. 1, så »en blandet holdingvirksomhed eller en fondsmæglerholdingvirksomhed« ændres til »eller en blandet holdingvirksomhed«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet ikke vil kunne oprette afviklingskollegier med henblik på at gennemføre de i §§ 186, 188, 191, 194, 195, 198 og 206 nævnte opgaver for en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i Danmark, og hvor modervirksomheden er en fondsmæglerholdingvirksomhed, som mindst har én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring har til formål at lette byrder for fondsmæglerholdingvirksomheder, som ikke følger af EU-lovgivningen, og vil dermed sikre en mere direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber.

Til nr. 63 (§ 213, stk. 2, nr. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 213, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, hvilke myndigheder, der indgår i afviklingskollegierne nævnt i bestemmelsens stk. 1.

Det følger af § 213, stk. 2, nr. 3, at afviklingskollegier består af afviklingsmyndighederne i de medlemslande, hvor en modervirksomhed til et eller flere af koncernens virksomheder, som er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, er etableret.

Det foreslås, at ændre § 213, stk. 2, nr. 3, så » en fondsmæglerholdingvirksomhed eller« udgår.

Den foreslåede ændring vil sikre en mere direktivnær implementering af direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 og skal ses i sammenhæng med ændringen i lovforslagets § 1, nr. 62, af § 213, stk. 1, hvorefter fondsmæglerholdingvirksomheder udgår.

Til nr. 64 (§ 216, stk. 1, § 217, stk. 1, og § 218, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 216, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed, en blandet holdingvirksomhed og et finansieringsinstitut skal sikre, at kontrakter indgået efter den 26. juni 2021, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder visse nærmere bestemmelser. En kontrakt skal således i henhold til § 216, stk. 1, nr. 1, indeholde bestemmelser, hvorefter modparten anerkender, at pligten, som kontrakten omhandler, kan gøres til genstand for Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. §§ 214 og 215 og §§ 17, 18 a og 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. dog § 24, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

UDKAST

Kontrakten skal endvidere i henhold til § 216, stk. 2, nr. 1, indeholde en bestemmelse, hvorefter modparten anerkender at være bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller opsigelse, der berøres af Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets udøvelse af beføjelser nævnt i nr. 1.

Det foreslås at ændre § 216, stk. 1, så », en fondsmæglerholdingvirksomhed« udgår.

De foreslåede ændringer vil medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke vil være omfattede af pligten i § 216 til at sikre, at kontrakter indgået efter den 26. juni 2021, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder bestemmelser, hvorefter modparten anerkender, at pligten, som kontrakten omhandler, kan gøres til genstand for Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, og at modparten er bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller opsigelse, der berøres af Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets udøvelse af beføjelser nævnt i § 216, stk. 2, nr. 1.

Efter § 217, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter skal et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed, en blandet holdingvirksomhed, en blandet finansiell holdingvirksomhed eller et finansieringsinstitut underrette Finanstilsynet, hvis det ikke er muligt at opfylde § 216, stk. 1, i forhold til en kontrakt vedrørende en pligt omfattet af § 97 i konkursloven. Underretningen skal angive kategorien af pligten og begrundelsen for, at det ikke er muligt at indføre kontraktbestemmelsen.

Det foreslås, at ændre § 217, stk. 1, så », en fondsmæglerholdingvirksomhed« udgår.

Den foreslåede ændring vil indebære, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke vil være omfattet af en pligt til at underrette Finanstilsynet, hvis det ikke er muligt at opfylde § 216, stk. 1, i forhold til en kontrakt vedrørende en pligt omfattet af § 97 i konkursloven.

Efter § 218, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, skal et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte

investeringsservicer og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, som har mindst én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, sikre, at fondsmæglerselskabets kontrakter, jf. stk. 2, som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder en bestemmelse, hvorefter parterne anerkender, at kontrakten kan gøres til genstand for Finansiell Stabilitets beføjelse til at suspendere eller begrænse rettigheder og pligter i §§ 4 a og 32-34 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og parterne i relation til kontrakten er bundet af § 31 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Efter § 218, stk. 2, finder pligten i § 218, stk. 1, anvendelse på kontrakter, der skaber en ny pligt eller væsentligt ændrer en eksisterende pligt efter den 26. juni 2021 og indeholder bestemmelser om betalings- eller leveringsforpligtelser, opsigelsesrettigheder eller retten til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende.

Det foreslås at ændre § 218, stk. 1, så »», en fondsmæglerholdingvirksomhed« udgår.

De foreslåede ændringer vil medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke vil være omfattet af pligten i § 218 til at sikre, at kontrakter, der skaber en ny pligt eller væsentligt ændrer en eksisterende pligt efter den 26. juni 2021 og indeholder bestemmelser om betalings- eller leveringsforpligtelser, opsigelsesrettigheder eller retten til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, indeholder en bestemmelse, hvorefter parterne anerkender, at kontrakten kan gøres til genstand for Finansiell Stabilitets beføjelse til at suspendere eller begrænse rettigheder og pligter i §§ 4 a og 32-34 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og parterne i relation til kontrakten er bundet af § 31 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

De foreslåede ændringer vil sikre en mere direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Til nr. 65 (§ 217, stk. 2 og 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 217, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmægler-selskabsloven), fastsætter en pligt for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed, en blandet holdingvirksomhed, en blandet finansiell holdingvirksomhed eller et finansieringsinstitut til at underrette Finanstilsynet, hvis det ikke er muligt at opfylde § 216, stk. 1, i forhold til en kontrakt vedrørende en pligt omfattet af § 97 i konkursloven.

Det følger af § 217, stk. 2, i, at fondsmæglerselskabet, fondsmæglerholdingvirksomheden, den blandede holdingvirksomhed, den blandede finansielle holdingvirksomhed eller finansieringsinstituttet skal indsende alle oplysninger til Finanstilsynet, som Finanstilsynet anmoder om inden for rimelig tid efter modtagelsen af underretningen efter stk. 1.

Efter § 217, stk. 3, bortfalder pligten til at indføre en kontraktbestemmelse, jf. § 216, stk. 1, automatisk fra det tidspunkt, hvor Finanstilsynet modtager en underretning i henhold til § 217, stk. 1.

Af § 217, stk. 4, fremgår det, at vurderer Finanstilsynet, at det er muligt at opfylde § 216, stk. 1, i forhold til den pågældende kontrakt, kan Finanstilsynet uanset stk. 3 påbyde fondsmæglerselskabet, fondsmæglerholdingvirksomheden, den blandede holdingvirksomhed, den blandede finansielle holdingvirksomhed eller finansieringsinstituttet at indføre en sådan kontraktbestemmelse. Finanstilsynet skal give påbuddet, inden for rimelig tid efter at Finanstilsynet har modtaget en meddelelse efter stk. 1.

Det foreslås at ændre § 217, stk. 2 og 4, så »», fondsmæglerholdingvirksomheden,« udgår.

Den foreslåede ændring af § 217, stk. 2, vil medføre, at en fondsmæglerholdingvirksomhed ikke vil være underlagt et krav om at indsende oplysninger til Finanstilsynet i relation til underretningen efter stk. 1.

Ændring skal ses i sammen med lovforslagets § 1, nr. 66, hvorefter underretningspligten i § 217, stk. 1, foreslås ikke at omfatte fondsmæglerholdingvirksomheder.

Med den foreslåede ændring af § 217, stk. 4, bortfalder Finanstilsynets kompetence til at kunne påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed at indføre en sådan kontraktbestemmelse som omhandlet i § 216, stk. 1.

Ændringen skal ses i sammen med lovforslagets § 1, nr. 64, hvorefter pligten til at indføre kontraktbestemmelser henhold til § 216, stk. 1, foreslås ikke at omfatte fondsmæglerholdingvirksomheder.

Til nr. 66 (§ 217, stk. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 217, stk. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæg-lerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at Finanstilsynet kan påbyde fondsmægler-selskabet, fondsmæglerholdingvirksomheden, den blandede holdingvirksom-hed, den blandede finansielle holdingvirksomhed eller finansieringsinstitut-tet at ændre sin praksis vedrørende fondsmæglerselskabets, fondsmægler-holdingvirksomhedens, den blandede holdingvirksomheds, den blandede fi-nansielle holdingvirksomheds eller finansieringsinstituttets vurdering af, om det er muligt at indføre en kontraktbestemmelse om anerkendelse af Fi-nansiel Stabilitets beføjelser i § 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås af ændre § 217, stk. 5, så »», fondsmæglerholdingvirksomhe-den« og », fondsmæglerholdingvirksomhedens« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet ikke vil kunne påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed at ændre sin praksis vedrørende vurde-ringen af, om det er muligt at indføre en kontraktbestemmelse om anerken-delse af Finansiel Stabilitets beføjelser i § 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 66, hvorefter det foreslås, at pligten til at indføre kontraktbestemmelser i henhold til § 216, stk. 1, ikke skal omfatte fondsmæglerholdingvirksomheder.

Til nr. 67 (§ 219, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 219, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet påser overholdelse af denne lov og regler udstedt i medfør af loven undtagen § 25, § 83, stk. 1 og 2, og § 102.

Det foreslås i § 219, stk. 1, at »§ 83, stk. 1 og 2« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 31, hvori det foreslås at ophæve § 83.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 31, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 68 (§ 259, stk. 2, nr. 12, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 259, stk. 2, nr. 12, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter at den, over for hvem Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt den pågældende kan tilbyde investeringsservice uden tilladelse, jf. § 13, stk. 5, anses som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende.

Det foreslås i § 259, stk. 2, nr. 12, at ændre »§ 13, stk. 5« til »§ 13, stk. 7«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås at indsætte et nyt stk. 5 og 6 i § 13, som vil medføre at stk. 5 bliver stk. 7.

Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 69 (§ 266, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 266, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter fastsætter regler om hvilke bestemmelser, der kan strafpålægges.

Det foreslås at nyaffatte § 266, stk. 1, hvorefter der med bøde straffes for overtrædelser af de i nr. 1-7 nævnte bestemmelser, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Bestemmelsen får således betydning ved overtrædelser af loven, der ikke er strafsanktioneret i øvrigt, eksempelvis ikke er omfattet af en bestemmelse i straffeloven.

De strafbelagte bestemmelser er enten bestemmelser, som indeholder konkrete handlepligter for de omfattede virksomheder eller fysiske personer, eller bestemmelser, som indeholder forbud for eksempelvis fondsmægler-selskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders ledelse, ansatte eller rådgivere. For en nærmere beskrivelse af de enkelte bestemmelsers ansvarssubjekter og handlepligter/forbud henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Formålet med nyaffattelsen er at rette op på en lovteknisk fejl i § 5, nr. 27 og 28, i lov nr. 712 af 20. juni 2025. Fejlen indebærer, at der både i § 5, nr. 27 og 28, er angivet, at indsættelse af disse skal ske i § 266, stk. 1, nr. 6. Det er dog alene nr. 28, som lyder: »6) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«, der er blevet indsat i § 266, stk. 1, nr. 6. Indsættelsen af nr. 27, som lyder: »6) Artikel 3, artikel 4, stk. 1-5, artikel 5, artikel 6, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 12 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser«, er således ved en fejl ikke blevet indsat i loven. Nyaffattelsen retter op på fejlen ved indsættelse af § 5 nr. 27 i § 266, stk. 1, nr. 7.

§ 5, nr. 28, trådte i kraft den 1. juli 2025, mens § 5, nr. 27, trådte i kraft den 2. juli 2026. Da det ikke er muligt at indsætte endnu et nr. 6 i § 266, stk. 1, kan indsættelse af § 5, nr. 27, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, ikke lade sig gøre. Derfor foreslås det at nyaffatte § 266, stk. 1, for at sikre korrekt kronologi i nummeringen.

Det foreslåede i dette lovforslag vil medføre, at § 266, stk. 1, bliver affattet korrekt.

I forhold til den gældende bestemmelse, er der i øvrigt foretaget materielle ændringer i § 266, stk. 1, nr. 1, som indebærer, at »§ 79, stk. 1, 1. pkt., og

UDKAST

stk. 2,«, »§ 83, stk. 1 og 2, § 84, 1. og 2. pkt., § 85, stk. 1 og 2, «, »89, stk. 1 og 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, §§ 92 og« udgår af bestemmelsen, og at »§ 104, stk. 1, 2. pkt.« ændres til »§ 104, stk. 1,«.

Det foreslåede er en konsekvens af, at §§ 79, 83, 84, 85, 89, 90 og 92 foreslås ophævet med dette lovforslag, og at § 104, stk. 1, ændres.

Herudover foreslås det at indsætte »§ 29, stk. 3, 2. pkt. og stk. 4,« før »§ 49 a, stk. 1 og 3«.

§ 29, stk. 3, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter fastsætter, at et fondsmæglerselskab er økonomisk ansvarligt for de aktiviteter, som en tilknyttet agent udøver i henhold til § 28, stk. 2 og 3. Efter § 29, stk. 3, 2. pkt. skal fondsmæglerselskabet endvidere træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at agentens øvrige aktiviteter ikke skader de aktiviteter, som agenten udfører på vegne af fondsmæglerselskabet.

Efter § 29, stk. 4, skal et fondsmæglerselskab sikre, at en tilknyttet agent senest i forbindelse med en henvendelse til en kunde oplyser, at vedkommende er en tilknyttet agent, og navnet på det fondsmæglerselskab, som den tilknyttede agent repræsenterer.

Den foreslåede ændring, hvor § 29, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, strafbelægges, vil gennemføre artikel 70, stk. 3, litra a, pkt. xv, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Den foreslåede ændring vil medføre, at overtrædelse af bestemmelserne i § 29, stk. 3, 1. pkt., og § 29, stk. 4, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 29, stk. 3, 1. pkt., og § 29, stk. 4, er et fondsmæglerselskab.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 30, 31, 41 og 44, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 70 (§ 266, stk. 2, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 266, stk. 2, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), fastlægger, hvilke overtrædelser af loven som kan straffes med bøde og fængsel indtil 4 måneder.

Det foreslås i § 266, *stk. 2, nr. 1*, at ændre »§ 13, stk. 1-3« til »§ 13, stk. 1, 2 og 5«, at »§ 104, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2-4« ændres til »§ 104, stk. 2-4«, og at »§ 66, stk. 1, 2, og 4«, »§ 70«, »§ 72, stk. 1«, »125, stk. 1, § 126, stk. 1«, »§ 128 og 129« og »§ 137, stk. 1, og 2« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af, at der indsættes nye § 13, stk. 5 og 6, at § 104, stk. 1, ændres, og at § 66, § 70, § 72, stk. 1, § 125, § 126, § 128 og § 137 ophæves.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9, 21, 23, 24, 44, 45, 46 og 52, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 71 (§ 267 a i lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere)

Den gældende § 26 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, hvilke overtrædelser af loven, der kan straffes. Bestemmelsen fastsætter endvidere strafansvar for juridiske personer samt forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf.

Den gældende § 271, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), fastlægger, at der ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold.

Det foreslås i § 267 a, *stk. 1*, at overtrædelse af § 44 c, stk. 1, § 44 f, jf. § 75, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 44 g og § 44 m, stk. 1, stk. 3, jf. stk. 1, og stk. 4, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse i § 267 a, stk. 1, vil videreføre § 26, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med såvel redaktionelle ændringer som materielle ændringer. De foreslåede materielle ændringer består i, at bestemmelsen om bestyrelsens ansvar for sikring af kollektiv viden i gældende § 5 b, stk. 1 og 2, og bestemmelsen om efteruddannelse af ledelsen i gældende § 5 d, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, ikke længere strafbelægges.

For beskrivelse af ansvarssubjekter og den strafbare handling vedrørende de strafbelagte bestemmelser henvises der til bemærkningerne til de foreslåede strafbelagte bestemmelser § 44 c, stk. 1, og §§ 44 f, 44 g og 44 m, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

De foreslåede strafbelagte bestemmelser § 44 c, stk. 1, og §§ 44 f, 44 g og 44 m er enten bestemmelser, som indeholder konkrete handlepligter for de omfattede virksomheder eller fysiske personer, eller bestemmelser, som indeholder forbud for virksomheder og ledelse.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser fastsætter pligter eller forbud for virksomheden, kan ansvaret for overtrædelse af bestemmelserne pålægges enten virksomheden, jf. det foreslåede § 267 a, stk. 5, en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, oftest ledelsen, eller både virksomheden og én eller flere sådanne personer i forening. Der vil således kunne rejses tiltale mod virksomheden alene eller mod både virksomheden og en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, og endelig vil der også kunne rejses tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden alene. Udgangspunktet er, at der vil blive rejst tiltale mod virksomheden for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og denne ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Anvendelsen af fængselsstraf vil især være relevant, men ikke begrænset til, tilfælde af særligt grove, gentagne, systematiske eller forsætlige overtrædelser af lovens krav. Der henvises i øvrigt til straffelovens § 80, som angiver de hovedhensyn, der skal vægtes ved straffastsættelsen. Der skal lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden. Ved vurderingen af lovovertrædelsens grovhed skal der tages hensyn til den skade, fare og krænkelse, som er forbundet med lovovertrædelsen. Ved

vurderingen af oplysninger om gerningsmanden skal der tages hensyn til dennes almindelige personlige og sociale forhold, dennes forhold før og efter gerningen samt dennes bevæggrunde til gerningen. Der vil således kunne blive tale om fængselsstraf, hvis en virksomhed med fuldt overlæg udøver investeringsrådgivning, selvom virksomheden ikke har efterlevet et påbud fra Finanstilsynet.

Det er en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende fysiske eller juridiske person ikke kan straffes for handlingen eller undladelsen efter andre alvorligere bestemmelser i straffeloven

Det foreslås i *stk. 2*, at overtrædelse af §§ 44 p, 44 r, 44 s, og § 44 t, *stk. 1*, § 102, *stk. 1*, og § 103, *stk. 1*, jf. § 44 n, § 287 g, *stk. 1* og *stk. 3-6*, samt artikel 13, *stk. 1*, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) og artikel 3, *stk. 2*, artikel 4, *stk. 5*, artikel 5, artikel 6, *stk. 2* og 3, artikel 12, *stk. 2*, og artikel 13, *stk. 1* og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser straffes med bøde.

Det foreslåede *stk. 2* vil videreføre § 26, *stk. 2*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med såvel redaktionelle som materielle ændringer. De materielle ændringer består i, at de bestemmelser i gældende § 18, *stk. 1* og 3, der vedrører Finanstilsynets offentliggørelse, ikke længere strafpålægges, hvilket i øvrigt har været en lovteknisk fejl.

Det foreslåede *stk. 2* vil medføre, at overtrædelse af de nævnte bestemmelser §§ 44 p, 44 r, 44 s og § 44 t, *stk. 1*, § 102, *stk. 1*, og § 103, *stk. 1*, jf. § 44 n, § 287 g, *stk. 1* og *stk. 3-6*, straffes med bøde.

§ 44 p fastsætter, at en investeringsrådgiver skal have en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter, som kan skade forbrugernes interesser i forholdet mellem forbrugerne og virksomheden.

§ 44 r fastsætter, at en investeringsrådgiver kun må anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig rådgivning, hvis den opfylder en række betingelser.

§ 44 s fastsætter, at det skal fremgå af virksomhedens hjemmeside, hvis en investeringsrådgiver ikke er uafhængig, jf. § 44 r

§ 44 t, stk. 1, fastsætter, at en investeringsrådgiver skal have en lønpolitik, der fremmer rimelig behandling af kunder og forebygger interessekonflikter.

§ 102, stk. 1, jf. § 44 n, fastsætter, at en investeringsrådgiver ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomheden for overtrædelse af den finansielle lovgivning.

§ 103, stk. 1, jf. § 44 n, fastsætter, at hvis en ansat eller en tidligere ansat og en investeringsrådgiver indgår en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser af den finansielle lovgivning.

For beskrivelse af ansvarssubjekter og den strafbare handling vedrørende de strafbelagte bestemmelser henvises der til bemærkningerne til de foreslåede strafbelagte bestemmelser §§ 44 p, 44 r, 44 s og § 44 t, stk. 1, § 102, stk. 1, og § 103, stk. 1, jf. § 44 n, § 287 g, stk. 1 og stk. 3-6.

De strafbelagte bestemmelser er enten bestemmelser, som indeholder konkrete handlepligter for de omfattede virksomheder eller fysiske personer, eller bestemmelser, som indeholder forbud for virksomheder og ledelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter endvidere hvilke overtrædelser af henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (herefter PRIIP-forordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (herefter disclosureforordningen), der er strafpålagt.

Det følger af artikel 24, stk. 1 og 2, i PRIIP-forordningen, at de kompetente myndigheder skal have beføjelse til at pålægge administrative sanktioner og træffe andre administrative foranstaltninger i forbindelse med overtrædelse af artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19.

Det følger samtidig af artikel 22, stk. 1, 2. afsnit, i PRIIP-forordningen, at medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser af forordningen, der er underlagt straffetretlige sanktioner i henhold til deres nationale lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en hjemmel til straf for overtrædelse af artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).

Bestemmelsen indeholder dermed mulighed for at give bødestraf for overtrædelser af en række forpligtelser, der påhviler den person, der rådgiver om eller sælger et PRIIP i henhold til PRIIP-forordningen.

En person, der sælger PRIIP'er er defineret som en person, der tilbyder eller indgår en PRIIP-kontrakt med en detailinvestor, jf. artikel 4, nr. 5, i PRIIP-forordningen. Der stilles ikke her krav om, at sælger er en juridisk person. Det vil sige, at også fysiske personer kan sælge PRIIP'er. I de tilfælde hvor de strafbelagte bestemmelser fastsætter pligter for sælgeren af et PRIIP, kan de mulige ansvarssubjekter både være en fysisk eller juridisk person. I de situationer, hvor sælger er en virksomhed, er de mulige ansvarssubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. I de tilfælde vil det være udgangspunktet i valget af ansvarssubjekt, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til, ud over tiltalen mod den juridiske person, tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, såfremt den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed.

Nedenfor anføres forpligtelserne vedrørende de enkelte artikler i PRIIP-forordningen, hvorefter overtrædelse heraf vil kunne straffes med bøde efter lovforslaget.

Artikel 13, stk. 1, 3 og 4, i PRIIP-forordningen stiller krav om, at dokumentet med central information skal stilles til rådighed for detailinvestorer i god tid, inden de pågældende detailinvestorer bliver bundet af en kontrakt eller et tilbud vedrørende PRIIP'et.

Den strafbare handling vil bestå i, at detailinvestorer ikke i god tid modtager dokumentet med central information, inden de bliver bundet af en kontrakt om køb af et PRIIP.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 13, stk. 1, 3 og 4, er den person, som rådgiver om eller sælger et PRIIP, hvad enten denne er en fysisk eller juridisk person.

Artikel 14 i PRIIP-forordningen indeholder krav om, at dokumentet med central information skal stilles til rådighed for detailinvestoren vederlagsfrit på papir, et andet varigt medium eller via et websted.

Den strafbare handling vil bestå i, at detailinvestoren ikke får dokumentet med central information stillet til rådighed vederlagsfrit på papir, et andet varigt medium eller via et websted.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 14 er den person, som rådgiver om eller sælger et PRIIP, hvad enten denne er en fysisk eller juridisk person.

Artikel 19 i PRIIP-forordningen stiller krav om, at PRIIP-producenten og den person, der rådgiver om eller sælger PRIIP'et, indfører passende klageprocedurer.

Den strafbare handling vil bestå i, at den person, der rådgiver om eller sælger PRIIP'et, ikke har indført passende klageprocedurer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 19 er den person, som rådgiver om eller sælger et PRIIP, hvad enten denne er en fysisk eller juridisk person, og PRIIP-producenten.

Bestemmelsens henvisning til disclosureforordningen indebærer, at overtrædelse af de nedenfor angivne artikler kan straffes med bøde.

Overtrædelser af disclosureforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed består i, at

virksomhedens oplysninger i medfør af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, om hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsrådgivning, er vildledende, idet det viser sig, at virksomheden reelt ikke integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsrådgivning. For virksomheder under stiftelse er ansvarssubjektet de personer, der stifter virksomheden, da en virksomhed under stiftelse ikke kan være ansvarssubjekt.

Fastsættelsen af bødestrafen beror på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet tager derfor hensyn til, hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

I medfør af artikel 3, stk. 2, skal en investeringsrådgiver på sin hjemmeside offentliggøre oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i sin investerings- eller forsikringsrådgivning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 3, stk. 2, er en investeringsrådgiver. Den strafbare handling består f.eks. i, at en investeringsrådgiver ikke offentliggør oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i sin investeringsrådgivning på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de offentliggjorte oplysninger om politikkerne ikke indeholder oplysning om, hvorvidt og hvordan investeringsrådgiveren integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsrådgivning.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, litra a, at en investeringsrådgiver på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde oplysninger om, hvorvidt denne i sin investerings- eller forsikringsrådgivning tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 5, litra a, er en investeringsrådgiver. Den strafbare handling består f.eks. i, at en investeringsrådgiver ikke på sin hjemmeside offentliggør og opretholder en redegørelse, der beskriver om og i givet fald, hvordan investeringsrådgiveren i sin investeringsrådgivning tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at erklæringen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, ikke indeholder oplysninger om den proces, som investeringsrådgiveren

anvender til at udvælge de produkter denne rådgiver om, herunder blandt andet hvordan investeringsrådgiveren anvender de oplysninger, der offentliggøres af de finansielle markedsdeltagere.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, litra b, at investeringsrådgiveren på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde oplysninger om, hvorfor denne ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i sin investerings- eller forsikringsrådgivning, herunder hvor det er relevant, oplysninger om, hvorvidt og hvornår denne agter at tage hensyn til sådanne negative indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 5, litra b, er en investeringsrådgiver, der ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består f.eks. i, at en investeringsrådgiver ikke offentliggør og opretholder en begrundelse herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 1, at finansielle markedsdeltagere og investeringsrådgivere i deres aflønningspolitikker skal medtage oplysninger om, hvordan disse politikker er i overensstemmelse med integrationen af bæredygtighedsrisici, og offentliggøre disse oplysninger på deres hjemmeside.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 1, er en investeringsrådgiver. Den strafbare handling består f.eks. i, at en investeringsrådgiver, i den aflønningspolitik som denne skal udarbejde, ikke medtager en beskrivelse af, om og i givet fald hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med investeringsrådgiverens integrationen af bæredygtighedsrisici. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at investeringsrådgiveren, hvor aflønningspolitikken er i overensstemmelse med investeringsrådgiverens integration af bæredygtighedsrisici, ikke beskriver sammenhængen mellem aflønningspolitikken og den finansielle rådgivers integration af bæredygtighedsrisici. Et sidste eksempel kan være, at en investeringsrådgiver ikke offentliggør oplysninger herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 2, at de i artikel 5, stk. 1, omhandlende oplysninger skal indgå i de aflønningspolitikker, som finansielle markedsdeltagere og investeringsrådgivere skal fastlægge og opretholde i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 2, er en investeringsrådgiver. Den strafbare handling består f.eks. i, at en investeringsrådgiver i den aflønningspolitik, som investeringsrådgiveren skal udarbejde i henhold til § 7 b i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, ikke medtager en beskrivelse af, om og i givet fald hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med investeringsrådgiverens integrationen af bæredygtighedsrisici.

Artikel 6 indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere og investeringsrådgivere.

Det fremgår af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, at en investeringsrådgiver skal medtage en beskrivelse af måden, hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i dennes investerings- eller forsikringsrådgivning for det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra b, at den finansielle rådgiver også skal vurdere den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet for det specifikke produkt og oplyse om resultatet af denne vurdering.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, er en investeringsrådgiver. For artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, består den strafbare handling f.eks. i, at en investeringsrådgivers oplysninger om, hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i investerings- eller forsikringsrådgivning, ikke retvisende afspejler, hvordan denne faktisk integrerer bæredygtighedsrisici i investerings- eller forsikringsrådgivningen. For artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra b, består den strafbare handling f.eks. i, at investeringsrådgiveren udelader at oplyse om den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet.

I medfør af artikel 6, stk. 2, 2. afsnit, skal en investeringsrådgiver, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet denne rådgiver om, i de første afsnits beskrivelser omfatte en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 2, 2. afsnit, er en investeringsrådgiver, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante. Den strafbare handling består f.eks. i, at en investeringsrådgiver ikke medtager en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de prækontraktuelle oplysninger, der gives efter artikel 6, stk. 2, 1. afsnit.

Artikel 6, stk. 3, indeholder krav til finansielle markedsdeltageres og investeringsrådgiveres præsentation af de omhandlede oplysninger i artikel 6, stk. 1 og 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 3, er en investeringsrådgiver. Den strafbare handling består f.eks. i, at en investeringsrådgiver ikke medtager en beskrivelse af måden, hvorpå investeringsrådgiver integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsrådgivning, i de oplysninger investeringsrådgiveren skal give sine kunder. Et andet eksempel på den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at en investeringsrådgiver, som anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for et produkt, ikke omfatter en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil, i de oplysninger, som investeringsrådgiveren skal give kunderne.

Det fremgår af artikel 12, stk. 2, jf. stk. 1, at en investeringsrådgiver skal sikre, at alle oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3 og 5, holdes ajour. Videre følger det af artikel 12, stk. 2, jf. stk. 1, at den finansielle rådgiver, der ændrer i de oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3 og 5, på samme hjemmeside skal offentliggøre en klar redegørelse for ændringen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 12, stk. 2, er en investeringsrådgiver, som offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3 og 5. Den strafbare handling består f.eks. i, at en investeringsrådgiver, som offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, ikke ajourfører oplysningerne. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at investeringsrådgiver der ændrer i oplysningerne offentliggjort i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, ikke på samme hjemmeside offentliggør en klar redegørelse for, årsagerne til hvorfor investeringsrådgiveren har foretaget ændringen.

Det fremgår af artikel 13, stk. 1, at en finansiell markedsdeltager eller en investeringsrådgiver skal sikre, at dennes markedsføringskommunikation ikke er i strid med de oplysninger, der gives i henhold til disclosureforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 13, stk. 1, er en investeringsrådgiver som markedsfører sin rådgivning omfattet af denne forordning. Den strafbare handling består f.eks. i, at en investeringsrådgiver i markedsføringskommunikationen giver oplysninger, der er i strid med de

oplysninger, der er offentliggjort på investeringsrådgiverens hjemmeside i henhold til artikel 3, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at en investeringsrådgiver, der ikke efterkommer et påbud givet efter § 44 v, stk. 2, eller § 242, stk. 1, eller stk. 3, 1. pkt., jf. § 44 w, eller en virksomhed, der undlader at meddele eller berigtige oplysninger efter § 232, jf. § 44 v, stk. 1, straffes med bøde.

Det foreslåede stk. 3, vil videreføre dele af bestemmelsen om straf for ikke at efterkomme et påbud eller berigtige oplysninger i § 26, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, med redaktionelle ændringer.

§ 44 v, stk. 2, vedrører påbud investeringsrådgivere omfattet af loven til at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i loven og regler udstedt i medfør af loven.

§ 242, stk. 1, og stk. 3, 1. pkt., jf. § 44 w, vedrører påbud til en investeringsrådgiver om at afsætte et direktionsmedlem.

§ 232, jf. § 44 v, stk. 1, pålægger en pligt for investeringsrådgivere til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed og at berigtige sådanne oplysninger, hvis de ikke har været korrekte ved afgivelsen, eller de på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Det foreslåede vil medføre, at der vil kunne pålægges strafansvar, hvis et påbud givet i medfør af lovens § 44 v, stk. 2, og § 242, jf. § 44 w, ikke efterkommes, eller hvis en virksomhed undlader at meddele oplysninger efter § 232, jf. § 44 v, stk. 1, eller undlader at berigtige oplysninger.

Såvel fysiske som juridiske personer kan modtage et påbud fra Finanstilsynet om at opfylde de pligter, der følger af loven. Ansvarssubjektet for overtrædelsen er den fysiske eller juridiske person, der står som modtager af et påbud.

Det foreslås i *stk. 4*, at et bestyrelsesmedlem i en investeringsrådgiver, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 242, stk. 2, eller stk. 3, 3. pkt., jf. § 44 w, straffes med bøde.

Det foreslåede stk. 4 er nyt for investeringsrådgivere, da den gældende regulering alene giver mulighed for at straffe virksomheden med bøde. Det nye er således, at det bliver muligt at straffe et bestyrelsesmedlem for ikke at efterkomme et påbud.

Det foreslåede vil medføre, at et bestyrelsesmedlem i en investeringsrådgiver kan pålægges bøde, hvis den pågældende ikke efterkommer et påbud om at nedlægge sit hverv som følge af, at denne ikke længere lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene og kravet om at afsætte tilstrækkelig tid til at varetage hvervet som bestyrelsesmedlem. Egnetheds- og hæderlighedskravene og kravet om at afsætte tilstrækkelig tid findes i §§ 75 og 76 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven).

For nærmere om kravene henvises derfor til §§ 75 og 76 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og lovbemærkningerne i Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, side fra 288 og Folketingstidende 2024-2025, tillæg A, L 193 som fremsat, fra side 355.

Bestemmelsen i § 242, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv, hvis denne ikke lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene eller kravet om at afsætte tilstrækkelig tid til at varetage hvervet som bestyrelsesmedlem. § 242, stk. 3, 3. pkt., giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde et bestyrelsesmedlem i en investeringsrådgiver at nedlægge sit hverv, når der er rejst tiltale mod bestyrelsesmedlemmet i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at personen ikke opfylder kravene i § 75, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås i *stk. 5*, at i administrative forskrifter udstedt i medfør af kapitel 5 a og kapitel 27 a kan der fastsættes straf med bøde for overtrædelse heraf.

Det foreslåede stk. 5 vil videreføre den hidtidige bestemmelse i § 26, stk. 4, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere uændret.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der i bekendtgørelser udstedt i medfør af bestemmelser i kapitel 5 a og 27 a i loven kan fastsættes regler om strafansvar for overtrædelse af bestemmelser i bekendtgørelser. Bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte bestemmelser om straf i form af bøde ved overtrædelser af bestemmelser udstedt i medfør af loven, når disse bestemmelser er egnede til at blive strafbelagt, og når overtrædelser har en sådan grovhed, at disse bør strafbelægges.

Det foreslås i *stk. 6*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det foreslåede *stk. 6* vil uændret videreføre den gældende bestemmelse i § 26, *stk. 5*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det fremgår af § 27, *stk. 1, 1. pkt.*, i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser fastsætter pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafssubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Det foreslås i *stk. 7*, at forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Det foreslåede *stk. 7* vil uændret videreføre den gældende bestemmelse i § 26, *stk. 6*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det følger af straffelovens § 93, *stk. 1*, at forældelsesfristen, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år for overtrædelsen, er 2 år, og at forældelsesfristen, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 4 år for overtrædelsen, er 5 år. Med forslaget fraviges den almindelige forældelsesfrist på 2 år efter straffelovens § 93, *stk. 1, nr. 1*. Den 5-årige forældelsesfrist

svarer til den almindeligt gældende forældelsesfrist i den finansielle lovgivning. Den forlængede forældelsesfrist er begrundet i, at en række overtrædelser først opdages ved undersøgelser i virksomheden. Da tilsynsmyndighedernes undersøgelser ofte foretages med mere end 2 års interval, ville der kunne være indtruffet forældelse ved konstatering af disse overtrædelser, hvis ikke fristen var forlænget.

Det foreslås i *stk. 8*, at § 271, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

§ 271, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter fastsætter, at der ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges i den forbindelse vægt på fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Det foreslåede vil medføre, at der indføres en direkte hjemmel til at lægge vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold, når der skal udmåles en bøde for overtrædelse af loven eller bestemmelser fastsat i medfør af loven, så skal der lægges.

Bestemmelsen er ny for investeringsrådgivere, men der er ikke tiltænkt nogen ændring i praksis, da overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold altid indgår, når der skal udmåles bøder af den pågældende karakter, i lighed med, hvad der i øvrigt gælder på det finansielle område.

For forståelsen af § 76, stk. 1, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, henvises til lovbemærkningerne i Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 207 som fremsat, side 293-294.

Det er ikke vurderet nødvendigt at omfatte investeringsrådgivere af stk. 2 og 3 i § 271, som fastsætter muligheden for skærpet bødestraf og konfiskation, idet en investeringsrådgiver ikke har samme status som fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter og forsikringsselskaber, der har en særlig samfundsmæssig betydning. Det vil f.eks. heller ikke påføre skader på hverken kunder eller det omkringliggende samfund, hvis en investeringsrådgiver går konkurs, som det kan være tilfældet med fondsmæglerselskaber.

UDKAST

Til nr. 72 (§ 272, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 272, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), at forældelsesfristen er 10 år for overtrædelse af § 13, stk. 1 og 2, § 42, stk. 1, 43, stk. 1, § 67, stk. 1-4, §§ 78, 88 og 94, § 95, stk. 2, nr. 3 og 4, §§ 104, 120-124, 128 og 129, § 137, stk. 1 og 2, § 145, stk. 2, § 148, § 150, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 154, 1. pkt., § 160, stk. 3 og 5, § 161, § 228, stk. 3, og § 232, stk. 2 og 6.

Det foreslås i § 272, *stk. 3*, at », 128 og 129« og »§ 137, stk. 1, og 2« udgår.

Det foreslåede er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 46 og 52, hvorefter det foreslås, at § 128 og § 137 ophæves.

Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 46 og 52, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 73 (§ 282, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det gældende § 282, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), indeholder regler om, at der ikke skal ske offentliggørelse af reaktioner efter § 277 om kravene i §§ 75 og 76, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 232 på en overtrædelse af kravene.

Det følger af § 232 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder og personer, som tilhører disse virksomheder, samt leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Det samme gælder for filialer og tilknyttede agenter omfattet af §§ 3, 5 og 7.

UDKAST

Den gældende § 242 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder reglerne om, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglervirksomhed at afsætte et medlem af direktionen eller påbyde et medlem af bestyrelsen i de nævnte typer virksomheder at nedlægge sit hverv.

Det foreslås i § 282, stk. 4, at ændre »§ 232« til »§242«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet skal offentliggøre et påbud til en virksomhed om at afsætte en person, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed samt afsættelse af tilstrækkelig tid, jf. § 242, hvis de pågældende krav er overtrådt. Det samme gælder for påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at man med indsætningen af § 282, stk. 4, i L 193 af 9. april 205, fejlagtigt henviste til § 232, selvom der retligt skulle have været henvist til § 242.

For forståelsen af § 282, stk. 4, henvises til lovbemærkningerne i Folketings Tidende 2024-2025, tillæg A, L 193 som fremsat, side 381.

Til nr. 74 (Kapitel 27 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§§ 18, 19, 20 og 20 a i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere indeholder regler omkring offentliggørelse af reaktioner for både investeringsrådgivere og for Finanstilsynet, jf. pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den gældende § 18 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere indeholder regler om offentliggørelse af reaktioner, der gives til en investeringsrådgiver under tilsyn af Finanstilsynets bestyrelse eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynet.

Den gældende § 19 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere indeholder regler om, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, hvis disse er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bestemmelserne i denne lov, bortset fra sager om tilladelse. Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en virksomhed, der

overtræder forbuddet mod at udøve virksomhed som investeringsrådgiver eller boligkreditformidler uden tilladelse.

Finanstilsynet kan desuden offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis om egnethedsvurderinger, i det omfang der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis.

§ 20 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere giver skatte- og vækstministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler for investeringsrådgiveres pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

§ 20 a i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere indeholder en adgang for Finanstilsynet til at påbyde en investeringsrådgiver at offentliggøre berigtigende oplysninger om virksomheden, hvis Finanstilsynet vurderer at oplysningerne er misvisende eller kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Det foreslås at de nugældende regler i §§ 18, 19, 20 og 20 a, nyaffattes og indsættes som et nyt *kapitel 27 a*, Offentliggørelsesregler for investeringsrådgivere, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven).

Det foreslåede kapitel 27 a vil videreføre §§ 18, 19, 20 og 20 a i lov om investeringsrådgiver og boligkreditformidler med såvel redaktionelle som materielle ændringer.

De foreslåede redaktionelle ændringer består primært i, at reglerne opdeles i flere bestemmelser og sprogligt bliver opdateret, så det bliver lettere og mere overskueligt for de omfattede virksomheder at forstå og anvende de gældende regler om offentliggørelse.

De foreslåede materielle ændringer vil medføre, at der indsættes regler om pligt for Finanstilsynet til at oplyse om indbringelse af reaktioner for Erhvervsankenævnet og domstolene, jf. den foreslåede § 287 b, samt om

tidspunkt for og varigheden af Finanstilsynets offentliggørelse, jf. den foreslåede § 287 f, samt at Finanstilsynets beslutningsgrundlag for påbud om berigtigelse af offentliggjorte oplysninger, vil blive begrænset til de områder, der har med investeringsrådgivere at gøre.

De foreslåede ændringer vil ikke medføre ændringer af praksis, da disse regler blot er en kodificering af den praksis, som Finanstilsynet har i dag for offentliggørelse af reaktioner m.v. og berigtigelse af offentliggjorte oplysninger.

(Til § 287 a)

Det foreslås at indsætte § 287 a under *overskriften* »Finanstilsynets offentliggørelse«.

Det foreslås i § 287 a, *stk. 1*, at Finanstilsynet med angivelse af virksomhedens navn skal offentliggøre de oplysninger, der er omfattet af bestemmelsens nr. 1-4 på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog § 287 e.

Den foreslåede bestemmelse i § 287 a vil videreføre dele af § 18 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører investeringsrådgivere, med redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for investeringsrådgivere.

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Det kan f.eks. være ikke offentligt tilgængelige oplysninger om virksomhedens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger samt oplysninger omfattet af bestemmelser om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. i lov om offentlighed i forvaltningen.

Offentliggørelse af en tilsynsreaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til §§ 254-258 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. lovforslagets § 44 y. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt

i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed tilsynsreaktionen vedrører.

Det foreslås i § 287 a, stk. 1, nr. 1, at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre reaktioner givet efter § 223, stk. 1, jf. § 44 v, stk. 1, i denne lov, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at reaktioner givet efter § 223, stk. 1, jf. det foreslåede § 44 v, stk. 1, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn.

I forbindelse med Finanstilsynets bestyrelses behandling af sager og afgivelse af tilsynsreaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens tilsynsreaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår af den foreslåede § 287 e. Såfremt det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres, vil et udkast til offentliggørelse skulle vedlægges udkastet til tilsynsreaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed skal sendes i partshøring hos de berørte virksomheder. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen

offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Finanstilsynets bestyrelse kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse, og at Finanstilsynet som følge af dette kan ifalde et erstatningsansvar. Udbetaling af en erstatning kræver dog blandt andet, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Finanstilsynet kan afgøre eller træffe beslutning i en sag uden at forelægge denne for bestyrelsen, hvis sagen er af uopsættelig karakter, og hvis øjemedet ellers ville forspildes, jf. § 22, stk. 2, i forretningsordenen for Finanstilsynets bestyrelse. Sådanne tilsynsreaktioner skal offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af Finanstilsynets bestyrelse, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden sagen har været behandlet af Finanstilsynets bestyrelse. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis som Finanstilsynets bestyrelse anlægger i tilsvarende sager, herunder også med hensyn til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Det foreslås i § 287 a, stk. 1, nr. 2, at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre reaktioner givet i henhold til § 223, stk. 1, jf. § 44 v, stk. 1, i denne lov, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn.

Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af de reaktioner vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af den § 287 a, stk. 1, nr. 1.

Bestemmelsen vil medføre, at reaktioner givet i henhold til § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn.

Reaktioner givet til virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil alene blive offentliggjort på Finanstilsynets side. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside. Det følger modsætningsvist af den foreslåede § 287 e.

Det foreslås i § 287 a, stk. 1, nr. 3, at Finanstilsynets offentliggør beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende både virksomheder, der er og ikke er under tilsyn.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning, jf. det foreslåede § 44 v, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 6, jf. nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, er det kun Finanstilsynet, som forpligtes til at offentliggøre beslutningen på sin hjemmeside. Offentliggørelse skal ske med virksomhedens navn, hvis beslutningen vedrører en juridisk person. Er der derimod tale om fysiske personer, vil der ikke ske offentliggørelse. Herudover kan der ikke ske offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring. I forbindelse med Finanstilsynets bestyrelses behandling af sager om afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse.

UDKAST

Gør en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelsen eller beslutningen. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår af den foreslåede § 287 e. Indstilles det, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til offentliggørelsesversion blive vedlagt udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kan en offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed reaktionen vedrører. Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter reaktioner givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse samt beslutninger om at overgive sager efter lovforslaget eller regler udstedt i medfør af lovforslaget til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden at sagen har været behandlet af Finanstilsynets bestyrelse. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis, som Finanstilsynets bestyrelse anlægger i tilsvarende sager, herunder også med hensyn til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Det foreslås i § 287 a, stk. 1, nr. 4, at Finanstilsynet skal offentliggøre overtrædelser af forbuddet mod at udøve virksomhed som investeringsrådgiver uden tilladelse, jf. § 44 c.

Det foreslåede nr. 4 indebærer, at virksomheder, der overtræder forbuddet mod at udøve virksomhed som investeringsrådgiver uden tilladelse, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn.

Den foreslåede § 44 c indeholder et krav om, at investeringsrådgivere skal have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve virksomhed som investeringsrådgiver.

Den foreslåede bestemmelse vil skulle sikre, at offentligheden får oplysning om virksomheder, der driver virksomhed uden tilladelse, fordi der herved ikke er sikkerhed for, at disse virksomheder lever op til de grundlæggende krav, der skal være opfyldt for at udøve investeringsrådgivning.

Det foreslås i § 287 a, stk. 2, at Finanstilsynet kan beslutte, at offentliggørelse efter stk. 1, nr. 2-4, skal ske i form af et resumé.

Ved resumé forstås en kort gengivelse af hovedpunkterne i reaktionen. Finanstilsynet kan ved vurderingen af, om der skal udarbejdes og offentliggøres et resumé, inddrage blandt andet påtalens, påbuddets, eller beslutningens længde og kompleksitet samt øvrige forhold, som taler for at offentliggøre et resumé frem for den fulde tekst.

(Til § 287 b)

Det foreslås i § 287 b, at indbringes en reaktion, der offentliggøres i henhold til § 287 a, stk. 1, nr. 1 og 2, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Den foreslåede bestemmelse er ny, men er en kodificering af den praksis, som Finanstilsynet har i dag for offentliggørelse af reaktioner m.v.

Ved hurtigst muligt forstås som udgangspunkt arbejdsdagen efter, Finanstilsynet er blevet bekendt med, at reaktionen er indbragt for Erhvervsankenævnet eller domstolene.

Det foreslåede vil medføre, at i det tilfælde, at en reaktion indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal det fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse. Status samt det efterfølgende resultat af anken vil ligeledes skulle offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt. Status kan f.eks. være, at parten efterfølgende trækker sin klage tilbage, eller at sagen afvises, hvorimod der ikke skal ske offentliggørelse i tilfælde, hvor der ikke er sket nyt i sagen.

(Til § 287 c)

Det foreslås i § 287 c, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af kapitel 5 a og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse i § 287 c vil videreføre § 19, stk. 1 og 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for investeringsrådgivere.

Det foreslåede indebærer, at Finanstilsynet af egen drift skal orientere offentligheden om sager, som er af almen interesse eller har betydning for forståelsen af reglernes anvendelse. Dette svarer til, hvad der i øvrigt gælder på det finansielle område og på Forbrugerombudsmandens område.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, som er en juridisk person.

Finanstilsynets pligt til at orientere offentligheden om sager, forudsætter, at sagerne har en almen interesse eller har betydning for forståelsen af reglernes anvendelse. Forud for hver enkelt offentliggørelse skal der derfor foretages en vurdering af, hvorvidt denne betingelse er opfyldt. Det skal dog bemærkes, at selv om Finanstilsynet ikke af sig selv offentliggør virksomhedens navn, vil en person, som anmoder om aktindsigt, dog kunne få navnet oplyst.

Orientering om Finanstilsynets sager skal efter 287 c ske, når Finanstilsynet har truffet afgørelse i en sag. For sager, der ikke er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, jf. § 44 y, kan Finanstilsynet orientere offentligheden om en sag, inden der er truffet afgørelse.

Bestemmelsen gør det også muligt at offentliggøre Finanstilsynets afgørelse i en sag, hvor Finanstilsynet har fundet, at en virksomhed har handlet i overensstemmelse med denne lov. Særligt i tilfælde, hvor sagen har været omtalt i pressen med oplysning om virksomhedens navn, vil det kunne være nærliggende at offentliggøre navnet. Påtænker Finanstilsynet at offentliggøre en virksomheds navn, vil den berørte virksomhed blive orienteret, inden Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse.

For så vidt angår en række af de bestemmelser, som er omfattet af Finanstilsynets adgang til at foretage offentliggørelse, er overtrædelse heraf sanktioneret med straf. Det foreslåede stk. 1 forhindrer ikke, at Finanstilsynet offentliggør, at en virksomhed vil blive anmeldt til politiet for overtrædelse af en strafbar bestemmelse. Offentliggørelse skal ske med navns nævnelse, hvis beslutningen vedrører en juridisk person. En offentliggørelse kan

imidlertid have indgribende betydning for den berørte virksomhed. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til. Der kan ikke i medfør af 287 c ske offentliggørelse af enkeltpersoners strafbare forhold.

Det foreslås i § 287 c, stk. 2, at Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 75, stk. 1, nr. 1, jf. den foreslåede § 44 f i det omfang der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Redegørelsen har fokus på positive egnhedsafgørelser og kan f.eks. laves som en kommenteret beskrivelse af den retningsskabende praksis på området samt dertil knyttede udtalelser af vejledende karakter, som kan bidrage til at afstemme forventningerne mellem virksomhederne og Finanstilsynet med hensyn til, hvordan konkrete sager vurderes. Finanstilsynet kan inddrage de afgørelser, som vurderes at bidrage til at øge kendskabet til Finanstilsynets praksis. Inddragelse af relevante afgørelser sker ud fra en konkret vurdering af den enkelte afgørelses relevans. Ved udarbejdelse af redegørelsen skal Finanstilsynet i videst mulig udstrækning søge at anonymisere personoplysninger, så de fysiske og juridiske personer, som oplysningerne vedrører, ikke kan identificeres.

Redegørelsen forventes at indeholde visse almindelige personoplysninger fra egnethedsvurderingerne, idet vurderingen heraf i høj grad er baseret på en konkret, individuel vurdering af, om kandidatens samlede viden, faglige kompetencer og erfaring matcher, hvad der må forventes for at kunne varetage den pågældende stilling. Det vurderes som udgangspunkt vanskeligt at give et retvisende billede af praksis uden at redegøre for alle de forhold, der er lagt vægt på i den konkrete vurdering. Idet afgørelserne er så konkret begrundet i konkrete oplysninger om kandidaten, kan det i praksis være vanskeligt at anonymisere omtalen af sagen tilstrækkeligt.

I sager om positive egnethedsvurderinger er der som udgangspunkt tale om almindelige personoplysninger, som indgår i en begunstigende forvaltningsakt, og det er dermed tilstrækkeligt, at Finanstilsynet sikrer en anonymisering i form af, at det ikke umiddelbart er muligt for tredjeparter i offentligheden uden særlig tilknytning til sagen at genkende den pågældende.

UDKAST

I redegørelsen kan indgå oplysninger om de kriterier, Finanstilsynet tillægger vægt i negative egnethedsafgørelser, hvis dette vurderes at være relevant for virksomhederne og kandidater. Når der i redegørelsen inddrages kriterier fra afgørelser eller vejledning, hvor kandidaten ikke vurderes egnet, sikrer Finanstilsynet, at omtalen heraf er anonymiseret, så den fysiske person, som sagen vedrører, ikke kan identificeres. Hvis det ikke vurderes muligt at sikre en effektiv anonymisering, indgår sagen og oplysningerne ikke i redegørelsen.

Redegørelsen er ikke obligatorisk. En redegørelse vil derfor kun udarbejdes, såfremt Finanstilsynet vurderer, at der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

(Til § 287 d)

Det foreslås i § 287 d, stk. 1, at er en sag overgivet til politimæssig efterforskning, og er der faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller er en sag afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog § 287 e, stk. 1 og 2. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 287 d vil videreføre § 18, stk. 3 og 6, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for investeringsrådgivere.

Dommen, den vedtagne bøde eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Der offentliggøres dog ikke navne på fysiske personer.

Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold og fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden ikke blive offentliggjort. F.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om virksomhedens opbygning og indretning, økonomiske forhold og situation, kundemasse og samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, den vedtagne bøde eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om

offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelse efter bestemmelsen indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertil hørende akter bliver offentligt tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til den foreslåede § 44 y. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og aktlister, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Det foreslås i § 287 d, stk. 2, 1. pkt., at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter § 287 a, nr. 1 og 3, og hvor der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og skal sikre at offentligheden får et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at den virksomhed, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til den foreslåede § 287 d, stk. 2, 1. pkt., kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, hvis virksomheden anmoder Finanstilsynet herom.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter § 287 a, stk. 1, nr. 3, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig før udløbet af ankefristen, eller hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 2, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ønsker, at Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettes fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede *stk. 2, 4. pkt.*, slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende virksomhed, som sagen vedrører, eller tredjemand. En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed.

En dom er ikke endelig før udløbet af ankefristen, eller hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

(Til § 287 e)

Det foreslås at indsætte § 287 e under *overskriften* »Begrænsninger i Finanstilsynets offentliggørelse«.

Det foreslås i § 287 e, stk. 1, nr. 1, at offentliggørelse efter § 287 a, nr. 1-3, og § 287 d, stk. 1, ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse i § 287 e vil videreføre dele af § 18, stk. 4, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for investeringsrådgivere.

Det foreslåede vil medføre, at det ikke er muligt at offentliggøre efter de nævnte bestemmelser i de tilfælde, hvor en offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Det forhold, at offentliggørelse af en virksomheds navn vil kunne medføre tab af kunder, eller at en offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod virksomheden, vil ikke i sig selv være nok til at undtage for offentliggørelse. Den foreslåede undtagelse finder således kun anvendelse på de tilfælde, hvor virksomhedens væsentlige interesser krænkes.

Det foreslås i § 287 e, stk. 1, nr. 2, at offentliggørelse efter § 287 a, nr. 1-3, og § 287 d, stk. 1, ikke kan ske, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Det foreslåede vil medføre, at der i forbindelse med offentliggørelse af politianmeldelser skal foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til. Finanstilsynet drøfter forud for offentliggørelse med politi og anklagemyndighed, om

offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning vil kunne skade den politimæssige efterforskning.

Det foreslås i § 287 e, stk. 2, nr. 1, at offentliggørelse efter § 287 a, nr. 1-3, og § 287 d ikke må indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen.

Det foreslåede vil indebære, at de offentliggjorte reaktioner m.v. ikke må indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i offentlighedsloven om begrænsningen i aktindsigt for visse nærmere bestemte typer af oplysninger. Det vil blandt andet være oplysninger om virksomhedens private kunders økonomiske forhold, jf. offentlighedslovens § 30, nr. 1. For så vidt angår interessentskaber, hvor en eller flere interessenter er fysiske personer, vil oplysninger om interessentskabet, som reaktionen, den fældende dom eller den vedtagne bøde retter sig imod, ikke kunne undtages efter § 30, nr. 1. Oplysninger, som er af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden, såsom erhvervshemmeligheder, vil efter omstændighederne være omfattet af offentlighedslovens § 30, nr. 2. Finder Finanstilsynet det nødvendigt at offentliggøre oplysninger om fysiske personer, der ikke er omfattet af § 30, nr. 1, i offentlighedsloven, finder reglerne i databeskyttelsesforordningen i øvrigt anvendelse.

Det foreslås i § 287 e, stk. 2, nr. 2, at offentliggørelse efter § 287 a, nr. 1-3, og § 287 d ikke må indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra tilsynsmyndigheder i andre lande, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysninger, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet forud for en offentliggørelse af fortrolige oplysninger omfattet af bestemmelsen vil skulle indhente udtrykkeligt samtykke til at offentliggøre den eller de oplysninger, som er modtaget fra en udenlandsk tilsynsmyndighed, hvis Finanstilsynet ønsker at sådanne oplysninger skal indgå i den offentliggjorte version af reaktionen m.v.

Tilsynsmyndigheder i andre lande omfatter både tilsynsmyndigheder inden for eller uden for EU.

Det foreslås i § 287 e, stk. 3, at er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 1, skal der ske offentliggørelse efter § 287 a, nr. 1-3, og § 287 d, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette

gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Offentliggørelse skal dog ikke finde sted, hvis der er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Det foreslåede vil medføre, at hvis offentliggørelse af en reaktion er blevet undladt på grund af tungtvejende hensyn til virksomheden eller efterforskning, og disse hensyn efterfølgende ikke længere gør sig gældende, vil reaktionen samt virksomhedens navn blive offentliggjort. Dette gælder dog kun i en periode op til 2 år efter reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne reaktioner aftager kraftigt hen over tid, og af administrative årsager. På denne baggrund foreslås en grænse på 2 år. Kravet til efterfølgende offentliggørelse af en reaktion gælder dog kun, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Det foreslås i § 287 *e, stk. 4*, at der ikke skal ske offentliggørelse af reaktioner efter § 287 a om kravene i § 75, jf. § 44 f og i § 76, jf. § 44 g, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 232, jf. § 44 v, stk. 3, på en overtrædelse af kravene.

Den foreslåede bestemmelse indeholder undtagelserne til det klare udgangspunkt om offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finanstilsynet ikke skal offentliggøre afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse efter den foreslåede § 44 f.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at Finanstilsynet skal offentliggøre et påbud til en virksomhed om at afsætte en direktør, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 242, jf. den foreslåede § 44 w, hvis de pågældende krav er overtrådt. et samme gælder for påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv.

Det foreslåede indebærer, at der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, skal der ved offentliggørelsen hurtigst muligt medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Forslaget svarer til regler, der gælder på tværs af den finansielle regulering.

(Til § 287 f)

Det foreslås at indsætte § 287 f under *overskriften* »Tidspunkt for og varigheden af Finanstilsynets offentliggørelse«.

Det foreslås i § 287 f, stk. 1, 1. pkt., at offentliggørelse efter dette kapitel skal ske hurtigst muligt efter, at personen eller virksomheden er underrettet om reaktionen eller beslutningen.

Den foreslåede bestemmelse er ny, men er en kodificering af den praksis, som Finanstilsynet har i dag for offentliggørelse af reaktioner m.v.

Det foreslåede vil indebære, at den pågældende skal underrettes både om reaktionen m.v. og om det forhold, at Finanstilsynet har til hensigt at foretage offentliggørelse heraf efter reglerne i den foreslåede § 287 a, således at den pågældende har mulighed for at forberede sig herpå. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre hurtigst muligt. Finanstilsynet skal også underrette den pågældende i de tilfælde, hvor offentliggørelsen er anonymiseret.

Ved *hurtigst muligt* forstås som udgangspunkt senest dagen efter underretningen af den pågældende virksomhed eller fysiske person. Der er ikke formkrav til underretningen, der kan ske både mundtligt og skriftligt.

Det foreslås i § 287 f, stk. 1, 2. pkt., at kan Finanstilsynet ikke underrette den pågældende, skal der alligevel ske offentliggørelse.

Det er hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet skal inden da på forsvarlig vis have forsøgt at komme i kontakt med den pågældende juridiske eller fysiske person. Kan den pågældende juridiske eller fysiske person ikke længere kontaktes, f.eks. fordi en virksomhed er ophørt med at eksistere, kan Finanstilsynet foretage offentliggørelse uden forudgående underretning.

Det foreslås i § 287 f, stk. 2, at det offentliggjorte skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører fysiske personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets

hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige til varetagelsen af de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Artikel 5 i databeskyttelsesforordningen indeholder en række grundlæggende principper, der gælder for alle behandlinger af personoplysninger, herunder fastsætter artikel 5, stk. 1, litra e, at personoplysninger ikke må opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles.

I overensstemmelse med dette fremgår det af stk. 2, 2. pkt., at offentliggjorte oplysninger, som vedrører fysiske personer, dog kun skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige til varetagelsen af de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Ved offentliggørelse, som vedrører fysiske personer forstås offentliggørelser, hvor det er muligt at identificere den fysiske person, som nævnes i det offentliggjorte materiale, jf. også definitionen i databeskyttelsesforordningens artikel 2, nr. 1. Det vil f.eks. være tilfældet i offentliggørelser af en påtale, et påbud eller en tvangsbøde, der angiver navnet på den fysiske person, som påtalen, påbuddet eller tvangsbøden retter sig mod.

Stk. 2, 2. pkt., vil ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor materiale offentliggøres i anonymiseret form på en sådan måde, at det hverken på offentliggørelsestidspunktet eller et senere tidspunkt er muligt at identificere den fysiske person, som er omfattet af materialet.

(Til § 287 g)

Det foreslås at indsætte § 287 g under *overskriften* »Virksomheders offentliggørelse«.

Det foreslås i § 287 g, *stk. 1*, at er en reaktion m.v. rettet mod en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 287 a, nr. 1, eller er en dom eller bødevedtagelse rettet mod eller vedtaget af en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 287 d, stk. 1, skal virksomheden offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme.

Den foreslåede bestemmelse i § 287 g vil videreføre dele af § 18, stk. 1 og 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med

redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for investeringsrådgivere.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed under tilsyn, vil skulle offentliggøre reaktioner givet efter det foreslåede § 44 v, stk. 2, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn. Det foreslåede vil endvidere medføre, at de virksomheder, der er omfattet af loven, har pligt til at offentliggøre udfaldet af en straffesag på virksomhedens eventuelle hjemmeside, når der er faldet fældende dom eller vedtaget bøde, ligesom Finanstilsynet skal offentliggøre sådanne resultater på Finanstilsynets hjemmeside, jf. den foreslåede § 287 d.

Virksomhedens offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme. Med virksomhedens hjemmeside menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden.

Har virksomheden ikke en hjemmeside, skal offentliggørelse alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.

Overtrædelse af det foreslåede § 287 g, stk. 1, kan straffes med bøde, jf. det foreslåede § 267 a, stk. 2. Ansvarssubjektet for overtrædelse af den foreslåede § 287 g, stk. 1, er den virksomhed under tilsyn, som en reaktion m.v., bøde eller bødevedtagelse er rettet mod. Det betyder, at en virksomhed under tilsyn, der undlader at offentliggøre en reaktion m.v. eller en dom eller bødevedtagelse, der er omfattet af bestemmelsen, kan straffes med bøde. Offentliggør Finanstilsynet en dom eller bødevedtagelse som resumé efter det foreslåede § 287 d, stk. 1, kan virksomheden ligeledes offentliggøre som resumé.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside kun gælder for oplysninger om juridiske personer.

Det foreslåede vil medføre, at pligten til at offentliggøre reaktionen m.v. alene påhviler virksomheder, som er juridiske personer. Enkeltmandsvirksomheder er således ikke forpligtet til at offentliggøre en reaktion efter den foreslåede § 287 g. Afgørelser, som alene er rettet mod fysiske personer, er ikke omfattet af offentliggørelsespligten i stk. 1. Er en afgørelse rettet mod

både en fysisk og en juridisk person, skal afgørelsen offentliggøres efter stk. 1, evt. i anonymiseret form afhængig af sagens karakter og hensynet til den fysiske person

Det foreslås i, *stk. 3*, at virksomheden skal offentliggøre en reaktion m.v. som nævnt i stk. 1, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheden hurtigst muligt skal offentliggøre en reaktion m.v., og at det senest vil skulle ske 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget reaktionen fra Finanstilsynet.

Det foreslåede vil desuden betyde, at lov om kapitalmarkeder skal iagttages i forbindelse med offentliggørelsen af reaktionen, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Det foreslåede vil derfor medføre, at hvis virksomheden skal offentliggøre intern viden efter artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug), skal offentliggørelse af reaktionen eller beslutningen afvente selskabsmeddelelsen. Kan virksomheden udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17, stk. 4 og 5, i forordningen, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder. Fjernelse af reaktionen fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i tre måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Overtrædelse af det foreslåede § 287 g, stk. 3, kan straffes med bøde, jf. det foreslåede § 267 a, stk. 2. Ansvarssubjektet for overtrædelse af det foreslåede § 287 g, stk. 3, er den virksomhed, som er omfattet af stk. 1. Det betyder, at en virksomhed omfattet af stk. 1, som undlader at offentliggøre en reaktion m.v. hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget reaktionen m.v., eller undlader at offentliggøre senest på tidspunktet for offentliggørelse som påkrævet efter lov om kapitalmarkeder, kan straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 4*, at virksomheden skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse som nævnt i stk. 1 hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, at

der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Bestemmelsen vil medføre, at offentliggørelsen skal ske på virksomhedens hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

I de tilfælde, hvor den fældende dom eller afgørelse ikke er endelig, eller den er anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pligten til at offentliggøre domme og afgørelser gælder således, selvom en dom eller afgørelse ikke er endelig.

Retter dommen eller bøden sig f.eks. mod et datterselskab i en koncern, skal offentliggørelse ske på datterselskabets hjemmeside, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab.

Overtrædelse af det foreslåede § 287 g, stk. 4, kan straffes med bøde, jf. det foreslåede § 267 a, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af det foreslåede § 287 g, stk. 4, er den virksomhed, som er omfattet af stk. 1. Det betyder, at en virksomhed omfattet af stk. 1, og som undlader at offentliggøre en dom eller bødevedtagelse, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at virksomheden har modtaget reaktionen m.v., eller undlader at offentliggøre senest på tidspunktet for offentliggørelse som påkrævet efter lov om kapitalmarkeder, kan straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 5*, at samtidig med virksomhedens offentliggørelse efter stk. 1-3, skal virksomheden indsætte et link på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, som giver direkte adgang til reaktionen, dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet, en dom eller bødevedtagelse.

Med »virksomhedens hjemmeside« menes den hjemmeside som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden.

Med »forsiden« menes hjemmesidens indgangsside eller den side, som er tænkt til at være den første side, som kunderne m.v. kommer ind på, når de vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet, en dom eller en bødevedtagelse.

Overtrædelse af det foreslåede § 287 g, stk. 5, kan straffes med bøde, jf. det foreslåede § 267 a, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af det foreslåede § 287 g, stk. 5, er den virksomhed, som er omfattet af stk. 1. Det betyder, at en virksomhed omfattet af stk. 1, som undlader samtidig med offentliggørelse efter stk. 1-3 at indsætte et link med direkte adgang til reaktionen m.v., dommen, bødevedtagelsen eller resumeet på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, kan straffes med bøde. Det betyder også, at en virksomhed omfattet af stk. 1, som undlader at lade det fremgå tydeligt af linket og eventuel tilknyttet tekst, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet, en dom eller en bødevedtagelse kan straffes med bøde, og at en virksomhed, omfattet af stk. 1, der fjerner informationerne for tidligt eller i strid med de principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, kan straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 6*, at kommenterer virksomheden reaktionen m.v., dommen, bødevedtagelsen eller resuméet efter stk. 1-3, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen, dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Overtrædelse af det foreslåede § 287 g, stk. 6, kan straffes med bøde, jf. det foreslåede § 267 a, stk. 2. Ansvarssubjektet for overtrædelse af det foreslåede § 287 g, stk. 6, er den virksomhed, som er omfattet af stk. 1. Det betyder, at en virksomhed omfattet af stk. 1, og som kommenterer på reaktionen m.v., dommen eller bødevedtagelsen efter stk. 1-3, og som undlader at gøre det i forlængelse heraf, eller hvor kommentarerne ikke er klart adskilt fra reaktion m.v., dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, kan straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 7*, at virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen, jf. *stk. 1*, hurtigst muligt efter, at offentliggørelsen er sket, og fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen til Finanstilsynet.

Det foreslåede vil medføre, at når virksomheden har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen, skal virksomheden give Finanstilsynet meddelelse herom, herunder fremsende kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen eller bødevedtagelsen eller et resumé heraf på Finanstilsynets hjemmeside efter § 287 d, *stk. 1*.

Overtrædelse af det foreslåede § 287 g, *stk. 7*, kan straffes med bøde, jf. det foreslåede § 26 a, *stk. 2*.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af det foreslåede § 287 g, *stk. 7*, er den virksomhed, som er omfattet af *stk. 1*. Det betyder, at en virksomhed omfattet af *stk. 1*, som undlader at give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelse efter *stk. 1*, hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, kan straffes med bøde. Det betyder også, at en virksomhed omfattet af *stk. 1*, som undlader at fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen, kan straffes med bøde.

(Til § 287 h)

Det foreslås i § 287 h, *stk. 1*, at har en investeringsrådgiver videregivet oplysninger om virksomheden, og er disse kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende informationer inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende og Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, eller de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden handles.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* vil videreføre § 20 a i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med såvel redaktionelle som materielle ændringer. De foreslåede materielle ændringer består i, at Finanstilsynets beslutningsgrundlag for påbud om berigtigelse af offentliggjorte oplysninger, begrænses til de områder, der har med investeringsrådgivere at gøre. Der er ikke tiltænkt nogen ændring af praksis.

Det foreslåede vil medføre at Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende informationer, hvis der er videregivet misvisende oplysninger om virksomheden, og disse oplysninger er blevet offentligt kendt. Påbuddet kan gives, hvis Finanstilsynet vurderer, at de misvisende oplysninger kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, eller de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden handles.

Virksomheden vil være forpligtet til at offentliggøre de berigtigende informationer inden for den frist, som Finanstilsynet fastsætter. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken virksomheden skal offentliggøre de berigtigende informationer. Undlader virksomheden at offentliggøre, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at offentligheden, herunder relevante markedsdeltagere, får adgang til korrekte og fyldestgørende oplysninger, således at eventuelle misforståelser eller fejlagtige opfattelser, der måtte være opstået som følge af de misvisende oplysninger, kan korrigeres.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 255, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), jf. den foreslåede § 44 y, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte virksomhedens kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervskunder. Hertil kommer et ønske om, af konkurrencemæssige grunde, at beskytte virksomhedernes forretningsmæssige forhold. Med bestemmelsen åbnes dog for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger, i tilfælde hvor en virksomhed har videregivet fejlagtige oplysninger om virksomheden, og hvor virksomheden ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Længden af den fastsatte frist for virksomhedens berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan offentliggøre påbuddet meddelt efter *stk. 1*, hvis virksomheden ikke berigtiger informationerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den fastsatte frist.

Det foreslåede vil medføre, at undlader virksomheden at offentliggøre et påbud udstedt til denne i medfør af *stk. 1*, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet.

Det forhold, at en virksomhed indbringer, eller oplyser at de påtænker at indbringe, det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, medmindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor en virksomhed har videregivet misvisende oplysninger om virksomhedens forretningsmodel, eller i tilfælde hvor en virksomhed offentliggør et misvisende billede af virksomheden efter et tilsynsbesøg.

(Til § 287 i)

Det foreslås at indsætte § 287 i under *overskriften* »Bemyndigelse«.

Det foreslås i § 287 i, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler for investeringsrådgiveres pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse i § 287 i vil videreføre § 20 a i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil således ikke medføre materielle ændringer for investeringsrådgivere.

Med forslaget vil skatte- og vækstministeren få bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om investeringsrådgivers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden samt til at fastsætte nærmere regler om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne.

Der vil være behov for visse undtagelser fra offentliggørelsespligten. Det kan for eksempel være, hvor offentliggørelse kan medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, f.eks. hvis virksomhedens fortsatte drift vil blive truet, eller meget væsentlige interesser krænkes.

Finanstilsynet skal ikke nødvendigvis afvente, at virksomheden offentliggør en redegørelse, idet der med bestemmelsen ved bekendtgørelse kan gives hjemmel til, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne. Denne mulighed kan kun benyttes i de situationer, hvor virksomheden enten har rent tekniske eller praktiske problemer, f.eks. på grund af it-nedbrud, eller tilfælde, hvor den manglende offentliggørelse er begrundet i, at virksomheden ikke – uden en reel begrundelse – ønsker at offentliggøre redegørelsen. Hvis virksomheden efter lov om kapitalmarkeder skal udsende en selskabsmeddelelse, skal Finanstilsynets offentliggørelse dog afvente selskabsmeddelelsen.

I den forbindelse vil skatte- og vækstministeren kunne fastsætte bestemmelser om bødestraf ved manglende efterlevelse af forpligtelsen til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden.

Bemyndigelsen svarer til den bemyndigelse, der i dag fremgår af § 20 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, og som er benyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1389 af 4. december 2024 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. I henhold til denne bekendtgørelse er investeringsrådgivere forpligtede til at offentliggøre blandt andet Finanstilsynets vurdering af virksomheden på baggrund af Finanstilsynets inspektionsvirksomhed, såkaldte inspektionsredegørelser.

Bemyndigelsen skal medvirke til, at offentligheden får adgang til noget af den information, der i dag går fra Finanstilsynet til virksomhedens ledelse og ikke til aktionærer og kunder.

Til nr. 75 (§ 289 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 289 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere

(fondsmæglerselskabsloven), at en række regler i lov om finansiel virksomhed forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 13, stk. 5, § 16, § 41, stk. 4, § 45, stk. 2 og 3, § 48, stk. 4, § 59, stk. 3, § 95, stk. 7, § 96, stk. 2, § 98, stk. 4, § 99, stk. 6, § 120, stk. 4, § 128, stk. 2, § 145, stk. 3, § 150, stk. 3, § 152, stk. 2, § 156, stk. 3, § 157, § 160, stk. 10, § 176, § 182, stk. 4, § 186, stk. 8, § 192, stk. 8, § 194, stk. 8, og §§ 208, 262, 273, 274 og 287.

Det foreslås i § 289, at ændre »§ 13, stk. 5« til »§ 13, stk. 7«, at »§ 128, stk. 2« udgår, og at »§ 160, stk. 10,« ændres til »§ 160, stk. 8«.

Det foreslåede vil være en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås at indsætte et nyt stk. 5 og 6 i § 13, som vil medføre, at stk. 5 bliver til stk. 7, og at det i lovforslagets § 1, nr. 46, foreslås, at § 128 ophæves, hvorfor § 128 ikke kan anvendes til at udstede nye regler, som kan afløse bemyndigelsesregler i lov om finansiel virksomhed. Det foreslåede vil endvidere være en konsekvens af den foreslåede ændring af § 160, hvorefter stk. 8 og 9 ophæves.

Den foreslåede ændring vil ikke selvstændigt medføre materielle ændringer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9 og 46, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 76 (§§ 293 og 295 i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter)

§ 293 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter som, samtidig foreslås omdøbt til lov om fondsmæglerselskaber, investerings-service og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), indeholder overgangsbestemmelser for §§ 89 og 90.

Fondsmæglerselskabslovens § 295 indeholder overgangsbestemmelser for § 126.

Det foreslås at §§ 293 og 295 ophæves.

Det foreslåede vil medføre, at der ikke længere er regler for, hvordan virksomheder og personer vil skulle forholde sig efter ikrafttrædelsen af §§ 89 og 90.

Den foreslåede ophævelse er en konsekvensændring, som følge af lovforslagets § 1, nr. 41, hvori det foreslås, at §§ 89 og 90 ophæves.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil også medføre, at der ikke længere er regler for, hvordan virksomheder og personer skulle forholde sig efter ikrafttrædelsen af § 126.

Den foreslåede ophævelse er en konsekvensændring, som følge af, at det i lovforslagets § 1, nr. 45, foreslås at § 126 ophæves.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 45, og bemærkningerne hertil.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 1, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 1, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, at for tjenesteydelser ydet her i landet af forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 6, 6 a, 6 b og 37 anvendelse.

§§ 6-6 b i lov om finansiel virksomhed handler om digital kommunikation og underskriftskrav og findes tilsvarende i §§ 305-307 i lov om forsikringsvirksomhed.

§ 37 i lov om finansiel virksomhed er ophævet ved § 335, nr. 60, i lov nr. 718 af 13. juni 2023 om forsikringsselskaber. Bestemmelsen er videreført i § 60 i lov om forsikringsvirksomhed, og er en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for tjenesteydelser, der udøves af forsikringsselskaber fra lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås, at ophæve § 1, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede er en konsekvens af, at reguleringen af forsikringsvirksomheder ved lov nr. 718 af 13. juni 2023 om forsikringsvirksomhed blev udskilt fra lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af bemærkningerne til lov om forsikringsvirksomhed, at § 4, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed

viderefører § 1, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), Tillæg A, L 88 som fremsat, side 131.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 12, og § 80, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 1, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed, at bestemmelser om bestyrelsen eller medlemmer heraf i blandt andet § 199, stk. 10 og 11, i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem alene skal finde anvendelse på tilsynsorganet eller medlemmer heraf med de fornødne tilpasninger.

Det følger af den gældende § 80, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i en finansiel virksomhed, ikke uden bestyrelsens tilladelse kan eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end den finansielle virksomhed, jf. dog § 199, stk. 10 og 11.

Det foreslås i § 1, stk. 12, og § 80, stk. 1, at ændre »§ 199, stk. 10 og 11« til »§ 199, stk. 8 og 9«.

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer som følge af, at det foreslås at ophæve § 199, stk. 4 og 5, jf. lovforslagets § 2, nr. 16.

Til nr. 3 (§ 2 i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 1, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor den Europæiske Union, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område (tredjeland), er omfattet af lov om finansiel virksomhed. Derudover er Finanstilsynet bemyndiget til at fastsætte regler om virksomhedens indretning og stille krav om etablering af et datterselskab i stedet for en filial. Kravene er med ikrafttræden den 1. januar 2027 flyttet til § 2, stk. 2 og 6, jf. § 1, nr. 3 og nr. 5, i lov nr. 712 af 20. juni 2022. Bemyndigelsen er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1616 af 13. november 2020 om filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. § 4, stk. 1, i bekendtgørelsen stiller krav om tilladelse fra Finanstilsynet. Bekendtgørelsen er i dag ophævet og i stedet træder bekendtgørelse nr. 1009 af 2. juli

2025 i kraft den 1. januar 2027, jf. i øvrigt pkt. 3.12.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Kapitel 5 i lov om finansiel virksomhed fastsætter de procedurer, der skal benyttes, når en finansiel virksomhed fra et andet EU/EØS-land ønsker at drive virksomhed i Danmark gennem en filial.

Det foreslås med lovforslaget at nyaffatte § 2, så den implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2024/1619 af 31. maj 2024 (herefter CRD VI) endnu mere direktivnært. Den foreslåede bestemmelse vil videreføre den gældende § 1, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed i relation til kreditinstitutter. Den foreslåede bestemmelse præciserer, at virksomheder fra tredjelande, der ville kvalificere som kreditinstitut, hvis de var etableret i EU, skal etablere en filial eller et datterselskab med tilladelse fra Finanstilsynet for at kunne udøve aktiviteterne i nr. 2 og 6 i bilag 2 til lov om finansiel virksomhed. Tilsvarende præciserer den, at tredjelandsvirksomheder, som alene udøver aktiviteterne i nr. 1 i bilag 2 også skal have Finanstilsynets tilladelse til at oprette en filial eller et datterselskab.

Den foreslåede bestemmelse beskriver desuden de undtagelsestilfælde, hvor aktiviteterne kan udøves uden etablering af en filial eller datterselskab, hvilket er direktivnær implementering.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 21 c og 47 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36 af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (herefter CRD IV), som ændret ved CRD VI.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at virksomheder, der er etableret i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjeland), og som ville kvalificere som kreditinstitut, hvis de var etableret i EU, skal have Finanstilsynets tilladelse til at udøve aktiviteterne i nr. 2 og 6 i bilag 2, jf. dog stk. 3.

Bestemmelsen vil videreføre det gældende krav om tilladelse til etablering af en filial, jf. § 4, stk. 1, i bekendtgørelse om filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Bekendtgørelsen er tilpasset ved bekendtgørelse nr. 1009 af 2. juli 2025 med ikrafttræden 1.

januar 2027. Samtidig vil bestemmelsen implementere artikel 21 c, stk. 1, og artikel 47, stk. 1, litra a, i CRD VI.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder som er etableret i et tredjeland, skal have Finanstilsynets tilladelse til at yde udlån eller yde sikkerhedsstillelse og stille garantier for kunder i Danmark, hvis virksomheden ville kvalificere som et kreditinstitut, såfremt virksomheden var etableret i et land inden for EU. Et kreditinstitut er defineret i § 5, stk. 1, nr. 2, som en virksomhed, hvis virksomhed består i at modtage indlån eller andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales, og i at yde lån for egen regning. Hvis virksomheden opfylder denne definition og ønsker at udøve udlånsvirksomhed, jf. bilag 2, nr. 2, eller yde sikkerhedsstillelse eller garantier, jf. bilag 2, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, vil dette kræve Finanstilsynets tilladelse. Hvis virksomheden ikke kvalificerer som kreditinstitut, kan der være andre tilladelseskra, f.eks. krav om tilladelse fra Finanstilsynet, hvis en virksomhed ønsker at yde forbrugslån eller boliglån.

Kravet finder anvendelse, uanset om virksomheden er underlagt et tilladelseskra i hjemlandet. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det er den faktiske aktivitet og ikke virksomhedens tilladelse i hjemlandet, der udløser tilladelseskraet.

Er det f.eks. tilladt i et tredjeland at stille garantier uden en tilladelse, og virksomheden derfor ikke er underlagt tilladelseskra eller tilsyn i sit hjemland, vil virksomheden alligevel skulle have tilladelse i Danmark, hvis virksomheden opfylder definitionen af et kreditinstitut, jf. § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, 2. pkt.*, at tilsvarende skal virksomheder, der er etableret i et tredjeland, som udøver aktiviteterne i nr. 1 i bilag 2, have Finanstilsynets tilladelse, jf. dog stk. 3.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheder med hovedsæde i et tredjeland, som modtager indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler, jf. nr. 1 i bilag 2, i lov om finansiel virksomhed, skal have Finanstilsynets tilladelse til oprette en filial, før de udøver aktiviteterne. Bestemmelsen er en videreførelse af gældende ret og implementerer samtidig artikel 21 c, stk. 1, og artikel 47, stk. 1, litra b, i CRD VI.

Det gældende krav om tilladelse til etablering af en filial fremgår i dag af § 4, stk. 1, i bekendtgørelse om filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område og er videreført og præciseret med indsættelsen af § 2, jf. § 1, nr. 5, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love. Bekendtgørelsen er tilpasset ved bekendtgørelse nr. 1009 af 2. juli 2025 med ikrafttræden 1. januar 2027.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, 3. pkt.*, at aktiviteterne skal udøves i en filial eller et datterselskab.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheder som er etableret i et tredjeland skal etablere en filial eller et datterselskab for at kunne modtage indlån, yde udlån eller stille garantier. Det foreslåede vil implementere artikel 21 c, stk. 1, i CRD VI og er en videreførelse og præcisering af krav i gældende ret.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at lov om finansiell virksomhed finder anvendelse på filialer af kreditinstitutter som nævnt i stk. 1, med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i henhold til international aftale.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 1, stk. 3, som for så vidt angår kreditinstitutter er ophævet med lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love med virkning fra 1. januar 2027. Bestemmelsen bevirker, at filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område, er underlagt regler tilsvarende danske kreditinstitutter, og dermed sikre lige konkurrence.

Da en filial ikke er en selvstændig juridisk enhed, vil der være forhold, som efter deres karakter ikke kan overføres direkte. Derudover skal der tages hensyn til services, som ydes fra hovedvirksomheden til filialen. I stk. 5 gives Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte regler om filialernes indretning. Denne bemyndigelse vil blandt andet skulle anvendes til at tilpasse lovens regler til filialforhold. Derfor vil bekendtgørelsen blandt

andet kunne indeholde særlige regler for kapital- og likviditetsforhold og filialens risikostyring.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at kapitel 5 i lov om finansiel virksomhed ikke finder anvendelse på filialer af kreditinstitutter.

Kapitel 5 i loven vedrører blandt andet danske kreditinstitutters mulighed for at udøve aktiviteter i andre lande indenfor EU. Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 2, 2. pkt.*, at kapitel 5 – i modsætning til resten af loven - ikke finder anvendelse på filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Henvisningen til kapitel 5 indebærer, at filialer, der har tilladelse til at drive virksomhed i Danmark, af kreditinstitutter, der har tilladelse til at drive virksomhed fra et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område, ikke kan udøve aktiviteter i andre lande indenfor EU fra deres filial i Danmark.

I *stk. 3* foreslås en række undtagelser til tilladelseskravet i *stk. 1*. Anvendelse af en undtagelse til at udøve aktiviteter i Danmark giver ikke kreditinstituttet ret til at udføre andre aktiviteter.

Bestemmelsen implementerer artikel 21 c, *stk. 2*, i CRD.

Det foreslås i *nr. 1*, at *stk. 1*, ikke finder anvendelse, når virksomheden leverer en aktivitet til en kunde eller modpart, som er et kreditinstitut eller til en virksomhed i samme koncern som virksomheden selv.

Formålet med bestemmelsen er at lette interaktionen mellem europæiske kreditinstitutter og kreditinstitutter fra tredjelande.

Kreditinstitutter anses for at have tilstrækkelige kompetencer til at kunne vurdere risikoen ved at modtage tjenesteydelser eller aktiviteter fra modparter i tredjelande. Derfor accepteres det, at virksomheder med hovedsæde i et tredjeland leverer tjenesteydelser eller aktiviteter til disse. Derudover kan det være væsentligt for et europæisk kreditinstituts forretningsmodel at indgå forretning med en virksomhed etableret udenfor EU.

Det foreslås i *nr. 2*, at stk. 1 ikke finder anvendelse på virksomheder, der udøver aktiviteterne i stk. 1 som led i virksomhedens tilladelse efter § 33 a i denne lov eller §§ 41-43 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at virksomhederne ikke bliver omfattet af to regelsæt, hvis virksomheden yder aktiviteterne som nævnt i *nr. 1, 2 og 6* i bilag 2 i lov om finansiel virksomhed i tilknytning til, at virksomheden yder investeringsservice og -aktiviteter i Danmark.

Ydelse af investeringsservice og -aktiviteter i Danmark kræver tilladelse fra Finanstilsynet i henhold til enten § 33 a i lov om finansiel virksomhed eller §§ 41-43 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en virksomhed ikke også skal have en tilladelse efter § 2, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, når den modtager indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler, yder udlån eller yder sikkerhedsstillelse og garantier som led i virksomhedens tilladelse til at udøve investeringsservices i Danmark.

Eksempelvis vil modtagelse af indlån være omfattet af undtagelsen, hvis midlerne anvendes til likviditets- eller sikkerhedsstillelsesformål i forbindelse med opbevaring og forvaltning af finansielle instrumenter for kunders regning.

På samme måde kan en virksomhed omfattet af bestemmelsen yde kredit i forbindelse med transaktioner med et eller flere finansielle instrumenter.

Undtagelsen i § 2, stk. 3, *nr. 2*, fra kravet om at etablere en tredjelandsfilial, ændrer eller tilsidesætter ikke eventuelle eksisterende krav om etablering af en tredjelandsfilial, der måtte følge af den nationale implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) i denne lov og lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Undtagelsen i stk. 3, *nr. 2*, præciserer alene, at tredjelandsvirksomheder ved levering af de i stk. 1, nævnte tjenesteydelser ikke er forpligtet til at etablere en tredjelandsfilial efter stk. 1.

I *nr. 3* foreslås, at hvis kunden på eget initiativ henvender sig til virksomheden på virksomhedens hjemsted, eller gennem en tredjepart, der

handler på virksomhedens vegne, så kræver det ikke etablering af en filial efter stk. 1.

Formålet med bestemmelsen er at lave en territorial afgrænsning af reglernes anvendelsesområde. Tilladelseskravet finder kun anvendelse i Danmark. Kreditinstituttet bliver derfor ikke forpligtet til at oprette en filial i Danmark, hvis en kunde bosiddende i Danmark opsøger kreditinstituttet på dets hjemsted.

Den foreslåede bestemmelse opstiller en mere generel ramme for, hvornår en aktivitet anses som udøvet i Danmark. Det følger af den foreslåede bestemmelse, at en virksomhed ikke anses for at udøve aktiviteter i Danmark, hvis en kunde opsøger virksomheden på eget initiativ. Dette vil betyde, at kunden uopfordret skal kontakte virksomheden på et forretningssted udenfor Danmark eller gennem virksomhedens hjemmeside. Udarbejder en virksomhed en hjemmeside på dansk, anses kontakten ikke som initieret på et forretningssted uden for Danmark og vil derfor ikke være undtaget tilladelseskravet.

Kunderne kan også vælge at kontakte virksomheden gennem en lokal tredjepart, der handler på virksomhedens vegne. En lokal tredjepart er en virksomhed eller person, som henvender sig til kunder efter aftale med virksomheden med hovedsæde i et land udenfor EU. Det medfører omvendt, at virksomheder med hovedsæde i et land udenfor EU ikke må anvende lokale tredjeparter til uopfordret at henvende sig til kunder. Det anses således ikke som kundens eget initiativ, hvis virksomheden henvender sig til kunden gennem en tredjepart, der handler på virksomhedens vegne.

Det foreslås i *stk. 4*, at virksomheder, der leverer ydelser efter stk. 3, nr. 3, hvor en kunde selv har rettet henvendelse, ikke må markedsføre andre produkter, aktiviteter eller tjenesteydelser end dem, kunden selv har opsøgt, medmindre disse er tæt forbundne med ydelserne leveret efter stk. 3, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomhedens markedsføring mod eksisterende danske kunder kun må omfatte produkter, aktiviteter eller tjenesteydelser, som er tæt forbundne med ydelserne leveret efter stk. 3, nr. 3.

Det foreslåede vil f.eks. betyde, at virksomheden kan markedsføre muligheden for at tilknytte et betalingskort, hvis kunden har opsøgt

virksomheden med henblik på at åbne en indlånskonto. I samme situation må virksomheden ikke markedsføre muligheden for at investere kundens midler eller at optage lån hos virksomheden.

Det foreslås i *stk. 5*, at selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske kapitalselskaber finder anvendelse for filialer nævnt i *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 1, *stk. 3, 4. pkt.*, som for så vidt angår kreditinstitutter er ophævet med lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love med virkning fra 1. januar 2027. Forslaget vil medføre, at selskabslovens bestemmelser om filialer finder anvendelse på filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Forslaget vil blandt andet medføre, at filialen skal registreres i Erhvervsstyrelsens systemer.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om filialernes indretning og krav om etablering af et datterselskab.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 1, *stk. 3, 3. pkt.*, som for så vidt angår kreditinstitutter er ophævet med lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love med virkning fra 1. januar 2027. Med den foreslåede bemyndigelse kan Finanstilsynet sætte regler i kraft for filialer af virksomheder fra tredjelande, som er direkte gældende for danske virksomheder gennem forordninger. Bemyndigelsen skal dermed sikre lige vilkår for danske virksomheder, filialer af virksomheder med tilladelse inden for EU og filialer af virksomheder fra tredjelande.

Med bemyndigelsen videreføres den gældende bekendtgørelse om filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Bekendtgørelsen regulerer forhold, der relaterer sig til virksomhedens indretning, blandt andet regler om tilladelse, ophør, kapitalkrav, regnskab og revision og ledelse.

Bemyndigelsen for Finanstilsynet til at fastsætte regler om etablering af et datterselskab har til hensigt, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte regler, der beskriver, hvilke kriterier der vil kunne indgå i vurderingen af, hvorvidt en filial har en størrelse eller kompleksitet, der kan begrunde et krav om, at aktiviteterne skal udøves i et datterselskab frem for en filial i henhold til stk. 1.

Det kan f.eks. være relevant at se på filialens størrelse, herunder størrelsen af ind- og udlån, både set i forhold til andre pengeinstitutter, men også filialens størrelse i forhold til hovedselskabet. Omfanget af betalinger kan også være relevant som kriterium i denne sammenhæng.

Dernæst kan det være relevant at inddrage forretningsmodellens kompleksitet og tilknytning til den øvrige finansielle sektor. Her vil filialens aktiviteter, herunder deres tilknytning til den øvrige finansielle sektor være et element. Betydningen af filialens kritiske funktioner for den øvrige finansielle sektor vil også udgøre et element. Med filialens kritiske funktioner menes aktiviteter, hvis ophør vil kunne forstyrre ydelser, der er af afgørende betydning for realøkonomien, eller forstyrre den finansielle stabilitet, eksempelvis filialens betalingsformidling, der er nødvendig for kunders daglige transaktioner.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.12 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 4 (§ 31 a i lov om finansiel virksomhed)

Der er ikke i dag bestemmelser, der regulerer finansieringsinstitutter eller virksomhederne omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (herefter CRD) med senere ændringer fra andre EU-landes aktiviteter i Danmark.

Disse virksomheder, kan som udgangspunkt frit udøve aktiviteter i Danmark i henhold til den generelle etableringsret inden for EU. Udøver finansieringsinstituttet eller virksomheden imidlertid aktiviteter i Danmark, som i Danmark kræver en tilladelse, vil finansieringsinstituttet eller virksomheden skulle opnå tilladelse i Danmark.

Inden for EU er der lavet et system, hvorefter kreditinstitutter ved en notifikationsprocedure kan udøve aktiviteter i andre EU-lande uden en særskilt

tilladelse i det pågældende land. En tilsvarende findes ikke i dag for finansieringsinstitutter eller virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i CRD.

Den foreslåede § 31 a vil implementere artikel 2, stk. 6, og artikel 34, stk. 1, i CRD, som ændret ved artikel 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878/EU af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (herefter CRD V).

Finansieringsinstitutter er defineret i § 5, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiell virksomhed, som en virksomhed, der ikke er et kreditinstitut, et fondsmæglerselskab, jf. lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, eller en ren industriel holdingvirksomhed, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele eller i at udøve en eller flere af de i bilag 2, nr. 2-12 og 15, i lov om finansiell virksomhed, angivne aktiviteter, i.

Virksomhederne i artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i CRD omfatter postgirokontorer og særlige kreditinstitutter i andre EU-lande, f.eks. kreditunioner og udviklingsbanker. Disse virksomheder er undtaget fra kravene i CRD og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter (herefter CRR).

Det foreslås i § 31 a, stk. 1, 1. pkt., at finansieringsinstitutter fra lande inden for Den Europæiske Union og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter kan anvende § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, når en række betingelser er opfyldt.

Alle betingelserne skal være til stede, for at bestemmelsen finder anvendelse.

De vil med bestemmelsen opnå adgang til f.eks. at tage imod indlån i Danmark, hvis de må tage mod indlån i deres hjemland.

Formålet med bestemmelsen er at give finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i CRD, der er dattervirksomheder af kreditinstitutter eller fællesejet af kreditinstitutter, adgang til at

udøve aktiviteter Danmark ved brug af samme notifikationsproces som kreditinstitutter.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i CRD, ikke skal have en særskilt tilladelse i medfør af § 7 i lov om finansiel virksomhed. En tilladelsesproces er mere omfattende end notifikationsprocessen.

Notifikationsprocessen koordineres mellem modervirksomhedens hjemlandstilsyn og Finanstilsynet. Finansieringsinstituttet eller virksomheden skal sende oplysningerne påkrævet efter henholdsvis § 30, stk. 1, eller § 31, stk. 1, til den kompetente myndighed i hjemlandet. Den kompetente myndighed i hjemlandet sender oplysningerne videre til Finanstilsynet, når de finder, at der er grundlag for, at finansieringsinstituttet eller virksomheden kan udøve aktiviteterne i Danmark.

Virksomheden vil primært være underlagt tilsyn i hjemlandet.

Det foreslås i *nr. 1*, at en af de betingelser, der skal opfyldes er, at finansieringsinstituttets eller virksomhedens modervirksomhed eller modervirksomheder skal være meddelt tilladelse som kreditinstitutter i den medlemsstat, hvis lovgivning finansieringsinstituttet eller virksomheden er underlagt.

Formålet med bestemmelsen er at afgrænse, hvilke finansieringsinstitutter og virksomheder, der kan udøve aktiviteter i Danmark efter en notifikationsproces.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det kun er finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i CRD, som er dattervirksomhed eller fællesejet dattervirksomhed af kreditinstitutter beliggende i samme medlemsstat, der er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i *nr. 2*, at en af de betingelser, der skal opfyldes er, at finansieringsinstituttet eller virksomheden skal udøve aktiviteter omfattet af bilag 2 i hjemlandet.

Med hjemlandet menes den medlemsstat, hvor finansieringsinstituttet eller virksomheden er beliggende, og hvis lovgivning finansieringsinstituttet eller virksomheden er underlagt.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at finansieringsinstituttet og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i CRD, kun udøver aktiviteter i Danmark, som de også udøver i hjemlandet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i CRD, ikke kan påbegynde en helt anden type aktivitet i Danmark, end finansieringsinstituttet eller virksomheden har udøvet hidtil i hjemlandet.

Det foreslås i *nr. 3*, at en af de betingelser, der skal opfyldes er, at modervirksomheden eller modervirksomhederne skal besidde mindst 90 pct. af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af kapitalandele i finansieringsinstituttet eller virksomheden.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at det kun er finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i CRD, som primært er ejet af kreditinstitutter, der kan anvende notifikationsprocessen. Se også bemærkningerne til nr. 1.

Bestemmelsen vil medføre, at finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i CRD, der ikke er ejet af kreditinstitutter, skal anvende de generelle regler om etablering i en anden medlemsstat inden for EU. Udfører disse virksomheder f.eks. aktiviteter, som kræver tilladelse efter § 7 i lov om finansiel virksomhed, skal de have en sådan tilladelse, før aktiviteterne begyndes i Danmark.

Det foreslås i *nr. 4*, at en af de betingelser, der skal opfyldes er, at modervirksomheden eller modervirksomhederne skal godtgøre overfor Finanstilsynet, at finansieringsinstituttet eller virksomheden forvaltes på forsvarlig vis. Modervirksomheden eller modervirksomhederne skal, med samtykke fra hjemlandets relevante kompetente myndigheder afgive en erklæring om, at modervirksomheden eller modervirksomhederne har stillet selvskyldnergaranti for de tilsagn, som finansieringsinstituttet eller virksomheden har afgivet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at kreditinstituttet eller kreditinstitutterne, står inde for den virksomhed, som dattervirksomheden, altså finansieringsinstituttet eller virksomheden i artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i CRD, udfører i Danmark.

Finansieringsinstitutter og virksomhederne i artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, er ikke underlagt samme regulatoriske krav og tilsyn som andre kreditinstitutter. En garanti fra kreditinstituttet for tilsagn givet af finansieringsinstituttet eller virksomheden giver derfor en væsentlig stærkere sikkerhed for kunderne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet skal modtage erklæring fra modervirksomheden eller modervirksomhederne i forbindelse med notifikationsprocessen.

Det foreslås i *nr. 5*, at en af de betingelser, der skal opfyldes er, at finansieringsinstituttet eller virksomheden skal indgå i det konsoliderede tilsyn med modervirksomheden eller hvert af modervirksomhederne.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at finansieringsinstituttet eller virksomheden i artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i CRD, er omfattede af den konsoliderede opgørelse af tilsynskravene i CRR i relation til de aktiviteter i bilag 2 i lov om finansiel virksomhed, som finansieringsinstituttet eller virksomheden udøver. Finansieringsinstituttet eller virksomheden skal indgå i modervirksomhedens konsoliderede opgørelse i henhold første del, afsnit II, kapitel 2, i CRR. Finansieringsinstituttets eller virksomhedens aktiviteter vil dermed bl.a. indgå i den konsoliderede opgørelse af kapitalgrundlagskravene i artikel 92 i CRR, opgørelsen af store eksponeringer som nævnt i fjerde del i CRR og begrænsningerne for kapitalinteresser i artikel 89 og 90 i CRR. Det er vigtigt, at finansieringsinstituttet eller virksomheden er omfattet af den konsoliderede opgørelse for at hjemlandstilsynets kan føre et tilstrækkeligt konsolideret tilsyn med modervirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at finansieringsinstitutter og virksomheder i artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i CRD, ikke kan anvende reglerne, hvis de ikke indgår i konsolidering især på de nævnte områder med deres modervirksomhed eller modervirksomheder, der er kreditinstitutter.

Det foreslås i *stk. 2*, at for finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, der etablerer en filial eller yder grænseoverskridende tjenesteydelser i Danmark finder § 1, stk. 4 og 5, i lov om finansiel virksomhed, anvendelse.

§ 1, stk. 4 og 5, i lov om finansiel virksomhed bestemmer, at en række regler i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse for filialer eller kreditinstitutter fra andre EU-lande, der yder grænseoverskridende tjenesteydelser. Der er primært tale om regler i lov om finansiel virksomhed, der har forbrugerbeskyttende formål. F.eks. gælder de generelle regler om god forretningsskik og kautionsforpligtelser.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at kunderne opnår samme beskyttelse uanset, om de kontraherer med en dansk virksomhed eller en virksomhed fra et andet land i EU.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 3 og 5-23, i CRD, skal overholde de danske forbrugerbeskyttende regler, når de leverer ydelser i Danmark.

Til nr. 5 (§ 38 b i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 38 b i lov om finansiel virksomhed kan et finansieringsinstitut, som er dattervirksomhed eller fællesejet dattervirksomhed af pengeinstitutter eller realkreditinstitutter, etablere en filial i et andet EU-land ved at notificere Finanstilsynet forud for etablering.

Finansieringsinstitutter er defineret i § 5, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed, som en virksomhed, der ikke er et kreditinstitut, et fondsmæglerselskab, jf. lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, eller en ren industriel holdingvirksomhed, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele eller i at udøve en eller flere af de i bilag 2, nr. 2-12 og 15, i lov om finansiel virksomhed, angivne aktiviteter.

Virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, er kreditinstitutter, som er undtaget fra kravene i CRD og CRR. På tidspunktet for lovforslaget omfatter det Danmarks Eksport- og Investeringsfond, Danmarks Skibskredit A/S og KommuneKredit. Disse virksomheder opfylder ikke betingelsen om at være ejet af et eller flere pengeinstitutter eller realkreditinstitutter, jf. forslaget til bestemmelsens stk. 1, nr. 1. Disse virksomheder kan derfor ikke anvende bestemmelsen på tidspunktet for lovforslaget.

Det foreslås at nyaffatte § 38 b. Bestemmelsen vil implementere artikel 2, stk. 6, og artikel 34 i CRD, som ændret ved artikel 1, nr. 1, i Europa-

Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878/EU af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (herefter CRD V).

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter kan anvende § 38, stk. 1, og § 39, stk. 1, når en række betingelser er opfyldt. Alle betingelserne skal være til stede for at bestemmelsen finder anvendelse.

Nyaffattelsen har til formål at tilføje virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, og præcisere, under hvilke betingelser finansieringsinstitutterne og virksomhederne kan anvende bestemmelserne, ligesom det foreslåede vil give finansieringsinstitutter og virksomheder mulighed for at yde grænseoverskridende tjenesteydelser til andre lande inden for EU.

Formålet med bestemmelsen er, at give finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, mulighed for at udøve aktiviteter omfattet af bilag 2 i lov om finansiell virksomhed i andre lande inden for EU ved brug af en notifikationsproces. Disse virksomheder skal ikke have en særskilt tilladelse til aktiviteter, der i øvrigt ville kræve en tilladelse i det pågældende land. Som nævnt ovenfor er der ikke på tidspunktet for lovforslaget virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, som opfylder betingelserne i den foreslåede bestemmelse. Lovforslaget vil sikre, at eventuelle senere tilføjelser af virksomheder til artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, får de rettigheder, der følger af artikel 2, stk. 6 og artikel 34 i CRD.

Lovforslaget vil sikre, at virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, kan etablere sig i andre EU-lande, hvis der på et senere tidspunkt kommer flere virksomheder på listen, eller hvis de nuværende virksomheders forhold ændrer sig.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, der er dattervirksomheder af kreditinstitutter, kan etablere sig i andre EU-lande uden en særskilt tilladelse i landet. I stedet sker etableringen gennem en notifikationsproces

mellem Finanstilsynet og den kompetente myndighed i det land, som virksomheden vil etablere sig i.

Notifikationsprocessen koordineres mellem Finanstilsynet og den kompetente myndighed i det land, hvor finansieringsinstituttet eller virksomheden ønsker at etablere sig.

Det foreslås i *nr. 1*, at en af de betingelser, der skal opfyldes er, at finansieringsinstituttets eller virksomhedens modervirksomhed eller modervirksomheder er meddelt tilladelse som pengeinstitutter eller realkreditinstitutter i Danmark.

Formålet med bestemmelsen er at afgrænse, hvilke finansieringsinstitutter og virksomheder, der kan anvende en notifikationsproces til at udøve aktiviteter i andre EU-lande.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det kun er finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, som er dattervirksomhed eller fællesejet dattervirksomhed af kreditinstitutter i Danmark, der er omfattet af bestemmelsen.

Et finansieringsinstitut kan f.eks. være et leasingselskab. Et leasingselskab ejet af et pengeinstitut er derfor omfattet, hvis det også opfylder de øvrige betingelser i nr. 2-5.

Danmarks Eksport- og Investeringsfond, Danmarks Skibskredit A/S og KommuneKredit er p.t. omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD. Virksomhederne er på tidspunktet for lovforslaget ikke ejet af et eller flere pengeinstitutter eller realkreditinstitutter. Disse virksomheder kan derfor ikke anvende den foreslåede bestemmelse på tidspunktet for lovforslaget. Lovforslaget kan dog have betydning for eventuelle virksomheder, som måtte blive omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4 i fremtiden.

Det foreslås i *nr. 2*, at en af de betingelser, der skal opfyldes er, at finansieringsinstituttet eller virksomheden udøver de aktiviteter omfattet af bilag 2 i Danmark, som det ønsker at udøve i værtslandet.

Ved værtsland forstås det land, som finansieringsinstituttet eller virksomheden omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, ønsker at etablere aktiviteter i.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, udøver aktiviteter, som er omfattet af de europæiske regler.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, ikke kan påbegynde en helt ny type aktivitet i et andet europæisk land end finansieringsinstituttet eller virksomheden har udøvet hidtil.

Det foreslås i *nr. 3*, at en af de betingelser, der skal opfyldes er, at modervirksomheden eller modervirksomhederne besidder mindst 90 pct. af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af kapitalandele i finansieringsinstituttet eller virksomheden.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at det kun er finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, som primært er ejet af kreditinstitutter, der kan anvende notifikationsprocessen. Se også bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4.

Bestemmelsen vil medføre, at finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, der ikke er ejet af kreditinstitutter, skal anvende de generelle regler om etablering i en anden medlemsstat inden for EU. Udfører disse virksomheder aktiviteter, som kræver tilladelse efter landets regler, skal de have en sådan tilladelse, før aktiviteterne begyndes.

Det foreslås i *nr. 4*, at en af de betingelser, der skal opfyldes er, at modervirksomheden eller modervirksomhederne skal godtgøre overfor Finanstilsynet, at finansieringsinstituttet eller virksomheden forvaltes på forsvarlig vis. Modervirksomheden eller modervirksomhederne skal afgive erklæring om, at de har stillet selvskyldnergaranti for de tilsagn, som finansieringsinstituttet eller virksomheden har afgivet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at kreditinstituttet eller kreditinstitutterne står inde for den virksomhed, som udføres af dattervirksomheden, altså finansieringsinstituttet eller virksomheden i artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD.

Finansieringsinstitutter og virksomhederne i artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, er ikke underlagt samme regulatoriske krav og tilsyn som kreditinstitutter.

En garanti fra kreditinstituttet for tilsagn givet af finansieringsinstituttet eller virksomheden giver derfor en væsentlig stærkere sikkerhed for kunderne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet skal modtage erklæring fra modervirksomheden i forbindelse med notifikationsprocessen. Finanstilsynet kan videresende erklæringen til de kompetente myndigheder i det land, hvor finansieringsinstituttet eller virksomheden omfattes af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, ønsker at etablere sig.

Det foreslås i *nr. 5*, at en af de betingelser, der skal opfyldes er, at finansieringsinstituttet eller virksomheden indgår i det konsoliderede tilsyn med modervirksomheden eller hvert af modervirksomhederne.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at finansieringsinstituttet eller virksomheden i artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, er omfattet af den konsoliderede opgørelse af tilsynskraverne i CRR i relation til de aktiviteter i bilag 2 i lov om finansiell virksomhed, som finansieringsinstituttet eller virksomheden udøver. Finansieringsinstituttet eller virksomheden skal indgå i modervirksomhedens konsoliderede opgørelse i henhold til første del, afsnit II, kapitel 2, i CRR. Finansieringsinstituttets eller virksomhedens aktiviteter vil dermed bl.a. indgå i den konsoliderede opgørelse af kapitalgrundlagskraverne i artikel 92 i CRR, opgørelsen af store eksponeringer som nævnt i fjerde del i CRR og begrænsningerne for kapitalinteresser i artikel 89 og 90 i CRR. Dette vil sikre at Finanstilsynet kan føre et konsolideret tilsyn med modervirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at finansieringsinstitutter og virksomheder i artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, kun kan anvende reglerne, hvis de indgår i konsolidering især på de fornævnte områder med deres modervirksomhed eller modervirksomheder, der er kreditinstitutter.

Det foreslås i *stk. 2*, at finansieringsinstituttet eller virksomheden omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter sammen med oplysningerne i henholdsvis § 38, stk. 1, og § 39, stk. 1, skal oplyse størrelsen og sammensætningen af finansieringsinstituttets eller virksomhedens kapitalgrundlag.

Efter § 38, stk. 1, og § 39, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed skal finansieringsinstituttet eller virksomheden oplyse i hvilket land filialen eller

aktiviteten ønskes etableret. Finansieringsinstituttet eller virksomheden skal også give oplysninger om filialen, hvor der etableres en filial, herunder organisering og aktiviteter.

Med kapitalgrundlagets sammensætning menes andelen af henholdsvis egentlig kernekapital og supplerende kapital.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet har tilstrækkelige oplysninger at videregive til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor finansieringsinstituttet eller virksomheden i artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, ønsker at etablere sig.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at finansieringsinstitutter og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 5, nr. 4, i CRD, skal give Finanstilsynets en række oplysninger ved etablering af aktiviteter i et andet land inden for EU.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet sender oplysningerne som nævnt i *stk. 2*, og oplysninger om modervirksomhedernes samlede risikoeksponering til værtslandets tilsynsmyndigheder senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne.

Finanstilsynet modtager oplysninger om modervirksomhedernes risikoeksponering gennem modervirksomhedernes løbende rapportering.

Formålet med bestemmelsen er at skabe gennemsigtighed om de oplysninger, som Finanstilsynet videregiver i notifikationsprocessen til værtslandet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet er forpligtet til at videreende oplysningerne til den kompetente myndighed i værtslandet.

Til nr. 6 (§ 62 a i lov om finansiel virksomhed)

Der gælder i dag ikke en generel beføjelse for Finanstilsynet til at kræve, at kapitalejere, der erhverver en kvalificeret ejerandel efter § 61, stk. 1, i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed uden forhåndsgodkendelse skal afhænde kapitalandele. Tilsvarende gælder der heller ikke en beføjelse til, at Finanstilsynet kan kræve afhændelse af kapitalandele i tilfælde, hvor en kapitalejer, som besidder en kvalificeret andel i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, der er forhåndsgodkendt,

men som ikke længere opfylder kravene til kvalificerede ejere efter § 61 a i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 62 a, stk. 1, hvorefter Finanstilsynet kan påbyde en erhverver af kvalificerede ejerandele at afhænde kapitalandele, hvis kapitalejeren ikke har overholdt forpligtelsen i § 61, stk. 1, om forudgående godkendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet fremover vil kunne påbyde ejere af kvalificerede ejerandele, som ikke før erhvervelsen har fået Finanstilsynets godkendelse skal afhænde kapitalandele.

Finanstilsynet vil ved vurdering af, om der skal gøres brug af beføjelsen i § 62 a, stk. 1, lægge vægt på kriterierne i § 61 a, herunder hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden. Den foreslåede beføjelse, vil ikke skulle anvendes, hvis Finanstilsynet vurderer, at erhververen ved en fejl ikke har ansøgt om forhåndsgodkendelse, og der er en formodning for, at godkendelse kan ske. I disse tilfælde vil § 62 om suspension af stemmerettigheder kunne benyttes i vurderingsperioden.

Det foreslås, at § 62 a vil kunne bruges uden forudgående suspension af stemmerettigheder. Den foreslåede beføjelse er således uafhængig af § 62, men vil tillige kunne bruges i tilfælde, hvor beføjelsen i § 62 ikke er tilstrækkelig, f.eks. hvor en suspension af stemmerettigheder ikke har haft den forventende virkning, eller hvis et påbud om at ansøge om godkendelse ikke opfyldes.

Finanstilsynet vil ikke skulle kræve den fulde ejerandel afhændet, f.eks. hvor afhændelse af en mindre ejerandel, bringer den samlede kapitalandel under tærsklen i § 61, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Ejes den kvalificerede ejerandel af flere fysiske eller juridiske personer, der handler i forståelse med hinanden, vil disse som udgangspunkt skulle foretage en forholdsmæssig afhændelse svarende til den enkelte persons ejerandel af den samlede ejerandel. Finanstilsynet vil kunne fravige udgangspunktet, hvor særlige forhold taler herfor, f.eks. hvis der er tale om flere fysiske eller juridiske personer, som ejer en mindre andel, hvor det forekommer mest rimeligt, at alle afhænder deres andele fuldt ud.

Afhændelse vil kunne ske til den oprindelige ejer af ejerandelen eller til en tredjemand. Erhververen af kapitalandelene vil efter gældende ret skulle

godkendes af Finanstilsynet, hvis erhvervelsen overstiger tærskelværdierne i § 61, stk. 1.

Anvendelse af § 62 a udelukker ikke, at erhververen vil kunne straffes efter § 61 eller de øvrige bestemmelser i loven.

Bestemmelsen vil give Finanstilsynet mulighed for, men ikke en pligt til at kræve, at kapitalandele afhændes.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2*, hvorefter bestemmelsens stk. 1, tilsvarende finder anvendelse for kapitalejere af kvalificerede ejerandele, som ikke opfylder kravene efter § 61 a, stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet vil få en tilsvarende beføjelse som efter stk. 1, hvis kapitalejere ikke længere opfylder kravene i § 61 a, stk. 1.

Bestemmelsen vil give Finanstilsynet mulighed for, men ikke pligt til at kræve, at kapitalandele afhændes, hvis en ellers godkendt kapitalejer af kvalificerede ejerandele ikke længere opfylder betingelserne i § 61 a, stk. 1. Beføjelsen efter stk. 2 kan anvendes afhængigt af § 62 om suspension af stemmerettigheder.

Ved vurdering af anvendelse af bestemmelsen, vil Finanstilsynet skulle tage hensyn til kapitalejerens indflydelse på den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed. Dermed vil bestemmelsen være mere relevant at anvende, hvor kapitalejeren har kontrol med den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, end ved en ejerandel på 10 pct.

Det betyder, at bestemmelsen vil finde anvendelse, hvor en godkendt kapitalejer gør sin indflydelse gældende eller der er væsentlig risiko for, at kapitalejeren vil gøre sin indflydelse gældende på en måde, der vil kunne modvirke fornuftig og forsvarlig forvaltning af den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed. Det vil f.eks. være tilfælde, hvor en kapital-ejer udøver indflydelse på den finansielle virksomheds kreditgivning.

Bestemmelsen vil f.eks. også kunne anvendes, hvor Finanstilsynet finder, at der er en begrundet mistanke om at ejerskabet udnyttes til at foretage hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Ved anvendelse af beføjelsen vil Finanstilsynet skulle lægge de samme overvejelser og vurderinger til grund, som ved anvendelse af den foreslåede beføjelse i stk. 1. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3*, hvorefter Finanstilsynet fastsætter en frist for afhændelse efter stk. 1 og 2. Finanstilsynet fastsætter fristen under hensyntagen til sagens karakter og de konkrete omstændigheder. Fristen kan forlænges, hvis Finanstilsynet skønner det nødvendigt.

Hvor sagens omstændigheder taler for det, er det relevant at inddrage, i hvilken grad kapitalejeren eller flere kapitalejere kan yde bestemmende indflydelse på virksomheden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (§ 70 b i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at en finansiel virksomhed og en finansiel holdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring.

En finansiel virksomhed skal hurtigst muligt meddele Finanstilsynet oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn, jf. § 75, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Ved »hurtigst muligt« forstår, at der skal gives meddelelse, så snart virksomheden bliver opmærksom på, at en oplysnings karakter er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 58 som fremsat, side 123.

Det foreslås at indsætte en ny § 70 b, hvorefter et pengeinstitut og et realkreditinstitut og instituttets direktion skal sikre effektive former for virksomhedsstyring, herunder passende håndtering af og løbende fremdrift i oprydning af systematiske fejl i gældsinddrivelsen.

Det foreslås i *stk. 1*, at et pengeinstitut og et realkreditinstitut skal have effektive former for virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, til at sikre korrekt gældsinddrivelse.

Virksomhederne er i dag forpligtede til at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1. Det er op til ledelsen i virksomheden at

vurdere, hvad der er effektive former for virksomhedsstyring i relation til virksomhedens forretningsmodel og risici. Med forslaget bliver det tydeliggjort, at ledelsen skal prioritere effektive former for virksomhedsstyring i relation til gældsinddrivelse. Formålet med bestemmelsen er således at tydeliggøre, at virksomhederne forpligtes til effektiv virksomhedsstyring i relation til gældsinddrivelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomhederne blandt andet skal sikre klar organisering, skriftlige forretningsgange, de nødvendige ressourcer og interne kontrolprocedurer i relation til virksomhedens gældsinddrivelse.

Et pengeinstitut eller et realkreditinstitut er forpligtet til at sikre, at koncernen drives på betryggende vis, jf. § 2, stk. 2, i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. Eventuel gældsinddrivelse i dattervirksomheder skal derfor prioriteres i samme grad som i virksomheden selv.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 71, jf. Folketingstidende 2010-11 (1. samling), tillæg A, L 49 som fremsat, side 63.

Det foreslås i *stk. 2*, at direktionen skal sikre passende håndtering af og løbende fremdrift i oprydningen, når pengeinstituttet eller realkreditinstituttet konstaterer systematiske fejl i sin gældsinddrivelse.

Formålet med bestemmelsen er at sikre ledelsesmæssigt fokus på håndtering af fejl i virksomhedens gældsinddrivelse ved blandt andet at sætte tilstrækkelige ressourcer af til dette. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det direktionsmedlem, som er ansvarlig for gældsinddrivelse, skal sikre, at oprydningen efter systematiske fejl ikke bliver uforholdsmæssigt lang.

Direktionen skal også sikre, at de konstaterede fejl og oprydningen håndteres til mindst mulig gene for kunderne.

Oprydning omfatter dels håndtering af de fejl i systemerne og processer, som er konstateret, dels genberegning af sager samt kompensationsudbetaling til berørte kunder.

En fejl er en systematisk fejl, når den samme fejl opstår i flere sager, enten pga. systemfejl eller andre systematiske fejl, der blandt andet kan være en konsekvens af fejl i forretningsgange, manglende forretningsgange eller

generel utilstrækkelig instruktion af medarbejdere. Enkeltstående menneskelige fejl udgør ikke systematiske fejl.

Har et pengeinstitut eller et realkreditinstitut konstateret systematiske fejl i gældsinddrivelsessystemerne og processerne, som medfører fejlbehæftede krav, skal direktionen straks sikre hensigtsmæssig anvendelse af virksomhedens ressourcer til håndtering af fejlene. En passende håndtering af fejlene indebærer, at virksomheden blandt andet skal indføre de rette foranstaltninger til at sikre, at risikoen for fejloptrævning ophører, når fejlene er konstateret, og mulige berørte kunder er identificeret. Dette gælder både ved retslig inddrivelse og ved udenretslig inddrivelse. Det indebærer også, at et pengeinstitut eller et realkreditinstitut skal have tilstrækkelige og robuste procedurer, der kan udsøge de kunder, som er blevet fejloptrævet, og som er egnede til generelt at beregne fejloptrævningens størrelse.

Direktionen i et pengeinstitut eller et realkreditinstitut skal også sikre, at virksomheden afsætter de nødvendige ressourcer til opgaven, så arbejdet har den fornødne fremdrift. Dette indebærer blandt andet, at de personer, som arbejder på sagen, har de nødvendige kompetencer både med hensyn til civilretlige problemstillinger og til at foretage nødvendige systemmæssige ændringer.

Alle foranstaltninger skal ske uden omkostninger for kunden i overensstemmelse med rentelovens regler.

Der er ikke krav om, at arbejdet skal være organiseret på en bestemt måde. Det er op til den enkelte virksomhed at fastlægge, hvilke foranstaltninger der er de rette.

Det foreslås i *stk. 3*, at pengeinstituttet eller realkreditinstituttet skal orientere Finanstilsynet hurtigst muligt, når instituttet konstaterer omfattende systematiske fejl i sin gældsinddrivelse.

Oplysninger om, at et pengeinstitut eller et realkreditinstitut har konstateret fejl af systematisk karakter, og derfor står over for et større oprydningsarbejde, som påvirker et større antal kunder, vil have væsentlig betydning for Finanstilsynets god skik tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at pengeinstituttet eller realkreditinstituttet hurtigst muligt skal meddele Finanstilsynet, når instituttet

UDKAST

konstaterer systematiske fejl. Ved »hurtigst muligt« i den foreslåede bestemmelse forstås, at der skal gives meddelelse, så snart virksomheden bliver opmærksom på, at konstaterede fejl er systematiske af karakter. Der kan derfor være en analyseperiode forud for meddelelsen.

Forpligtelsen til at orientere Finanstilsynet gælder ikke i tilfælde, hvor konstaterede fejl er uvæsentlige, og oprydningsforløbet kan afsluttes indenfor rimelig tid.

Finanstilsynet fastlægger på baggrund af orienteringen, i hvilket omfang pengeinstituttet eller realkreditinstituttet skal følge yderligere op overfor Finanstilsynet.

Til nr. 8 (§ 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Med § 1, nr. 29, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love blev det indsat i § 71, stk. 1, nr. 9, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen også skal have mulighed for introduktions- og efteruddannelseskurser om ESG-risici og -virkninger og it-risici som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52 c.

Den gældende bestemmelse i § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, fastsætter krav om, at en finansiel virksomhed og en finansiel holdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring. Bestemmelsen opregner en række nærmere krav i stk. 1, nr. 1-9, hvorefter den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed skal sikre effektive former for virksomhedsstyring.

En finansiel virksomhed og en finansiel holdingvirksomhed skal have personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen. Dette handler blandt andet om kurser vedr. ESG-risici og -virkninger og it-risici som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52c), Europa-Parlamentets og Rådets i forordning (EU) nr. 575/2013 (CRR). Dette fremgår af § 71, stk. 1, nr. 9.

Det foreslås i § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed at ændre »ESG-risici og -virkninger og it-risici som defineret i artikel 4, stk. 1, nr.

52c), Europa-Parlamentets og Rådets i forordning (EU) nr. 575/2013« til »it-risici og ESG-risici og -virkninger som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52 c og d, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter«.

Med den foreslåede ændring præciseres det, at virksomhedens pligt til at sikre personalemæssige og økonomiske ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser til ledelsesmedlemmer blandt andet også omfatter kurser om it-risici og ESG-risici og -virkninger som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52 c og d, i CRR.

Den foreslåede bestemmelse vil i øvrigt ikke medføre ændringer i virksomhedernes pligter.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 71, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 133 som fremsat, side 101.

Med den foreslåede bestemmelse implementeres artikel 1, stk. 30, i CRD VI. Artikel 1, stk. 30, nyaffatter artikel 91, stk. 7, i CRD.

Ved en fejl blev henvisningen til definitionen ikke formuleret korrekt med § 1, nr. 29, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, i § 71, stk. 1, nr. 9, som dermed vil blive rettet op på med den foreslåede. Derudover foreslås det, at der ligeledes indsættes en henvisning til definitionen af ESG-risici som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52 d.

Til nr. 9 (§ 101 i, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 101 i i lov om finansiel virksomhed, at en rådgivende stedfortræder en gang om året offentligt skal fremlægge en reference til et adfærdskodeks, som den rådgivende stedfortræder anvender, og årligt ajourføre rapporten om anvendelse af adfærdskodekset. En rådgivende stedfortræder har dog også mulighed for at fravige dele af adfærdskodekset eller helt at undlade at anvende et adfærdskodeks. Formålet med adfærdskodeksen er at give klare oplysninger til kunderne om, hvorledes den rådgivende stedfortræder udfører sine analyser m.v. Hermed får kunder en mulighed for at vælge en rådgivende stedfortræder ud fra kvaliteten af udførelsen af den rådgivende stedfortræders tjenesteydelser.

En rådgivende stedfortræder er defineret i § 5, nr. 51, som en finansiell virksomhed, der på et erhvervsmæssigt og kommercielt grundlag analyserer oplysninger fra børsnoterede selskaber, og hvis det er relevant, andre oplysninger med henblik på at give investorer mulighed for at træffe informerede beslutninger i forbindelse med stemmeafgivelse i de pågældende selskaber ved at tilvejebringe undersøgelser, rådgivning eller anbefalinger, der vedrører udøvelsen af aktionærernes stemmerettigheder.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 5* i § 101 i, hvorefter stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse for rådgivende stedfortrædere, der hverken har deres vedtægtsmæssige hjemsted eller deres hovedkontor i Den Europæiske Union, men som udfører aktiviteter gennem et forretningssted, som er beliggende i Unionen.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at der ikke sker forskelsbehandling mellem levering af nationale og grænseoverskridende tjenesteydelser udført af en rådgivende stedfortræder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det sikres, at rådgivende stedfortrædere i Den Europæiske Union konkurrerer på lige vilkår. Danske kunder kan desuden være sikre på at modtage klare oplysninger om, hvordan de rådgivende stedfortrædere udfører deres analyser m.v., uanset om de vælger en dansk rådgivende stedfortræder eller en, som enten har hjemsted eller hovedkontor i et andet EU-medlemsland, eller som udfører sine aktiviteter gennem et forretningssted i et andet EU-medlemsland.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3 j, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (herefter aktionærrettighedsdirektivet) som indsat ved artikel 1, nr. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af aktionærrettighedsdirektivet.

Til nr. 10 (§ 101 j, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

Det fremgår af § 101 j, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, at en rådgivende stedfortræder en gang om året skal offentliggøre en række oplysninger om udarbejdelsen af sine undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse i børsnoterede selskaber.

En rådgivende stedfortræder er defineret i § 5, nr. 51, som en finansiel virksomhed, der på et erhvervmæssigt og kommercielt grundlag analyserer oplysninger fra børsnoterede selskaber, og, hvis det er relevant, andre oplysninger med henblik på at give investorer mulighed for at træffe informerede beslutninger i forbindelse med stemmeafgivelse i de pågældende selskaber ved at tilvejebringe undersøgelser, rådgivning eller anbefalinger, der vedrører udøvelsen af aktionærernes stemmerettigheder.

Det foreslås i § 101 j, stk. 1, at »vedrørende stemmeafgivelse i børsnoterede selskaber« ændres til »vedrørende stemmeafgivelse i børsnoterede selskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat i Den Europæiske Union«.

Formålet med den foreslåede ændring er at præcisere bestemmelsens rækkevidde. Det betyder, at krav om rådgivende stedfortræderes oplysninger om deres tjenesteydelser vedrørende stemmeafgivelse i børsnoterede selskaber kun gælder for de børsnoterede selskaber, som har deres vedtægtsmæssige hjemsted i et EU-medlemsland.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at reglerne vedrørende oplysningerne om indholdet af de rådgivende stedfortræderes tjenesteydelser alene gælder, hvis det vedrører stemmeafgivelse i børsnoterede selskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted i et EU-medlemsland. Det betyder, at de rådgivende stedfortrædere ikke ville skulle give oplysninger om indholdet af deres tjenesteydelser vedrørende stemmeafgivelse i børsnoterede selskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted uden for et EU-medlemsland.

Bestemmelsen vil implementere artikel 1, stk. 6, litra c, i aktionærrettighedsdirektivet som indsat ved artikel 1, nr. 1, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af aktionærrettighedsdirektivet.

Til nr. 11 (§ 124 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Lov om finansiel virksomheds § 124 a giver Finanstilsynet mulighed for årligt at fastsætte et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag for kreditinstitutter. Herudover fastlægges bestemmelserne i § 124 a reglerne for opgørelse af det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, og hvilken kapital der kan bruges til opfylde det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag.

Der findes ikke i dag regler, som beskriver, hvilke kapitalkrav der indgår i opgørelsen af vejledningen om yderligere kapitalgrundlag, også kaldet Pillar 2 Guidance (P2G). Det er derimod beskrevet i bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 109 som fremsat, side 94, hvoraf det fremgår, at Finanstilsynet ved afgørelse meddeler institutionerne det yderligere kapitalgrundlag, som instituttet skal opretholde, ud over det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk.* 2, i § 124 a, hvorefter vejledningen om yderligere kapitalgrundlag er det kapitalgrundlag, der overstiger størrelsen af det relevante kapitalgrundlag, der kræves i medfør af tredje, fjerde og syvende del af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, kapitel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 124, stk. 2, og det kombinerede kapitalbufferkrav fastsat i medfør af § 125 a, stk. 1, eller gearingsgradbufferkravet, jf. artikel 92, stk. 1 a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, alt efter hvad der er relevant.

Den foreslåede bestemmelse redegør for, hvilke kapitalkrav det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag overstiger. Det sker ved at indsætte henvisninger til de enkelte krav. Det omfatter dels kapitalkravene i kapitalkravsforordningen, herunder minimumskravet på 8 pct. af de risikovægtede aktiverne samt reglerne for opgørelse af de risikovægtede aktiver. Herudover omfatter det kapitalgrundlag som bør holdes, som følge af en række forskellige krav til securitiseringer, herunder krav til risikotilbageholdelse. Endvidere omfatter det de institutspecifikke kapitalkrav (søjle II-krav), som fastsættes i forbindelse med opgørelsen af institutternes solvensbehov for at tage højde for de institutspecifikke risici. Endelig omfatter bestemmelsen den kombinerede kapitalkravsbuffer, bestående af kapitalbevaringsbufferen, SIFI-bufferen, den systemiske buffer samt den kontracykliske buffer. Bestemmelsen indeholder også gearingsgradsbufferkravet, hvilket dog alene er relevant for globalt systemisk vigtige institutter (G-SIFI), som ikke findes i Danmark.

Formålet med bestemmelsen er at tydeliggøre, hvilke kapitalkrav der indgår i fastsættelsen af det vejledende kapitalniveau, hvilket ikke fremgik

tilstrækkeligt klar af den hidtidige beskrivelse i bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 109 som fremsat, side 94.

Forslaget vil ikke ændre Finanstilsynets tilgang til fastsættelse af det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag. Det skyldes, at det kombinerede kapitalbufferkrav altid vil ligge udover de øvrige nævnte kapitalkrav i henhold til § 125 a. Det har derfor i praksis været tilstrækkeligt at opgøre og informere om det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, som overstiger den kombinerede kapitalbuffer.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med sin gennemgang af Danmarks implementering af CRD V påpeget, at artikel 104 b, stk. 3, ikke er tilstrækkeligt implementeret. Derfor justeres de bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, der implementerer disse. Den foreslåede indsættelse af § 124 a, stk. 2, vil således implementere artikel 104 b, stk. 3, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI).

Til nr. 12 (§ 125 a, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 125 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, hvilke kapitalkrav den egentlige kernekapital, der bruges til at opfylde den kombinerede kapitalbuffer, skal ligge ud over.

Ifølge § 125 a, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed skal den egentlige kernekapital, der bruges til at opfylde den kombinerede kapitalbuffer, ligge ud over de risikobaserede elementer af krav om nedskrivningsegnede passiver som fastsat i § 266 (det såkaldte NEP-krav) i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i § 125 a, stk. 7, nr. 4, at efter »§ 266« indsættes »og artikel 92 a og 92 b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter«.

Den foreslåede ændring vil tydeliggøre, at den egentlige kernekapital, der bruges til at opfylde den kombinerede kapitalbuffer i tillæg til de risikobaserede elementer af krav om nedskrivningseggede passiver som fastsat i § 266, også skal ligge udover kravene i artikel 92 a og 92 b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Artikel 92 a og 92 b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter vedrører krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i globale systemiske finansielle institutter (G-SIFI) i EU-medlemsstater og tredjelande. Da der ikke er nogle G-SIFI'er i Danmark, vil forslaget ikke få konsekvenser for danske kreditinstitutter.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med sin gennemgang af Danmarks implementering af CRD V påpeget, at artikel 128, stk. 1, fjerde afsnit, ikke er tilstrækkeligt implementeret. Derfor justeres bestemmelsen i lov om finansiel virksomhed, der implementerer CRD artikel 128, stk. 1, fjerde afsnit. Den foreslåede ændring vil implementere artikel 128, stk. 1, fjerde afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (herefter CRD VI).

Til nr. 13 (§ 175 f, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Ifølge den gældende § 175 f, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed skal et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, som er en del af en tredjelandskoncern, udpege et fælles mellemliggende moderselskab inden for Den Europæiske Union, hvis koncernen har aktiver af en samlet værdi på 40 mia. euro eller mere i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i § 175 f, stk. 1, nr. 3, at ændre »koncernen« til »koncernens kreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, filialer af kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber og filialer af virksomheder med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter, som er etableret af en virksomhed, der har hovedsæde i et land

udenfor Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område,«.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med sin gennemgang af Danmarks implementering af CRD V påpeget, at artikel 21 b, stk. 5, ikke er tilstrækkeligt implementeret. Derfor justeres § 175 f, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed, der implementerer artikel 21 b, stk. 5, i CRD.

Formålet med ændringen er at præcisere, at både datterselskaber og filialer fra en koncern, der har sin modervirksomhed i et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjelandskoncern), er omfattet af opgørelsen af grænsen på 40 mia. euro. Den nuværende ordlyd af bestemmelsen kan give indtryk af, at opgørelsen af grænsen på 40 mia. euro kun er baseret på selskaber etableret i EU.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at værdien af aktiver i alle institutter såvel som filialer beliggende i EU/EØS, der er en del af tredjelandskoncernen, skal indgå i opgørelsen af grænsen på 40 mio. euro.

Aktiverne opgøres på baggrund af den konsoliderede balance for alle institutter beliggende i EU eller, hvis der ikke er en konsolideret balance, på baggrund af hvert instituts balance. For filialer opgøres værdien af aktiver, der tilhører hver af tredjelandskoncernens filialer af kreditinstitutter, fondsmæglerselskaber eller med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFIR).

Til nr. 14 (§ 193 a, stk. 3, og stk. 5, 2. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Det følger af den gældende § 193 a, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, at § 199, stk. 6-8 og 11, tilsvarende finder anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen med de fornødne tilpasninger.

Det følger af den gældende § 193 a, stk. 5, i lov om finansiell virksomhed, at bestyrelsen kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, og at § 199, stk. 10, tilsvarende finder anvendelse herfor.

Det foreslås i § 193 a, stk. 3, at »§ 199, stk. 6-8 og 11« ændres til »§ 199, stk. 4-6 og 9«, og i stk. 5, 2. pkt., ændres »§ 199, stk. 10« til »§ 199, stk. 8«.

Ophævelsen af Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer ved blandt andet ophævelse af § 199, stk. 4 og 5, jf. lovforslagets § 2, nr. 16, skaber rykninger af stykker, hvorfor der skal foretages konsekvensrettelser, hvor der henvises til § 199. Den foreslåede ændring vil ud over ophævelsen af certificeringsordningen ikke medføre materielle ændringer i forhold til de regler, der gælder i dag.

Til nr. 15 (§ 199, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 199, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastsætter regler for den statsautoriseret revisor i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder. For den statsautoriseret revisor fastsættes blandt andet, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal have mindst én statsautoriseret revisor, og denne skal, såfremt der er tale om revision af pengeinstitutter eller realkreditinstitutter, tillige være certificeret af Finanstilsynet.

Det følger af stk. 2, at revisorerne i en finansiel virksomhed eller i en finansiel holdingvirksomhed tillige skal være revisorer i virksomhedens dattervirksomheder. Hvis en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed har en dattervirksomhed, der er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, skal de valgte underskrivende revisorer være certificerede af Finanstilsynet til at revidere disse typer af finansiel virksomhed. Det er dog tilstrækkeligt, at de tilsammen er certificerede til at revidere de enkelte typer af finansiel virksomhed i koncernen.

Det foreslås, at nyaffatte § 199, stk. 1 og 2, så bestemmelsen om den statsautoriseret revisor opdateres, fordi Finanstilsynets certificeringsordning af statsautoriserede revisorer ophæves.

Det foreslås i stk. 1, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal have mindst én statsautoriseret revisor. Vælges mere end én revisor, eller udpeges en revisor efter 3. pkt., skal de yderligere valgte eller udpegede revisorer være statsautoriserede. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege en yderligere revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Den foreslåede nyaffattelse af stk. 1 vil indebære, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal have mindst én statsautoriseret

revisor. Vælges mere end én revisor, er det et krav, at disse ligeledes skal være statsautoriserede revisorer. Hvis to statsautoriserede revisorer underskriver revisionspåtegningen, oppebærer revisorerne hver især det fulde ansvar for revisionen.

Det foreslåede vil endvidere indebære, at Finanstilsynet i særlige tilfælde kan udpege en yderligere revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Det foreslåede vil være en videreførelse af gældende ret bort set fra, at Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer ophæves.

Stk. 1 er ikke til hinder for, at generalforsamlingen kan vælge ikke-revisoruddannede tillidsrepræsentanter til at varetage kontrolopgaver i virksomheden, men de pågældende tillidsrepræsentanter vil ikke være revisorer eller udøve revision i lovens forstand med de forpligtelser og det ansvar, som dette indebærer.

Det foreslås i *stk. 2*, at revisorerne i en finansiel virksomhed eller i en finansiel holdingvirksomhed tillige skal være revisorer i virksomhedens dattervirksomheder.

Det foreslåede vil indebære, at revisorerne i en finansiel virksomhed eller finansiel holdingvirksomhed tillige skal være revisorer i virksomhedens dattervirksomheder. En dattervirksomhed kan ikke alene revideres af én revisor, hvis moderselskabet revideres af to revisorer.

Det foreslåede vil være en videreførelse af gældende ret bort set fra, at Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer ophæves.

Overtrædelse af bestemmelsen kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Ansvarssubjektet i § 199, stk. 2, er en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed. Det betyder, at hvis en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed ikke anvender de samme revisorer i deres egen finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed som i deres dattervirksomheder, kan den finansielle virksomhed eller finansielle

UDKAST

holdingvirksomhed straffes med bøde, jf. § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede vil være en videreførelse af gældende ret bort set fra, at Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer ophæves.

Til nr. 16 og 17 (§ 199, stk. 4, 5 og 13, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 199, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan fratage en revisor dennes certificering og dermed retten til at revidere den pågældende type finansiel virksomhed, hvis revisor ikke inden for en fastsat frist kan dokumentere, at kravene til certificering er opfyldt, eller hvis Finanstilsynet finder, at revisor ikke har fungeret tilfredsstillende, og der er grund til at antage, at revisionen ikke vil blive varetaget på forsvarlig måde. Finanstilsynet kan samtidig udpege en anden revisor, indtil nyt valg er foretaget.

Det følger af den gældende § 199, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at en revisor kan anmode Finanstilsynet om at indbringe en afgørelsen om fratrækkelse af certificering for domstolene. Anmodningen herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger.

Den følger af den gældende § 199, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om certificering af revisorer.

Det forslås at ophæve § 199, stk. 4, 5 og 13, der bliver stk. 11, som følge af, at certificeringsordningen ophæves.

Ophævelsen af Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer ved ophævelse af § 199, stk. 4, 5 og 13, skaber rykninger af stykker, hvorfor der skal foretages konsekvensrettelser, hvor der henvises til § 199.

Der vil være tale om en videreførelse af gældende ret bortset fra, at certificeringsordningen ophæves.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18 (§ 206, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Ifølge den gældende § 206, stk. 1, skal virksomheder orientere de kunder, hvis dækning under garantiformuen bliver påvirket af en sammenlægning eller overførsel af en bestemt forretningsdel, som er omfattet af § 204.

Garantiformuen dækker pengeinstitutkunder med indskud (penge) i et dansk pengeinstitut. Dækningen træder i kraft, hvis banken kommer i økonomiske problemer og skal krisehåndteres. Dækningsbeløbet udgør op til EUR 100.000 (ca. DKK 745.000) pr. kunde pr. pengeinstitut. Hvis en kunde f.eks. har 500.000 kr. stående i et institut og 500.000 kr. i et andet institut og de to institutter sammenlægges, vil kunden få en mindre dækning end før sammenlægningen. Det skal kunden orienteres om, så vedkommende eventuelt kan vælge at flytte nogle af sine midler til et andet pengeinstitut.

Finanstilsynet godkender sammenlægninger og opsplitninger for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder omfattet af § 175 g, hvor den fortsættende virksomhed er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Det gælder også, når den fortsættende virksomhed er beliggende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Dette følger af § 204 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i § 206, stk. 1, efter »sammenlægning« at indsætte »eller opsplitning«, efter »realkreditinstitut eller« at indsættes »overførsel af«, og efter »§ 204,« at indsætte »§ 204 c og § 204 d,«.

Ved § 1, nr. 80, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love, blev § 204 ændret. Ændringen medførte, at Finanstilsynet skal godkende sammenlægninger og opsplitninger. Opsplitninger er defineret i § 204, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, og omfatter de tilfælde, hvor virksomheden overfører hele eller en del af sin forretning til en eller flere modtagende virksomheder. En opsplitning kan derfor medføre, at et pengeinstituts indskud overføres til et andet pengeinstitut.

§§ 204 c og 204 d behandler overførsler af aktiver og passiver, som er væsentlige, men som ikke er en opsplitning efter § 204, stk. 7, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed. Disse bestemmelser blev indsat ved § 1, nr. 80, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om

UDKAST

investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love. Reglerne er trådt i kraft den 1. januar 2026.

Forslaget til ændringerne af § 206, stk. 1, er en konsekvens af ovennævnte ændringer. Tidligere omfattede § 204 både sammenlægninger og overførsler, men med ændringen er overførsler delvist reguleret som opsplitninger efter § 204, stk. 7, nr. 5, og delvist som overførsler efter §§ 204 c og 204 d i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås derfor at ændre ordlyden af § 206, stk. 1, så bestemmelsen tager højde for de nye regler.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et pengeinstitut eller et realkreditinstitut senest 1 måned inden sammenlægning eller opsplitning eller overførsel af en bestemt forretningsdel af disse, jf. §§ 204, 204 c og 204 d, skal orientere indskyderne eller investorerne herom, såfremt sammenlægningen, opsplitningen eller overførslen får betydning for indskydernes og investorerens dækning efter §§ 9 og 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Formålet med § 206 er at beskytte indskydere, som har indlån, der overstiger garantiformuens grænser efter en sammenlægning eller porteføljeoverdragelse. Bestemmelserne i §§ 204 c og 204 d vedrører overførsel af aktiver eller passiver. Indlån er et passiv, som kan overføres efter disse bestemmelser.

Den foreslåede bestemmelse vil omfatte en situation, hvor samme indskyder f.eks. har 500.000 kr. i to forskellige pengeinstitutter, og det ene pengeinstitut gennemfører en opsplitning. Som led i opsplitningen overtager det andet pengeinstitut indskyderens 500.000 kr., så vil indskyderen have 1 mio. kr. i det overtagende pengeinstitut. Garantiformuen dækker op til 100.000 euro (ca. 750.000 kr.). For at give indskyderen tid til at flytte midler, der ikke vil være dækket efter opsplitningen og overtagelsen, stiller § 206, stk. 1, krav om, at institutterne orienterer en sådan indskyder senest 1 måned inden sammenlægningen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 206, jf. Folketingstidende 2014-15 (1. samling), tillæg A, L 105 som fremsat, side 59.

Til nr. 19 (§ 227, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 227, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at afvikling efter § 226 sker ved likvidation eller konkurs eller ved sammenlægning i henhold til § 204.

Det følger af § 204 i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet skal godkende sammenlægninger og opsplittings for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder omfattet af § 175 g, hvor den fortsættende virksomhed er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Det gælder også, når den fortsættende virksomhed er beliggende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i § 227, 1. pkt., at ændre »sammenlægning i henhold til § 204« til »sammenlægning, jf. § 204, stk. 6, eller opsplitting, jf. § 204, stk. 7, nr. 1-3«.

Ved § 1, nr. 80, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love blev § 204 ændret, så den omfatter sammenlægninger og opsplittings, som defineret i bestemmelsens stk. 6 og 7. Reglerne er trådt i kraft den 1. januar 2026.

Forslaget til ændringerne af § 227, 1. pkt., er en konsekvens af ovennævnte ændring. Før ændringen omfattede begrebet sammenlægninger i § 204 også de situationerne, som efter ændringen kaldes opsplittings. Når opsplittings ikke er omfattet af begrebet i § 227, 1. pkt., bliver virksomheden ikke automatisk afviklet ved opsplittings. I stedet skal virksomheden samtidig søge om afvikling på anden vis efter § 227, 2. pkt. Det foreslås derfor at ændre ordlyden af § 227, 1. pkt., så bestemmelsen tager højde for de nye begreber.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheden ikke behøver at søge om Finanstilsynets godkendelse af afviklingens form, indhold og gennemførelse i henhold til § 227, 2. pkt., når virksomheden ophører ved en opsplitting efter § 204, stk. 7, nr. 1-3. Godkendelse af afviklingen vil være en del af Finanstilsynets behandling af opsplittings i henhold til § 204 og ske i henhold til § 227, 1. pkt.

Den foreslåede ændring har til formål at sikre, at selskabet opløses automatisk, når Finanstilsynet godkender en opsplitning efter § 204, stk. 1, jf. stk. 7, nr. 1-3.

Til nr. 20 (Afsnit IX a i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynet er efter gældende ret ikke pålagt opgaver vedrørende fremme af forbrugernes finansielle forståelse og har ingen rolle i forbindelse med forbrugerinformation på det finansielle område i øvrigt

Den 1. januar 2025 blev den tidligere § 331 i lov om finansiel virksomhed ophævet med lov nr. 1668 af 30. december 2024 om ændring af selskabsloven, årsregnskabsloven, lov om erhvervsfremme, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love. Den tidligere bestemmelse pålagde Finanstilsynet at fremme den offentlige forbrugerinformation på det finansielle område. Ophævelsen havde til formål at sikre, at det offentlige ikke varetager opgaver, som vurderes at kunne løses tilfredsstillende af det private marked. Ophævelsen betød, at Finanstilsynet ikke længere skulle varetage den offentlige forbrugerinformation på det finansielle område, og at eksisterende medieplatforme blev nedlagt.

Ophævelsen medførte også, at Finanstilsynet i EU-sammenhænge ikke længere kan bidrage til forhandlinger i EU-regi om initiativer vedrørende forbrugerinformation og fremme af finansiel forståelse, såsom rådskonklusioner om finansiel dannelse eller drøfte dette område i arbejdsgrupper og komitéer i de europæiske tilsynsmyndigheder European Banking Authority (EBA), European Securities and Markets Authority (ESMA) og European Insurance and Occupational Pensions Authority (EIOPA).

Ved ophævelsen af § 331 blev overskriften til afsnit IX a, der indeholdt den nu ophævede § 331, ved en fejl ikke ophævet. Overskriften til afsnit IX a er »Offentlig forbrugerinformation«.

Det foreslås at ophæve *afsnit IX a* og i stedet indsætte et nyt *afsnit IX a* med *overskriften* »Finansiel forståelse« og en ny § 331, hvorefter Finanstilsynet bidrager til at fremme initiativer, som understøtter forbrugernes finansielle forståelse.

Finansiel forståelse giver forbrugerne mulighed for at navigere sikkert på det finansielle marked ved at øge forbrugernes evne til at forstå, vurdere og

anvende information om privatøkonomi, finansielle produkter, ydelser og økonomiske risici.

Det er ikke formålet med bestemmelsen at genindføre de opgaver, som Finanstilsynet havde før 1. januar 2025. Finanstilsynet skal således ikke selv udarbejde informationsmateriale og gennemføre kampagner for at fremme finansiell forståelse. Den foreslåede bestemmelse vil alene medføre, at Finanstilsynet igen får visse opgaver i forbindelse med initiativer, der har til formål at understøtte og dermed øge forbrugernes finansielle forståelse.

Bestemmelsen giver Finanstilsynet mulighed for at deltage i drøftelser med andre myndigheder, organisationer, uddannelsesinstitutioner og aktører i den finansielle sektor om oplysningskampagner, undervisningsmateriale, digitale værktøjer eller andre former for initiativer, der kan bidrage til at styrke forbrugernes viden og kompetencer på det finansielle område. Finanstilsynet kan i den forbindelse bidrage med viden om forbrugerlovgivning og forbrugerforhold i øvrigt, men Finanstilsynet kan ikke selv udføre initiativer i form af kampagner m.v.

Bestemmelsen vil endvidere medføre, at Finanstilsynet igen deltager i forhandlinger i EU-samarbejde på området, f.eks. om rådskonklusioner om finansiell forståelse. Finanstilsynet vil også kunne drøfte dette område i arbejdsgrupper og komitéer i de europæiske tilsynsmyndigheder (EBA, ESMA og EIOPA). Finanstilsynet vil i disse sammenhænge alene kunne bidrage med erfaringer fra andre myndigheder, organisationer eller lignende. Finanstilsynet vil kunne offentliggøre materiale til at fremme den finansielle forståelse, som er udarbejdet i EU-regi, men Finanstilsynet vil ikke få til opgave selv at udarbejde sådant materiale.

Mere specifikt vil bestemmelsen også medføre, at Finanstilsynet understøtter den kommende danske ambassadør for finansiell forståelse, der skal udpeges i forbindelse med Unionens strategi for finansiell forståelse. EU-Kommissionen ønsker, at ambassadørerne skal arbejde for at øge offentlighedens viden om pengeforvaltning og investering på nationalt og europæisk plan som led i forberedelsen af opsparings- og investeringsunionen. Dette kan f.eks. ske ved at skabe opmærksomhed omkring ambassadørens arbejde og bane vej for strategiske samarbejder mellem ambassadøren og andre samarbejdspartnere.

Til nr. 21 (§ 354, stk. 6, nr. 31, i lov om finansiell virksomhed)

Ved artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1620 af 31. maj 2024 om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010, blev Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (AMLA) oprettet. AMLA's formål er blandt andet at gøre EU's bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering mere ensartet, effektiv og koordineret.

I medfør af § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, er Finanstilsynets ansatte under strafansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de blandt andet får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden.

§ 354, stk. 6, fastsætter til hvem og i hvilke tilfælde, Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger.

I medfør af § 354, stk. 6, nr. 23, har Finanstilsynet efter gældende ret mulighed for at videregive oplysninger til AMLA, når AMLA agerer som tilsynsmyndighed over for de europæiske finansielle institutter, som AMLA fører direkte tilsyn med.

I medfør af § 354, stk. 6, nr. 31, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Det foreslås i § 354, stk. 6, nr. 31, efter »organer etableret af disse,« at indsætte »herunder Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask og Finansiering af Terrorisme«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til AMLA om virksomheder og personer, der forbliver under direkte tilsyn på nationalt plan, under forudsætning af, at AMLA anmoder herom, og at oplysningerne er nødvendige for udførelsen af AMLA's opgaver i henhold til artikel 5, stk. 1, 3 og 4, i Europa-Parlamentets og

Rådets forordning (EU) 2024/1620 (herefter AMLA-forordningen). Oplysningerne kan eksempelvis vedrøre forhold, der er relevante for AMLA's overordnede tilsyns- og koordineringsopgaver, herunder overvågning af nationale tilsynsmyndigheders aktiviteter samt vurdering af risici og trusler på tværs af medlemsstaterne. Der kan eksempelvis være tale om oplysninger til brug for vurdering af et ledelsesmedlems egnethed og hæderlighed.

I forbindelse med det daglige internationale samarbejde er det nødvendigt at have mulighed for at kunne videregive fortrolige oplysninger til AMLA. Formålet med ændringen er at give Finanstilsynet mulighed for at videregive eksempelvis et ledelsesmedlems navn til AMLA for at kunne få relevante oplysninger om personen fra AMLA til brug for Finanstilsynets vurdering af dennes egnethed og hæderlighed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22 (§ 354, stk. 16, i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed indeholder dog også en række undtagelser til denne generelle tavshedspligt i stk. 1. Disse er blandt andet oplistet i stk. 6.

Det fremgår af stk. 6, nr. 46, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken med henblik på vurderinger som led i programmet til vurdering af den finansielle sektor efter en udtrykkelig anmodning og under forudsætning af, at Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver.

Det fremgår også af stk. 6, nr. 47, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til Den Internationale Betalingsbank (BIS) med henblik på kvantitative konsekvensanalyser efter en udtrykkelig anmodning og under forudsætning af, at Den Internationale Betalingsbank (BIS) har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver.

Herudover fremgår det af stk. 6, nr. 48, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) med henblik på dets tilsynsfunktion efter en udtrykkelig anmodning og under forudsætning af, at Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver.

Disse tre undtagelser til Finanstilsynets tavshedspligt implementerer artikel 58 a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (herefter CRD IV), der blev tilføjet ved artikel 1, nr. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU (herefter CRD V).

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 16* i § 354 i lov om finansiell virksomhed, hvorefter videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 46-48, kun må ske i samlet eller anonymiseret form, medmindre oplysningerne alene deles i Finanstilsynets lokaler.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en begrænsning af de gældende videregivelsesmuligheder til Den Internationale Valutafond (IMF), Verdensbanken, Den Internationale Betalingsbank (BIS) og Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB). Fremover vil Finanstilsynets videresendelse af fortrolige oplysninger til disse internationale organer skulle deles i Finanstilsynets lokaler, medmindre oplysningerne alene angives i aggregeret eller anonymiseret form, så oplysningerne ikke kan henføres til konkrete virksomheder eller personer under tilsyn.

Ved »Finanstilsynets lokaler« skal ikke forstås et krav om tilstedeværelse på Finanstilsynets fysiske præmisser. Det forudsættes, at »Finanstilsynets lokaler« også omfatter virtuelle rum eller platforme kontrolleret af Finanstilsynet.

De betingelser, der i øvrigt gælder for videregivelse af fortrolige oplysninger til disse internationale organer, og som følger af § 354, stk. 6, nr. 46-48, samt bemærkningerne hertil, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 109 som fremsat, side 208-210, vil fortsat finde anvendelse. Det omfatter blandt andet betingelserne om, at der skal være tale om en udtrykkelig anmodning, og at det internationale organ skal have et behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 58 a, stk. 3, i CRD IV, der blev tilføjet ved artikel 1, nr. 9, i CRD V.

Til nr. 23 (§ 355, stk. 2, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 355, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed indeholder en udtømmende liste over, hvem der kan anses for at være part i en sag, hvor Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse i medfør af lov om finansiel virksomhed, lovgivning fastsat i medfør heraf og en række EU-forordninger.

I § 355, stk. 2, er opregnet en række tilfælde, hvor en anden end virksomheden tillige anses som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende. Det følger af nr. 5, at dette kan være revisor i en finansiel virksomhed, når Finanstilsynet fratager denne certificeringen i henhold til § 199, stk. 1, jf. § 199, stk. 4, eller påbyder denne at give oplysninger om virksomhedens forhold, samt i sager vedrørende forbud mod, at en revisor har lån m.v. i den finansielle virksomhed, som revisor reviderer, jf. § 199, stk. 4-7 og 9.

Det foreslås i § 355, stk. 2, nr. 5, at »fratager denne certificeringen i henhold til § 199, stk. 1, jf. § 199, stk. 4, eller« udgår, og at »§ 199, stk. 4-7 og 9« ændres til »§ 199, stk. 4, 5 og 7«.

Den foreslåede ændring § 355, stk. 2, nr. 5, er en konsekvens af, at certificeringsordningen ophæves, hvorfor denne del udgår af bestemmelsens ordlyd. Derudover foreslås konsekvensrettelser som følge af lovforslagets § 2, nr. 16, som ændrer i § 199 og stykkernes placering.

Det foreslåede vil medføre, at en revisor i en finansiel virksomhed eller et finansielt holdingselskab anses som part i en sag mod virksomheden, når Finanstilsynet påbyder revisor at give oplysninger om virksomhedens forhold, samt i sager vedrørende forbud mod, at en revisor har lån m.v. i det forsikringsselskab, som revisor reviderer, jf. § 199, stk. 4, 5 og 7.

Ophævelsen af Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer ved ophævelse af § 199, stk. 4 og 5, jf. lovforslagets § 2, nr. 16, skaber rykninger af stykker, hvorfor der skal foretages konsekvensrettelser, hvor der henvises til § 199.

Bortset fra ophævelsen certificeringsordning vil den foreslåede ændring ikke medføre materielle ændringer i forhold til de regler, der gælder i dag.

Til nr. 24 (§ 361, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Ifølge § 361, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed skal ejendomskreditselskaber omfattet af lov om ejendomskreditselskaber betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 30.300 kr.

Det foreslås i § 361, stk. 4, at ændres »Ejendomskreditselskaber omfattet af lov om ejendomskreditselskaber« til »Boligkreditgivere omfattet af lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2, idet betegnelsen ejendomskreditselskaber vil blive erstattet af betegnelsen boligkreditgiver. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil medføre, at en boligkreditgiver vil skulle betale en årlig afgift på 30.300 kr. til Finanstilsynet, hvilket vil svare til den årlige afgift, som ejendomskreditselskaber betaler i dag. Der vil dermed ingen ændringer være i beløbets størrelse.

Det fremgår af § 361, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed, at de i bestemmelsen fastsatte grundbeløb er angivet i 2016-niveau og årligt reguleres svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven. Beløbet på 30.300 kr. i 2016-niveau svarer til 55.304 kr. i 2025-niveau.

Til nr. 25 (§ 361, stk. 4, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Ifølge § 361, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed skal ejendomskreditselskaber omfattet af lov om ejendomskreditselskaber betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 30.300 kr.

Ifølge § 361, stk. 5, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed skal boligkreditformidlere omfattet af lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere årligt betale et grundbeløb til Finanstilsynet på 16.700 kr.

UDKAST

Det foreslås i § 361, stk. 4, at indsætte som 2. pkt., at boligkreditformidlere omfattet af lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere årligt betaler et grundbeløb til Finanstilsynet på 16.700 kr.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af foreslåede § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2, idet tilladelsen for boligkreditformidlere vil blive flyttet over i samme lov som boligkreditgivere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil betyde, at reglerne om afgift for boligkreditgivere og boligkreditformidlere samles i samme bestemmelse i lov om finansiel virksomhed. Det foreslåede vil medføre, at en boligkreditformidler vil skulle betale en årlig afgift på 16.700 kr. til Finanstilsynet, hvilket svarer til den årlige afgift, som boligkreditformidlere betaler i dag. Der vil dermed ikke være ændringer i beløbets størrelse.

Det fremgår af § 361, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed, at de i bestemmelsen fastsatte grundbeløb er angivet i 2016-niveau og årligt reguleres svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven. Beløbet på 16.700 kr. i 2016-niveau svarer til 30.481 kr. i 2025-niveau.

Til nr. 26 (§ 361, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Ifølge § 361, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed skal boligkreditformidlere omfattet af lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere årligt betale et grundbeløb til Finanstilsynet på 16.700 kr., og investeringsrådgivere omfattet af lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere skal årligt betale et grundbeløb til Finanstilsynet på 18.400 kr.

Det foreslås, at § 361, stk. 5, nyaffattes, så det fremgår, at investeringsrådgivere omfattet af lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere årligt betaler et grundbeløb til Finanstilsynet på 18.400 kr.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede § 1 i lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter, og investeringsrådgivere, hvor reguleringen af investeringsrådgivere flyttes over i lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter. Den foreslåede ændring vil ligeledes være en konsekvensændring af de foreslåede ændringer af § 361, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, hvor bestemmelsen om

UDKAST

den årlige afgift for boligkreditformidlere foreslås flyttet til stk. 4. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil medføre, at en investeringsrådgiver vil skulle betale en årlig afgift på 18.400 kr. til Finanstilsynet, hvilket vil svare til den årlige afgift, som investeringsrådgivere betaler i dag. Der vil dermed ingen ændringer være i beløbets størrelse.

Det fremgår af § 361, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed, at de i bestemmelsen fastsatte grundbeløb er angivet i 2016-niveau og årligt reguleres svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven. Beløbet på 18.400 kr. i 2016-niveau svarer til 33.584 kr. i 2025-niveau.

Til nr. 27 (§ 373, stk. 2 og 10, i lov om finansiel virksomhed)

§ 373 i lov om finansiel virksomhed udgør lovens straffebestemmelse.

Det følger af den gældende § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at overtrædelse af en række bestemmelser og artikler, herunder § 199, stk. 2 og 6, straffes med bøde.

Det følger af den gældende § 373, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed, at forældelsesfristen for overtrædelse af blandt andet § 199, stk. 2 og 6, er 10 år.

Det foreslås i § 373, stk. 2 og 10, at »§ 199, stk. 2 og 6« ændres til »§ 199, stk. 2 og 4«.

De foreslåede ændringer af § 373, stk. 2 og 10, er konsekvensændringer som følge, at det foreslås at ophæve § 199, stk. 4 og 5, jf. lovforslagets § 2, nr. 16, hvorfor de efterfølgende stykker rykkes.

Bortset fra ophævelsen af Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer vil den foreslåede ændring ikke medføre materielle ændringer i forhold til regler, der gælder i dag.

Til nr. 28 (§§ 377-383, § 391, § 393, § 401, § 404 a, § 405, § 406, § 410, § 412, § 413 og § 417 i lov om finansiel virksomhed)

§ 377 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at en række specifikke regnskabsbestemmelser fra lov om banker og sparekasser m.v. med senere ændringer – nærmere bestemt §§ 29 og 30, § 31, stk. 1-6, § 32, stk. 1-3, samt §§ 33, 36 og 37-37 b – fortsat skulle anvendes for banker, sparekasser, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber til og med regnskabsåret 2004. Det gjaldt både for regnskabsaflæggelsen og regnskabsindberetningen for det pågældende år, dog med de ændringer der følger af § 378 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at § 377 ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af, at bestemmelsen alene var relevant til og med regnskabsåret 2004.

§ 378 i lov om finansiel virksomhed ændrer i lov om banker og sparekasser m.v. med senere ændringer. Ændringerne består i, at der i § 31, stk. 5 og 6, udgår henvisninger til bestemte paragraffer og én henvisning til en bestemmelse i lov om visse selskabers aflæggelse af regnskab med senere ændringer. Bestemmelsen medførte også, at §§ 37 a og 37 b i lov om banker og sparekasser m.v. med senere ændringer fik en ny affattelse.

Det foreslås, at § 378 ophæves. Forslaget er en konsekvens af, at lov om banker og sparekasser m.v. med senere ændringer ikke længere er gældende.

§ 379 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at en række bestemmelser om regnskabsaflæggelse og regnskabsindberetning fra den tidligere lov om forsikringsvirksomhed - nærmere bestemt §§ 118-123, § 124, stk. 1-5, og §§ 125-127 - fortsat skulle gælde til og med regnskabsåret 2004. Det gælder både for selve regnskabsaflæggelsen og for indberetningen af regnskaber for dette år, dog med de ændringer, der følger af § 380 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at § 379 ophæves.

Forslaget er en konsekvens af, at bestemmelsen alene var relevant til og med regnskabsåret 2004. § 380 i lov om finansiel virksomhed fastsætter en række ændringer i den tidligere lov om forsikringsvirksomhed med senere ændringer. Ændringerne omfatter blandt andet, at Finanstilsynet får mulighed for at dispensere fra visse krav i § 119, at henvisningen til § 91, stk. 1, i § 124,

stk. 5, udgik, og at § 125 stk. 1, nr. 1, og stk. 2, fik en ny affattelse, ligesom § 131 og § 151, stk. 4, blev ophævet.

Det foreslås, at § 380 ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af, at den tidligere lov om forsikringsvirksomhed, som bestemmelsen vedrører, ikke længere er gældende.

§ 381 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at visse bestemmelser fra realkreditloven nærmere bestemt § 88, § 89, stk. 1-4, og § 92 fortsat skulle gælde til og med regnskabsåret 2004. Dette gælder både for regnskabsafleggelsen og regnskabsindberetningen for det pågældende år, dog med den ændring, der følger af § 382 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at § 381 ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af at bestemmelsen alene var relevant til og med regnskabsåret 2004.

§ 382 i lov om finansiel virksomhed fastsætter en teknisk ændring i realkreditloven, hvor henvisningen i § 89, stk. 4, til § 18 b, stk. 1, udgik.

Det foreslås, at § 382 ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af, at realkreditloven ikke længere er gældende. Lov om realkreditlån og realkreditobligationer viderefører de bestemmelser, som ikke følger af lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen i § 383 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at direktører, vicedirektører og underdirektører, samt filialbestyrer og ligestillede i fondsmæglerselskaber, der før 1. januar 1996 lovligt var involveret i anden erhvervsvirksomhed, kan fortsætte med denne aktivitet, hvis de har anmeldt det til Finanstilsynet i henhold til lov om fondsmæglerselskaber § 37, stk. 4, uanset bestemmelsen § 80 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at § 383 ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af, at bestemmelsen er videreført i § 293 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter med senere ændringer.

Bestemmelsen i § 391 i lov om finansiel virksomhed, fastsætter at anbringelse af midler i aktiver, der ikke er omfattet af §§ 50 og 51 i lov om finansiel virksomhed, skal afhændes, hvis ikke aktiverne var i beholdningen den 31. december 1992. Bestemmelsen handler om anbringelse af midler på en indlånskonto, der samtidig er kapitalpension, rateopsparing, selvpension, aldersopsparing, børneopsparing og boligopsparing.

Det foreslås, at § 391 ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af, at det ikke skønnes sandsynligt, at der fortsat er midler af nævneværdigt omfang i disse ordninger, der ikke er placeret i overensstemmelse med §§ 50 og 51 i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen i § 393 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at reglen i § 234, stk. 2, kun gælder for efterstillet kapital, der er udstedt efter den 1. juli 2001. § 234, stk. 2, præciserer, at efterstillet kapital ikke indgår ved bedømmelsen om et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab er insolvent.

Det foreslås, at § 393 ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af, at der ikke længere er institutter, der har efterstillet kapital, der er udstedt før den 1. juli 2001.

Det følger af § 401 i lov om finansiel virksomhed, at eksponeringer og sikkerhedsstillelser, som den 1. januar 1998 lovligt var indgået mellem den valgte revisor, interne revisionschef, vicerevisionschef eller ansatte i Arbejdsmarkedets Tillægspension eller Lønmodtagernes Dyrtidsfond og det forsikringsselskab, pengeinstitut, realkreditinstitut, værdipapirhandler, fondsmæglerselskab eller Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvor vedkommende person er ansat, kan fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato. Interne revisions- og vicerevisionschefer kan uanset forbuddet i § 77, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed, opretholde og udnytte økonomiske interesser, som vedkommende ejer.

Det foreslås, at § 401 ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af, at det ikke vurderes sandsynligt, at bestemmelsen stadig bruges.

Bestemmelsen i § 404 a i lov om finansiel virksomhed, fastsætter, at investeringsrådgivere, som den 1. januar 2004 fungerede som rådgivere for en eller flere investeringsforeninger eller specialforeninger, og som hverken havde tilladelse til eller var registreret med henblik på forvaltning af aktiver og heller ikke var underlagt tilsyn, inden den 1. juni 2004 enten skulle afslutte deres aftaleforhold med foreningen eller indsende en ansøgning om godkendelse til forvaltning af aktiver.

Det foreslås, at § 404 a ophæves.

Det foreslåede er konsekvens af, at fristen for at ansøge om godkendelse udløb den 1. juli 2004. Hvis der fortsat er personer, der udfører denne type aktivitet, ville aktiviteterne være ulovlig virksomhed, selvom de fandt sted fra før 1. januar 2004.

Bestemmelsen i § 405 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at virksomheder, der allerede har tilladelse til at udstede forudbetalte betalingskort, og som opfylder kravene i lov om finansiel virksomhed, kan drive virksomhed som udstedere af elektroniske penge.

Det foreslås, at § 405 ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af, at der i 2010 blev indsat krav om tilladelse efter lov om betalingstjenester med senere ændringer, hvor der skulle søges om tilladelse inden den 30. april 2012. Ved ikrafttræden af lov om betalinger med senere ændringer, er der ligeledes krav om, at e-pengeinstitutter skal have en fornyet tilladelse senest den 13. juni 2018, jf. § 154, stk. 6, i lov om betalinger med senere ændringer. Da forholdet er reguleret i anden lovgivning, vurderes det ikke, at der længere er et anvendelsesområde for nærværende bestemmelse.

Bestemmelsen i § 406 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at det kapitalkrav, der er nævnt i § 339, ikke gælder for sparevirksomheder, som har fået tilladelse før den 1. januar 2004, og hvis egenkapital på dette tidspunkt ikke opfyldte det nye kapitalkrav i § 339 i lov om finansiel virksomhed. Hvis egenkapitalen i en sådan sparevirksomhed falder under det niveau, der var nået den 1. januar 2004, kan Finanstilsynet enten give virksomheden en frist til at bringe egenkapitalen op på dette minimumsniveau eller vælge at inddrage tilladelsen med det samme. Endelig fastsætter bestemmelsen, at

UDKAST

hvis kontrollen af en sparevirksomhed, der er omfattet af § 406, stk. 1, overtages af en anden fysisk eller juridisk person, skal sparevirksomheden senest tre måneder efter overtagelsen opfylde kapitalkravet i § 339.

Det foreslås, at § 406 ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af, at der ikke længere er sparevirksomheder i Danmark, der er omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsen i § 410 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at § 147, stk. 1, ikke gælder for fondsmæglerselskaber, hvis samtlige ejendomme og aktier (eller andele) i ejendomsselskaber er erhvervet før den 8. oktober 1998. Derudover kan aktiverne ikke opskrives til en højere bogført værdi end den værdi, de havde den 8. oktober 1998.

Det foreslås, at § 410 ophæves.

Det foreslåede er konsekvens af, at bestemmelsen er videreført i § 295 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Den er derfor ikke nødvendig i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen i § 412 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at banker, der ved lovens ikrafttræden havde ordninger, hvor aktionærerne udøver deres stemmeret på generalforsamlingen gennem delegerede i henhold til § 8 a i lov om banker og sparekasser med senere ændringer, kan fortsætte med disse ordninger.

Det foreslås, at § 412 ophæves.

Det foreslåede er konsekvens af, at der ikke længere er banker, som anvender delegerede i deres vedtægter. Det vurderes derfor ikke, at bestemmelsen har et anvendelsesområde.

Bestemmelsen i § 413 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at det akkumulerede overskud, som var opgjort til videreførelse ved udgangen af 2001 i henhold til lovens kapitel 22, skulle opkræves som en ekstraafgift fra de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder over en periode på fire år. Afgiften skulle fordeles forholdsmæssigt mellem de virksomheder, der betalte mere end minimumsafgiften.

Det foreslås, at § 413 ophæves.

Det foreslåede er konsekvens af, at bestemmelsens anvendelsesområde op-
hørte i 2005.

Bestemmelsen i § 417 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at uanset § 182 kan finansielle virksomheder, som ved lovens ikrafttræden havde enga-
gementer, der var godkendt af Finanstilsynet efter § 27 i bank- og sparekas-
seloven med senere ændringer, § 63 i realkreditloven med senere ændringer,
§ 20 i fondsmæglerloven med senere ændringer eller §§ 142 og 144 i lov
om forsikringsvirksomhed med senere ændringer, fortsætte disse engage-
menter indtil den udløbsdato, der er fastsat i Finanstilsynets tilladelse. Dog
kunne engagementerne højst fortsætte til datoen for det regnskab, der aflæg-
ges efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås, at § 417 ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af, at bestemmelsen er afgrænset til datoen
for det regnskab, som aflægges efter lovens ikrafttræden. Den er derfor ikke
længere relevant.

Til nr. 29 (§ 438, stk. 7-11, i lov om finansiel virksomhed)

§ 438 i lov om finansiel virksomheds udgør lovens territorialbestemmelse.

Det fremgår af den gældende § 438, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 432 af
16. april 2026 med senere ændringer, at loven ikke gælder for Færøerne og
Grønland, men at loven ved kongelig anordning kan sættes i kraft for disse
landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold
tilsiger.

Anordningshjemlen i § 438 er blevet anvendt til at udstede anordning om
ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed, jf. anordning nr.
1252 af 15. december 2004.

Anordningshjemlen i § 438 er ligeledes blevet anvendt til at udstede anord-
ning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed, jf. an-
ordning nr. 86 af 10. februar 2006.

Det foreslås i § 438 at indsætte et nyt *stk.* 8, hvorefter § 5, som er sat i kraft for Færøerne, ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft på ny for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det foreslås ligeledes at indsætte et nyt *stk.* 9, hvorefter § 5, som er sat i kraft for Grønland, ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft på ny for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

De foreslåede bestemmelser vil kunne blive anvendt til at udstede en anordning, hvor § 5 i lov om finansiel virksomhed, som er sat i kraft for Grønland og Færøerne, ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft på ny for Grønland og Færøerne med de ændringer, som de grønlandske og færøske forhold tilsiger.

En ændring af § 5 for både Grønland og Færøerne vil fortsat skulle sikre, at der gælder de samme definitionsbestemmelser som i dag, men også at de ændringer til § 5, der følger af § 3, nr. 2, i lov nr. 369 af 9. april 2019 om ændring af selskabsloven, lov om kapitalmarkeder, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af ændringer i aktionærrettighedsdirektivet om tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab), kan sættes i kraft for Grønland og Færøerne.

Lov nr. 369 af 9. april 2019 indeholdt ved en fejl ikke en anordningshjemmel til at sætte ændringerne til lov om finansiel virksomhed i kraft for Grønland og Færøerne.

De foreslåede bestemmelser vil dermed sikre, at der kan foretages en korrekt affattelse af § 5 i lov om finansiel virksomhed for både Grønland og Færøerne.

Det foreslås i § 438 at indsætte et nyt *stk.* 10, hvorefter overskriften før § 101 a, §§ 101 a-101 f, overskriften før § 101 g, § 101 g, overskriften før § 101 h, § 101 h, overskriften før § 101 i, §§ 101 i og § 101 j ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det foreslås ligeledes at indsætte et nyt *stk.* 11, hvorefter overskriften før § 101 a, §§ 101 a-101 f, overskriften før § 101 g, § 101 g, overskriften før § 101 h, § 101 h, overskriften før § 101 i, §§ 101 i og § 101 j ved kongelig

anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

De foreslåede bestemmelser vil sikre, at de ændringer, der følger af § 3, nr. 3, i lov nr. 369 af 9. april 2019 om ændring af selskabsloven, lov om kapitalmarkeder, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af ændringer i aktionærrettighedsdirektivet om tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab), kan sættes i kraft for Grønland og Færøerne.

Lov nr. 369 af 9. april 2019 indeholdt ved en fejl ikke en anordningshjemmel til at sætte ændringerne til lov om finansiel virksomhed i kraft for Grønland og Færøerne, hvilket der foreslås rettet op på med dette lovforslag.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 5, stk. 1, og § 121, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af den gældende § 5, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, at bestemmelser om bestyrelsen eller medlemmer heraf i blandt andet § 193, stk. 11 og 12, i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem alene skal finde anvendelse på tilsynsorganet eller medlemmer heraf med de fornødne tilpasninger.

Det følger af den gældende § 121, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, at personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et forsikringsselskab, ikke uden bestyrelsens tilladelse kan eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end forsikringsselskaber, jf. dog § 193, stk. 11 og 12.

Det foreslås i § 5, stk. 1, og § 121, stk. 1, at ændre »§ 193, stk. 11 og 12« til »§ 193, stk. 9 og 10«.

De foreslåede ændringer af er konsekvensændringer som følge af, at det foreslås at ophæve Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer ved ophævelse af § 193, stk. 5 og 6, jf. lovforslagets § 3, nr. 6.

Ophævelsen skaber rykninger af stykker, hvorfor der skal foretages konsekvensrettelser, hvor der henvises til § 193.

UDKAST

Bortset fra ophævelsen af certificeringsordning vil den foreslåede ændring ikke medføre materielle ændringer i forhold til de regler, der gælder i dag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 177, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af § 177 i lov om forsikringsvirksomhed, at gruppe 1-forsikringsselskaber, der udøver virksomhed omfattet af lov om forsikringsvirksomheds bilag 2, og forsikringsselskaber, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, skal offentliggøre deres aktieinvesteringsstrategi og eventuelle ordninger med kapitalforvaltere, som investerer på deres vegne.

Det fremgår af § 164, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed, at gruppe 1-forsikringsselskaber årligt skal offentliggøre en rapport om deres solvens og finansielle situation (SFCR).

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 5* i § 177, hvorefter et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, kan medtage oplysninger efter stk. 1-3 i rapporten om deres solvens og finansielle situation som omhandlet i § 164, stk. 1, 1. pkt.

Indsættelsen af stk. 5 i § 177 vil ikke medføre en materiel ændring af gældende ret, og er alene en præcisering, der har til formål at sikre de i § 177, stk. 5, omtalte forsikringsselskabers ret til at medtage oplysningerne efter § 177, stk. 1-3, i rapporten om deres solvens og finansielle situation (SFCR), jf. § 164, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslåede vil implementere den del af artikel 1, nr. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, der indsætter artikel 3 h, stk. 3, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (herefter aktionærrettighedsdirektivet).

Ændringen foreslås for at undgå enhver tvivl om, at den nævnte bestemmelse er implementeret i dansk ret.

Til nr. 3 (§ 187 a, stk. 3 og 5, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af den gældende § 187 a, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, at § 193, stk. 7-9 og 12, tilsvarende finder anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen med de fornødne tilpasninger.

Det følger af den gældende § 187 a, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed, at bestyrelsen kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, og at § 193, stk. 11, tilsvarende finder anvendelse herfor.

Det foreslås i § 187 a, stk. 3, at ændre »§ 193, stk. 7-9 og 12« til »§ 193, stk. 5-7 og 10«, og i stk. 5 at ændre »§ 193, stk. 11« til »§ 193, stk. 9«.

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer som følge af, at det foreslås at ophæve Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer ved ophævelse af § 193, stk. 5 og 6, jf. lovforslagets § 3, nr. 6. Ophævelsen skaber rykninger af stykker, hvorfor der skal foretages konsekvensrettelser, hvor der henvises til § 193.

Bortset fra ophævelsen af certificeringsordning vil den foreslåede ændring ikke medføre materielle ændringer i forhold til de regler, der gælder i dag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 193, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 193, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter regler for forsikringsselskabers statsautoriserede revisor. Forsikringsselskabet skal blandt andet have mindst én statsautoriseret revisor, og denne skal, såfremt der er tale om revision af pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller forsikringsselskaber, tillige være certificeret af Finanstilsynet.

Det foreslås, at nyaffatte § 193, stk. 1, så bestemmelsen om den statsautoriserede revisor opdateres, fordi Finanstilsynets certificeringsordning af statsautoriserede revisorer ophæves.

Det foreslås i stk. 1, at forsikringsselskaber skal have mindst én statsautoriseret revisor. Vælges mere end én revisor, eller udpeges en revisor efter stk. 2, skal de yderligere valgte eller udpegede revisorer være statsautoriserede.

Den foreslåede nyaffattelse vil indebære, at forsikringsvirksomheder skal have mindst én statsautoriseret revisor. Vælges mere end én revisor, er det et krav, at disse ligeledes skal være statsautoriserede revisorer. Hvis to statsautoriserede revisorer underskriver revisionspåtegningen, oppebærer revisorerne hver især det fulde ansvar for revisionen.

Der vil være tale om en videreførelse af gældende ret bortset fra, at Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer ophæves. Det foreslåede vil fortsat indebære, at Finanstilsynet i særlige tilfælde kan udpege en yderligere revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Stk. 1 er ikke til hinder for, at generalforsamlingen kan vælge ikke-revisoruddannede tillidsrepræsentanter til at varetage kontrolopgaver i virksomheden, men de pågældende tillidsrepræsentanter vil ikke være revisorer eller udøve revision i lovens forstand med de forpligtelser og det ansvar, som dette indebærer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 193, stk. 3, 2. og 3. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 193, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter regler om at revisorerne i et forsikringsselskab tillige skal være revisorer i virksomhedens dattervirksomheder. Hvis et forsikringsselskab har en dattervirksomhed, der er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, skal de valgte underskrivende revisorer være certificerede af Finanstilsynet til at revidere disse typer af finansiel virksomhed. Det er dog tilstrækkeligt, at de tilsammen er certificerede til at revidere de enkelte typer af finansiel virksomhed i koncernen.

Det foreslås at § 193, stk. 3, 2. og 3. pkt., ophæves.

Den foreslåede ophævelse af 2. og 3. pkt. er en konsekvens af, at Finanstilsynets certificeringsordning af statsautoriserede revisorer foreslås ophæves.

Det foreslåede vil være en videreførelse af gældende ret bortset fra, at Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer ophæves. Det foreslåede ændrer ikke ved, at revisorerne i et forsikringsselskab tillige skal være revisorer i virksomhedens dattervirksomheder. En

dattervirksomhed kan ikke alene revideres af én revisor, hvis moderselskabet revideres af to revisorer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 og 7 (§ 193, stk. 5, 6 og 14, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af den gældende § 193, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed, at Finanstilsynet kan fratage en revisor dennes certificering og dermed retten til at revidere forsikringsvirksomheder. Certificeringen kan fratages hvis revisor ikke inden for en fastsat frist kan dokumentere, at kravene til certificering er opfyldt, eller hvis Finanstilsynet finder, at revisor ikke har fungeret tilfredsstillende, og der er grund til at antage, at revisionen ikke vil blive varetaget på forsvarlig måde. Finanstilsynet kan samtidig udpege en anden revisor, indtil nyt valg er foretaget.

Det følger af den gældende § 193, stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed, at en revisor kan anmode Finanstilsynet om at indbringe en afgørelse om fratakelse af certificering for domstolene. Anmodningen herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende revisor midlertidigt kan opretholde sit hverv under sagens behandling. Finanstilsynet indbringer inden 4 uger sagen for domstolene, som anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Den følger af den gældende § 199, stk. 14, i lov om forsikringsvirksomhed, at Finanstilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om certificering af revisorer, jf. stk. 1 og 5.

Det forslås at ophæve § 193, stk. 5, 6 og 14, der bliver stk. 12, som følge af at certificeringsordningen ophæves.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (§ 302, stk. 2, nr. 5, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 302, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, indeholder en udtømmende liste over, hvem der kan anses for at være part i en sag, hvor Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse i medfør af lov om

forsikringsvirksomhed, lovgivning fastsat i medfør heraf og en række EU-forordninger.

I § 302, stk. 2, er oplistet en række tilfælde, hvor en anden end virksomheden tillige anses som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende. Det følger af nr. 5, at dette kan være revisor i et forsikringsselskab, når Finanstilsynet fratager denne certificeringen i henhold til § 193, stk. 5, eller påbyder denne at give oplysninger om virksomhedens forhold, samt i sager vedrørende forbud mod, at en revisor har lån m.v. i det forsikringsselskab, som revisor reviderer, jf. § 193, stk. 5-8 og 10.

Det foreslås i § 302, stk. 2, nr. 5, at »fratager denne certificeringen i henhold til § 193, stk. 1, jf. § 193, stk. 5, eller« udgår, og at »§ 193, stk. 5-8 og 10« ændres til »§ 193, stk. 5, 6 og 8«.

Den foreslåede ændring i § 302, stk. 2, nr. 5, er en konsekvens af, at certificeringsordningen ophæves, hvorfor denne del udgår af bestemmelsens ordlyd. Derudover foreslås konsekvensrettelser som følge af lovforslagets § 3, nr. 6, som vil medføre rykning af stykkerne i § 193.

Det foreslåede vil medføre, at en revisor i et forsikringsselskab anses som part i en sag mod forsikringsselskabet, når Finanstilsynet påbyder denne at give oplysninger om virksomhedens forhold, samt i sager vedrørende forbud mod, at en revisor har lån m.v. i det forsikringsselskab, som revisor reviderer, jf. § 193, stk. 5, 6 og 8.

Det foreslåede vil være en videreførelse af gældende ret bortset fra, at Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer ophæves.

Til nr. 9 og 10 (§ 312, stk. 1, nr. 1, og § 319, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed)

§ 312 i lov om forsikringsvirksomhed udgør lovens straffebestemmelse.

Det følger blandt andet af den gældende § 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, at overtrædelse af § 193, stk. 3. 1. pkt., og stk. 7, straffes med bøde.

UDKAST

Det følger derudover af den gældende § 319, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, at forældelsesfristen for overtrædelse af § 193, stk. 3 og 7, er 10 år.

Det foreslås i § 312, stk. 1, nr. 1, at »§ 193, stk. 3, 1. pkt., og stk. 7« ændres til »§ 193, stk. 3 og 5«.

Det foreslås i § 319, stk. 3, at »§ 193, stk. 3 og 7« ændres til »§ 193, stk. 3 og 5«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af, at det foreslås at ophæve Finanstilsynets certificeringsordning for statsautoriserede revisorer ved ophævelse af § 193, stk. 5 og 6, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, som vil medføre rykning af stykkerne i bestemmelsen.

Bortset fra ophævelsen af certificeringsordningen vil den foreslåede ændring ikke medføre materielle ændringer i forhold til de regler, der gælder i dag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1 (Lovens titel i lov om ejendomskreditselskaber)

Det fremgår af lov om ejendomskreditselskaber, at lovens titel er lov om ejendomskreditselskaber.

Det foreslås at ændre *lovens titel* til »Lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere«.

Det foreslås i med nærværende lovforslag at flytte reguleringen af boligkreditformidlere fra lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere til lov om ejendomskreditselskaber for at samle reguleringen for virksomheder, der yder eller formidler boligkreditaftaler til forbrugere i én lov.

Det foreslås af denne grund at ændre lovens titel, så det tydeligt fremgår, at loven, med de foreslåede ændringer, tillige vil indeholde regler om boligkreditformidlere.

Den foreslåede ændring vil desuden medføre, at betegnelsen ejendomskreditselskab ændres til boligkreditgiver.

Betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret, idet kravet om, at et ejendomskreditselskab skal drives som aktieselskab eller anpartsselskab, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 4, nr. 8. Yderligere er betegnelsen boligkreditgiver en mere direktivnær anvendelse af terminologien i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (herefter boligkreditdirektivet).

Til nr. 2 (§ 1 i lov om ejendomskreditselskaber)

Ifølge § 1 i lov om ejendomskreditselskaber finder loven anvendelse på ejendomskreditselskaber, der køber og sælger pantebreve eller yder boligkreditaftaler.

Ifølge § 2, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber, finder § 2, stk. 1, samt §§ 3-7 og 9-11 ikke anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber.

Ifølge § 1, stk. 1, 1 pkt., i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, finder loven anvendelse på virksomheder, der som led i deres erhvervsmæssige hoved- eller bibeskæftigelse yder formidling af boligkreditaftaler.

Ifølge § 1, stk. 3, nr. 1-3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, finder loven ikke anvendelse på rådgivning om boligkreditaftaler til virksomhedens egne medarbejdere eller til medarbejdere i en modervirksomhed, dattervirksomhed eller en af modervirksomhedens andre dattervirksomheder. Loven finder heller ikke anvendelse på lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning om boligkreditaftaler i forbindelse med udøvelse af anden erhvervsvirksomhed, hvis denne erhvervsvirksomhed er reguleret ved lov eller professionen i øvrigt er adfærdsreguleret. Loven finder herudover heller ikke anvendelse på rådgivning, som pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber yder om boligkreditaftaler.

Det foreslås at nyaffatte § 1.

Formålet med det foreslåede § 1, stk. 1, er at fastlægge lovens anvendelsesområde.

Det foreslås i *stk. 1, 1 pkt.*, at denne lov finder anvendelse på boligkreditgivere, der erhvervsmæssigt indgår boligkreditaftaler til forbrugere.

Det foreslåede stk. 1, 1 pkt., vil videreføre § 1 i lov om ejendomskreditselskaber, med redaktionelle og materielle ændringer. Den materielle ændring består i, at loven ikke længere skal finde anvendelse på selskaber, der erhvervsmæssigt køber eller sælger pantebreve.

Det foreslåede vil medføre, at boligkreditgivere, som erhvervsmæssigt indgår boligkreditaftaler til forbrugere, er omfattet af loven, medmindre det foreslåede stk. 2 finder anvendelse.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at virksomheder, der erhvervsmæssigt køber eller sælger pantebreve i fast ejendom, herunder erhvervsmæssigt salg af pantebreve i egen fast ejendom, ikke længere omfattes af loven. Reglerne om pantebrevshandel trådte i kraft den 1. juli 2010, og blev blandt andet indført som en reaktion på de såkaldte pantebrevskarruseller.

Udfordringerne med pantebrevskarruseller vurderes ikke længere at være aktuelle, fordi en række tiltag i bankerne har dæmmet op for sådanne lånefinansierede forretningsmodeller. Som led i regelforenkling foreslås det derfor at ophæve kravet om, at handel med pantebreve kræver tilladelse, og de krav, der udelukkende knytter sig til pantebrevshandel.

Det beror på en konkret vurdering, hvornår en virksomhed erhvervsmæssigt indgår boligkreditaftaler til forbrugere. I vurderingen kan der blandt andet lægges vægt på, i hvor høj grad indgåelsen af boligkreditaftaler er en integreret del af virksomhedens forretningsmodel, om virksomheden markedsfører indgåelse af boligkreditaftaler, størrelse og antal af indgåede boligkreditaftaler, samt omsætningen fra indgåelse af boligkreditter set i forhold til omsætningen fra virksomhedens øvrige aktiviteter. For eksempel vil en virksomhed, der opkøber ejendomme på tvangsauktion med henblik på videre salg og som i den forbindelse tilbyder og yder sælgerfinansiering, blive omfattet af tilladelseskrauet, medmindre virksomhedens udlånsaktiviteter er minimale. De nævnte parametrene kan desuden indgå med forskellig vægt. Hvis en virksomhed kun har indgået 1-3 boligkreditaftaler, kan det forhold,

at virksomheden markedsfører sig overfor offentligheden med tilbud om, at den yder boligkredit, alligevel fører til at virksomheden vurderes at gøre det erhvervsmæssigt.

Det er en betingelse, at boligkreditgivere erhvervsmæssigt indgår boligkreditaftaler til forbrugere. Dette betyder, at hvis en fysisk person udelukkende handler indenfor sit erhverv, skal denne ikke kategoriseres som forbruger. Hvis en låntager indgår en kreditaftale, som skal anvendes til erhvervsmæssige formål, vil låntager ikke anses for at være en forbruger. At långiver efterfølgende tinglyser pant i den erhvervsdrivendes private bolig, som sikkerhed for låntagers engagement, og at den erhvervsdrivende hæfter for kreditten personligt, kan ikke ændre ved denne vurdering, da låntager allerede ved aftaleindgåelsen indgik kreditaftalen med et erhvervsmæssigt formål, hvorfor kreditaftalen falder udenfor lovens anvendelsesområde. Dette gælder udelukkende i de situationer, hvor låntager handler indenfor sit erhverv og skal anvende kreditten til et erhvervsmæssigt formål.

Som eksempel kan nævnes ejendomsinvestorer, som spekulerer i ejendomme og køber og eventuelt renoverer disse med formål at opnå en fortjeneste ved et senere salg eller en løbende indtægt ved udlejning. Når ejendomsinvestoren indgår en kreditaftale, som skal anvendes til at investere i en sådan ejendom, sker det dermed som led i et erhvervsmæssigt formål. Et andet eksempel kan være en virksomhedsejer, der optager et lån til sin virksomhed, men som stiller sikkerhed i form af pant i sin privatbolig.

Hvis kreditaftalen har et dobbelt formål, og hvis det erhvervsmæssige formål er så begrænset, at det ikke er fremherskende i forbindelse med aftaleindgåelsen, vil låntager vurderes at være forbruger. En kreditaftale med dobbelt formål kan f.eks. være en kredit, som låntager anvender til at renovere et værelse, som låntager planlægger at udleje lejlighedsvist. Dog må man lægge til grund, at de færreste kreditaftaler i praksis vil indgås med et dobbelt formål, og forekomsten af disse situationer må antages at være begrænset.

Hvis låntager i aftaleindgåelsen med långiver alene optræder som forbruger, vil boligkreditten være omfattet af loven. Dette gælder uanset formålet med kreditten. Det betyder, at uagtet om låntager planlægger at anvende kreditten til renovering af sin faste ejendom, til at indfri gæld fra andre kreditorer, m.m., vil kreditaftalen være omfattet af lovens anvendelsesområde, hvis kreditaftalen er udstedt med sikkerhed i en fast ejendom til beboelse. Det er

ikke afgørende, at den faste ejendom er ejet af den forbruger, som modtager låneprovenuet.

Det er underordnet for vurderingen af forbrugerforholdet, at låntager har baggrund som erhvervsdrivende, eller tidligere har indgået kreditaftaler som erhvervsdrivende, hvis der ikke ved aftaleindgåelsen er præsenteret et erhvervsmæssigt formål for anvendelsen af låneprovenuet.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at loven desuden finder anvendelse på boligkreditformidlere, der erhvervsmæssigt udøver boligkreditformidling til forbrugere, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslåede *stk. 1, 2. pkt.*, vil videreføre § 1, *stk. 1, 1. pkt.*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, med redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil medføre, at boligkreditformidlere, der erhvervsmæssigt udøver boligkreditformidling til forbrugere, er omfattet af loven, medmindre det foreslåede *stk. 2* finder anvendelse.

Det beror på en konkret vurdering, hvornår en virksomhed erhvervsmæssigt udøver boligkreditformidling til forbrugere. For en nærmere beskrivelse af de parametre, der indgår i vurderingen heraf, henvises til det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*

For en nærmere beskrivelse af begrebet boligkreditformidler henvises til det foreslåede § 1 a, nr. 5, jf. lovforslagets § 4, nr. 3.

Boligkreditformidlere blev indsat i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere som en del af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (herefter boligkreditdirektivet), som forudsætter, at EU-landene etablerer en tilsynsordning for boligkreditformidlere.

Af artikel 1 i boligkreditdirektivet fremgår, at direktivet fastlægger en fælles ramme for dele af medlemslandenes love og administrative bestemmelser for forbrugerkredit, som er sikret ved pant eller på anden vis i forbindelse med erhvervelse af fast ejendom til beboelse. Endvidere fastlægges visse forsigtigheds- og tilsynskrav, herunder regler om etablering som og tilsyn

med boligkreditformidlere og ikke-kreditinstitutter. En boligkreditgiver er omfattet af definitionen på et ikke-kreditinstitut, der findes i artikel 4, nr. 10, i boligkreditdirektivet.

Det foreslåede stk. 1, 2 pkt., vil videreføre implementeringen af artikel 1 i boligkreditdirektivet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at loven ikke finder anvendelse på rådgivning om boligkreditaftaler til virksomhedens egne medarbejdere eller til medarbejdere i en modervirksomhed, dattervirksomhed eller en af modervirksomhedens andre dattervirksomheder.

Det foreslåede stk. 2, nr. 1, vil uændret videreføre § 1, stk. 3, nr. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Ved fastlæggelse af, hvad der forstås ved en moder- og dattervirksomhed, finder § 5, nr. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed tilsvarende anvendelse. Det fremgår af disse bestemmelser, at en modervirksomhed er en virksomhed, som har en eller flere dattervirksomheder. En dattervirksomhed er en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at loven ikke finder anvendelse på lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning om boligkreditaftaler i forbindelse med udøvelse af anden erhvervsvirksomhed, hvis denne erhvervsvirksomhed er reguleret ved lov eller professionen i øvrigt er adfærdsreguleret.

Det foreslåede stk. 2, nr. 2, vil uændret videreføre § 1, stk. 3, nr. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 2, nr. 2, vil medføre, at rådgivning om boligkreditaftaler, der kun ydes lejlighedsvis eller accessorisk i forbindelse med udøvelse af anden erhvervsvirksomhed, er undtaget fra lovens anvendelsesområde, hvis denne anden erhvervsvirksomhed er reguleret ved lov, eller professionen i øvrigt er adfærdsreguleret, herunder eksempelvis advokater, som er underlagt de advokatetiske regler.

Ved accessorisk forstås, at rådgivningen om boligkreditaftaler ikke udgør virksomhedens hovederhverv, og at rådgivningen udgør et supplement til en vare eller tjenesteydelse, som virksomheden udbyder.

Ved hovederhverv forstås, den aktivitet, som virksomheden primært beskæftiger sig med, og som udgør hovedkilden til virksomhedens indtægt.

Kravene om, at den anden erhvervsvirksomhed skal være reguleret ved lov, eller at professionen i øvrigt skal være adfærdsreguleret, er ikke kumulative krav. Som eksempler på virksomheder, der vil være undtaget efter denne bestemmelse, kan nævnes ejendomsmæglere, advokater og revisorer.

For at kravet om, at virksomheden er adfærdsreguleret, er opfyldt, er det en betingelse, at der foreligger et adfærdsregulerende kodeks, der er udarbejdet af en brancheforening. Finanstilsynet kan ved vurdering af, om undtagelsesbestemmelsen finder anvendelse, anmode om at få forelagt dette kodeks.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at loven ikke finder anvendelse på penge- og realkreditinstitutter.

Det foreslåede *stk. 2, nr. 3*, vil videreføre § 2, *stk. 2*, i lov om ejendomskreditselskaber, og § 1, *stk. 3, nr. 3*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med redaktionelle og materielle ændringer.

Det foreslåede *stk. 2, nr. 3*, vil medføre, at loven ikke finder anvendelse på penge- og realkreditinstitutter, men derimod på fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber, som fremover skal have tilladelse som boligkreditformidler eller boligkreditgiver, hvis disse virksomheder erhvervsmæssigt formidler eller indgår boligkreditaftaler til forbrugere. Ændringen forventes imidlertid ikke at have nogen væsentlig betydning for de nævnte virksomheder, der foreslås omfattet af bestemmelsen, da disse typer af selskaber typisk ikke formidler eller yder boligkreditaftaler til forbrugere. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter er omfattet af anden omfattende regulering, herunder i lov om finansiel virksomhed, og er dermed allerede underlagt Finanstilsynets tilsyn.

Til *nr. 3 (§ 1 a i lov om ejendomskreditselskaber)*

§ 1 a i lov om ejendomskreditselskaber fastsætter definitionen af en boligkreditaftale, en forbruger og et realkreditlignende lån.

§ 2 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter definitioner på en række centrale begreber, der anvendes i loven.

Det følger af § 2, nr. 1, at boligkreditformidler defineres som en virksomhed, der som led i sin erhvervsmæssige hoved- eller bibeskæftigelse præsenterer eller tilbyder boligkreditaftaler til forbrugere, indgår sådanne aftaler med en forbruger på vegne af en kreditgiver eller bistår en forbruger med rådgivning, administration eller andet forberedende arbejde forud for indgåelsen af en boligkreditaftale.

Det følger af nr. 4, at boligkreditaftale defineres som en aftale, i henhold til hvilken en kreditgiver yder eller giver tilsagn om at yde en forbruger kredit sikret ved pant eller ved en anden tilsvarende sikkerhedsstillelse eller en anden rettighed knyttet til en fast ejendom til beboelse eller kreditaftaler, som ligger til grund for erhvervelse eller bevarelse af ejendomsretten til grundarealer til eksisterende eller projekterede bygninger.

Det følger af nr. 5, at rådgivning defineres som personlige anbefalinger til en forbruger, som vedrører en eller flere transaktioner i forbindelse med boligkreditaftaler. For så vidt angår boligkreditaftaler, skal anbefalingerne være uafhængige af ydelsen af boligkreditaftalen og de aktiviteter, som ydes af en boligkreditformidler.

Det følger af nr. 7, at forbruger defineres som en person, der i forbindelse med rådgivning omfattet af denne lov hovedsagelig handler uden for sit erhverv.

Disse definitioner anvendes i dag i forbindelse med reguleringen af boligkreditformidlere efter lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i § 1 a, nr. 4-8, at indsætte en række nye definitioner.

Det foreslås i § 1 a, nr. 4, at definere en boligkreditgiver som en virksomhed, der erhvervsmæssigt indgår boligkreditaftaler til forbrugere.

Det foreslåede § 1 a, nr. 4, vil medføre, at en boligkreditgiver defineres som en virksomhed, der erhvervsmæssigt indgår boligkreditaftaler til forbrugere.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre implementeringen af artikel 4, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar

2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (herefter boligkreditdirektivet).

Ved erhvervsmæssig virksomhed forstås en virksomhed, der udøves med henblik på at opnå økonomisk udbytte, og som har en vis varighed, omfang og systematik. Det indebærer typisk, at virksomheden drives for egen regning og risiko, og at der er tale om gentagne eller planlagte aktiviteter, som ikke er rent private dispositioner.

For en nærmere beskrivelse af begrebet boligkreditaftale henvises til § 1 a, nr. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, hvis titel med lovforslaget vil blive ændret til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i § 1 a, nr. 5, at definere en boligkreditformidler som en virksomhed, der erhvervsmæssigt præsenterer eller tilbyder boligkreditaftaler til forbrugere, indgår sådanne aftaler med en forbruger på vegne af en kreditgiver eller bistår en forbruger med rådgivning, administration eller andet forberedende arbejde forud for indgåelsen af en boligkreditaftale.

Den foreslåede definition i § 1 a, nr. 5, vil med redaktionelle ændringer videreføre § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Den foreslåede definition vil ikke medføre materielle ændringer.

Den foreslåede definition i § 1 a, nr. 5, vil videreføre implementeringen af artikel 4, nr. 5, i boligkreditdirektivet.

Det foreslåede vil medføre, at en boligkreditformidler defineres som en virksomhed, der erhvervsmæssigt præsenterer eller tilbyder boligkreditaftaler til forbrugere, indgår sådanne aftaler med en forbruger på vegne af en kreditgiver eller bistår en forbruger med rådgivning, administration eller andet forberedende arbejde forud for indgåelsen af en boligkreditaftale.

Boligkreditformidleren kan således deltage i såvel det forberedende arbejde med boligkreditaftalen, før forbrugeren underskriver denne, men også forestå indgåelsen af en sådan boligkreditaftale på vegne af en kreditor og den efterfølgende administration af boligkreditaftalen.

Det foreslås i § 1 a, nr. 6, at definere rådgivning som personlige anbefalinger til en forbruger, som vedrører en eller flere transaktioner i forbindelse med

boligkreditaftaler. anbefalingerne skal være uafhængige af ydelsen af boligkreditaftalen og de aktiviteter, som ydes af en boligkreditformidler.

Den foreslåede definition i § 1 a, nr. 6, vil med redaktionelle ændringer videreføre § 2, stk. 1, nr. 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede § 1 a, nr. 6, vil videreføre implementeringen af artikel 4, nr. 21, i boligkreditdirektivet.

Det foreslåede vil medføre, at rådgivning defineres som personlige anbefalinger til en forbruger om transaktioner i tilknytning til finansielle produkter.

Det vil betyde, at rådgivningen skal tage udgangspunkt i forbrugerens individuelle forhold. En personlig anbefaling til en forbruger kan bestå af en anbefaling om at optage eller ikke optage et givet lån. Giver en virksomhed derimod generelle anbefalinger til sine kunder om at optage en bestemt låntype, vil der ikke være tale om personlige anbefalinger, og der vil derfor ikke foreligge rådgivning omfattet af denne lov. Generelle anbefalinger kan imidlertid være led i en rådgivning, som munder ud i en personlig anbefaling om at optage et lån.

Det foreslås i § 1 a, nr. 7, at definere hjemland, som den medlemsstat, hvor den pågældendes hovedkontor er beliggende, hvis en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler er en fysisk person. Hvis en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler er en juridisk person, defineres hjemland som den medlemsstat, hvor den pågældende har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den pågældende i henhold til sin nationale ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor den pågældendes hovedkontor er beliggende.

Hjemland er i dag ikke defineret i hverken lov om ejendomskreditselskaber eller lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede § 1 a, nr. 7, vil implementere artikel 4, nr. 19, i boligkreditdirektivet.

Det foreslåede vil medføre, at hvis boligkreditgiver eller boligkreditformidler er en fysisk person, er hjemlandet det land inden for Den Europæiske Union eller det land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle

område (herefter EU/EØS-land m.v.), hvor vedkommendes hovedkontor er beliggende. Tilladelse efter den foreslåede §§ 3 og 3 a gives ikke til fysiske personer. Definitionen af en fysisk persons hjemland kan dog være relevant i de tilfælde, hvor tilladelse gives til en enkeltmandsvirksomhed eller anden personligt ejet virksomhed, hvor én person ejer og driver virksomheden, og hvor der er ikke krav om vedtægter, som det f.eks. er tilfældet med kapital-selskaber.

Er boligkreditgiver eller boligkreditformidler en juridisk person, har virksomheden hjemland i det land, hvor den juridiske person har sit vedtægtsmæssige hjemsted. Hvis den juridiske person i henhold til dette lands ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, så er hjemlandet beliggende i det land, hvor den juridiske persons hovedkontor er beliggende, det vil sige det sted, hvor virksomheden faktisk ledes.

Værtsland er i dag ikke defineret i hverken lov om ejendomskreditselskaber eller lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i § 1 a, nr. 8, at definere værtsland som en anden medlemsstat end hjemlandet, hvor en boligkreditformidler har en filial eller udbyder tjenesteydelser.

Det foreslåede § 1 a, nr. 8, vil videreføre implementeringen af artikel 4, nr. 20, i boligkreditdirektivet.

Det foreslåede vil medføre, at værtslandet er det EU/EØS-land, hvor boligkreditformidleren har en filial eller leverer tjenesteydelser, og som ikke er boligkreditformidlerens hjemland.

Til nr. 4 (Overskrift til kapitel 2 i lov om ejendomskreditselskaber)

Overskriften til kapitel 2 i lov om ejendomskreditselskaber er »Krav til ejendomskreditselskaber«.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 2 affattes »Tilladelse til at udøve virksomhed som boligkreditgiver og boligkreditformidler«.

Det foreslåede vil medføre, at overskriften afspejler, at kapitlet med de foreslåede ændringer, tillige vil indeholde regler om boligkreditformidlere.

Yderligere vil det foreslåede medføre, at ordet krav ændres til tilladelse. Dette foreslås, da kapitlet vil indeholde reglerne om, hvornår Finanstilsynet vil give tilladelse til at udøve virksomhed som boligkreditgiver og boligkreditformidler.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, og at reglerne om boligkreditformidling foreslås flyttet fra lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere over i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 5 (Overskriften før § 2 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 2 at indsætte *overskriften* »Tilladelse«.

Forslaget har til formål at præcisere, at den følgende bestemmelse fastsætter at boligkreditgivere og boligkreditformidlere skal have tilladelse af Finanstilsynet, før de må udøve virksomhed som boligkreditgiver eller boligkreditformidler. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 6 (§ 2 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det fastslås i § 2, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, at erhvervsmæssig handel med pantebreve i fast ejendom og ydelse af kredit med pant i fast ejendom til forbrugere, som defineret i § 1, stk. 2, som udgangspunkt kun må udøves af selskaber, der har Finanstilsynets tilladelse hertil.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at stk. 1, samt §§ 3-7 og 9-11 ikke finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber.

Af stk. 3 følger, at et ejendomskreditselskab, der har fået tilladelse efter reglerne i dette kapitel, skal benytte betegnelsen ejendomskreditselskab i navnet.

Ifølge § 3, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, skal en virksomhed, der yder rådgivning om eller formidling af boligkreditaftaler, have tilladelse som boligkreditformidler.

Det foreslås at nyaffatte § 2, hvorefter en virksomhed, der erhvervsmæssigt indgår boligkreditaftaler med forbrugere, skal have tilladelse af Finanstilsynet som boligkreditgiver. En virksomhed, der yder rådgivning om eller formidling af boligkreditaftaler til forbrugere, skal have tilladelse af Finanstilsynet som boligkreditformidler.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre dele af § 2 i lov om ejendomskreditselskaber med redaktionelle ændringer for boligkreditgivere og materielle ændringer for så vidt angår handel med pantebreve og betegnelsen ejendomskreditselskab. Endvidere vil den foreslåede bestemmelse med redaktionelle ændringer videreføre de dele af § 3, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Den foreslåede § 2 vil videreføre implementeringen af artikel 29, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (herefter boligkreditdirektivet).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det kræver tilladelse som boligkreditgiver, hvis virksomheden indgår boligkreditaftaler med forbrugere, og at det kræver tilladelse som boligkreditformidler, hvis virksomheden yder rådgivning om eller formidling af boligkreditaftaler til forbrugere.

Den foreslåede vil desuden medføre, at erhvervsmæssigt køb og salg af pantebreve ikke kræver tilladelse. Der henvises i øvrigt til det foreslåede § 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil desuden medføre, at der ikke længere stilles krav om, at virksomheden skal benytte betegnelsen *ejendomskreditselskab* i navnet, ligesom eneretten til bestemte betegnelser også bortfalder. Ret og pligt til at benytte den nævnte betegnelse stammer fra lov om pantebrevsselskaber fra 2010, som blandt andet havde til formål at få overblik over aktørerne på markedet. Med forslaget om at fjerne kravet om tilladelse til pantebrevshandel og kravet om selskabsform, jf. § 1, nr. 8, er ret og pligt til at benytte betegnelsen ikke længere relevant. Forslaget om at fjerne kravet sker som

led i regelforenklingen og har til formål at reducere antallet af krav, som Finanstilsynet stiller.

Overtrædelse af den foreslåede § 2, foreslås med § 22, stk. 1, strafbelagt med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Det foreslåede vil medføre en skærpelse af straffen for boligkreditgivere. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 2 er den pågældende virksomhed, der uberettiget udøver virksomhed som boligkreditgiver eller boligkreditformidler uden af have opnået den fornødne tilladelse hos Finanstilsynet. Det er ikke tilstrækkeligt, at virksomheden har indsendt en ansøgning om tilladelse.

Til nr. 7 (Overskriften før § 3 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 3 at indsætte *overskriften* »Krav til boligkreditgivere«.

Forslaget har til formål at præcisere, at den følgende bestemmelse fastsætter de krav, der stilles til boligkreditgivere for at opnå tilladelse. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 8 (§ 3 i lov om ejendomskreditselskaber)

Efter § 3, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber giver Finanstilsynet efter ansøgning et selskab tilladelse til at udøve virksomhed som ejendomskreditselskab, når en række betingelser er opfyldt. Virksomheden skal opfylde alle betingelserne, før den kan få tilladelse til at udøve boligkreditformidling.

Efter § 3, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber skal et ejendomskreditselskab, der handler med pantebreve med forbrugere, dokumentere, at der er oprettet en særlig konto, hvor det aftalte provenu skal indsættes, og selskabet skal have etableret sikkerhed for disse midler.

Efter § 3, stk. 3, i lov om ejendomskreditselskaber skal kravene i stk. 1 være opfyldt ved indgivelse af ansøgning, og til enhver tid efter tilladelsen er givet, jf. dog § 24, stk. 2 og 3.

Efter § 3, stk. 4, i lov om ejendomskreditselskaber skal en ansøgning om tilladelse efter stk. 1 indeholde de oplysninger, der er nødvendige for, at

Finanstilsynet kan vurdere, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Ansøgningen skal desuden indeholde oplysning om selskabsform og selskabets struktur og opbygning, herunder selskabets indretning og planlagte drift, samt forretningsgange for opfyldelse af oplysningskravene i § 8, navnene på selskabets kapitalejere og om kapitalejernes andel af selskabets kapital eller stemmerettigheder, og hvilke af de aktiviteter, som er nævnt i § 1, selskabet påtænker at udøve, herunder om selskabet handler med forbrugere.

Efter § 3, stk. 5, i lov om ejendomskreditselskaber skal en ansøgning om tilladelse efter stk. 1 indsendes via Finanstilsynets selvbetjeningsløsning vedlagt de nødvendige oplysninger, jf. stk. 3. Kan en ansøgning undtagelsesvis ikke indsendes via selvbetjeningsløsningen, skal ansøgningen vedlagt de nødvendige oplysninger indsendes elektronisk til Finanstilsynet ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket.

Efter § 3, stk. 6, i lov om ejendomskreditselskaber kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om omfang, art og den tidsmæssige udstrækning af sikkerheden nævnt i stk. 2.

Efter § 3, stk. 7, i lov om ejendomskreditselskaber skal ejendomskreditselskabet årligt til Finanstilsynet indsende en erklæring fra en godkendt revisor om sikkerheden nævnt i stk. 2.

Efter § 3, stk. 8, i lov om ejendomskreditselskaber træffer Finanstilsynet afgørelse om tilladelse, senest 6 måneder efter at Finanstilsynet har modtaget de oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen.

Det foreslås at nyaffatte § 3.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1-3*, at Finanstilsynet giver tilladelse som boligkreditgiver, når følgende betingelser er opfyldt: 1) virksomhedens hjemland er Danmark, 2) virksomhedens bestyrelse og direktion eller indehaveren af en boligkreditgivervirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, eller, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige opfylder betingelserne i § 4, og 3) selskabet har en forretningsgang for kreditværdighedsvurdering, jf. lov om kreditaftaler.

Det foreslåede stk. 1, nr. 1-3, angiver de betingelser, som en virksomhed vil skulle opfylde for at få tilladelse som boligkreditgiver. Alle betingelserne

vil skulle opfyldes, før der kan gives tilladelse til at udøve boligkreditgivning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kravet om, at selskabet drives i form af et aktieselskab eller anpartsselskab, ophæves. Kravet om selskabsform stammer fra lov om pantebrevsselskaber fra 2010. Baggrunden herfor var et opgør med de såkaldte pantebrevskarruseller, og et ønske om at underlægge virksomhederne de selskabsretlige regler, herunder særligt krav om aflæggelse af regnskab. Problemstillingen er ikke længere aktuel, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Forslaget om ophævelse sker som led i regelforenklingen og har til formål at reducere antallet af krav, som Finanstilsynet stiller.

I forlængelse heraf foreslås det tillige at ophæve kravet om, at virksomheden skal have både en bestyrelse og en direktion. Også dette krav stammer fra lov om pantebrevsselskaber fra 2010, og opgøret med pantebrevskarrusellerne, og havde til hensigt at sikre, at selskabet blev drevet som andre selskaber på det finansielle område. Problemstillingen er ikke længere aktuel, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Forslaget om ophævelse sker som led i regelforenklingen og har til formål at reducere antallet af krav, som Finanstilsynet stiller.

Yderligere foreslås det, at de særlige betingelser i § 5 i lov om ejendomscreditselskaber, som den person i selskabet, som er ansvarlig for handel med pantebreve, og den person, som er ansvarlig for kreditgivning, skal opfylde, ophæves. Forslaget om ophævelse sker som led i regelforenklingen og har til formål at reducere antallet af krav, som Finanstilsynet stiller. Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

Desuden foreslås det, at kravet om, at ejerne af kvalificerede andele i ejendomscreditselskabet skal opfylde principperne i §§ 61-62 i lov om finansiell virksomhed, ophæves. Kravet vedrørende kvalificerede ejere stammer fra lov om pantebrevshandel fra 2010, og opgøret med pantebrevskarrusellerne, og havde til hensigt at sikre, at virksomhedens ejere ikke modvirkede en forsvarlig og fornuftig forvaltning af selskabet. Risikoen herfor skønnes at være minimal hvorfor det ikke længere er proportionalt at opretholde kravet. Forslaget om ophævelse sker som led i regelforenklingen og har til formål at reducere antallet af krav, som Finanstilsynet stiller, samt at lette virksomhedernes byrder.

UDKAST

Det foreslåede stk. 1, nr. 1, vil indføre et tilladelseskrav om, at virksomhedens hjemland er Danmark. Dette foreslås indført, da Finanstilsynet alene fører tilsyn med boligkreditgivere fra Danmark. Virksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark, vil derfor ikke kunne få en tilladelse til at udøve virksomhed som boligkreditgiver. Forslaget vil indebære en materiel ændring for boligkreditgivere, eftersom krav om hjemland i Danmark ikke fremgår specifikt af den gældende § 3 i lov om ejendomskreditselskaber. Forslaget vil dog ikke medføre nogen ændring i praksis, idet der i dag er krav om, at ejendomskreditselskabet drives som et anpartsselskab eller et aktieselskab, hvilket kræver, at selskabet er hjemmehørende i Danmark. Kravet om selskabsform foreslås ophævet og som konsekvens heraf indsættes et nyt tilladelseskrav.

Det foreslåede stk. 1, nr. 2, vil medføre, at kravet om, at selskabets bestyrelse og medlemmer af direktionen skal opfylde betingelserne i § 4, udvides til også at gælde for indehaveren af en boligkreditgivervirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, eller, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsessansvarlige opfylder betingelserne i § 4. Personkredsen skal opfylde kravene om egnethed og hæderlighed, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 11. Det afgørende for, hvilke personer, der omfattes af stk. 1, nr. 2, er, om de pågældende personer fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister eller faktisk er ansvarlige for den overordnede og/eller den daglige ledelse af virksomheden, og ikke deres formelle stillingsbetegnelser. Det omfatter hele direktionen og bestyrelsen eller, hvis virksomheden drives som enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, som fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister.

Forslaget om udvidelsen af personkredsen, som skal opfylde betingelserne i § 4, er en konsekvens af forslaget om at ophæve kravet om, at selskabet skal drives i et aktieselskab eller anpartsselskab, idet personkredsen nu også vil omfatte f.eks. indehavere af enkeltmandsvirksomheder og interessenter.

Det foreslåede stk. 1, nr. 3, vil uændret videreføre kravet om, at selskabet har en forretningsgang for kreditværdighedsvurdering.

Det følger af § 7 c i lov om kreditaftaler, at en kreditgiver skal foretage en grundig vurdering af forbrugerens kreditværdighed, inden der indgås en kreditaftale. Vurderingen skal foretages i forbrugerens interesse for at forhindre uansvarlig udlånspraksis og overdreven gældsætning og for at tage passende

hensyn til faktorer, der er relevante for at kontrollere forbrugerens udsigter til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kreditaftalen. Boligkreditgiveren skal dokumentere, at virksomheden har en forretningsgang for kreditværdighedsvurdering, der opfylder kravene i lov om kreditaftaler.

Det foreslåede stk. 1, nr. 3, vil videreføre implementeringen artikel 18, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (herafter boligkreditdirektivet). Det følger af artikel 18, stk. 2, i boligkreditdirektivet, at de procedurer og oplysninger, som vurderingen baseres på, skal være fastlagte, og at de dokumenteres og opretholdes. I henhold til boligkreditdirektivet er det afgørende, at forbrugerens evne og tilbøjelighed til at tilbagebetale kreditten vurderes og kontrolleres, inden der indgås en kreditaftale. Vurderingen af kreditværdigheden bør tage hensyn til alle nødvendige og relevante faktorer, som kan påvirke forbrugerens evne til at tilbagebetale kreditten i dens løbetid. Kreditgivers beslutning om at yde kreditten eller ej bør som følge heraf være i overensstemmelse med resultatet af kreditværdighedsvurderingen. I overensstemmelse hermed skal boligkreditgiveren udarbejde en forretningsgang, der dokumenterer, at selskabet har tilrettelagt en klar proces for udførelse af kreditværdighedsvurderingen. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at selskaber, der ansøger Finanstilsynet om tilladelse som boligkreditgiver, til sin ansøgning skal vedlægge en forretningsgang, der fastlægger virksomhedens proces for udarbejdelse af kreditværdighedsvurderinger.

Kravet om en forretningsgang for kreditværdighedsvurdering vil ikke indebære, at Finanstilsynet godkender den konkrete forretningsgang i forbindelse med meddelelse af tilladelse som boligkreditgiver. Det er virksomhedens eget ansvar at sikre, at forretningsgangen til enhver tid er opdateret. Finanstilsynet er derfor ikke afskåret fra efterfølgende at føre tilsyn med, at virksomheden overholder de relevante regler og kan gøre brug af de beføjelser, myndigheden er tillagt, herunder hvis det konstateres, at de ved ansøgningen indsendte forretningsgange ikke lever op til kravene i lovgivningen.

Det foreslås i § 3, stk. 2, at ansøgning om tilladelse skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, herunder en beskrivelse af de aktiviteter, som virksomheden har til hensigt at udøve.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de indholdsmæssige krav til en ansøgning. Ansøgningen vil skulle vedlægges en forretningsgang for kreditværdighedsvurdering, som virksomheden skal have efter det foreslåede § 3, stk. 1, nr. 3. Ansøgningen vil desuden skulle indeholde en beskrivelse af de aktiviteter, som virksomheden har til hensigt at udøve, så Finanstilsynet har mulighed for at vurdere, om en aktivitet er omfattet af lovens anvendelsesområde.

Det foreslåede stk. 2 vil skulle sikre, at der i forbindelse med en ansøgning medsendes det nødvendige materiale til at vurdere, om tilladelse vil skulle gives.

Bestemmelsen vil ikke fravige forvaltningslovens § 29 om indhentelse af oplysninger til brug for offentlige myndigheders behandling af sager, der rejses ved ansøgning. Oplysninger om rent private forhold vil således kun indhentes, hvis ansøgeren har givet samtykke hertil, andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov eller særlige hensyn til ansøgeren eller tredjemand klart overstiger ansøgerens interesse i, at oplysningen ikke indhentes.

Der vil ske behandling af personoplysninger i forbindelse med behandling af en ansøgning om tilladelse som boligkreditgiver. Personoplysningerne vil blandt andet være almindelige ikke-følsomme oplysninger, jf. artikel 4, nr. 1, i databeskyttelsesforordningen, såsom virksomhedsadresse, tjenstlige forhold, CV, ansættelsesdato, stilling, arbejdstelefon og stamoplysninger såsom navn, adresse og fødselsdato. Finanstilsynet vil også behandle fortrolige oplysninger, herunder CPR-nr., omfattet af artikel 87 i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelseslovens § 11 og oplysninger om straffedomme og lovovertrædelser omfattet af artikel 10 i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelseslovens § 8. Når Finanstilsynet i forbindelse med behandling af ansøgninger behandler personoplysninger, vil behandlingen være lovlig med hjemmel i den foreslåede lov, databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, og artikel 6, stk. 3, databeskyttelsesforordningens artikel 10 og databeskyttelseslovens § 8, stk. 1, 2 og 5, jf. § 7, stk. 1, samt databeskyttelsesforordningens artikel 87 og databeskyttelseslovens § 11, stk. 1, idet behandlingen af personoplysninger vil være nødvendig for at foretage myndighedsudøvelse efter den foreslåede lov.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at en ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indsendes via Finanstilsynets selvbetjeningsløsning vedlagt de nødvendige oplysninger, jf. stk. 2.

Det foreslåede vil med redaktionelle ændringer videreføre § 3, stk. 5, i lov om ejendomskreditselskaber. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en pligt for virksomheder til at indsende ansøgninger digitalt via www.virk.dk ved anvendelse af virksomhedens MitID. Det vil også være muligt for f.eks. en rådgiver at indsende på vegne af virksomheden.

Retsvirkningerne af den foreslåede bestemmelse vil være, at Finanstilsynet kan afvise ansøgninger, der ikke indsendes gennem den digitale selvbetjeningsløsning, medmindre virksomheden kan anvende undtagelsen i det foreslåede stk. 3, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at kan en ansøgning undtagelsesvis ikke indsendes via selvbetjeningsløsningen, skal ansøgningen vedlagt de nødvendige oplysninger indsendes elektronisk til Finanstilsynet ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket.

Selvbetjeningsløsningen på www.virk.dk er en it-løsning, hvor der kan forekomme driftsforstyrrelser. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ansøgning til Finanstilsynet i sådanne tilfælde undtagelsesvis vil kunne indsendes elektronisk pr. e-mail ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket. Denne undtagelse vil f.eks. være relevant i tilfælde af, at www.virk.dk ikke kan tilgås som følge af tekniske problemer, eller hvis det af systemmæssige årsager ikke er muligt at indsende ansøgningen via selvbetjeningsløsningen, fordi omfanget af ansøgning og bilag er for stort til at kunne håndteres i selvbetjeningsløsningen. Desuden vil undtagelsen kunne anvendes i tilfælde af, at en ekstern rådgiver, f.eks. en advokat eller revisor, som håndterer ansøgningen, ikke har eller kan få adgang til virksomhedens MitID.

Af hensyn til en effektiv sagsbehandling stilles der krav om, at virksomheden vil skulle anvende Finanstilsynets anmeldelsesblanket. På denne måde sikres det, at virksomheden indledningsvis afgiver de oplysninger, som

Finanstilsynet sædvanligvis finder relevant til brug for sagsbehandlingen af sådanne ansøgninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at en boligkreditgiver snarest muligt skal underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i de oplysninger, Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at der kun skal ske underretning til Finanstilsynet om ændringer til oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Det vil fremgå af tilladelsen, hvilke oplysninger der er tale om. Meddelelsespligten omfatter derfor ikke enhver ændring i oplysninger, som er indeholdt i det materiale, Finanstilsynet har modtaget. Bestemmelsen fastlægger meddelelsespligter for boligkreditgivere, der er registreret i medfør af *stk. 1*, i tilfælde af, at der sker faktiske eller retlige ændringer i det, der blev lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Selvom bestemmelsen ikke indeholder et væsentligheds-kriterium, forudsættes dog en vis grad af væsentlighed, idet den alene omfatter oplysninger, som Finanstilsynet må antages at have lagt vægt på ved beslutning om tilladelse eller vilkår herfor. F.eks. skal der gives meddelelse ved ændringer i virksomhedens bestyrelse og direktion eller, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige. Det kan også være væsentlige ændringer i kompleksiteten eller størrelsen af virksomhedens forretningsmodel, som f.eks. gennemføres umiddelbart efter meddelelse af tilladelse.

Bestemmelsen om pligt til at underrette Finanstilsynet om ændringer foreslås indført, da det i højere grad afspejler Finanstilsynets praksis. Det foreslåede forventes ikke at medføre nogen ændring i praksis.

Det foreslås, at bestemmelserne i § 3, *stk. 2, 6 og 7*, i lov om ejendomskreditselskaber, ikke videreføres. Bestemmelserne indeholder de krav med tilknytning til pantebrevshandel, som ophæves, jf. lovforslagets § 4, nr. 2.

Bestemmelsen § 3, *stk. 8*, i lov om ejendomskreditselskaber, fastlægger, at Finanstilsynet træffer afgørelse om tilladelse senest 6 måneder efter at Finanstilsynet har modtaget de oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen. § 3, *stk. 8*, foreslås ikke videreført. Bestemmelsen foreslås ophævet, idet der i boligkreditdirektivet ikke stilles krav om sagsbehandlingstid. En ophævelse af bestemmelsen vil medføre, at Finanstilsynet bedre kan prioritere dets tilsynsressourcer.

Til nr. 9 (§ 3 a i lov om ejendomskreditselskaber)

Efter § 3, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere skal en virksomhed, der udøver investeringsrådgivning, have Finanstilsynets tilladelse som investeringsrådgiver. En virksomhed, der yder rådgivning om eller formidling af boligkreditaftaler, skal have Finanstilsynets tilladelse som boligkreditformidler.

Efter § 3, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, giver Finanstilsynet tilladelse som investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, når en række betingelser er opfyldt, herunder vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark, forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder, en ledelse, der opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, ansvarsforsikring eller tilsvarende garanti mod erstatningskrav og korrekt håndtering af eventuelle betroede midler, jf. nr. 1-5.

Efter § 3, stk. 6, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, skal en ansøgning indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 3 er opfyldt, herunder en beskrivelse af de aktiviteter, som virksomheden har til hensigt at udøve.

Efter § 3, stk. 7, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, skal en ansøgning om tilladelse indsendes via Finanstilsynets selvbetjeningsløsning. Hvis ansøgningen undtagelsesvis ikke kan indsendes via selvbetjeningsløsningen, indsendes ansøgning elektronisk til Finanstilsynet ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket.

§ 3, stk. 8, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, fastsætter Finanstilsynet nærmere regler om ansvarsforsikring og sikkerhed for betroede midler.

Efter § 5, stk. 1, 1 pkt., i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fremgår det, at en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler er ud over i de tilfælde, der er omfattet af § 4, stk. 5, forpligtet til snarest muligt at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse som henholdsvis investeringsrådgiver eller boligkreditformidler.

Det foreslås efter § 3 at indsætte § 3 a under *overskriften* »Krav til boligkreditformidlere«.

Den foreslåede bestemmelse vil med redaktionelle ændringer videreføre de dele af § 3 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der finder anvendelse for boligkreditformidlere.

Den foreslåede § 3 a vil medføre, at en virksomhed fortsat skal opfylde en række betingelser for at få tilladelse som boligkreditformidler. Alle betingelserne skal opfyldes, før der kan gives tilladelse til at udøve boligkreditformidling. Bestemmelsen stiller fortsat ikke krav om, at virksomheden skal udøves i en bestemt selskabsform.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet giver tilladelse som boligkreditformidler, når en række betingelser er opfyldt.

Det følger af forslaget til *stk. 1, nr. 1*, at en betingelse for, at Finanstilsynet kan give tilladelse til en virksomhed, er, at virksomhedens hjemland er Danmark.

Betingelsen vil i overensstemmelse med EU-retlige regler indebære, at virksomheden skal ledes her fra landet. Det beror på en konkret vurdering, om virksomheden reelt ledes her fra landet. I denne vurdering indgår det blandt andet, hvor virksomhedens ledelse sidder, hvor virksomhedens generalforsamlinger holdes, og hvor beslutningerne i virksomheden træffes. Virksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark, vil derfor ikke kunne få en tilladelse til at udøve virksomhed som boligkreditformidler, men kan eventuelt udøve grænseoverskridende virksomhed efter lovforslagets kapitel 3 b.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 1*, vil videreføre § 3, *stk. 3, nr. 1*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med redaktionelle ændringer. Den redaktionelle ændring består i, at fjerne definitionen af vedtægtsmæssigt hjemsted fra tilladelsesbestemmelsen, idet det foreslås at alle relevante definitioner samles i § 1 a, jf. lovforslagets § 4, *nr. 3*.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at en betingelse for, at Finanstilsynet kan give tilladelse til en virksomhed, er, at virksomhedens bestyrelse og direktion eller indehaveren af en boligkreditformidler, der en enkeltmandsvirksomhed, eller hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en

bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, opfylder betingelserne i § 4.

Det foreslåede vil medføre, at personkredsen skal opfylde kravene om egnethed og hæderlighed, jf. den foreslåede § 4, jf. lovforslagets § 4, nr. 11, og bemærkninger hertil.

Det afgørende for, hvilke personer der omfattes af stk. 1, nr. 2, er, om de pågældende personer fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister eller faktisk er ansvarlige for den overordnede og/eller den daglige ledelse af virksomheden og ikke deres formelle stillingsbetegnelser. Det omfatter hele direktionen og bestyrelsen, eller hvis virksomheden drives som enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, som fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister.

Den foreslåede betingelse i stk. 1, nr. 2, vil videreføre § 3, stk. 3, nr. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med redaktionelle ændringer, men vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at en yderligere betingelse for, at Finanstilsynet kan give tilladelse til en virksomhed er, at virksomheden har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav.

En anden tilsvarende garanti kan f.eks. være en bankgaranti mod erstatningskrav. Bestemmelsen har til formål at sikre, at kunder, der har lidt et tab, kan få erstatning fra virksomheden i tilfælde af mangelfuld rådgivning.

Der henvises til det foreslåede § 3 a, stk. 4, hvoraf fremgår, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om ansvarsforsikringen, herunder størrelsen af de dækningssummer, som forsikringen skal omfatte.

Bestemmelsen om tavshedspligt i § 13 finder ikke anvendelse på oplysninger om, hvor en virksomhed har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. § 13, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1, nr. 3, vil uændret videreføre § 3, stk. 3, nr. 4, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås endvidere i *stk. 1, nr. 4*, at en tilladelse fra Finanstilsynet er betinget af, at en virksomhed, der modtager betroede midler fra forbrugere,

dokumenterer, at der er oprettet en særlig konto til indsættelse af betroede midler, og at virksomheden har etableret en sikkerhed for disse midler. En boligkreditformidler, som ikke modtager betroede midler, skal erklære dette over for Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil stille krav om, at en boligkreditformidler, hvis denne modtager betroede midler fra forbrugere, skal oprette en særlig konto (klientkonto) for indsættelsen af disse midler samt etablere en sikkerhed for de betroede midler. Som eksempel kan nævnes det tilfælde, hvor låneprovenuet udbetales boligkreditformidleren, der så skal videreformidle beløbet til låntageren. Virksomheden skal imødekomme kravet om sikkerhed efter § 3, stk. 1, nr. 4, ved at indhente en erklæring fra et forsikringsselskab eller et pengeinstitut, der opfylder de til enhver tid gældende regler om boligkreditformidlers garantistillelse og behandling af betroede midler, jf. det foreslåede § 3 a, stk. 4. Hvis virksomheden ikke modtager betroede midler, skal den ikke stille sikkerhed. Virksomheden skal i stedet erklære overfor Finanstilsynet, at virksomheden ikke modtager betroede midler.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1, nr. 4, vil uændret videreføre § 3, stk. 3, nr. 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i *stk. 2*, at en ansøgning om tilladelse skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og en beskrivelse af de aktiviteter, som virksomheden har til hensigt at udøve. En ansøgning om tilladelse skal endvidere indeholde de oplysninger, der skal fremgå af registret, jf. § 6, og om boligkreditformidleren er uafhængig, jf. § 8 g.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre § 3, stk. 6, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, med redaktionelle og materielle ændringer. De materielle ændringer består i, at oplysningerne til brug for registret og oplysninger om uafhængighed, skal fremgå af ansøgningen.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at der fortsat fastsættes indholdsmæssige krav til en ansøgning. Ansøgningen skal desuden indeholde en beskrivelse af de aktiviteter, som virksomheden har til hensigt at udøve, så Finanstilsynet har mulighed for at vurdere, om en aktivitet er omfattet af lovens anvendelsesområde. Yderligere skal ansøgningen indeholde de oplysninger, der skal fremgå af registret jf. § 6 a, herunder om kreditformidleren er bundet, jf. § 8 g. Det foreslåede vil præcisere hjemlen til at indhente oplysninger til

brug for registret og oplysning om uafhængighed, men vil ikke medføre nogen ændringer i praksis.

Det foreslåede stk. 2 skal sikre, at der i forbindelse med en ansøgning medsendes det nødvendige materiale til at vurdere, om tilladelse skal gives. Bestemmelsen fraviger ikke forvaltningslovens § 29 om indhentelse af oplysninger til brug for offentlige myndigheders behandling af sager, der rejses ved ansøgning. Oplysninger om rent private forhold vil således kun indhentes, hvis ansøgeren har givet samtykke hertil, andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov eller særlige hensyn til ansøgeren eller tredjemand klart overstiger ansøgerens interesse i, at oplysningen ikke indhentes.

Der vil ske behandling af personoplysninger i forbindelse med behandling af en ansøgning om tilladelse som boligkreditgiver. Personoplysningerne vil blandt andet være almindelige ikke-følsomme oplysninger, jf. artikel 4, nr. 1, i databeskyttelsesforordningen, såsom virksomhedsadresse, tjenstlige forhold, CV, ansættelsesdato, stilling, arbejdstelefon og stamoplysninger såsom navn, adresse og fødselsdato. Finanstilsynet vil også behandle fortrolige oplysninger, herunder CPR-nr., omfattet af artikel 87 i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelseslovens § 11 samt oplysninger om strafdomme og lovovertrædelser omfattet af artikel 10 i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelseslovens § 8. Når Finanstilsynet i forbindelse med behandling af ansøgninger behandler personoplysninger, vil behandlingen være lovlig med hjemmel i den foreslåede lov, databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, og artikel 6, stk. 3, databeskyttelsesforordningens artikel 10 og databeskyttelseslovens § 8, stk. 1, 2 og 5, jf. § 7, stk. 1, samt databeskyttelsesforordningens artikel 87 og databeskyttelseslovens § 11, stk. 1, idet behandlingen af personoplysninger vil være nødvendig for at foretage myndighedsudøvelse efter den foreslåede lov.

Det foreslås i *stk. 3*, at en ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indsendes via Finanstilsynets selvbetjeningsløsning vedlagt de nødvendige oplysninger, jf. stk. 2. Kan en ansøgning undtagelsesvis ikke indsendes via selvbetjeningsløsningen, skal ansøgningen, vedlagt de nødvendige oplysninger, indsendes elektronisk til Finanstilsynet ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket.

Det foreslåede stk. 3 vil uændret videreføre § 3, stk. 7, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre en pligt for virksomheder til at indsende ansøgninger digitalt via www.virk.dk ved anvendelse af virksomhedens MitID.

Retsvirkningerne af den foreslåede bestemmelse vil være, at Finanstilsynet kan afvise ansøgninger, der ikke indsendes gennem den digitale selvbetjeningsløsning, medmindre virksomheden kan anvende undtagelsen i det foreslåede stk. 3, 2. pkt.

Selvbetjeningsløsningen på www.virk.dk er en it-løsning, hvor der kan forekomme driftsforstyrrelser. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ansøgning til Finanstilsynet i sådanne tilfælde undtagelsesvis vil kunne indsendes elektronisk pr. e-mail ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket. Denne undtagelse vil f.eks. være relevant i tilfælde af, at www.virk.dk ikke kan tilgås som følge af tekniske problemer, eller hvis det af systemmæssige årsager ikke er muligt at indsende ansøgningen via selvbetjeningsløsningen, fordi omfanget af ansøgning og bilag er for stort til at kunne håndteres i selvbetjeningsløsningen. Desuden vil undtagelsen kunne anvendes i tilfælde af, at en ekstern rådgiver, f.eks. en advokat eller revisor, som håndterer ansøgningen, ikke har eller kan få adgang til virksomhedens MitID.

Af hensyn til en effektiv sagsbehandling stilles der krav om, at virksomheden vil skulle anvende Finanstilsynets anmeldelsesblanket. På denne måde sikres det, at virksomheden indledningsvis afgiver de oplysninger, som Finanstilsynet sædvanligvis finder relevant til brug for sagsbehandlingen af sådanne ansøgninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at en boligkreditformidler snarest muligt skal underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i de oplysninger, Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Det foreslåede stk. 4 vil med redaktionelle ændringer videreføre § 5, stk. 1, 1 pkt., i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere for så vidt angår boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at der skal ske underretning til Finanstilsynet om ændringer til oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt

til grund ved meddelelse af tilladelse. Det vil fremgå af tilladelsen, hvilke oplysninger der er tale om. Meddelelsespligten omfatter derfor ikke enhver ændring i oplysninger, som er indeholdt i det materiale Finanstilsynet har modtaget. Bestemmelsen fastlægger meddelelsespligter for boligkreditformildere, der er registreret i medfør af stk. 1, i tilfælde af, at der sker faktiske eller retlige ændringer i det, der blev lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Selv om bestemmelsen ikke indeholder et væsentlighedskriterium, forudsættes dog en grad af væsentlighed, idet den alene omfatter oplysninger, som Finanstilsynet må antages at have lagt vægt på ved beslutning om tilladelse eller vilkår herfor. F.eks. skal der gives meddelelse ved ændringer i virksomhedens bestyrelse og direktion eller, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige. Det kan også være væsentlige ændringer i kompleksiteten eller størrelsen af virksomhedens forretningsmodel, som f.eks. gennemføres umiddelbart efter meddelelse af tilladelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om den i stk. 1, nr. 3, nævnte ansvarsforsikring og om den i stk. 1, nr. 4, nævnte sikkerhed for betroede midler.

Det foreslåede stk. 5 vil give Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om boligkreditformidlers ansvarsforsikring og sikkerhed for betroede midler.

Det foreslåede stk. 5 vil uændret videreføre § 3, stk. 8, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, hvor en tilsvarende bemyndigelse findes i dag. Bemyndigelsen er i dag udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 944 af 23. juni 2025 om investeringsrådgiveres og boligkreditformidlers ansvarsforsikring, garantistillelse og behandling af betroede midler. De nærmere regler om investeringsrådgiveres og boligkreditformidlers ansvarsforsikring fremgår af denne bekendtgørelse.

Bekendtgørelsen vil fortsat være gældende, indtil den ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse, jf. lovforslagets § 9, stk. 5.

Til nr. 10 (Overskriften før § 4 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 4 at indsætte *overskriften* »Egnet- og hæderlighedskrav«.

Forslaget har til formål at præcisere, at den følgende bestemmelse fastsætter egnetheds- og hæderlighedskrav for et medlem af bestyrelsen eller et medlem af direktionen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler eller indehaveren af en boligkreditgiver eller af en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 11 (§ 4 i lov om ejendomskreditselskaber)

§ 4 i lov om ejendomskreditselskaber fastsætter krav om egnethed og hæderlighed til medlemmer af bestyrelsen eller direktionen hos et ejendomskreditselskab. Kravene til ledelsesmedlemmernes egnethed og hæderlighed skal være opfyldt for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse til at drive virksomhed som ejendomskreditselskab, jf. § 3, stk. 1, nr. 2.

Efter § 4, stk. 1, skal et medlem af bestyrelsen og direktionen i et ejendomskreditselskab skal have fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i det pågældende selskab. Efter § 4, stk. 2, nr. 1, må et medlem af bestyrelsen eller direktionen ikke være pålagt eller blive pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, denne lov, anden finansiel lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde. Efter § 4, stk. 2, nr. 2, må et medlem af bestyrelsen eller direktionen ikke have anmeldt betalingsstandsning, indgivet begæring om tvangsakkord, konkurs eller gældssanering eller være i betalingsstandsning, under konkursbehandling, gældssanering eller tvangsakkord. Efter § 4, stk. 2, nr. 3, må et medlem af bestyrelsen eller direktionen ikke have udvist eller udvise en adfærd, som giver grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

§ 4 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter krav om egnethed og hæderlighed til medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler eller en indehaver af en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed. Kravene finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige for investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, jf. § 4, stk. 6. Kravene til ledelsesmedlemmernes egnethed og hæderlighed skal være opfyldt for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse til at

drive virksomhed som en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, jf. § 3, stk. 3, nr. 3.

Efter § 4, stk. 1, nr. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere skal et medlem af bestyrelsen eller direktionen eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen. Efter § 4, stk. 1, nr. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere skal et medlem af bestyrelsen eller direktionen eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed have et tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen. Efter § 4, stk. 1, nr. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere må et medlem af bestyrelsen eller direktionen eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde. Efter § 4, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere må et medlem af bestyrelsen eller direktionen eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering og efter § 4, stk. 1, nr. 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere må et medlem af bestyrelsen eller direktionen eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at personen ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

For begge regelsæt gælder, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring til at varetage den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, kan træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser, jf. § 4, stk. 6, i lov om ejendomscreditselskaber og § 4, stk. 4, jf. stk. 6, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås at nyaffatte § 4. Den foreslåede bestemmelse vil medføre både redaktionelle og materielle ændringer for boligkreditgivere og for boligkreditformidlere.

Det foreslås i *stk. 1*, at et medlem af bestyrelsen eller et medlem af direktionen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler eller indehaveren af en

boligkreditgiver eller af en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal opfylde en række kumulative betingelser.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at et medlem af bestyrelsen eller et medlem af direktionen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler eller indehaveren af en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen.

Det foreslåede stk. 1, nr. 1, vil videreføre § 4, stk. 1, i lov om ejendomscreditselskaber, med redaktionelle og materielle ændringer for så vidt angår den omfattede personkreds, herunder indehavere af enkeltmandsvirksomheder, og de dele af § 4, stk. 1, nr. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere, med redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 1, nr. 1, vil videreføre implementeringen af artikel 29, stk. 2, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (herefter boligkreditdirektivet).

Det foreslåede stk. 1, nr. 1, vil medføre, at et medlem af bestyrelsen, eller direktionen eller indehaveren af en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal opfylde kravet om egnethed.

Egnethedskravene gælder til enhver tid. De skal være opfyldt fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder stillingen, eller for en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, fra det tidspunkt hvor indehaveren søger om tilladelse til at udøve boligkreditgivning eller boligkreditformidling. Herefter skal kravene være opfyldt i den periode, hvori den pågældende varetager stillingen, eller er indehaver.

Der stilles ikke generelle kriterier for, hvilke teoretiske eller praktiske krav personen skal opfylde. I en vurdering kan indgå, om personen har en relevant uddannelse, om vedkommende har haft ansættelse inden for den finansielle sektor, og om vedkommende har ledelseserfaring. Et bestyrelsesmedlem behøver ikke nødvendigvis at have en særlig indsigt i boligkreditgivning eller boligkreditformidling, da en særlig indsigt i anden branche, som

er relevant for den pågældende virksomhed, kan være tilstrækkelig. I vurderingen af, om et bestyrelsesmedlem eller en direktør opfylder kravene, inddrages ikke de øvrige kompetencer i bestyrelsen eller direktionen.

Vurderingen vil variere afhængigt af, om der er tale om en direktørpost eller et bestyrelseshverv, og hvilken type virksomhed der er tale om. I praksis vil der stilles mindre krav til et bestyrelsesmedlem end til en direktør, og kravene vil skærpes, hvis der er tale om en stor og kompleks boligkreditgiver eller boligkreditformidler.

En persons egnethedsvurdering vil være knyttet til stillingen i den konkrete boligkreditgiver eller boligkreditformidler. Den kan derfor ikke overføres fra en virksomhed til en anden virksomhed. En person kan godt på baggrund af dennes uddannelsesmæssige baggrund og hidtidige ledelseserfaring opfylde kravet om fyldestgørende erfaring til at lede en virksomhed med et begrænset forretningsmæssigt omfang, uden at det er tilfældet i en større virksomhed.

Svarende til direktører og bestyrelsesmedlemmer skal en indehaver af en boligkreditgiver eller boligkreditformidler have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at være indehaver. Ved vurderingen lægges vægt på, om vedkommende har de fornødne kompetencer, erfaring og ressourcer til at løfte denne opgave.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at et medlem af bestyrelsen eller et medlem af direktionen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler eller indehaveren af en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmands-virksomhed, fortsat vil skulle have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed og integritet ved varetagelsen af hvervet eller stillingen.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 2*, vil videreføre § 4, *stk. 1, nr. 2*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, med redaktionelle og materielle ændringer, idet kravet om tilstrækkelig uafhængighed foreslås fjernet for så vidt angår boligkreditformidlere.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 2*, er en ny selvstændig bestemmelse for boligkreditgivere, men vil i praksis ikke medføre ændringer for hæderlighedsvurderinger af medlemmer af ledelsen i boligkreditgivere. Finanstilsynet foretager allerede en tilsvarende vurdering efter § 4, *stk. 2, nr. 3*, i lov om ejendomskreditselskaber om adfærd, der giver grund til at antage, at

vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig vis og kravet om uafhængighed gælder heller for boligkreditgivere i dag. Det foreslåede vil således bidrage til en ensretning af ordlyden i Finanstilsynets øvrige tilsynslove.

Det foreslåede stk. 1, nr. 2, vil sikre korrekt implementering af artikel 29, stk. 2, litra b, der stiller krav om godt omdømme, men ikke stiller krav om tilstrækkelig uafhængighed eller forbud mod sammenfald i bestyrelse og direktion.

Det foreslåede stk. 1, nr. 2, vil medføre, at kravet om tilstrækkelig uafhængighed for boligkreditformidlere ikke videreføres og vil betyde, at der vil kunne gives tilladelse som boligkreditformidler, selvom der er person-sammenfald i bestyrelse og direktion. Det gældende krav om, at der ikke må være sammenfald mellem bestyrelse og direktion, er begrundet i, at bestyrelse og direktion hver især skal kunne føre et vist tilsyn med hinanden. Kravet er imidlertid ikke proportionalt for boligkreditformidlere, da de ikke er underlagt krav om en bestemt selskabsform eller kapitalkrav. Hvis en boligkreditformidler vil omgå forbuddet mod sammenfald i bestyrelse og direktion, kan formidleren blot organisere sig som et anpartsselskab uden bestyrelse eller som en enkeltmandsvirksomhed, hvilket også er den måde, langt de fleste aktører har indrettet sig på i dag. Et forbud mod sammenfald i bestyrelse og direktion har således reelt kun betydning for boligkreditformidlere, der har organiseret sig som f.eks. et aktieselskab. Desuden er boligkreditformidlere generelt små virksomheder, hvor bestyrelsen primært har en formel funktion og ikke udøver reel indflydelse på direktionen. Kravet om uafhængighed mellem bestyrelse og direktion vurderes også af den grund ikke længere at være nødvendig. Forslaget fremsættes som led i regelforenklingen og i ønsket om at lette administrative byrder for Finanstilsynet og virksomhederne.

For at opretholde den finansielle sektors status og det omgivende samfunds tillid til sektoren skal ledelsesmedlemmer have et tilstrækkeligt godt omdømme i samfundet. Ved vurderingen af, om et medlem af direktionen, bestyrelsen eller indehaveren af en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, opfylder kravene i § 4, stk. 1, nr. 2, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor. Mangler enkelte ledelsesmedlemmer eller indehaveren tillid i dele af den finansielle sektor, kan det smitte af på tilliden til den samlede branche og hele den finansielle sektors omdømme.

Et medlem af ledelsen eller en indehaver anses for at have et godt omdømme, hvis andet ikke er påvist, og hvis der ikke er nogen grund til at nære begrundet tvivl om vedkommendes gode omdømme. Omvendt anses vedkommende ikke for at have et godt omdømme, hvis dennes personlige eller forretningsmæssige adfærd giver anledning til begrundet tvivl om vedkommendes evner til at sikre en sund og sikker ledelse af virksomheden.

Finanstilsynet lægger alle relevante oplysninger til grund for vurderingen, herunder alle kriminelle og administrative overtrædelser, inddragelse af tidligere tilladelser, licenser eller lignende, tidligere afskedigelser og baggrunden herfor. I vurderingen af personens omdømme tager Finanstilsynet hensyn til alvoren af overtrædelserne, den tid der er gået siden overtrædelserne og personens opførsel i mellemtiden, herunder om der er tale om gentagne overtrædelser. Har en virksomhed modtaget gentagne påbud for manglende overholdelse af den finansielle lovgivning, er det vanskeligt at opretholde tilliden til specielt direktøren herfor eller indehaveren heraf.

Kravene i stk. 1, nr. 2, vil til enhver tid skulle være opfyldt. Det vil indebære, at kravene skal være opfyldt fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen eller fra det tidspunkt, hvor indehaveren af en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, søger om tilladelse og i hele den periode, hvori den pågældende varetager hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør for en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, eller en enkeltmandsvirksomhed ansøger om tilladelse som boligkreditgiver eller boligkreditformidler, påser Finanstilsynet, om personen eller indehaveren af enkeltmandsvirksomheden har et tilstrækkeligt godt omdømme, og om personen eller indehaveren vil kunne udvise hæderlighed og integritet ved varetagelse af hvervet eller stillingen. Finanstilsynet vil i forbindelse med vurderingen af, om et medlem af direktionen eller bestyrelsen har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed og integritet, tage hensyn til, i hvilken type virksomhed den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost. På tilsvarende måde kan størrelsen og kompleksiteten af en boligkreditgiver og boligkreditformidler også indgå i vurderingen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at et medlem af bestyrelsen eller et medlem af direktionen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler eller indehaveren af en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, der er en

enkeltmandsvirksomhed, ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning, eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at personen ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

Det foreslåede stk. 1, nr. 3, vil videreføre § 4, stk. 2, nr. 1, i lov om ejendomscreditselskaber, med redaktionelle og materielle ændringer for så vidt angår den omfattede personkreds, herunder indehavere af enkeltmandsvirksomheder, og de dele af § 4, stk. 1, nr. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, som vedrører boligkreditformidlere med redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 1, nr. 3, vil videreføre implementeringen af artikel 29, stk. 2, litra b.

Det foreslåede stk. 1, nr. 3, vil medføre, at en person som udgangspunkt fortsat ikke vil kunne udpeges som henholdsvis bestyrelsesmedlem eller direktør eller være indehaver af en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, hvis den pågældende er pålagt strafansvar for en overtrædelse af straffeloven, anden lovgivning på det finansielle område eller lovgivning af relevans for den finansielle sektor som f.eks. overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i skatte- og selskabslovgivningen. Tilsvarende må man som udgangspunkt forlade sin stilling eller sit hverv, hvis man bliver pålagt strafansvar for sådanne overtrædelser, efter at man er udnævnt. Sker det ikke, kan Finanstilsynet i medfør af det foreslåede § 14, stk. 1 og 6, påbyde boligkreditgiver og boligkreditformidler at afsætte en direktør eller give et bestyrelsesmedlem et påbud om at nedlægge sit hverv. En indehaver kan ikke på tilsvarende måde som en direktør eller et bestyrelsesmedlem afsættes eller pålægges at nedlægge sit hverv i tilfælde af, at den pågældende efter Finanstilsynets meddelelse af tilladelse pålægges strafansvar. Finanstilsynet kan derfor i medfør af det foreslåede § 9, stk. 2, inddrage tilladelsen til at udøve boligkreditgivning eller boligkreditformidling.

Ikke enhver overtrædelse af straffe- og særlovgivningen indebærer en reaktion fra Finanstilsynet. I Finanstilsynets vurdering indgår, om det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for efterfølgende misbrug af hvervet eller stillingen, eller om den pågældende har handlet på en så retsstridig og uetisk måde, at der er grundlag for at antage, at den pågældende ikke vil

varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem eller direktør på betryggende vis. I vurderingen indgår endvidere hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at et medlem af bestyrelsen eller et medlem af direktionen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler eller indehaveren af en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, ikke må have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 4*, vil videreføre § 4, *stk. 2, nr. 2*, i lov om ejendomscreditselskaber, med redaktionelle og materielle ændringer for så vidt angår den omfattede personkreds, herunder indehavere af enkeltmandsvirksomheder, og omfanget af insolvensbehandlinger, og de dele af § 4, *stk. 1, nr. 4*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere med redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 4*, vil videreføre implementeringen af artikel 29, *stk. 2, litra b* i boligkreditdirektivet.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 4*, vil medføre, at et ledelsesmedlem fortsat ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem, direktør eller indehaver, hvis den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

Bestemmelsen vil indebære, at Finanstilsynet fortsat kan gribe ind, uanset på hvilket stadie i rekonstruktionsbehandlingen eller de respektive insolvensbehandlinger vedkommende befinder sig.

Bestemmelsen vil f.eks. kunne anvendes i den situation, hvor bestyrelsesmedlemmets, direktørens eller indehaverens private økonomi er i en sådan uorden (vedkommende har restancer, er indberettet som dårlig betaler eller lignende), at selve dette forhold må anses for særdeles belastende for varetagelsen af den overordnede ledelse af en boligkreditgiver eller boligkreditformidler. Det kan også begrunde, at Finanstilsynet vurderer, at en person ikke opfylder kravet, hvor den pågældende i gentagne tilfælde har været en del af ledelsen i virksomheder, der er gået konkurs, eller hvor det er åbenbart, at ledelsesmæssige svigt, manglende overholdelse af påbud fra en

offentlig myndighed eller grovere misbrugssituationer har været årsag til problemer i de virksomheder, som den pågældende tidligere har deltaget i ledelsen af som bestyrelsesmedlem eller direktør.

I hvert enkelt tilfælde vil Finanstilsynet dog foretage en individuel vurdering, hvor der blandt andet kan lægges vægt på, hvilken rolle den pågældende person har spillet i ledelsen af den eller de virksomheder, der er gået konkurs. Hvor f.eks. advokater og andre professionelle bestyrelsesmedlemmer, der ikke har været med til at drive virksomheden, men som alene er blevet indsat i en konkurstruet virksomheds ledelse med det formål at lukke virksomheden på en så hensigtsmæssig måde som muligt, er det er uden betydning, at vedkommende har deltaget i ledelsen af en eller flere virksomheder, der er gået konkurs.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at et medlem af bestyrelsen eller et medlem af direktionen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler eller indehaveren af en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at personen ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 5*, vil videreføre § 4, *stk. 2, nr. 3*, i lov om ejendomscreditselskaber, med redaktionelle og materielle ændringer for så vidt angår den omfattede personkreds, herunder indehavere af enkeltmandsvirksomheder, og de dele af § 4, *stk. 1, nr. 5*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere med redaktionelle ændringer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 5*, vil videreføre implementeringen af artikel 29, *stk. 2, litra b*.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 5*, vil medføre, at et ledelsesmedlem fortsat ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem, direktør eller indehaver af en enkeltmandsvirksomhed, der er en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, hvis den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Ved vurderingen af, om den pågældende har udvist en adfærd, hvor der er grund til at antage, at personen ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde, vil der blive lagt vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Bestemmelsen skal sikre, at de personer, der er en del af ledelsen af en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, har en høj standard både for så vidt angår faglige- og ledelsesmæssige kompetencer, men særligt med hensyn til personlig adfærd er det vigtigt, at ledelsesmedlemmer i boligkreditgiver eller boligkreditformidler har en høj standard. Eksempler på tidligere udvist adfærd, som vil kunne inddrages i vurderingen af et ledelsesmedlems personlige adfærd, kan f.eks. være situationer, hvor det er åbenbart, at ledelsesmæssige svigt eller manglende overholdelse af påbud fra en offentlig myndighed har været årsag til problemer i de virksomheder, som den pågældende tidligere har deltaget i ledelsen af som bestyrelsesmedlem eller direktør.

Finanstilsynet vil endvidere løbende vurdere, om ledelsen af en boligkreditgiver eller boligkreditformidler sker på betryggende vis og gribe ind, hvis bestyrelsen eller direktionen har handlet til skade for boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis boligkreditgiverens eller boligkreditformidlerens ledelse ikke har sikret en ordentlig styring, har undladt at efterleve krav om god administrativ praksis og regnskabspraksis, eller har undladt at iværksætte fyldestgørende kontrolprocedurer. Hertil kommer andre tilfælde, hvor forsømmelser, dumdristighed eller passivitet har skadet den pågældende boligkreditgiver eller boligkreditformidler, eller der er risiko for, at dette vil ske. Svigt fra ledelsens side og heraf følgende økonomiske vanskeligheder i en virksomhed under tilsyn har en afsmittende effekt på den finansielle sektors omdømme og derfor også på samfundets tillid til sektoren. Det gør sig gældende uanset størrelsen og typen af virksomhed. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind på et tidspunkt, hvor Finanstilsynet på grund af sin erfaring og kendskab til den konkrete virksomhed og markedsforholdene kan se, at der er behov herfor.

Det foreslås i *stk. 2*, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, træffer Finanstilsynet afgørelse om, hvorvidt personen opfylder egneheds- og hæderlighedskravene i *stk. 1*. For indehaveren af en

boligkreditgiver eller indehaveren af en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, finder 1. pkt. tilsvarende anvendelse.

Det foreslåede stk. 2 vil videreføre § 4, stk. 4, i lov om ejendomskreditselskaber med redaktionelle og materielle ændringer, for så vidt angår den omfattede personkreds, herunder indehavere af enkeltmandsvirksomheder, og de dele af § 4, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere med redaktionelle ændringer. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 2 vil videreføre implementeringen af artikel 29, stk. 2, litra b og c, i boligkreditdirektivet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet vil træffe afgørelse om ansøgerens egnethed og hæderlighed i overensstemmelse med det foreslåede § 4, stk. 1. Afgørelsen meddeles den pågældende person, og samtidig orienteres den pågældende boligkreditgiver eller boligkreditformidler.

Det foreslås i *stk. 3*, at vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede stk. 3 vil uændret videreføre § 4, stk. 5, i lov om ejendomskreditselskaber med redaktionelle ændringer og § 4, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynets afslag på en hæderlighedsansøgning fortsat vil skulle indeholde en varighed af afgørelsen, hvis afslaget er begrundet efter § 4, stk. 1, nr. 2-5. Det vil indebære, at Finanstilsynet skal angive, hvor længe en afgørelse om, at en person ikke opfylder kravene i § 4, stk. 1, nr. 2-5, har virkning. Det vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der vil give anledning til afgørelsen, hvor længe afgørelsen skal have virkning. Virkningen af afgørelsens varighed vil være, at Finanstilsynet som udgangspunkt ikke efter udløbet af den tid, der er angivet, vil inddrage forholdet eller adfærden, der lå til grund for afgørelsen, i forbindelse med at personen, som afgørelsen vedrører, på ny måtte ansøge om Finanstilsynets godkendelse. Det gælder hvis vedkommende ikke på ny, efter Finanstilsynets afgørelse, har begået samme forseelse eller adfærd, som oprindeligt lå til grund for Finanstilsynets afgørelse. De forhold eller den adfærd, der lå til grund for Finanstilsynets vurdering af, at personen ikke opfyldte hæderlighedskravet, vil som udgangspunkt ikke forventes at have

betydning for en ny vurdering. Varigheden skal som udgangspunkt sættes til et bestemt tidsrum målt i år, der ikke overstiger fem år, dog således at der er mulighed for, at det i særligt alvorlige sager kan fastsættes til indtil videre.

Varigheden af afgørelser vil blandt andet afhænge af grovheden af de påserede forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene har stået eller stod på, og hvor lang tid der er gået, siden de pågældende forhold eller adfærd er ophørt. Ved fastsættelsen af afgørelsens varighed skal Finanstilsynet foretage en samlet vurdering. Udmåling af varigheden vil være overladt til Finanstilsynets skøn og vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der gav anledning til afgørelsen.

Et formål med at fastsætte varigheden er at øge transparensen og retssikkerheden for de personer, som afgørelsen vedrører. Der er forskel på varigheden af afgørelser meddelt på baggrund af mindre alvorlige forhold og grovere forhold. Finanstilsynet tager derfor hensyn til karakteren af forholdet, herunder om det er et strafbart eller administrativt forhold, om det vedrører et tillidsbrud, og om der er tale om gentagelsestilfælde. De kumulative effekter af flere mindre grove overtrædelser i samme sag kan være skærpende i forbindelse med fastsættelsen af varigheden. Ligesom en tilstrækkelig grov overtrædelse i særligt alvorlige sager kan bevirke, at påbuddets varighed fastsættes til »indtil videre«. En afgørelse hvor varigheden, fastsættes til »indtil videre«, kan derfor kun anvendes ved særligt alvorlige forhold og i sjældne tilfælde.

Som udgangspunkt kan forhold, som er ældre end ti år, ikke inddrages i en vurdering af en persons hæderlighed. Finanstilsynet kan dog inddrage forhold, der ligger længere tilbage i tid, hvis forholdene er særligt alvorlige, eller hvis disse er en del af et sammenhængende sagsforløb, hvor dele er mindre end ti år gamle, eller hvor der er tale om gentagelsestilfælde. Eksempler på alvorlige forhold er svindel, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens regler eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet.

Varigheden af afgørelsen begynder som udgangspunkt på datoen for Finanstilsynets afgørelse. I de tilfælde, hvor Finanstilsynet afviser en person med henvisning til, at vedkommende er under konkurs, rekonstruktion eller gældssanering, jf. § 4, stk. 2, nr. 4, skal det fremgå af afgørelsen, at begyndelsestidspunktet regnes fra datoen for afslutningen af konkurs, rekonstruktion eller gældssanering.

Udgangspunktet for en negativ hæderlighedsvurdering er, at et afslag har en varighed på fem år, medmindre særlige forhold taler for en kortere eller længere varighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år er således, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet. Når en person har modtaget et afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderligheds-godkendelse på grund af manglende hæderlighed, er der tale om en adfærd, der medfører, at personens omdømme ikke anses for at være tilstrækkeligt betryggende til, at personen kan varetage den pågældende stilling. Det vil sige, at den pågældendes omdømme er påvirket af en given adfærd. Det er derfor naturligt, at der er en periode umiddelbart efter, hvor personens omdømme ikke kan bedømmes anderledes.

Ud over at foretage en konkret vurdering af grovheden af forholdene kan Finanstilsynet også inddrage kumulative effekter af flere overtrædelser, gentagelsestilfælde og den eventuelle skadevirkning af forholdet. Hvis det pågældende forhold er egnet til i betydeligt omfang at svække den samlede sektors omdømme og derved tilliden til sektoren, skærper det varigheden. Herudover har tidsaspektet også betydning for fastsættelsen af varigheden, hvor forhold, der ligger tilbage i tid, efter en konkret vurdering kan føre til en lempelse af varigheden. Det kan imidlertid omvendt være en skærpende omstændighed, hvis personen eller virksomheden har misligholdt sin forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger.

Afgørelser med en varighed, der er kortere end 5 år, kan komme på tale i situationer, hvor Finanstilsynet samlet vurderer, at personen ikke er hæderlig, men hvor det samlede sagsforløb afdækker en række formildende omstændigheder om den pågældende eller hændelsesforløbet.

Det kan imidlertid også være tilfældet, hvor forholdet har en sådan beskaffenhed, at varigheden isoleret set bør fastsættes til fem år, men hvor forholdet ligger en årrække tilbage. I sådanne tilfælde kan tidsaspektet, personens adfærd siden det pågældende forhold og fraværet af gentagelsesvirkning føre til at varigheden afkortes.

Endelig kan der være tale om tilfælde, hvor Finanstilsynet kunne have truffet afgørelsen på et tidspunkt, men hvor den pågældende var ansat i en

finansiell virksomhed, men var fratrådt, da Finanstilsynet blev opmærksom på de kritisable forhold, og hvor den pågældende nu igen er omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. I nogle tilfælde kan Finanstilsynet vurdere, at denne periode uden for sektoren kan betyde, at varigheden skal være mindre end fem år. Derudover kan der være tilfælde, hvor forholdet ligger så langt tilbage i tiden, at det ikke vil have indflydelse på vurderingen af vedkommendes hæderlighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af varigheden til »indtil videre« er, at der skal være tale om grove forhold eller alvorlige gentagelsestilfælde, der som udgangspunkt ikke ligger mere end ti år tilbage i tiden. Det er således alene i særligt alvorlige sager, at Finanstilsynet fastsætter varigheden til indtil videre. Eksempler på særdeles grove forhold kan være overtrædelse af straffelovens berigelsesforbrydelser, åbenbare ledelsesmæssige svigt, der har medført betydelige økonomiske tab eller skadevirkning, grove misbrugssituationer, svigagtighed, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens krav eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet eller andre alvorlige tillidsbrud.

Generelt skal det eller de udviste forhold have en så alvorlig karakter, at det må anses for åbenbart, at hverken Finanstilsynet eller samfundet kan have tillid til, at den pågældende inden for en overskuelig fremtid kan varetage hvervet som bestyrelsesmedlem eller direktør i en virksomhed på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 4*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler skal give Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i *stk. 1* i forbindelse med sin indtræden i virksomhedens ledelse eller om forhold som nævnt i *stk. 1, nr. 2-5*, hvis forholdene efterfølgende ændrer sig. Tilsvarende gør sig gældende for indehaveren af en boligkreditgiver eller indehaveren af en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. § 3, *stk. 1, nr. 2*, eller § 3 a, *stk. 1, nr. 2*, og hvis forhold som nævnt i *stk. 1, nr. 2-5*, efterfølgende ændrer sig.

Det foreslåede *stk. 4* vil videreføre § 4, *stk. 7*, i lov om ejendomskreditselskaber med redaktionelle og materielle ændringer, for så vidt angår den omfattede personkreds, herunder indehavere af enkeltmandsvirksomheder, og de dele af § 4, *stk. 5*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere med redaktionelle ændringer. Den

foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at hvis der efter tiltrædelsen indtræder forhold, som er af betydning for vurderingen af, om kravene til hæderlighed i stk. 1, nr. 2-5, fortsat kan anses for at være opfyldt, vil den berørte person fortsat være forpligtet til af egen drift at informere Finanstilsynet herom. Det vil herefter være op til Finanstilsynet at tage stilling til, om personen fortsat kan anses for at være hæderlig. Et ledelsesmedlem har f.eks. pligt til at oplyse, at der er indgivet konkursbegæring mod personen, at personen har søgt om gældssanering, eller at der er rejst sigtelse mod personen for overtrædelse af lovgivningen nævnt i det foreslåede stk. 1, nr. 3.

De oplysninger, som Finanstilsynet modtager, indgår herefter i bedømmelsen af, om personen er egnet og hæderlig i medfør af det foreslåede stk. 1. Finanstilsynet er tillagt beføjelse til at pålægge en boligkreditgiver eller boligkreditformidler at afsætte et medlem af direktionen, hvis den pågældende ikke kan bestride stillingen, jf. det foreslåede § 14, stk. 6. Tilsvarende kan Finanstilsynet påbyde et medlem af bestyrelsen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler at nedlægge sit hverv, hvis den pågældende ikke kan bestride hvervet, jf. den foreslåede § 14, stk. 1.

Finanstilsynet kan nægte en boligkreditgiver eller boligkreditformidler tilladelse efter henholdsvis det foreslåede § 3, stk. 1, nr. 2, og § 3 a, stk. 1, nr. 2, eller inddrage en eksisterende tilladelse til at drive virksomhed i henhold til det foreslåede § 9, stk. 1, nr. 5, i de tilfælde, hvor et eller flere medlemmer af en bestyrelse eller direktion ikke opfylder kravene til hæderlighed i § 4. Finanstilsynet kan ligeledes inddrage en eksisterende tilladelse ved manglende efterlevelse af Finanstilsynets påbud om at afsætte direktøren eller manglende efterlevelse af påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv, jf. det foreslåede § 14, stk. 6, 7 og 10, jf. § 9, stk. 1, nr. 5.

Hvis en indehaver af en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, ikke varetager sit hverv som indehaver på betryggende vis, kan Finanstilsynet, inddrage indehaverens tilladelse, jf. den foreslåede § 9, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 5*, at drives en boligkreditgiver eller boligkreditformidler som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, gælder stk. 1-5 for

den eller de ledelsesansvarlige for boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren.

Det foreslåede stk. 5 vil med redaktionelle ændringer videreføre de dele af § 4, stk. 6, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere. Det foreslåede stk. 6 er nyt for boligkreditgivere og er en konsekvens af, at kravet om selskabsform ikke videreføres.

Det foreslåede stk. 5 vil medføre, at i de tilfælde, hvor en boligkreditgiver eller boligkreditformidler drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, vil den eller de ledelsesansvarlige for virksomheden skulle leve op til kravene om egnethed og hæderlighed.

Med den eller de ledelsesansvarlige for boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren forstås den eller de personer, der er ansvarlige for den overordnede henholdsvis daglige ledelse af virksomheden. Den formelle stillingsbetegnelse er ikke afgørende for, om en person anses for at være den ledelsesansvarlige. Det afgørende for, hvilke personer der omfattes af egnetheds- og hæderlighedskravene i medfør af den foreslåede bestemmelse, er således, om de pågældende personer faktisk er ansvarlige for den overordnede ledelse af virksomheden, den daglige ledelse af virksomheden eller begge dele.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de foreslåede stk. 1-4.

Det foreslås med det foreslåede § 22, stk. 1, at strafbelægge overtrædelse af § 4, stk. 4, jf. § 4, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 4, stk. 5, jf. § 4, stk. 4, jf. stk. 1, nr. 3 og 4.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 4, stk. 4, jf. § 4, stk. 1, nr. 3 og 4, vil være det pågældende ledelsesmedlem eller indehaveren af en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed. For en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler, der er en juridisk person, som ikke har en bestyrelse eller en direktion, vil ansvarssubjektet for overtrædelse af § 4, stk. 5, jf. § 4, stk. 4, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, være den eller de ledelsesansvarlige for virksomheden.

Den strafbare handling består f.eks. for ledelsesmedlemmet i ikke at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold vedrørende strafansvar og insolvensbehandling i forbindelse med indtræden i boligkreditgiverens eller boligkreditformidlerens ledelse eller efterfølgende, hvis forholdene ændrer sig. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er, at et ledelsesmedlem ikke giver Finanstilsynet oplysninger om strafansvar i forbindelse med det pågældende ledelsesmedlems indtræden i ledelsen.

Oplysninger, om hvorvidt en direktør eller et bestyrelsesmedlem, en indehaver eller de øverste ledelsesansvarlige f.eks. er pålagt strafansvar eller er under konkursbehandling, er væsentlige for Finanstilsynets vurdering af den pågældendes hæderlighed.

Det er afgørende for tilliden til den finansielle sektor, at medlemmer af ledelsen i den finansielle sektor fremstår hæderlige, hvilket er baggrunden for, at overtrædelse af oplysningsforpligtelsen foreslås strafbelagt.

Det foreslås, at bestemmelsen om betingede afgørelser i § 4, stk. 6, i lov om ejendomskreditselskaber og i § 4, stk. 4, jf. stk. 6, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, ikke videreføres. Af bestemmelsen fremgår, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, kan træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser. Baggrunden for forslaget, er at egnethedskravene for både boligkreditgivere og boligkreditformidlere er forholdsvis begrænsede sammenlignet med andre finansielle virksomheder, og bestemmelsen er derfor ikke praktisk anvendelig for disse tilladelsestyper. Kravet fremgår ikke af boligkreditdirektivet.

Til nr. 12 (§ 5 i lov om ejendomskreditselskaber)

Ifølge § 5 i lov om ejendomskreditselskaber skal et ejendomskreditselskab udpege en ansvarlig for handel med pantebreve, hvis virksomheden foretager køb eller salg af pantebreve i fast ejendom, samt en ansvarlig for kreditgivning, hvis ejendomskreditselskabet yder boligkreditaftaler.

Det foreslås at ophæve § 5.

Det foreslåede vil medføre, at der ikke længere stilles krav om, at et ejendomskreditselskab skal udpege en person, som er ansvarlig for handel med pantebreve.

Der er tale om en konsekvensændring i medfør af den foreslåede § 1, hvor det foreslås, at det ikke længere kræver tilladelse at udøve erhvervsmæssigt køb eller salg af pantebreve i fast ejendom, herunder erhvervsmæssigt salg af pantebreve i egen fast ejendom. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 2.

Baggrunden for forslaget om at ophæve kravet i § 5 for boligkreditgivere er begrundet i regelforenkling og byrdelettelse, da der allerede stilles krav om egnethed for ledelsen samt kompetencekrav for boligkreditgiverens medarbejdere.

Til nr. 13 (Overskriften før § 5 a i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 5 a at indsætte *overskriften* »Whistleblowerordning«.

Forslaget har til formål at præcisere, at de følgende bestemmelser fastsætter krav til indberetninger fra ansatte eller tidligere ansatte i boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 14 (§ 5 a, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 5 a, stk. 1, at et ejendomskreditselskab skal have en ordning, hvor selskabets ansatte i ejendomskreditselskabet via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af ejendomskreditselskabet, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i ejendomskreditselskabet. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt. Ejendomskreditselskabet skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan selskabet har fulgt op på indberetningerne. Lov om beskyttelse af whistleblowere finder anvendelse på ordningen i 1. pkt.

Det foreslås i § 5 a, stk. 1, at ændre »Et ejendomskreditselskab« til »En boligkreditgiver« og »ejendomskreditselskabet« til »boligkreditgiveren«, og »Ejendomskreditselskabet« til »Boligkreditgiveren«.

Den foreslåede ændring vil være en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 15 (§ 5 a, stk. 3, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 5 a, stk. 3, at stk. 1 alene finder anvendelse for ejendomskreditselskaber, som beskæftiger flere end fem ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret, senest 3 måneder efter selskabet har ansat den sjette ansatte.

Det foreslås i § 5 a, stk. 3, at »ejendomskreditselskaber« ændres til »boligkreditgivere«.

Den foreslåede ændring vil være en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 16 (§ 5 b, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 5 b, stk. 1, at et ejendomskreditselskab ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet ejendomskreditselskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i selskabet. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte

Det foreslås i § 5 b, stk. 1, at ændre »Et ejendomskreditselskab« til »En boligkreditgiver og boligkreditformidler«, og »ejendomskreditselskabets« ændres til »virksomhedens«.

De foreslåede ændringer vil være konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, og at reglerne om boligkreditformidlere flyttes fra lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere over i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf.

UDKAST

forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil for boligkreditformidlere videreføre reglerne i § 10 b, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Til nr. 17 (§ 5 c, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 5 c, stk. 1, at indgår en ansat eller en tidligere ansat og et ejendomskreditselskab en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Det foreslås i § 5 c, stk. 1, at »et ejendomskreditselskab« ændres til »en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler«.

Den foreslåede ændring vil være en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, samt at reglerne om boligkreditformidlere flyttes fra lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere over i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil for boligkreditformidlere videreføre reglerne i § 10 a, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Til nr. 18 (§ 5 c, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 5 c, stk. 2, at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selv om et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og ejendomskreditselskabet. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 5 a.

Det foreslås i § 5 c, stk. 2, at »ejendomskreditselskabet« ændres til »boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren«.

UDKAST

Den foreslåede ændring vil være en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, samt at reglerne om boligkreditformidlere flyttes fra lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere over i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil for boligkreditformidlere videreføre reglerne i § 10 a, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Til nr. 19 (Overskriften før § 6 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 6 at indsætte *overskriften* »Registrering«.

Forslaget har til formål at præcisere, at den følgende bestemmelse vedrører Finanstilsynets offentlige virksomhedsregister. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 20 (§ 6 i lov om ejendomskreditselskaber)

Ifølge § 6 i lov om ejendomskreditselskaber skal Finanstilsynet oprette et register over ejendomskreditselskaber, som har tilladelse efter § 3. I registeret skal den person, der er ansvarlig for handel med pantebreve henholdsvis kreditgivning fremgå. Registeret er offentligt tilgængeligt.

Ifølge § 4 a, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere opretter Finanstilsynet og fører et offentligt register over investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Registeret skal være tilgængeligt online og skal løbende ajourføres. Bestemmelsens stk. 2 opstiller, hvilke oplysninger registeret skal indeholde.

Det foreslås at § 6 nyaffattes.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet opretter og fører et offentligt register over boligkreditgivere og boligkreditformidlere. Registeret skal være tilgængeligt online og løbende ajourføres.

Det foreslåede stk. 1 vil med redaktionelle og materielle ændringer videreføre § 6 i lov om ejendomskreditselskaber. Den materielle ændring består i,

at registeret ikke skal indeholde oplysninger om den person, der er ansvarlig for handel med pantebreve henholdsvis kreditgivning.

Det foreslåede stk. 1 vil desuden med redaktionelle ændringer videreføre de dele af § 4 a, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 1 vil videreføre implementeringen af artikel 29, stk. 4 og 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (herafter boligkreditdirektivet).

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at når Finanstilsynet har meddelt en virksomhedstilladelse som boligkreditgiver efter § 3 eller boligkreditformidler efter § 3 a, optages den pågældende virksomhed i Finanstilsynets offentlige virksomhedsregister. Finanstilsynet skal holde registeret ajour på baggrund af de ændringer i tilladelser, som Finanstilsynet får kendskab til.

Bestemmelsen om, at den ansvarlige for pantebrevshandel skal fremgå af registeret, foreslås ikke videreført. Det er en konsekvens af, at pantebrevshandel foreslås ikke længere at kræve tilladelse som boligkreditgiver, jf. lovforslagets § 4, nr. 2.

Bestemmelsen om, at den ansvarlige for kreditgivning skal fremgå af registeret, foreslås ikke videreført. Det er en konsekvens af, at kravet om, at en boligkreditgiver skal udpege en ansvarlig for kreditgivning, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 4, nr. 12.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1-3*, at registeret for boligkreditformidlere skal indeholde følgende oplysninger: 1) Navne på personer i ledelsen for boligkreditformidleren, som er ansvarlige for formidlingsforretningerne. 2) Oplysninger om, hvilke andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, end Danmark der ydes boligkreditformidling i. 3) Oplysninger om, hvorvidt boligkreditformidleren er uafhængig.

Det foreslåede vil med redaktionelle ændringer videreføre § 4 a, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 2, nr. 1-3, vil videreføre implementeringen af artikel 29, stk. 4, litra a-c, i boligkreditdirektivet.

Det vil medføre, at registeret skal indeholde navnene på personer i ledelsen for boligkreditformidleren, som er ansvarlige for formidlingsforretningerne, oplysninger om, i hvilke medlemslande den enkelte boligkreditformidler driver forretning efter reglerne om etableringsfrihed eller fri udveksling af tjenesteydelser, og som boligkreditformidleren har underrettet den kompetente myndighed i sit hjemland om, samt oplysninger om hvorvidt boligkreditformidleren er uafhængig.

En uafhængig boligkreditformidler vil skulle forstås i overensstemmelse med den foreslåede § 8 g, jf. lovforslagets § 4, nr. 40, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 21 (§ 7 i lov om ejendomskreditselskaber)

Efter § 7, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber kan ejendomskreditselskaber udøve anden virksomhed end aktiviteter omfattet af § 1, stk. 2. Af stk. 2 følger, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at et ejendomskreditselskab ikke må udøve en bestemt form for virksomhed, hvis denne virksomhed ikke er forenelig med en betryggende udøvelse af aktiviteter omfattet af § 1, stk. 2.

Det foreslås, at § 7 ophæves.

Forslaget om at ophæve § 7, stk. 1, vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere. Disse vil fortsat kunne udøve anden virksomhed end boligkreditgivning, da de foreslåede justeringer af loven ikke vil begrænse dette. Bestemmelsens stk. 2, som giver Finanstilsynet mulighed for at forbyde en boligkreditgiver at udøve en bestemt form for virksomhed, vurderes ikke længere for at være nødvendige, navnlig henset til hensynet til boligkreditgiveres konkurrenceevne og generelle compliancebelastning. Den yderste konsekvens af, at en boligkreditgiver udøver anden virksomhed, er, at boligkreditgiveren kan gå konkurs. En eventuel konkurs vil ikke medføre negative konsekvenser for debitor, da det efter dansk formueret følger, at en erhverver af en fordring ikke kan opnå bedre ret end overdrageren af fordringen. På denne baggrund og på baggrund af erfaringerne med loven anses § 7 ikke længere for at være nødvendig, navnlig henset til

UDKAST

virksomhedernes generelle compliancebelastning, og derfor foreslås bestemmelsen ophævet som en led i regelforenkling.

Til nr. 22 (Overskrift til kapitel 3 i lov om ejendomskreditselskaber)

Overskriften til kapitel 3 i lov om ejendomskreditselskaber er »Informati-
onskrav og god skik m.v.«.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 3 affattes »God skik m.v.«.

Det foreslåede vil medføre, at overskriften ikke længere indeholder ordet informationskrav.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det foreslås at ophæve reglerne om de informationer der ved erhvervsmæssigt salg af pantebreve skal gives til køberen af pantebrevet, jf. lovforslagets § 4, nr. 23.

Til nr. 23 (§ 8 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 8, stk. 1, at ved erhvervsmæssigt salg af pantebreve skal der, inden aftale indgås, gives køberen oplysninger om pantebrevet og de omstændigheder, hvorunder det er udstedt, så køber kan vurdere pantebrevets reelle værdi. Af stk. 2 følger, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om de oplysninger, der skal gives køber efter stk. 1, herunder oplysninger om, hvorvidt pantebrevet er nyudstedt, hvilken type fast ejendom pantebrevet giver sikkerhed i, og om pantebrevets prioritetsstilling.

Det foreslås, at § 8 ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 8 vil være en konsekvensændring som følge af, at kravet om tilladelse til pantebrevshandel foreslås ophævet, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2.

Til nr. 24 (Overskriften før § 8 a i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 8 a at indsætte *overskriften* »God skik«.

Forslaget har til formål at præcisere, at de efterfølgende bestemmelser vedrører god skik for boligkreditgivere og boligkreditformidlere. Den

foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 25 (§§ 8 a, stk. 1, og 8 b, stk. 1 og 2, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 8 a, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber at ejendomskreditselskaber skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Det følger af § 8 b, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber at ejendomskreditselskaber skal sikre, at aflønning af virksomhedens ansatte ikke er i strid med virksomhedens forpligtelser i medfør af § 8 a, stk. 1 og 2. Af stk. 2 følger det, at ejendomskreditselskaber skal sikre, at virksomheden udarbejder en lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring. Lønpolitikken skal være i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser. Lønpolitikken må ikke tilskynde til risikotagning, som er i strid med virksomhedens risikoprofil.

Det følger af § 7, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Det følger af § 7 a, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere at boligkreditformidlere skal sikre, at aflønning af virksomhedens ansatte ikke er i strid med virksomhedens forpligtelser i medfør af § 7, stk. 1 og 2. Af stk. 2 følger det, at boligkreditformidlere skal sikre, at virksomheden udarbejder en lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring. Lønpolitikken skal være i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser. Lønpolitikken må ikke tilskynde til risikotagning, som er i strid med virksomhedens risikoprofil.

Det foreslås i § 8 a, stk. 1, og § 8 b, stk. 1 og 2, at ændre »Ejendomskreditselskaber« til »Boligkreditgivere og boligkreditformidlere«.

UDKAST

De foreslåede ændringer vil være en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, og at reglerne om boligkreditformidlere foreslås flyttes fra lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil for boligkreditformidlere videreføre reglerne i § 7, stk. 1, og § 7 a, stk. 1 og 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Til nr. 26 (§ 8 a, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 8 a, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for ejendomskreditselskaber.

Det følger af § 7, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i § 8 a, stk. 2, at ændre »ejendomskreditselskaber« til »boligkreditgivere og boligkreditformidlere«.

Den foreslåede ændring vil være en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, samt at reglerne om boligkreditformidling foreslås flyttet fra lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere over i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil for boligkreditformidlere videreføre reglerne i § 7, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Til nr. 27 (§ 8 a, stk. 4, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 8 a, stk. 4, i lov om ejendomskreditselskaber, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om kompetencekrav til ansatte i ejendomskreditselskaber.

Det foreslås, at § 8 a, stk. 4, ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af, at det i dag gældende stk. 4 med redaktionelle ændringer foreslås videreført i det foreslåede § 8 f, stk. 2, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 39.

Det foreslåede vil medføre, at regler om kompetencekrav til ansatte samles i en ny bestemmelse. Dette foreslås for at skabe en bedre struktur og opbygning i loven, så loven vil blive mere brugervenlig.

For nærmere gennemgang af § 8, stk. 4, henvises til det foreslåede § 8 f, stk. 2, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere og bemærkningerne hertil.

Til nr. 28 (§ 8 a, stk. 5, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 8 a, stk. 5, i lov om ejendomskreditselskaber at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om pris- og risikoplysninger for boligkredit.

Det følger af § 7, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidler, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om pris- og risikoplysninger for boligkreditaftaler.

Det foreslås i § 8 a, stk. 5, der bliver stk. 4, at ændre »boligkredit« til »boligkreditaftaler«.

Det foreslåede vil medføre, at boligkredit ændres til boligkreditaftaler. Dette foreslås som følge af, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (herefter boligkreditdirektivet) anvender betegnelsen boligkreditaftaler, hvorfor ændringen vil medføre en mere direktivnær anvendelse af terminologien i boligkreditdirektivet. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer.

UDKAST

Det foreslåede vil for boligkreditformidlere videreføre reglerne i § 7, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Til nr. 29 (§ 8 a, stk. 6, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 8 a, stk. 6, i lov om ejendomskreditselskaber, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som et ejendomskreditselskab skal træffe for at have effektive procedurer for udvikling og distribution af produkter.

Det følger af § 7, stk. 6, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en investeringsrådgiver og en boligkreditformidler skal træffe for at have effektive procedurer for udvikling og distribution af produkter og tjenester.

Det foreslås i § 8 a, stk. 6, der bliver stk. 5, at ændre »et ejendomskreditselskab« til »en boligkreditgiver og en boligkreditformidler.

Den foreslåede ændring vil være en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, og at reglerne om boligkreditformidling foreslås flyttet fra lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil for boligkreditformidlere videreføre reglerne i § 7, stk. 6, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Til nr. 30 (§ 8 a, stk. 7, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 8 a, stk. 7, i lov om ejendomskreditselskaber, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om ejendomskreditselskabers forpligtelse til at udlevere et standardiseret nøgletalsdokument til forbrugere ved fremsættelse af tilbud om realkreditlignende lån.

Det foreslås i § 8 a, stk. 7, der bliver stk. 6, at ændre »ejendomskreditselskabers« til »en boligkreditgivers«.

UDKAST

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 31 (Overskriften før § 8 b i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 8 b at indsætte *overskriften* »Aflønning«.

Forslaget har til formål at præcisere, at § 8 b fastsætter en række krav vedrørende en boligkreditgivers eller boligkreditformidlers aflønning af ansatte.

Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 32 (Overskriften før § 8 c i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 8 c at indsætte *overskriften* »Varsling af ændringer af renter, gebyrer eller andet vederlag«.

Forslaget har til formål at præcisere, at de efterfølgende bestemmelser vedrører varsling af ændringer overfor forbrugere. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 33 (§ 8 c, stk. 1, og § 8 d, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 8 c, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, at et ejendomskreditselskab i løbende kundeforhold ikke må ændre renter, gebyrer eller andet vederlag for realkreditlignende lån til ugunst for forbrugeren uden et forudgående varsel på 6 måneder.

Det følger af § 8 d, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, at et ejendomskreditselskab kun kan gøre en ændring af renter, gebyrer eller andet vederlag gældende, hvis ejendomskreditselskabet har iagttaget § 8 c, stk. 1, 2 og 4, jf. dog stk. 2 og § 8 c, stk. 5

Det foreslås i § 8 c, stk. 1, og § 8 d, stk. 1, at ændre »Et ejendomskreditselskab« til »En boligkreditgiver«.

UDKAST

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 34 (§ 8 c, stk. 3, nr. 1, og stk. 5, § 8 d, stk. 1, og § 8 e, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 8 c, stk. 3, nr. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, at hvis kursen ikke er fast, skal ejendomskreditselskabet oplyse forbrugeren herom og om, hvordan forbrugeren kan få oplyst den aktuelle kurs.

Det følger af § 8 c, stk. 5, i lov om ejendomskreditselskaber at stk. 1, 3 og 4 ikke gælder for ændringer, der er begrundet i udefrakommende forhold, som ejendomskreditselskabet ikke har indflydelse på.

Det følger af § 8 d, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, at et ejendomskreditselskab kun kan gøre en ændring af renter, gebyrer eller andet vederlag gældende, hvis ejendomskreditselskabet har iagttaget § 8 c, stk. 1, 2 og 4, jf. dog stk. 2 og § 8 c, stk. 5

Det følger af § 8 e, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, at hvis et ejendomskreditselskab har varslet en forbruger om en forhøjelse af et rentetillæg, jf. § 8 c, stk. 1, og hvis forbrugeren har opsagt det pågældende realkreditlignende lån inden 6 måneder fra den dag, hvor varslet er kommet frem, må ejendomskreditselskabet ikke opkræve gebyrer i forbindelse med indfrielsen af det pågældende realkreditlignende lån. Ejendomskreditselskabet kan dog opkræve halvdelen af de gebyrer, der opkræves i forbindelse med en obligationshandel til brug for indfrielse af det realkreditlignende lån

Det foreslås i § 8 c, stk. 3, nr. 1, og stk. 5, § 8 d, stk. 1, og i § 8 e, stk. 1, at ændre »ejendomskreditselskabet« til »boligkreditgiveren«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab ændres til boligkreditgiver, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 35 (§ 8 c, stk. 3, nr. 2, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 8 c, stk. 3, nr. 2, i lov om ejendomskreditselskaber at et varsel efter stk. 1 skal indeholde oplysninger om, at forbrugeren har mulighed for at indfri lånet og omlægge det til et andet lån i samme ejendomskreditselskab eller hos en anden kreditgiver, og under hvilke betingelser forbrugeren kan indfri lånet.

Det foreslås, i § 8 c, stk. 3, nr. 2, at ændre »ejendomskreditselskab« til »boligkreditgiver«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 36 (§ 8 e, stk. 1 og 2, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 8 e, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber at hvis et ejendomskreditselskab har varslet en forbruger om en forhøjelse af et rentetillæg, jf. § 8 c, stk. 1, og hvis forbrugeren har opsagt det pågældende realkreditlignende lån inden 6 måneder fra den dag, hvor varslet er kommet frem, må ejendomskreditselskabet ikke opkræve gebyrer i forbindelse med indfrielsen af det pågældende realkreditlignende lån. Ejendomskreditselskabet kan dog opkræve halvdelen af de gebyrer, der opkræves i forbindelse med en obligationshandel til brug for indfrielse af det realkreditlignende lån.

Af stk. 2 i lov om ejendomskreditselskaber følger, at hvis et ejendomskreditselskab yder en forbruger et realkreditlignende lån til brug for indfrielse af et realkreditlån eller realkreditlignende lån gælder særlige regler. Har forbrugeren opsagt lånet som følge af en varslet forhøjelse af bidrag eller rentetillæg, og sker dette inden for 6 måneder fravarslet, må det modtagende ejendomskreditselskab kun opkræve halvdelen af de gebyrer, der opkræves i forbindelse med en obligationshandel til brug for indfrielsen af det opsagte realkreditlån eller realkreditlignende lån.

Det foreslås i § 8 e, stk. 1 og 2, at ændre »et ejendomskreditselskab« til »en boligkreditgiver«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, jf. forslaget til § 1 i lov om

boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 37 (§ 8 e, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 8 e, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, at hvis et ejendomskreditselskab har varslet en forbruger om en forhøjelse af et rentetillæg, jf. § 8 c, stk. 1, og hvis forbrugeren har opsagt det pågældende realkreditlignende lån inden 6 måneder fra den dag, hvor varslet er kommet frem, må ejendomskreditselskabet ikke opkræve gebyrer i forbindelse med indfrielsen af det pågældende realkreditlignende lån. Ejendomskreditselskabet kan dog opkræve halvdelen af de gebyrer, der opkræves i forbindelse med en obligationshandel til brug for indfrielse af det realkreditlignende lån.

Det foreslås i § 8 e, stk. 1, at ændre »Ejendomskreditselskab« til »Boligkreditgiver«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 38 (§ 8 e, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 8 e, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber, at hvis et ejendomskreditselskab yder en forbruger et realkreditlignende lån til brug for indfrielse af et realkreditlån eller realkreditlignende lån gælder særlige regler. Har forbrugeren opsagt lånet som følge af en varslet forhøjelse af bidrag eller rentetillæg, og sker dette inden for 6 måneder fra varslet, må det modtagende ejendomskreditselskab kun opkræve halvdelen af de gebyrer, der opkræves i forbindelse med en obligationshandel til brug for indfrielsen af det opsagte realkreditlån eller realkreditlignende lån.

Det foreslås i § 8 e, stk. 2, at ændre »det modtagende ejendomskreditselskab« til »den modtagende boligkreditgiver«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 39 (§ 8 f i lov om ejendomskreditselskaber)

Ifølge § 8 a, stk. 4, i lov om ejendomskreditselskaber, fastsætter erhvervsministeren nærmere regler om kompetencekrav til ansatte i ejendomskreditselskaber.

Ifølge § 6, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, skal en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler sikre, at virksomhedens ansatte, der yder rådgivning om investeringsprodukter eller boligkreditaftaler, har tilstrækkelige kompetencer til at yde en forsvarlig rådgivning. Af stk. 2 fremgår, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om kompetencekrav til ansatte hos en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, jf. stk. 1.

Det følger af § 3 i bekendtgørelse nr. 1425 af 27. november 2025 om kompetencekrav til boligkreditgivere og boligkreditformidlere, at boligkreditgivere og boligkreditformidlere skal sikre, at der i virksomheden er ansatte, som samlet set har tilstrækkelige kompetencer til at kunne yde rådgivning og tilbyde rådgivningstjenester om boligkreditaftaler. Hvor det er relevant, skal de ansatte besidde tilstrækkelige kompetencer til at udforme, tilbyde og bevilge boligkreditaftaler og boligkreditformidlingsaktiviteter. Hvis indgåelsen af en boligkreditaftale omfatter en accessorisk tjenesteydelse, skal boligkreditgivere og boligkreditformidlere også sikre, at de ansatte har tilstrækkelige kompetencer i forbindelse med ydelsen af den accessoriske tjeneste.

Det foreslås, at der efter § 8 e indsættes en ny § 8 f under *overskriften* »Kompetencekrav«.

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til boligkreditgivere.

Det foreslås i *stk. 1*, at en boligkreditgiver og en boligkreditformidler skal sikre, at alle virksomhedens ansatte, som yder boligkreditgivning eller boligkreditformidling, har tilstrækkelige kompetencer.

Det foreslåede stk. 1 vil med redaktionelle ændringer videreføre de dele af § 6, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Det foreslåede vil medføre, at det fremadrettet vil fremgå direkte af loven, at boligkreditgivere skal sikre, at alle virksomhedens ansatte, som yder boligkreditgivning, har tilstrækkelige kompetencer. Kravet om at en boligkreditgiver skal sikre, at alle virksomhedens ansatte, som yder boligkreditgivning, har tilstrækkelige kompetencer vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere, idet kraver allerede følger af § 3 i bekendtgørelse nr. 1425 af 27. november 2025 om kompetencekrav til boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det vil være virksomhedens ansvar at sikre, at alle virksomhedens ansatte, som udøver boligkreditgivning og boligkreditformidling, har tilstrækkelige kompetencer.

Kompetencekravet vil kun finde anvendelse på de ansatte i virksomheden, der yder boligkreditgivning eller boligkreditformidling. Administrativt personale vil derfor ikke være omfattet af kompetencekravet. Yder ansatte med ledelsesansvar boligkreditgivning eller boligkreditformidling, vil disse tilige skulle have tilstrækkelige kompetencer i henhold til denne bestemmelse. Dette vil gælde uanset, om en ansat med ledelsesansvar kun sjældent har kundekontakt.

Består virksomheden kun af én person som indehaver eller direktør, og således ikke har ansatte til at yde boligkreditgivning eller boligkreditformidling, vil denne person, udover at opfylde kravet i § 4, stk. 1, nr. 1, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere skulle have tilstrækkelige kompetencer til at kunne udøve boligkreditgivning eller boligkreditformidling.

Det foreslås i *stk. 2*, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om kompetencekrav til ansatte hos en boligkreditgiver og en boligkreditformidler.

Det foreslåede stk. 2 vil med redaktionelle ændringer videreføre § 8 a, stk. 4, i lov om ejendomskreditselskaber og § 6 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede stk. 2 vil give hjemmel til at kunne fastsætte nærmere krav om kompetencer for ansatte hos en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler.

Da Finanstilsynet ved kongelig resolution af 3. juni 2026 er overgået fra at henhøre under Erhvervsministeriet til at henhøre under Skatte- og Vækstministeriet, er bemyndigelsen desuden ændret til skatte- og vækstministeren.

Den foreslåede hjemmel, som vil videreføre § 8 a, stk. 4, i lov om ejendomskreditselskaber og § 6 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1425 af 27. november 2025 om kompetencekrav til boligkreditgivere og boligkreditformidlere. Bekendtgørelse nr. 1425 af 27. november 2025 om kompetencekrav til boligkreditgivere og boligkreditformidlere skal fortsat være gældende, jf. lovforslagets § 9, stk. 5, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 40 (§§ 8 g-8 i i lov om ejendomskreditselskaber)

Ifølge § 9 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere skal en investeringsrådgiver og en boligkreditformidler opfylde en række betingelser for at kunne anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig rådgivning.

Det foreslås efter kapitel 3 at indsætte to nye kapitler, *kapitel 3 a* og *3 b*.

Det foreslås, at kapitel 3 a skal indeholde § 8 g, hvorefter en boligkreditformidler kun må anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig boligkreditformidling, hvis den opfylder tre kumulative betingelser.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at en boligkreditformidler ikke har økonomiske interesser i, at en forbruger, som virksomheden formidler boligkreditaftaler til, erhverver et bestemt produkt.

Det foreslås i *nr. 1*, at virksomheden ikke må modtage provision eller andet vederlag fra virksomheder, der tilbyder eller formidler boligkreditaftaler, medmindre den fulde provision videregives til kunden uden ugrundet ophold.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheden ikke må modtage provision eller andet vederlag fra virksomheder, der tilbyder eller formidler boligkreditaftaler, medmindre den fulde provision videregives til kunden uden ugrundet ophold. Dette omfatter både direkte og indirekte betaling som

forudsætning for, at virksomheden anbefaler et bestemt produkt. Det er ikke en betingelse, at der foreligger en sammenhæng mellem provisionens størrelse og antallet af kunder, som virksomheden anbefaler et finansielt produkt.

Forbuddet mod at modtage provision, hvis man betegner sig som uafhængig, gælder ikke i de tilfælde, hvor virksomheden med det samme videresender den fulde provision til kunden og dermed ikke har nogen indtjening, som følge af den ydede provision.

At virksomheden uden ugrundet ophold skal videregive provisionen til kunden betyder, at virksomheden f.eks. skal udbetale eller kreditere en modtagen provision eller andet vederlag til kunden med det samme. Det beror på en konkret vurdering, hvad der forstås ved uden ugrundet ophold. Umiddelbart må en videregivelse inden for to dage efter, at provisionen er modtaget, anses for at være sket uden ugrundet ophold. Der kan dog være særlige omstændigheder, som medfører, at virksomheden er længere tid om at videregive provisionen, f.eks. på grund af IT-problemer, weekender og helligdage. Hvis en virksomhed modtager provision fra tredjemand i forbindelse med et kundeforhold, skal dette fremgå af aftalegrundlaget. Det vil sige, at det skal fremgå af aftalen med kunden, 1) at der modtages provision, og at denne videregives til kunden, 2) principperne for beregning og modtagelse af provision og 3) hvis muligt, hvornår og hvordan kunden kan forvente at modtage provisionen.

Hvis en virksomhed modtager provision fra tredjemand i forbindelse med et løbende kundeforhold, skal dette desuden fremgå af samtlige fakturaer til kunden, indtil provisionen er videreformidlet til kunden, så kunden er opmærksom på tilgodehavendet. Det bør, hvis muligt, ligeledes fremgå, hvornår det forventes, at udbetalingen af tilgodehavende til kunden finder sted.

Kunden skal herudover informeres, når videreformidlingen af provisionen til kunden har fundet sted.

Det foreslås i *nr. 2*, at virksomheden ikke må have snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 17, i lov om finansiell virksomhed, § 10, nr. 16, i lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter og investeringsrådgivere (fondsmæglerselskabsloven), og § 9, stk. 1, nr. 14, i lov om forsikringsvirksomhed, til et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab, forsikringsselskab eller anden

virksomhed, som tilbyder eller formidler finansielle produkter eller boligkreditaftaler.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheden ikke må have snævre forbindelser til et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab, forsikringsselskab eller anden virksomhed, som tilbyder eller formidler finansielle produkter eller boligkreditaftaler.

Det foreslås i *nr. 3*, at virksomheden tager et tilstrækkeligt antal finansielle produkter på markedet i betragtning ved sin rådgivning, herunder boligkreditaftaler.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheden skal tage et tilstrækkeligt antal forskellige boligkreditaftaler på markedet i betragtning ved sin formidling.

Vurderingen af om virksomheden tager et tilstrækkeligt antal boligkreditaftaler på markedet i betragtning ved sin rådgivning, skal foretages af Finanstilsynet ud fra forholdets natur. Det er ikke muligt at angive det eksakte antal kreditaftaler, som skal tages i betragtning af den enkelte boligkreditformidler i enhver given situation. Kravet om, at en boligkreditformidler skal benytte forskellige boligkreditaftaleudbydere, skal fortolkes under hensyn til, hvad der til enhver tid er muligt for den enkelte produktkategori. Hvis der er tale om et nicheprodukt, skal en boligkreditformidleren tage alle produkter på markedet i betragtning. Dette er ikke nødvendigvis tilfældet ved produkter, hvor der findes et meget stort antal udbydere på markedet.

Overtrædelse af den foreslåede § 8 g foreslås strafbelagt med bøde, jf. forslaget til § 22, stk. 2, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 70. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 8 g er den pågældende virksomhed, der uberettiget anvender betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig boligkreditformidling. Et eksempel på en overtrædelse af den foreslåede § 8 g vil være, hvis en boligkreditformidler anvender betegnelsen uafhængig, men modtager provision fra virksomheder, der tilbyder eller formidler boligkreditaftaler, og hvor den fulde provision ikke videregives til kunden uden ugrundet ophold.

Den foreslåede bestemmelse vil med redaktionelle ændringer videreføre de dele af § 9 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der

vedrører boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Bestemmelsen vil videreføre implementeringen af artikel 22, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (herefter boligkreditdirektivet).

Det foreslås, at *kapitel 3 b* om boligkreditformidlers adgang til at udøve grænseoverskridende virksomhed skal indeholde §§ 8 h og 8 i.

(Til § 8 h)

Ifølge § 10 c i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere skal en boligkreditformidler, der ønsker at udøve virksomhed i et andet EU-land eller et land med finansiell aftale med EU, meddele dette til Finanstilsynet. Finanstilsynet videresender meddelelsen til værtslandets tilsynsmyndighed inden for en måned og informerer boligkreditformidleren herom. Boligkreditformidlingen kan påbegyndes én måned efter underretning, men må ikke yde sine tjenester i forbindelse med kreditaftaler for kreditgivere uden tilladelse i det pågældende land.

Det foreslås i *stk. 1*, at en boligkreditformidler, der ønsker at udøve virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal give Finanstilsynet meddelelse herom med angivelse af, i hvilket land eller hvilke lande boligkreditformidling ønskes påbegyndt, og hvilke aktiviteter der ønskes udøvet. Hvis boligkreditformidleren ikke er uafhængig, skal boligkreditformidleren også oplyse om de kreditgivere, som boligkreditformidleren er tilknyttet.

Det foreslåede stk. 1, 1 pkt., vil med redaktionelle ændringer videreføre § 10 c, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Det foreslåede stk. 1, 2. pkt., er nyt og vil medføre materielle ændringer.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at boligkreditformidleren skal angive, i hvilket land eller i hvilke lande virksomheden ønskes påbegyndt, og hvilke aktiviteter der ønskes udøvet.

Der foreslås i bestemmelsen indsat et nyt 2. *pkt.*, som vil præcisere, at hvis boligkreditformidleren ikke er uafhængig, skal boligkreditformidleren også oplyse om den kreditgiver eller de kreditgivere, som boligkreditformidleren er tilknyttet. Det er en forudsætning, at Finanstilsynet får information om eventuelle tilknytninger, som boligkreditformidleren har til en kreditgiver, så Finanstilsynet kan opfylde sin forpligtelse i det foreslåede stk. 2 til at informere tilsynsmyndigheden i værtslandet herom. Efter gældende ret har en boligkreditformidler ikke haft pligt til at oplyse Finanstilsynet herom, og oplysningen har derfor skullet indhentes særskilt. Derfor foreslås det at indføre en pligt for boligkreditformidleren til at oplyse Finanstilsynet herom samtidig med, at virksomheden oplyser, at den vil udøve virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslåede stk. 1 vil videreføre implementeringen af artikel 32, stk. 3, 1. afsnit, i boligkreditdirektivet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet videresender den meddelelse, der er nævnt i stk. 1, til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest en måned efter modtagelsen af meddelelsen og samtidigt underretter boligkreditformidleren om videresendelsen. Finanstilsynet underretter også tilsynsmyndighederne om de kreditgivere, som boligkreditformidleren er tilknyttet, og om kreditgiverne tager det fulde og ubetingede ansvar for boligkreditformidlerens aktiviteter.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at Finanstilsynet efter modtagelsen skal videresende meddelelsen efter stk. 1 til den kompetente myndighed i værtslandet senest en måned efter modtagelsen af underretningen. Finanstilsynet vil også skulle underrette de kompetente myndigheder i det eller de pågældende værtslande om de boligkreditgivere, hvortil boligkreditformidleren er bundet, og om, hvorvidt boligkreditgiverne tager det fulde og ubetingede ansvar for boligkreditformidlerens aktiviteter.

Det foreslåede stk. 2 vil med redaktionelle ændringer videreføre § 10 c, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Det foreslåede stk. 2 vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede stk. 2 vil videreføre implementeringen af artikel 32, stk. 3, 2. afsnit, i boligkreditdirektivet.

Det foreslås i *stk. 3*, at boligkreditformidleren kan påbegynde sin virksomhed en måned efter den dato, hvor underretningen af boligkreditformidleren efter *stk. 2* er sket. Boligkreditformidleren må ikke yde sine tjenester i forbindelse med kreditaftaler, der tilbydes af kreditgivere, der ikke er kreditinstitutter, til forbrugere i en medlemsstat, hvor kreditgiveren ikke må udøve sin virksomhed.

Det foreslåede *stk. 3* vil medføre, at boligkreditformidleren kan påbegynde sin virksomhed en måned efter den dato, hvor virksomheden af Finanstilsynet efter *stk. 2* er blevet underrettet om Finanstilsynets videresendelse af oplysningerne til myndighederne i værtslandet.

Reglerne om grænseoverskridende virksomhed giver mulighed for, at en boligkreditformidler, som allerede har Finanstilsynets tilladelse, kan udøve virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Som følge heraf giver boligkreditdirektivet således mulighed for at udøve sin virksomhed, uden at formidleren skal opnå en tilladelse i værtslandet.

Reglerne forudsætter, at tilladelsen i hjemlandet dækker de aktiviteter, som formidleren ønsker at udføre i værtslandet. Det foreslåede *stk. 3* vil medføre, at formidleren kun må udføre sine aktiviteter for kreditgivere, der har den nødvendige tilladelse i værtslandet.

Det foreslåede *stk. 3* vil uændret videreføre § 10 c, *stk. 3*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede *stk. 3* vil videreføre implementeringen af artikel 32, *stk. 1* og *stk. 3*, 3. afsnit, i boligkreditdirektivet.

(Til § 8 i)

Ifølge § 10 d, *stk. 1*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere kan en boligkreditformidler, der er registreret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, påbegynde virksomhed her i landet gennem en filial eller som udbyder af grænseoverskridende tjenesteydelse, en måned efter at hjemlandets kompetente myndighed har videresendt meddelelse om virksomhedens hensigt til Finanstilsynet.

Ifølge § 10 d, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, kan Finanstilsynet fastsætte regler for filial- og tjenesteydelsesvirksomhed for boligkreditformidlere, der er meddelt tilladelse eller er registreret i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Ifølge § 10, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, anvender Finanstilsynet oplysninger fra hjemlandet til at optage de nødvendige oplysninger i sit register og underretter om nødvendigt boligkreditformidleren om betingelser for udførelsen af aktiviteter, der ikke er EU-harmoniseret i værtslandet.

Det foreslås i *stk. 1*, at en boligkreditformidler, der er registreret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan påbegynde virksomhed her i landet gennem en filial eller som udbyder af grænseoverskridende tjenesteydelse en måned efter, at hjemlandets kompetente myndighed har videregivet meddelelse om virksomhedens hensigt til Finanstilsynet.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at boligkreditformidlere fra andre medlemslande inden for Den Europæiske Union kan påbegynde virksomhed her i landet en måned efter, at den kompetente myndighed i hjemlandet har underrettet Finanstilsynet om virksomhedens hensigt om at udøve virksomhed her i landet, enten gennem filial eller som grænseoverskridende virksomhed.

Tilsvarende gælder for virksomheder fra lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Finanstilsynet vil samtidig optage den grænseoverskridende virksomhed eller filialen i Finanstilsynets register over boligkreditformidlere. Optagelse af en filial i Finanstilsynets register forudsætter, at filialen overholder de selskabsretlige regler, der gælder for filialer i henhold til selskabslovgivningen her i landet for den pågældende filial.

Det foreslåede stk. 1 vil uændret videreføre § 10 d, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 1 vil videreføre implementeringen af artikel 32, stk. 3, i boligkreditdirektivet.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 10 d, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere om, at Finanstilsynet kan fastsætte regler for filial- og tjenesteydelsesvirksomhed for boligkreditformidlere, der er meddelt tilladelse eller er registreret i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, ikke videreføres. Hjemlen i § 10 d, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er i dag ikke udnyttet, og Finanstilsynet har endnu har ikke modtaget henvendelser fra boligkreditformidlere fra tredjelande, som ønsker at udøve virksomhed i Danmark. I tilfælde af at Finanstilsynet måtte modtage en sådan henvendelse fra en boligkreditformidler fra et tredjeland, vil Finanstilsynet kræve, at virksomheden enten etablerer sig i Danmark eller i et andet EU-land. Bestemmelsen stammer ikke fra boligkreditdirektivet, og er således en national regel.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet anvender oplysninger fra hjemlandet til at optage de nødvendige oplysninger i sit register og om nødvendigt underretter boligkreditformidleren om betingelser for udførelsen af aktiviteter, der ikke er EU-harmoniseret i værtslandet.

Det foreslåede *stk. 2* vil medføre, at Finanstilsynet kan indhente de nødvendige oplysninger fra hjemlandet med henblik på at optage disse oplysninger i sit virksomhedsregister. Desuden vil det medføre, at Finanstilsynet skal oplyse boligkreditformidleren om eventuelle aktiviteter, der ikke er EU-harmoniseret her i landet og dermed aktiviteter, der falder uden for boligkreditdirektivet.

Det foreslåede *stk. 2* vil uændret videreføre § 10 d, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede *stk. 2* vil videreføre implementeringen af artikel 32, stk. 4, i boligkreditdirektivet.

Til nr. 41 (Overskriften før § 9 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 9 at indsætte *overskriften* »Inddragelse af tilladelse«.

Forslaget skal præcisere, at de efterfølgende bestemmelser fastsætter, hvornår Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse som boligkreditgiver eller boligkreditformidler. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens

overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 42 (§ 9 i lov om ejendomskreditselskaber)

Ifølge § 9 i lov om ejendomskreditselskaber inddrager Finanstilsynet et ejendomskreditselskabs tilladelse, hvis selskabet anmoder herom, gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, ikke længere opfylder betingelserne i § 3, stk. 2, § 24, stk. 2, og § 4 ikke længere har en person som er ansvarlig for handel med pantebreve eller kreditgivning, der opfylder kravene i § 5 ansat, ikke har udøvet virksomhed omfattet af loven i en periode på over 12 måneder. Desuden kan Finanstilsynet inddrage et ejendomskreditselskabs tilladelse, hvis Finanstilsynet har påbudt ejendomskreditselskabet at afsætte direktøren eller den for pantebrevshandelen ansvarlige person eller den for kreditgivning ansvarlige person og påbuddet ikke er efterkommet inden for den fastsatte frist, eller Finanstilsynet har påbudt et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv og påbuddet ikke er efterkommet.

Ifølge § 10 i lov om ejendomskreditselskaber bortfalder et ejendomskreditselskabs tilladelse, hvis selskabet erklæres konkurs eller ophører på anden måde.

Ifølge § 11, stk. 3, i lov om ejendomskreditselskaber slettes et ejendomskreditselskab og den, der er ansvarlig for handel med pantebreve, og den der er ansvarlig for kreditgivning, fra Finanstilsynets register ved inddragelse eller bortfald af tilladelse som ejendomskreditselskab.

Ifølge § 15, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere kan Finanstilsynet inddrage en investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers tilladelse, hvis virksomheden ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på 12 måneder, udtrykkeligt anmoder herom, ikke har udøvet virksomhed i en periode på over 6 måneder, har opnået tilladelse på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis, ikke længere opfylder betingelserne for tilladelse efter kapitel 2 eller alvorligt og systematisk har overtrådt bestemmelserne i denne lov eller bestemmelser udstedt i medfør heraf. Bestemmelsens stk. 2 indeholder regler om, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse, hvis indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed er tiltalt for overtrædelse af straffeloven eller anden finansiel lovgivning, som vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravet i § 4, stk. 1, nr. 3. Derudover

indeholder bestemmelsens stk. 3 muligheden for, at indehaveren af en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, kan forlange, at Finanstilsynets afgørelse om at inddrage en tilladelse bliver indbragt for domstolene. Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, at hvis virksomheden drives som en enkeltmandsvirksomhed, bortfalder tilladelsen, når den ansvarlige for virksomheden dør. Endelig fastsætter bestemmelsens stk. 5, at inddragelse af tilladelse offentliggøres af Finanstilsynet.

Inden Finanstilsynet inddrager en boligkreditgivers eller en boligkreditformidlers tilladelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages partshøring af virksomheden.

Det foreslås at nyaffatte § 9.

Bestemmelsen vil videreføre §§ 9, 10 og § 11, stk. 3, i lov om ejendomscreditselskaber og § 15 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere med redaktionelle og materielle ændringer.

Bestemmelsen er sprogligt opdateret, så den svarer til de tilsvarende bestemmelser i blandt andet lov om forsikringsformidling og lov om forbrugslånsvirksomhed, hvor der også fremgår regler om at kunne slette virksomheden fra Finanstilsynets register, herunder i tilfælde af manglende anvendelse af tilladelsen, og muligheden for at få Finanstilsynet til at indbringe en afgørelse om inddragelse af en tilladelse for domstolene, hvis virksomheden er en enkeltmandsvirksomhed.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan inddrage en boligkreditgivers tilladelse efter § 3 og en boligkreditformidlers tilladelse efter § 3 a, hvis nogle nærmere bestemte omstændigheder gør sig gældende.

Bestemmelsen skal sikre, at Finanstilsynet kan gribe ind og inddrage en tilladelse, f.eks. hvis betingelserne for tilladelse ikke længere er til stede, eller ved grove og gentagen tilsidesættelse af pligter efter loven.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse, hvis virksomheden anmoder herom.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet inddrager virksomhedens tilladelse, hvis den anmoder herom, og at virksomheden, når Finanstilsynet har inddraget tilladelsen, skal ophøre med at udøve den tilsynsbelagte aktivitet.

Det foreslåede vil med redaktionelle ændringer være en videreførelse af § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om ejendomskreditselskaber og § 15, stk. 1, nr. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, for så vidt angår boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil fortsat videreføre artikel 33, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (herefter boligkreditdirektivet).

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at en tilladelse kan inddrages, hvis en virksomhed ikke gør brug af tilladelsen senest 12 måneder efter, at Finanstilsynet har meddelt tilladelse.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed der ikke gør brug af en tilladelse som boligkreditgiver eller boligkreditformidler, senest 12 måneder efter at Finanstilsynet har meddelt tilladelse, vil kunne få inddraget tilladelsen.

En virksomhed gør brug af tilladelsen som boligkreditgiver, når virksomheden begynder at udbyde boligkreditaftaler efter lovens § 1. En virksomhed gør brug af en tilladelse som boligkreditformidler, når virksomheden begynder at formidle boligkreditaftaler efter lovens § 1.

Bestemmelsen vil med materielle ændringer videreføre § 9, stk. 1, nr. 5, i lov om ejendomskreditselskaber. Den materielle ændring består i, at det nu foreslås, at de 12 måneder regnes fra den dato Finanstilsynet har meddelt tilladelse. Ændringen vil være en skærpelse af, hvornår Finanstilsynet vil kunne inddrage en boligkreditgivers tilladelse. Desuden vil bestemmelsen med redaktionelle ændringer videreføre § 15, stk. 1, nr. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, for så vidt angår boligkreditformidlere. Det foreslåede vil derfor ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at en tilladelse kan inddrages, hvis en virksomhed ikke har udøvet den tilladte virksomhed i en samlet periode på over 6 måneder.

Det foreslåede vil medføre, at en boligkreditgiver, der ikke har udbudt boligkreditaftaler eller en boligkreditformidler, der ikke har formidlet

boligkreditaftaler i en samlet periode på 6 måneder, vil kunne få inddraget sin tilladelse. Bestemmelsen vil først have betydning efter at virksomheden har været i drift i 12 måneder og i denne periode har udøvet tilsynsbelagt virksomhed.

Det foreslåede vil med redaktionelle ændringer videreføre § 15, stk. 1, nr. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, for så vidt angår boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Det foreslåede vil med redaktionelle ændringer videreføre § 9, stk. 1, nr. 5, i lov om ejendomskreditselskaber, hvorefter Finanstilsynet inddrager et ejendomskreditselskabs tilladelse, hvis der ikke udøves virksomhed omfattet af loven i en periode på over 12 måneder dog således, at perioden med inaktivitet ændres til en periode på over 6 måneder. Der er tale om en skærpelse af gældende ret, da længden på den inaktive periode indskrænkes. Ændringen foreslås indført for at ensrette reglerne på tværs af den finansielle lovgivning og for at effektivisere Finanstilsynets tilsyn, så tilsynet målrettes de virksomheder, der udøver tilsynsbelagt aktivitet.

Det foreslåede vil fortsat videreføre artikel 33, stk. 1, litra a, i boligkreditdirektivet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at en tilladelse kan inddrages, hvis den er opnået på baggrund af bevidst urigtige eller vildledende oplysninger, eller på anden uretmæssig vis.

Det er en forudsætning, at oplysningerne har haft en vis betydning for Finanstilsynets afgørelse om tilladelse efter §§ 3 eller 3 a. Desuden er det en forudsætning, at der er tale om bevidst afgivelse af urigtige oplysninger. Er der ikke tale om bevidst afgivelse af urigtige oplysninger, må Finanstilsynet vurdere forholdet efter forslaget til nr. 5.

Det foreslåede vil med redaktionelle ændringer videreføre § 15, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, i forhold til boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til boligkreditgivere, men indebærer ingen materiel ændring, da det foreslåede vil afspejle Finanstilsynets almindelige praksis.

Det foreslåede vil videreføre artikel 33, stk. 1, litra b, i boligkreditdirektivet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at en tilladelse kan inddrages, hvis virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse efter §§ 3 eller 3 a.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage en boligkreditgivers eller en boligkreditformidlers tilladelse, hvis medlemmer af ledelsen eller, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, ikke opfylder kravene i den foreslåede § 4 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, da opfyldelsen af disse bestemmelser er en betingelse for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse efter det foreslåede § 3, stk. 1, nr. 2, og § 3 a, stk. 1, nr. 2, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Lever et ledelsesmedlem eller en ledelsesansvarlig ikke længere op til kravene om egnethed og hæderlighed, vil Finanstilsynet kunne inddrage boligkreditgiverens eller boligkreditformidlerens tilladelse. Om det nærmere indhold af bestemmelserne om egnethed og hæderlighed henvises til forslaget til § 4 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

Inddragelse af tilladelse med henvisning til, at bestemmelserne i det foreslåede § 4 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere ikke længere er opfyldt, vil forudsætte, at Finanstilsynet har meddelt virksomheden påbud om at afsætte direktøren eller har meddelt et medlem af bestyrelsen i virksomheden påbud om at nedlægge hvervet inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Hvis virksomheden ikke har afsat direktøren, eller bestyrelsesmedlemmet ikke har nedlagt hvervet inden for den fastsatte frist, vil tilladelsen kunne blive inddraget. Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede § 14, stk. 5 og 10, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 58.

Finanstilsynet er som offentlig myndighed underlagt et proportionalitetsprincip, hvilket vil medføre, at den mindst indgribende beføjelse altid skal

anvendes først, og derfor vil Finanstilsynet altid som udgangspunkt starte med et påbud før en eventuel inddragelse af tilladelse.

En indehaver af en boligkreditgiver eller en indehaver af en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, er ikke omfattet af den påbudsbestemmelse i den foreslåede § 14. Det skyldes, at en enkeltmandsvirksomhed er en personligt drevet virksomhed. Virksomheden er således identisk med indehaveren, der som følge heraf ikke på tilsvarende måde som en direktør eller et bestyrelsesmedlem kan afsættes eller nedlægge sit hverv. I tilfælde, hvor en indehaver af en boligkreditgiver eller en indehaver af en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, ikke længere lever op til kravene i § 4, kan Finanstilsynet i medfør af det foreslåede § 9, stk. 1, nr. 5, derfor inddrage tilladelsen uden forudgående påbud. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til denne bestemmelses stk. 2.

Det foreslåede vil med redaktionelle ændringer videreføre § 9, stk. 1, nr. 3, i lov om ejendomskreditselskaber, og § 15, stk. 1, nr. 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere for boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil videreføre implementeringen af artikel 33, stk. 1, litra c, i boligkreditdirektivet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse efter §§ 3 eller 3 a, hvis virksomheden groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Det foreslåede vil medføre at grove eller gentagne pligtforsømmelser kan sanktioneres. F.eks. vil det anses for en grov tilsidesættelse af virksomhedens pligter efter denne lov, hvis en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler ikke efterkommer et påbud fra Finanstilsynet om at afsætte sin direktør, jf. det foreslåede § 14, stk. 6, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 58.

Inddragelse af tilladelse er en indgribende foranstaltning, idet virksomheden ved en inddragelse af sin tilladelse mister muligheden for at udøve de aktiviteter, der kræves tilladelse til, hvilket kan betyde, at virksomheden helt må ophøre med at eksistere eller fuldstændigt ændre sin forretningsmodel.

UDKAST

Inddragelse af tilladelse vil typisk først være aktuel efter, at der har været givet frist til berigtigelse af forholdet, og dette ikke er sket. Det forudsættes som udgangspunkt, at en mindre indgribende reaktion er anvendt over for virksomheden, før tilladelsen inddrages, eller at forholdene indebærer, at virksomheden ikke har mulighed for at rette op på overtrædelserne inden for en tilpas kort tidshorison. Kan forholdene i virksomheden rettes op ved en mindre indgribende reaktion end at trække virksomhedens tilladelse, skal den mindre reaktion vælges.

Det foreslåede vil med redaktionelle ændringer videreføre § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om ejendomskreditselskaber, og § 15, stk. 1, nr. 6, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil videreføre implementeringen af artikel 33, stk. 1, litra e, i boligkreditdirektivet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet desuden kan inddrage en boligkreditgivers tilladelse efter § 3 eller en boligkreditformidlers tilladelse efter § 3 a, når der er rejst tiltale mod indehaveren af boligkreditgiveren eller indehaveren af boligkreditformidleren for overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at personen ikke opfylder kravene i § 4, stk. 1, nr. 3.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage en enkeltmandsvirksomheds tilladelse til at udøve virksomhed som boligkreditgiver eller boligkreditformidler, fra det tidspunkt, hvor tiltale er rejst mod indehaveren i en sag om overtrædelse af straffeloven, lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere eller anden relevant lovgivning. Inddragelsen gælder indtil straffesagen er afsluttet, hvis en domfældelse vil indebære, at indehaveren ikke længere vil opfylde kravet om, at indehaveren af en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at personen ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

Det er en forudsætning for at kunne inddrage tilladelsen efter stk. 2, at der er rejst tiltale mod den pågældende indehaver.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 9, stk. 7, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, som giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler, der ikke er en enkeltmandsvirksomhed, midlertidigt at afsætte en direktør allerede fra det tidspunkt, hvor tiltale er rejst, og indtil straffesagen er afsluttet. Der henvises til det foreslåede § 14, stk. 7, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 58, og bemærkningerne hertil.

En indehaver af en boligkreditgiver eller indehaveren af en boligkreditformidler kan ikke på tilsvarende måde som en direktør eller et bestyrelsesmedlem afsættes eller pålægges at nedlægge sit hverv i tilfælde af, at der er rejst tiltale mod den pågældende. Konsekvensen af, at der rejses tiltale mod en indehaver af en boligkreditgiver eller indehaveren af en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, er derfor, at Finanstilsynet i medfør af det foreslåede § 9, stk. 2, kan inddrage virksomhedens tilladelse.

Det foreslåede stk. 2 vil med redaktionelle ændringer videreføre § 15, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, for boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 2 er nyt for boligkreditgivere, og er en konsekvens af, at kravet om selskabsform ikke foreslås videreført, jf. § 3, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 8.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet inddrager en boligkreditgivers tilladelse efter § 3 eller en boligkreditformidlers tilladelse efter § 3 a, når virksomheden er registreret som ophørt i Det Centrale Virksomhedsregister eller er taget under konkursbehandling.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at når en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler er registreret som ophørt i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-registeret) eller er taget under konkursbehandling, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse. Dermed kan Finanstilsynet også slette virksomheden fra Finanstilsynets virksomhedsregister, jf. den foreslåede § 6, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 3 vil yderligere medføre, at når en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler er registreret som tvangsopløst, opløst efter fusion,

opløst efter frivillig likvidation, opløst efter erklæring, opløst efter konkurs eller lignende i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-registeret), kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse og slette virksomheden fra Finanstilsynets virksomhedsregister.

Ophør i CVR-registeret vil medføre spærring af virksomhedens e-Boks eller anden sikker post, og konkursdekret vil medføre afsætning af de pågældende ledelsesmedlemmer i virksomheden og afvikling af selskabets aktiver.

Virksomheder, der er registreret som ophørt i CVR-registeret, har ikke længere en e-Boks, som et evt. høringsbrev kan sendes til.

En virksomhed er taget under konkursbehandling, når skifteretten har afsagt et konkursdekret. En kurator overtager ledelsen af virksomheden med henblik på at realisere aktiverne og fordele provenuet til kreditorerne. Det er som udgangspunkt ikke muligt at fortsætte den virksomhed, der er erklæret konkurs. Konkursen fører derfor normalt til, at virksomheden ophører, og dens aktiver sælges.

Når Finanstilsynet inddrager tilladelsen efter denne bestemmelse, vil der ikke skulle ske partshøring af virksomheden, inden Finanstilsynet inddrager virksomhedens tilladelse og sletter virksomheden fra Finanstilsynets virksomhedsregister. Det skyldes, at de nævnte begivenheder vil være let konstaterbare, og at inddragelsen vil ske på objektivet grundlag.

Det foreslåede vil med redaktionelle ændringer videreføre § 10 i lov om ejendomskreditselskaber. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere.

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til boligkreditformidlere, men vil ikke indebære en materiel ændring, da det foreslåede vil afspejle Finanstilsynets almindelige praksis.

Det foreslåede vil videreføre implementeringen af artikel 33, stk. 1, litra d, i boligkreditdirektivet.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet sletter en virksomhed fra registeret, jf. § 6 når tilladelsen er inddraget, jf. stk. 1-3.

Det foreslåede vil være en konsekvens af, at virksomheden har fået inddraget sin tilladelse som boligkreditgiver eller boligkreditformidler, og derfor vil blive slettet i virksomhedsregisteret uden unødigt forsinkelse. Desuden vil Finanstilsynet meddele Erhvervsstyrelsen, at selskabets registrering som boligkreditgiver eller boligkreditformidler er ophørt, hvis virksomheden drives som et selskab med begrænset hæftelse.

Det foreslåede vil med redaktionelle ændringer videreføre § 11, stk. 3, i lov om ejendomskreditselskaber. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere.

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til boligkreditformidlere, men vil ikke indebære en materiel ændring, da det foreslåede vil afspejle Finanstilsynets almindelige praksis.

Det foreslåede vil videreføre implementeringen af artikel 33, stk. 3, i boligkreditdirektivet.

Det foreslås i *stk. 5*, at inddragelse af tilladelse i henhold til stk. 1, nr. 5, på baggrund af manglende opfyldelse af kravene i § 4, stk. 1, og inddragelse i henhold til stk. 2 af indehaveren af en boligkreditgiver eller indehaveren af en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom vil skulle indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at inddragelse af tilladelse er meddelt boligkreditgiveren. Finanstilsynet vil indbringe sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen vil blive anlagt i den borgerlige retsplejes former.

En anmodning om indbringelse af sagen for domstolene vil som udgangspunkt ikke tillægges opsættende virkning, idet det vil stride mod hensynet til at sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed. Dog har retten mulighed for ved kendelse at bestemme, at den pågældende under sagens behandling kan opretholde tilladelsen, mens sagen verserer for retten. Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 14, stk. 8, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, som vil give mulighed for at prøve påbud om, at en boligkreditgiver eller boligkreditformidler skal afsætte en direktør, eller påbud om, at et bestyrelsesmedlem skal nedlægge sit hverv, ved domstolene.

Baggrunden for det foreslåede stk. 5 er, at en indehaver af en boligkreditgiver eller boligkreditformidler er identisk med virksomheden og derfor ikke kan afsættes eller pålægges at nedlægge sit hverv, når indehaveren ikke opfylder kravene om hæderlighed i det foreslåede § 4, stk. 1, eller i de tilfælde hvor der rejses tiltale mod en indehaver af en boligkreditgiver eller mod en indehaver af en boligkreditformidler i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden relevant lovgivning, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i det foreslåede § 4, stk. 1, nr. 3.

Konsekvensen af manglende opfyldelse af kravene i det foreslåede § 4, stk. 1, eller af, at der rejses tiltale mod indehaveren, vil derfor være, at Finanstilsynet kan inddrage indehaverens tilladelse til at udøve virksomhed som boligkreditgiver, jf. det foreslåede § 9, stk. 2.

Det foreslåede § 9, stk. 5, foreslås det af retssikkerhedsmæssige årsager, at virksomheden kan forlange, at Finanstilsynet indbringer Finanstilsynets inddragelse af tilladelse i henhold til det foreslåede § 9, stk. 2, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere for domstolene.

Det foreslåede stk. 5 vil med redaktionelle ændringer videreføre § 15, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, for boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere

Det foreslåede stk. 5 er nyt for boligkreditgivere, og er en konsekvens af, at kravet om selskabsform ikke foreslås videreført, jf. § 3, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 8.

Til nr. 43 (§ 10 i lov om ejendomskreditselskaber)

Ifølge § 10 i lov om ejendomskreditselskaber bortfalder et ejendomskreditselskabs tilladelse, hvis selskabet erklæres konkurs eller ophører på anden måde.

Det følger af § 11, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, at hvis tilladelsen til et ejendomskreditselskab inddrages eller bortfalder, skal selskabets aktiviteter efter § 1, stk. 2, ophøre, jf. dog stk. 2 og 3. Det følger af stk. 2 at er et ejendomskreditselskab tilladelse inddraget eller bortfaldet, kan ejendomskreditselskabet dog afhænde den beholdning af pantebreve og

boligkreditaftaler, som selskabet har på tidspunktet for inddragelse eller bortfald af tilladelse. Finanstilsynet kan pålægge selskabet at udarbejde en opgørelse på tidspunktet for inddragelse eller bortfald af tilladelse over beholdningen af henholdsvis pantebreve og boligkreditaftaler. Af stk. 3 følger, at ved inddragelse eller bortfald af en tilladelse til et ejendomskreditselskab slettes det pågældende selskab og den, der er ansvarlig for handel med pantebreve, og den, der er ansvarlig for kreditgivning, slettes fra Finanstilsynets register over ejendomskreditselskaber.

Det foreslås, at §§ 10 og 11 ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 10 er en konsekvens af, at det i § 9, stk. 3, foreslås at indsætte en generel bestemmelse om, at Finanstilsynet inddrager en boligkreditgivers tilladelse efter § 3 eller en boligkreditformidlers tilladelse efter § 3 a, når virksomheden er registreret som ophørt i Det Centrale Virksomhedsregister eller er taget under konkursbehandling. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer, da bestemmelsen foreslås videreført andetsteds i loven.

Ved at samle hjemlen til inddragelse af tilladelsen i én bestemmelse sikres en mere overskuelig og ensartet regulering, hvorefter Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen i alle relevante ophørssituationer, herunder ved dødsfald i enkeltmandsvirksomheder. Dette vil bidrage til at reducere antallet af særskilte bestemmelser og vil lette administrationen af reglerne for både virksomheder og Finanstilsynet.

Det foreslås at ophæve § 11, stk. 1, da bestemmelsen ikke længere anses for nødvendig, navnlig henset til hensynet til virksomhedernes generelle compliancebelastning, idet det følger af den foreslåede § 2, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, at en virksomhed, der indgår boligkreditaftaler til forbrugere, skal have tilladelse af Finanstilsynet som boligkreditgiver. En virksomhed, der yder rådgivning om eller formidling af boligkreditaftaler til forbrugere, skal have tilladelse af Finanstilsynet som boligkreditformidler. En konsekvens af at virksomhedens tilladelse inddrages er, at virksomheden skal ophøre med disse aktiviteter.

Det foreslås at ophæve § 11, stk. 2, da bestemmelsen ikke længere anses for nødvendig, idet det foreslås i § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere at ophæve kravet om at pantebrevshandel kræver tilladelse som boligkreditgiver, jf. lovforslagets § 4, nr. 2.

§ 11 stk. 3, foreslås ophævet. Årsagen hertil er, at det i stedet er foreslået i § 9, stk. 4, at indsætte en generel bestemmelse om, at Finanstilsynet sletter en virksomhed fra registeret, jf. § 6, når tilladelsen er inddraget, jf. stk. 1-3.

For uddybning af bestemmelsen henvises til forslaget til § 9, stk. 4, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere jf. lovforslagets § 4, nr. 42, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 44 (Overskriften før § 12 i lov om ejendomskreditselskaber)

I kapitel 5 i lov om ejendomskreditselskaber efter overskriften »Tilsyn, Klage og straffebestemmelser« fremgår overskriften »Tilsyn«.

Det foreslås før § 12 i kapitel 5 at ophæve »*Tilsyn*«, og i stedet indsætte »*Finanstilsynet*«.

Forslaget har til formål at præcisere, at de efterfølgende bestemmelser regulerer Finanstilsynets tilsyn. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 45 (§ 12, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber)

Ifølge § 12, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, påser Finanstilsynet overholdelsen af denne lov og regler udstedt i medfør af loven. Tilsynet sker på grundlag af en risikovurdering. Finanstilsynet påser ikke overholdelsen af § 5 b.

En tilsvarende bestemmelse findes i § 11, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, som desuden fastsætter, at Finanstilsynet påser overholdelsen af forordninger udstedt i medfør af artikel 29, stk. 2, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (herefter boligkreditdirektivet) samt ESAP-forordningen og regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås at ophæve § 12, stk. 1, 2. pkt., og i stedet indsætte »Finanstilsynet påser overholdelsen af forordninger udstedt i medfør af artikel 29, stk.

2, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse.«

Den foreslåede ophævelse af § 12, stk. 1, 2. pkt., vil medføre, at formuleringen om, at tilsynet sker på grundlag af en risikovurdering, ikke længere fremgår. Dette vil være i overensstemmelse med opbygningen og ordlyden i de øvrige tilsynslove på Finanstilsynets område. Finanstilsynet vil fortsat føre et risikobaseret tilsyn med boligkreditgivere og boligkreditformidlere, og det foreslåede vil derfor ikke medføre en materiel ændring i måden hvorpå Finanstilsynet fører tilsyn.

Den foreslåede indsættelse af et nyt 2. pkt. i § 12, stk. 1, vil med redaktionelle ændringer videreføre de dele af § 11, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Den foreslåede ændring i § 12, stk. 1, vil desuden medføre, at Finanstilsynet vil føre tilsyn med, at boligkreditformidlere efter lovens regler følger de reguleringsmæssige tekniske standarder på samme måde, som Finanstilsynet fører tilsyn med gennemførelsen af boligkreditdirektivets regler i øvrigt. Efter vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) påhviler det Finanstilsynet som kompetent myndighed at påse overholdelsen af disse regler.

Til nr. 46 (§ 12, stk. 2-5, i lov om ejendomskreditselskaber

Ifølge § 12, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber, kan Forbrugerombudsmanden anlægge sag om overtrædelser af regler om redelig forretningsskik og god praksis, herunder forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Forbrugerombudsmanden kan desuden behandle sager om straffbare forhold og udpeges som grupperepræsentant i gruppesøgsmål. Det følger af stk. 3, at Finanstilsynet skal underrette Forbrugerombudsmanden ved mistanke om at kunder kan have lidt et tab, og Forbrugerombudsmanden har uanset Finanstilsynets tavshedspligt adgang til relevante oplysninger i Finanstilsynets sager, jf. stk. 4.

Tilsvarende bestemmelser findes i § 11, stk. 5-7, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Ifølge § 12, stk. 5, i lov om ejendomskreditselskaber, kan Finanstilsynet til enhver tid uden retskendelse få adgang til lokaler tilhørende selskaber omfattet af denne lov med henblik på at indhente oplysninger. En tilsvarende bestemmelse findes i § 12, stk. 4, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås, at § 12, stk. 2-5, ophæves.

Det foreslås at ophæve § 12, stk. 2-4, da det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 12 a, som beskriver Forbrugerombudsmandens kompetence, jf. lovforslagets § 4, nr. 48, og bemærkningerne hertil. De gældende § 12, stk. 2-4, foreslås indsat som § 12 a, stk. 1-3. Ophævelsen vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere og boligkreditformidlere, idet de i dag gældende regler i sin helhed foreslås videreført i den foreslåede § 12 a.

Yderligere foreslås det at ophæve stk. 5, som i stedet med redaktionelle ændringer foreslås videreført i § 17, stk. 4, jf. lovforslagets § 4, nr. 65, og bemærkningerne hertil. Ophævelsen vil således ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Til nr. 47 (§ 12, stk. 7, i lov om ejendomskreditselskaber)

Ifølge § 12, stk. 7, i lov om ejendomskreditselskaber, kan Finanstilsynet give påbud om berigtigelse af forhold, der er i strid med denne lov, jf. § 3, stk. 2 og 7, § 7, stk. 2, § 8, stk. 1, § 8 a og § 11, stk. 1.

Det foreslås at affatte § 12, stk. 7, der bliver stk. 3, så Finanstilsynet inden for en nærmere fastsat frist kan påbyde fysiske og juridiske personer omfattet af denne lov at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Det foreslåede vil medføre, at formuleringen stemmer overens med den sproglige formulering i de øvrige tilsynslove på Finanstilsynets område, der ikke henviser til bestemte bestemmelser. Der er med forslaget ikke tiltænkt materielle ændringer.

Med forslaget vil Finanstilsynet kunne påbyde de fysiske og juridiske personer, som er omfattet af denne lov, inden for en nærmere fastsat frist at

træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør heraf.

Bestemmelsen vil give Finanstilsynet mulighed for at meddele juridiske og fysiske personer et påbud om at ændre en bestemt adfærd eller handling. Det kan være fordi, en virksomhed eller person handler i strid med loven, eller fordi en virksomhed eller person undlader at handle, hvor handling er påkrævet efter loven. Et påbud vil også kunne gives til en sammenslutning af personer.

Muligheden for at udstede påbud om at afsætte ledelsesmedlemmer fremgår særskilt af den foreslåede § 16 i lov om boligkreditgiver og boligkreditformidler. Meddelelse af denne type påbud vil ikke være omfattet af nærværende bestemmelse, og der henvises derfor til den foreslåede § 16 i lov om boligkreditgiver og boligkreditformidler samt bemærkningerne hertil, jf. lovforslagets § 4, nr. 63.

Finanstilsynet vil fastsætte sin frist ud fra en konkret vurdering i den enkelte sag henset til overtrædelsens karakter. En alvorlig overtrædelse vil f.eks. kunne medføre, at fristen for efterlevelse af påbuddet er kortere end ved mindre alvorlige overtrædelser.

Forvaltningsretligt er et påbud en afgørelse, og den skal derfor ledsages af en begrundelse samt en klagevejledning.

Som udgangspunkt vil påbudsmuligheden anvendes i forbindelse med virksomheders og personers overtrædelse af kravene, når overtrædelserne er alvorlige, gentagne, systematiske eller en kombination heraf.

Med muligheden for at udstede påbud vil Finanstilsynet sikres et smidigt og hurtigt redskab til at sikre overholdelse af lovens regler. Et påbud kan f.eks. anvendes i tilfælde, hvor en virksomhed har så store mangler i sine interne procedurer, at Finanstilsynet må anse det for nødvendigt at udstede påbud om forbedring af forholdet.

Der kan meddeles påbud for overtrædelse af både bestemmelser i denne lov og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Ved ukomplicerede og ikke væsentlige overtrædelser af formalia, og hvor virksomheden eller personen i forbindelse med Finanstilsynets undersøgelse

erkender, at der er begået en fejl, kan Finanstilsynet som et alternativ til et påbud vælge at indgå en mundtlig aftale med virksomheden eller personen om en straksforbedring. Med begrebet straksforbedring forstås, at virksomheden eller personen indvilliger i straks at rette op på forholdet i overensstemmelse med Finanstilsynets anvisninger herom, og straksforbedring anvendes, hvor det vurderes, at et påbud vil fremstå unødigt formalistisk.

Et påbud skal ikke forveksles med en påtale. En påtale anvendes i forbindelse med en konstateret lovovertrædelse, der ikke længere består. Situationen foreligger både, hvor lovovertrædelsen vedrører en situation af midlertidig karakter, der nu er afsluttet, og hvor virksomheden af egen drift har bragt forholdet i orden. Består lovovertrædelsen stadig, kan en påtale ikke anvendes som reaktion. Det bemærkes dog, at ved grovere eller gentagne lovovertrædelser vil der i stedet eventuelt kunne foretages politianmeldelse.

Efter det foreslåede § 22, stk. 3, i lov om boligkreditgiver og boligkreditformidler, kan undladelse af at efterkomme et påbud straffes med bøde. Ansvarssubjektet for overtrædelse heraf er den person, som er modtager af påbuddet.

Til nr. 48 (§§ 12 a-c i lov om ejendomskreditselskaber)

(§ 12 a)

Ifølge § 12, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber, kan Forbrugerombudsmanden anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 8 a, stk. 1 og 2, og §§ 8 c-8 e, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Forbrugerombudsmanden kan desuden behandle sager vedrørende overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af denne lovs § 8 a, stk. 5. Markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, §§ 33 og 34 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter denne bestemmelse. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

En tilsvarende bestemmelse findes i § 11, stk. 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Ifølge § 12, stk. 3, i lov om ejendomskreditselskaber, underretter Finanstilsynet Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at et ejendomskreditselskabs kunder kan have lidt tab, som følge af at ejendomskreditselskabet har overtrådt § 8 a, stk. 1, eller bestemmelser udstedt i medfør af § 8 a, stk. 2.

En tilsvarende bestemmelse findes i § 11, stk. 6, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Ifølge § 12, stk. 4, i lov om ejendomskreditselskaber, har Forbrugerombudsmanden uanset §§ 13 og 13 a adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 3.

En tilsvarende bestemmelse findes i § 11, stk. 7, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås efter § 12 at indsætte § 12 a under *overskriften* »Forbrugerombudsmanden«, som en samlet bestemmelse om Forbrugerombudsmandens kompetence. Det foreslåede vil skabe en bedre systematisk og opbygning af loven, så den vil blive mere brugervenlig.

Det foreslås i *stk. 1*, at Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 8 a, stk. 1 og 2, og §§ 8 c-8 e, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Forbrugerombudsmanden kan desuden behandle sager vedrørende overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af denne lovs § 8 a, stk. 4. Markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, §§ 33 og 34 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter denne bestemmelse. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

Det foreslåede vil med redaktionelle ændringer videreføre § 12, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber og § 11, stk. 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere for boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre en præcisering af, at Forbrugerombudsmanden har mulighed for at anlægge en civil sag, hvis en virksomhed omfattet af loven ikke handler i overensstemmelse med god skik, herunder

sager om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb.

Det foreslåede vil sikre, at Forbrugerombudsmanden kan indbringe en sag for domstolene, hvis denne i særlige tilfælde måtte finde, at der er behov for et sådan skridt. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor Finanstilsynet vælger ikke at tage en sag op, der af Forbrugerombudsmanden vurderes at være af principiel eller vidtgående betydning.

Forbrugerombudsmanden skal ikke generelt behandle konkrete henvendelser fra forbrugere om overtrædelse af § 8 a. Sådanne henvendelser kan i lighed med oplysninger i pressen, udtalelser fra organisationer og rapporter om virksomheder omfattet af denne lov danne baggrund for Forbrugerombudsmandens vurdering af, om der bør anlægges en retssag.

Ved behandling eller anlæggelse af sager finder § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, §§ 33 og 34 i markedsføringsloven tilsvarende anvendelse.

Forslaget tilsigter ikke nogen ændring i det forhold, at Finanstilsynet har kompetence til at træffe afgørelser m.v. i sager om god skik.

Forbrugerombudsmanden vil kunne udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. kapitel 23 a i retsplejeloven, hvorefter offentlige myndigheder kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, hvis de ved lov er bemyndiget til det.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at kunder hos en virksomhed omfattet af loven kan have lidt tab, som følge af, at virksomheden har overtrådt § 8 a, stk. 1, eller bestemmelser udstedt i medfør af § 8 a, stk. 2.

Det foreslåede vil med redaktionelle ændringer videreføre § 12, stk. 3, i lov om ejendomskreditselskaber og § 11, stk. 6, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere for boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Finanstilsynet vil skulle orientere Forbrugerombudsmanden senest i forbindelse med, at Finanstilsynet træffer afgørelse i sagen. Hermed får Forbrugerombudsmanden mulighed for løbende at følge en sag, hvor kunderne kan have lidt tab.

Som eksempel kan nævnes sager, hvor en virksomhed har hævet renten på et lån med henvisning til et ulovligt aftalevilkår og forbrugerne har ret til tilbagebetaling af renteforhøjelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at Forbrugerombudsmanden uanset §§ 13 og 13 a har adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af *stk. 2*.

Det foreslåede vil med redaktionelle ændringer videreføre § 12, *stk. 4*, i lov om ejendomskreditselskaber og § 11, *stk. 7*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere for boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede *stk. 3* vil medføre, at Forbrugerombudsmanden vil få adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af *stk. 2*, uanset Finanstilsynets skærpede tavshedspligt i § 13 og forbuddet i § 13 a mod at ansatte i Finanstilsynet videregiver oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med.

(§ 12 b)

Ifølge § 11, *stk. 2*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, påser Finanstilsynet, at filialer af boligkreditformidlere her i landet overholder §§ 6-10 og regler udstedt i medfør heraf.

Ifølge § 11, *stk. 3*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, kan Finanstilsynet påbyde en boligkreditformidler, der ikke overholder reglerne i kapitel 3 og 4, at det ulovlige forhold bringes til ophør. Efterkommer den pågældende boligkreditformidler ikke Finanstilsynets påbud, underretter Finanstilsynet boligkreditformidlerens kompetente myndigheder i hjemlandet herom, herunder om de iværksatte tiltag. Fortsætter filialen af boligkreditformidleren det ulovlige forhold, kan Finanstilsynet forbyde boligkreditformidleren at udøve virksomhed i Danmark. Finanstilsynet skal give boligkreditformidlerens hjemlandsmyndighed og Kommissionen meddelelse om de iværksatte tiltag uden unødigt forsinkelse.

Ifølge § 12, *stk. 5*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, kan tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union

eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet, foretage inspektion i de her i landet beliggende filialer af udenlandske boligkreditformidlere med hjemsted i det pågældende land. Finanstilsynet kan deltage i den i 1. pkt. nævnte inspektion. Modsætter en filial som nævnt i 1. pkt. sig en kompetent udenlandsk myndigheds inspektion, kan undersøgelsen kun foretages med Finanstilsynets medvirken. Desuden kan Finanstilsynet selvstændigt foretage inspektioner i filialer af udenlandske boligkreditformidlere, der er beliggende her i landet, i forbindelse med tilsynet med god skik og kompetencekrav.

Det foreslås at indsætte §§ 12 b og 12 c under *overskriften* »Tilsyn med grænseoverskridende virksomhed for boligkreditformidlere«.

Det foreslås i § 12 b, stk. 1, at Finanstilsynet påser, at filialer af boligkreditformidlere her i landet, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, overholder §§ 8 a, 8 f, og 8 g og regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslåede § 12 b, stk. 1, vil med materielle ændringer vedrørende tilsyn med aflønning i filialer af udenlandske boligkreditformidlere være en videreførelse af § 11, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet på samme måde, som der vil blive ført tilsyn med de boligkreditformidlere, der har tilladelse fra Finanstilsynet til at udøve virksomhed i Danmark, skal føre tilsyn med de boligkreditformidlere, som driver virksomhed i Danmark på baggrund af en tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. En boligkreditformidler, der driver grænseoverskridende virksomhed i Danmark på baggrund af en tilladelse fra sit hjemland, skal således overholde bestemmelserne om god skik, kompetencekrav og kravene der stilles til uafhængige boligkreditformidlere.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke påser, at filialer af udenlandske boligkreditformidlere overholder reglerne om aflønning.

Det følger af artikel 34, stk. 2, i boligkreditdirektivet, at de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor en kreditformidler har en filial, er ansvarlige for at sikre, at de tjenester, der ydes af kreditformidler på det pågældende område, er i overensstemmelse med de forpligtelser, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, og artikel 8-11, 13-17, 20, 22 og 39 samt i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf.

Med § 9, nr. 8, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 blev § 11, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere ændret med henblik på at sikre en korrekt implementering af artikel 34, stk. 2. Ændringen indeholdt imidlertid en lovteknisk fejl, jf. nedenfor, som medførte, at §§ 7 a og 7 b om aflønning og lønpolitik fortsat fremgår af de bestemmelser, som Finanstilsynet i medfør af gældende § 11, stk. 2, påser, at filialer af boligkreditformidlere her i landet, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, overholder.

Ændringen af gældende § 11, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der blev foretaget med lov nr. 712 af 20. juni 2025, indebærer, at en henvisning til kapitel 3 og 4 blev ændret til en henvisning til §§ 6-10. Kapitel 3 og 4 i lov om investeringsrådgivere indeholder alene bestemmelserne §§ 6-10, og ændringen havde således ikke noget materielt indhold.

Henvisningen til §§ 7 a og 7 b i § 11, stk. 2, svarer til artikel 7, stk. 1-4, og udgør overimplementering af artikel 32, stk. 2, der alene henviser til stk. 1 i artikel 7.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre korrekt implementering af artikel 34, stk. 2, i boligkreditdirektivet, idet den foreslåede bestemmelse rettelig undlader henvisning til bestemmelsen om aflønning og lønpolitik i § 8 b i lov om ejendomskreditselskaber, der med lovforslaget foreslås ændret til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis en filial af en boligkreditformidler her i landet, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ikke overholder reglerne i §§ 8 a, 8 f og 8 g, kan Finanstilsynet påbyde boligkreditformidleren, at det ulovlige forhold bringes til ophør. Efterkommer den pågældende boligkreditformidler ikke Finanstilsynets påbud,

underretter Finanstilsynet boligkreditformidlerens kompetente myndigheder i hjemlandet herom, herunder om de iværksatte tiltag. Fortsætter filialen af boligkreditformidleren det ulovlige forhold, kan Finanstilsynet forbyde boligkreditformidleren at udøve virksomhed i Danmark. Finanstilsynet skal give boligkreditformidlerens hjemlandsmyndighed og Kommissionen meddelelse om de iværksatte tiltag uden unødigt forsinkelse.

Det foreslåede stk. 2, vil med materielle ændringer vedrørende tilsynsreaktioner om aflønning over for filialer af udenlandske boligkreditformidlere videreføre § 11, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at hvis en boligkreditformidler fra udlandet overtræder reglerne om god skik, kompetencekrav og kravene der stilles til uafhængig boligkreditformidling, så kan Finanstilsynet påbyde, at det ulovlige forhold bringes til ophør. Efterkommer den pågældende boligkreditformidler ikke Finanstilsynets påbud, underretter Finanstilsynet boligkreditformidlerens kompetente myndigheder i hjemlandet om dette forhold, og de iværksatte tiltag i forhold til virksomheden. Hvis den pågældende filial ikke bringer de ulovlige forhold til ophør i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud, kan Finanstilsynet om nødvendigt forbyde boligkreditformidleren at udøve virksomhed i Danmark. Finanstilsynet vil skulle give såvel boligkreditformidlerens hjemlandsmyndighed som EU-Kommissionen meddelelse om sådanne yderligere tiltag uden unødigt forsinkelse.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke kan påbyde filialer af udenlandske boligkreditformidlere at overholde reglerne om aflønning. For nærmere uddybning af den foreslåede ændring henvises til bemærkningerne til det foreslåede § 12 b, stk. 1.

Det foreslåede stk. 2 vil sikre korrekt implementering af artikel 34, stk. 2, i boligkreditdirektivet, idet den foreslåede bestemmelse rettelig undlader henvisning til bestemmelsen om aflønning og lønpolitik i § 8 b i lov om ejendomscreditselskaber, der med lovforslaget foreslås ændret til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

(§ 12 c)

Det foreslås at indsætte § 12 c, hvorefter tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået

aftale med på det finansielle område, efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet kan foretage inspektion i de her i landet beliggende filialer af udenlandske boligkreditformidlere med hjemsted i det pågældende land. Finanstilsynet kan deltage i den i 1. pkt. nævnte inspektion. Modsætter en filial som nævnt i 1. pkt. sig en kompetent udenlandsk myndigheds inspektion, kan undersøgelsen kun foretages med Finanstilsynets medvirken. Desuden kan Finanstilsynet selvstændigt foretage inspektioner i filialer af udenlandske boligkreditformidlere, der er beliggende her i landet, i forbindelse med tilsynet med god skik og kompetencekrav.

Den foreslåede bestemmelse vil uændret være en videreførelse af § 12, stk. 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at tilsynsmyndigheder i andre EU-lande og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, efter forudgående meddelelse til Finanstilsynet, har adgang til at indhente oplysninger og foretage stedlige undersøgelser her i landet i filialer af udenlandske boligkreditformidlere fra det pågældende land. Denne adgang vil være en naturlig følge af, at det er hjemlandets tilsynsmyndigheder, der ifølge det såkaldte princip om hjemlandstilsyn har ansvaret for tilsynet med filialen og derfor må have adgang til at kontrollere denne.

Det vil være et krav, at den udenlandske tilsynsmyndighed giver meddelelse om inspektionen til Finanstilsynet forud for udførelsen. Finanstilsynet vil herefter skulle underrette den her i landet beliggende filial af den udenlandske boligkreditformidler om den forventede inspektion.

Den foreslåede bestemmelse vil alene omfatte filialer af udenlandske boligkreditformidlere, som er beliggende her i landet. Bestemmelsen vil således ikke omfatte danske boligkreditformidlere.

En udenlandsk myndigheds inspektion vil skulle foregå under samme betingelser som Finanstilsynets inspektioner, hvilket betyder, at inspektionen vil skulle ske i overensstemmelse med lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Den udenlandske myndighed vil derfor som udgangspunkt udelukkende have adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan beslutte at deltage i den udenlandske tilsynsmyndigheds inspektion af her i landet beliggende filialer

af udenlandske boligkreditformidlere. Finanstilsynet vil herved kunne føre tilsyn med, at filialen overholder reglerne i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, og at den udenlandske tilsynsmyndigheds inspektion foregår i overensstemmelse med de grundlæggende danske regler herfor.

Det foreslåede vil medføre, at undersøgelsen kun kan foretages med Finanstilsynets medvirken, hvis en filial af en udenlandsk boligkreditformidler som nævnt i § 12 c, 1. pkt., modsætter sig en kompetent udenlandsk myndigheds undersøgelse. Filialen kan således ikke nægte inspektionens gennemførelse, men kan kræve, at Finanstilsynet medvirker hertil.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan foretage selvstændige inspektioner i den her i landet beliggende filial, som led i Finanstilsynets tilsyn med god skik og kompetencekrav.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre implementeringen af artikel 34, stk. 5, i boligkreditdirektivet.

Til nr. 49 (Overskriften før § 13 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 13, stk. 1, at indsætte *overskriften* »Tavshedspligt«.

Forslaget har til formål at præcisere, at de efterfølgende bestemmelser regulerer Finanstilsynets tavshedspligt. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 50 (§ 13, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 13, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, at Finanstilsynets ansatte efter straffelovens §§ 152-152 e er forpligtede til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, jf. dog stk. 3. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Det foreslås i § 13, stk. 1, efter »jf. dog stk. 3« at indsætte »og 4«.

Det foreslåede er en konsekvens af, at det foreslås at indsætte et nyt stk. 4 i § 13 i lov om ejendomskreditselskaber, som bliver lov om boligkreditgivere

og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 51, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 51 (§ 13, stk. 4, i lov om ejendomscreditselskaber)

Ifølge § 17, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er Finanstilsynets ansatte ikke forpligtede til at hemmeligholde oplysninger om, hvor en virksomhed har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav.

Det foreslås i § 13 at indsættes et nyt *stk. 4*, hvorefter stk. 1 ikke finder anvendelse på oplysninger om, hvor en boligkreditformidler har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. § 3 a, stk. 1, nr. 4.

Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at oplysning om, i hvilket forsikringsselskab en virksomhed har tegnet den lovpligtige ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, ikke vil være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, når virksomheden har tilladelse fra Finanstilsynet til at udøve rådgivning om eller formidling af boligkreditaftaler. Dermed vil enhver kunne få oplyst navnet på forsikringsselskabet, hvor virksomheden har tegnet ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti.

Kravet om ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti i § 3 a, stk. 1, nr. 4, har til formål at sikre, at kunder, der har lidt et tab, kan få erstatning fra virksomheden i tilfælde af mangelfuld rådgivning.

Finanstilsynet har i bekendtgørelse nr. 944 af 23. juni 2025 om investeringsrådgiveres og boligkreditformidlers ansvarsforsikring, garantistillelse og behandling af betroede midler fastsat nærmere regler om ansvarsforsikring, herunder størrelsen af de dækningssummer, som forsikringen skal omfatte.

Kravet om forsikring eller anden tilsvarende garanti har dermed et forbrugerbeskyttende formål, og derfor skal forbrugere, der er kunder i virksomheden, altid kunne få adgang til denne oplysning.

Typisk vil virksomhederne selv oplyse en person, typisk en kunde, som anmoder herom, om det pågældende forsikringsselskabs navn. Men f.eks. i tilfælde af en virksomheds konkurs, hvor kunden ikke længere kan kontakte virksomheden, eller hvis kunden ikke kan få svar fra virksomheden på sin

anmodning, vil det være en hjælp, at Finanstilsynet kan oplyse herom. Desuden har virksomheden ikke nogen interesse i, at oplysningen hemmeligholdes.

Det foreslåede stk. 4 har ingen betydning for hverken §§ 354 g eller 356 i lov om finansiel virksomhed og vil ingen ændringer medføre i retstilstanden for disse bestemmelser.

Det foreslåede stk. 4 vil med redaktionelle ændringer videreføre § 17, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, for boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 52 (§ 13, stk. 7, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 13, stk. 6, i lov om ejendomskreditselskaber, at stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en række angivne modtagere.

Det foreslås i § 13, stk. 6, nr. 2, 5, 6 og 10, der bliver stk. 7, ændres »jf. dog stk. 9« til »jf. dog stk. 10«.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at det i stk. 13 foreslås at indsætte et nyt stk. 4, hvorefter de gældende stk. 4-9 vil blive til stk. 5-10. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 53 (§ 13, stk. 7, nr. 12 og 13, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 13, stk. 6, i lov om ejendomskreditselskaber, at stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en række angivne modtagere.

Det foreslås i § 13, stk. 6, der bliver stk. 7, at indsætte nr. 12 og 13 som nye numre.

Det foreslås i nr. 12, at videregivelse kan ske til tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med virksomheder omfattet af denne lov, myndigheder og organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for virksomheder omfattet af denne lov, og personer, der er ansvarlige for den

lovpligtige revision af regnskaber for virksomheder omfattet af denne lov, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Det foreslåede nr. 12 vil medføre, at Finanstilsynet får hjemmel til at udveksle oplysninger med myndigheder inden for EU/EØS, som har tilsynet med virksomheder omfattet af loven.

Det foreslåede vil sikre, at Finanstilsynet vil kunne videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre EU/EØS-lande m.v. Tilsvarende vil Finanstilsynet få mulighed for at videregive oplysninger til organer, der medvirker til likvidation, konkursbehandling m.v. Dette vil f.eks. være organer sva- rende til skifteretten i Danmark. Det kan også være andre organer, som i det pågældende land medvirker til afvikling af en virksomhed omfattet af loven.

Med bestemmelsen vil Finanstilsynet også kunne videregive oplysninger til personer, der i det pågældende land er ansvarlige for den lovpligtige revision af virksomheder omfattet af loven.

Det vil være en forudsætning for at videregive oplysningerne, at de pågæl- dende modtagere har behov herfor til varetagelse af deres opgaver. Har per- sonerne derfor ikke selv redegjort nærmere for deres behov for at indhente oplysningerne, eller finder Finanstilsynet ikke, at vedkommende har givet en fyldestgørende redegørelse herfor, vil Finanstilsynet spørge nærmere ind til behovet for indhentelse af oplysningerne, før Finanstilsynet træffer ende- lig beslutning om at udlevere disse.

Videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et andet medlemsland, vil således alene kunne ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysnin- gerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne ude- lukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i *nr. 13*, at videregivelse kan ske til Datatilsynet som uafhængig tilsynsmyndighed for efterlevelse af databeskyttelsesreglerne, under forud- sætning af at Datatilsynet har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet i sin egenskab af supplerende tilsynsmyndighed i henhold til særregler udstedt i medfør af

databeskyttelsesforordningen vil kunne videregive relevante oplysninger til Datatilsynet, der er den uafhængige tilsynsmyndighed med databeskyttelsesreglerne i Danmark, jf. § 27, stk. 1, i databeskyttelsesloven.

Det er særligt i situationer, hvor boligkreditgivere eller boligkreditformidlere videregiver eller udnytter fortrolige kundeoplysninger, som er personoplysninger, at det vil være relevant for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet, herunder i forbindelse med oversendelse af klager til videre foranstaltning. Bestemmelsen vil desuden give mulighed for en vis koordination af myndighedernes behandling af de samme klager. Datatilsynet fører i medfør af artikel 25 i databeskyttelsesforordningen tilsyn med databeskyttelse gennem design og databeskyttelse gennem standardindstillinger. Databeskyttelse gennem design og standardindstillinger indebærer, at den dataansvarlige allerede fra det tidspunkt, hvor midlerne for behandlingen fastlægges, f.eks. ved indkøb af et nyt it-system, skal gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som er designet med henblik på at sikre en effektiv implementering af de grundlæggende databeskyttelsesprincipper, som f.eks. lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed. Den dataansvarlige skal således på forhånd have designet og indrettet sin it-mæssige og organisatoriske forretningsunderstøttelse af behandlinger sådan, at forordningens krav og beskyttelseshensyn varetages som en integreret del i hele behandlingsforløbet.

Adgangen til at videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet vil sikre, at Datatilsynet f.eks. i forbindelse med behandling af en sag, som Finanstilsynet allerede har behandlet, kan genbruge de data, som er indhentet hos den pågældende virksomhed, og dermed vil virksomheden undgå at skulle afgive de samme oplysninger flere gange.

Desuden vil bestemmelsen sikre, at myndighederne kan udveksle informationer om igangværende sager, og som følge heraf vil ændringen være med til at styrke samarbejdet mellem Finanstilsynet og Datatilsynet.

Det bemærkes, at muligheden for at videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet ikke vil være begrænset til de ovenfor fremførte eksempler.

Ved Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger til andre myndigheder m.v. i medfør af § 13, stk. 6, i lov ejendomskreditselskaber, der med det foreslåede vil blive til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, vil fortroligheden følge oplysningerne, jf. § 13, stk. 7, i lov om

ejendomskreditselskaber, der med det foreslåede vil blive til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere. Det vil indebære, at ved Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger til Datatilsynet, vil Datatilsynet være omfattet af den samme skærpede tavshedspligt, som Finanstilsynets ansatte er underlagt efter § 13, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, der med det foreslåede vil blive til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det er hensigten, at udvekslingen af fortrolige oplysninger mellem Finanstilsynet og Datatilsynet begrænses til, hvad der vil være relevant og forholdsmæssigt under hensyn til formålet med udvekslingen.

Endelig skal det bemærkes, at ved eventuel videregivelse af personoplysninger vil de gældende regler vedrørende persondatabeskyttelse finde anvendelse, hvorfor behandlingen af persondata altid vil skulle ske under iagttagelse af gældende lovgivning, herunder databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Til nr. 54 (§ 13, stk. 7 og 9, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 13, stk. 7, i lov om ejendomskreditselskaber at modtagere af fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, jf. stk. 6, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den tavshedspligt, der er nævnt i stk. 1.

Det følger af § 13, stk. 9, i lov om ejendomskreditselskaber at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, kun må anvendes i forbindelse med tilsynshvervet til pålæggelse af sanktioner, eller hvis Finanstilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Det foreslås, at i § 13, stk. 7 og 9, der bliver stk. 8 og 10, at ændre »jf. stk. 6« til »jf. stk. 7«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens, som følge af, at det foreslås at indsætte et nyt stk. 4 i § 13, hvorefter gældende stk. 4-9 vil blive til stk. 5-10. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 55 (§ 13 a, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber)

UDKAST

Det følger af § 13 a, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber at stk. 1 ikke er til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 12, stk. 4, og § 13, stk. 6.

Det foreslås i § 13 a, stk. 2, at ændre »§ 12, stk. 4« til § 12 a, stk. 3«, og »§ 13, stk. 6 ændres til »§ 13, stk. 7«.

Den foreslåede ændring er dels en konsekvens af, at det foreslås at ophæve § 12, stk. 4, i lov om ejendomskreditselskaber og i stedet indsætte en ny bestemmelse, hvorved § 12, stk. 4, videreføres i § 12 a, stk. 3. Dels en konsekvens af, at det foreslås at indsætte et nyt stk. 4 i § 13, hvorefter gældende stk. 4-9 vil blive til stk. 5-10.

Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 56 (§ 13 a, stk. 3, 1. og 2. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber

Det følger af § 13 a, stk. 3, i lov om ejendomskreditselskaber at stk. 1 ikke er til hinder for, at personoplysninger, der vedrører en kunde, videregives til et ejendomskreditselskab i forbindelse med sager omfattet af kapitel 3 eller af bekendtgørelser udstedt i medfør heraf, når kunden har givet samtykke til videregivelsen. 1. pkt. finder ikke anvendelse på § 8 b og på bekendtgørelser udstedt i medfør af § 8 a, stk. 6.

Det foreslås, at i § 13 a, stk. 3, 1. pkt., ændres »et ejendomskreditselskab« til »en boligkreditgiver«, og i 2. pkt., ændres »§ 8 a, stk. 6« til »§ 8 a, stk. 5«.

Den foreslåede ændring er dels en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab ændres til boligkreditgiver, jf. forslaget til § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2, dels at § 8 a, stk. 4, i lov om ejendomskreditselskaber foreslås ophævet, hvorefter gældende stk. 5-7 vil blive stk. 4-6. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 57 (Overskriften før § 14 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 14, at indsætte *overskriften* »Påbud om nedlæggelse af hverv m.v.«.

Forslaget har til formål at præcisere, at de efterfølgende bestemmelser fastsætter rammer for Finanstilsynets adgang til at give påbud om nedlæggelse af hvern. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 58 (§ 14 i lov om ejendomskreditselskaber)

Ifølge § 14 i lov om ejendomskreditselskaber og § 14 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, kan Finanstilsynet påbyde en virksomhed at afsætte en direktør eller påbyde et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hvern.

Det foreslås at § 14 nyaffattes.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler at nedlægge sit hvern inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis bestyrelsesmedlemmet efter § 4, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage hvervet. Varigheden af et sådant påbud skal fremgå heraf.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet kan gribe direkte ind over for bestyrelsesmedlemmer i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, som ikke opfylder kravene til hæderlighed, ved at påbyde personen at nedlægge sit hvern. Det foreslåede vil være hurtigt, effektivt og mindre indgribende over for boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren og dennes fortsatte drift end at inddrage virksomhedens tilladelse.

Det er forventningen, at en boligkreditgiver eller boligkreditformidler selv tilskynder et bestyrelsesmedlem, der ikke længere viser sig at være hæderlig til at varetage hvervet, til at nedlægge dette. Finanstilsynets indgrebsmuligheder vil derfor alene skulle anvendes i de ganske særlige tilfælde, hvor det pågældende bestyrelsesmedlem ikke allerede selv har nedlagt sit hvern.

Efterlever bestyrelsesmedlemmet ikke et påbud fra Finanstilsynet, vil vedkommende kunne straffes med bøde, jf. forslaget til § 22, stk. 3, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere jf. lovforslagets § 4, nr. 70. Ansvarssubjektet for overtrædelse af påbuddet vil være bestyrelsesmedlemmet i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler. Den strafbare handling vil

bestå i ikke at efterkomme et påbud fra Finanstilsynet om at nedlægge sit hverv som bestyrelsesmedlem.

Det foreslåede vil desuden medføre, at varigheden vil skulle fremgå af påbuddet.

Det vil betyde, at Finanstilsynet både i tilfælde af meddelelse om afslag på en hæderlighedsansøgning i de tilfælde, hvor bestyrelsesmedlemmet allerede er tiltrådt inden Finanstilsynets godkendelse, eller hvor bestyrelsesmedlemmet allerede varetager hvervet og tidligere er godkendt, vil kunne give påbud om at nedlægge hvervet, hvis det pågældende bestyrelsesmedlem ikke er tilstrækkelig hæderlig. I disse tilfælde vil Finanstilsynets afgørelse skulle indeholde varigheden af påbuddet.

En varighedsangivelse skal angive, hvor længe Finanstilsynet vil anse de passerende forhold for diskvalificerende for den pågældende part, som derved ikke kan blive godkendt i varighedsperioden. Et påbud om at nedlægge hvervet på grund af manglende hæderlighed er absolut og vil påvirke personens hæderlighedsvurdering i alle virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn, og hvor der er krav om hæderlighedsgodkendelse.

Det vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der giver anledning til påbuddet, hvor lang en varighed der skal fastsættes. Varigheden vil som udgangspunkt blive fastsat til et bestemt antal år, der ikke overstiger fem år, medmindre det er særligt alvorlige sager, hvorefter varigheden også kan blive fastsat til indtil videre. Varigheden vil afhænge af grovheden af de passerende forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene forløber sig over, og hvor lang tid der er gået siden de pågældende forhold er ophørt. Finanstilsynet vil foretage en samlet vurdering ved fastsættelse af varigheden for påbuddet.

Et ledelsesmedlem vil ikke kunne forvente, at vedkommende straks efter afslutningen af en konkurs eller en gældssanering på ny vil kunne anses for at opfylde kravene til hæderlighed. Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe påbuddet vil skulle gælde. Finanstilsynets afgørelser vil kunne påklages til Erhvervsankenævnet af den boligkreditgiver eller boligkreditformidler eller det bestyrelsesmedlem, som påbuddet retter sig imod, jf. § 21 i lov om ejendomskreditselskaber, der med forslaget vil blive til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 1 vil med redaktionelle ændringer videreføre § 14, stk. 2 og 3, i lov om ejendomskreditselskaber, og de dele af § 14, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler at nedlægge sit hverv, når der er rejst tiltale mod bestyrelsesmedlemmet i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning, eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at bestyrelsesmedlemmet ikke opfylder kravene i § 4, stk. 1, nr. 3. Finanstilsynet vil fastsætte en frist for efterlevelse af påbuddet.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at Finanstilsynet vil få mulighed for at påbyde et medlem af bestyrelsen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler at nedlægge sit hverv allerede fra det tidspunkt, hvor tiltale er rejst, og indtil straffesagen er afsluttet. Det vil være en forudsætning for udstedelse af et påbud efter denne bestemmelse, at der er rejst tiltale mod den pågældende.

Det vil i nogle tilfælde være tidsmæssigt krævende at placere et strafansvar. Imidlertid vil hensynet til boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren, kunderne og de almene samfundsinteresser, som ligger bag kravene om hæderlighed, tilsige at Finanstilsynet vil få mulighed for at gribe ind over for et bestyrelsesmedlem på et tidligere tidspunkt for at afværge risikoen for, at vedkommende vil påføre en boligkreditgiver eller boligkreditformidler skade.

Finanstilsynets reaktion vil derfor ofte være påkrævet, så snart der er en bestyrket mistanke om, at det pågældende bestyrelsesmedlem har begået et strafbart forhold, hvilket vil være tilfældet, når der er rejst tiltale.

Ved vurderingen af, om der skal meddeles et midlertidigt påbud i medfør af denne bestemmelse, vil Finanstilsynet skulle afveje forseelsens grovhed og det konkrete behov for at fjerne bestyrelsesmedlemmet over for hensynet til den pågældendes retssikkerhed.

Den endelige stillingtagen til, om en person opfylder betingelserne for at være bestyrelsesmedlem i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, i

tilfælde hvor denne midlertidigt er fjernet fra virksomhedens ledelse, vil forudsættes at finde sted i forbindelse med afgørelsen af straffesagen, jf. § 79 i straffeloven. Det følger af denne bestemmelse, at man i forbindelse med domfældelse for en strafbar handling ved dom kan frakende den dømte retten til at udøve erhverv, som er underlagt krav om autorisation eller godkendelse. Hermed vil det blive sikret, at der foretages et samlet opgør med retsfølgerne af en lovovertrædelse.

Sker der i en straffesag ikke samtidig pådømmelse af spørgsmålet om rettighedsfrakendelse, vil spørgsmålet efterfølgende kunne prøves ved domstolene. Det vil blandt andet ske ved, at Finanstilsynet udsteder et påbud direkte til personen, jf. det foreslåede stk. 1, og den person, påbuddet retter sig imod, forlanger, at påbuddet indbringes for domstolene, jf. det foreslåede stk. 8.

Der vil ved en prøvelse af Finanstilsynets påbud kunne tages hensyn til den allerede udmålte straf, således som det ville være sket, hvis strafudmålingen og rettighedsfrakendelsen var sket samtidig med afgørelse af straffesagen. Inden Finanstilsynet vil påbyde et medlem af bestyrelsen i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler at nedlægge sit hverv, vil der i henhold til reglerne i forvaltningsloven skulle foretages partshøring af virksomheden, og den påbuddet retter sig mod.

Efterlever bestyrelsesmedlemmet ikke et påbud fra Finanstilsynet, vil vedkommende kunne straffes med bøde, jf. forslaget til § 22, stk. 3, i lov om boligkreditgivere og boligkreditgivere jf. lovforslagets § 4, nr. 70. Ansvarssubjektet for overtrædelse af påbuddet vil være bestyrelsesmedlemmet i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler. Den strafbare handling vil bestå i ikke at efterkomme et påbud fra Finanstilsynet om at nedlægge sit hverv som bestyrelsesmedlem.

Det foreslåede stk. 2 vil med redaktionelle ændringer delvist videreføre lov om ejendomskreditselskaber § 14, stk. 4, og dele af lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere § 14, stk. 3, der vedrører boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet af egen drift eller efter ansøgning kan tilbagekalde et påbud meddelt et bestyrelsesmedlem efter stk. 1 og 2. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange

afslaget indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom vil skulle indgives til Finanstilsynet senest 4 uger efter, at afslaget er meddelt ansøgeren.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at det sikres, at personer, der har fået påbud om at nedlægge hvervet, vil kunne bede Finanstilsynet om at indbringe afgørelsen for domstolene, hvad enten det er selve påbuddet eller et afslag på at få påbuddet tilbagekaldt, der ønskes indbragt for domstolene. Det vil indebære, at ansøgeren vil kunne forlange, at Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene senest 4 uger efter, at vedkommende har indgivet begæring herom til Finanstilsynet.

Det foreslåede stk. 3 vil med redaktionelle ændringer videreføre § 14, stk. 6, 1.-3. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber, og § 14, stk. 6, 1.-3. pkt., i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet kun er forpligtet til at indbringe en sag for domstolene efter stk. 3 når, 1) påbuddet ikke er tidsbegrænset, 2) der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller 3) der er forløbet mindst 2 år siden et tidligere afslag på tilbagekaldelse fra Finanstilsynet er stadfæstet ved dom.

Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at det ikke vil være muligt at begære et afslag på at omgøre et tidsbegrænset påbud indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Det vil heller ikke være muligt at begære et afslag på tilbagekaldelse af et tidsubegrænset påbud indbragt for domstolene, før der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller der er forløbet mindst 2 år efter, at en domstol senest har stadfæstet et afslag på tilbagekaldelse.

Tidsbegrænsningen for, hvornår et afslag kan forlanges indbragt for domstolene, foreslås indført for at sikre, at ikke ethvert afslag på tilbagekaldelse af et påbud vil kunne forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Dette skyldes, at der må forventes at forløbe en tilstrækkelig tidsperiode fra påbuddet er udstedt, til forholdene, der har dannet grundlag for det af Finanstilsynet udstedte påbud eller har dannet grundlag for, at en domstol har stadfæstet et afslag på tilbagekaldelse, har ændret sig.

De foreslåede begrænsninger vil kun have betydning for muligheden for at kræve sagen indbragt for domstolene af Finanstilsynet. En person, som har modtaget et afslag på sin ansøgning, vil til enhver tid have mulighed for selv at anlægge sag ved domstolene.

Det foreslåede stk. 4 vil med redaktionelle ændringer videreføre § 14, stk. 6, 4. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber og dele af § 14, stk. 6, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet kan inddrage en boligkreditgivers eller boligkreditformidlers tilladelse, jf. § 9, stk. 1, nr. 5, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 1 eller 2.

Det foreslåede stk. 5, vil med redaktionelle ændringer videreføre § 9, nr. 7, i lov om ejendomskreditselskaber og dele af § 14, stk. 7, 2. pkt., i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede stk. 5 vil medføre, at Finanstilsynet vil få kompetence til at inddrage en boligkreditgivers eller boligkreditformidlers tilladelse, hvis ét eller flere bestyrelsesmedlemmer ikke opfylder kravene til hæderlighed. En tilbagekaldelse af tilladelse til at bedrive boligkreditgivning eller boligkreditformidling vil være særligt indgribende, og bestemmelsen vil derfor alene blive benyttet i de helt særlige situationer, hvor den person, som påbuddet retter sig mod, ignorerer et påbud.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet kan påbyde en boligkreditgiver eller boligkreditformidler at afsætte en direktør i virksomheden inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis direktøren ikke kan varetage stillingen, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-5. Varigheden af et sådant påbud skal fremgå heraf.

Det foreslåede stk. 6 vil medføre, at Finanstilsynet vil kunne påbyde en boligkreditgiver eller boligkreditformidler at afsætte en direktør, som ikke længere opfylder kravene til hæderlighed jf. forslaget til § 4, stk. 1, nr. 2-5, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 11.

En varighedsangivelse vil angive, hvor længe Finanstilsynet vil anse de passerende forhold for diskvalificerende for den pågældende part ved en eventuel ny ansøgning om hæderlighedsvurdering. Et påbud om at nedlægge hvervet på grund af manglende hæderlighed er absolut og vil påvirke personens hæderlighedsvurdering i alle virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn, og hvor der er krav om hæderlighedsgodkendelse.

Det vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der giver anledning til påbuddet, hvor lang en varighed der skal fastsættes. Det foreslås, at varigheden som udgangspunkt fastsættes til et bestemt antal år, der ikke overstiger fem år, medmindre det er særligt alvorlige sager, hvorefter varigheden kan fastsættes uden en bestemt tidsgrænse. Varigheden vil afhænge af grovheden af de passerende forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene forløber sig over og, hvor lang tid, der er gået, siden de pågældende forhold er ophørt. Finanstilsynet vil foretage en samlet vurdering ved fastsættelse af varigheden for påbud.

Det foreslåede stk. 6 vil med redaktionelle ændringer videreføre § 14, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, i lov om ejendomskreditselskaber og § 14, stk. 1 og 4, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i *stk. 7*, at Finanstilsynet kan påbyde en boligkreditgiver eller boligkreditformidler at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning, eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 4, stk. 1, nr. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Det foreslåede stk. 7 vil medføre, at Finanstilsynet vil få mulighed for at påbyde en boligkreditgiver eller boligkreditformidler midlertidigt at fjerne en direktør allerede fra det tidspunkt, hvor tiltale er rejst, og indtil straffesagen er afsluttet. Det vil være en forudsætning for udstedelse af et påbud efter denne bestemmelse, at der er rejst tiltale mod den pågældende.

Det kan i nogle tilfælde være tidsmæssigt krævende at placere et strafansvar. Imidlertid tilsiger hensynet til boligkreditgivere eller boligkreditformidlere, kunderne og de almene samfundsinteresser, som ligger bag kravene om egnethed og hæderlighed, at Finanstilsynet vil få mulighed for at gribe ind over

for et medlem af direktionen på et tidligere tidspunkt for at afværge risikoen for, at personen påfører en boligkreditgiveren eller boligkreditgiver skade. Finanstilsynets reaktion vil derfor ofte være påkrævet, så snart der er en be- styrket mistanke om, at det pågældende medlem af direktionen har begået et strafbart forhold.

Ved vurderingen af, om der vil skulle meddeles et midlertidigt påbud i med- før af denne bestemmelse, vil Finanstilsynet skulle afveje forseelsens grov- hed og det konkrete behov for at fjerne vedkommende over for hensynet til den pågældendes retssikkerhed.

Den endelige stillingtagen til, om en person opfylder betingelserne for at være direktør i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, i tilfælde hvor vedkommende midlertidigt er fjernet fra virksomhedens ledelse, forudsæt- tes at finde sted i forbindelse med afgørelsen af straffesagen, jf. § 79 i straf- feloven. Det følger af denne bestemmelse, at man i forbindelse med dom- fældelse for en strafbar handling ved dom kan frakende den dømte retten til at udøve erhverv, som er underlagt krav om autorisation eller godkendelse. Hermed sikres det, at der foretages et samlet opgør med retsfølgerne af en lovovertrædelse.

Bliver der under straffesagen nedlagt påstand om, at tiltalte ikke opfylder kravene til hæderlighed i det foreslåede § 4, stk. 1, nr. 2-5, i lov om bolig- kreditgivere og boligkreditformidlere, men der ved en fejl ikke sker pådøm- melse af spørgsmålet, vil denne fejl kunne rettes gennem en anke af rettens afgørelse.

Sker der i en straffesag ikke samtidig pådømmelse af spørgsmålet om hæ- derlighed, vil spørgsmålet efterfølgende kunne prøves ved domstolene. Det kan blandt andet ske ved, at Finanstilsynet udsteder et påbud til boligkredit- giveren eller boligkreditformidleren, jf. det foreslåede stk. 6 og 7, og virk- somheden forlanger, at påbuddet indbringes for domstolene, jf. det foreslå- ede stk. 8. Der vil ved en prøvelse af Finanstilsynets påbud kunne tages hen- syn til den allerede udmålte straf, som det ville være sket, hvis strafudmå- lingen og rettighedsfrakendelsen var sket samtidig med afgørelse af straffe- sagen.

Inden Finanstilsynet påbyder en boligkreditgiver eller boligkreditformidler at afsætte en direktør, vil der i henhold til reglerne i forvaltningsloven skulle foretages partshøring af virksomheden og den, påbuddet retter sig mod. I

denne fase vil virksomhedens bestyrelse have mulighed for af egen drift at afsætte direktøren.

Efter det foreslåede § 22, stk. 3, i lov om boligkreditgivere og boligkreditgivere jf. lovforslagets § 4, nr. 70, kan undladelse af at efterkomme et påbud givet i medfør af stk. 6 og 7 straffes med bøde. Ansvarssubjektet for overtrædelse heraf vil være virksomheder omfattet af loven. Den straffbare handling består i ikke at efterkomme et påbud fra Finanstilsynet om at afsætte en direktør.

Det foreslåede stk. 7, vil med redaktionelle ændringer videreføre § 14, stk. 4, 1. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber og § 14, stk. 3, 1. og 2. pkt., i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i stk. 8, at påbud meddelt efter stk. 1, 2, 6 og 7, kan forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet af boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren og den person, som påbuddet er rettet mod. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet senest 4 uger efter, at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslåede stk. 8 er udtryk for et dobbelt retssikkerhedsprincip, idet personen eller virksomheden også vil have mulighed for at indbringe en negativ hæderlighedsafgørelse for Erhvervsankenævnet eller for selv at indbringe afgørelsen for domstolene. Der stilles ingen formkrav til anmodningen.

Det foreslåede stk. 8 vil ikke afskære den pågældende boligkreditgiver eller boligkreditformidler og den person, som påbuddet retter sig mod, fra selv at anlægge sag ved domstolene gennem den almindelige borgerlige retspleje.

En anmodning om indbringelse af sagen for domstolene tillægges som udgangspunkt ikke opsættende virkning, idet det vil stride mod hensynet til at sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed. Dog vil retten have mulighed for ved kendelse at bestemme, at

den pågældende under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller forblive i sin stilling, mens sagen verserer for retten.

Det foreslåede stk. 8, vil med redaktionelle ændringer videreføre § 14, stk. 5, i lov om ejendomskreditselskaber og § 14, stk. 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i *stk. 9*, at afgørelser, som træffes efter § 4, stk. 1, kan forlanges indbragt for domstolene af boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren og den person, som afgørelsen vedrører. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslåede stk. 9 vil medføre, at retsstillingen for den virksomhed eller det ledelsesmedlem, som en afgørelse om afslag på en hæderlighedsansøgning retter sig mod, bliver den samme som for virksomheder og personer, der vil kunne forlange et påbud om at nedlægge et hverv eller afsætte et ledelsesmedlem indbragt for domstolene. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde et dobbelt retssikkerhedsprincip i afgørelsessager, idet personen eller virksomheden også vil have mulighed for at indbringe en negativ hæderlighedsafgørelse for Erhvervsankenævnet eller for selv at indbringe afgørelsen for domstolene.

Det foreslåede stk. 9, vil med redaktionelle ændringer videreføre § 14, stk. 7, i lov om ejendomskreditselskaber og § 14, stk. 8, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i *stk. 10*, at har en boligkreditgiver eller boligkreditformidler ikke afsat direktøren inden for den fastsatte frist, jf. stk. 6 og 7, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 9, stk. 1, nr. 5.

UDKAST

Det foreslåede stk. 10 vil medføre, at Finanstilsynet vil sikres en sanktionsmulighed, som vil kunne benyttes i de helt særlige situationer, hvor en boligkreditgiver eller boligkreditformidler ignorerer påbuddet. Det foreslåede vil medføre, at virksomheden ikke vil kunne fortsætte med at udøve boligkreditgivning eller boligkreditformidling. Fortsætter virksomheden alligevel hermed uden tilladelse, vil virksomheden kunne ifalde straf efter forslaget til § 22, stk. 1, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 70.

Det foreslåede stk. 10, vil med redaktionelle ændringer videreføre § 9, nr. 9, i lov om ejendomskreditselskaber, og § 14, stk. 7, 1. pkt., i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i *stk. 11*, at drives en boligkreditgiver eller boligkreditformidler som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, gælder stk. 1-10 for den eller de ledelsesansvarlige i virksomheden.

Det foreslåede stk. 11 vil medføre, at i de tilfælde hvor en boligkreditgiver eller boligkreditformidler drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, vil Finanstilsynet få de samme muligheder for at kunne gribe ind over for de ledelsesansvarlige i virksomheden som i de tilfælde, hvor virksomheden drives som en juridisk person med en egentlig direktion. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1-10.

På den måde vil en effektiv håndhævelse af det foreslåede § 4, stk. 6, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, sikres, for så vidt angår boligkreditgivere og boligkreditformidlere, der drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.

Med den eller de ledelsesansvarlige i boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren forstås den eller de personer, der er ansvarlige for den overordnede henholdsvis daglige ledelse af virksomheden. Den formelle stillingsbetegnelse er ikke afgørende for, om en person anses for at være den ledelsesansvarlige. Det vil bero på en konkret vurdering, om det er reglerne for afsættelse af direktører eller reglerne om bestyrelsesmedlemmers nedlæggelse af deres hverv, der finder anvendelse. Det vil være afgørende for denne vurdering, hvilken kategori, der har flest lighedspunkter i forhold til den

pågældende ledelsesansvarliges funktion. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til det foreslåede § 4, stk. 6.

Det foreslåede stk. 11 er en ny bestemmelse for boligkreditgivere, men bestemmelsen foreslås indført for denne type virksomhed, idet det samtidigt foreslås, at kravet om selskabsform ophæves, jf. den foreslåede § 3 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere jf. lovforslagets § 4, nr. 8, hvilket vil medføre, at boligkreditgivere fremover vil kunne drive en boligkreditgiver som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Det foreslåede stk. 11 vil med redaktionelle ændringer videreføre den del af § 14, stk. 9, i lov om investeringsrådgiver og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Til nr. 59 (Overskriften før § 15 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 15 at indsætte *overskriften* »Finanstilsynets offentliggørelse af reaktioner m.v.«.

Forslaget har til formål at præcisere, at de følgende bestemmelser regulerer, hvornår Finanstilsynet med angivelse af virksomhedens navn skal offentliggøre reaktioner, politianmeldelser, domme og bøder på Finanstilsynets hjemmeside. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 60 (§ 15 i lov om ejendomskreditselskaber)

Ifølge § 15 i lov om ejendomskreditselskaber og § 18 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere skal Finanstilsynets reaktioner offentliggøres. Finanstilsynet kan offentliggøre påbud meddelt efter § 12, stk. 7, jf. § 8, med angivelse af selskabets navn.

Bestemmelserne § 15 i lov om ejendomskreditselskaber og § 18 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere foreslås nyaffattet, hvor reglerne om offentliggørelse af Finanstilsynets reaktioner deles op i flere bestemmelser for at skabe en bedre struktur og et bedre overblik over reglerne.

Forslaget vil medføre, at reglerne om offentliggørelse af Finanstilsynets reaktioner bliver mere overskuelige og læsevenlige. Den foreslåede opbygning er i højere grad i overensstemmelse med den opbygning, der anvendes i Finanstilsynets øvrige tilsynslove. Bestemmelsen vil medføre materielle ændringer.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet med angivelse af virksomhedens navn skal offentliggøre de oplysninger, der er omfattet af bestemmelsens nr. 1-4, på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog § 15 d.

Den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 1, vil videreføre de dele af § 15 i lov om ejendomskreditselskaber, og § 18 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører Finanstilsynets offentliggørelse af oplysninger på Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslåede § 15, stk. 1, nr. 1-4, oplister de tilfælde, hvor Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner m.v. på Finans tilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. For så vidt angår interessentskaber, hvor en eller flere interessenter er fysiske personer, er disse omfattet af begrebet personoplysninger i henhold til databeskyttelsesloven.

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kunde-forhold ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

UDKAST

Offentliggørelse af en tilsynsreaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 13 i lov om ejendomskreditselskaber, som med lovforslaget vil blive ændret til § 13 lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed tilsynsreaktionen vedrører.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre reaktioner givet efter § 12, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed omfattet af denne lov.

Det foreslåede stk. 1, nr. 1, vil medføre, at reaktioner givet efter § 12, stk. 2, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn.

I forbindelse med Finanstilsynets bestyrelses behandling af sager og afgivelse af tilsynsreaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens tilsynsreaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår af den foreslåede § 15 d. Hvis det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres, vil et udkast til offentliggørelse skulle vedlægges udkastet til tilsynsreaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed skal sendes i partshøring

hos de berørte virksomheder. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelsen.

Finanstilsynets bestyrelse kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, hvis bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse, og at Finanstilsynet som følge af dette kan ifalde et erstatningsansvar. Udbetaling af en erstatning kræver dog blandt andet, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Finanstilsynet kan afgøre eller træffe beslutning i en sag uden at forelægge denne for bestyrelsen, hvis sagen er af uopsættelig karakter, og hvis øjemedet ellers ville forspildes, jf. § 22, stk. 2, i forretningsordenen for Finanstilsynets bestyrelse. Sådanne tilsynsreaktioner skal offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af Finanstilsynets bestyrelse, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Det følger desuden af bestemmelsen, at den også omfatter tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden sagen har været behandlet af Finanstilsynets bestyrelse. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis som Finanstilsynets bestyrelse gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre reaktioner givet i henhold til § 12, stk. 2, i denne lov, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn.

Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af de reaktioner vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af § 15, stk. 1, nr. 1.

Bestemmelsen vil medføre, at reaktioner givet i henhold til § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn.

Reaktioner givet til virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil alene blive offentliggjort på Finanstilsynets side. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende såvel virksomheder, der er og ikke er under tilsyn.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning, jf. det foreslåede § 12, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 6, jf. nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, er det kun Finanstilsynet, som forpligtes til at offentliggøre beslutningen på sin hjemmeside. Offentliggørelse skal ske med virksomhedens navn, hvis beslutningen vedrører en juridisk person. Er der derimod tale om fysiske personer, vil der ikke skulle ske offentliggørelse. Herudover kan der ikke ske offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring. I forbindelse med Finanstilsynets bestyrelses behandling af sager om afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse.

UDKAST

Gør en eller flere af undtagelser til offentliggørelsespligten sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelsen eller beslutningen. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår af den foreslåede § 15 d. Indstilles det, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til offentliggørelsesversion blive vedlagt udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kan en offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed reaktionen vedrører. Det følger desuden af bestemmelsen, at den også omfatter reaktioner givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse samt beslutninger om at overgive sager eller regler udstedt i medfør af lovforslaget til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden at sagen har været behandlet af Finanstilsynets bestyrelse. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis, som Finanstilsynets bestyrelse gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre overtrædelser af forbuddet mod udøvelse af boligkreditgivning eller boligkreditformidling uden tilladelse, jf. §§ 3 eller 3 a.

Det foreslåede nr. 4 vil medføre, at virksomheder, der overtræder forbuddet mod at udøve boligkreditgivning eller boligkreditformidling uden tilladelse, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at offentligheden får oplysning om virksomheder, der driver virksomhed uden tilladelse, fordi der herved ikke er sikkerhed for, at disse virksomheder lever op til de grundlæggende krav, der skal være opfyldt for at udøve boligkreditgivning eller boligkreditformidling.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan beslutte, at offentliggørelse efter *stk. 1, nr. 2-4*, skal ske i form af et resumé.

Ved resumé forstås en kort gengivelse af hovedpunkterne i reaktionen. Finanstilsynet kan ved vurderingen af, om der skal udarbejdes og offentliggøres et resumé, inddrage blandt andet påtalens, påbuddets, tvangsbødens eller beslutningens længde og kompleksitet samt øvrige forhold, som taler for at offentliggøre et resumé frem for den fulde tekst.

Det foreslåede stk. 2 er ny for både boligkreditgivere og boligkreditformidlere. Bestemmelsen svarer dog til, hvad der i øvrigt er gældende i flere tilsynslove på det finansielle område.

Til nr. 61 (§§ 15 a-15 h i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 15 a i lov om ejendomskreditselskaber, at videregiver en virksomhed omfattet af loven oplysninger om virksomheden, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis de i bestemmelsen nævnte forhold er til stede.

Det følger af § 15 b, skatte- og vækstministeren kan fastsætte regler om ejendomskreditselskabers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af ejendomskreditselskaber og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før ejendomskreditselskabet.

Det foreslås, at §§ 15 a og 15 b ophæves, og i stedet indsættes §§ 15 a-15 h.

Det foreslåede er en konsekvens af, at en række bestemmelser skal indføres i en mere meningsskabende rækkefølge. Det vil samtidig betyde, at den gældende § 15 a foreslås indsat som § 15 h og den gældende § 15 b foreslås indsat som § 15 g.

(Til § 15 a)

Det foreslås i § 15 a, at indbringes en reaktion, der offentliggøres i henhold til § 15, stk. 1, nr. 1 og 2, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Ved hurtigst muligt forstås som udgangspunkt arbejdsdagen efter, Finanstilsynet er blevet bekendt med, at reaktionen er indbragt for Erhvervsankenævnet eller domstolene.

Den foreslåede § 15 a vil medføre, at det skal fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, hvis en reaktion indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene. Status samt det efterfølgende resultat af anken vil ligeledes skulle offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt. Status kan f.eks. være, at parten efterfølgende trækker sin klage tilbage, eller at sagen afvises, hvorimod der ikke skal ske offentliggørelse i tilfælde, hvor der ikke er sket nyt i sagen.

Den foreslåede bestemmelse vil være ny. Bestemmelsen foreslås indført, da det vil være i offentlighedens interesse at være bekendt med, om en reaktion indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene samt det efterfølgende resultat heraf.

(Til § 15 b)

Ifølge § 15, stk. 8, i lov om ejendomskreditselskaber, kan Finanstilsynet offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Ifølge § 19 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere skal Finanstilsynet orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, hvis de er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bestemmelserne i loven, samt at Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Det foreslås at indsætte § 15 b.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, hvis disse er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bestemmelserne i denne lov, bortset fra sager omfattet af kapitel 2.

Det foreslåede § 15 b, stk. 1, vil uændret videreføre § 19, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Der vil alene kunne ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, som er en juridisk person. Derimod vil der ikke kunne ske offentliggørelse med navns nævnelse, for så vidt angår fysiske personer. Det vil blandt andet indebære, at en afgørelse, der vedrører en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, som driver en personligt drevet virksomhed, skal offentliggøres i anonymiseret form.

Efter det foreslåede vil det være en forudsætning for Finanstilsynets pligt til at orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, at sagerne har en almen interesse eller har betydning for forståelsen af bestemmelserne i denne lov, bortset fra sager omfattet af kapitel 2. Forud for hver enkelt offentliggørelse skal der derfor foretages en vurdering af, hvorvidt denne betingelse er opfyldt.

Orientering om Finanstilsynets sager skal efter den foreslåede bestemmelse ske, når Finanstilsynet har truffet afgørelse i en sag.

Påtænker Finanstilsynet at offentliggøre en virksomheds navn, vil den berørte virksomhed blive orienteret, inden Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse.

Offentliggørelse skal ske med navns nævnelse, hvis beslutningen vedrører en juridisk person. En offentliggørelse kan imidlertid have indgribende betydning for den berørte virksomhed. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til. Der kan ikke i medfør af bestemmelsen ske offentliggørelse af enkeltpersoners strafbare forhold.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter det foreslåede § 4, stk. 1, nr. 1, i det omfang der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Det foreslåede stk. 2 vil med redaktionelle ændringer videreføre § 19, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, og § 15, stk. 8, i lov om ejendomskreditselskaber. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan offentliggøre redegørelse om Finanstilsynets praksis om egnethedsvurderinger.

Redegørelsen vil have fokus på positive egnethedsafgørelser og vil f.eks. kunne laves som en kommenteret beskrivelse af den retningskabende praksis på området samt dertil knyttede udtalelser af vejledende karakter, som vil kunne bidrage til at afstemme forventningerne mellem virksomhederne og Finanstilsynet med hensyn til, hvordan konkrete sager vurderes. Finanstilsynet vil kunne inddrage de afgørelser, som vurderes at bidrage til at øge kendskabet til Finanstilsynets praksis. Inddragelse af relevante afgørelser vil kunne ske ud fra en konkret vurdering af den enkelte afgørelses relevans. Ved udarbejdelse af redegørelsen vil Finanstilsynet i videst mulig udstrækning skulle søge at anonymisere personoplysninger, så de fysiske og juridiske personer, som oplysningerne vedrører, ikke vil kunne identificeres.

Redegørelsen forventes at indeholde visse almindelige personoplysninger fra egnethedsvurderingerne, idet vurderingen heraf i høj grad vil være baseret på en konkret, individuel vurdering af, om kandidatens samlede viden, faglige kompetencer og erfaring matcher, hvad der må forventes for at kunne varetage den pågældende stilling. Det vurderes som udgangspunkt vanskeligt at give et retvisende billede af praksis uden at redegøre for alle de forhold, der er lagt vægt på i den konkrete vurdering. Idet afgørelserne er så konkret begrundet i konkrete oplysninger om kandidaten, kan det i praksis være vanskeligt at anonymisere omtalen af sagen tilstrækkeligt.

I sager om positive egnethedsvurderinger vil der som udgangspunkt være tale om almindelige personoplysninger, som indgår i en begunstigende forvaltningsakt, og det vil dermed være tilstrækkeligt, at Finanstilsynet sikrer en anonymisering i form af, at det ikke umiddelbart er muligt for tredjeparter i offentligheden, uden særlig tilknytning til sagen, at genkende den pågældende.

I redegørelsen vil kunne indgå oplysninger om de kriterier, Finanstilsynet tillægger vægt i negative egnethedsafgørelser, hvis dette vurderes at være relevant for virksomhederne og kandidater. Når der i redegørelsen inddrages kriterier fra afgørelser eller vejledning, hvor kandidaten ikke vurderes egnet, vil Finanstilsynet skulle sikre, at omtalen heraf er anonymiseret, så den fysiske person, som sagen vedrører, ikke vil kunne identificeres. Hvis det ikke vurderes muligt at sikre en effektiv anonymisering, vil sagen og oplysningerne ikke skulle indgå i redegørelsen.

Redegørelsen er ikke obligatorisk. En redegørelse vil derfor kun blive udarbejdet, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

(Til § 15 c)

Ifølge § 15, stk. 4, i lov ejendomskreditselskaber, og § 18, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, gælder en række regler for Finanstilsynets offentliggørelse, hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning.

Det foreslås at indsætte § 15 c.

Den foreslåede § 15 c vil med redaktionelle ændringer videreføre de dele af § 15, stk. 4, i lov ejendomskreditselskaber og § 18, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, som vedrører offentliggørelse, hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås i *stk. 1*, at er en sag overgivet til politimæssig efterforskning, og er der faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog § 15 d, stk. 1. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Dommen, den vedtagne bøde eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Der vil dog ikke offentliggøres navne på fysiske personer.

Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold og fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden ikke blive offentliggjort. F.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om virksomhedens opbygning og indretning, økonomiske forhold og situation, kundemasse og samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, den vedtagne bøde eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om

offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Offentliggørelse efter bestemmelsen vil ikke indebære, at selve den underliggende sag med dertil hørende akter vil blive offentligt tilgængelig. Sagen vil stadig være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 13 i lov om ejendomskreditselskaber, som med lovforslaget ændres til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og aktlister, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter § 15, stk. 1, nr. 3, og hvor der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og skal sikre at offentligheden får et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at den virksomhed, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, vil der i henhold til det foreslåede § 15 c, stk. 2, kun skulle ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, hvis virksomheden anmoder Finanstilsynet herom.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet vil skulle offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen, i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter § 15, stk. 1, nr. 3, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom vil skulle fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse vil tillige omfatte tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig før udløbet af ankefristen, eller hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 2, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, her under eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede *stk. 2, 4. pkt.*, slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning vil derfor først indtræde i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det vil ikke være afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning vil således indtræde, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden,

den pågældende virksomhed, som sagen vedrører, eller tredjemand. En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed.

En dom er ikke endelig før udløbet af ankefristen, eller hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

(Til § 15 d)

Ifølge § 15, stk. 5 og 6, i lov ejendomskreditselskaber, og § 18, stk. 4 og 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, er Finanstilsynets offentliggørelse underlagt en række begrænsninger.

Det foreslås at indsætte § 15 d under *overskriften* »Begrænsninger i Finanstilsynets offentliggørelse«.

Det foreslåede § 15 d, stk. 1, vil videreføre de dele af § 15, stk. 5 og 6, i lov ejendomskreditselskaber, og § 18, stk. 4 og 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der handler om begrænsninger i Finanstilsynets offentliggørelse. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at offentliggørelse efter § 15, stk. 1, nr. 1-3, og § 15 c, stk. 1, ikke kan ske, hvis offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden.

Det foreslåede vil medføre, at det ikke er muligt at offentliggøre efter de nævnte bestemmelser i de tilfælde, hvor en offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Det forhold, at offentliggørelse af en virksomheds navn vil kunne medføre tab af kunder, eller at en offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod virksomheden, vil ikke i sig selv være nok til at undtage for offentliggørelse. Den foreslåede undtagelse finder således kun anvendelse på de tilfælde, hvor virksomhedens væsentlige interesser krænkes.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at offentliggørelse efter § 15, stk. 1, nr. 1-3, og § 15 c stk. 1, ikke kan ske, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Det foreslåede vil medføre, at der i forbindelse med offentliggørelse af politianmeldelser vil skulle foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til. Finanstilsynet vil forud for offentliggørelse drøfte med politi og anklagemyndighed, om offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning vil kunne skade den politimæssige efterforskning.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at offentliggørelse efter § 15, stk. 1-3, og § 15 c ikke må indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen.

Det foreslåede vil medføre, at de offentliggjorte reaktioner m.v. ikke må indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i offentlighedsloven om begrænsningen i aktindsigt for visse nærmere bestemte typer af oplysninger. Det vil blandt andet være oplysninger om virksomhedens private kunders økonomiske forhold, jf. § 30, nr. 1. For så vidt angår interessentskaber, hvor en eller flere interessenter er fysiske personer, vil oplysninger om interessentskabet, som reaktionen, den fældende dom eller den vedtagne bøde retter sig imod, ikke kunne undtages efter § 30, nr. 1. Oplysninger, som er af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden, såsom erhvervshemmeligheder, vil efter omstændighederne være omfattet af § 30, nr. 2. Finder Finanstilsynet det nødvendigt at offentliggøre oplysninger om fysiske personer, der ikke er omfattet af § 30, nr. 1, i offentlighedsloven, vil reglerne i databeskyttelsesforordningen i øvrigt finde anvendelse.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at offentliggørelse efter § 15, stk. 1-3, og § 15 c ikke må indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra tilsynsmyndigheder i andre lande, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysninger, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet forud for en offentliggørelse af fortrolige oplysninger omfattet af bestemmelsen vil skulle indhente udtrykkeligt samtykke til at offentliggøre den eller de oplysninger, som er

modtaget fra en udenlandsk tilsynsmyndighed, hvis Finanstilsynet ønsker at sådanne oplysninger skal indgå i den offentliggjorte version af reaktionen m.v.

Tilsynsmyndigheder i andre lande vil både omfatte tilsynsmyndigheder inden for eller uden for EU.

Det foreslås i *stk. 3*, at er offentliggørelse undladt i henhold til *stk. 1*, skal der ske offentliggørelse efter § 15, *stk. 1*, nr. 1-3, og § 15 c, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette vil dog kun gælde i op til to år efter datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Offentliggørelse vil dog ikke skulle finde sted, hvis der er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Det foreslåede vil medføre, at hvis offentliggørelse af en reaktion er blevet undladt på grund af tungtvejende hensyn til virksomheden eller efterforskning, og disse hensyn efterfølgende ikke længere gør sig gældende, vil reaktionen samt virksomhedens navn blive offentliggjort. Dette vil dog kun gælde i en periode op til to år efter reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne reaktioner aftager kraftigt hen over tid, og af administrative årsager. På denne baggrund foreslås en grænse på to år. Kravet til efterfølgende offentliggørelse af en reaktion vil dog kun gælde, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Det foreslås i *stk. 4*, at der ikke skal ske offentliggørelse af reaktioner efter § 15, *stk. 1*, nr. 1, om kravene i § 4, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 14 på en overtrædelse af kravene.

Den foreslåede bestemmelse indeholder undtagelserne til det klare udgangspunkt om offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finanstilsynet ikke skal offentliggøre afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse efter § 4.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at Finanstilsynet skal offentliggøre et påbud til en virksomhed om at afsætte en direktør, der ikke

opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 14, hvis de pågældende krav er overtrådt. Det samme gælder i forhold til påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv.

Det foreslåede vil indebære, at der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, vil der ved offentliggørelsen hurtigst muligt skulle medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Forslaget vil svare til regler, der gælder på tværs af den finansielle regulering.

(Til § 15 e)

I § 15, stk. 2 og 4, i lov om ejendomskreditselskaber, og § 18, stk. 1 og 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, følger, at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre tilsynsreaktioner samt dom eller bødevedtagelser. Der er ikke i loven fastsat en frist for Finanstilsynets offentliggørelse.

Det foreslås at indsætte § 15 e under *overskriften* »Tidspunkt for og varigheden af Finanstilsynets offentliggørelse«.

Den foreslåede § 15 e vil videreføre de dele af § 15, stk. 2 og 4, i lov om ejendomskreditselskaber, og § 18, stk. 1 og 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, som vedrører offentliggørelse, med redaktionelle og materielle ændringer for så vidt angår de tidsmæssige frister og rammer for Finanstilsynets offentliggørelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at offentliggørelse efter dette kapitel skal ske hurtigst muligt efter, at personen eller virksomheden er underrettet om reaktionen eller beslutningen. Kan Finanstilsynet ikke underrette den pågældende, skal der alligevel ske offentliggørelse.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet hurtigst muligt efter, at personen eller virksomheden er underrettet om reaktionen eller beslutningen, skal offentliggøre reaktionen eller oplysningerne efter §§ 15-15 d.

Ved hurtigst muligt forstås som udgangspunkt arbejdsdagen efter, Finanstilsynet har underrettet personen eller virksomheden er blevet underrettet.

Formålet med underretningen er fortsat, at virksomheden eller personen skal have mulighed for at kunne forberede sig på offentliggørelsen.

Den materielle ændring vil bestå i, at mens offentliggørelsen efter gældende ret som udgangspunkt skal ske senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen, vil offentliggørelse efter det foreslåede § 15 e, stk. 1, som udgangspunkt skulle ske senest en arbejdsdag efter at Finanstilsynet har underrettet personen eller virksomheden.

Det foreslås i *stk. 2*, at det offentliggjorte skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører fysiske personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige for varetagelsen af de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at offentliggørelsen underlægges nogle tidsmæssige rammer, som vil medvirke til ensretning og bedre struktur.

(Til § 15 f)

I § 15, stk. 2 og 4, i lov ejendomskreditselskaber og § 18, stk. 1 og 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, følger en række regler om virksomheders offentliggørelse.

Det foreslås at indsætte § 15 f under *overskriften »Virksomheders offentliggørelse af reaktioner m.v.«*.

Den foreslåede § 15 f vil videreføre de dele af § 15, stk. 2 og 4, i lov ejendomskreditselskaber, og § 18, stk. 1 og 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, som vedrører virksomheders pligt til at offentliggøre reaktioner givet af Finanstilsynet i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed, efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, oplysninger om at Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, samt oplysninger om, at der er faldet dom, eller at en bøde er vedtaget.

Det foreslås i *stk. 1*, at er en reaktion m.v., der er rettet mod en virksomhed under tilsyn, offentliggjort i medfør af § 15, stk. 1, nr. 1, eller er en dom

eller bødevedtagelse, rettet mod eller vedtaget af en virksomhed under tilsyn, offentliggjort i medfør af § 15 c, stk. 1, skal virksomheden offentliggøre oplysningerne på sin eventuelle hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, jf. dog stk. 2.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed under tilsyn vil skulle offentliggøre reaktioner givet efter det foreslåede § 12, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, til en virksomhed under tilsyn.

Det foreslåede vil desuden medføre, at de virksomheder, der er omfattet af loven, har pligt til at offentliggøre udfaldet af en straffesag på virksomhedens eventuelle hjemmeside, når der er faldet fældende dom eller vedtaget bøde, ligesom Finanstilsynet vil skulle offentliggøre sådanne resultater på Finanstilsynets hjemmeside, jf. det foreslåede § 15 c, stk. 1.

Virksomhedens offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse vil skulle ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme. Med virksomhedens hjemmeside menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det vil ikke være afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden. Kommunerer virksomheden f.eks. via en koncernhjemmeside, vil det være denne hjemmeside, der vil skulle anvendes. Retter reaktionen sig f.eks. mod et datterselskab i en koncern, vil det være på datterselskabets hjemmeside, at reaktionen vil skulle offentliggøres, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab.

Har virksomheden ikke en hjemmeside, vil offentliggørelse alene skulle ske på Finanstilsynets hjemmeside, jf. lovforslagets § 4, nr. 60.

Overtrædelse af det foreslåede § 15 f, stk. 1, vil kunne straffes med bøde, jf. det foreslåede § 22, stk. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 70.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 15 f, stk. 1, vil være den virksomhed under tilsyn, som en reaktion m.v., bøde eller bødevedtagelse er rettet mod. Det vil betyde, at en virksomhed under tilsyn, der undlader at offentliggøre en reaktion m.v. eller en dom eller bødevedtagelse, der er omfattet af bestemmelsen, vil kunne straffes med bøde.

UDKAST

Offentliggør Finanstilsynet en dom eller bødevedtagelse som resumé efter det foreslåede § 15 c, stk. 1, vil virksomheden ligeledes kunne offentliggøre som resumé.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomheden skal offentliggøre en reaktion m.v. som nævnt i *stk. 1* og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheden hurtigst muligt skal offentliggøre en reaktion m.v., og at det senest vil skulle ske tre hverdage efter, at virksomheden har modtaget reaktionen fra Finanstilsynet.

Det foreslåede vil desuden betyde, at lov om kapitalmarkeder skal iagttages i forbindelse med offentliggørelsen af reaktionen, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der vil skulle ske offentliggørelse. Det foreslåede vil derfor medføre, at hvis virksomheden skal offentliggøre intern viden efter artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelse af reaktionen eller beslutningen skulle afvente selskabsmeddelelsen. Kan virksomheden udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17, stk. 4 og 5, i markedsmisbrugsforordningen, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder. Fjernelse af reaktionen fra virksomhedens eventuelle hjemmeside vil skulle finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i tre måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

I sager, der skal forelægges Finanstilsynets bestyrelse, og hvor der foretages partshøring efter forvaltningsloven, vil udkast til afgørelse eller beslutning skulle sendes til parten, samtidig med at afgørelsen og det øvrige sagsmateriale sendes til bestyrelsesmedlemmerne, jf. § 35, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 877 af 24. juni 2025 om forretningsorden for bestyrelsen for Finanstilsynet. I sager omfattet af § 35, stk. 2, hvor Finanstilsynet vurderer, at der skal ske offentliggørelse, vil parten tillige modtage et udkast til afgørelsen eller beslutningen, som den påtænkes offentliggjort.

Overtrædelse af det foreslåede § 15 f, stk. 2, vil kunne straffes med bøde, jf. det foreslåede § 22, stk. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 70.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 15 f, stk. 2, vil være den virksomhed, som er omfattet af stk. 1. Det betyder, at en virksomhed omfattet af stk. 1, som undlader at offentliggøre en reaktion m.v. hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget reaktionen m.v., eller undlader at offentliggøre senest på tidspunktet for offentliggørelse som påkrævet efter lov om kapitalmarkeder, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 3*, at virksomheden skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse, som nævnt i stk. 1, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Bestemmelsen vil medføre, at offentliggørelsen skal ske på virksomhedens hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

I de tilfælde, hvor den fældende dom eller afgørelse ikke er endelig, eller den er anket eller genoptaget, vil dette skulle fremgå af offentliggørelsen. Pligten til at offentliggøre domme og afgørelser vil således gælde, selvom en dom eller afgørelse ikke er endelig.

Retter dommen eller bøden sig f.eks. mod et datterselskab i en koncern, vil offentliggørelse skulle ske på datterselskabets hjemmeside, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab.

Overtrædelse af det foreslåede § 15 f, stk. 3, vil kunne straffes med bøde, jf. det foreslåede § 22, stk. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 70.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 15 f, stk. 3, vil være den virksomhed, som er omfattet af stk. 1. Det vil betyde, at en virksomhed omfattet af stk. 1, og som undlader at offentliggøre en dom eller bødevedtagelse, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at virksomheden har modtaget reaktionen m.v., eller undlader at offentliggøre senest på tidspunktet for offentliggørelse som påkrævet efter lov om kapitalmarkeder, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 4*, at samtidig med offentliggørelsen efter *stk. 1-3*, skal virksomheden indsætte et link på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, som giver direkte adgang til reaktionen, dommen eller bødevedtagelsen, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet, en dom eller en bødevedtagelse.

Med »virksomhedens hjemmeside« menes den hjemmeside om virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det vil ikke være afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden.

Med »forsiden« menes hjemmesidens indgangsside eller den side, som er tænkt til at være den første side, som kunderne m.v. kommer ind på, når de vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det vil af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt skulle fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet, en dom eller en bødevedtagelse.

Overtrædelse af det foreslåede § 15 f, *stk. 4*, vil kunne straffes med bøde, jf. det foreslåede § 22, *stk. 2*, jf. lovforslagets § 4, nr. 70.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 15 f, *stk. 4*, vil være den virksomhed, som er omfattet af *stk. 1*. Det vil betyde, at en virksomhed omfattet af *stk. 1*, som samtidig med offentliggørelse efter *stk. 1-3* undlader at indsætte et link på en synlig måde med direkte adgang til reaktionen m.v., dommen, bødevedtagelsen eller resumeet på forsiden af virksomhedens hjemmeside, kan straffes med bøde. Det betyder også, at en virksomhed omfattet af *stk. 1*, som undlader at lade det fremgå tydeligt af linket og eventuel tilknyttet tekst, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet, en dom eller en bødevedtagelse vil kunne straffes med bøde, og at en virksomhed, omfattet af *stk. 1*, der fjerner informationerne for tidligt eller i strid med de principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 5*, at kommenterer virksomheden reaktionen, dommen eller bødevedtagelsen, vil dette skulle ske i forlængelse af denne, og kommentarerne vil skulle være klart adskilte fra reaktionen, dommen eller bødevedtagelsen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens eventuelle hjemmeside vil skulle finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket

og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Overtrædelse af det foreslåede § 15 f, stk. 5, vil kunne straffes med bøde, jf. det foreslåede § 22, stk. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 70.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 15 f, stk. 5, vil være den virksomhed, som er omfattet af stk. 1. Det vil betyde, at en virksomhed omfattet af stk. 1, og som kommenterer på reaktionen m.v., dommen eller bødevedtagelsen efter stk. 1-3, og som undlader at gøre det i forlængelse heraf, eller hvor kommentarerne ikke er klart adskilte fra reaktion m.v., dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 6*, at virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen.

Det foreslåede vil medføre, at når virksomheden har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen, vil virksomheden skulle give Finanstilsynet meddelelse herom, herunder fremsende kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet vil herefter skulle offentliggøre dommen eller bødevedtagelsen eller et resumé heraf på Finanstilsynets hjemmeside efter § 15 c, stk. 1.

Overtrædelse af det foreslåede § 15 f, stk. 6, vil kunne straffes med bøde, jf. det foreslåede § 22, stk. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 70.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 15 f, stk. 6, vil være den virksomhed, som er omfattet af stk. 1. Det vil betyde, at en virksomhed omfattet af stk. 1, som undlader at give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelse efter stk. 1, hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, vil kunne straffes med bøde. Det vil også betyde, at en virksomhed omfattet af stk. 1, som undlader at fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 7*, at virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside kun gælder for oplysninger om juridiske personer.

Det foreslåede vil medføre, at pligten til at offentliggøre reaktionen m.v. alene vil påhvile virksomheder, som er juridiske personer. Enkeltmands-virksomheder vil således ikke være forpligtet til at offentliggøre en reaktion efter den foreslåede § 15 f. Afgørelser, som alene er rettet mod fysiske personer, vil ikke være omfattet af offentliggørelsespligten i stk. 1. Er en afgørelse rettet mod både en fysisk og en juridisk person, vil afgørelsen skulle offentliggøres efter stk. 1, evt. i anonymiseret form afhængig af sagens karakter og hensynet til den fysiske person.

(Til § 15 g)

Det følger af § 15 b i lov ejendomskreditselskaber, at skatte- og vækstministeren kan fastsætte regler om ejendomskreditselskabers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af ejendomskreditselskaber og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før ejendomskreditselskabet.

I § 20 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, følger, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for investeringsrådgiveres og boligkreditformidlers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Det foreslås at indsætte § 15 g.

Det foreslås i § 15 g, at skatte- og vækstministeren kan fastsætte regler om boligkreditgivers og boligkreditformidlers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Den foreslåede § 15 g vil med materielle ændringer videreføre § 15 b i lov ejendomskreditselskaber og § 20 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, som vedrører at skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om boligkreditgivers og boligkreditformidlers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden samt fastsætte regler om at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering før virksomheden offentliggør vurderingen.

Da Finanstilsynet ved kongelig resolution af 3. juni 2026 er overgået fra at henhøre under Erhvervsministeriet til at henhøre under Skatte- og Vækstministeriet, er bemyndigelsen desuden ændret til skatte- og vækstministeren.

(Til § 15 h)

I § 15 a, stk. 1, i lov ejendomscreditselskaber følger, at Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at berigtige offentliggjorte oplysninger, hvis oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende og Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

I § 15 a, stk. 2, følger, at berigtiger virksomheden ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.

I § 20 a i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, følger, at Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at berigtige offentliggjorte oplysninger, hvis oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende og Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

I § 20 a, stk. 2, følger, at berigtiger virksomheden ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.

Det foreslås at indsætte § 15 h under *overskriften* »Berigtigelse af offentliggjorte oplysninger«.

Det foreslås i *stk. 1*, at videregiver en virksomhed omfattet af loven oplysninger om virksomheden, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende og

2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden handles.

Det foreslåede stk. 1 vil videreføre § 15 a, stk. 1, i lov ejendomskreditselskaber, og § 20 a, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, som vedrører at Finanstilsynet kan påbyde virksomheder at offentliggøre berigtigende oplysninger. Det foreslåede vil medføre redaktionelle og materielle ændringer for så vidt angår omfanget af skadevirkningerne.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet fortsat kan påbyde virksomheden inden for en bestemt frist at berigtige offentliggjorte oplysninger, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende og Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden handles.

Den materielle ændring vil bestå i, at omfanget af skadevirkningerne præciseres. Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet ikke længere skal vurdere om oplysningerne kan have skadevirkning på de finansielle markeder, hvorpå værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt. Den materielle ændring vurderes dog ikke at medføre nogen ændringer i praksis, eftersom hverken boligkreditgivere eller boligkreditformidlere udsteder værdipapirer, der handles på de finansielle markeder, ligesom de offentliggjorte oplysninger, der eventuelt vil skulle berigtiges, ikke vil have nogen væsentlig indflydelse på den finansielle stabilitet.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis virksomheden ikke berigtiger oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter *stk. 1*.

Det foreslåede vil uændret videreføre § 15 a, stk. 2, i lov ejendomskreditselskaber, og § 20 a, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, som vedrører virksomheders pligt til at offentliggøre.

Det foreslåede vil medføre, at berigtiger virksomheden ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter *stk. 1*.

Til nr. 62 (Overskriften før § 16 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 16 at indsætte *overskriften* »Parter«.

Forslaget har til formål at præcisere, at de følgende bestemmelser vedrører partsbegrebet. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 63 (§ 16 i lov om ejendomskreditselskaber)

Ifølge § 16 i lov om ejendomskreditselskaber og § 21 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere anses som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser en række fysiske og juridiske personer, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af de pågældende love eller regler udstedt i medfør af lovene.

Det foreslås at § 16 nyaffattes, og fastsætter, hvem der vil kunne anses som part i forhold til Finanstilsynets afgørelsessager. Opregningen i den foreslåede bestemmelse er udtømmende, og bestemmelsen vil således udgøre en afvigelse fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb.

Det foreslås i *stk. 1*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses virksomheder eller personer, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslåede § 16, *stk. 1*, vil med redaktionelle ændringer videreføre § 16, *stk. 1*, i lov om ejendomskreditselskaber og § 21, *stk. 1*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, for så vidt angår boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede *stk. 1* vil medføre, at det er den virksomhed eller den person, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for, som vil være part i forhold til afgørelsen. Efter bestemmelsen er det således klart, at en virksomhed eller person er part i forhold til Finanstilsynets sager, når Finanstilsynet har truffet en afgørelse over for virksomheden eller personen, eller hvor Finanstilsynet vil træffe en afgørelse over for virksomheden eller personen.

At Finanstilsynet vil træffe en afgørelse over for virksomheden, vil skulle forstås sådan, at der er tale om en sag, hvori der som led i et almindeligt sagsforløb vil blive truffet en afgørelse af Finanstilsynet. Der vil således skulle være tale om en afgørelsessag.

En afgørelsessag vil f.eks. være en sag, hvor en virksomhed ansøger Finanstilsynet om tilladelse, godkendelse m.v., og hvor Finanstilsynet efter behandling af sagen træffer afgørelse om, hvorvidt en sådan ansøgning kan imødekommes.

Ordlyden af den foreslåede partsbestemmelse vil svare til partsbegrebet i forvaltningsloven og vil dermed omfatte sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse.

Partsstatus vil blandt andet indebære adgang til efter forvaltningslovens regler at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse herom for Erhvervsankenævnet. Forvaltningslovens regler om partsbeføjelser finder dog kun anvendelse i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1. Bestemmelsen vil medføre, at kunder i boligkreditgivere eller boligkreditformidlere, ikke anses som parter i forhold til Finanstilsynets sager vedrørende samme boligkreditgivere eller boligkreditformidlere. Dette vil gælde, uanset hvilken interesse de måtte have i en given sag.

Det særlige partsbegreb vil være nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, da parterers adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne. Det fremgår blandt andet af ombudsmandens praksis, at det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb fortolkes bredt, jf. FOB 1987 64, hvor ombudsmanden tillagde indlånerforeningen i 6. Juli Banken partsstatus i forhold til tilsynets sag om anmeldelse af betalingsstandsning.

Det vil ikke være afgørende for opnåelse af partsstatus, om der faktisk træffes en afgørelse i den pågældende afgørelsessag. En virksomheds partstatus vil således ikke blive påvirket af, om der af den ene eller anden grund alligevel ikke træffes afgørelse i sagen.

Klager en forbruger over en virksomheds adfærd, vil forbrugeren ikke være part i sagen. Forbrugerne vil derfor ikke opnå forvaltningslovens

partsrettigheder, men vil i stedet efter offentlighedslovens regler om aktindsigt kunne gøre sig bekendt med de oplysninger, der indgår i Finanstilsynets sag.

Det foreslåede *stk. 2*, opregner hvem der udover *stk. 1*, vil anses som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses en virksomhed eller person, der udøver virksomhed som boligkreditgiver eller boligkreditformidler uden tilladelse, jf. § 2.

Det foreslåede *stk. 2, nr. 1*, vil med redaktionelle ændringer videreføre § 16, *stk. 2, nr. 2*, i lov om ejendomskreditselskaber, og § 21, *stk. 2, nr. 1*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed eller person, der udøver ulovlig virksomhed som boligkreditgiver eller boligkreditformidler anses som part i forhold til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses en virksomhed eller en person, der ansøger om tilladelse til at udøve virksomhed som boligkreditgiver, jf. § 3.

Det foreslåede *stk. 2, nr. 2*, vil med redaktionelle ændringer videreføre § 16, *stk. 2, nr. 3*, i lov om ejendomskreditselskaber. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil medføre, at den pågældende virksomhed eller person vil have forvaltningslovens partsrettigheder allerede under behandlingen af en ansøgning om tilladelse som boligkreditgiver.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses en virksomhed eller en person, der ansøger om tilladelse til at udøve virksomhed som boligkreditformidler, jf. § 3 a.

Den foreslåede vil med redaktionelle ændringer videreføre § 21, *stk. 2, nr. 2*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, for så vidt angår

boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil medføre, at den pågældende virksomhed eller person har forvaltningslovens partsrettigheder allerede under behandlingen af en ansøgning om tilladelse som boligkreditformidler.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses et medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion eller en ledelsesansvarlig, når Finanstilsynet nægter en virksomhed tilladelse, jf. § 3, stk. 1, eller § 3 a, stk. 1, eller inddrager en tilladelse, jf. § 9.

Det foreslåede stk. 2, nr. 4, vil med redaktionelle og materielle ændringer videreføre § 16, stk. 2, nr. 4, i lov om ejendomskreditselskaber. De materielle ændringer vil bestå i, at partsbegrebet også vil omfatte en ledelsesansvarlig, når Finanstilsynet nægter eller inddrager en tilladelse, og at den ansvarlige for handel med pantebreve eller for kreditgivning ikke længere foreslås omfattet af partsbegrebet. De materielle ændringer er en konsekvens af, at kravet om, at en boligkreditgiver skal drives som et aktieselskab eller anpartsselskabs, foreslås ophævet, jf. forslaget til § 3 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 8, og at kravet om, at en boligkreditgiver skal have en ansvarlig for pantebrevshandel eller for kreditgivning, foreslås ophævet, jf. forslaget til § 5 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 12.

Det foreslåede stk. 2, nr. 4, vil med redaktionelle ændringer videreføre § 21, stk. 2, nr. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, for så vidt angår boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Det foreslåede i stk. 2, nr. 4, vil medføre, at et medlem af en virksomheds bestyrelse eller direktion eller en ledelsesansvarlig i en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, vil anses for part i forhold til Finanstilsynet, når Finanstilsynet vil nægte en virksomhed en tilladelse eller vil inddrage denne, for så vidt angår den del af sagen, som vil vedrøre den pågældende. Dette vil f.eks. være i det tilfælde, hvor Finanstilsynet vil give afslag til en virksomhed, der har ansøgt om tilladelse til at udøve virksomhed blandt andet på grund af, at Finanstilsynet i henhold til forslaget til § 4, stk. 1, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere ikke kan godkende et medlem af

virksomhedens bestyrelse. I dette tilfælde vil bestyrelsesmedlemmet være at anse som part i denne del af Finanstilsynets afgørelse om afslag på tilladelse.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses en virksomhed eller person, som Finanstilsynet kræver oplysninger fra til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov, jf. § 17.

Det foreslåede stk. 2, nr. 5, vil med redaktionelle ændringer videreføre § 16, stk. 2, nr. 5, i lov om ejendomskreditselskaber og § 21, stk. 2, nr. 4, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede stk. 2, nr. 5, vil medføre, at en virksomhed eller person, som Finanstilsynet kræver oplysninger fra til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov, anses som part i sagen.

Forud for, at en virksomhed opnår tilladelse efter loven, kan Finanstilsynet indhente oplysninger til bedømmelse af, om virksomheden er omfattet af lovens krav om tilladelse til at udøve virksomhed som boligkreditgiver eller boligkreditformidler. En virksomhed eller person, der modtager en sådan henvendelse, vil have partsstatus efter det foreslåede nr. 5.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses en virksomhed eller person, som omfattes af en afgørelse truffet af Finanstilsynet om personens egnethed og hæderlighed i henhold til § 4.

Det foreslåede vil med redaktionelle ændringer videreføre § 21, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, for så vidt angår boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere.

Det foreslåede vil medføre, at en direktør eller et bestyrelsesmedlem eller en indehaver af en enkeltmandsvirksomhed, der ikke vurderes at være egnet eller hæderlig i forbindelse med en ansøgning om tilladelse, eller som afsættes i henhold til en afgørelse, jf. den foreslåede § 14, i lov om ejendomskreditselskaber, der bliver til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, vil være part for så vidt angår denne afgørelse.

Det foreslåede vil desuden medføre, at bestemmelsen tillige vil gælde for boligkreditgivere. Det foreslåede stk. 2, nr. 6, er ny for boligkreditgivere,

men det foreslås at udvide partsbegrebet for boligkreditgivere, så det stemmer bedre overens med partsbegrebet i de øvrige tilsynslove.

§ 16, stk. 2, nr. 1, i lov om ejendomskreditselskaber om, at det selskab, der udøver aktiviteter som ejendomskreditselskab anses som part i Finanstilsynets sag, foreslås ikke videreført. Bestemmelsen anses ikke længere for nødvendig fordi det i stedet omfattes af det foreslåede stk. 1, og det foreslås derfor, at bestemmelsen ophæves.

Til nr. 64 (Overskriften før § 17 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 17 at indsætte *overskriften* »Indhentelse af oplysninger«.

Forslaget har til formål at præcisere, at de følgende bestemmelser sætter rammer for Finanstilsynets indhentelse af oplysninger. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 65 (§ 17 i lov om ejendomskreditselskaber)

Ifølge § 17, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber skal ejendomskreditselskaber efter anmodning give Finanstilsynet de bestemte oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. Efter stk. 2 har ejendomskreditselskaber, der har afgivet oplysninger efter stk. 1 pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis ejendomskreditselskabet efterfølgende konstaterer at oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Efter stk. 3 har Finanstilsynet adgang til at afkræve fysiske og juridiske personer alle oplysninger, der er nødvendige for tilsynets bedømmelse af, om deres aktiviteter er omfattet af lovens bestemmelser.

Ifølge § 12, stk. 5, i lov om ejendomskreditselskaber kan Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til lokaler tilhørende selskaber omfattet af loven med henblik på at indhente oplysninger.

Ifølge § 12 stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere kan Finanstilsynet som led i sit tilsyn kræve, at en virksomhed fremlægger alle de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed, herunder oplysninger til afgørelse af, om et forhold er omfattet af denne lov.,

Efter stk. 2 har virksomheder, der har afgivet oplysninger efter stk. 1 pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden efterfølgende konstaterer at oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Efter stk. 3 kan Finanstilsynet udføre inspektioner på stedet hos en virksomhed omfattet af loven. Efter stk. 4 kan Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en virksomhed omfattet af loven med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

Det foreslås at § 17 nyaffattes.

Det foreslås i *stk. 1*, at boligkreditgivere og boligkreditformidlere omfattet af loven efter anmodning skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Det foreslåede vil med redaktionelle ændringer videreføre § 17, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber og § 12, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede vil medføre, at en boligkreditgiver eller boligkreditformidler omfattet af loven vil have pligt til at give Finanstilsynet de oplysninger, som Finanstilsynet anmoder om, som led i udøvelsen af sin tilsynsmyndighed. Bestemmelsen vil dermed også være Finanstilsynets hjemmel til at indhente oplysninger hos virksomhederne.

Det vil være Finanstilsynet, der vurderer, hvilke oplysninger, som er nødvendige for at føre tilsyn med virksomhedens overholdelse af reglerne. Det vil være en forudsætning, at der er en sammenhæng mellem de ønskede oplysninger og det regelsæt, som Finanstilsynet i det konkrete tilfælde vil påse overholdelsen af.

Indhentning af oplysninger vil skulle ske under iagttagelse af kravene i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven), om blandt andet selvinkriminering, der vil medføre, at Finanstilsynet ikke vil kunne håndhæve en oplysningspligt, hvis Finanstilsynet har konkret mistanke om, at den pågældende har begået et strafbart forhold, og oplysningerne vil kunne være af betydning for den nærmere vurdering heraf.

De nævnte virksomheder vil kun være forpligtede til at give oplysninger til Finanstilsynet efter anmodning. Som eksempel på oplysninger omfattet af det foreslåede stk. 1 kan nævnes oplysninger om virksomhedens forretningsmodel.

Der må alene behandles nødvendige personoplysninger i forbindelse med indhentelse af oplysninger efter det foreslåede stk. 1. Indhentelsen af personoplysninger vil skulle ske i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, litra c, hvorefter personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (dataminimering).

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. forslaget til § 22, stk. 3, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere jf. lovforslagets § 4, nr. 70. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 17, stk. 1, vil være virksomheder omfattet af loven. Den strafbare handling vil bestå i ikke at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en boligkreditgiver, der ikke vil udlevere virksomhedens interne retningslinjer om kreditværdighedsvurdering.

Det foreslås i *stk. 2*, at fysiske og juridiske personer skal give Finanstilsynet alle oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om en virksomhed eller person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Det foreslåede stk. 2 vil med redaktionelle ændringer videreføre § 17, stk. 3, i lov om ejendomskreditselskaber og § 12, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at Finanstilsynet ud over oplysninger fra boligkreditgivere eller boligkreditformidlere omfattet af loven, vil kunne kræve oplysninger fra virksomheder og fysiske personer, der ikke har en tilladelse efter § 3, stk. 1, eller § 3 a, stk. 1, men hvor Finanstilsynet vil skulle vurdere, om virksomheden udøver virksomhed, der vil være omfattet af loven og dermed vil kræve tilladelse. Det vil være en forudsætning for Finanstilsynets anmodning om oplysninger, at der er tale om oplysninger, som vil være nødvendige for Finanstilsynets vurdering af virksomhedens aktiviteter.

Indhentning af oplysninger vil skulle ske under iagttagelse af retssikkerhedsloven, herunder § 10 om forbuddet mod selvinkriminering, der medfører, at Finanstilsynet ikke vil kunne håndhæve en oplysningspligt, hvis Finanstilsynet har konkret mistanke om, at den pågældende har begået et strafbart forhold, og oplysningerne vil kunne være af betydning for den nærmere vurdering heraf.

Overtrædelse af bestemmelsen vil være strafbelagt, jf. forslaget til § 22, stk. 3, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere jf. lovforslagets § 4, nr. 70. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 17, stk. 2, vil være virksomheder eller personer, fra hvilke Finanstilsynet vil anmode om oplysninger til brug for vurdering af, om virksomheden udøver aktivitet omfattet af loven eller om personen er omfattet af bestemmelser i loven. Den straffbare handling vil bestå i ikke på anmodning fra Finanstilsynet at give de oplysninger, som er nødvendige for, at Finanstilsynet kan vurdere, om virksomheden eller den fysiske person udøver tilsynsbelagt virksomhed i henhold til loven. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der ikke vil udlevere en redegørelse om virksomhedens aktiviteter, der vil kunne understøtte Finanstilsynets vurdering.

Det foreslås i *stk. 3*, at oplysninger afgivet efter stk. 1 og 2 hurtigst muligt skal berigtiges over for Finanstilsynet, hvis virksomheden efterfølgende konstaterer følgende: 1) Oplysningerne har ikke været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller 2) Oplysningerne er på et senere tidspunkt blevet misvisende.

Det foreslåede stk. 3 vil med redaktionelle ændringer videreføre § 17, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber og § 12, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at oplysninger der er afgivet efter stk. 1 og 2 hurtigst muligt vil skulle berigtiges overfor Finanstilsynet, hvis boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Med hurtigst muligt forstås, at der vil skulle gives meddelelse, så snart boligkreditgiveren eller boligkreditformidleren bliver opmærksom på, at en

oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet, er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende. Med begrebet hurtigst muligt vil der være plads til en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekte. Hurtigst muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af ledelsen, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Ved, at oplysningerne ikke har været korrekte, forstås, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen af oplysningerne, eller at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil f.eks. være datamateriale, som indeholdt forkerte værdier. Det kan også være forudsætninger, som efterfølgende viser sig ikke at indtræffe, hvorfor disse vil skulle berigtiges, så forkerte oplysninger ikke vil blive lagt til grund for en afgørelse.

Det vil ikke være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold. Det vil betyde blandt andet, at der ikke gælder en berigtigelsespligt, hvis f.eks. oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til et forretningslokale tilhørende en virksomhed omfattet af denne lov med henblik på at indhente oplysninger, herunder ved inspektion.

Det foreslåede *stk. 5* vil med redaktionelle ændringer videreføre § 12, *stk. 5*, i lov om ejendomskreditselskaber og § 12, *stk. 4*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede *stk. 4* vil medføre, at Finanstilsynet uden retskendelse kan få adgang til forretningslokaler tilhørende en virksomhed omfattet af denne lov med henblik på at indhente oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse om Finanstilsynets adgang til virksomheder uden retskendelse udgør således en særegen undtagelse, og dermed vil kravet om retskendelse efter grundlovens § 72, 2. pkt., for foretagelse af husundersøgelse, blive fraveget.

Finanstilsynet vil som udgangspunkt udelukkende have adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger. I tilfælde, hvor en virksomhed er af så begrænset størrelse, at virksomhedens forretningslokale befinder sig i et privat hjem, vil Finanstilsynet dog have adgang hertil i overensstemmelse med denne bestemmelse.

Finanstilsynet har behov for at kunne udøve sin tilsynsvirksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en virksomhed måtte nægte at give Finanstilsynet de oplysninger, som vil være nødvendige til brug for tilsynsvirksomheden, samt tilfælde hvor en virksomhed på anden vis modvirker en inspektion.

Det kan f.eks. dreje sig om situationer, hvor en tilsynsbelagt virksomhed nægter Finanstilsynet adgang til virksomheden i forbindelse med et ordinært inspektionsbesøg. Der kan også være tale om en særlig situation, der kræver, at Finanstilsynet skridter til omgående handling, og hvor en umiddelbar adgang til virksomheden er en forudsætning for at håndtere situationen.

Finanstilsynets tilsynsvirksomhed vil skulle ske under iagttagelse af bestemmelserne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). Det følger af retssikkerhedslovens § 5, stk. 1, at der forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb skal ske underretning af parten om beslutningen. Dette udgangspunkt vil dog kunne fraviges helt eller delvis, hvis øjemedet med tvangsindgrebets gennemførelse ville forspildes, hvis forudgående underretning skulle gives, jf. § 5, stk. 4, nr. 1, i retssikkerhedsloven.

Det forslåede vil desuden give Finanstilsynet mulighed for at foretage inspektion uden forudgående varsling. Denne hjemmel vil alene skulle anvendes af Finanstilsynet efter et almindeligt proportionalitetsprincip i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at formålet med inspektionen ville blive forspildt, hvis inspektionen blev varslet. Udgangspunktet vil således fortsat være, at inspektioner hos de virksomheder, som er omfattet af loven, skal varsles på forhånd i det omfang, det er muligt. Hjemlen kan derfor tænkes anvendt, f.eks. hvor en tilsynsbelagt virksomhed nægter Finanstilsynet adgang til virksomheden i forbindelse med en ordinær inspektion. Der kan også være tale om en krisesituation, der kræver, at Finanstilsynet skridter til omgående handling, og hvor en umiddelbar adgang til virksomheden eller personen er en forudsætning for at håndtere situationen. Hvis en virksomhed skulle modarbejde en inspektion i disse situationer, er der ikke fundet

grundlag for at foretage begrænsninger i Finanstilsynets adgang til at foretage inspektioner uden retskendelse.

Finanstilsynet må kun skaffe sig adgang til en virksomheds lokaler uden retskendelse, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Finanstilsynets mulighed for at få adgang uden retskendelse kan kun anvendes i tilsynsmæssigt øjemed. Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

Det vil være en betingelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger som f.eks. tvangsbøder.

I tilfælde, hvor det efter Finanstilsynets konkrete vurdering anses for nødvendigt at foretage kontrolbesøg uden forudgående varsling, vil der fortsat skulle ske iagttagelse af almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder eksempelvis forbuddet mod selvinkriminering, jf. § 10, stk. 1, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven), hvilket vil betyde, at en person, der er anklaget for et strafbart forhold, har ret til ikke at udtale sig om den påståede lovovertrædelse, ligesom vedkommende ikke kan blive tvunget til at medvirke til at opklare det påståede strafbare forhold.

En forudsætning for at anvende hjemlen til at foretage en inspektion er desuden, at Finanstilsynet ikke med rimelig grund har mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en strafbar lovovertrædelse, jf. retssikkerhedslovens § 9, idet Finanstilsynet i et sådant tilfælde vil skulle anmelde sagen til politiet, der vil behandle sagen efter reglerne i retsplejeloven.

§ 12, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere foreslås ikke videreført, da det følger af det foreslåede stk. 4, at Finanstilsynet mod behørig legitimation kan få adgang til forretningslokaler, herunder ved inspektion. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i Finanstilsynets øvrige tilsynslove.

Til nr. 66 (Overskriften før § 18 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 18 at indsætte *overskriften* »Udmåling af frister«.

UDKAST

Forslaget har til formål at præcisere, at bestemmelsen fastsætter regler for udmåling af frister. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 67 (Overskriften før § 19 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 19 at indsætte *overskriften* »Afgift«.

Forslaget har til formål at præcisere, at bestemmelsen indeholder Finanstilsynets hjemmel til at opkræve afgift fra virksomheder omfattet af denne lov. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren vil kunne orientere sig om lovens struktur og indhold.

Til nr. 68 (§ 19 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 19 i lov om ejendomskreditselskaber at ejendomskreditselskaber under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Det følger af § 22 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere at virksomheder omfattet af loven betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i § 19, at »ejendomskreditselskaber under tilsyn efter denne lov« ændres til »virksomheder omfattet af loven«.

Den foreslåede ændring vil være en konsekvens af, at betegnelsen ejendomskreditselskab foreslås ændret til boligkreditgiver, og at reglerne om boligkreditformidlere vil blive flyttet fra lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 69 (Overskriften før § 20 i lov om ejendomskreditselskaber)

Det foreslås før § 20 at indsætte *overskriften* »Krav om digital kommunikation«.

Forslaget har til formål at præcisere, at § 20 fastsætter krav vedrørende digital kommunikation. Den foreslåede ændring vil bidrage til at øge lovens overskuelighed og brugervenlighed, idet læseren lettere vil kunne orientere sig om lovens struktur og opbygning.

Til nr. 70 (§ 22 i lov om ejendomskreditselskaber)

Ifølge § 22 i lov om ejendomskreditselskaber og § 26 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er visse overtrædelser af de pågældende love strafbelagt. Bestemmelsen fastsætter desuden strafansvar for juridiske personer samt forældelsesfristen for overtrædelse af lovenes bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås at nyaffatte § 22.

Den foreslåede § 22 vil videreføre implementeringen af artikel 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (herefter boligkreditdirektivet).

Det foreslås i *stk. 1*, at overtrædelse af § 2, § 4, stk. 4, jf. § 4, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 4, stk. 5, jf. § 4, stk. 4, jf. § 4, stk. 1, nr. 3 og 4, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslåede stk. 1 vil med redaktionelle ændringer videreføre de dele af § 26, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditformidlere.

Stk. 1 vil desuden med materielle ændringer videreføre dele af § 22, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber. Den materielle ændring vil indebære en strafskærpelse for boligkreditgivere.

Det foreslåede vil indebære en skærpelse af straffen for boligkreditgivere, idet overtrædelse af tilladelseskravet i § 2, stk. 1, undladelse af at efterkomme påbud efter § 3, stk. 7, og undladelse af at berigtige oplysninger efter § 17 i lov om ejendomskreditselskaber der bliver til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, nu foreslås straffet med bøde eller fængsel

indtil 4 måneder, medmindre højre straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslåede svarer til, hvad der i øvrigt gælder på det finansielle område.

For beskrivelse af ansvarssubjekter og den strafbare handling vedrørende de strafbelagte bestemmelser henvises der til bemærkningerne til de strafbelagte bestemmelser.

De foreslåede strafbelagte bestemmelser vil enten være bestemmelser, som indeholder konkrete handlepligter for de omfattede virksomheder eller fysiske personer, eller bestemmelser, som indeholder forbud for virksomheder og ledelse.

I de tilfælde, hvor de foreslåede strafbelagte bestemmelser indeholder pligter eller forbud for virksomheden, vil ansvaret for overtrædelse af bestemmelserne kunne pålægges enten virksomheden, jf. det foreslåede § 22, stk. 5, en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, oftest ledelsen, eller både virksomheden og én eller flere sådanne personer i forening.

Der vil således kunne rejses tiltale mod virksomheden alene eller mod både virksomheden og en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, og endelig vil der også kunne rejses tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden alene. Udgangspunktet vil være, at der vil blive rejst tiltale mod virksomheden for overtrædelsen, men dette vil kunne kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og denne ikke er af underordnet karakter. Der vil som udgangspunkt ikke skulle rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Anvendelsen af fængselsstraf vil især være relevant i, men ikke begrænset til, tilfælde af særligt grove, gentagne, systematiske eller forsætlige overtrædelser af lovens krav. Der henvises i øvrigt til straffelovens § 80, som angiver de hovedhensyn, der skal vægtes ved straffastsættelsen. Der skal lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden. Ved vurderingen af lovovertrædelsens grovhed skal der tages hensyn til den skade, fare og krænkelse, som er forbundet med lovovertrædelsen. Ved vurderingen af oplysninger om gerningsmanden skal der tages

hensyn til dennes almindelige personlige og sociale forhold, dennes forhold før og efter gerningen samt dennes bevæggrunde til gerningen.

Det vil være en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende fysiske eller juridiske person ikke vil kunne straffes for handlingen eller undladelsen efter andre alvorligere bestemmelser i straffeloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at overtrædelse af § 5 a, stk. 1, § 5 b, stk. 1, § 5 c, stk. 1, § 8 g og § 15 f, stk. 1 og 3-7, straffes med bøde.

Det foreslåede stk. 2 vil med redaktionelle ændringer videreføre § 22, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer for boligkreditgivere. Det foreslåede stk. 2 vil med materielle ændringer videreføre de dele af § 26, stk. 2, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der vedrører boligkreditformidlere. De materielle ændringer består i, at de bestemmelser i gældende § 18, stk. 1 og 3, der vedrører Finanstilsynets offentliggørelse, ikke længere strafpålægges, hvilket i øvrigt har været en lovteknisk fejl.

For beskrivelse af ansvarssubjekter og den strafbare handling vedrørende de strafbelagte bestemmelser henvises der til bemærkningerne til de strafbelagte bestemmelser.

De strafbelagte bestemmelser vil være bestemmelser, som indeholder konkrete handlepligter for de omfattede virksomheder eller fysiske personer, og de mulige ansvarssubjekter for straf ved overtrædelse af bestemmelserne vil være virksomheden, jf. det foreslåede stk. 5, en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, oftest ledelsen, eller både virksomheden og én eller flere sådanne personer i forening.

Det foreslås i *stk. 3*, at en boligkreditgiver eller boligkreditformidler, der ikke efterkommer et påbud, som er givet i medfør af § 12, stk. 3, eller § 14, stk. 6 og 7, eller en virksomhed, der undlader at meddele eller berigtige oplysninger efter § 17, stk. 1-3, straffes med bøde.

Det foreslåede stk. 3 vil med redaktionelle ændringer videreføre § 22, stk. 2 og 3, i lov om ejendomskreditselskaber, og § 26, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer.

§ 12, stk. 3, fastsætter, at Finanstilsynet kan give et påbud til fysiske og juridiske personer omfattet af loven til at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør af loven.

§ 14 fastsætter, at Finanstilsynet kan give et påbud til en boligkreditgiver eller boligkreditformidler om at afsætte et direktionsmedlem.

§ 17 vil pålægge en pligt for virksomheder til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed og at berigtige sådanne oplysninger, hvis de ikke har været korrekte ved afgivelsen, eller de på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at der vil kunne pålægges strafansvar, hvis et påbud givet i medfør af lovens § 12, stk. 3, og § 14, stk. 6 og 7, ikke efterkommes, eller hvis en virksomhed undlader at meddele oplysninger efter § 17, stk. 1 og 2, eller berigtige oplysninger efter § 17, stk. 3.

Såvel fysiske som juridiske personer vil kunne modtage et påbud fra Finanstilsynet om at opfylde de pligter, der vil følge af lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere. Ansvarssubjektet for overtrædelsen vil være den fysiske eller juridiske person, der står som modtager af et påbud.

Det foreslås i *stk. 4*, at et bestyrelsesmedlem i en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 14, stk. 1 og 2, kan straffes med bøde.

Det foreslåede stk. 4 vil videreføre § 22, stk. 3, 2. pkt., i lov om ejendoms-kreditselskaber. Bestemmelsen er dog ny for så vidt angår boligkreditformidlere, da den gældende regulering alene giver mulighed for at straffe virksomheden med bøde. Det nye er således, at det bliver muligt at straffe et bestyrelsesmedlem for ikke at efterkomme et påbud.

Det foreslåede vil medføre, at et bestyrelsesmedlem i en boligkreditgiver og en boligkreditformidler vil kunne pålægges bøde, hvis den pågældende ikke efterkommer et påbud om at nedlægge sit hverv som følge af, at denne ikke længere lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene.

Egnetheds- og hæderlighedskravene findes i forslaget til § 4 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere. For nærmere om kravene henvises derfor til lovforslagets § 4, nr. 11 og bemærkningerne hertil.

I forslaget til § 9, stk. 1, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, vil Finanstilsynet få mulighed for at påbyde et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv, hvis dette ikke lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene.

I forslaget til § 9, stk. 2, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere vil Finanstilsynet få mulighed for at påbyde et bestyrelsesmedlem i en boligkreditgiver eller en boligkreditformidler at nedlægge sit hverv, når der er rejst tiltale mod bestyrelsesmedlemmet i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at personen ikke opfylder kravene i § 4, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås i *stk. 5*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det foreslåede *stk. 5* vil uændret videreføre § 22, stk. 5, i lov om ejendoms-kreditselskaber og § 26, stk. 5, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser indeholder pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden, en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, oftest ledelsen, eller både virksomheden og én eller flere sådanne personer i forening. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Det foreslås i *stk. 6*, at forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er fem år.

Det foreslåede *stk. 6* vil uændret videreføre § 26, *stk. 6*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Yderligere vil det foreslåede *stk. 6* med materielle ændringer videreføre § 22, *stk. 6*, i lov om ejendomskreditselskaber. Det foreslåede *stk. 6* vil medføre, at forældelsesfristen for boligkreditgivere for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven hæves fra to til fem år.

Bestemmelsen svarer til, hvad der i øvrigt gælder på det finansielle område.

Det følger af straffelovens § 93, *stk. 1*, at forældelsesfristen, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i et år for overtrædelsen, er to år, og at forældelsesfristen, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i fire år for overtrædelsen, er fem år.

Med det foreslåede *stk. 6* vil den almindelige forældelsesfrist på to år efter straffelovens § 93, *stk. 1*, nr. 1, blive fraveget. Den femårige forældelsesfrist vil svare til den almindeligt gældende forældelsesfrist i den finansielle lovgivning. Den forlængede forældelsesfrist vil være begrundet i, at en række overtrædelser først opdages ved undersøgelser i virksomheden. Da tilsynsmyndighedernes undersøgelser ofte foretages med mere end to års interval, ville der kunne være indtruffet forældelse ved konstatering af disse overtrædelser, hvis ikke fristen forlænges.

Det foreslås i *stk. 7*, at ved udmåling af bøder lægges der vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges der i den forbindelse vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges der vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Det foreslåede *stk. 7* er en ny bestemmelse.

Det foreslåede *stk. 7* vil medføre, at når der skal udmåles en bøde for overtrædelse af den foreslåede § 22 eller bestemmelser fastsat i medfør af lov om ejendomskreditselskaber, som med lovforslaget ændres til lov om

boligkreditgivere og boligkreditformidlere, så vil der skulle lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold.

Ved udmålingen af bøder bør der, ud over de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10, indgå betragtninger om, at der skal være en sammenhæng mellem virksomhedernes finansielle styrke, grovheden af overtrædelsen og bødestørrelsen. Dette skal sikre, at sanktionsniveauet for overtrædelser er mærkbart for alle aktører, så bøder vil have en pønal og præventiv effekt. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængigt af gerningsmandens økonomiske forhold. Anvendelsen af fængselsstraf vil især være relevant, men ikke begrænset til tilfælde af særligt grove, gentagne, systematiske eller forsætlige overtrædelser af lovens krav. For nærmere om strafudmålingsprincippet henvises i øvrigt til straffelovens § 80.

Det vil være en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende ikke vil kunne straffes for handlingen eller undladelsen efter andre alvorligere bestemmelser i straffeloven.

Bødeniveauet for overtrædelse af lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere bør fastsættes efter en model svarende til lov om finansiell virksomhed og hvidvaskloven. Bøderne foreslås fastsat, så de afspejler den betydning, lovens overholdelse har for at sikre en ordentlig forbrugerbeskyttelse og styrke forbrugernes tillid til den finansielle sektor, og for Finanstilsynets mulighed for at føre et effektivt tilsyn.

Henset til formålet med loven foreslås standardbøderne for overtrædelser af loven fastsat, så de svarer til det bødeniveau, der er kodificeret i hvidvaskloven, og at det skærpede bødeniveau afspejler det strafniveau, der i øvrigt er gældende for overtrædelse af den finansielle regulering. Det foreslås, at virksomhederne opdeles i fem kategorier efter deres økonomiske størrelse. Udgangspunktet for bødeudmåling ved overtrædelse af lovens strafbelagte bestemmelser vil være standardbøder.

Det foreslås, at der fastsættes minimumsbøder for overtrædelse af lovens pligter på mellem 50.000 kr. og 400.000 kr. afhængigt af, hvilken kategori den pågældende virksomhed befinder sig i. Ved eksempelvis overtrædelse af reglerne om indhentelse af oplysninger, jf. det foreslåede § 17, stk. 1 og 2, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 65, vil standardbøderne kunne finde anvendelse, så straffen som

UDKAST

udgangspunkt vil skulle fastsættes til en bøde på 50.000 kr. i førstegangstilfælde for en virksomhed i kategori 1. Der vil blive lagt vægt på, at overtrædelse af bestemmelsen vil kunne medføre, at Finanstilsynet ikke vil have adgang til de oplysninger, som er nødvendige for at føre et tilstrækkeligt tilsyn med boligkreditgivere og boligkreditformidlere omfattet af loven, eller at Finanstilsynet ikke vil kunne få de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, hvorvidt virksomheder, som ikke er omfattet af loven, udøver ulovlig virksomhed.

Det er hensigten, at strafudmålingen ved andengangstilfælde som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 pct., en forhøjelse på 100 pct. i tredje gangstilfælde, en forhøjelse på 200 pct. i fjerde gangstilfælde og en forhøjelse efter en konkret vurdering ved senere gentagelsestilfælde.

De to øvrige overordnede bødeniveauer vil være fastsat som et interval, som bøden i de konkrete sager vil blive fastlagt inden for. Herved vil det blandt andet blive muligt at tage hensyn til, hvor grov den konkrete lovovertrædelse er og størrelsesmæssige udsving inden for de enkelte kategorier. Ved vurderingen af overtrædelsens grovhed inden for hvert interval vil det være de almindelige regler i straffeloven, herunder særligt lovens §§ 51 og 80-82, der vil finde anvendelse.

Bøder bør herefter udmåles efter følgende principper:

	<i>Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 1</i>	<i>Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 2</i>	<i>Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 3</i>	<i>Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 4</i>	<i>Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 5</i>
<i>Nettoomsætning</i>	- 50. mio. kr.	+ 50 mio. kr. – 100 mio. kr.	+ 100 mio. kr. – 1 mia. kr.	+ 1 mia. kr. – 10 mia. kr.	+ 10 mia. kr.-100 mia. kr.
<i>Standardbøde</i>	50.000	75.000	100.000	200.000	400.000
<i>Skærpet bødeniveau</i>	500.000 kr. – 1 mio. kr.	750.000 kr. – 2 mio. kr.	100.000 kr. – 5 mio. kr.	200.000 kr. – 15 mio. kr.	400.000kr. – 50 mio. kr.

Der henvises desuden til bemærkningerne til § 1, nr. 117, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 39 som fremsat, side 119 nederst (forslag til ændring af lov om finansiel virksomhed m.fl.), og § 9, nr. 1, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 47 som fremsat, side 111 (forslag til ændring af hvidvaskloven m.fl.).

Det vil dog i sidste ende bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i den enkelte sag. Domstolene vil således kunne fravige bødeniveauet i op- eller nedadgående retning.

Anvendelsen af dette skema må ikke medføre en bødestraf, der ligger under niveauet for bødeniveauet ved overtrædelser af markedsføringsloven.

Det foreslås i *stk. 8*, at i regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af reglerne.

Det foreslåede *stk. 8* vil uændret videreføre § 22, *stk. 4*, i lov om ejendoms-kreditselskaber. Yderligere vil det foreslåede *stk. 8* med redaktionelle ændringer videreføre § 26, *stk. 4*, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer.

I lov om ejendoms-kreditselskaber, som med lovforslaget ændres til, lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, vil der blive fastsat bemyndigelser til at udstede administrative forskrifter. I sådanne bekendtgørelser vil der efter det foreslåede § 22, *stk. 8*, kunne fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser heri.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 1, *stk. 11*, i lov om kapitalmarkeder)

Lov om kapitalmarkeder § 1 fastlægger anvendelsesområdet for lovforslaget som helhed og de enkelte kapitler, der finder anvendelse for en begrænset kreds af aktører som eksempelvis udstedere.

Det følger af gældende § 1, *stk. 11*, at reglerne i §§ 203-208, om begrænsninger i håndhævelsen af aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse og begrænsninger af virkningen af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse og slutaftregnings- eller modregningsbestemmelse, ikke gælder for selskaber,

omfattet af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Det betyder, at i tilfælde hvor pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber skal afvikles i henhold til kapitel 5, 6 og 10 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder eller i henhold til afsnit V, kapitel III, afdeling 3, eller kapitel IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter, gælder §§ 203-208 om retsvirkninger og begrænsninger af sikkerhedsstillelse m.v. ikke.

Det foreslås i § 1, stk. 11, at indsætte efter »visse finansielle virksomheder«: »eller i henhold til §§ 225 a, 225 b, 235 e og 235 f i lov om forsikringsvirksomhed eller i henhold til §§ 25 og 27-43 i lov om restrukturering og afvikling af forsikringsvirksomheder«.

Det foreslåede vil medføre, at undtagelsen i § 1, stk. 11, udvides, så lovens bestemmelser om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse og slutafregnings- eller modregningsbestemmelse heller ikke finder anvendelse, i de situationer hvor Finansiell Stabilitet iværksætter tiltag i henhold til lov om restrukturering og afvikling af forsikringsvirksomheder, herunder nedskrivning af kapitalinstrumenter, restrukturering eller andre afviklingsbeføjelser.

Formålet med ændringen er at lette håndteringen af aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse og slutafregnings- eller modregningsbestemmelser i en afviklingssituation.

Det foreslåede vil således implementere artikel 87, nr. 1, i IRRD.

Til nr. 2 (§ 89, stk. 2, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af § 89, stk. 2, nr. 6, at en operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF) skal have klare og ikkediskriminerende regler, der fastlægger objektive kriterier for adgang til handelsfaciliteten.

Det foreslås, at der i § 89, stk. 2, nr. 6, efter »have« indsættes »og offentliggøre«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at operatøren af en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF) skal offentliggøre sine regler for adgang til handelsfaciliteten.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre en fuldstændig implementering af artikel 18, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II).

Til nr. 3 (§ 125 i lov om kapitalmarkeder)

Afsnit VII i lov om kapitalmarkeder, der omfatter §§ 114-134, fastsætter fælles regler for markedspladser.

Artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFIR) handler om investeringsselskabers pligt til at indberette oplysninger til den kompetente myndighed om de transaktioner med finansielle instrumenter, de udfører. Som udgangspunkt påhviler indberetningspligten investeringsselskabet. Det følger af artikel 26, stk. 1.

Det fremgår af artikel 26, stk. 7, første afsnit, at den markedsplads, gennem hvis system transaktionerne blev udført, kan foretage indberetningen på vegne af investeringsselskabet. Det fremgår af artikel 26, stk. 7, 5. afsnit, at hjemlandet skal stille krav om, at markedspladsen, når den udfærdiger indberetninger på vegne af investeringsselskabet, har etableret forsvarlige sikkerhedsmekanismer, der er udformet med henblik på at garantere sikkerheden og autentificeringen ved overførsel af information, minimere risikoen for dataforvanskning og uautoriseret adgang og forhindre lækage for til hver en tid at kunne holde oplysningerne fortrolige. Hjemlandet skal tillige stille krav om, at markedspladsen sørger for at råde over passende ressourcer og backupfaciliteter, så den til enhver tid kan tilbyde og opretholde sine tjenester.

Ansvar for, at indberetningerne foretages rettidigt, fuldstændigt og nøjagtigt, er reguleret i artikel 26, stk. 7, i MiFIR.

Det foreslås at indsætte en ny § 125, der fastsætter krav til operatøren af en markedsplads, når den indberetter transaktioner på vegne af et investeringsselskab.

Det foreslås i § 125, stk. 1, at en markedsplads, der udfærdiger indberetninger på vegne af et investeringsselskab, skal have forsvarlige sikkerhedsmekanismer, der er udformet med henblik på at garantere sikkerheden og

autentificeringen ved overførsel af information, minimere risikoen for dataforvanskning og uautoriseret adgang og forhindre lækage for til hver en tid at kunne holde oplysningerne fortrolige.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at når en markedsplads udfærdiger indberetninger af transaktioner med finansielle instrumenter på vegne af et investeringsselskab i medfør af artikel 26, stk. 7, i MiFIR, skal den have forsvarlige sikkerhedsmekanismer, der sikrer, at oplysningerne videregives korrekt og fortroligt.

Det foreslås i § 125, stk. 2, at markedspladsen ligeledes skal råde over passende ressourcer og backupfaciliteter, så den til enhver tid kan tilbyde og opretholde sine tjenester.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en markedsplads, når den udfærdiger indberetninger af transaktioner med finansielle instrumenter på vegne af et investeringsselskab i medfør af artikel 26, stk. 7, i MiFIR, skal have passende ressourcer og backupfaciliteter, så den kan til enhver tid kan tilbyde og opretholde sine tjenester vedrørende indberetning på vegne af et investeringsselskab.

Overtrædelse af § 125 foreslås straffelagt med bøde medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. lovforslagets § 5, nr. 6. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 125 er operatøren af markedspladsen. I forhold til strafansvar for juridiske personer, henvises til § 255, stk. 3, og for så vidt angår udmålingen af bøder, henvises til § 255, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder og bemærkningerne hertil, jf. Folketingstidende 2016-2017, tillæg A, L55 som fremsat, side 379. Den strafbare handling består i ikke at have forsvarlige sikkerhedsmekanismer, passende ressourcer eller backupfaciliteter i forbindelse med, at markedspladsen i medfør af artikel 26, stk. 7, i MiFIR udfærdiger indberetninger af transaktioner med finansielle instrumenter på vegne af et investeringsselskab.

Til nr. 4 (§ 195 i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af den gældende § 195 i lov om kapitalmarkeder, at en offentlig fond, et forsikringsselskab eller en pensionskasse (såkaldte storkunder) har en begrænset adgang til en værdipapircentral (CSD), som i princippet gør det muligt for de pågældende at agere kontoførende institut på egne vegne ved at indhente oplysninger om egne konti og overføre meddelelser om salg

til de kontoførende institutter, ligesom en storkunde kan foretage anmeldelser til registrering på egne konti.

Det foreslås at ophæve § 195.

Det foreslåede vil indebære, at storkunder ikke kan opnå denne begrænsede adgang til en værdipapircentral (CSD). Storkunder er ikke omfattet af den adgang til at deltage i en værdipapircentral (CSD), som følger af definitionen af deltager i § 3, nr. 23, i lov om kapitalmarkeder. Bestemmelserne i § 3, nr. 23, i lov om kapitalmarkeder implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer.

Med lovforslaget ophæves en bestemmelse, som ikke bliver brugt i praksis.

Til nr. 5 (§ 214 a i lov om kapitalmarkeder)

Kapitel 37 i lov om kapitalmarkeder, der omfatter §§ 211-223 a, fastsætter Finanstilsynets beføjelser til blandt andet at kræve oplysninger, dokumenter og andre data i enhver form fra virksomheder og personer under tilsyn. Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke terminaladgang til indkomstregisteret.

Det foreslås at indsætte en ny § 214 a for at etablere et klart retligt grundlag for, at Finanstilsynet kan indsamle og behandle en række oplysninger i form af deling og samkøring af data, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af Finanstilsynets opgaver i sager om markedsmissbrug.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af, oplysninger fra andre offentlige myndigheder og fra offentligt tilgængelige kilder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at etablere et klart retligt grundlag for, at Finanstilsynet kan indsamle og behandle en række oplysninger i form af deling og samkøring af data, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af Finanstilsynets opgaver.

Det er ikke hensigten med bestemmelsen at fravige tavshedspligtsbestemmelser m.v. på Finanstilsynets områder, og disse vil derfor fortsat skulle

overholdes ved udnyttelse af oplysninger til deling og samkøring af data efter den foreslåede bestemmelse.

Det foreslåede vil medføre at Finanstilsynet kan indsamle og behandle oplysninger om fysiske personers indkomst og økonomiske forhold i øvrigt (indkomstregistret, skatteoplysninger (R75) og skattekontoen).

De oplysninger, som er tilsigtet at skulle kunne indsamles, behandles og samkøres, vil omfatte både almindelige, fortrolige og følsomme oplysninger.

Oplysningerne, som indsamles og behandles efter den foreslåede bestemmelse, vil i første række være oplysninger om fysiske personers ansættelsessted og indkomst.

Der vil kunne indsamles og behandles offentligt tilgængelige oplysninger, herunder fra søgemaskiner som f.eks. Google. Indsamlingen og behandlingen, herunder samkøringen, efter det foreslåede stk. 1 vil navnlig blive brugt til at styrke Finanstilsynets tilsyn i sager om markedsmisbrug. Det er Finanstilsynets vurdering, at der bør fastsættes en udtrykkelig hjemmel til at indsamle og behandle oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder, henset til den øgede brug af oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder sammenholdt med den øgede digitalisering og de stigende datamængder fra offentligt tilgængelige kilder. Lovforslaget indebærer ikke en udvidet adgang til at indsamle oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder, men sikrer alene et klart hjemmelsgrundlag for Finanstilsynets indsamling og behandling af oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder. I forbindelse med beslutningen om, hvilke offentligt tilgængelige oplysninger, som Finanstilsynet vil indsamle og behandle, vil Finanstilsynet foretage en vurdering af, hvorvidt det er sagligt og proportionalt at indsamle og behandle den pågældende type oplysning. Derved sikres det, at den pågældende type oplysning alene indsamles og behandles, såfremt det er nødvendigt og ikke går videre, end hvad formålet tilsiger.

Udtrykket »samkøring« er en fælles betegnelse for forskellige tekniske løsninger, som vedrører sammenkobling af oplysninger, der kommer fra forskellige registre. Under samkøring hører maskinelle overførsler f.eks. dataindhentning, hvorved et register tilføres oplysninger fra et andet register, således at det modtagende register udvides med disse oplysninger. Til begrebet samkøring henregnes endvidere maskinelle sammenstillinger af

oplysninger fra forskellige registre, hvorved der dannes et nyt »uddata-produkt«, f.eks. et nyt register.

Begrebet »offentligt tilgængelige kilder« skal forstås bredt og omfatter således både personoplysninger og andre oplysninger fra enhver offentligt tilgængelig kilde, herunder enhver informationskilde af både elektronisk og ikke-elektronisk karakter, som inden for rammerne af gældende ret kan tilgås i det offentlige rum. Oplysninger og kilder, der er tilgængelige på almindelige kommercielle vilkår, f.eks. gennem betaling af abonnement eller andre former for betalingstjenester, anses tillige som offentligt tilgængelige. Med »nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver« sigtes til, at der ikke ændres på det grundlæggende kriterium om, at anvendelse af oplysninger, herunder personoplysninger, kræver et sagligt formål, og at behandlingen ikke må være mere omfattende, end forholdet tilsiger. Der er ikke tilsigtet nogen fravigelse af databeskyttelsesforordningen eller databeskyttelseslovens regler i den forbindelse.

Finanstilsynets indsamling og behandling af oplysninger fra andre offentlige myndigheder og offentligt tilgængelige kilder vil omfatte oplysninger, som er offentliggjort, eller som andre myndigheder er i besiddelse af forud for lovforslagets ikrafttræden. Oplysningerne vil således kunne vedrøre forhold fra tidligere end nærværende lovs ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan behandle, herunder samkøre, oplysninger, som tilsynet ud over de tilfælde, der er nævnt i lovforslagets § 214 a, *stk. 1*, er i besiddelse af, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets kontrol- og tilsynsopgaver.

Den foreslåede bestemmelse vil dermed omfatte alle øvrige oplysninger, som Finanstilsynet er i besiddelse af. Det kan eksempelvis være oplysninger, som virksomheder har indberettet til Finanstilsynet, som følge af deres indberetningspligter, eller det kan være kontrolsager, hvor Finanstilsynet har indsamlet oplysninger fra virksomhederne. Reglen vil blive anvendt til at udnytte Finanstilsynets eksisterende oplysninger til at styrke Finanstilsynets kontrol- og tilsynsfunktioner også på tværs af Finanstilsynets områder. Det vurderes primært at ville være nødvendigt at anvende oplysningerne inden for tilsynets kontrol- og tilsynsområder, hvorfor bestemmelsen foreslås begrænset hertil.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet kan få terminaladgang til nødvendige oplysninger som omfattes af *stk. 1-3*, og videregive disse oplysninger til andre offentlige myndigheder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af disse myndigheders kontrol- og tilsynsopgaver. Finanstilsynet vil alene få adgang til oplysninger i indkomstregisteret i det omfang, det efter en konkret vurdering er nødvendigt og sagligt.

Den foreslåede bestemmelse vil give Finanstilsynet hjemmel til at indhente nødvendige oplysninger fra indkomstregisteret til brug for behandling af konkrete sager om markedsmisbrug, navnlig i sager om markedsmanipulation og insiderhandel. Nødvendige oplysninger kan være oplysninger om ansættelsessted og indkomstforhold. At have terminaladgang betyder, at en offentlig myndighed med specifik lovhjemmel kan give udvalgte ansatte direkte adgang til et register. Finanstilsynet har eksempelvis også terminaladgang til CPR-registeret. Adgangen vil en myndighed få på baggrund af en aftale, som skal indgås med Told- og Skatteforvaltningen, jf. § 7, *stk. 5*, i lov om et indkomstregister.

Finanstilsynet vil med terminaladgang til de nødvendige oplysninger i indkomstregisteret kunne tilvejebringe relevante data hurtigt i forbindelse med oplysning af sager uden at skulle henvende sig til skattemyndighederne eller andre myndigheder. En adgang til indkomstregisteret for Finanstilsynet vil således effektivisere og øge kvaliteten i sagsbehandlingen i de typer af markedsmisbrugssager, der kræver oplysninger om indkomstforhold.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at Finanstilsynet med en sådan terminaladgang til indkomstregisteret ikke vil være berettiget til at få adgang til andre eller flere oplysninger, end der allerede i dag er adgang til i medfør af forvaltningslovens og databeskyttelsesforordningens almindelige videregivelsesregler. Adgangen til registeret vil således alene sikre Finanstilsynet en hurtig og effektiv adgang til de nødvendige oplysninger uden at skulle indhente dem fra andre myndigheder.

Det bemærkes, at de pågældende oplysninger i indkomstregisteret allerede indhentes af politiet i forbindelse med deres behandling af markedsmisbrugssager, som Finanstilsynet oversender. Finanstilsynets adgang til indkomstregisteret vil derfor kunne understøtte og lette politiets arbejde ved at sikre en mere effektiv informationsudveksling og sagsoplysning.

Den foreslåede hjemmel skal udmøntes ved en aftale mellem på den ene side Told- og Skatteforvaltningen og på den anden side Finanstilsynet. Ved denne aftale om adgangen til registreret skal det blandt andet nærmere fastlægges, hvilke oplysninger Finanstilsynet skal have adgang til, og hvilken type adgang der skal være tale om, f.eks. webservice eller online adgang. Denne aftale skal indgås under iagttagelse af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, og Finanstilsynet vil kun være berettiget til at få adgang til oplysninger i indkomstregisteret i det omfang, det efter en konkret vurdering er nødvendigt og sagligt.

Det vil f.eks. være tilfældet, hvor Finanstilsynet har modtaget en underretning om en mistænkelig handel, eller hvor Finanstilsynet selv har undersøgt en række handler, hvor en eller flere fremstår mistænkelige i forbindelse med offentliggørelsen af en større begivenhed som intern viden til markedet, og Finanstilsynet samtidig vurderer, at den pågældende persons generelle handelsmønster forstærker mistanken om den pågældende handel. I en sådan situation vil det være nødvendigt og sagligt at indhente oplysninger om personens ansættelsessted og eventuelle lønforhold for at vurdere sandsynligheden for, om personen kunne have været i besiddelse af intern viden på handelstidspunktet. Oplysningerne skal anvendes til at undersøge, om der foreligger en mulig relation til det selskab, hvor den interne viden har været til stede. I sager om markedsmanipulation kan det ligeledes være nødvendigt og sagligt at indhente sådanne oplysninger.

Der foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for indsamling, behandling og videregivelse af oplysninger, herunder om hvornår og til hvilke formål oplysninger kan indsamles og behandles, hvornår sletning af oplysninger skal finde sted, hvilke myndigheder Finanstilsynet kan videregive oplysninger til og om de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der skal iagttages ved behandlingen. Ved fastsættelsen af disse regler vil de involverede offentlige myndigheder blive inddraget.

Adgangen til at fastsætte regler skal ske inden for rammerne af arkivlovens regler om bevaring og kassation af offentlige arkivalier m.v., samt anden lovgivning, som indeholder krav til opbevaring og sletning. Ved sletning forstås i overensstemmelse hermed arkivering og kassation af de omfattede oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse vil herudover indebære, at Finanstilsynet skal fastsætte regler, som sikrer et passende beskyttelsesniveau i forbindelse med

Finanstilsynets gennemførelse af behandling i tillæg til de almindelige regler i databeskyttelsesforordningen.

Som nævnt i pkt. 3.16.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger vil Finanstilsynet i medfør af lovforslagets stk. 4 og inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 23 kunne fastsætte nærmere regler om, at Finanstilsynet må viderebehandle personoplysninger til andre formål, end de oprindeligt var indsamlet til, uafhængigt af formålenes forenelighed (formålsbestemthedsprincippet).

Ved udnyttelsen af bemyndigelsen vil kravene i forordningens artikel 23, stk. 2, skulle være opfyldt. Det indebærer, at Finanstilsynet, når der udstedes en bekendtgørelse, som blandt andet begrænser formålsbestemthedsprincippet, som minimum – og hvor det er relevant – særligt skal sikre, at bekendtgørelsen indeholder de specifikke bestemmelser, der kræves i henhold til artikel 23, stk. 2.

Begrænsningen af formålsbestemthedsprincippet indebærer konkret, at Finanstilsynet får adgang til at foretage test med de data, som omfattes af de foreslåede bestemmelser i stk. 1-3. Det fremgår af Justitsministeriets betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen, side 158, at en sådan fremgangsmåde, hvorefter der i lovgivningen foretages fravigelser af forordningen, er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen, såfremt fravigelsen opfylder de krav, som er fastlagt i forordningens artikel 23.

Begrænsningen af formålsbestemthedsprincippet vurderes at være en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund af hensyn til Finanstilsynet og andre offentlige myndigheders, herunder skattevæsenets, kontrol-, tilsyns- og reguleringsfunktioner, der udgør offentlig myndighedsudøvelse.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 kan alene anvendes til at fravige formålsbestemthedsprincippet i relation til behandling af oplysninger i henhold til stk. 1-3. Det skal vurderes konkret, om fravigelser, der fastsættes i medfør af bestemmelsen, lever op til databeskyttelsesforordningens artikel 23.

Der foretages ikke i øvrigt fravigelse af reglerne i databeskyttelsesforordningen, herunder de registreredes rettigheder. Spørgsmålet om underretning og indsigt i data m.v., som behandles i medfør af stk. 1-3, skal derfor afgøres

efter de almindelige regler i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.16 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 247, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 247 i lov om kapitalmarkeder fastsætter hvilke bestemmelser i lov om kapitalmarkeder, der kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås i § 247, stk. 1, at ændre »§§ 122-124« til »§§ 122-125«.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 5, nr. 3, hvor det foreslås at indsætte en ny § 125 i lov om kapitalmarkeder.

Den foreslåede ændring vil medføre, at overtrædelse af § 125 i lov om kapitalmarkeder kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Af den foreslåede § 125 fremgår det, at en markedsplads, der udfærdiger indberetninger på vegne af et investeringsselskab, skal have forsvarlige sikkerhedsmekanismer, der er udformet med henblik på at garantere sikkerheden og autentificeringen ved overførsel af information, minimere risikoen for dataforvanskning og uautoriseret adgang og forhindre lækage for til hver en tid at kunne holde oplysningerne fortrolige. Markedspladsen skal desuden have passende ressourcer og backupfaciliteter, så den til enhver tid kan tilbyde og opretholde sine tjenester.

Selve indberetningspligten og ansvaret for, at indberetning sker fyldestgørende og rettidigt, er reguleret i artikel 26 i MiFIR, som er strafbelagt i § 248 i lov om kapitalmarkeder.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre en fuldstændig implementering af artikel 70, stk. 3, litra b, nr. xix, i MiFID II.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 1, stk. 2, nr. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder)

UDKAST

Ifølge § 1, stk. 2, nr. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder, finder loven, bortset fra de oplistede bestemmelser, ikke anvendelse på ejendomskreditselskaber.

Det foreslås, at nyaffatte § 1, stk. 2, nr. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder med ordlyden at loven bortset fra § 9, § 11 a, stk. 1-5, og §§ 11 b og 11 c ikke finder anvendelse på følgende forbrugslånsvirksomheder: boligkreditgivere omfattet af § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede vil medføre, at lov om forbrugslånsvirksomheder ikke finder anvendelse for boligkreditgivere, som er omfattet af § 1, stk. 1, 1. pkt., i den foreslåede lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, på nær de bestemmelser, som er oplistet i den indledende tekst til § 1, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomhed.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede § 1 i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2, hvor betegnelsen ejendomskreditselskab ændres til boligkreditgiver. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Til § 7

Til nr. 1 (§ 1, nr. 5 i lov nr. 712 af 20. juni 2025)

Det følger af § 1, nr. 5, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love, at der indsættes en ny § 2 i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås at § 1, nr. 5, ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 1, nr. 5, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 3, idet bestemmelsen foreslås genindsat i § 2, nr. 3, i nærværende lovforslag grundet en fejlagtig henvisning i § 2, stk. 3, nr. 2, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2 (§ 24, stk. 6, i lov nr. 712 af 20. juni)

Det følger af § 24, stk. 6, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love, at forslaget til § 2 i lov om finansiel virksomhed ikke finder anvendelse på kontrakter indgået mellem kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område og kunder bosiddende i Danmark, inden den 11. juli 2026. For sådanne kontrakter finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det foreslås at § 24, stk. 6, ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 24, stk. 6, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 3, idet bestemmelsen foreslås genindsat i § 2, nr. 3, i nærværende lovforslag grundet ophævelse af § 1, nr. 5, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1*, at lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1537 af 18. november 2025, ophæves.

Reglerne om investeringsrådgivning foreslås overflyttet til lov om fondsmæglerselskaber, investeringsrådgivere, og investeringsservice og -aktiviteter, og reglerne om boligkreditformidling foreslås overflyttet til lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, hvorfor det foreslås, at lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1537 af 18. november 2025, ophæves.

Det foreslås i *stk. 2*, at bekendtgørelse om informationspligt ved erhvervsmæssig handel med pantebreve i fast ejendom og om visse pantebrevshandlers behandling af betroede midler og garantistillelse, jf. bekendtgørelse nr. 1241 af 8. november 2010, ophæves.

Bekendtgørelse om informationspligt ved erhvervsmæssig handel med pantebreve i fast ejendom og om visse pantebrevshandlers behandling af betroede midler og garantistillelse foreslås ophævet som en konsekvens af det

forslåede § 4, nr. 2, i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere, hvor det foreslås, at reglerne om pantebrevshandel ophæves.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 29. januar 2027.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 5, nr. 1, træder i kraft den 30. januar 2027.

§ 5, nr. 1, vedrører § 1, stk. 11, i lov om kapitalmarkeder. Det fremgår af artikel 100, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD), at implementeringen af artikel 87, nr. 1, i § 1, stk. 11, i lov om kapitalmarkeder, skal træde i kraft den 30. januar 2027.

Det foreslås i *stk. 3*, at regler udstedt i medfør af § 13, stk. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 13, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Det foreslåede vil sikre, at bekendtgørelser udstedt i medfør af § 13, stk. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter forbliver i kraft, selvom bestemmelsen i § 13 rykkes til stk. 7, som følge af denne lovs § 1, nr. 9.

Det betyder, at bekendtgørelse nr. 2021 af 8. november 2021 om hvilke fysiske og juridiske personer, der kan udøve investeringsservice og investeringsaktiviteter uden tilladelse efter lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter eller lov om finansiel virksomhed, fortsat vil være gældende, indtil den ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 13, stk. 7.

Det foreslås i *stk. 4*, at regler udstedt i medfør af § 160, stk. 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 160, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 55.

UDKAST

Det foreslåede vil sikre, at bekendtgørelser udstedt i medfør af § 160, stk. 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter forbliver i kraft, selvom bestemmelsen i § 160 rykkes til stk. 8, som følge af denne lovs § 1, nr. 55.

Det betyder, at bekendtgørelse nr. 1529 af 5. december 2024, om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner, fortsat vil være gældende, indtil den ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 160, stk. 10.

Det forslås i *stk. 5*, at den foreslåede § 1 ikke finder anvendelse på ansøgninger indgivet før lovens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger, finder de hidtil gældende regler i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, anvendelse, jf. dog stk. 3.

Det foreslåede er en overgangsregel, som vil medføre, at hvis en virksomhed ansøger Finanstilsynet om tilladelse som investeringsrådgiver inden den 29. januar 2027, så vil Finanstilsynet træffe afgørelse efter lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der bliver ophævet med dette lovforslag selvom afgørelsen træffes efter den 29. januar 2027. Det anslås, at det vil være mellem nul og fem ansøgninger, der vil kunne blive omfattet af denne bestemmelse.

Formålet med bestemmelsen er at sikre en effektiv og smidig sagsbehandling af allerede indkomne ansøgninger, som ikke kan nå at blive færdigbehandlet inden lovforslaget træder i kraft. På den måde undgår virksomhederne at skulle eftersende oplysninger om personer, der direkte eller indirekte besidder en kvalificeret ejerandel, som vil medføre en øget sagsbehandlingstid. Virksomhederne vil dog skulle have godkendt personer, der efter den 31. december 2026 direkte eller indirekte besidder en kvalificeret ejerandel, jf. de foreslåede § 44 j og § 44 k, jf. stk. 3.

Det foreslås i *stk. 6*, at virksomheder, der inden den 29. januar 2027 har tilladelse som investeringsrådgiver, eller som er omfattet af stk. 2, ikke skal have godkendt personer, der pr. 31. december 2026 direkte eller indirekte besidder en kvalificeret ejerandel, jf. §§ 44 j og 44 k.

Det foreslåede vil medføre, at de virksomheder, der ved lovforslagets ikrafttræden allerede har tilladelse som investeringsrådgiver eller som får en tilladelse efter stk. 2, kun behøver at få godkendt personer der fra den 29.

januar 2027 direkte eller indirekte besidder en kvalificeret ejerandel efter reglerne i de foreslåede §§ 44 j og § 44 k.

Formålet med bestemmelsen er, at de virksomheder der i dag lever op til de gældende krav i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere ikke skal blive pålagt administrative byrder ved at skulle ansøge Finanstilsynet om at godkende eventuelle personer, der direkte eller indirekte besidder en kvalificeret ejerandel. Samtidig er formålet at sikre en fornuftig prioritering af Finanstilsynets ressourcer.

Der er 96 investeringsrådgivere i Finanstilsynets virksomhedsregister pr. marts 2026. Det vil derfor også medføre et stort ressourcetræk hos Finanstilsynet, hvis myndigheden skulle behandle ansøgninger fra de virksomheder, der har personer i ejerkredsen, som direkte eller indirekte besidder en kvalificeret ejerandel.

Det foreslås i *stk. 7*, at de bekendtgørelser og forskrifter, der er udstedt i henhold til lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1537 af 18. november 2025, forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Disse bekendtgørelser vil løbende blive opdateret ved behov, men ikke nødvendigvis ved ikrafttræden af lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 8*, at boligkreditformidlere, der pr. 31. december 2026 har tilladelse til at udøve boligkreditformidling efter § 3 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, fortsat vil kunne udøve boligkreditformidling pr. 29. januar 2027 uden at have tilladelse efter § 3 a i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslåede *stk. 3* vil medføre, at de virksomheder, der ved lovforslagets ikrafttræden allerede har tilladelse som boligkreditformidler i medfør af reglerne i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, fortsat har tilladelse som boligkreditformidler, selvom lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere vil blive ophævet. En boligkreditformidler vil derfor ikke skulle ansøge Finanstilsynet på ny.

Formålet med bestemmelsen er, at de virksomheder, der i dag lever op til de gældende krav i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, ikke skal blive pålagt administrative byrder ved at skulle ansøge

Finanstilsynet om tilladelse som boligkreditformidler. Samtidig vil formålet være at sikre en fornuftig prioritering af Finanstilsynets ressourcer.

Der er 48 boligkreditformidlere i Finanstilsynets virksomhedsregister pr. marts 2026. Det vil derfor også medføre et stort ressourcetræk hos Finanstilsynet, hvis myndigheden skulle genbehandle ansøgninger fra de virksomheder, der allerede har tilladelse som boligkreditformidlere.

Det foreslås i *stk. 9*, at for virksomheder, der inden den 29. januar 2027 har indsendt ansøgning om tilladelse som ejendomskreditselskab eller boligkreditformidler, og hvor ansøgningen ikke er afgjort ved tilladelse eller afslag inden denne dato, finder reglerne i lov om boligkreditgivere og boligkreditformidlere anvendelse.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke skal indhente eller sagsbehandle oplysninger, der ikke længere kræves pr. 29. januar 2027.

Det foreslås i *stk. 10*, at kravet i § 2, nr. 3, ikke finder anvendelse på kontrakter indgået mellem kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område og kunder bosiddende i Danmark, inden den 11. juli 2026. For sådanne kontrakter finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bestemmelsen vil implementere artikel 21 c, stk. 5, i CRD VI.

Forslaget vil indebære, at de hidtil gældende regler finder anvendelse på kontrakter indgået før 11. juli 2026. Retsvirkningen af lovlige kontrakter indgået før 11. juli 2026 ændres ikke efter denne dato.

Undtagelsen omfatter ikke ændringer til kontrakter indgået før 11. juli 2026. Et kreditinstitut fra et tredjeland bliver således omfattet af § 2 i lov om finansiel virksomhed, hvis der efter den 11. juli 2026 sker ændringer eller fornyelse af en kontrakt, som udløser tilladelseskravet efter § 2, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Lovforslagets § 3 skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne, da forsikringsområdet på Færøerne er hjemtaget og dermed reguleres af færøske love. Lov om forsikringsvirksomhed gælder derfor ikke for Færøerne og indeholder ikke en anordningshjemmel.

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ 1-7 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det følger generelt af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Grønland, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 307, der ikke er udnyttet.

Lov om finansiel virksomhed er anordnet i Grønland ved kongelig anordning nr. 1252 af 15. december 2004.

Lov om forsikringsvirksomhed er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 355, der ikke er udnyttet.

Lov om ejendomskreditselskaber er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 25, der ikke er udnyttet.

Lov om kapitalmarkeder er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 263, der ikke er udnyttet.

Lov om forbrugslånsvirksomheder er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 34, der ikke er udnyttet.

Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 30, der ikke er udnyttet.

Det foreslås i *stk.* 3, at §§ 1, 2 og 4-7 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det følger af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Færøerne, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 307, der ikke er udnyttet.

Lov om finansiel virksomhed er anordnet på Færøerne ved kongelig anordning nr. 86 af 10. februar 2006.

Lov om ejendomskreditselskaber er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 25, der ikke er udnyttet.

Lov om kapitalmarkeder er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 263, der ikke er udnyttet.

Lov om forbrugslånsvirksomheder er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 34, der ikke er udnyttet.

Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 30, der ikke er udnyttet.